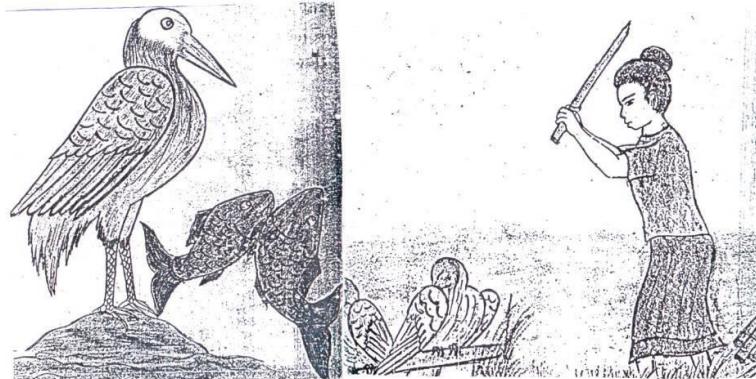

ຄວາມຮຸ້ ກ່ຽວກັບນິຫານພື້ນເມືອງລາວ

ຂອງແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

(Wisdom in Lao Folktales in Savannakhet)

ສັງຫອງ ລັດຖະສົງ
ສອນແກ້ວ ອຸນປະເສີດ

ເລີ່ມ 2004 - 2006

ຈັດພິມ 2011

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັນທະນະຖາວອນ

ກະຊວງສຶກສາທິການ
ກົມສ້າງຄູ
ວິທະຍາໄລຄູ ສະຫວັນນະເຂດ

ຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບນິຫານພື້ນເມືອງລາວຂອງແຂວງສະຫວັນນະເຂດ
(Wisdom in Lao Folktales in Savannakhet)

ກຽບຮຽງ ແລະ ກວດແກ້ໄຂ ໂດຍ:

+ ພາກສ່ວນ ມະຫາວິທະຍາໄລສຶນະຄະຮິນວິໂໄດ ປະສານມີດ ແຫ່ງຮາຊະອານາຈັກໄທ:

ຜູ້ຊ່ວຍສາດສະດາຈານ ພັບພິງ ຄົງຊະນະ
ຜູ້ຊ່ວຍສາດສະດາຈານ ຈິນດາ ຈຳເຣີນ
ຜູ້ຊ່ວຍສາດສະດາຈານ ເກສອນ ຈະເຣີນຮັກ

+ ພາກສ່ວນວິທະຍາໄລຄູ ສະຫວັນນະເຂດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ :

ອາຈານ ສັງຫອງ ລັດຖະສົງ

(020 2602004)

E-Mail:slathasing@yahoo.com

ອາຈານ ສອນແກ້ວ ອຸ່ນປະເສີດ

(020 2605579)

ກຽບຮຽງເປັນພາສາອັງກິດ ໂດຍ :

ອາຈານ ອໍາພອນ ຂາວເຢຍສູ່ພິມ

(020 2316593)

ກວາແກ້ໄຂ : ທ່ານ ກົງ ໄຊຍະສານ ຜູ້ອໍານວຍການ ວັດສ

(020 2645544)

ຄໍານຳ

ໂຄງການວິໄຈ ກ່ຽວກັບນິທານພື້ນເມືອງລາວຂອງແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ເປັນໂຄງການວິໄຈຮ່ວມລະຫວ່າງ ວິທະຍາໄລຖຸ ສະຫວັນນະເຂດ ສປປລາວ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລສຮິນະຄະຮິນທະວິໂຄດປະສານມິດເຫັ່ງຮາຊະອານາຈັກໄທ ເລີ່ມໂຄງການໃນປີ 2004,ສໍາເລັດ ປີ 2006 ແລະ ພິມເຜີນແຜ່ 2011. ການສຶກສາງານວິໄຈຕັ້ງນີ້ ເປັນການສໍາຫຼວດ ແລະ ປະເມີນຄວາມຮູ້ຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວຂອງແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ໂດຍມີຈຸດປະສົງ 3 ປະການ ຄື : ເພື່ອລວບລວມ ແລະ ອະນຸລັກນິທານພື້ນເມືອງລາວ ຂອງແຂວງສະຫວັນນະເຂດ,ເພື່ອສຶກສາ ແລະ ປະເມີນຄວາມຮູ້ໃນນິທານພື້ນເມືອງ ກັບວິທີຊີວິດຂອງຄົນໃນແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ເພື່ອຄັດເລືອກນິທານພື້ນເມືອງລາວບາງເລື່ອງຈັດທໍາເປັນນິທານສໍາລັບເດັກນຳໄປໃຊ້ປະກອບການຮຽນການສອນ ວິຊາພາສາລາວ ຄໍາສູພາສິດ ຄໍາພັງເພີຍແລະຄໍາຄົມຕ່າງໆ ແລະ ວິຊາທ້ອງຖິ່ນຂອງນັກສຶກສາວິທະຍາໄລຖຸ ສະຫວັນນະເຂດພ້ອມທັງສະຖາບັນການສຶກສາຕ່າງໆທີ່ມີຄວາມສິນໃຈ.

ວິທີການວິໄຈ: 1.ສຶກສາລວບລວມຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນິທານພື້ນເມືອງ,2.ເກັບນິທານພື້ນບ້ານລາວໃນແຂວງສະຫວັນນະເຂດໂດຍຈັດຕັ້ງນັກສຶກສາສາຍວິທະຍາສາດສັງຄົມ, 3.ລວບລວມຂໍ້ມູນນິທານພື້ນບ້ານທີ່ເກັບມາໄດ້,4.ຄັດຈອນຂໍ້ມູນນິທານພື້ນບ້ານທີ່ຈັດເກັບໄດ້ ພິມເປັນພາສາລາວທີ່ສົມບູນ,5. ສຶກສາ ວິເຄາະນິທານພື້ນເມືອງລາວ ຄວາມຮູ້ທີ່ຮັບຈາກນິທານ ພ້ອມທັງສໍາພາດບຸກຄົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ 6.ຈັດກຽມພິມເປັນຫັ້ງສືນນິທານທັງໝົດທີ່ເກັບໄດ້.

ຜົນການສຶກສາວິໄຈ: ເຫັນວ່ານິທານພື້ນເມືອງລາວໃນແຂວງສະຫວັນນະເຂດລວມໄດ້ 147 ເລື່ອງແບ່ງຕາມປະເພດນິທານພື້ນເມືອງລາວມີ 5 ປະເພດຄື່ນ : ເທບນິຍາຍ,ພື້ນສືບ ຫຼື ອົງປະຫວັດສາດ,ນິທານອັດສະຈັນ,ນິທານຊວນທີ່ວ ແລະ ນິທານສັດ.(ຖ້າປະເພດນິທານຕາມແບບຂອງ ສະຕິທີ່ ທອມປັສັນມີ 11 ປະເພດຄື່ນ : ນິທານອັດສະຈັນ,ນິທານຊີວິດ,ນິທານວິລະບຸຮຸດ,ນິທານປະຈຳຖິ່ນ ຫຼື ນິຍາຍປະຈຳຖິ່ນ,ນິທານອະຫິບາຍເຫດ,ຕໍານານປະຈຳປະຣະ,ນິທານສັດ, ນິມຸກຕະຫຼາກ,ນິທານສາສະໜາ,ນິທານຜິ ແລະ ນິທານເຊົ້າແບບ)

ຄວາມຮູ້ທີ່ພື້ນໃນນິທານພື້ນເມືອງລາວແຂວງສະຫວັນນະເຂດໄດ້ແກ່ ຄວາມຮູ້ໃນດ້ານການທຳມາຫາກິນ,ການຮັກສາສຸຂະພາບອານາໄມ, ການຢູ່ຮ່ວມກັນໃນສັງຄົມ, ການປະເມີນທາງສາສະໜາ ແລະ ການເດືອນລົບບຸຊ້ສິ່ງເຫື່ອທີ່ມະຊາດລວມທັງການສ້າງສັນທາງສີລະປະຮິດຄອງປະເພນີ. ດ້ານຄ່ານິຍົມໃນນິທານພື້ນເມືອງລາວນັ້ນ ຍົກຍ້ອງຄົນກະຕົມຢູ່ໃນລົບມາກໂລພາ ວິລະບຸຮຸດຜູ້ກ້າຫານ ຜູ້ມີຄວາມຂະຫຍັນໜັ້ນພຽງແລະເພິ່ງຕົນເອງ ຍົກຍ້ອງຜູ້ມີຄວາມສະຫຼາດມີໃຫວ້ພິກ ແລະ ຍົກຍ້ອງຄົນດີມີຄຸນນະທຳ.

ໃນດ້ານຄວາມເຊື່ອ : ມີຄວາມເຊື່ອແບບດັ່ງເດີມໄດ້ແກ່ ຄວາມເຊື່ອເລື່ອງຜິ,ເຫວະດາອາລັກຂາ ແລະ ການບົນບານສານກ່າວ. ຄວາມເຊື່ອເລື່ອງງຸງ,ເຖິງກ,ສັດປະຫຼາດທີ່ມີຮິດເດັດ. ຄວາມເຊື່ອສິ່ງທີ່ເຫື່ອທີ່ມະຊາດ,ເລື່ອງຍັກ,ດ້ານໂທລະສາດ, ລົກຍາມ, ຂອງວິເສດ ທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຄືຄວາມເຊື່ອທາງພະຍຸດທະສາສະໜາ ຊຶ່ງມີອິດທີ່ພື້ນຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງຄົນລາວ ແລະເປັນຄວາມໜັ້ນຄົງທາງຈິດໃຈທີ່ເກີດຈາກຄວາມເຊື່ອຖື ແລະ ຄວາມສັດທາໃນພະຍຸດທະສາສະໜາ,ເລື່ອງປະເພນີ ມີທັງປະເພນີກ່ຽວກັບຄອບຄົວ ແລະ ສ່ວນລວມການເຮັດບຸນທີ່ວັດທີ່ບ້ານຕາມຮິດຄອງປະເພນີ. ນອກຈາກນີ້ ຄວາມຮູ້ດ້ານອື່ນໆເຊັ່ນ : ຄວາມຮູ້ທີ່ສອນແມ່ຍິງ,ການໃຊ້ພະຫຍາ,ພາສີກເປັນຊື່ເລື່ອງ,ການໃຊ້ຄໍາຫຍາຍ ຫຼື ຄໍາເພີ ໃນການເລື່ມນິທານ ແລະ ອື່ນໆ.

ນິຫານພື້ນເມືອງລາວແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ຈະມີຄວາມບົກພ່ອງຫຼາຍດ້ານເຊັ່ນ : ການພິມ, ການໃຫ້ຄໍາສັບພາສາບໍ່ທັນຖືກຕາມຫຼັກໄວຍາກອນ, ເປັນຄໍາເວົ້າແບບທຳມະດາພື້ນບ້ານ ຍັງບໍ່ທັນເປັນຄໍາສັບທາງການ, ການຈັດສັນໂຄງສ້າງຂອງນິຫານ, ການຈັດປະເພດຂອງນິຫານ, ຊື່ເລື່ອງທີ່ເປັນພາສາລາວ ຫຼື ພາສາອັງກິດ ອາດຈະບໍ່ກົງກັບຄວາມໝາຍຂອງເນື້ອໃນ, ການສັງຄາະບົດເລື່ອງອາດຈະບໍ່ທັນກົງກັບ, ແນວຄວາມຄົດຂອງເລື່ອງແລະ ອື່ນໆ. ຫວັງຢ່າງຢຶ່ງວ່າບັນດານທ່ານຜູ້ອ່ານ, ທ່ານຜູ້ຮູ້ກ່ຽວກັບນິຫານທັງຫຼາຍ ຄົງຈະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືກັບ

ທຶນງານການວິໄຈ ຕ້າຫາກພົບເຫັນບ່ອນໃດບໍ່ທັນເໝາະສີມ ກະລຸນາປະກອບຄໍາເຫັນ ສິ່ງໄປຫາທຶນງານຂອງພວກເຮົາດ້ວຍ. ເພື່ອຊ່ວຍປັບປຸງເຮັດໃຫ້ນິຫານອຸດິມສົມບຸນໄປດ້ວຍເນື້ອໃນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນດີຂຶ້ນໄປເລື່ອຍໆ.

ວິທະຍາໄລຄູ ສະຫວັນນະເຂດ, ວັນທີ.....

ຜູ້ອໍານວຍການ ວຄສ

ຄະນະທຶນງານວິໄຈ

ທ່ານ ສັງຫອງ ລັດຖະສົງ.....

ທ່ານ ສອນແກ້ວ ອຸ່ນປະເສີດ.....

An abstract

Research title : An investigation and Study of Local Wisdom in Laos Folktales in Savannakhet.

This research is the investigation and Study of Local Wisdom in Lao Folktales in Savannakhet. The objectives of this research are : 1) to compile and document the exciting Lao folk tales in Savannakhet, 2) to study and analyze the local wisdoms in Lao folktales relating to the way of life of the inhabitants in the area, and 3) to modify the selected original folktales in to the form of children tales and these children tales are to be utilized as the media of teaching for Lao language, proverb, aphorism and witted saying, and folklore by students at Savannakhet Teacher Training College and other educational institutions.

The process of this research is 1) to study and collect the related data and information of folktales in Savannakhet. 2) to collect the oral traditionals in Savannakhet through field work. 3) to arrange and classify all the collected folktales 4) to transcribe the collected folktales into Laos language and translate to Thai language. 5) to analyze the Lao folktales by the researcher and certified by informants. 6) to select the appropriate folktales and prepare for children tales publication.

The findings of this research were that there 147 Lao folktales in Savannakhet which can be traditionally classified into 5 different categories namely; myth, historic tale, wonder tale, humorous tale and animal tale. The folktales can be classified into 11 categories by Stith Thomson classification namely; fairy tale, novella, hero tale, sage, explanatory tale, myth, animal tale, jest, religious tale and formula tale.

The local wisdoms found in these folktales are the wisdoms in occupation, health maintenance, social living, religious activities, supernatural devotion, and art creation. The values of the folktales were found in the gratitude, greedless, heroic, diligent, self-supporting, smart and ethical glorification etc. The Lao people believe in ghost, divinity, and wishing request. They also believe in snake, mermaid, powerful alien beast, supernatural, demon, astrology, auspices, magic, and the most firmly belief is in Buddhism which they rely on. They have been holding the family and society custom as well as merit making both in the monastery and in their residences.

The knowledge are found in feminine teaching, Lao proverb, phrasal expression and else.

The Lao Folktales of Savannakhet may contain various deficiencies as such : punctuation, grammatical errors, various use of informal language, Organization and categorization of the folktales, irrelevance between themes and content of the tales, the thought of the tales and etc. It is hoped that the readers and the persons who are more insightful about those Folktales may provide their kind cooperation to our research team. All your comments for improving our Folktales are welcome so that the content of our Folktales will be more and more perfect.

Savannakhet TTC,.....

The research team

Mr.Sangthong Lathasing.....

Mr.Sonekeo Ounphaseuth.....

Director

ສາລະບານ

ຊື່ ເລືອງ	ຫັ້ມາ	Titles	page
1.ຕາເວັນ ແລະ ດວງເດືອນ.....	1	1.The sun and The moon.....	1
2.ເມຍນ້ອຍ ກັບ ເມຍຫຼວງ.....	2	2.The first wife and the second wife..	2
3.ຢາກໄດ້ຫຼາຍແຕ່ໄດ້ໜ້ອຍ.....	2-3	3.Need more , get less.....	2-3
4.ຂຶ້ຄໍານເກີດເປັນດີ.....	3-4	4.The lazy man gained wealth...	3-4
5.ຂຶ້ຄໍານບໍ່ດີແລ.....	5-6	5.Laziness is no good.....	5-6
6.ກາ ກັບ ມີກຄົ້າ (1).....	6	6.The crow and Owl (1).....	6
7.ເຫັນຊື່ນມັກຊື່ນ ເຫັນປາມກປາ.....	7-8	7.When seeing fish like fish,when seeing meat like meat.....	7-8
8.ພໍ່ນາ ກັບ ຜິກ່ອງກ່ອຍ.....	8-9	8.A farmer and an evil forest spirit.	8-9
9.ແມ່ຍ່າ ກັບ ລູກໄຟ້.....	9-10	9.Mother-in-law and daughter-in-law.	9-10
10.ພໍ່ເຕົ້າ ແລະ ລູກເຂີຍ.....	10	10.Father-in-law and son-in-law.....	10
11.ກໍາພໍ້າແຕງເງິນ.....	11	11. The silver-melon orpha	11
12.ພະຍາປາກໄດ້ລູກເຂີຍພໍ່ນ.....	12-13	12.The King wanted a deligent son-in-law.....	12-13
13.ສ່ຽວຜູ້ກ່ອນບໍ່ຄືສ່ຽວຜູ້ລຸນ.....	13-14	13.The previous friend was not like the later friend.....	13-14
14.ລູກໄຟ້ເອົາປົງໃຫ້ແມ່ຍ່າກິນ.....	14-16	14.Daughter-in-law cooked leech for her mother-In-law.....	14-16
15.ບັກແກ້ວກັບອື່ຄໍາ ກັບກຳກັບອື່ເວັນ... .	16-18	15.Keo and Kham,Kam and Ven..	16-18
16.ຄົນຂັນອາສາ ຄວາມຮັກປ່າວສາວ....	19-20	16.The love of boy and girl... .	19-20
17.ນາງປາກບອນ.....	20-22	17.The gossip girl.....	20-22
18.ລູກໄຟ້ ແລະ ຢ່າ.....	23	18.Daughter-in-law and Mother-in-law.	23
19.ເປັນຫຍ່ງໄຟ ແລະ ຜິນຈົ່ງເປັນສັດຕູກັນ?23-24		19.Why fire and rain were enemy ?.	23-24
20.ກົບກິນເດືອນ(ສໍານວນ 1).....	24-25	20.The moon eclipsed the sun(1).	24-25
21.ກົບກິນເດືອນ(ສໍານວນ 2).....	25-26	21. The moon eclipsed the sun(2).	25-26
22.ກູ່ເຫຼືອມ ກັບ ນາງ ແກ້ວບໍ່ (ສໍານວນ 1)...	27	22.The python and Nang Keobor(1).	27
23.ພະຍາ ກັບ ຍັກ.....	27-28	23.The King and Giant.....	27-20
24.ບ່າວກະຕ່າຍ ກັບ ສາວເສືອ.....	28-29	24.A hare and Tigress.....	28-29
25.ຄົນບັງປິດ ຫຼື ຜິບັງປິດ.....	29-30	25.The mysterious forest spirit..	29-30
26.ເປັດເປັນຜູ້ໄຂ່ ໄກ່ເປັນຜູ້ຟັກ.....	30	26.The duck to lays eggs but a hen to hatches.....	30
27.ໜາຈົກຈອກ.....	31	27.The fox.....	31
28.ຂ້ອຍຕ້ອງລັງງົມ.....	32-34	28.I must raise my mother... .	32-34

29.ការ រាប និភាគ្នៀតា (2)	34-35	29.The crow and owl (2).....	34-37
30.សេីវ តាមពាក្យ និង លុយ.....	35-36	30.The tiger,The toad and the monkey.35-38	
31.មេរីចាកចំបំមិនសែ.....	36	31.The cicada doesn't have intestine...36	
32.ឃាងខេកខី.....	37	32.The dog looked for a name.....37	
33.កែវ ខេត្តខេត្តរៀបំតាម.....	37-38	33.The hen laid goldern eggs ...37-38	
34.ថ្វូរបំផែផ្លូវ.....	38-39	34.The intelligent man can't win without Technique.....38-39	
35.ប៉ែនបាយឃុុងចុំរិនលើលាប.....	39-40	35.Why mosquito sucked blood ?39-40	
36.ប៉ែនបាយឃុុងទេវបាតាចុំរួមឱ្យខ្សោ.....	40	36.Why the god lives in the sky ?.....40	
37.សេីវ និង វិវ.....	41	37.The tiger and the cow.....41	
38.នាក់ រាប ឃាង នាក់.....	41-42	38.The otter and the wolf.....41-42	
39.គោមតិតខុសុំឃាង.....	42	39.Thought of the dog.....42	
40.តាហិរញ្ញវត្ថុនៃឈុយ.....	43	40.The Pleiades.....43	
41.ការតាមបំមិទារ.....	43-44	41.The rabbit has no tail.....43-44	
42.ការតាមពិនិត្យ.....	44-45	42.The rabbit was frightened by a bae fruit.....44-45	
43.ឆ័រ រាប ឃាង នាក់.....	45	43.The goat and the wolf.....47	
44.ដំរោះជាតិ ដំរោះការណ៍.....	46	44.The sterile couple.....46	
45.ប៉ុនបាយអំពី.....	46-47	45.The stupid person.....46-47	
46.សង្គស្រវេត្តិការបុរិ.....	47-48	46.The two friends to digged for Crabs.....47-48	
47.ពាបីតិតកិនខុនណែក.....	48	47.The blind man ate disintegrating log.48	
48.ថ្វូរធមវករកិនធមាន.....	48	48.The man ignored to hear48	
49.តោះខ្សោនកាបតោះចំនួនបំពេះឈាមម៉ែង.....	49	49.Grandpa Khien and grandma Chan picked up mangoes.....49	
50.តាតុកបំទៀនមិ.....	49	50.Born to be poor.....49	
51.សាមអ៉ាយឬន៉ែងបំពេះឈុយ.....	50	51.The three brothers went to a festival.....50	
52.គោមចិត្តរៀងរៀងបំពេនមេដឹងឱ្យគោមពាយ.....	50	52.Ignorance was the couse of death...50	
53.យាដិត រាប ឯវន៉ែយ.....	51	53.The old monk and the novice.....51	
54.ឲ្យឱ្យឈូម រាប ឃាង រៀង (សំណាក់ 2).....	51	54. The python and Nang Keobor(2)....51	
55.យាករិនិយាយដោកិនទាំងកែវ យាករិនិយាយ ដោកិនទាំងឈូម.....	52	55.The more one needs,the less one get.....52	
56.លុកបំទុកបុនកុន.....	52-53	56.The ungrateful son52-53	
57.កាំងឱ្យឱ្យឈូមឱ្យឱ្យឈូម.....	53-54	57.The orphan and the spoiled turmeric.....53-54	
58.មិត រាប ឱ្យឱ្យ.....	54	58.The ant and elephant.....54	

59.ລົງນ້ອຍຈັບແຂ້ວ.....	54-55	59.The little monkey had a toothache.54-55
60.ມ້າປາກເປັນນັກຮ້ອງ.....	55	60.The horse wanted to be a singer..55
61.ໄກແມ່ ກັບ ຊາວນາ.....	56	61.The hen and the farmer.....56
62.ນາງ ສີລາວັນ.....	57	62.Nang Silivan.....57
63.ສື່ສ່ຽວ.....	57-58	63.The four friends.....57-58
64.ແມ່ໜ້າຍບໍ່ຄາດຕາຍ.....	58	64.It was not the death of the widow yet58
65.ບ້ານໝາກນາວ.....	59	65.Ban Maknao.....59
66.ກໍ່ພ້າຫ້າງນຳ.....	59-60	66.The civet cat's orphan59-60
67.ບັກເຫັນບ່ສຽງຕາຍ.....	61	67.Baknep took a risk of the life.....61
68.ຄວາມມະຫັດສະຈັນບໍ່ໃຫ້ເວົ້າເຖິງສອງ	61-62	68.The marvel should not be told to the second man.....61-62
69.ເຕົ້າ ກັບ ຈອນພອນ.....	62	69.The tutle and the morgoose ...62
70.ທ້າວ ນ້ອຍອາດຫານ.....	63	70.The brave little boy.....63
71.ບັກດາຍ.....	64	71.Bak Day.....64
72.ໜອງຫຼວງຫຼື່ມ.....	65	72.The great lake was sunk dow...65
73.ຜົວ ກັບ ເມຍ.....	65-66	73.The husband and thewife.....65-66
74.ນຶກຍາງ ກັບ ຫ້າຈິກຈອກ.....	66-67	74.The stork and the fox.....66-67
75.ພະຍາ ກັບ ຫົ່ມຫວາຍ.....	67	75.The King and the fortune-teller...67
76.ສອງເອື້ອຍນ້ອງ.....	68	76.The two sisters (1).....68
77.ສ້າງກິນບໍ່ຂຶ້ນ.....	68-69	77.The poor earning a life.....68-69
78.ສື່ສ່ຽວໄປຄ້າ.....	69	78.The four friends ran a business.69
79.ທ້າວ ຂີ້ຫຼຸດ.....	70	79.The leprosy man.....70
80.ສາວຄູ ກັບ ລົງໂທນໃຫຍ່.....	70-71	80.Miss teacher and gorilla.....70-71
81.ຝໍເຕົ້າ ກັບ ລູກເຂີຍ.....	72	81.The father-in-law and the son-in-law.72
82.ສອງເອື້ອນນ້ອງ (ສໍານວນ 2).....	72-73	82.The two sisters (2).....72-73
83.ເອົາຜົວບ້ານໄກ.....	73-74	83.The marriage with the far-village man.....73-74
84.ຟ້ງຄວາມເມຍ ເສຍຟື້ນ້ອງ.....	74	84.The one obeys his wife loses the relatives.....74
85.ຈານສີກໃໝ່.....	75	85.The new priesthood-leaving man....75
86.ຫົນກອງຝໍຮ້າງໄກ່.....	75-76	86.The heap of stones, hen' divorced man).....75-76
87.ບັກຂາຕິດ ກັບ ບັກຕາບອດ.....	76	87.The stuck-legged man and the blind man).....76
88.ລອງລິດສໍານວນຄວາມ.....	76-77	88.To try it with Nang Samnouankham76-77
89.ແຄ່ງເກີບ.....	77	89.The leg of socks.....77

90.ສອງສ្រວ (1)	78	90.The two friends (1).....	78
91.ນາງທີ່ຮັກແທ້.....	78-79	91.The beloved girl.....	78-79
92.ຫົວລ້ານນິກກະຊຸມ.....	79-80	92.The bald pelican.....	79-80
93.ຄວາມບໍ່ມີເຂົ້ວທຶງ.....	80	93.The buffalo doesn't have upper teeth.80	
94.ຊ້າງ ກັບ ນິກກະຈອນນ້ອຍ.....	81-82	94.The elephant and the sparrows...81-82	
95.ພໍເຕົາມີໃຈບຸນ.....	82	95.The old generous man.....	82
96.ກວາງ,ເຕົາ,ນິກແຊວ.....	83	96.The deer,the turtle and the Kaseo bird...83	
97.ນາງ ກ່າພ້າ.....	83-84	97.The orphan girl.....	83-84
98.ໜາ ກັບ ແມວ.....	84-85	98.The dog and the cat.....	84-85
99.ຜົບງົບດ (2).....	85-86	99.The femal tree spirits.....	85-86
100.ໃຜສະຫຼາດ ?.....	86-87	100.Who is the intelligent one ?..86-87	
101.ຢາກຂ້າພື້ນໂຕຕາຍ.....	87	101.The one that wanted to kill other,but the death occurred to himself.....	87
102.ຄວາມອາດຫານ.....	88	102.The bravery.....	88
103.ເວົ້າຮ້າຍການເປັນດີ.....	88-89	103.Speaking bad words turned to good.....	88-89
104.ຮັດສິ່ງໃດໄດ້ສິ່ງນັ້ນ.....	89	104.What one did served him right.....89	
105.ນິກຍາງ ກັບ ກະບູ.....	90	105.The grane and the crabs.....	90
106.ສອງສ្រວ (ສໍານວນ 2).....	91	106.The two friends.....	91
107.ສາມສ្រວ.....	91-92	107.The three friends.....	91-92
108.ຫ້າວ ຄໍາຖອຍ.....	92	108.Thao Khantoy.....	92
109.ຄົນບ່າຂ້າຍນໍ້າເຝື້ອ.....	93	109.The forest dweller sold honey.....93	
110.ນາຍພານ,ນິກ ແລະ ຖູເຫຼົາ.....	93-94	110.The hunter,the bird and the cobra.....	93-94
111.ເບື້ອເຫັດ.....	94-95	111.Poisoned with mushrooms.....94-95	
112.ທຳດີໄດ້ດີ ທຳຊ່ວໂດຍໄດ້ຊ່ວ.....	95	112.Do good thing get good thing, do bad thing get bad thing.....	95
113.ຄົນຂີ້ຕີ.....	96	113.The stingy man.....	96
114.ສາມສ្រວບໍ່ຍອມເສຍປຽບ.....	96	114.The three friends didn't want to take disadvantage.....	96
115.ເອົາຜົວບັງ.....	97	115.The capterpiller husband.....97	
116.ປ້າ ກັບ ນ້ອງຂີ້ຍ.....	98	116.Aunt and brother-in-law.....98	
117.ຜິຍ່າວາຍ.....	98-99	117.The big evil forest spirit.....98-99	
118.ມັກຂອງແປກ.....	99	118.Like the stage thing.....99	
119.ງົມຫາຂອງກິນ.....	100	119.To dive for food.....100	
120.ຜົວລາເມຍໄປບວດ.....	100	120.Saying good-bye to wife for entering the Priesthood.....100	

121.ສອງສ່ຽວພະຈິນໄພ.....	101	121.The two friends took a challenge....101
122.ສາວຄູ ກັບ ລົງໂທນໃຫຍ່.....	101-102	122.Miss teacher and the gorilla.....101-102
123.ສອງສ່ຽວເສດຖືຂີ້ຕີ.....	102	123.The two stingy rich friends.....102
124.ສອງແມ່ລູກ ກັບ ຖຸ.....	103	124.Mother and daughter with snake...103
125.ຫ້າວ ນ້ອຍຄົນເຕັ່ງ.....	103-104	125.The brave little boy.....103-104
126.ສອງສ່ຽວ (ສໍານວນ 2).....	104	126.The two friends (2).....104
127.ຊ້າງ ກັບ ນິກໄຊ.....	104-105	127.The elephant and the woodpecker.....104-105
128.ຊ້າງ ກັບ ຕຸນ.....	105-106	128.The elephant and the mole....105-106
129.ເສືອ ກັບ ຄັນຄາກ.....	106-107	129.The tiger and the toad.....106-107
130.ຄວາມໂລບພາ ໃຫ້ຈົບຫາຍ.....	107	130.The greed caused a disaster...107
131.ຕີກເປັດລັງງົ່ວ ຕໍ່ໄກ່ລັງງົ່ວແມ່.....	107	131.Raising the father by fishing and Decoying Wild chicken.....107
132.ສອງອ້າຍນ້ອງ (ສໍານວນ 2).....	108-109	132.The two brothers.....108-109
133.ຫ້າວ ແບ້.....	109-110	133.The goat boy.....109-110
134.ຄວາຍ ກັບ ຕື່ມກ້ວຍ.....	111	134.The buffalo and banana plant...111
135.ງູ້ເຫົ່າຈ່ອງຫອງ.....	111-112	135.The conceited cobra.....111-112
136.ນິກນ້ອຍປັນບາດີ.....	112-113	136.The brilliant little bird.....112-113
137.ຕຽງວິເສດ.....	113-114	137.The magic bed.....113-114
138.ສອງສ່ຽວ ກັບ ຊົມ.....	115	138.The two friends and the bear...115
139.ສ້ອຍຫາມໜີ.....	115-116	139.Thao Soy carried a bear on his Shoulder.....115-116
140.ຜິວ ກັບ ເມຍ	116-117	140.Wife and husband.....116-117
141.ນິກຢາງ ກັບ ຫາຈິງຈອກ.....	117	141.The stork and the fox.....117
142.ຄໍາເວົ້າທີ່ມີປະໂຫຍດ.....	118	142.The useful words.....118
143.ຊີວິດໃໝ່ທີ່ບ້ານນາ.....	118-119	143.The new life in Banna.....118-119
144.ຄຸ.....	119	144.The teacher.....119
145.ຄວາມສະຫຼາດຂອງຄົນ.....	120	145.The intelligence of man.....120
146.ສອງສ່ຽວໄປຫາກິນ.....	120	146.The two friends went to for food....120
147.ຍາຄຸ ກັບ ແມ່ອອກ.....	121	147.The monk and the laywoman...121

តារាងខ្លួនពីនូវការណ៍លើរឿងបាត់ :

1. ឯករាជក្សា	Once up on the time
2. ឯករាជក្សាបានមាមឡើ	In the past time
3. ពេក ពេករំនាមមាមឡើ	On the past
4. ឯករាជក្សាបានមិនឡើ	In once time
5. ពេករំនាមក្នុង	On the past time
6. ពាយឃុំបានមាមឡើ	Thousands of years ago
7. ពេករំនាមក្នុង	Long,Long ago
8. ពីរពេកទិន្នន័យ	From the past
9. ពេករំនាមក្នុងរៀងរាល់	Long time in the past
10. ឯករាជក្សាបានមិនឡើ	In a village
11. ឯករាជក្សាបានមិនឡើ	In a town
12. មិគុណបុគ្គលិក	There was a family
13. ត្រូវឯករាជក្សាបានមិនឡើ	Once in the past

ຄໍາສູພາສີດລາວບູຮານ

Lao Proverbs

1. ຕາບອດ ຂີ້ຖືກປ່ອງ !

1. Sometimes luck is blind !

(*Even a blind man can hit the right spot*)

2. ສຸກ່າງ່າໃດ ກິນ່າງ່ານັ້ນ !

2. Take advange of an opportunity !

(*If the blanch is ripe,you should eat on from that branch*)

3.ໄວ່ງາມຍ້ອນຂົນ ຄົນງາມຍ້ອນແຕ່ງ !

3. Beauty is only skin deep !

(*A chicken is beautiful become of its feathers*)

4. ເງິນເຕັມພາ ບໍ່ທີ່ພະຫຍາເຕັມຢູ່ມ !

4. Money can not buy knowledge !

(*A trayfull of money is worth less than a headfull of knowledge*)

5. ປາກໃຫ້ເພີ່ມຕາຍ ໂຕຕາຍ ປາກໃຫ້ເພີ່ມຈິບຫາຍ ໂຕວາຍວອດ !

5. Don't wish for others what you wouldn't wish upon your self !

(*If you want others to be damned,you will be damned*)

6.ປາກຮອດໄວ ໃຫ້ຄານ ປາກຮອດນານ ໃຫ້ແລ່ນ !

6. Slow and steady wins the race !

(*If you want to arrive quickly,crawl*) (*If you want to arrive late,run*)

7.ໄດ້ເມຍດີ ປານໄດ້ແກ້ວຄຸນລ່າງ ! ໄດ້ເມຍຊ່າງ ປານໄດ້ແກ້ວຄຸນເຮືອນ ! ໄດ້ເມຍຕາບິດ
ຕາເບືອນ ໜີ້ອນເອົາຜິເຂົ້າບ້ານ ! ໄດ້ເມຍຂີ້ຄ້ານ ໜີ້ອນແກ່ໄມ້ທາງປາຍ !

7. A good wife is likes a jewel !

8.ໝູກັດເຄືອຫຼຸກ ຈຶ່ງຄິດເຫັນຄຸນແມວ ລູກແຂນແວວຈຶ່ງຄິດເຫັນຄຸນຝໍ່ແມ່ !

8. Children should respect their parents !

(*A mouse,which chews the loom,must please the cat*)

(*A child,which hangs on the back,must please his parents*)

9.ຄຸນຝໍ່ທີ່ພູເຂົ້າກ້າ ຄຸນແມ່ທີ່ແຜ່ນຝ້າກັບແຜ່ນດິນ !

9. Maternal love is the greatest love of all !

(*The goodness of a father is as big as the mountain*)

(*The goodness of a mother is as big as the sky and earth*)

10. បែនសម្រួល យោងអន ! មេយវអន យោតិយុន ! ទេតកិន យោខីតាម ! ខីបាតាម យោខាយ !
ម៉ោនគិនពាយ យោខីទ្រួដ !

10. Enjoy things while you can !

(*If you're enjoying yourself,don't go to sleep*)

(*If your wife blames you,don't listen*)

(*when you cooking don't be lazy*)

(*Don't be bashfull to enter the house*)

(*If you see a corpse,don't think it's ugly*)

11. ខោរកិនប់រកិនមានរឿង ទោមរៀនប់លែនមានលើម !

11. Knowledge must be renewed to be retained !

(*Food not eaten will spoil*) (*Old things not repeated will be forgotten*)

12. ស៊តសិតិន យ៉ាងទូទៅលាត, មឱកបាត យ៉ាងទូទឹង, ទិញតា យ៉ាងទូរកន្លែង, ទោមប៉កលេត្តីា យ៉ាងពីន
ទី !

12. Nobody's perfect !

(*Four legged animals can fall,wise men can forget things*)

(*The golden swan can get caught in the trap*)

(*The old buffalo may still fear the plow*)

13. បាទិណ្ឌវ រឿងមិនឈើទៅ !

13. One bad apple (child) spoils the bunch (family) !

(*One fish dies, and all the fish in the jar go rotten*)

14. ឯករាយនីង ឯករាយលា !

14. Like father,like son !

(*Son replaces father,just as bamboo grow out of old stand*)

15. ធនតំពៃះ ឲ្យតំពៃះឯងទៅ !

15. Assistance must be completed to be appreciated !

16. នៅតាមគិនដីនិងខ្សោះ ម៉ាតាមបិនិងខ្សោះ !

16. There is a right time for everything !

(*Three month old chicken is old enough to kill*)

(*Three year old horse is old enough to ride*)

17.ເຄື່ອງຫຼາຍມັນຊາດ ຍານຫຼາຍມັນຂ້ອງ !

17. Act moderately,a void excess !

(If too tight it will break,if too loose it will be lost)

18. ໝາເຫົ໊າ ບໍ່ທ່ອນຂົບ !

18. Beasting is never proof deeds !

(A barking dog never bites)

19. ນາດີຖາມຫາເຂົ້າປຸກ ລູກດີຖາມຫາພໍ່ຫາແມ່ !

19. A goo child comes from good parents !

(A good harvest,ask about the variety of rice)

(A good child,ask about father and mother)

20. ເຖິງແກ່ແລ້ວຈຶ່ງມາພື້ນຫຍໍາຫວາຍ ບາດຊີຕາຍຈຶ່ງມາເຫັນຫຍໍາປ້ອງ !

20. The good thing in life come to late !

(When you old,you find tough grass)

(When you almost die,then you see soft grass)

21. ໄວປາກເສຍສິນ ໄວຕິນຕິກຕິນໄມ້ !

21. Do things slowly and property !

(Speaking quickly will cause you to break your promises)

(Climding fast will cause you to fall out of the tree)

22. ມັກຢ່າຍໄດ້ຍາກ ລໍາບາກໄດ້ດີ !

22. The easy path brings problems,work brings happiness !

(He who likes the easy ,finds the difficult)

(He who likes problems,finds success)

23. ຕິກໜຸ່ແຮ້ງເປັນແຮ້ງ ຕິກໜຸ່ກາເປັນກາ !

23. A person is in fluenced by the quality of his friends !

24. ກໍາຂີ້ ດີກວ່າກໍາຕິດ ! ສີບກີບຢູ່ຝາກນີ້ ຢ່າໄດ້ອ່າວຄະນິງຫາ ສອງອັດແລ່ນມາມີ ໃຫ້ຄ່ອຍ ກໍາເອົາໄວ້ ! ຖ້າມີໂອກາດ ຫຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍກຳໃຫ້ຍາດເອົາ !

24. A bird in the hand is worth two in the bush !

(Holding something is better than holding in to the air)

25. ທຸກໃຫ້ລົງ ປາກກົງໃຫ້ໄລ່ໜີ !

25. Action speak louder the words !

(Support the hard worker, chase away the talkative)

26. ຊ້າງຕາຍ ຢ້ອນງາ ມາຕາຍຢ້ອນເຫົ່າ ! ເຕື່າຕາຍຢ້ອນດັ່ນ ເປັນມື້ງກະຕ່າຍນອນ !

26. Wealth may bring you misfortune !

27. ເຮັດເປັນມີຈິງເຫັນໜ້າປໍາ ບໍ່ເຮັດເປັນມີມ້າຜູ້ດຽວເປັນເພີ່ມ ! ທຸກເພີ່ມບໍ່ວ່າດີ ມີເພີ່ມຈິງວ່າ ພື້ນອ່ອງ ລົງປ້າຈຶ່ງວ່າຫຼານ !

27. Nobody loves you when you're damn and out !

(*Give handouts and you'll meet you aunt*)

(*Don't give handouts and your only aunt will be a stranger*)

28. ບໍ່ມີສິ່ງໄດຍາກ ສໍາລັບຜູ້ຕັ້ງໃຈ !

28. Nobody is in porible to a willing wind !

29. ສີບຊ່າງບໍ່ທີ່ຄີຍ ສີບລູກເຂີຍບໍ່ທີ່ພໍເຕົ້າ ! ສີບປາກເວົ້າ ບໍ່ທີ່ຕາເຫັນ !

29. Example is the greatest teaches !

30. ຄວາມຝຶກຫັດເລື້ອຍງ ທຳໃຫ້ມີຄວາມຄ່ອງແດ້ວສະໜີ !

30. Practice makes perfect !

(*There is a will, there a way*)

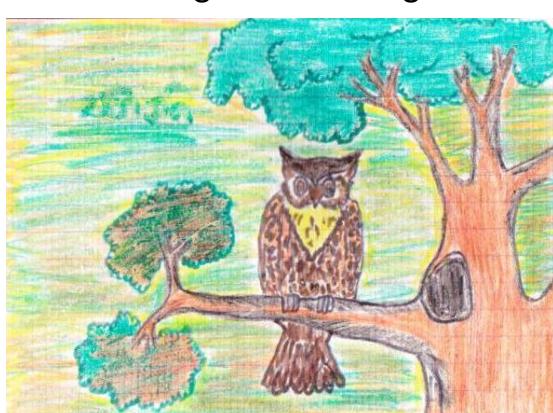
31. ເກົ້າອິດເກົ້າເຍື້ອນ ຫາກຈະໄດ້ທ່ອນຄໍາ ! ຄວາມພະຍາຍາມຢູ່ທີ່ໄດ ຄວາມສໍາເລັດຢູ່ທີ່ນັ້ນ !

ນໍ້າຍ້ອຍຕາດ ພາດທິນກຳຍັງແຕກ !

31. Constant dripping wears a way stone !

32. ກາມແຕ່ຮູບ ຈູບບໍ່ຫອມ !

32. All that glitters is not gold !

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບນິຫານພື້ນເມືອງລາວ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

(Wisdom in Lao folktales in Savannakhet)

1. ຕາເວັນ ແລະ ດວງເດືອນ

(The sun and the moon)

ແຕ່ກ່ອນ ໂລກຂອງເຮືອຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ແມ່ນບໍ່ຄືປະຈຸບັນນີ້ຍອນວ່າດວງຕາເວັນ ແລະ ດວງເດືອນ ເປັນບ່າວສາວກັນ ມີຄວາມມັກຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ ຕາເວັນໃນນາມຊາຍດວງເດືອນໃນນາມຢູ່. ເຊົາເຈົ້າທັງສອງມີຄວາມມັກຮັກກັນ ເກີດກຳພ້ອມກັນ. ສະນັ້ນເມືອຂໍຄວາມຮັກລະຫວ່າງທັງສອງເດືອນກຳຕົກລົງແຕ່ງໆານ ກັບຕາເວັນ. ເມື່ອຕົກລົງຢູ່ໃຈກັນແລ້ວ ທັງສອງກຳໄດ້ຊອກຫາມີສັນວັນດີເພື່ອທຳພິທີການແຕ່ງໆານໃນເມື່ອໄດ້ມີໄດ້ວັນແລ້ວ ຕາເວັນ ແລະ ເດືອນກຳໄປເຊີນເອົາສັດສາວາສື່ງນັບແຕ່ມິດໂຕແດງແມ່ງ ໂຕນ້ອຍກຳໄດ້ຮູກເຊີນມາຈົນໝົດ ແລະ ໄດ້ຈັດການພິທີຂຶ້ນຢ່າງມ່ວນຊື່ນ. ກົງກັນຂ້າມ ຫອຍກັບກະຕ່າຍພັດມີຄວາມໂສກເສົາ ເສຍໃຈ, ໝູ່ກົນຫຍ້ງທັງສອງກຳບໍ່ກິນ. ຕາເວັນແລະ ເດືອນເຫັນສະພາບຂອງຫອຍ ແລະ ກະຕ່າຍຈຶ່ງເວົ້ວ່າ : ພວກເຈົ້າທັງສອງເປັນຫຍ້ງຈຶ່ງໂສກເສົາຫງວມເຫຼົງຄືແນວນີ້? ມີເລື່ອງໄດ້ບໍ່ພິຈາກເຈົ້າບໍ່? ກະຕ່າຍກັບຫອຍໄດ້ຕອບວ່າ: ພວກຂອຍຫຍ້ງສອງມີເລື່ອງບໍ່ພິຈາ, ຕາເວັນຈຶ່ງໄດ້ບໍ່ພິຈາກວ່າ: ມີເລື່ອງຫຍ້ງບໍ່? ເລົ່າໃຫ້ ພວກຂອຍຟັງແດ່ ພວກຂອຍຈະແກ້ໄຂບັນຫາໃຫ້, ຫອຍຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າສູ່ຕາເວັນຟັງວ່າ: ຕາເວັນເອີຍບໍ່ມີຫຍ້ງ ຫຼາຍດອກພິ່ງງານແຕ່ຂອຍຄືດລ່ວງໜ້າໄວ້ວ່າ: ເມື່ອພວກເຈົ້າທັງສອງທາກໄດ້ແຕ່ງໆານໄປແລ້ວໃນເມື່ອພວກເຈົ້າເກີດລູກອອກມາຢ່າງຫຼວງໝາຍຈະຮັດໃຫ້ໂລກນີ້ຮ້ອນຂຶ້ນ ແລະ ມີການເຜົາໃໝ່ທຳເຈົ້າກຳຮົອນພໍແຮງ ແລ້ວ. ເຈົ້າຄືດເປິ່ງດູອາດຈະຮັດໃຫ້ສັດສາວາສື່ງຕາງໆຢູ່ໃນໂລກຈະບໍ່ມີຊີວິດຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ. ເມື່ອກະຕ່າຍ ແລະ ຫອຍເວົ້າຄືແນວນັ້ນທັງສອງພາກັນຄືດວ່າ: ມັນແມ່ນຄວາມກະຕ່າຍແລະ ຫອຍແທ້ງ ຈາກນັ້ນທັງສອງ ກຳໄດ້ຢົກເລີກການແຕ່ງໆານກັນ. ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາຕາເວັນແລະ ເດືອນໄດ້ແຍກອອກຈາກກັນໄປຄືນລະຫາງເຖິງປະຈຸບັນນີ້ຕາເວັນ ແລະ ເດືອນອອກຄົນລະເທື່ອໃນ 1 ປີ ຕາເວັນ ແລະ ເດືອນກຳໄດ້ພິບກັນ 1 ເທື່ອ. ຫຼາຍຄົນໄດ້ເອີ້ນວ່າ : ກົບກົນເດືອນຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້.

-ປະເພດນິຫານ: ເຫບນີ່ຍາຍ / ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

-ແນວຄືດໃນເລື່ອງ: ຕາເວັນ ແລະ ດວງເດືອນ ເກີດມື້ງວຍາມດູງວ ເລີຍມັກຮັກ ແລະ ຂໍແຕ່ງໆານກັນ. ກະຕ່າຍ ແລະ ຫອຍ ໄດ້ຄັດຄ້ານການແຕ່ງໆານ ໜ້າຕາເວັນ ແລະ ດວງເດືອນ ໄດ້ລູກອອກມາກຳຈະມີຕາເວັນຫຼາຍໜ່ວຍ ການເຜົາໄໝ້ກຳຈະຮຸນແຮງ ບັນດາສັດທັງໝາຍຈະຢູ່ບໍ່ໄດ້ ແຕ່ໜ່ວຍດູງວກໍຍັງຮ້ອນພໍແຮງແລ້ວ. ຈາກນັ້ນມາກຳໄດ້ຢູ່ດູແຕ່ງໆານ ແລະ ແຍກກັນຢູ່ອອກຄົນລະຫາງ ໃນປີໜຶ່ງພິບກັນໜຶ່ງເທື່ອ.

-ຜູ້ເຕັບກຳ: ນ.ຄຳນາງ ບຸນທີລາດ ປີທີ.1 ສ/ຄ 2

-ຜູ້ເລີ້າ: ພໍ່ເຕົ້າ ມຸນ ອາຍຸ 51 ປີ ບ້ານດັ່ງສະຫວັນ ເມືອງໄຊບູລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

2. ເມຍນ້ອຍ ກັບ ເມຍຫວາງ (The first wife and the second wife)

ແຕ່ກ່ອນ ຍຸ່ມເມືອງທານຕາວັນ ມີຄອບຄົວໜຶ່ງມີລູກຊາຍໜຶ່ງຄົນພໍ່ແມ່ຮັກແພງຫຼາຍເມື່ອໃຫຍ່ຂຶ້ນມາພໍ່ແມ່ກໍ່ຫາເມຍໃຫ້ແຕ່ລູກຊາຍບໍ່ມັກຜູ້ທີ່ພໍ່ແມ່ຫາໃຫ້, ລາວບອກພໍ່ແມ່ວ່າ : ລາວມີຜູ້ສາວແລ້ວ, ພໍ່ແມ່ກໍ່ບໍ່ຍອມເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ທັງສອງຝ່າຍ, ຈຶ່ງໃຫ້ເອົາທັງສອງຄົນ, ເມື່ອເອົາທັງສອງຄົນເມື່ອຢູ່ນຳ, ເມຍນ້ອຍ ແລະເມຍຫວາງກໍ່ບໍ່ຖືກກັນ, ດົນໄປເມຍຫວາງກໍ່ຖືພາ, ເກີດລູກ. ເມຍນ້ອຍຈຶ່ງຊອກຂອງກິນທີ່ເພີ່ມຫັມ, ເພາະ ຢ້ານຜິດກຳ, ເມຍນ້ອນໄດ້ມາແຕ່ງກິນໃຫ້ເມຍໃຫຍ່ກິນເມຍໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ເລີຍກິນ, ເລີຍຜິດກຳແລ້ວຕາຍໄປແລ້ວເກີດເປັນງູວາໄສຢູ່ກອງພື້ນ, ເມື່ອເມຍນ້ອຍລົງເອົາພື້ນຂຶ້ນໜຶ່ງເຂົ້າມັນກໍຂົບເມຍນ້ອຍຈົນຕາຍໄປເກີດເປັນໝາ, ເມື່ອເຫັນງູ້ເຫົາມັນກໍຂົບງູ້ເຫົາຈົນຕາຍໄປ, ເພາະເຂົ້າເຈົ້າຈອງເວັນ, ຈອງກຳວັນໄວ້ຕະຫຼອດຊາດ. ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນເຫວະດາຈຶ່ງຕັດທຶນທາງໃຫ້ພວກເຂົ້າທັງສອງໝົດເວັນ, ໝົດກຳຕໍ່ກັນ, ຜູ້ເປັນເມຍຫວາງໃຫ້ເກີດເປັນຄົນ, ຜູ້ເປັນເມຍນ້ອຍໃຫ້ໄປຢູ່ຫົວນາ, ໃຫ້ຜູ້ເປັນເມຍຫວາງບຸກເຮືອນໃຫ້ ເມື່ອໄວ້ຈະຮອດຍາມນາກໍໃຫ້ໄປຄອບໄປບອກເອົາເຂົ້າກັບປາແດກຂຶ້ນໄປຄອບໄປບອກ, ເຊິ່ງເອົາເອີ້ນກັນຫຼຸກມື້ນົວ່າ : ຜິຕາແຮກ ເຖິງປັດຈຸບັນ.

-ປະເພດນິທານ:	ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ
-ແນວທີດໃນເລື່ອງ:	ການບໍ່ຈ່າຍເວັນຊື່ງກັນແລະກັນ ເປັນທຶນທາງແຫ່ງຄວາມສຸກ

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນ.ຫຸ້ພອນ ສີຫາລາດ ປີທີ.1 ສ/ຄ 2

-ຜູ້ເລົ່າ: ແມ່ອ້າຍ ແສງພູວົງ ບ້ານສອງຄອນ ເມືອງສອງຄອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

3. ຢ່າກາໄດ້ຫຼາຍແຕ່ໄດ້ໜ້ອຍ (Need more, get less)

ແຕ່ກີແຕ່ກ່ອນ ມີຫຼູ່ບ້ານໜຶ່ງເຊິ່ງມີແມ່ເຖົ້າຜູ້ໜຶ່ງທຸກຍາກຫຼາຍບໍ່ມີບ່ອນທຳມາຫາກິນ ຕໍ່ມາມື້ນຶ່ງຊາວບ້ານກໍໄດ້ຢືກສາຫາລືເພື່ອຊອກບ່ອນທຳມາຫາກິນໃຫ້ແກ່ແມ່ເຖົ້າຊາວບ້ານກໍໄດ້ໄປບອກໃຫ້ແມ່ເຖົ້າໄປຖາງປ່າແຫ່ງໜຶ່ງ ແຕ່ລະມີແຕ່ລະວັນແມ່ເຖົ້າກໍໄດ້ໄປຖາງປ່າແຫ່ງໜັນໃນປ່າແຫ່ງໜັນແມ່ນປ່າສັກສິດເຊິ່ງມີພວກລົງອາໄສຢູ່ ແລະ ລົງຈຳນວນນັ້ນແມ່ນຜູ້ຮັກສາປ່າດັ່ງກ່າວເມື່ອເວລາແມ່ເຖົ້າມາຖາງແລະຕັດຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນແລ້ວກໍເມື່ອເຮືອນແລະມີອື່ນເຂົ້າເມື່ອລາວກັບມາຖາງປ່າອີກກໍ່ປາກິດວ່າຕົ້ນໄມ້ທີ່ຕັດນັ້ນກັບລູກຂຶ້ນມາທີ.

ລາວກໍ່ອຸກໃຈກໍ່ເລີຍຫາວິທີວ່າເຮັດແນວໄດ້ຈົງຈະຮັກວ່າ : ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ບຸກຕົ້ນໄມ້ຂຶ້ນຕືນ, ແລ້ວລາວກໍ່ຄົດ

ໄດ້ວິທີໃໝ່. ມີຕໍ່ມາລາວກໍ່ມາແຕ່ເຊົາຕາມເຕີຍລາວກໍ່ຖາງໄປໄດ້ຫຼາຍພໍສົມຄວນ. ພົມຕາເວັນໃກ້ຈະຕົກດິນລາວກໍ່ເຮັດຕັ້ງຕີຕາຍຢູ່ແຖນ້ນພໍຄໍາມິດມາ ພວກຜູ້ລົງກໍ່ພາກັນມາເປັນໜຸ່ພ້ອມທັງຫົວໜ້າຫຼາຍໂຕ. ພວກມັນຄົດວ່າ: ຈະເຮັດຍອກແມ່ເຖົານັ້ນອີກແຕ່ເມື່ອມາເຖິງພັດເຫັນແມ່ເຖົານັ້ນອນຕາຍຢູ່. ຈຳພວກລົງມາເຫັນກໍ່ເລີຍຕົກໃຈກໍ່ເລີຍຄົດວ່າຕົນເອງເປັນໂທດແລ້ວທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຕາຍ, ພວກເຂົາຕ້ອງເປັນບາບອັນໃຫຍ່ໜ່ວງແນ່ນອນ. ລົງໄດ້ປຶກສາຫາລື ວ່າ: ຈະເຮັດແນວໃດ? ຫົວໜ້າລົງ ໂຕໜຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນເຮົາຕ້ອງຫາມລາວໄປຖືມໃສ່ຂຸມເງິນຫຼືຂຸມຄຳ, ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ພາກັນເຮັດຕາມທີ່ວ່າເມື່ອຮອດຊຸມຄຳກໍ່ພາກັນຝ່າງລາວລົງໃນຂຸມຄຳດັ່ງກ່າວ. ແລ້ວພວກລົງທັງຫຼາຍກໍ່ພາກັນກັບເມື່ອ. ໃນທັນໄດ້ນັ້ນ ແມ່ເຖົາກໍ່ລຸກຂຶ້ນມາ ແລະ ກໍ່ເຫັນແຕ່ຄຳເຕັມຂ້າງເຕັມແວວລາວກໍ່ໄດ້ຫອບເມື່ອບ້ານ ແລະ ລາວກໍ່ຮັງມີເປັນດີແລະຍັງໄດ້ແບ່ງເງິນຄຳໃຫ້ຊາວບ້ານ ແຕ່ມີແມ່ເຖົາຜູ້ໜຶ່ງພັດອິດສາບໍຍອມເອົາເງິນລາວແລະຍັງໄດ້ຕາມຄວາມເປັນມາວ່າ: ລາວໄດ້ຄຳມາແຕ່ໃສ? ແລ້ວແມ່ເຖົາກໍ່ບອກ, ຕື່ນເຊົາມາລາວກໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມແມ່ເຖົາວ່າ, ລາວໄດ້ເຮັດຕັ້ງຕີຕາຍ, ລົງດັ່ງກ່າວກໍ່ໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນແລະ ໂຕຖຸງກັນວ່າ: ຈະເອົາລາວໄປໃສ່ຂຸມເງິນຫຼືຂຸມຄຳ. ລົງ ໂຕໜຶ່ງວ່າ: ຈະເອົາໄປຖືມໃສ່ຂຸມເງິນ, ສ່ວນອີກໂຕໜຶ່ງພັດເວົ້າວ່າ: ເອົາໄປຖືມໃສ່ຂຸມຄຳ. ແມ່ເຖົາພັດຍາກໄດ້ເງິນຫຼາຍກວ່າຄຳຈົ່ງເອີ້ນອອກມາວ່າ :

ໄປຖືມໃສ່ຂຸມເງິນເດີ! ລົງຈົ່ງຫາມແມ່ເຖົາຂຶ້ນປາຍຢູ່, ຍັນວ່າຕົກໃຈວ່າຄົນຕາຍເປັນຫຍ້ງຈົ່ງປາກໄດ້, ດັ່ງນັ້ນລົງຫຼຸກຕົວຈົ່ງພາກັນ ໂຍນແມ່ເຖົາລົງມາຈາກປາຍຢູ່ແມ່ເຖົາ ກໍ່ເລີຍຕາຍ.

-ປະເພດນີ້ຫານ: ນິຫານອັດສະຈັນ

-ແນວຄົດໃນເລື່ອງ: ຍາກກິນຫຼາຍໄດ້ກິນທໍ່ກ້ອຍ ຍາກກິນໜ້ອຍໄດ້ກິນທໍ່ໄບມື!

-ຜູ້ເວັບກຳ: ນ.ວິໄລຈິດ ທຳມະວົງ ປີທີ.1 ສ/ຄ 2

-ຜູ້ເລົາ: ພໍ່ບຸນເລີດ ທຳມະວົງ ອາຍ 47 ປີ ອາຊີບ ພະນັກງານ

4. ຂໍ້ານກິດເປັນດີ

(The lazy man gained wealth)

ແຕ່ງໜີແຕ່ກ່ອນນານມາແລ້ວ ມີຊາຍກໍ່ພ້າຜູ້ໜຶ່ງພໍແມ່ຂອງລາວໄດ້ລົ້ມຫາຍຕາຍຈາກໄປແລ້ວລາວຈົ່ງຊັດເຊພະເນຈອນ ໄປຕາມໃຈຂອງຕົນເອງ, ພຣອດຜູ່ບ້ານແທ່ງໜຶ່ງ ພະຍາຫຼາງວເຫັນກໍ່ສົງສານເພາະເຕືອງນຸ່ງກໍ່ຂາດ ສ້ອຍ ແຖມຍັງຂາດພໍແມ່. ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນພະຍາຈົ່ງເອົາໄປລົງໄວ້ຈົນໃຫຍ່ກໍ່ຫັ້ນບ້ານ ແລະ ເປັນບໍ່ວ່າຢູ່ເຮືອນພະຍາພະຍາກໍ່ມີລູກສາວຜູ້ໜຶ່ງເມື່ອໃຫຍ່ຂຶ້ນມາພໍແມ່ຈົ່ງຫາຜົວໃຫ້ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ພໍ

ແມ່ນໃຈແຕນງກໍບໍ່ເອົາໃຜເພາະນາງມັກກັບຊາຍກຳພັດຜູນນີ້ ແລະ ພໍ່ແມ່ນກໍໄດ້ຫັມໜູາຍເທື່ອໜູາຍທີ່ແຕນງາງບໍ່ຫົວຊາສຸດທ້າຍກໍເອົາກັນແລະພາກັນໂຕນໜີ. ເມື່ອພໍ່ແມ່ນຮູ້ຂ່າວວ່າລູກຕົນເອງກັບທ້າວກຳພັດໜີໄປນຳມາກັນ ເລີຍໄດ້ບິກສາຫາລືກັນວ່າ : ມີລູກສາວຜູດງວໍາເອົາກັບທ້າວກຳພັດຊັ້ນ ຖ້າມັນກັບມາຈະບໍ່ໃຫ້ຢູ່ເຮືອນມັນຢາກໄປໃສວໍສຸດແລ້ວແຕ່ມັນ ເມື່ອກຳພັດຄືດເຫັນຄວາມຜິດກໍເລີຍແຕ່ງໃຫ້ເມຍຂອງຕົນມາຂໍອ່ອນຂໍຍອມນຳພໍ່ແລະແມ່ນຂອງຕົນແຕ່ພໍ່ແມ່ນວໍປະຕິເສດ. ທ້າວກຳພັດແລະເມຍກໍຕັດສິນໃຈບຸກເຮືອນນັ້ອຍ, ຫອຍເຮືອນແຂນຢູ່ຢ່າງບໍ່ມີຈຸດໝາຍປາຍທາງແລະທ້າວກຳພັດກໍບໍ່ເຮັດຫຍັງແຕ່ລະມື້ມີຕ່າງກົນກັນອນເທົ່ານັ້ນ, ບຸກມື້ບຸກວັນປະໃຫ້ເມຍເຮັດວຽກງານຄົນດູວໜາຍມື້ນູາຍເດືອນ ຜູ້ເປັນເມຍກໍຄືດຊູກອ່າງ ຄ້າງແຄນີ່ຈຶ່ງເມື່ອເລົາເຫດການທັງໝົດນັ້ນໃຫ້ພໍ່ແມ່ພັງ. ພໍ່ແລະແມ່ນຕອບລູກສາວວ່າ: ເປັນແນວໄດ້ຢ່າມາເວົ້ານຳງູ, ລົງເຮືອນໄປດູວນີ້ຢ່າມາເວົ້ານຳງູເດັດຂາດແລ້ວພໍ່ກໍຍ່າງກັບໄປເອົາເປັນ ແລະ ຕີ່ເອົາພັດແລ້ວຢ່າງໄປທາງເຮືອນຂອງລູກເຊີຍພໍໄປຮອດພໍ່ກໍລັບພັດ ແລະ ລູກເຊີຍກໍໄດ້ຍືນພໍ່ເຖົາລັບພັດກໍນອນເສີຍຢູ່ແລ້ວພໍ່ກໍຢ່າງຂຶ້ນໄປແລ້ວເວົ້າວ່າ : ບັກລູກເຊີຍບັກຂີ້ຕົ້ນໄປທາງໄວ່ນຳງູດູວນີ້. ລູກເຊີຍກໍມີຕອບພໍ່ເຖົາວ່າ ໂອຍ ! ພໍ່ເຖົາເອີຍຂ້າກໍແມ່ນຕາຍຂາຍກໍແມ່ນໄດ້ເງິນຈັງແມ່ນຂ້ອຍຂີ້ຕານແທນາ ພໍ່ເຖົາຈຶ່ງຈັບແຂນລູກເຊີຍແລ້ວແກ່ໄປ ລູກເຊີຍທັງຮອງທັງໃຫ້ ແລະເວົ້າວ່າ ຄົ້ນເດ...ຄົ້ນເດ...ແລ້ວມີກົດວາໃສ່ຫຍັງແຟດ ທ້າຍ້າແຜກກໍແຫວກອອກມາກໍເຫັນໃຫ້ເງິນ ແລ້ວຫຍັງແຜກກໍອັດຄືນຄື ເຖົາ ມີຄວາໃສ່ກໍໄມ້ໄຜ່ ກໍໄມ້ໄຜ່ກໍທອນຂຶ້ນເຫັນໃຫ້ຄໍາແລ້ວກໍຈັບລົງຄືນຄືເຖົາພໍ່ເຖົາກໍບໍ່ຍອມລາກໄປຈົນມື້ອຍແລ້ວມີພໍ່ເຖົາຫຼຸດອອກຈາກມີລູກເຊີຍ ລູກເຊີຍກໍຮືບແລ່ນມາເຖິງເຮືອນຈົນໝົດແຮງຈຶ່ງນອນຫຼັບ ພົມກັບທຸກໆຄືນຈຶ່ງເລົ່າໃຫ້ເມຍພັງວ່າ: ມີຫາເງິນໃຫ້ຄໍາຢູ່ກໍໄມ້ໄຜ່ ແລະ ທ້າຍ້າແຜກພໍມະຍໄດ້ຍືນແນວນັ້ນຜູ້ເປັນເມຍກໍບອກຜົວໄປເອົາ ແຕ່ຜູ້ເປັນຜົວພັດເວົ້າວ່າ ວາດສະໜາຈະໄດ້ກໍໄດ້ ວາດສະໜາຈະມີກໍມີ ແລ້ວກໍພາກັນອນ ບັງເອີນໂຈນພັດໄດ້ຍືນພັດຄືດຢາກໄດ້ຈຶ່ງພາກັນໄປເບິ່ງທີ່ກໍຫຍັງແຜກ ແລະ ກໍໄມ້ໄຜ່ ເຫັນໃຫ້ເງິນໃຫ້ຄໍາ ເວລາໂຈນໄຂເບິ່ງພັດເຫັນແຕ່ງໆ, ຂີ້ເຂັບ, ແມ່ງງອດເຕັມຢູ່ໃນແຕ່ລະໃຫ້ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງພາກັນຫາມໄປໄວໝູ່ໃຕ້ຕະລາງເຮືອນຂອງກໍພັດ ເພື່ອຫວັງຈະໃຫ້ງ, ຂີ້ເຂັບ, ແມ່ງງອດອອກຈາກໃຫ້ໄປກັດກໍພັດ ແລະ ເມຍນັ້ນໃຫ້ຕາຍ. ຕື່ນເຊົ້າມາ ຜູ້ເປັນເມຍກໍລຸກແຕ່ເຊົ້າເຫັນໃຫ້ເງິນໃຫ້ຄໍາເຕັມຢູ່ໃຕ້ຕະລ່າງຈຶ່ງເອີນຜົວລູກຂຶ້ນມາເປິ່ງ ເມຍໄດ້ເວົ້າວ່າ : ໃຫ້ເງິນໃຫ້ຄໍມາຮອດຕະລ່າງເຮືອນຂອງເຮົາແລ້ວເດ ! ຜູ້ເປັນຜົວກໍເວົ້າຕອບວ່າ : ບໍ່ສົນບໍ່ສົນ ວາດສະໜາຈະໄດ້ກໍໄດ້ ວາດສະໜາຈະມີກໍມີ ແລ້ວກໍນອນເສີຍ. ຕິກາຍມທຸກໆຄືນມີໃໝ່ມາ ໂຈນກໍມາແອບພັງອີກ ບໍ່ໄດ້ຍືນສົງຄາງຂອງຜົວເມຍຄູ່ນັ້ນ ເພາະພວກໂຈນຄືດວ່າ ຖຸ, ຂີ້ເຂັບ, ແມ່ງງອດຕ້ອງກັດຜົວເມຍຄູ່ນັ້ນໃຫ້ຕາຍພັງເປິ່ງບໍ່ໄດ້ຍືນສົງເວົ້າແລ້ວຈຶ່ງເຊົ້າມາເປິ່ງໃກ້ງໆ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍທາມເອົາໃຫ້ເງິນໃຫ້ຄໍາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍງູ່, ຂີ້ເຂັບ, ແມ່ງງອດໄປໂຍນໃສ່ເທິງບໍ່ອ່ນນອນຂອງກໍພັດ ແລະ ເມຍໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົານອນຫຼັບຢ່າງບໍ່ຮູ້ເມື່ອ ໃຫ້ໄດ້ເກົາລົງບັນດາງ, ຂີ້ເຂັບ, ແມ່ງງອດກໍພາກັນໄຕ້ໄປມາທຸກທີ່ແຕນງ ເມື່ອໂຈນຫຼູງວເຫັນກໍພາກັນຢ້ານ ແລະ ແລ່ນໜີພ້ອມທັງຮອງວ່າ: ມົງຕາຍ ມົງຕາຍບັກຮໍກໍພັດແລະເມຍ ເພາະງູ່ກໍ່ໝາຍ, ຂີ້ເຂັບກໍ່ໝາຍ, ແມ່ງງອດກໍ່ໝາຍພໍທີ່ພວກມັນຈະຫຼຸມກັດຜົວເມຍໃຫ້ຕາຍຄາທີ່ແຕ່ບັງເອີນບໍ່ເປັນດັ່ງພວກໂຈນຄືດ ບັນດາສັດເລີ່ມນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນແທ່ງເງິນແທ່ງຄໍາ. ໃນເວຮຸ່ງເຊົ້າມາສອງຜົວເມຍຫຼງວເຫັນບໍ່ອ່ນນອນພັດເຫັນແຕ່ແທ່ງເງິນແທ່ງຄໍາກໍວອງຢູ່ຢ່າງຫຼວງໜາຍ ທັງສອງຜົວເມຍຈຶ່ງພ້ອມກັນເກັບເອົາເລີຍເກີດເປັນຄືນຮັ້ງມີໃໝ່ທີ່ສຸດ.

-ປະເພດນິຫານ:

ອະຫິບາຍເຫດ

-ແນວຄືດໃນເລື່ອງ:

ຂັ້ຕົ້ນໜູາຍ ກາຍເປັນດີ !

-ຜູ້ເກັບກຳ: ທ.ຄຳເລີ ໄຊຍະວົງສີ

ບີທີ.1 ສ/ຄ ກ

-ຜູ້ເລື່ອງ: ນາງ ມະນິວັນ

ບີທີ.1 ສັງຄົມ ກ

๕. ຂຶ້ກໍ່າມຢ່າດແລ້ວ (Laziness is no good)

ໃນກາລະຕົ້ງໜຶ່ງນານມາແລ້ວ ຍັງມີນິກແຕບແຕ້ ເມື່ອລູກແຕນອນມາກໍແຕ່ງເພດແຕ້ມສົບແຕ້ມຄືວິກາຊະນິດອື່ນຊວນເຮັດຮັງກຳບໍ່ເຮັດຕົວວ່າເຈັບນັ້ນເຈັບນີ້ເຈັບຫົວເຈັບຫຼອງ ຕົວໄປເລີຍໆ. ມີນຶ່ງສາວນິກແກ້ວ ສົບແດງບ່ອຍລ່ອຍມາຊວນສາວນິກແຕບແຕ້ໄປຫຼົງວໜົນຢູ່ເຖິງພູສູງເມື່ອບົນຜ່ານເທິງທົ່ງກວ້າງໄດ້ພິບເຫັນນັກທັງໝາຍບຸກຕົ້ນໄມ້ຮ່ວມກັນຢ່າງຝຶດຝຶນກັນຢູ່ ເຂົາເຈົ້າແນມເຫັນເລີຍເອີ້ນໃສ່ສອງສາວວ່າ: ສາວທັງສອງເອີ້ນ ! ມາບຸກເຮືອນໄວ້ເພື່ອລູກເພື່ອໝານຊ່ວຍກັນເດີ ເມື່ອສອງສາວໄດ້ຍືນແນວນັ້ນສາວແກ້ວປາກກັງກຳຂານຮັບແລະຊວນສາວແຕບແຕ້ລົງໄປຊ່ວຍວ່າ : ໄປຊ່ວຍເພີ່ນບຸກຕົ້ນຕົ້ນໄມ້ກ່ອນນາຈິງໄປຫາງອື່ນແຕ່ສາວແຕບແຕ້ຕອບວ່າ: ບໍ່ໄດ້ວ່າໃສ່ຊຸດາມປານນີ້ລົງໄປຈັບຂີດນິຈັກໜ່ອຍເສື້ອຂາວຂອງເຮົາຈະເບື້ອນສາວນັກແກ້ວເລີຍເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ : ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ຊ່ວຍເພີ່ນບຸກຕົ້ນໄມ້ ເພີ່ນຈະບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາງອຍນຳໄດ້ ເມື່ອໄດ້ຍືນສາວແກ້ວໃຫ້ເຫດຜົນແນວນັ້ນ ສາວແຕບແຕ້ຈິງຈຳເປັນແວ່ໄປຫາສະຖານທີ່ບຸກຕົ້ນໄມ້ນຳໝູ່ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ພິໃຈເມື່ອມາຮອດແລ້ວສາວແກ້ວກຳໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ບຸກຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງນຳໝູ່ທັງໝາຍແຕ່ສາວແຕບແຕ້ຜູ້ງຽດຄ້ານໄດ້ຢູ່ແຕ່ຍ່າງອວດຂາຍາວ່ານົມອຍໆ ໂດຍບໍ່ອອກແຮງງານນຳໝູ່ເລີຍໃຜ່ງກຳຂັງທີ່ສຸດເຖິງວ່າຈະງາມປານໄດ້ກຳຕາມ ແຕ່ຖ້າຂີດຄ້ານມັກງ່າຍກຳບໍ່ເປັນຕາແພັງເລີຍ. ບ່ານິກກະເທດເລີຍເວົ້າສູງດສີໃສ່ວ່າ: ສາງແຕຍແຕ້ຂາຈ່ອຍສູງຂາວ ຂາຍລາວ່າສົງມາຂີດຄ້ານແທ້. ບ່າວໝົດບ້ານເລີຍເລົ່າຂວັນສາວແຕບແຕ້ ແລ້ວນິກທັງໝາຍກຳພາໄຣຮອງແຊວ່າຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ສາງແຕບແຕ້ອາຍແລະຄູດແຮງເລີຍສັກຄະຍານຂຶ້ນຝ້າ ຫັງຈຶ່ງຜູ້ງຽດວ່າ : ແຕະແຕ່ແຕ້ວແຫວດ.... ແຕະແຕ່ແຕ້ວແຫວດ.... ແຕະແຕ່ແຕ້ວແຫວດ.... ແຕະແຕ່ມີຜູ້ໃດ

ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງນັ້ນເລີຍ. ເປັນຂັ້ນວ່າຜ່ານໄປຫຼົງວ້າສອງສາວໃນມີນັ້ນອາວະສານລົງຢ່າງບໍ່ໄດ້ຄາດຄືດມາກ່ອນ ເມື່ອເມື່ອຮອດຄອນເກົ່າໃນຕອນຄໍ່າໝູ່ຄູ່ບໍ່ໃຫ້ສາວແຕບແຕ້ອນນຳສາວຕັບແຕ້ເລີຍໂຄດແຄັນໄລ່ສັບຕອດໝູ່ ບໍ່ນັນພັກກໍມີດເຂົ້າ ຜົນກໍຕົກລົງມາຢ່າງໜັກ ມີຫັກພັກເງື່ອມພັກຮອງ ນັກຫຼຸກຕົວໄດ້ພາກັນມັນເຂົ້າພຸ່ມໄມ້ທີ່ຕົນສາງເພື່ອຫຼົບຜົນ. ແຕ່ໃນຂະນະນັ້ນ ກໍໄດ້ຍືນສູງພະຍາແຖນໄດ້ຝາກລົງມາຕາມສາຍພັກແລະຫ່າຜົນວ່າ: ນາງແຕບແຕ້ຜູ້ງຽດຄ້ານເມື່ອເຈົ້າບໍ່ບຸກຕົ້ນໄມ້ ເຈົ້າຈຶ່ງລົງໄປນອນຢູ່ໜ້າດືນພຸ່ນຖຸ ຖ້າ

ບໍ່ເຖິງນັ້ນພັກຈະລັ້ນທັບຫົວເຈົ້າ. ສາວແຕບແຕ້ໄດ້ຍືນເຊັ້ນນັ້ນກໍມີກາລັ້ນຂວັນຫາຍ ພັກປົບລົງໄປນອນຢູ່ເຖິນພົມທັງຊີ້ຂາຂຶ້ນພັກເພື່ອລະວັງບໍ່ໃຫ້ພັກລັ້ນທັບ.

ມີໃໝ່ຕໍ່ມາ ການບຸກຕົ້ນໄມ້ໄດ້ດຳເນີນໄປເປັນວັນທີສອງ ນັກທັງໝາຍກຳໄດ້ຍືນໄປຫາສະຖານທີ່ບຸກ

ຕົ້ນໄມ້ຄືເກົ່າ ໂດບໄດ້ເຮືອນຂອງລູງນິກະຫາ ເຊົາເຈົ້າກໍໄດ້ຊວນລາວໄປປຸກຕົ້ນໄມ້ນຳວ່າ : ລູງກະຫາເຮີຍໄປປຸກຕົ້ນໄມ້ນຳກັນເທົາ ແຕ່ນິກະຫາກໍທຳທ່ານີ້ໄດ້ຍືນຄັກແລວຖາມວ່າ : ແມ່ນໜ້າຍັງເກົາ ? ເຖິງວ່າໃຜຈະໃຫ້ເຫດຜົນແນວໄດ້ກຳຕາມລາວກໍທາມຄວາມເກົ່າ ແລະ ຕີເຫຼັກບ້ອກບ້ອກ.ຢູ່ຕໍ່ມາ ຫຼູ່ນິກະຫຼາຍກະວິນກະວາຍກໍພາກັນບິນໜີ ຮອດຍາມຄ້ອຍຄໍ່າ ນິກທິງຜູ້ເປັນເຈົ້ານິກະຫຼາຍກໍພາສະມາຊີກັບຈາກການປຸກຕົ້ນໄມ້ດ້ວຍຄວາມມ່ວນຊື່ນ ແລະ ກໍພາກັນຮອງລຳທຳເພິ່ນຈົນວ່າທົ່ວັນໄປຍາມເຢັນ ແມ່ນຍາມແຫ່ງສົງເພິ່ນຂອງຫຼູ່ນິກຂັບກ່ອມໃຫ້ໝົດທັງໂລກມີຊີວິດຊີວາກ່ອນຈະຈາກກັນໄປ ເມື່ອການປຸກຕົ້ນໄມ້ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລວການສະຫຼຸບຜົນງານກໍໄດ້ມີຂື່ນ ໂດຍມີນິກຫຼາຍຕົວໄດ້ຜົນງານດີເຕັ້ນໃນການອອກແຮງງານຄົ້ງນີ້ສ່ວນນິກແຕບແຕ້ ແລະ ນິກະຫາ ຖືກປະຫານສານນິກຕັດສິນບໍ່ໃຫ້ນອນຄອນຢູ່ຕົ້ນໄມ້ຢ່າງເດັດຊາດ .ເມື່ອນິກະຫາໄດ້ຍືນແນວນັ້ນກໍວັດໜຸ້ສຶກສຜິດ ແລະ ໂສກເສົ້າຫຼາຍ ລາວໄດ້ຂໍນຳໝູ່ວ່າ ລູງເຄົ້າແກ່ແລວຫຼູ່ບໍ່ດີປານໃດ

ບໍ່ໄດ້ຍືນໝູ່ຊວນໄດ້ຍືນແຕ່ສົງຄ້ອນຕີເຫຼັກເຫັນນັ້ນ ຈຶ່ງຂໍເກາະຕົ້ນໄມ້ຊົວຄາວໃນເວລາບິນໜີສັດຖຸຈະບໍາລາຍ ນິກທັງຫຼາຍກໍອະນຸຍາດຕາມຄໍາອ້ອນວອນ ແຕ່ມີເງື່ອນໄຂຄືຕ້ອງເຮັດຮັງ ແລະອອກແມ່ແຜ່ລູກຢູ່ພົງໃນໜ້າດິນ ພ້ອມທັງຊອກຫາກິນແຕ່ຍາມກາງຄືນເຫັນນັ້ນ.

-ປະເພດນິການ:	ນິການສັດ
-ແນວທີດໃນເລື່ອງ:	ຄວາມກົງດັກຕ້ານແມ່ນທີ່ມາຂອງຄວາມຮັບອາຍຂາຍໜ້າ ແລະ ພາໃຫ້ຊີວິດຮັບຈິນ.

-ຜູ້ເວັບກຳ: ນ.ສຸກສະຫວັນ ກິດຕິວົງ

-ຜູ້ເລົ້າ: ພໍ່ເກົ່າ ກິດຕິວົງ

6. ກາ ກັບ ນິກເຄົ້າ (1) (The crow and owl)(1)

ໃນສະໄໝໜີ້ງ ນິກຫຼູ່ກູງໄດ້ລວມກັນປະຊຸມຫາຫົວໜ້າ ຫຼື ພະຍານນິກ ຈຳພວກນິກທັງຫຼາຍໄດ້ເລືອກເອົາກາເປັນພະຍາ ເພາະກາເປັນຜູ້ເຊື້ອເພື່ອໝູ່ ແລະ ເປັນຜູ້ມີຫວັພິກສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ແລະ ຄົງຈະປົກປັກຮັກສາໝູ່ຄູ່ໄດ້ດີ ສ່ວນຝ່ານນິກເຄົ້າໄດ້ມີການຄັດຄ້ານເລີຍເວົ້າອອກມາວ່າ : ທຳມະດາການມັກກິນໄຂ ແລະ ລູກນ້ອຍຂອງຜູ້ອື່ນຄົ້ນໄດ້ເປັນພະຍາແລວລະວັງມັນຈະເກັບເກີນເອົາໄຂ໌ ແລະ ລູກນ້ອຍຂອງພວກເຈົ້າໄປກິນເປັນອາຫານ ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນຜູ້ນິກທັງຫຼາຍຈຶ່ງເຫັນດີນໍານັກເຄົ້າເວົ້າ ຈຶ່ງເລືອກເອົານິກເຄົ້າເປັນພະຍາເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ຝ່າຍກາຈຶ່ງຄັດຄາມວ່າ : ຖ້າເອົານິກເຄົ້າເປັນພະຍາ ພວກເຈົ້າຕ້ອງນອນຝັ້ນຮ້າຍຫຼູກຄືນ ເພາະນິກເຄົ້າອອກຫາກິນກາງຄືນ ຕາຂອງມັນແຮງເປັນຕາຍ້ານກົວ ມັນຈະຕ້ອງຫຼອກຫຼູກຄືນ ເມື່ອມັນຮ້າຍພວກເຈົ້າຈະເບິ່ງໜ້າມັນບໍ່ໄດ້.ຫຼັງຈາກການເວົ້າແລວ ພວກມັນກໍບິນສູ້ຮືບກັນຢູ່ເທິງອາກາດ” ກາກບັນນິກເຄົ້າ ບິນເຂົ້າຮືບກັນ “ ສະນັ້ນ ກາກັບນິກເຄົ້າຈຶ່ງບໍ່ຖືກກັນເຖິງບັດຈຸບັນນີ້ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ນິກທັງຫຼາຍຈຶ່ງເລືອກເອົາຫິງເປັນພະຍາໄດ້ເຫັນວ່າຕົ້ນຕົວທັງຮູບຮ່າງກຳນາມນາມກຳຕ້ອງ ໃຈຄຳກຳຈິບງາມ ກິດ

ຍາກສະຫງົບສະຫງົມດີ ນັກທີ່ຈຶ່ງໄດ້ຊື່ວ່າເປັນພະຍານິກທັງໝາຍຈຶ່ງເຖິງທຸກວັນນີ້.

-ປະເພດນິທານ: ນິທານສັດ

-ແນວຕິດໃນເລື່ອງ: ລົງສອງໂຕຊີງກັນໄມ້ ບາດຊີໄດ້ບັກໄກກາໂຖ ! ຄົນດີຍ່ອມໄດ້ຮັບຄົວຢາຍກ
ຢ້ອງຊົມເຊີຍ ຄົນບໍ່ດີນັກນຳເອົາຄວາມເດືອດຮອນມາສູ່ຕົນເອງ ແລະ ໝູ້ຄູ່ສະເໝີ!

-ຜູ້ເວັບກຳ: ທ.ສຸພອນເພັດ ພິມມະສິດ ຫ້ອງປີທີ.1 ສ/ຄ 2

-ຜູ້ເລົາ: ພໍ່ ທ.ທອງເສັງ ວິລະສົງຂານ ອາຍຸ 60 ປີ ບ້ານບິງທະເລ ມ.ພະລານໄຊ ຂ.ສະຫວັນນະເຂດ.

7.ເຫັນຊັບນັກຊີ ເຫັນປະປາ

(When seeing fish like fish, when seeing meat like meat)

ແຕ່ປາງກ່ອນ ມິນາງສາວຄົນໜຶ່ງເປັນສາວງາມປະຈົວບັນ ໃຜ່ງກຳມັກ ພໍ່ແມ່ຂອງລາວຈຶ່ງຕັດສິນ
ໃຈຫາຄູ່ຄອງຜູ້ທີ່ກິຈຂອງລາວໃຫ້. ຕໍ່ມາຜົວຂອງລາວກໍໄປຄັຕ່າງບັນຕ່າງແດນ ພົມວິໄປ 7 ປີປາຍ
7 ເດືອນ ເມຍຜູ້ຢູ່ບັນກຳມີຜູ້ບໍ່ຈົບຄົນໃໝ່ມໍາແອ່ນ ພົມທັງມັກຮັກເພາະນາງເປັນຄົນງາມ ຊາຍຊູ້ກໍແຮງມັກ
ແລ້ວກໍຊູ້ເອົາກັນກັບນາງ ໂດຍພໍ່ແມ່ບໍ່ຮູ້. ເດີກາງຂ້ອນງໍຊີແຈ້ງ ຊາຍຊູ້ກໍເມືອແລ້ວທ່າເສີຍເມີຍເຮັດແນວນັ້ນ
ໄປເລື້ອຍໆ, ວັນໜຶ່ງ ຜົວຂອງນາງຜູ້ໄປຄັຕ່າງແດນກໍຖືກໜູບຈົມ ເງິນຄຳພົມທັງຖືກໂຈນຢືດເອົາເຄື່ອງ
ຂອງ ແຕ່ລາວກໍຍັງຄືດເຖິງເມຍ ແລະ ເວົ້າອອກມາວ່າ ໂອ່ຍ ! ຕາຍ ເມຍທີ່ແສນຮັກເທື່ອນີ້ນຳແຕ່ໂຈນກຳບໍ່
ຂ້າບໍ່ຟັນ ມີແຕ່ຍືດເອົາເຄື່ອງຂອງແລ້ວກໍປ່ອຍຕົວລາວໄປ ລາວກຳຕັດສິນໃຈ່າງເປັນເວລາໝາຍຄືນເພື່ອ
ເມືອຫາເມຍຂອງຕົນ. ແຕ່ຄົນໃນສະໄໝນັ້ນ ຜູ້ເປັນເມຍເມື່ອຜົວໜີ ຕອງຂຶ້ນໄປນອນເຮືອນນຳພໍ່ແມ່ ແຕ່
ນາງພັດນອນຢູ່ເຮືອນຕ່າງໜາກ ແລະ ເອົາຊາຍຊູ້ມານອນນຳ . ບັງເອີນຜົວມາແຕ່ໄປຄັກໍຖືກຂຶ້ນໄດ້ແລ້ວ
ຮືບຂຶ້ນເຮືອນໄປຫາເມຍຂອງຕົນ ພົດຊາຍຊູ້ກໍກໍາລັງນອນຢ່າງໜັບຜົນແລ້ວບໍ່ຮູ້ສີກຕົວ ເມຍກໍເອີນຖາມວ່າ :
ແມ່ນໃຜ ? ແມ່ນໃຜລັກຂຶ້ນມາເຮືອນນີ້ ? ຜົວກໍຕອບວ່າ: ເຈົ້າບໍ່ຈີ້ຂ້ອຍບໍ່ ? ຂ້ອຍກໍສືຜົວເກົ່າຂອງເຈົ້າ
ນັ້ນແດ, ຈຶ່ງລຸກຕິດໄຟໄຕກະບອງເບິ່ງດູ ແລ້ວເມຍກໍລຸກຕິດໄຟໄຕກະບອງ ເມຍກໍໄດ້ເຂົ້າໄດ້ອອກ ເພະ
ຢ້ານຜົວເຫັນຊາຍຊູ້ ແລ້ວກໍເຮັດຕັ້ງຕົບອກຜົວວ່າ: ຢ່າພັວເຂົ້າ ! ຢ່າພັວເຂົ້າມາ ! ຂ້ອຍແປງບໍ່ອນນອນ
ເສຍກ່ອນ ແລ້ວກໍເຂົ້າໄປຊູກຊາຍຊູ້ໃຫ້ຕົ້ນ ແລະ ເອົາຜັ້າທີ່ມີປົກໄວ້ທີ່ຂ້າງຂອງຕົນ ແລ້ວບອກຜົວເຂົ້າໄປ
ນອນ ໂດຍເມຍເປັນຜົນອນຫາງກາງ ຊາຍຊູ້ນອນຫາງຂອບເບື້ອງຈຳຟາ ຜົວນອນເບື້ອງຫາງອອກ . ມີນັ້ນ
ອາກາດໝາວເຢັນ ຜົວຈຶ່ງບອກໃຫ້ເມຍເອົາຜັ້າມາໃຫ້ທີ່ມ ແຕ່ເມຍຈຶ່ງທ່າເສີຍ ຜູ້ຜົວຈຶ່ງຮອນໃຈຈຶ່ງລຸກ
ບຸບປັບ ດຶງເອົາຜັ້າທີ່ມີດແຮງເລີຍໄປເຫັນຊາຍຊູ້ນອນຂົດຂີ້ຄູ້ ແລ້ວກໍຮັງບອກເມຍ ເອົາມີດມາ ຮືບເອົາ
ມີດມາ ຮືບລຸກໄຕກະບອງໄວ່ ມີຄົນຂີ້ລັກຂຶ້ນເຮືອນແລ້ວ ເມຍຄົດໄດ້ພົດວ່າຈະຕັດສິນໃຈ ເອົາຊູ້ຈະບໍ່
ຍອມເອົາຜົວເກົ່າ ແລ້ວກໍຄວາເອົາມີດ ເອົາດ້າມຢືນໃຫ້ຊາຍຊູ້ ໝາກມີດຢືນໃຫ້ຫາງຜົວງໍກໍຄວາເອົາຫັນທີ

ຊາຍຊູກໍດີ່ດຳມືດໝົດແຮງເຮັດໃຫ້ມິດບາດມີຜົວຈິນກຸດ ແລະ ຊາຍຊູກໍຟັນໜໍ່ພັນຍີເຂົ້າຈິນຕາຍແລວກໍ
ເອົາຜັດທຶນປົກໄວ້ ສ່ວນເມຍແລະຊາຍຊູກໍກໍໂຕນໍ້າໄປ ,ບ້າງເອີນມີເຫວະດານີມິດ ພໍໄປຮອດແຄມແມ່ນໍ້າ
ໃຫຍ່ແຫ່ງໜີ່ງ ຜູ້ຊາຍຊູກໍຂ້າມໄປເອົາເຮືອຢູ່ຝາກນັ້ນ ,ໃນຂະນະທີ່ຊາຍຊູລອຍຂ້າມໄປຫາເຮືອ ເລີຍບ້າງເອີນ
ເຫັນປາດື່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໂດດຂຶ້ນມາຕະຝ່ງ.ໝາກໍາຕາບຂຶ້ນຂຶ້ນມາຕ່ອນບັກໃຫຍ່ແລວແລ່ນມາທີ່ນັ້ນ ພໍມາເຫັນປາ
ໂຕໃຫຍ່ກໍປະຕ່ອນຊຶ້ນແລວໂດດໄສປາ ສ່ວນປາກໍກັງລົງນໍ້າ ສ່ວນຊຶ້ນນັ້ນ ກາກໍມາຄາບໄປກິນ ເຮັດໃຫ້ໝາ
ຢືນຊີ້ງລົງຢູ່ບໍໃປໝູ້ບາມາແລວກໍ່ຫາຍຕົວທັນທີ.ພໍດິນຈາກກໍເອີ້ນໃສ່ຊາຍຊູຜູ້ໄປເອົາເຮືອວ່າ: ມາເອົາຂ້ອຍແດ່
ຂ້ອຍຢາກໄປນໍາເຈົ້າ ຊາຍຊູກໍເອີ້ນຕອບມາວ່າ : ຂ້ອຍບໍ່ມາເອົາເຈົ້າດອກເພາະເຈົ້າເປັນຄົນຫຼາຍໃຈ ຜົວ
ຂອງເຈົ້າແທ້ງເຈົ້າຢັ້ງສາມາດໃຫ້ຂ້ອຍຂ້າ ກະເສີນຂ້ອຍຈັກຊີ່ຢູ່ຮອດມື້ໄດ້ ,ສໍາລັບເຈົ້າແລະຂ້ອຍກໍລາກັນໄປ
ຄົນລະຫາງເສຍດີກວ່າ. ເຮັດໃຫ້ນາງຮ້ອງໃຫ້ເລາະຕາມສາຍນໍ້າຈົນອິດເມື່ອຍເຫື້ອແຮງແລວກໍມາຍໄປເປັນ
ທະນີ ແລະ ຄິດເຫັນຜົວຈິງສົ່ງສົງຮ້ອງອອກມາໃນຍາມເຊົ້າວ່າ : ຜົວເອີຍ ! ຜົວເອີຍ !! ຢູ່ເທິງ
ປາຍໄມ້ ເທິງຝູ່ຢູ່ຖຸກວັນນີ້.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານ ຊົວິດ
-ແນວຕິດໃນເລື່ອງ:	ເຫັນຊຶ້ນມັກຂຶ້ນ ເຫັນປາມັກປາ !

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນ.ສູພາພອນ ດວງກາມນິນ ປີທີ.1 ສ/ຄ ກ

-ຜູ້ເລື່ອງ: ນ.ມະນີວັນ ອາຍຸ 26 ປີ ບ້ານດົງທະດາ ເມືອງອາດລະພອນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

8.ພໍ່ນາ ກັບ ຜິກ່ອງກ່ອຍ (A farmer and an evil forest spirit)

ແຕ່ງີແຕ່ກ່ອນ ມີພໍ່ນາຄົນໜຶ່ງທຸກຍາກທີ່ສຸດ ແຕ່ລະມີມີແຕ່ໄປກາງຊ້ອນຫາປຸ້ຫາປາມາສູ່ລູກສູ່ເມຍ
ກິນ.ມີວັນນີ້ພໍ່ນາກໍໄປຢ່ານຊ້ອນແຕ່ເຊົ້າງ. ພໍໄປຮອດບໍ່ອນກາງຊ້ອນລາວກໍປົກຊ້ອນນັ້ນຂຶ້ນມາເຖິງປົກ
ແລວຖອກປາອອກ.ແຕ່ປະກິດວ່າບໍ່ເຫັນມີບຸນີປາຈັກໂຕເລີຍ. ລາວລອງສະລັດຊ້ອນເຫື້ອທີ່ສອງເລີຍເຫັນສິນ
ນອຍໆຜົນໜຶ່ງຕິກອອກມາ ພໍ່ນາຈິງຈົ່ງວ່າ: ໂອຍ ! ຄືມາເປັນຈຶ່ງຊື້ ມັນແມ່ນສິນອື່ນຮ່າໄດ້ ? ມາຫຼຸ
ເຂົ້າຊ້ອນກຸນີ້ ຮີ !ຮີ!!!! ພ້າຊີ້ພັນປາກມັນເບິ່ງດຸ.ຫຼັງຈາກນັ້ນ ລາວໄດ້ຈັບເອົາສິນຜົນນັ້ນຂຶ້ນມາເບິ່ງ ປະກິດ
ວ່າຄືມາຈາກແຫ້ງ ລາວຈິງເອົາສິນຜົນດັ່ງກ່າວໄສ່ຖື່ກໍທີ່ລາວເອົາໄປນໍາ ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍມູ້ໜ້າກັບເມືອ
ເຮືອນ.ບ້າງເອີນລາງຫຼົງຫາງ ຫຼົງເຂົ້າໄປໃນຖ້າຫົນແຫ່ງໜີ່ງ ,ເຊົ້າແມ່ນເຮືອນຂອງຜິກ່ອງກ່ອຍແມ່ໝ້າຍຕົວ
ໜີ່ງ,ມັນຈິ່ງຖາມພໍ່ນາວ່າ: ເຈົ້າມາເຮັດຫຍັງ ? ພໍ່ນາຈິ່ງຕອບມັນວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຈັດຕະນາມທີ່ນີ້ດອກ
ຂ້ອຍຫຼົງຫາງ ຈຳແມ່ນຫຍັງພາຂ້ອຍມາ .ຜິກ່ອງກ່ອຍເຂົ້າໃຈຈິງເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ: ເຈົ້າໄປເກັບສິນຂອງລູກສາວ
ຂ້ອຍແມ່ນບໍ່ ? ແມ່ນແລວ.ຖ້າຈຶ່ງຂັ້ນຂ້ອຍຈະເອົາສິນໃຫ້ເຈົ້າຄືນ ເຈົ້າຕ້ອງປ່ອຍຂ້ອຍໄປເດີ .ຜິກ່ອງກ່ອຍ

ຈົ່ງເວົ້າວ່າ: ບໍ່ໄດ້. ເຈົ້າມານີ້ຮູ້ເຮືອນຮູ້ຊານຂອງຂອຍແລ້ວ ເຈົ້າຈະຕ້ອງມາເປັນຜົວຂອງຂອຍ . ພື້ນາຖາມອີກວ່າ: ເຈົ້າມີລູກ ຊັ້ນຜົວຂອງເຈົ້າເດັ່ນ ? ຜິກ່ອງກ່ອຍ ກຳຕອບຢ່າງໄວວ່າ: ຜົວຂອງຂອຍຕາຍແລ້ວ. ໃນທີສຸດພົນກຳໄດ້ຢູ່ກັນກັບຜິກ່ອງກ່ອຍ ຕໍ່ມາຫຼາຍວັນຜິກ່ອງກ່ອບກຳໄດ້ແຕ່ງໃຫ້ຜົວເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍ້ງລູກຢູ່ເຮືອນທັງ. ເພາະວ່າຜິກ່ອງກ່ອຍຈະອອກໄປຊອກຫາກິນຕາມປ່າດີນັ້ນ. ກ່ອນຈະໄປລາວກໍສັ່ງພື້ນາວ່າ: ຜົວເອີຍເຈົ້າຈົ່ງເບິ່ງແຍ້ງລູກໃຫ້ດີງເຕີຂອຍຈະໄປຫາກິນບິດໜຶ່ງກ່ອນ. ແລ້ວໄປເປັນມີ ຫຼື ສອງສາມມີຈິງຈະກັບມາ . ເທື່ອໄດລາວຈະໄປຫາກິນດົນລາວບອກວ່າ ລາວຈະໄປບິດດຽວກຳຕ່າວມາ . ເມື່ອພື້ນາກຳໄດ້ຈຸດຝີເສດດັ່ງກ່າວແລ້ວ ພື້ນາກຳກັມວິທີຫາງເຝື່ອຈະໜີ . ຕໍ່ມາ ຜິກ່ອງກ່ອຍໄດ້ສັ່ງພື້ນາວ່າ : ຂອຍຈະໄປຫາກິນບິດໜຶ່ງກ່ອນເດີ ພິກ່ອງກ່ອຍໄປຫວິດແລ້ວ . ລາວກໍຊອກຫາຫາງອອກແຕ່ຫາບ່ອນໄດ້ກຳບໍ່ພືບ ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ລາວຈິງອຸ້ມເອົາລູກນັ້ນຂອງຜິກ່ອງກ່ອຍໄປນຳແລະເອົາມີຂອງມັນແປະໃສ່ຝາໜີ ຫັນໄດນັ້ນປະຕູກຳດັ່ງກະລົ່ງອອກບາດຄູວໂລດ. ພື້ນາຈິງຖືມລູກນັ້ນຂອງມັນໄວ້ຢູ່ຫັນແລ້ວແລ່ນປົບໜີໄປຕາມປ່າ. ພື້ນາໄດ້ຍືນສົງຮັອງຕາມມາວ່າ: ຖັນແດ! ຖັນແດ! ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນພື້ນາກະໄປບໍ່ຫວິດຈິງຄາມເຂົ້າໄປໃນຊຸມ ແຕ່ວ່າຊຸມນັ້ນພັດບໍ່ເລີກ ເຂົ້າໄດ້ແຕ່ເຄິ່ງດຽວແລະເຫຼືອອອກມາເຄິ່ງໜຶ່ງ . ຜິກ່ອງກ່ອຍມາເຫັນຈິງມາກວດເບິ່ງພົດກັບພໍນາຕິດອອກມາ. ຜິກ່ອງກ່ອຍຈິງຮັອງໃຫ້ເສຍນຳຕາແລະເວົ້າວ່າ: ຕາຍໄປອ໌ຫຼື ເນັ້ນເຫັນຫຼືແດນ ຮີ ! ຮີ! ຮີ! ຫຼັງຈາກນັ້ນມັນກຳໄດ້ເອົາຖົງເງິນຖົງຄຳມາໃຫ້ພື້ນາ ພົມທັງຮັອງໃຫ້ດັ່ງສະໜັ້ນຫວັນໄທວ ແລ້ວຜິກ່ອງກ່ອບກຳກັບຄົນໄປຫາລູກຂອງມັນໃນຖົ້າຄືເກົ່າ ພື້ນາຈິງຖອຍອອກຈາກຊຸມແລ້ວພົກເງິນພົກຄໍາລາວຈິງເອົາກັບເມືອຫາລູກຫາເມຍແລ້ວສ້າງບ້ານແປງເຮືອນກາຍເປັນຄົນຮ້າງຄົນມີເປັນເສດຖື້ທີ່ລ້າລວຍຢູ່ຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

-ປະເພດນົບທານ: ນົບທານອັດສະຈັນ

-ແນວຄິດໃນເລື່ອງ: ຄວາມອິດທິນພະຍາຍາມ ເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງຄວາມສຸກ !

-ຜູ້ເລົ້າ: ແມ່່ເຖົ້າ ຈັນຫອມ ອາຍຸ 69 ປີ ບ້ານສະຄືນ ເມືອງຈຳພອນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

9.ແມ່ຢ່າ ກັບ ລູກໄຟ Mother-in-law and Daughter-in-law

ໃນເຮືອນຫຼັງໜຶ່ງ ມີ 4 ຄົນຢູ່ເຮືອນຫຼັງດຽວກັນຕື່ມໍແມ່ຜົວ, ແມ່ເມຍ, ຜົວ ແລະ ເມຍ. ໃນນັ້ນແຕ່ລະວັນແມ່ຢ່າກັບລູກໄຟໄດ້ມີການຜິດຖາງກັນ. ມີມື້ໜຶ່ງຜົວກັບເມຍໄດ້ພາກັນອອກໄປໂອ້ລົມກັນຢູ່ຖາງນາ ເພື່ອຫາວິທີຈະຂ້າຍ່າ ເມຍໄດ້ອອກແຜນການໃຫ້ຜົວໄດ້ປະຕິບັດນຳ . ທຸກຄົນຄືນ ແມ່ຢ່າ ແລະ ແມ່ຂອງເມຍໄດ້ປັ້ງນອນຮ່ວມກັນ ແຕ່ບ້າງເອີນໃນຄົນນັ້ນ ແມ່ຢ່າ ແລະ ແມ່ນເມຍໄດ້ປັ້ງນບ່ອນນອນກັນ ໃນເວລານອນ ຜົວ ກັບເມຍໄດ້ພາກັນຫາມເອົາອອກໄປເຜົາຢູ່ປ່າ ເມື່ອຫາມໄປເຜົາພັດແມ່ນແມ່ເມຍ ຕື່ມເຊົາມາພັດຍັງເຫັນຢ່າ

ຢູ່ໃນເຮືອນຄືເກົ່າ.ຜູ້ເປັນລູກໄພແຮງໃຈບໍ່ດີວ່າເອົາຍ່າໄປເຜົາພັດຖືກແມ່ຂອງຕົນ.ຢູ່ຕໍ່ມາຫຼາຍມີຫຼາຍວັນ ລູກໄພບໍ່ພະຍາຍາມຈະເອົາຍ່າໄປເຜົາໃຫ້ໄດ້.ມີມື້ນຶ່ງ ຢ່ານອນຫຼັບ ລູກຊາຍກັບລູກໄພກໍ່ຫາມເອົາໄປເຜົາຢູ່ປ່າທິກ,ບ້າງເອີນ ລືມກັບໄຟ ຜົວໃຫ້ເມຍມາເອົາ ເມຍກໍບໍ່ມາ ເມຍໃຫ້ຜົວມາເອົາຜົວກໍບໍ່ມາ ສອງຜົວເມຍເລີຍພາກັນມາເອົາໄພ ເມື່ອມາຮອກເຮືອນແມ່ຍ່າກໍ່ອກລື່ງຢູ່ໃນປ່າ .ເມື່ອສອງຜົວເມຍກັບມາເລີຍເອົາໄພຈຸດໂລດແລ້ວພາກັບກັບເມືອ ເມື່ອໄພລູກຂຶ້ນບໍ່ພົກວໍາມີນັກບຸນຫາມເອົາເງິນເອົາຄໍາມາປັນກັນຢູ່ໃນກອງໄພ ແມ່ຍ່າຜູ້ເຂົາເອົາໄປເຜົາ ກໍາຕານອອກມາໃສ່ເຂົາເວົ້ວ່າ: ພວກເຈົ້າເຮັດຫຍັງ ? ພວກນັກບຸນຄິດຢ້ານກຳພາກັນປົບປະເງິນຄໍາທີ່ບຸນມາໄດ້.ຕື່ນມາຍາມເຊົ້າ ແມ່ຍ່າກໍ່ຫາບເອົາເງິນຄໍາທີ່ພວກບຸນປະໄວ້ເມື່ອເຮືອນ ເມື່ອລູກໄພໝູງວເຫັນແມ່ຍ່າຫາບເງິນຄໍາທີ່ພວກບຸນປະນັ້ນ ລູກໄພພັດຄິດຢາກໄດ້ເລີຍຊວນຜົວໄປເຜົາຕົວເອງຢູ່ປ່າ ເມື່ອຜົວໄດ້ເຜົາເມຍແລ້ວກັບມາຢູ່ເຮືອນກັບແມ່ ແລະ ຂໍ້ມີເປົ້າດີ.

-ປະເພດນິຫານ:	ອະທິຍາຍເຫດ
-ແນວທີດໃນເລື່ອງ:	ຢາກຂ້າເພີ່ນໄຕຕາຍ ຢາກໃຫ້ເພີ່ນຈິບຫາຍໄຕວາຍວອດ !

-ຜູ້ເລື່ອງ: ລູງ ບຸນລ້ອມ ອາຍຸ 65 ປີ ບ້ານນາທິ່ງວາງ ເມື່ອງຊົນນະບູລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

10. ພໍ່ເຖົ່າກັບລູກເຂົ້າ (The father-in-law and the son-in-law)

ແຕ່ກ່ອນກີ້າ ມີຄອບຄົວໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມຮັກແງງກັນແລະກັນ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນຳເຖົ່າກັບລູກເຂົ້າ.ຢູ່ຕໍ່ມາ ໃນມື້ນຶ່ງເຊິ່ງເປັນໂອກາດຕືືເສດ .ຳເຖົ່າຊວນເອົາລູກເຂົ້າເລາຍແກ່ວຫວຍແກ່ວເຊ ເພື່ອຊອກຍູ່ຫາກິນ ພໍໄປເຖິງຳເຖົ່າກໍພາລູກເຂົ້າສະປາ.ສະແໜ້ງແລ້ວໄດ້ປາຫຼາຍພົກຄວນ.ຫຼັງຈາກນັ້ນກຳຊອກບ່ອນເຮັດກິນ.ຊອກໄປຊອກມາບ່ອນໄດ້ບໍ່ຄັກ ຜູ້ຳເຖົ່າເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ : ເຮັດກິນແກ່ວ່າຜູ້ເຂົ້າແຂນີ້ແລະ,ລູກເຂົ້າກໍເຮັດຕາມຄໍາບອກຂອງຳເຖົ່າ ເມື່ອແກ້ງປາສຸກແລ້ວ ລູກເຂົ້າກໍຈັດແຈ່ງແຕ່ງໆຍາຍແລ້ວນັ້ງຖົ່າຳເຖົ່າ .ນັ້ງກຳນັ້ງບ່ອນຕໍ່ຢ້ອນຄວາມຈຸມຢູ່ຳເຖົ່າ.ຈາກນັ້ນກຳຮັອງຳເຖົ່າມາກິນເຊົ້າ ຊຳເຖົ່າກໍຍ່າດ້ວຍຄວາມຫຼາວໜັນຢ້ອນຄວາມຢາກ.ພໍເມື່ອມາຮອດກຳບໍ່ໄດ້ຄິດຫຍັງເລີຍ.ຫວັງແຕ່ຈະນັ້ງກິນໃຫ້ມັນຄ້ກາງເທົ່ານັ້ນເອງ. ຄິດໄດ້ແລ້ວກຳກົມລົງ ວ່າຈະນັ້ງ ແຕ່ພັດລືມປິດກະດາບພັກອອກຈາກແວວ .ເຮັດໃຫ້ຳເຖົ່າທີ່ວ່ອນໄປໂດນເອົາລູກເຂົ້າພາກັນກີ້າ ລົງເຊົ້າສອງສາມຮອບ.ຫາງລູກເຂົ້າກໍເກີດໄມ້ໂຫຍາກຮ້າຍ ເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ຍ່າ!ຢ່າ! ຍ່າເຮັດແນວນັ້ນ,ພໍ ຈະເຮັດແກ້ບໍ່ ? ໃຜຈະເຮັດໃຜ ? ຊຳເຖົ່າແລະລູກເຂົ້າກໍຖາງກັນໄປໃສ່ກັນມາດົນເຕີບ ຢ້ອນຄວາມປໍ່ເຊົ້າໃຈກັນ.ຈາກນັ້ນຫາງລູກເຂົ້າເລີຍທາມຂຶ້ນວ່າ: ພໍ່ຢາກຮ້າຍຫຍັງ ? ຊຳເຖົ່າໄດ້ຮ້າຍບໍ່ໄດ້ຄົງດ້ານຫຍັງ ! ພຽງແຕ່ພໍ

ລືມເອົາກະດາບພ້າອອກຈາກແວວ. ເມື່ອພໍ່ຈະນັ່ງລົງກະດາບພ້າເລີຍຫັ້ງໃສ່ດິນ ເຮັດໃຫ້ພໍ່ຊວນໄປທາງໜ້າ ເຖິງນັ້ນເອງ, ຂັ້ນເບາະພໍ່ເຕົ້າ.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານຊວນທົວ
-ແນວຄິດໃນເລື່ອງ:	ຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈກັນ ອາດມີໂຫດເຕິງຕາຍໄດ້ !

-ຜູ້ເວັບກຳ:

-ຜູ້ເລົ່າ: ລູງ ບຸນລົມ ອາຍຸ 65 ປີ ບ້ານ ນາທິ່ງຫວາງ ເມື່ອ ຂົນນະບຸລີ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

11. ເລື່ອງ: ກໍາພ້າແຕງເງິນ (The silver-melon orpha)

ແຕງີແຕກ່ອນ ຍັງມີຫ້າວກໍາພ້າຜູ້ນີ້ ພໍ່ແມ່ຕາຍປະແຕ່ຍັງນອຍໆ ອາໄສຢູ່ນຳຍາຍເຖົາແມ່ໝ້າຍຜູ້ນີ້. ຄອບຄືວກໍາພ້າທຸກໆຢາກງາງຫາບ້ານເຮືອນຊີເພິ່ງພາອາໄສກໍບໍ່ມີ ຫາເຊົ້າກິນຄໍາອາໄສຫາກິນຕາມປ່າ ຕາມບຶງ. ກໍາພ້າເກີດລຸ້ນລາວຄາວດູວກັບລູກສາວເຈົ້າພະຍາ. ຍູ້ຕໍ່ມາ ຫ້າວກໍາພ້າ ໃຫຍ່ພໍ່ເປັນບ່າວ ຫ້າວມີ ແນວຄິດຢາກສ້າງສາ ຂວນແມ່ເຖົາຖາງໄຮ່ ພົມຕານຄວາມອິດຫົວບາງເລັກນອຍ, ສອງນ້າຫຼາມເລີຍພ້ອມກັນ ເຮັດໄຮ່ ໃນສວນ ຫ້າວ ກໍາພ້າ ປະກິດວ່າເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງບຸກຂອງຜົງອັນຊຽວສິດງົດາມ ພໍຣອດຍາມ ແຕງສູກ ກໍາພ້າ ກໍາຫວັງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ປິດໝາກແຕງສູກໜ່ວຍກິກາເດັດຂາດ ເພາະໝາກແຕງສວນກໍາພ້າເປັນໝາ ກາກແຕງວິເສດ, ກໍາພ້າກັບລູກສາວເຈົ້າພະຍາມີຄວາມຮັກໄຄ່ກັນແບບບ່າວສາວ. ຕ່າງຝ່າຍກຳທ່າງມີຄວາມພໍ ໃຈຕໍ່ກັນ. ຍຸ່ມາມື້ນີ້, ກໍາພ້າບອກແມ່ເຖົາ ໄປຂໍລູກສາວເຈົ້າພະຍາໃຫ້ ແມ່ເຖົາຕົກໃຈຈົນຕາຄ້າງເພາະຖາ ນະກົງກັນຂ້າມ. ມັນເໝືອນດອກຟ້າກັບໝາວດ. ຫຼາຍເຫື້ອຕໍ່ຫຼາຍທີ່ຫ້າວກໍາພ້າອ້ອນວອນ ຍາຍເຖົາຂົນກໍາພ້າ ບໍ່ໄດ້ ເລີຍຕັດສິນໃຈໄປ. ກ່ອນໄປກໍາພ້າບໍ່ມີຫຍັງໃຫ້ເປັນເຄື່ອງສິນສອດ ນອກຈາກໝາກແຕງສູກສອງ ພໍ່ວຍຄື: ແຕງສູກເຫຼືອງແລະ ແຕງສູກຂາວ. ແມ່ເຖົາລົງເຮືອນໄປພ້ອມພາຍເອົາໝາກແຕງສອງໜ່ວຍ ພໍໄປ ຮອດແມ່ເຖົາກໍກ່າວໂອມຈາເອົາລູກສາວເຈົ້າພະຍາ, ເມື່ອເຈົ້າພະຍາໄດ້ຍືນແນວນັ້ນກໍໂຫດຮ້າຍໄມໂຫໂຫໂສ ຄືດວ່າເປັນການໝຶ່ນປະມາດເຈົ້າພະຍາ, ຈົນແມ່ເຖົາພາຍນັ້ນຕາອາຍໜ້າເມື່ອເຮືອນ ມາຮອດເຮືອນເລື່າ ເລື່ອງຕ່າງໆໃຫ້ກໍາພ້າຜົງ. ກໍາພ້າຍັງບໍ່ຍອມ ຂໍອ້ອນວອນອີກ ແລ້ວກັບໄປເຫື້ອທີ່ສອງ ເຈົ້າພະຍາຢື່ງຍາກ ຮ້າຍຕື່ມອີກ, ເລີຍເຕະໝາກແຕງໃສ່ຕໍ່ໜ້າແມ່ເຖົາ, ໝາກແຕງກົງລົງເຮືອນຕົກຕະລ່າງ ໝາກແຕງແຕກກະ ຈັດກະຈາຍ ປຸ່ງໝາກແຕງທີ່ແຕກຈະແຍກອອກຈາກກັນນັ້ນກາຍເປັນປຸ່ງເງິນປຸ່ງຄໍາເຮືອງເຮືອຢູ່ຕະລ່າງ. ເມື່ອເຈົ້າພະຍາເຫັນເປັນແນວນັ້ນເລີຍມອບລູກສາວໃຫ້ຫ້າວກໍາພ້າ ພ້ອມທັງມອບເມື່ອໃຫ້ກໍາພ້າຄອບຄອງ ຍັນແນວນັ້ນມາເຖິງປະຈຸບັນນີ້ເພີ່ນຈຶ່ງບໍ່ໃຫ້ປິດໝາກແຕງສູກໜ່ວຍກິກາກ່ອນ ເພື່ອເອົາໄວ້ເຮັດແນວ.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານອັດສະຈັນ
-ແນວຄິດໃນເລື່ອງ:	ຄວາມພະຍາຍາມຢູ່ທີ່ໄດ້ ຄວາມສຳເລັດຢູ່ທີ່ນັ້ນ !

12. ເລື່ອງ: ພະຍາຍາກໄດ້ລູກເຂີຍໜຶ່ນ

(The King wanted deligent son-in-law)

ເມື່ອງໜີ້ ເປັນເມື່ອງທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍຊັບສິນເງິນທອງນາງຊະນິດ . ພະຍາປົກຄອງ
ເມື່ອງນີ້ ມີລູກສາວດູວທີ່ງາມສະ່ງກວ່າໝູ່ໃນເມື່ອງນັ້ນໃຜ່ງກຳໝາຍປອງ ຢາກເປັນຄຸ້ຄອງ . ຍຸ່ຕໍ່ມາຜູ້ເປັນພໍ
ກໍໄດ້ຖືກລົມປ່ວຍກ່ອນພໍຈະຕາຍໄປ ໄດ້ສັງລູກສາວວ່າ : ກ່ອນລູກຈະເອົາຜົວໃຫ້ລູກບາຍມີເປົ້ງວ່າ ມີເຂົາ
ຊາຫຼືບໍ່ ? ຖ້າຜູ້ໄດ້ມີຊາແມ່ນໃຫ້ເອົາໄລດ . ພໍສັງລູກແລວພໍກຳຈາກລູກໄປ . ຈາກນັ້ນ ຜູ້ປ່ວບັນໄຕບັນເໜືອ
ກຳພາກັນແຫ່ງທັນມາເວົ້າມາລົມນຳນາງ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໄດ້ທີ່ສາມາດຍອມຮັບເອົາເປັນຜົວໄດ້ . ຍຸ່ບັນນອກຄອກນາ
ກໍມີບໍ່ຈຳນັກຍິນຍົງຫຼືບໍ່ວ່າໃຫຍ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໃນນັ້ນຢູ່ບັນນີ້ກໍມີອີກຄອບຄົວໜີ້ທີ່ມີລູກຊາຍດູວ ແຕ່ເປັນຄືນຂີ້
ຄັນ ມັກງ່າຍ ບໍ່ເຮັດບໍ່ສ້າງ ມີແຕ່ກິນກັບນອນ ແລະ ທາຫຼີນສາວບັນນັ້ນບັນນີ້ ໂດຍບໍ່ເອົາຫົວຊາກັບ
ວຽກເຮືອນການຊານ . ຄືນໜີ້ພໍກິນແລງແລວບໍ່ທັນລ້າງມີ ໝູ່ພັດມາຊວນໄປຫຼືນສາວ ພັດແມ່ນລູກສາວພະ
ຍາຄືນນັ້ນ ໄປຮອດໝູ່ຄູ່ກຳພາກັນເວົ້ານຳຜູ້ສາວ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໄດ້ເວົ້າໄດ້ດິນ ແຕ່ພໍຮອດຮອບຂອງຫ້າວຂີ້ຄັນ ແລະ ໃນທີ່
ສຸດກຳຕົກລົງປົງໃຈແຕ່ງານກັບຫ້າວຂີ້ຄັນນັ້ນເລີຍ ດ້ວຍຄວາມດີອີກດີໃຈຂອງບໍ່ຈາກສອງ ໃນງານ
ແຕ່ງດອງຂອງເຂົາຈຶ່ງໄດ້ມີການຈັດງານກິນລົງຫຼາຍມີຫຼາຍຄືນ ຈົນຊັບສິນເງິນທອງໝູ່ໃນເຮືອນຍັງເຫຼືອທໍ່
ກຳບັນນີ້ແລະ ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ຜູ້ເປັນເມຍເລີຍເອົາກ້ອນຄຳທີ່ຍັງເຫຼືອໃຫ້ຜົວໄປຄັ້ງ ຜົວກຳຕົກລົງ ແຕ່ຈະ
ຮັດແນວໄດ້ຕົນເອງບໍ່ເຄີຍຄັ້ງເຕີຍຂາຍອື່ຫຍັງນຳບັນນີ້ເມື່ອງເຂົາຈັກເທື່ອ ພໍເມຍເອົາໃຫ້ແລວລາວກປະຕິ
ບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງເມຍ ລົງເຮືອນໄປຄັ້ງ ເມື່ອເວລາໄປແມ່ນຍ່າງໄປ ລາວອິດເມື່ອຍຫຼາຍ ,ບັງເອີນເຫັນຄົນ
ຂີ້ຊ້າງກາຍມາ ເລີຍຄົດໃນໃຈວ່າບັນນີ້ແລກຊ້າງເຂົາຊີເອົາບໍ ? ພໍຄົດແລວເລີຍຖາມເຈົ້າຂອງ
ຊ້າງວ່າ: ຊ້າງຂອງເຈົ້າແລກບໍ່ກັບຄຳຂອງຂ້ອຍ ? ເຈົ້າຂອງຊ້າງກຳຕອບທັນທີ່ວ່າ: ແລກ ! ເມື່ອໄດ້ຂີ້ໄປ
ມັນພັດຍ່າງຊ້າແດ່.ບັງເອີນ ເຫັນຄົນຂີ້ມັກຜ່ານມາ ກໍຄົດວ່າມັນຄືຊີໄປໄວ ແລວກໍເອົາຊ້າງຕົນເອງແລກກັບ
ມັກ ໄດ້ມັກແລວ ກໍເຫັນເຂົາເອົາໄກ່ຕີໄກ່ ກໍຄົດຢາກໄດ້ໄກ່ ເພາະຢາກຟັງສົງຂັ້ນຂອງມັນແລະເອົາຕີກັນກຳ
ມ່ວນຊື່ນ ກໍເລີຍເອົາມັກໄປແລກເອົາໄກ່ . ໄດ້ໄກ່ແລວກໍເດີນຕໍ່ໄປອີກ ແຕ່ພໍຍ່າງໄປລາວກໍເຫຼືອເຂົາ ຢາກກິນ
ເຂົາ ພໍດີມີເດັກນັກຍົງທີ່ບັນເຂົາຈຶ່ງກາຍມາ ເລີຍເອົາໄກ່ແລກກັບເຂົາຈຶ່ງຂອງເດັກນັກຍົງນັ້ນ ພໍແລກແລວ
ລາວພັດປວດຖ່າຍເປົາ(ຢ່າງ) ແຕ່ບໍ່ຮູ້ແນວຊີເຮັດ ຊີທີ່ບັນເຂົາຈຶ່ງຢ່າງນຳພັດບໍ່ຄັກ ເລີຍເອົາບັນເຂົາຈຶ່ງນັ້ນປະ
ໄວ້ໃນຂອນໄມ້ . ບັງເອີນ ຫຼາດແລ່ນກາຍມາແລະຄາບເອົາບັນເຂົາຈຶ່ງນັ້ນໄປກິນເລີຍ ສຸດທ້າຍກໍໝົດເນື້ອໝົດ
ຕົວ ບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຈະໄປທາງໄດ້ ຄົດໄປຄົດມາ ເລີຍຕັດສິນໃຈເມື່ອບັນນີ້ ພໍເມື່ອຮອດບັນລະ

ອາຍເມຍ ຢ້ານເມຍບໍ່ໃຫ້ນອນນຳ ຈຳເປັນລາວກຳນອນຢູ່ນອກ ຍາມກາງເດີກາມ ນິກົດເລີຍຮ້ອງວ່າ : ປິດ!
ປິດ!ປິດ! ພໍໄດ້ຍືນສູງນິກົດຮ້ອງກຳເລີຍຈົ່ງວ່າ: ບໍ່ໄດ້ປິດແລວມີນີ້ເມຍບໍ່ໃຫ້ນອນນຳ ເມຍໄດ້ຍືນສູງຜົວ
ຈົ່ງໝາຍເທື່ອເລີຍຮ້ອງບອກວ່າ: ເຂົ້າມາທະແມ! ຜົວກຳຫຍັບເຂົ້າໄປໜ້ອຍໜຶ່ງ ນອນຕໍ່ໄປເຖິກ ກັບແກ້ພັດ
ຮ້ອງວ່າ:ກັບແກ້!ກັບແກ້!ກັບແກ້! ໜໍໄດ້ຍືນສູງກັບແກ້ຮ້ອງ ກຳເລີຍຈົ່ງທຳນອງດູວກັບຈົ່ງເວລານິກົດຮ້ອງ
ເມຍກຳຮ້ອງວ່າ:ເຂົ້າມາທະແມ! ແລວກຳຫຍັບເຂົ້າໄປເຖິກ.ນອນຕໍ່ໄປ ຂັ້ງມືດຮ້ອງທີກວ່າ:ຈ່ອຍ!ຈ່ອຍ!
ໜໍກຳຈົ່ງອີກວ່າ:ບໍ່ໄດ້ຈ່ອຍແລວ ເມຍບໍ່ໃຫ້ນອນນຳ ຈົ່ງແນວນີ້ໝາຍເທື່ອຜູ້ເມຍລຳຄານໃຈໝາຍເລີຍເຊັ່ນວ່າ :
ຢາກຈ່ອຍໝາຍກຳເຂົ້າມາຈ່ອຍທະແມ! ສຸດທ້າຍກຳໄດ້ໃຈໝຶ່ງຄົ້ນ.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານອັດສະຈັນ

-ແນວຄິດໃນເລື່ອງ: ວາດສະໜາບໍ່ໃຫ້ ຍ່ອຍໄຮກຳບໍ່ຢ່ອນ ວາດສະໜາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຊ້ອນນອນສ້ວມຮ່ວມ
ພະນາງ !

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ສູບິນ

-ຜູ້ເລື່ອງ: ແມ່ເຖົ້າ ບຸຜາ ອາຍຸ 52 ປີ ບ້ານ ດອຍ ເມືອງ ທ່າແຂກ ແຂວງ ຕຳມ່ວນ

13. ເລື່ອງ: ສົ່ງວຜູ້ກ່ອນບໍ່ຄືສົ່ງວຜູ້ລຸນ

(The previous friend was not like the later friend)

ແຕ່ງໆແຕ່ງໆກ່ອນ ໄດ້ມີສົ່ງວຮັກສົ່ງວແພງໆຄູ່ໜຶ່ງອາໄສຢູ່ບ້ານຊົນນະບົດແຫ່ງໜຶ່ງ .ສົ່ງວທີ່ເປັນຄົນຮ້ອງມີຂີ່
ວ່າ:ເສີມ ມີຂັບສົນບັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຄົບຖ້ວນບໍລິບຸນ ເປັນທີ່ເກົງຂາມແລະນັບຖືຂອງຊາວບ້ານ ,ສ່ວນສົ່ງວ
ອີກຜູ້ໜຶ່ງຊີ່ວ່າ:ຄົ້າ ເປັນຄົນທຳມະດາດຸ່ມໍ່ນເຮັດວຽກຮັດສວນລົງງອນບົດຄົວ .ແຕ່ໄດ້ມາສອງສົ່ງວກຳໄປມາຫາ
ສູ່ແລະຮັກແພງກັນຕະຫຼອດມາ.ຢ່າມມື້ໜຶ່ງ ສົ່ງວຜູ້ຊີ່ຄົ້າໄດ້ໄປເຮັດສວນສາລີຢູ່ຕົນພູແຫ່ງໜຶ່ງ,ພໍສາລີເປັນຕົ້ນ
ໃຫຍ່ແລວ ເບິ່ງຕົ້ນໄດ້ກຳມີແຕ່ຕົ້ນງາມໆແລະໃຫ້ຜັກໃຫຍ່ຕົ້ງເຕັມເມັດເປັນຕາແຊບ .ທ້າວຄົ້າ ຄິດຢູ່ໃນໃຈຜູ້
ດູວວ່າ: ປີນີ້ລາຍໄດ້ຂາຍສາລີເຫຼົາຄົງລື່ນປົກາຍຢ່າງແນ່ນອນ,ແຕ່ແລວມັນກຳບໍ່ເປັນຢ່າງທີ່ລາວຄິດໄວ.
ສວນສາລີຂອງລາວຕົກພວກລົງຜູ້ໃຫຍ່ອາລະວາດທຸກມີ ຈົນເກືອບຈະບໍ່ເຫຼືອ .ດັ່ງນັ້ນ ທ້າວຄົ້າ ຈຶ່ງຕັດສິນ
ໃຈໄປເຜົ້າສວນ.ຕອນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ ແສງແດດອ່ອນໆແລະແລວກຳມີຜູ້ລົງຜູ້ໜຶ່ງປະກົດຕົວຂຶ້ນແລວ ພ້ອມທັງ
ຫັກຕົ້ນສາລີເພື່ອກິນສາລີດັ່ງທີ່ເຕີຍເຮັດມາ.ຝ່າຍທ້າວຄົ້າທີ່ຈອບຢູ່ກະຕົວກາງໄກ໌,ດ້ວຍຄວາມໂມໂຫ້ ຈຶ່ງຈັບ
ເອົາໄມ້ຄອນທີ່ຢູ່ທາງຂ້າງພ້ອມທັງຮ້ອງໃສ່ຜູ້ລົງທັງແລ່ນໄປທາຜູ້ລົງທັງວ່າ: ເຢັດແມ່ສູ! ສຸມາກິນສາລີງເຮັດ
ຫຍັງ ?ແຕ່ແລວທ້າວກຳຢຸດກັບທີ່ ເມື່ອມີສູງຂານຕອບຊີ່ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ລົງທັງແປ່ນລົງກັງໄຕບັກໃຫຍ່ເທົ່າກັບ
ຄົນງອຍຢູ່ກາງໄຮ່ວ່າ:ດູລາທ່ານຜູ້ເຈົ້າຂອງໄຮ່ເອີຍ ແຂດນີ້ເປັນເຂດພວກເຮົາ,ໃຜຈະມາເຮັດໄຮ່ເຮັດສວນຢູ່ທີ່
ນີ້ບໍ່ໄດ້ເດັດຂາດ ຖ້າເຮັດໄວ້ກຳຈະບໍ່ໄດ້ກິນຄືດັ່ງທ່ານເຫັນນີ້ແລວ ທ່ານເອີຍ !ດູລາທ່ານຜູ້ເຈົ້າຂອງສວນເອີຍ
ຖ້າບໍ່ຢ່າກຕາຍກຳໃຫ້ທ່ານໜີໄປໄກງ່ສາ! ທ້າວຄົ້າ ຜູ້ໃຈໂມໂຫ້ບໍ່ຄິດໜ້າຄືດຫຼັງ ຕັດສິນໃຈວ່າຈະເອົາຄົ້ນ

ໄປຕີລົງກັງໂຕນັ້ນໃຫ້ຕາຍ ແຕ່ແລວກຳພາດ ເມື່ອຜູ້ລົງໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກຜູ້ບັນຊາການວ່າ :ພວກສູງຈົ່ງຂ້າມນັ້ນໃຫ້ຕາຍ! ໃນຊ່ວົງພິບຕາຜູ້ລົງທັງນັ້ອຍ-ໃຫຍ່ກຳທຸມກັນເຂົ້າໃສ່ທ້າວຄົ້າ ຈົນທຶນບໍ່ໄຫວ່ຈົ່ງເຮັດຕິຕາຍ ແລວ ຫົວໜ້າຜູ້ລົງກຳສັ່ງໃຫ້ລູກນັ້ອງຂອງຕົນທາມເອົາສົບທ້າວຄົ້າໄປປະໄວໝ່ພະລານທຶນທົ່ວສວນພຸ່ນແລ້ວພ້ອມກັນເອົາເງິນເອົາຄຳມາສົ່ງສະການໃຫ້ມັນ ຄ່າມັນເຮັດສວນສາລີໃຫ້ພວກເຮົາກິນ ເວົ້າແລວຜູ້ລົງກຳທ່າມເອົາທ້າວຄົ້າໄປຢອງໄວໝ່ພະລານທຶນ ແລະ ຈຳນວນໜີ່ກຳເອົາເງິນເອົາຄຳມາກອງໄວໝ່ຢ້າງຂອງທ້າວຄົ້າແລວ ທ້າກພິດໄມ້ມາປົກໄວ້ ແລະ ລົງຈຳນວນນີ້ກຳນົດໄປ .ຟໍແຕ່ລົງພວກນີ້ນີ້ໄປໝົດແລວ ທ້າວຄົ້າກຳລູກຂຶ້ນມາພົມທັງຫອບເອົາເງິນເອົາຄຳທີ່ຫຼູ່ທ່າງຂ້າງນັ້ນກັບເມືອບັນ.ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາທ້າວຄົ້າ ກຳກາຍເປັນຄົນຮ່ົ້ມມີຍັນໄດ້ເງິນໄດ້ຄຳທີ່ລົງເອົາໃຫ້ ຈຶ່ງເປັນຂ່າວຊ່າລືໄປທີ່ວັນທີ່ວເມືອງ ຈົນຮອດຫຼູ່ທ້າວເສີມ ຜູ້ເປັນສົ່ງວ່າດັ່ງນັ້ນທ້າວເສີມ ທີ່ມີໃຈໄລບມາກໂລພາຮ່ົ້ມມີບໍ່ຈັກຍົງພໍ ຈຶ່ງສົນໃຈກ່ຽວກັບຂ່າວດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງຕັດສິນໃຈໄປຖາມລາຍລະອຽດຈາກສົ່ງວ່າ.ຈາກນັ້ນທ້າວເສີມກຳໄດ້ໄປເຮັດສວນສາລີຢູ່ຕົນຜາບ່ອນທີ່ສົ່ງວເລົາສູ່ຟັງ ທ້າວເສີມ ຂວ້າຈະໄດ້ເງິນຄຳເພື່ອໃຫ້ຮ່າງມີກວ່າເຕົກ ເມື່ອຮອດຍາມສາລີແກ່ກຳເປັນດັ່ງສູງວເລົາສູ່ຟັງແຫ້ງຜູ້ລົງໄດ້ມາອາລະວາດສວນສາລີຕາມນີ້ໄສທີ່ເຕີຍເຮັດມາສ່ວນທ່າງທ້າວເສີມກຳປະຕິບັດຕາມແຜນຂອງຕົນຈາກນັ້ນການຕໍ່ສູ້ກຳເກີດຂຶ້ນ ທ້າວເສີມຈຶ່ງເຮັດຕິຕາຍ ເມື່ອເຫັນຄືແນວນັ້ນທ່າງຫົວໜ້າຜູ້ລົງໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ລູກນັ້ອງຂອງຕົນທາມເອົາທ້າວເສີມໄປໄວ້ເທິງຜາຊັນພຸ່ນ ແລວເອົາເງິນເອົາຄຳມາໃຫ້ມັນ ຜູ້ລົງໄດ້ຊ່ວຍກັນທາມທ້າວເສີມໄຕ່ຕົນພູ້ຕົນຜາຂຶ້ນເມືອຢ່າງລຳບາກ ,ຫົວໜ້າຜູ້ລົງບອກລົງນ້ອຍຜູ້ນີ້ທີ່ຄານມາຕາມຫຼັງວ່າ: ໃຫ້ສູ່ໄປຂົນເອົາເງິນເອົາຄຳມາປະໄວ້ໃຫ້ມັນ.ຝ່າຍທ້າວເສີມຜູ້ຄວາມໄລບມາກໂລພາ ແລະ ຢ່າກໄດ້ຫຼາຍກວ່າສົ່ງວ່າຈຶ່ງເລື່ອປາກຂຶ້ນວ່າ: ເອົາມາໃຫ້ຫຼາຍໆເດີ! ຝ່າຍຜູ້ລົງທີ່ພາກັນທາມທ້າວເສີມຢູ່ນັ້ນໄດ້ພາກັນຕົ້ນຕົກໃຈ ແລະ ກຳທຶນ ທ້າວເສີມລົງຜາຊັນຈົນທ້າວເສີມຕາຍຄາທີ່.

-ປະເພດນີ້ທານ:	ນີ້ທານອັດສະຈັນ
-ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ຢາກກິນຫຼາຍ ຕາຍຊຳ !

-ຜູ້ເກັບກຳ: ທ້າວ ບຸນລົງ ເຜີຍຊະນະວົງ ທ້ອງ ປີທີ.1 ສ/ຄ ກ (2/2/2001)

-ຜູ້ເລົ່າ: ແມ່ພັນ ບັນ ໂພນສູງ ເມືອງຄົນທະບູລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

14. ເລື່ອງ: ລູກໄຟ້ເອົາຢູ່ໃຫ້ແມ່ຍ່າກິນ

(Daughter-in-law cooked leech for her mother-in-law)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີຄອບຄົວໜີ່ເປັນແມ່ໝ້າຍ ຜົວຕາຍປະ ລາວຕ້ອງທຶນທຸກກຳລະມານລົງລູກຊາຍ ຄົນດູວຈົນໃຫຍ່ກ້າຂ້າບານ ແລະມີຄວາມສາມາດໄປແອ່ນສາວໄດ້ ເພາະໃນເວລານີ້ກຳໃຫຍ່ເປັນບ່າວແລວ ສ່ວນວ່າຜູ້ສາວທີ່ລາວໄປແອ່ນນັ້ນກຳເປັນຄົນບັນດູວກັນ ແລະ ລາວກຳເກີດມີຄວາມຮກກັບຍິງຄົນນັ້ນຢ່າງຈຶ່ງໃຈ ທຸງໄປຫຼືນນຳນາງສາວຄົນນັ້ນທຸກໆມື້. ເມື່ອແມ່ເຫັນລູກຊະສຍຂອງຕົນບໍ່ເຕີຍຢ່າງເຮືອນທຸກຄົນແນວນັ້ນແມ່ກຳເລີຍທາມລູກຊາຍວ່າ: ລູກຫຼ້າແມ່ເຮືຍ! ລູກໄປຫຼືນທຸກໆຄົນນີ້ລູກໄປເຮັດຍ້າ? ແມ່ອີດເປັນຫ່ວງບໍ່ໄດ້

ເພາະວ່າແມ່ນມີລູກຊາຍຄືນດຽວ ທີ່ແມ່ນຮັກແລະເປັນຫ່ວງເປັນໃຍນໆລູກໝາຍທີ່ສຸດ .ເມື່ອທ້າວໄດ້ຢືນແມ່ຖາມດັ່ງນັ້ນ ຕອບແມ່ຕ່າມຄວາມຈິງວ່າ: ແມ່ເອີຍ! ລູກບໍ່ໄດ້ໄປຫຼືນໃສດອກ! ລູກໄປຫຼືນສູ່ມື້ນຳກໍໄປແອ່ນສາວໄທບັນຂອງເຕົນນີ້ແລະແມ່ເອີຍ ແມ່ທ້າວກໍເລີຍຕອບວ່າ : ຖ້າລູກຢາກໄດ້ລູກຢາກໄດ້ເມຍກໍໃຫ້ເບິ່ງໃຫ້ມັນຕັກແດ່ ເຕົາແກ່ມັກນຳມັນຈຶ່ງຈະດີ.

ພົມຕົກມາໄລຍະໜຶ່ງທ້າວກໍບອກໃຫ້ແມ່ໄປຫາຍາດຕີພື້ນອງໄປສູ່ຂໍນາງໃຫ້ແກ່ທ້າວ ແມ່ກໍເລີຍເຮັດຕາມຄໍາບອກຂອງລູກ ໃນເວລານັ້ນ ເຕົາແກ່ລູ່ງຕາກໍຕົກແຕ່ງໃຫ້ເອົາແລະເອົາມາຢູ່ເຮືອນຝ່າຍຊາຍເພື່ອມາລົງແມ່.ເມື່ອລູກໄພ້ໄດ້ມາຢູ່ເຮືອນແມ່ຢ່າແລວ ບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຮັດວຍກາງານການຊານຫຍໍ່ງ ,ປະໃຫ້ແມ່ຢ່າເຮັດຫຼຸກສິ່ງຫຼຸກຢ່າງໃນຄອບຄົວ,ສ່ວນລູກໄພ້ກໍເຮັດຕາມໃຈຕົນເອງ, ແມ່ຢ່າອົດບໍ່ລົມທຶນບໍ່ໄດ້ໃນການສູ່ຊຸມວຍກາງານເພາະເຕົາແກ່ແລວ ແຮງກຳບໍ່ຫຼາຍກໍເລີຍຈົ່ນໃສ່ລູກຊາຍພົງວ່າ :ລູກເອີຍ!ແຫນທີ່ຈະເອົາເມຍມາລົງແມ່ຊັ້ນັດເອົາເມຍມາກົນແຮງແມ່ນໆ,ເສຍດາຍແຮງລົງລູກເດ, ມີຊັ້ນຕ່ອນໝາປາຕ່ອນໃຫຍ່ກໍແບ່ງປັນໄວ້ໃຫ້ລູກກົນ,ບາດລູກນັ້ນນາ ບໍ່ແພງແມ່ເລີຍເອົາເມຍມາຂຶ້ນເທິງແມ່ ເຮັດຫຼຸກສິ່ງຫຼຸກຢ່າງ ຄົນແມ່ນາແມ່ຕ່າບອດແຮງແຕ່ກຊີເອົາຂີ້ມັນມາໃຫ້ແມ່ກົນ.ເມື່ອລູກໄພ້ໄດ້ຢືນກໍສັບສໍ່ຕ່ຄວາມວ່າຢ່າເປັນຄົນບໍ່ດີ ເປັນຄົນຈັງໄຮ ຈຶ່ງບອກໃຫ້ຜົວຮ້າຍດ່າຕີແມ່ຂອງຕົນ ຫຼຸກມີຫຼຸກວັນທ້າວກໍເຮັດຕາມເມຍບອກ ເພາະຮັກເມຍໝາຍກວ່າແມ່ຂອງຕົນ ແຕ່ວ່າຄອບຄົວນີ້ກໍມີແຕ່ຄວາມສ້ສົນວິນວາຍ ເຖິງຂັ້ນນັ້ນກໍຕາມລູກໄພ້ກໍຍັງບໍ່ເຮັດວຽກາງານ ຄັດລັນໃສ່ແຕ່ແມ່ຢ່າ,ແມ່ຂອງທ້າວຈຳຕົອງທຶນຫຼຸກໜັກໄປກວ່ານັ້ນ ແມ່ທ້າວຍັງຕົອງໄປຊອກຫາຫຼົວຫາພື້ນ ,ເກືອນໝູ່ເກືອໄກ,ຊອກຢູ່ຫາກົນ,ຕຳເຂົ້າ ຕັກນຳບໍ່ໄດ້ເຊົາ.ມີມື້ນີ້ ແມ່ທ້າງອີດເມື່ອຍໝາຍລາວຈຶ່ງເຂົ້ານອນແຕ່ຫົວຄໍ່າ ລາວກໍຄົດຫວຸນຄົນກັບຊີວິດຕົນເອງແຕ່ຄວາມຜົວຕາຍປະລົງລູກນີ້ອຍຈົນໃຫຍ່ ແລະ ໄດ້ລູກໄດ້ເມຍກໍບໍ່ເອົາໃສ່ເລີຍ ລາວໄຫ້ສະອິກສະອື່ນ ເຂົ້າກໍບໍ່ຢາກກົນເພາະກົນກໍບໍ່ລົງມີແຕ່ໄຫ້ຢູ່ຫຼຸກມີຫຼຸກວັນຈົນຕ່າບອດບໍ່ເຫັນຮູ່ງ ໄປໃສມາໃສກໍບໍ່ໄດ້ມີແຕ່ງໆຫາວ່າຢູ່ກັບເຮືອນ ແລະ ສັ້ງໃຫ້ລູກຊາຍເຈາະປ່ອງປ່ອຍຖ່າຍ ເມື່ອປວດຖ່າຍເທື່ອໄດ້ກົງໄປຫາປ່ອງນັ້ນຫັນທີ,ສ່ວນລູກໄພ້ກໍຍິ່ງເບື້ອຂື້ນຊັກໄຊ ແມ່ຢ່າຢາກກົນຫຍັງກໍບໍ່ໄດ້ກົນ ລູກໄພ້ບໍ່ເຄີຍຕົກແຕ່ງພາແລງພາງາຍໃຫ້ແມ່ຢ່າເລີຍ ເມື່ອໄທບ້ານໄທເມື່ອເຫັນເປັນເຊັ້ນນັ້ນ ກໍບອກໃຫ້ລູກຊາຍພົມດ້ວຍລູກໄພ້ຂອງລາວ ຕົກແຕ່ງພາແລງພາງາຍໃຫ້ແມ່ກົນຊາມຊາໝົດລົມຫາຍໃຈ . ສ່ວນລູກໄພ້ກໍຍິ່ງຕື່ມຄວາມຊັງເຂົ້າຕື່ມອີກ ຈຶ່ງຫາວິທີການໃຫ້ຜົວຊັ້ນນຳ ແລະ ປ້ອຍດ່າແມ່ຂອງຕົນ .ບ້າງເອີນນາງລູກໄພ້ເກີດລູກ ແລະ ໄດ້ປະມານ 3 ຂວບນັ້ນກໍແລ່ນໄປຫຼືນກາງບ້ານ ຜູ້ເປັນແມ່ຢ່າກຮັດໃສ່ແມ່ຢ່າກໍເລີຍຂີ້ຍດໃສ່ໜີ້ນີ້ເຂົ້າແລະເອັນຜົວມາເບິ່ງພົມຫັງເວົາວ່າ:ແມ່ຢ່າບໍ່ດີ ຕາບອດເຫົ່າໄດແຮງຊັ້າ ບ່ອງຮູກກໍມີພັດຄະລາດໄປຂີ້ໃສ່ໜີ້ນີ້ເຂົ້າ ລູກຊາຍໃຈຮ້າຍກໍເຕະຕື່ມແມ່ ພົມຫັງບອກວ່າປ່ອງຮູກກໍມີເປັນຫຍັງບໍ່ຂີ້ໃສ່ ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຂົ້າໃສ່ໜີ້ນີ້ ໜີ້ແກງ ? ແມ່ກໍເລີຍຕອບລູກຊາຍວ່າກູ່ບໍ່ໄດ້ຂີ້ ໝາຕາບອດກໍຈື່ບ່ອນຂີ້ບ່ອນປ່ອງຮູກຢູ່ໝາ! ລູກກໍແຮງເຕະຕື່ມແມ່ ລູກໄພ້ກໍສອດຂື້ນວ່າ: ເອົາໂລດ ຕີໃຫ້ມັນຕາຍມັນຈ່ອງຫອງ ເຕົາບໍ່ຢູ່ສົມເຕົ້າ ແລວຜູ້ເປັນຜົວຢ່າງຕື່ນຕື່ມແມ່ຈົນສະຫຼືບ ສູງທີການທີກົນກົນອ້າ ໄທບ້ານຈຶ່ງແລ່ນມາເບິ່ງແລະພົມພາກັນເອົານຳທີ່ໃສ່ແມ່ຂອງທ້າວນັ້ນ, ເມື່ອລາວຮູກເມື່ອຂື້ນມາພັດຢູ່ເຮືອນຄົນອື່ນ. ສອງຜົວເມຍຄົດຢັນໄທບ້ານໄທເມື່ອງກ່າວຂວັນແລກໍເລີຍໄປຂໍເອົາແມ່ຢ່າກັບຄົນມາຢູ່ເຮືອນອີກ.ມີຕໍ່ມາ ລູກໄພ້ໄດ້ປະສອນປາ ເຫັນປົງຕົກສະຫວິງຈຶ່ງຈັບຍັດໃສ່ຂອງ ແລະ ທັງຈະເອົາເມື່ອປົງໃຫ້ແມ່ຢ່າກົນ .ຳມື່ອຮອກເຮືອນລູກໄພ້ກໍແຕ່ງຢູ່ຄົວກົນ ສູ່ກໍແລວກໍພາລູກຜົວກົນເຂົ້າກັບແກງປາຢ່າງແຊບນົວ .ສ່ວນແມ່ຢ່າກໍມັນອນນີ້ຢູ່ ພົມ

ຜົວໄປທາງໄກ້ ນາງລູກໄພ້ກໍເອົາບົງມາບັງ ເມື່ອສຸກແລວກໍໃສ່ຖ້ວຍພົມຫັງຕີບເຂົ້າໜຶ່ງຕີບໄປຕັ້ງໃສ່ຢູ່
ບ່ອນອນແມ່ຍ່າ ພົມຫັງເຊັ່ນວ່າ : ລູກມາກິນຕ່ອນຊັ້ນຍ່າ ພໍລາວລູກຂຶ້ນມາກຳງົມງາເບິ່ງຖ້ວຍກຳຄົດວ່າຕ່ອນ
ຊັ້ນກໍເລີຍຈົບຂຶ້ນມາກັນ ດີງບາດໄດ້ກໍ່ຫຍາບ ເລີຍເຕັ້ນຫຼາມນ້ອຍຂຶ້ນມາເບິ່ງໃຫ້ ພໍ້ຫຼາມນ້ອຍຂຶ້ນມາກຳຫົວງ
ຂຶ້ນໂລດວ່າ: ແມ່ຍ່າກິນບົງ! ແມ່ຍ່າກິນບົງ! ສ່ວນວ່າລູກໄພ້ກໍຕໍ່ຫຼາກເສີຍຢູ່ຕະລ່າງ ແມ່ຍ່າຄົດເສຍໃຈກໍໃຫ້
ສະອືສະອືນແລວກໍາຕາຍໄປເລີຍ.ພົມນັ້ນ ໄທບັນໄທເມືອງກຳຮູ້ຂ່າວຄາວວ່າຍ່າຕາຍແລວ ກໍພົມພາກັນ
ມາໂຈມເອົາໄລ່ງສົບ ແນວໄດ້ກໍບໍ່ຂຶ້ນ ,ຫຼຸກາງຄົນທີມາໃນງານສົບນັ້ນແມ່ນເຕັ້ນເອົາມິດຫຼຸກຄົນມາໂຈມແຕ່ກໍບໍ່
ຂຶ້ນ.ສະນັ້ນ,ຫຼຸກຄົນຈຶ່ງປຶກສາຫາລືກັນວ່າ ຍັງເງື່ອແຕ່ລູກໄພ້ຄົນດຽວ .ສະນັ້ນຈຶ່ງພົມພາກັນເຕັ້ນເອົາລູກໄພ້
ຂຶ້ນມາແຕ່ງຂັ້ນຫຼາໄທວ່ອນໃຫ້ຂຶ້ນ ລູກໄພ້ກໍໂຈມຍ່າຂຶ້ນໃສ່ໄລ່ງ .ເວລາໄທບັນໄທເມືອງຫາມໄປປ່າຊັ້ກໍ
ຕິດໄລ່ງຕິດຄາງ ເຮັດແນວໄດ້ກໍຍໍ່ຂຶ້ນ ຈຳຕົອງໃຫ້ລູກໄພ້ຫາມໄປຈຶ່ງຂຶ້ນ .ເມື່ອຮອດບ່າຊັ້ເຂົ້າຈະບົງລົງ
ຈຸດ ບ່າຂອງລູກໄພ້ຊັ້ພັດຕິດໄມ້ຄານຫາມສາມຄົນຍໍກໍບໍ່ອອກ ຈໍາເປັນຈຶ່ງຕົອງຊຼຸກລູກໄພ້ເຂົ້າກອງພອນນຳ
ກັນກັບແມ່ຍ່າ ແລະ ຕາຍໄປທັງເປັນ .ສ່ວນລູກໄພ້ທີຕາຍໄປນັ້ນກຳຄົດຮອດຫຼຸກຂອງຕົນທີ່ບໍ່ທັນກູ້ ຈຶ່ງກາຍ
ເກີດເປັນນິກເຄົ້າຫຼູກ ຮ້ອງບອກໄທບັນໃຫ້ກູ້ຫຼູກໃຫ້ແລະຮ້ອງວ່າ : ກູ້ຫຼູກ! ກູ້ຫຼູກ! ກູ້ຫຼູກ!.....ຈົນມາ
ຮອດຫຼຸກວັນນີ້.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານອັດສະຈັນ
-ແນວທີດໃນເລື່ອງ:	ຢາກຂ້າເພີ່ນໂຕຕາຍ ຢາກໃຫ້ເພີ່ນຈິບຫາຍໂຕວາຍວອດ !

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ຄຳຜົວ ໄຊສົມບັດ

15. ເລື່ອງ: ບັກແກວ ກັບ ອື່ຄໍາ ບັກກຳ ກັບ ອື່ເວນ

(Keo and Kham,kam and Ven)

ຢູ່ໃນໝູ່ບັນແຫ່ງໜຶ່ງມີສອງສົ່ງວ ຫຼົມາອາໄສດຳລົງຊີວິດຢູ່ນຳກັນ.ຜູ້ທີ່ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ບັກແກວ ຜູ້ທີ່ສອງ
ຊື່ວ່າ ບັກກຳ. ເຂົ້າເຈົ້າຢູ່ຮ່ວມກັນໄດ້ຫຼາຍເດືອນຫຼາຍປີ ພວກເຂົ້າຫັງສອງຈຶ່ງຄິດຢາກໄດ້ລູກໄດ້ເມຍ ແລ້ວ
ກຳພາກັນລົງລົງໄປຊອກເອົາເມຍຢູ່ບັນອື່ນ.ໝໍໄປຮອດໝູ່ບັນແຫ່ງນັ້ນແລວ ກໍເລີຍພົບສາວົາມສອງສາວ .
ຜູ້ທີ່ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ອື່ຄໍາ ຜູ້ທີ່ສອງຊື່ວ່າອື່ເວນ . ໃນເມື່ອເຂົ້າເຈົ້າຫັງສອງໄດ້ກັບສອງສາວນີ້ແລວ ກໍສົນໃຈແລະ
ມັກກັງຈາກໄດ້ມາເປັນເມຍແລວກຳພາກັນພົບປະລົມກັນ ແລ້ວທັງສີກໍໄດ້ຕົກລົງເປັນຄູ່ຫຼົວຜົວເມຍກັນ .ຄູ່ທີ່
ໜຶ່ງແມ່ນ ບັກແກວ ກັບ ອື່ຄໍາ ,ຄູ່ທີ່ສອງແມ່ນ ບັກກຳ ກັບ ອື່ເວນ .ພາຍຫຼັງຈາກຫັງສອງຄູ່ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ຕົກ
ລົງກັນແລວ ຜູ້ເປັນຜົວກຳພາເມຍກັບມາຢູ່ໃນບັນຂອງຕົນ ,ມາພາກັນຫາກິນຕາມເດີມ.ແຕ່ຟໍມີເມື່ອໄດ້ເມຍ
ແລວເຂົ້າເຈົ້າກໍທຸກຍາກລຳບາກ ຂາດ້າເຂົ້ນງາ ເຂົ້າຂາດແລງແກງຂາດໜີ້ ເຖິງວ່າຈະຫຼຸກຍາກປານໄດ
ພວກເຂົ້າເຈົ້າກໍຍັງຮັກແພງກັນຢູ່ຕາມເດີມ ສຳລັບຄູ່ ບັກແກວກັບອື່ຄໍາ ສ່ວນວ່າຄູ່ບັກກຳກັບອື່ເວນ ເວລາ
ໄດ້ຜູ້ເປັນເມຍກໍຊອກຫາວິທີບ້ອຍດ່າ ແຕ່ຜົວບໍ່ສິນໃຈຕໍ່ວຽກເຮືອນວຽກຊານອື່ຫຍັງເລີຍ .ຢູ່ມາຮອດໄລຍະ
ໜຶ່ງ ບັກຄໍາ ອຸກອ້ັ້ງຫັງເທັນຫຼາຍ ຍ້ອນໄດ້ເມຍດ່າເກົ່າ ຈຶ່ງຕັດສິນໃຈມາຫາສູ່ວ ເພື່ອປຶກສາຫາລືກັນ .ພໍມາ
ຮອດເຮືອນສູ່ວແລວ ຜູ້ເປັນສູ່ວກໍທາມວ່າ: ອ້າວ.. ໄປຫຍັງເຮີຍ! ບັກກຳ ເລີຍຕອບວ່າ: ເຮົາຍົກມາປຶກ

ສາທາລືໄຕວ່າ ເຮັດແນວໄດເຮົາຈຶ່ງຮັ້ງມີເປັນດີ ? ສ່ວນເຮົາເອງແມ່ນຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສຸດ ຕິ່ນເຊົ້າມາເມຍພັດບັບຍຳດໍາ ຍົນນວ່າເອົາມັນມາຫຼຸກາມຍາກາ .ບັກແກ້ວ ເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ : ຄັນໂຕເວົ້າແນວນັ້ນເຮົາມາພາກັນໄປຊອກຫາຮຽນຄາຖາ ກິນບໍ່ໝົດຈັກເທື່ອ.ມັນຊີບໍ່ດີບ ? ບັກກຳເລີຍເວົ້າວ່າ: ດີໜັນແລວ! ກໍເລີຍຕົກລົງພາກັນໄປຊອກຫາຮຽນຄາຖາທີ່ຕົນເອງຄົດຢາກຮຽນປະໃຫ້ເມຍຢູ່ໃນເຮືອນທ້າ.ຝ່ໄດ້ພາກັນອອກໄປຜ່ານປ່າດົງພົງໄພ ຫຼາຍປ່າຫຼາຍດົງຈຶ່ງໄປພົບພັບພະລິສີອົງໜຶ່ງ ເພີ່ມເລີຍຕາມສອງສົ່ງວັນນັ້ນວ່າ : ຊຸມເຈົ້າພາກັນມາຫຍັ້ງ ? ສອງສົ່ງວຳເລີຍຕອບວ່າ: ຢາກາມຮຽນຄາຖາກິນບໍ່ໝົດເປັນຈັກເທື່ອ ມັນເປັນແນວໄດຂໍໃຫ້ລິສີຂ່ວຍສອນໃຫ້ພົມຊີໄດ້ບໍ່ ? ພໍລິສີກຳເລີຍຕົກລົງທີ່ຈະສອນຄາຖາໃຫ້ ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ພວກເຈົ້າປະຕິບັດ ເພີ່ມກໍຈົ່ນຂຶ້ນມາວ່າ : ຜົວເຮັດແນວໄດໃຫ້ເມຍເຮັດນຳ, ເມຍເຮັດແນວໄດໃຫ້ຜົວເຮັດນຳ. ເມື່ອທັງສອງໄດ້ຮຽນຄາຖາວິຊາຈົນຈົບເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລວ ກໍໄດ້ພາກັນອໍາລາພະລິສີເພື່ອກັບຕ່າວມາບັນຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມດີອົກດີໃຈເພາະໄດ້ຄາຖາຈະມາຕ້ອນເມຍທີ່ຄອງຄອຍທັງໝູ່ເຮືອນ.ພໍມາຮອດບັນກຳໄປເຮືອນໃຜເຮືອນລາວ, ພໍມາຮອດເຮືອນຜູ້ເປັນເມຍກໍເລີຍຖາມ: ເປັນແນວໄດເຮີຍ! ໄປຮຽນຄາຖາໄດ້ບໍ່ ? ຜົວຕອບວ່າ: ໄດ້ໜັນແລວ! ເພະຄາຖານີ້ເປັນຄຳເວົ້າທີ່ສັນ, ຈຶ່ງໆຍ ແຕ່ມັນຈະຍາກຕອນປະຕິບັດ .ຄາຖານີ້ເປັນຄຳເວົ້າແນວໄດ? ລອງເວົ້າສູ່ຜົງແດ່ ! ຜູ້ເປັນເມຍຖາມດ້ວຍຄວາມສົນໃຈ. ຜົວກໍເລີຍບອກວ່າ: ຖ້າຜົວເຮັດແນວໄດໃຫ້ເມຍເຮັດນຳ. ສ່ວນເມຍຂອງບັກກຳ ພໍຜົວມາຮອດເຮືອນກໍຖາມ: ໄດ້ຍັງແດ່ໄປຮຽນຄາຖາ ? ເພີ່ມເວົ້າວ່າຜົວເຮັດແນວໄດໃຫ້ເມຍເຮັດນຳ. ຜົວເວົ້າດ້ວຍຄວາມດີໃຈເພາະໃບໜ້າເຂົ້າຍື່ມແຍ້ມແຈ່ມ ໄສລົດ ແຕ່ເມຍໄດ້ຍືນຜົວເວົ້າແນວນັ້ນກໍຮ້າຍຂຶ້ນຢ່າງແຮງ. ໂອຍ! ຄັນເວົ້າແນວນັ້ນມາຮຽນນຳກູກົກໄດ້ ບໍ່ຕ້ອງໄປຫາຮຽນບ່ອນອື່ນໃຫ້ເສຍເວລາດອກ ຢ່າສູ່ໄປລ່າຍນຳຄຳເວົ້າແບບນີ້. ຕົກມາຮອດມື້ໜຶ່ງ ບັກແກ້ວ ກັບອື່ນຄຳໄດ້ພາກັນກຽມເຄື່ອງຢູ່ຂອງກິນໄປຫາສະປາຢູ່ມະຫາສະໝຸດ. ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຢ່າງໄປກ່າໄດ້ພົບຜູ້ໄກ່ທີ່ກຳລັງຊອກຫາກິນເຫັນຈີ່ອ ຜູ້ເປັນເມຍເລີຍທົ່ວງຂຶ້ນວ່າ: ປາຕີໂທ ໝູ້ໄດ້! ໄກ່ມູນອື່ນບຸ້ອື່ນບຸ້ຂອງເຮົາ ບາດມາເຮົາຊວນເອົາເມືອນນຳເພາະ. ຜົວທັງເວົ້າທັງຢ່າງໄປປະອດໄລຍະໜຶ່ງເລີຍພົບຜູ້ຄວາຍເຂົ້າຍາວ ເມຍກໍເວົ້າທັງຫົວງໍຂຶ້ນອີກ: ປາໂທ! ຜູ້ຄວາຍເຂົ້າຍາວ ຜົວກໍເວົ້າອີກ ຜູ້ຄວາຍເຂົ້າຍາວແຕ່ມູນອື່ນບຸ້ອື່ນບຸ້ຂອງເຮົາພັນແລວ ບາດຂາກັບມາເຮົາກໍຈະເອົາມນຳ .ສອງຜົວເມຍຢ່າງກໍໃຊ້ເວລາດົນເຕີບຈຶ່ງຮອດນຳມະຫາສະໝຸດ ທີ່ຕົນເອງຢາກມາສະເອົາປາ ພວກເຂົ້າທັງສອງກໍ່ຫາໄມ້ມາກາດເປັນຄົນແທ ແລ້ວພາກັນສະ ພໍສະໄປໄລຍະໜຶ່ງຜູ້ເປັນຜົວກໍເວົ້າຈອກເອົາແໜໄປຫ້ອຍໄວ້ຢູ່ເທິງປາຍໄມ້ແລວກໍເວົ້າ ໂອ ! ມັນໃກ້ຈະແຫ້ງແລວເດີເຮົາຮີບພາກັນສະໄວ້ງ. ພໍສະໄປໄລຍະໜຶ່ງກໍເຫັນໜູ້ກໍາດໍາບົນກາຍໄປຜູ້ຜົວກໍ່ຫວັງ ໂອ! ຜູ້ກາດ່ອນມາແລວ ເມຍກໍເວົ້າຕາມຫຼັງ ເຊີ! ກາດ່ອນ. ສະໄປອີກໄລຍະໜຶ່ງ ຜູ້ກາດ່ອນກໍບິນກາຍມາ ຜົວກໍ່ຫວັງຂຶ້ນວ່າ ໂອ! ຜູ້ກາດໍາມາແລວ ເມຍກໍເວົ້າຕາມຫຼັງ ເຊີ! ກາດໍາ. ໃນເມື່ອຜົວເມຍທັງສອງພາກັນສະປາກໍໃຊ້ເວລາດົນພື້ນສົມຄວນ ເຂົ້າຈຶ່ງຮັບສິກິດເມື່ອຍຫຼາຍແລວກໍເລີຍເອົາຈອກເອົາແໜໄປຫ້ອຍໄວ້ຢູ່ເທິງປາຍໄມ້ເໝືອນດັ່ງເກົ່າແລວເວົ້າວ່າ : ມັນຊີແຫ້ງແລວດີ. ພໍດົນນຳມະຫາສະໝຸດກໍບົນກາບລົງໜັນທີ່ ແຕ່ພົບເງື່ອກເຖົ້າໂຕງງວ , ສ່ວນປຸ, ປາ, ຫ້ອຍ, ກັງແມ່ນບໍ່ເຫັນຈັກໂຕ. ສອງຜົວເມຍຄົດຢາກຮ້າຍແຮງຄົດວ່າເງື່ອກເຖົ້າໂຕນັ້ນລັກກິນໝົດ ຜົວກໍຟ້າວບອກໃຫ້ເມຍ ເຈົ້າຂຶ້ນໄປເອົາເຊື້ອກມາຜູ້ການນັ້ນ ໄວ ຊີເອົາມັນໄປຕົ້ນກິນ , ເມຍກໍຟ້າວຂຶ້ນໄປເອົາເຊື້ອກ. ຫຼັງຈາກຜູ້ກາງເງື່ອກເຖົ້າໂຕນັ້ນແລວ ສອງຜົວເມຍກໍເວົ້າກັນວ່າ: ຕອນຫາງແມ່ນໄວ້ກິນງາຍ, ຕອນກາງໄວ້ກິນແລງ ສ່ວນທົວຕັດຖື້ມ ທັງສອງໄດ້ເວົ້າຫຼຳໄປໜໍາມາຫຼາຍເທື່ອ ເງື່ອກເຖົ້າຈຶ່ງເກີດມີຄວາມຢ້ານກິວ ຈຶ່ງໄດ້ອ້ອນວອນຂໍຊີວິດອິນຊົນນຳ ຢ່າຟ້າວຂ້າຜູ້ຂ້ອນ !

ຖ້າຕ້ອງການຫຍັງຜູ້ຂ້າກຳຈະເອົາໃຫ້ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຈົ້າ ຂໍແຕ່ໃຫ້ຜູ້ຂ້າມີຊື່ວິດອີກຕໍ່ໄປ .ໝເວົ້າຈົບແລ້ວ ເງື່ອກຕົວນັ້ນກໍໄດ້ຖອດແຫວນທຳມະ ໂລົງວົງໜຶ່ງໃຫ້ສອງຜົວເມຍ ພ້ອມທັງບອກວ່າ ເປັນ ແຫວນວົງວິເສດຖາຢາກໄດ້ຫຼືຕ້ອງການຫຍັງກຳໃຫ້ນຶກເອົາໄລດະຈະໄດ້ດັ່ງຄິດ ຕໍ່ຈາກນັ້ນສອງຜົວເມຍຈຶ່ງ ປ່ອຍເງື່ອກເຖົ້າຕົວນັ້ນລົງຄືນນຳກຳບໍ່າຍມາສໍາເລົາແລ້ວເຂົາກໍຮັບຄືນມາເຮືອນ ໃນເວລາຮັບມານັ້ນເຂົາໄດ້ ຮັ້ງເອົາບັນດາຜູ້ງງົວ,ຄວາຍ,ຜູ້ໄກທີ່ເຂົາພົບເຫັນຕອນໄປນັ້ນຮັບມາເຮືອນນຳເຂົາ ຜູ້ສັດຕ່າງໆກໍເລີຍພາ ກັນຍ່າງເປັນຜູ້ເມືອນນຳເຂົາເຈົ້າຮັດໃຫ້ສອງຜົວເມຍຮັ້ງມີເປັນດີ ກິນອື່ນນຸ່ງອຸ່ນຢູ່ນຳກັນຢ່າງມີຄວາມສູກ.

ກ່າວເຖິງສູງວັດຊື້ ບັກກຳເມຍຊື້ ອີເວນ ຜິດຕິບັນຂ່າວວ່າສູງວຂອງຕົນຮັງມີເປັນດີ ກໍາລັຍມາຢູ່ມູນ
ຢາມຖາມຂ່າວເບິ່ງແລວໄຕ່ຖາມກັນວ່າ: ເຮືຍ! ໂຕຮັດແນວໄດ້ຄືຈັງວ່າຮັງໄວປານນີ້ແທ້ ? ຜູ້ເປັນສູງວກໍ
ເລີຍບອກວ່າ: ໂອຍ! ເຮົາກຳປະຕິບັກຕາມຄາຖາທີ່ພວກເຮົາໄປຮຽນນຳກັນຫັນແລວ ! ແລະພ້ອມຫັງເລົ່າ
ເຫດການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ພືບເຫັນແລະໄດ້ຮູ້ຢ່າງລະອຍດ. ພັງສຸດແລວ ບັກກຳ ກໍາເມືອຫາເມຍແລະບອກເມຍ
ວ່າແມ່ນເພື່ອນຂອງເຮົາຮັງມີເປັນດີສົມເຂົາຊ່າລືແທ້. ແລວພວກເຂົາຫັງສອງກຳປຶກສາຫາລືກັນແລວປະຕິບັດ
ຕາມໝູ່ເວົາ. ໂດຍກະກຽມເຄື່ອງກິນຂອງຢູ່ໄປຫາສະບາຍ່ມະຫາສະໝຸດ ເມື່ອອອກເດີນໄປກ່າໄດ້ພືບໝູ່ໄກ່ຜູ້
ເປັນເມຍເຫັນຈຶ່ງຫວັງຂຶ້ນ. ປາໂທ! ໄກ່ຫຼາຍອື່ນໆ ! ຜົວກໍເວົາວ່າໄກ່ມູນອື່ບຸ້ປັ້ງຂອງເຮົາບາດມາເອົາເມືອນນຳ
ເມາະ ພິເມຍໄດ້ຍືນແນວນັ້ນຈຶ່ງເວົາວ່າ : ໄກ່ພໍເຈົ້າຊັ້ນບໍມາບ່ອຍໄວ້ຢູ່ໃນປ່ານີ້. ແລ້ວຢ່າງຕໍ່ໄປກໍພືບຜູ້
ຄວາຍ ເມຍເຫັນຈຶ່ງຫວັງຂຶ້ນອີກ , ສີ! ຄວາຍໝູ້ຍອື່ນີ້ມີແຕ່ໂຕງາມໆ. ຜົວຈຶ່ງເວົາຕື່ມອີກວ່າ: ຜູ້ຄວາຍກໍ
ແມ່ນມູນອື່ບຸ້ປັ້ງຂອງເຮົາພັນແລວບາດກັບມາຈູງເມືອນນຳເມາະ, ເມຍໄດ້ຍືນແນວນັ້ນຈຶ່ງແຜດໃສ່ບັກແຮງໆວ່າ
: ເຈົ້າເປັນບ້າບ ມູນພໍເຈົ້າກະດູວວ່າປັນກັນແລວ. ພໍມາຮອດມະຫາສະໝຸດ ພວກເຂົາກຳຫາໄມ້ມາກາດເປັນ
ຄົນແທ່ເໝືອນດັ່ງທີ່ເພື່ອບອກ ແລ້ວກໍສະ ພິສະໄດ້ໄລຍະໜຶ່ງຜົວກໍເອົາຈອກແໜໄປຫ້ອຍຢູ່ເທິງປາຍໄມ້
ແລ້ວເວົາວ່າ: ໂອ ! ຊີແຫ້ງແລ້ວຮືບສະໄວ່ ເມຍໄດ້ຍືນວ່າຊີແຫ້ງ ບາດເບິ່ງແຫ້ງຄືຫັງບໍ່ແຫ້ງ , ແຫ້ງຕາຍ
ຫ່າຍຫັງນຳຍັງຊໍາເກົ່າຢູ່. ສະບໍ່ພໍເກົ່າໄດ້ກໍເຫັນໝູ່ກາດຳກາຍໄປ ຜົວເລີຍຫວັງວ່າ : ຜູ້ກາດ່ອນມາແລ້ວ
ເມຍໄດ້ຍືນກໍວ່າອີກ ກາດຳກະຍັງວ່າກາດ່ອນ. ອີກບໍ່ດິນກໍເຫັນກາດ່ອນກາຍມາ, ຫັນເດ ! ຜູ້ກາດ່ມາແລ້ວ !
ເມຍໄດ້ຍືນກໍຮ້າຍອີກ ລ່າຍບ້າໝູ້ຍ ກາດ່ອນຍັງວ່າກາດໍາ . ພິສະດິນໄປເຂົາຈຶ່ງອືດເມື່ອຍແລະວເອົາຈອກ, ແ
ໝໄປຫ້ອນໄວ້ປາຍໄມ້ແລ້ວເວົາວ່າ: ຂີບັກແລ້ວເດ ! ນຳໃນມະຫາສະໝຸດບົກລົງຫັນທີ່ ກໍາເຫັນແຕ່ເງື່ອກເກົ່າ
ຕົວເກົ່າ ສ່ວນປູ້, ປາ, ກຸງ, ຫອຍບໍ່ເຫັນຈັກໂຕ. ຜູ້ເປັນຜົວເຫັນເງື່ອກເກົ່າຕົວນັ້ນຈຶ່ງຮອງບອກເມຍເອົາເຊື້ອກມາ
ຜູ້ກາ ເອົາເຊື້ອກມາແດ່ເຮືຍ ຂົມາຜູ້ກາເງື່ອກຕົວນີ້ ເມຍເຫັນແນວນັ້ນຈຶ່ງເອັນບອກຜົວວ່າ: ຂຶ້ນມາທະແມ ເຈົ້າ
ບໍ່ຢັນບໍ່ ຈັກໝ່ອຍມັນຈະກິນເຈົ້າໄດ້ ! ພົວເສດ ເງື່ອກເກົ່າກໍກິນພວກເຂົາຫັງສອງໝົດເລີຍ.

- ປະເພດມີຫານ: ມີຫານອັດສະຈັນ
- ແນວຄົດໃນເລື່ອງ: ເຮັດຈຶ່ງເພີ່ມ ແຕ່ບໍ່ເຮັດຈຶ່ງເພີ່ມ !

-ຜູ້ເກັບກຳ: ບາງ ແມມະລີ ພະໄກສອນ

-**ຜູ້ເລົ່າ:** ນາງ ບູນຍິກ ອາຍຸ 50 ປີ ບ້ານ ນາກົດຊັງ ເມືອງອາດສະພອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

16. ເລື່ອງ: ຄົນຂັ້ນອາສາ ຄວາມຮັກບ່າວສາວ

(The love of boy and girl)

ແຕ່ປາງກ່ອນກີ່ມີບ່າວສາວຄູ່ໜຶ່ງສາບານຄວາມມັກຮັກຕໍ່ກັນ ແລະ ຫວັງຈະເອົາກັນເປັນຄູ່ຫຼືວິຜົວ
ເມຍ ຈະບໍ່ເອົາກັບຄົນອື່ນນອກຈາກຄູ່ສາບານນີ້ແລ້ວ ໃນຂະນະທີ່ອ້າຍບ່າວນັ່ງລົມກັບຜູ້ສາວ ແລ້ວກໍເຊີຍ
ຄຳສາບານຕໍ່ຜູ້ສາວວ່າ:

ບໍ່ໄດ້ນອງຊາດນີ້

ຊີ້ມາຍເອົາຊາດໝົາ

ບໍ່ໄດ້ຊາດໝົາ

ຊີ້ມາຍມ້າງສາດສະໝົາ

ພຶປ່າວສາວສາບານກັນບໍ່ດິນ ທັງສອງກໍເລີ່ມເຈັບປ່ວຍໃຂ້ແລະຕາຍໄປພ້ອມກັນ .ຜູ້ຊາຍໄດ້ໄປເກີດ
ເປັນລູກເສືອ,ຜູ້ຍິງເກີດເປັນຄົນອີກເທື່ອໃໝ່ເປັນລູກສາວນາຍບ້ານ ແຕ່ນາງຊັ້ນພັດຈິ່ຊາດໄດ້ຕອນນາງເປັນ
ສາວໄດ້ສາບານກັບຜູ້ບ່າວ.ນາງໄດ້ເລີ່ມເຫດການທັງໝົດສູ່ພໍແລະແມ່ຕົນເອງຟັງ ໃນໄລຍະນັ້ນແມ່ນລູກສາວ
ຫົວແກ້ວຫົວແກ່ວນຂອງນາຍບ້ານກໍໃຫຍ່ຂຶ້ນອາຍຸປະມານ 16-17 ປີພຶດຕິງາມແລະໝົາຮັກໃນສະໄໝນັ້ນ.ຜູ້
ສາວຕື່ນແຕ່ເດີກລູກແຕ່ເຊົ້າ ໜຶ່ງເຊົ້າ ເປົ້າໄຟແລ້ວກໍລົງຕໍ່ເຊົ້າ.ກ່າວເຖິງອ້າຍບ່າວຜູ້ເປັນເສືອນັ້ນ ກໍບັນດິນ
ບັນດານໃຈຢາກໄປລັດຜູ້ສາວລົງຕໍ່ເຊົ້າ ກໍເລີຍສົ່ງສູງຮ້ອງເປັນສູງຂອງເສືອດັ່ງມາແຕ່ເທິງໝູວ່າ : ຕຸງກະ
ຫຼຸດກຸດກຸດ! ຕຸງກະຫຼຸດກຸດກຸດ! ມາແຕ່ໄກ້, ບາດຫຍັບມາໄກ້ກັບທັ້ພະລິສີ ກໍກາຍເປັນສູງລໍາຂອງຄົນ
ວ່າ:ຫຼັ້າເອີຍນາງເອີຍ ຫຼັ້າເອີຍນາງເອີຍ ,ພົມາເຖິງທັ້ພະລິສີກໍເປັນອ້າຍບ່າວ ເປັນຄົນແຫ້ງ ຕຸ້ມຜ້າລາຍມາ
ຂໍໃຕ້ກອກກາຍນຳພະລິສີ ແລ້ວກໍລາພະລິສີໄປດັ່ງນີ້ :ອາດຍາຂ້ານນອຍຂໍລາໄປກ່ອນເດີ ຂ້ານນອຍຍ້ານບໍ່ທັນຜູ້
ສາວລູກຕໍ່ເຊົ້າ.ເມື່ອອອກຈາກທຳພະລິສີໃນວິເວນໄກ້ຄົນຜູ້ນັ້ນກໍເອີຍກອນລຳ ຫຼັ້າເອີຍນາງເອີຍ ຫຼັ້າເອີຍ
ນາງເອີຍ ຫຍັບໄປໄກ້ພັດກາຍເປັນສູງຮ້ອງຂອງເສືອ ຕຸງກະຫຼຸດກຸດໆ ຕຸງກະຫຼຸດກຸດໆ ພໍໄປຮອກແຄມ
ເຮືອນຂອງຜູ້ສາວແລ້ວ ເສືອກຳຜົກຈອບຢູ່ແຄມປ່າຂ້າງເຮືອນ ພົດຜູ້ສາວກໍປ່ອນຂັ້ນໄດ້ລົງມາຕໍ່ເຊົ້າ ເມື່ອ
ຊາຍຊູ້ຜູ້ທີ່ເປັນເສືອຫຼັງວ່າເຫັນກໍໄດ້ຄຸບເອົາຜູ້ສາວຄົນນັ້ນທີ່ໄດ້ຍິ່ມີໃຜຮູ້ເມື່ອ ແລ້ວກໍແກ່ໄປກິນທີ່ປ່າ
ໄກ້ກັບແຄມບ້ານເມື່ອເສືອກິນອື່ນແລ້ວເສືອກໍປະເງື່ອນເຫຼືອໄວ້ແຕ່ຄ່າໝົາເອົາຂຶ້ນມາຫາຫົວ ແລ້ວເສືອກໍ
ໄປລື້ນອນຢູ່ໃນບ່າແຄມດົງບ້ານ.ພົກ່ຽວເຊົ້າມາບັນດາຊາວບ້ານກໍແຕກຕື່ນ ແລະ ຮູ້ວ່າເສືອກິນລູກສາວຂອງ
ນາຍບ້ານກໍພາກັນໄປເອົາຊາກສົບຂອງຄົນຜູ້ຕາຍນັ້ນມາປະດັບເຊັ່ນ :ຫວີຜົມ,ນຸ່ງເສືອ,ຄົງວ່າມາກ,ຢາເຫັນບໍ່
ຜູ້ກົດກັບເຫຼົງໄມ້ໃຫຍ່ໄກ້ກັບແຄມບ້ານ ແລ້ວຄົນຜູ້ເປັນຍາດຕີພື້ນອງຂອງຜູ້ຕາຍກໍຂຶ້ນຄາດຫ້າງຢູ່ເທິງ
ກົກໄມ້ ເອົາປິນໄປກຽມຜົກຍິງ .ພໍຕາເວັນຍາມແລງ ເສືອນັ້ນກໍເຊົ້າມາຫາຊາກສົບຜູ້ສາວທີ່ມັນກິນບໍ່ມີດິນັ້ນ
ແລ້ວກໍ່ມູບຕິດດິນຫຼືນລາຍໃສ່ຊາກສົບຜູ້ຕາຍນັ້ນ ເມື່ອຊາກສົບຜູ້ຕາຍຫຼັງວ່າເຫັນເສືອຜູ້ເປັນຊາຍຊູ້ຫຼືນລາຍ
ໃສ່ ກໍຍື້ນຫົວໃສ່ຄົນຍັງບໍ່ທັນຕາຍ ແລະ ຂຶ້ມືຂຶ້ນເຫຼົງຫ້າງຄືກັບຢາກບອກໃຫ້ເສືອຊາຍຊູ້ຮູ້ວ່າ ມີຄົນຜົກຍິງ

ຢູ່ເທິງຫ້າງພຸນເດ. ເມື່ອຄົນຜົກຍິງຫຼູງວ່າເຫັນຊາກສີບຜູ້ຕາຍຊື້ມີຂຶ້ນບອກໃຫ້ເສືອ ຄົນກຳຮືບຝ້າວຄວັກໄກປິນຍິງ ຫັນທີ ສົງປິນແຕກດັງ ໂປ່ງ ພົດລູກປິນຕຳໃສ່ກະດານໜີວເສືອຫັນທີ ແລະ ຕາຍຄາທີ.

ອັນນີ້ແລະ ເພີ່ນວ່າຂັນສາບານຄວາມຮັກນໍາກັນແຕ່ປາງກ່ອນ ມັນຈຶ່ງສະໜອງກຳຕາມມາ ,ດັ່ງນີ້
ເຖົາແກ່ຊາວບັນຊາວເມືອງແຖວນີ້ ເພີ່ນຈຶ່ງມັກສັ່ງສອນລູກຫຼານວ່າ : ຫ້າມສັນຍາສາບານກັນຢ່າງໜັກແກ່
ໜັນ. ຖ້າຮັກນໍາກັນຈີງໃຈກໍ່ຫ້າມສາບິດສາບານກັນເປັນອັນຂາດ. ເພີ່ນຈຶ່ງປູ່ງຈາກຄໍາສາບານມາເປັນເຄື່ອງ
ໜັນຂອງຈຳຄື: ຖ້າປ່າວສາວມັກຮັກນໍາແທ້ ໃຫ້ຫາເຄື່ອງມາໜັນໄວ້ ຫຼື ຈຳໄວ້ ເຮັດຕາມຮິດສືບສອງ ຄອງ
ສືບສັ່ງ ຮິດທີ່ສາຍຫຼາຂ້າມບໍ່ໄດ້ ຄົນນາທີ່ຫົວຊ້າງຂ້າມໄດ້ . ຖ້າຜິດຮິດ ເປັນອັນວ່າຕາຍດັບ
ໝົດເຊື້ອສາຍວົງສາຄະນາຍາດ. ດັ່ງນີ້ປະຊາຊົນຈຶ່ງນັບທີ ແລະ ປະຕິບັດກັນມາເຫົ້າຫຼຸກວັນນີ້ ດັ່ງຄໍາກອນ
ຕອນໜຶ່ງທີ່ວ່າ:

ອ້າຍຮັກນ້ອງ	ໃຫ້ຫາຂອງມາໜັນ
ສັນຍາກັນນ້ອງບໍ່ວ່າ	ບາດຮ່ານ້ອງບໍ່ໄດ້
ມີແຕ່ເງິນທຶນນັ້ນ	ເມື່ອບັນໄວ້ເຮັດມູນ

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານອັດສະຈົນ
-ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ຄວາມຮັກນໍາແລ່ນກຸ່ມຄືກະສຸ່ມງໍ່ຫົວ ຄວາມຮັກນໍາພໍ່ງຄືກະທຳງ່ໄວ້!

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ມະນີວັນ ດຳເນັ້ນເດັດ ຫ້ອງປີທີ. 1 ລ/ຄ

-ຜູ້ເລື່ອງ: ປູ້ຫຼາຍເກົ່າ 100 ວິ ບັນ ກຸດທິນ ເມືອງອາດລະພອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

17. ເລື່ອງ: ນາງປາກບອນ

(The gossip girl)

ໃນບາງກ່ອນ ມີຄອບຄົວໜຶ່ງອາໄສຢູ່ໝູ່ບັນແຫ່ງໜຶ່ງ ມີພໍ່ແມ່ພ້ອມດ້ວຍລູກສາວ 4 ຄົນ ດຳລົງຊື່
ວິດດ້ວຍຄວາມຫຼຸກາຍາກ ຂາດເຊີນໃນແຕ່ລະມື້ແຕ່ລະວັນ ພໍ່ກັບແມ່ໄດ້ໄປຊອກຂໍເຂົ້າຢູ່ບັນເໜືອ ຂໍເກືອຢູ່
ບັນໃຕ້ ເພື່ອມາລົງຊືບ . ໄດ້ຫຼາຍເປີຍໆກ່າວໜັງຕົນເມື່ອກ່ອນ ຂໍ້ມູນພໍ່ໃນເຮືອນ ປ່ອຍໃຫ້ພໍ່ແມ່ຫາລົງຕົນເໜືອມາເມື່ອກ່ອນ ຂໍ້ມູນພໍ່ລູກຫັງ 4 ຂໍ້ມູນພັດກາຍເປັນຄົນບໍ່ດີ
ຄື: ລູກສາວກິກ ພັດເປັນຄົນຂຶ້ລັກ ແຕ່ລະມີແຕ່ລະວັນລາວໄດ້ໄປຊອກລັກເຄື່ອງຂອງເງິນຄໍາຂອງພວກຊາວ
ບັນເລື້ອຍໆ. ມີມື້ນຶ່ງລາວໄປລັກກັບມາບໍ່ໄດ້ຫຍັງ ຫົດບັນຍາເລີຍຄິດຢາກລັກເງິນຂອງແມ່ ລາວຄົດໃນໃຈ
ວ່າ: ໂອ່ ! ເງິນຂອງແມ່ຢູ່ໃສເດ! ແລ້ວລາວກໍໄປຊອກຄົນເຫັນໃນໝອນເຫິງຫົວບ່ອນນອນຂອງແມ່ ລາວ
ຈຶ່ງເອົາໄປຈົນໝົດ ໃນມື້ຕໍ່ມາແມ່ຈຶ່ງຮູ້ວ່າເງິນເສຍ ຈຶ່ງຮອງລູກຫັງສິມາຖາມວ່າ : ລູກເອີຍ ! ໃຜເຫັນເງິນ
ຂອງແມ່ງປະໄວ້ໃນຊີບໝອນນີ້ ແຕ່ປະກິດວ່າບໍ່ມີໃຜສົນໃຈ ແລະ ຕອບວ່າ : ບໍ່ໄດ້ເອົາ! ແມ່ຈຶ່ງໝົດບັນຍາ
ແລ້ວສັງເກດຕໍ່ໄປຈຶ່ງຮູ້ວ່າລູກສາວກິກເປັນຜູ້ຂຶ້ລັກ. ສ່ວນຜູ້ທີ່ສອງແມ່ນມັກກິນ ໃນແຕ່ລະວັນນາງບໍ່ສົນໃຈນຳ
ຫຍັງ ມີແຕ່ກິນຢ່າວດຽວ ບາງມື້ພໍ່ແມ່ໄປຊອກຫາຂໍເຂົ້າແລະອາຫານມາໄດ້ສ່ວນໜັອຍ ນາງກຳລັກກິນຄົນ

ກ່າວເຖິງລູກສາວທັງສີ ເນື້ອເຮືອແພລ່ອງໄປເລື້ອຍໆ ກໍໄປພິບເຮືອລໍາໜຶ່ງ ,ເຮືອລໍານັ້ນແມ່ນເຮືອຂອງພໍັກຕົ້ມເຫຼີ້າ ເນື້ອມາເຫັນພວກເຂົາທັງສີຮອງໃຫ້ ລາວຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຄົນໃຊ້ໂງເຮືອເຂົ້າໄປເບິ່ງແລ້ວທາມວ່າ: ໂອ ! ນາງເອີຍ ! ພວກເຈົ້າພາກັນມາແຕ່ໄສຄົມຮອງໃຫ້ສູງແຊວງແບບນີ້.ພວກເຂົາຈຶ່ງເລົ່າລາຍລະອຽດສູ່ຜົງວ່າ: ນາງຜູ້ທີ່ນີ້: ຂ້ອຍແມ່ນລູກຄົນທຸກຄົນຍາກຂາດເຂັ້ມເປັນຄົນຂີ້ລັກ ພໍແມ່ຈຶ່ງສົ່ງມາຕາມນີ້ເລື້ອຍໆ.ນາງຜູ້ທີ່ສອງ: ກໍເລົ່າຄືກັນ ແຕ່ບ່ອກພໍັກຕົ້ມວ່າ ຂ້ອຍເປັນຄົນມັກກົນ .ແຕ່ສໍາລັບ ນາງຜູ້ທີ່ສາມ: ພໍັກຄົນນັ້ນບໍ່ທັນຖາມລາວກໍເວົ້າໄປ ແຖມຢັ້ງໃສ່ຮ້າຍບ້າຍສີພວກເອື້ອຍຂອງຕົນວ່າເປັນຄົນບໍດີ ແລະອ້ອນວອນໃຫ້ພໍັກເອົາຕົນໄປເປັນເມຍ.ເມື່ອນາງປາກບອນເວົ້າສຸດ ພໍັກກໍຖາມນາງຜູ້ທີ່ສືວ່າ : ເຈົ້າເດີເປັນແນວໃດ ? ນາງຫຼັງຈຶ່ງຕອບວ່າ: ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນທຸກຍາກພໍແມ່ກໍເຖົາແກ່ ຂ້ານ້ອຍອີດຸສົງສາມເພີ່ນຈຶ່ງອອກມາແບບນີ້.ເມື່ອພໍັກຖາມສຸດ ຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຄົນໃຊ້ເອົາແມ່ຍິ່ງສາມຄົນໄປນຳໆ ,ສ່ວນນາງປາກບອນກໍຖືກລ່ອງແພຕໍ່ໄປ.ນາງທັງສາມເມື່ອຂຶ້ນມາແລ້ວພໍັກກໍແຕ່ງໜ້າທີ່ໃຫ້ປະຕິບັດຄື: ໃນຕອນແລງມື້ນ້ຳລາວໄດ້ເຮື້ນນາງທັງສາມມາແລ້ວເວົ້າວ່າດູງວິນີ້ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຮັດວຽກຊ່ວຍຂອຍ ,ໂດຍຂ້ານ້ອຍ ! ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍເວົ້າກັບຜູ້ທີ່ນີ້ວ່າ: ເຈົ້າຂີ້ລັກ, ເຈົ້າຕ້ອງປັດກວາດເຮືອນຊານໃຫ້ຂອຍ, ໂດຍຂ້ານ້ອຍ ! ສ່ວນນາງຜູ້ທີ່ສອງເຈົ້າມັນກົນຂອຍຈະແຕ່ງໃຫ້ເຈົ້າແຕ່ງກົນໃຫ້ພວກຂ້ອຍກົນ ລາວກໍຮັບປາກ ໂດຍຂ້ານ້ອຍ ! ພົມາເຖິງຜູ້ທີ່ສາມ ພໍັກເຫັນວ່ານາງງາມຫຼາຍເພາະນາງມັກແຕ່ງ ພໍັກກໍເອົານາງມາເປັນເມຍ ແລະ ຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງມີຄວາມສົກ.

ກ່າວເຖິງ ນາງປາກບອນ ເມື່ອເຫື້ອຍນ້ອງຖືກພໍ່ຄ້າເອົາໄປລົງດູຍັງແຕ່ລາວທີ່ລ່ອງໄປຕາມແຍ
ແລະຮ້ອງໃຫ້ດ້ວຍສົງດັງ.ບັງເອີນ ມີນິກອົນຊີຜົວເມຍຄຸ້ມື່ງບິນຜ່ານມາເຫັນ .ມັນຈຶ່ງຄິດໃນໃຈວ່າ: ໂອ! ມີ

ອາຫານລ່ອງມາຕາມນີ້ ແລ້ວນິກອິນຊື່ຜົວເມຍຄູນນັ້ນກຳປຶກສາຫາລືກັນວ່າ ເຮົາລົງໄປຈັບເມືອເປັນອາຫານແລ້ງເທິງ ເວົ້າແລ້ວນິກທັງສອງກຳບິນລົງຫວັງຈະຈັບເອົານາງປາກບອນໄປ ແຕ່ນາງປາກບອນກຳໃຊ້ກິນອຸບາຍແລະເວົ້າວ່າ: ທ່ານ ນິກອິນຊື່ຜູ້ໃຈດີເອີຍ! ຂ້ານອຍຂໍ້ຊື່ວິດແດ່ທ້ອນ ພວກທ່ານທັງສອງທັງງາມ ທັງເກົ່າສາມາດບິນໄດ້ ບໍ່ສົມຄວນຈະມາຈັບຂ້ານ້ອຍເປັນອາຫານດອກ ເພາະຕົວຂອງຂ້ອຍທັງຈ່ອຍທັງດຳທັກພວກທ່ານໃຊ້ກິນກຳບໍ່ແຊບດອກ ທາງທີ່ດີພວກທ່ານຄວນເອົາຂ້ອຍເມືອລົງໃຫ້ຕຸ້ຍພິເສຍກ່ອນຈຶ່ງກິນ. ເມື່ອນິກອິນຊື່ຜົວເມຍນັ້ນໄດ້ຍືນຈຶ່ງບຶກສາກັນແລ້ວປະຕິບັດຕາມຄໍາເວົ້າຂອງນາງປາກບອນນັ້ນ. ນິກອິນຊື່ຜົວເມຍຈຶ່ງຄາບແຂນເສື້ອຂອງນາງປາກບອນຜູ້ລະເບື້ອງ. ພໍມິນຂຶ້ນເທິງອາກາດດ້ວຍນີ້ໄສປາກບອນຂອງລາວງ່າຈຶ່ງເວົ້າກັບນິກອິນຊື່ໂຕເປັນຜົວວ່າ: ທ່ານນິກອິນຊື່ເຕີຍ! ສົມມຸດວ່າເມຍຂອງທ່ານມີຮູ້ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ ? ນິກໂຕເປັນຜົວກຳຕອບວ່າ: ບໍ່ມີດອກ ເພາະເມຍຂ້ອຍຮັກຂ້ອຍຊື່ຕາຍ . ເມື່ອເຫັນວ່າບໍ່ໄດ້ເປັນລາວຈຶ່ງໂງໝ້າມາຫາທາງນິກໂຕເມຍແລ້ວເວົ້າອີກວ່າ: ຍາແມ່ນິກຜູ້ໃຈດີເອີຍ! ຜົວຂອງເຈົ້າເວົ້າວ່າເມື່ອກັບເມືອຮອດເຮືອນແລ້ວລາວຊີໄລ່ເຈົ້າໜີ ແລ້ວລາວຊີເອົາຂ້ອຍເປັນເມຍ , ເມື່ອນິກໂຕເມຍໄດ້ຍືນກໍ່ຮ້າຍ ເກີດອາການຖືກຖາງກັນແລ້ວຕີກັນເທິງອາກາດເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາປະແຂນເສື້ອນາງປາກບອນ ແລ້ວນາງປາກບອນກຳຕົກລົງມາໃສ່ພະລານຫຶ່ນຕາຍຄາທີ. ຜ່ານໜ້າຍປີເຮັດໃຫ້ນາງປາກບອນເໜົ້າເປື່ອຍ ແລະ ຢັງເຫຼືອແຕ່ໂຄງກະດູກທີ່ວ.

ກ່າວເຖິງຂະບວນການພໍ່ຄ້າຕົ້ມເຫຼົ້າ ກ້ອອກເດີນທາງຕົ້ມເຫຼົ້າຂາຍ . ພໍໄປເຖິງພະລານຫຶ່ນບ່ອນນາງປາກບອນຕາຍ ພວກເຂົາກຳປຸດເຊົາແລ້ວຕົ້ມເຫຼົ້າໃນຫົນນັ້ນ. ພວກຄົນໃຊ້ຕົ້ມເຫຼົ້າກຳໄປຊອກຫາກົອນເສົາເພື່ອປົງໝໍເຫຼົ້າໃສ່ ພໍດີໄປພື້ນກະໂຫຼກທົວນາງປາກບອນ ຄິດວ່າກົອນທຶນຈຶ່ງມາເຮັດກົອນເສົາ ເມື່ອຕົ້ມເຫຼົ້າຄວາມຮັນຂອງໄຟໄປລົນໃສ່ຫົວກະໂຫຼກແລ້ວເປັນອາຍຂຶ້ນໃສ່ເຫຼົ້າ ສະນັ້ນມື່ອໃຜກິນເຫຼົ້າຜູ້ໃດກໍເວົ້າເປັນເວົ້າເກົ່າຄືນາງປາກບອນ. ລົດເຫຼົ້າຈຶ່ງເມີຍັ້ນພິດອາຍຂອງກະໂຫຼກທົວນາງປາກບອນ. ເຮື້ອຍນັ້ງສາມຄົນພາຍຫຼັງຢູ່ນຳພໍ່ຄ້າຕົ້ມເຫຼົ້າໃຜ່ງກໍມີຄວາມສຸກ ແຕ່ເຖິງແນວໄດ້ກໍຍັງບໍ່ລືມນາງປາກບອນຜູ້ເປັນນັ້ອງແລະເຮື້ອຍ. ໃນມີໜຶ່ງນາງຫຼັກ ຈຶ່ງຊວນພວກເຮື້ອຍເມືອຍາມແມ່ແລະໄດ້ບອກຜົວໃຫ້ພາເມືອ. ແລ້ວພວກເຂົາກຳຕົງມເອົາເງິນ, ຄໍາແລະຂອງຕົວນັ້ນເມື່ອໃຫ້ພໍ່ແລະແມ່. ເມື່ອເມືອຮອດເຮືອນແລ້ວພໍ່ແມ່ກໍດີໃຈແລ່ນມາຮັບລູກດ້ວຍຄວາມດີໃຈ. ຫັນເດເຖິງລູກພວກເຮົາກັບມາແລ້ວ ! ທັງສາມຈຶ່ງໄດ້ໄປກອດພໍ່ແມ່ ແຕ່ພໍ່ແມ່ເກີດແປກໃຈ ຈຶ່ງເລົາເຫດການສູ່ຜົງແລ້ວ ນາງຫຼັກກຳແນະນຳຜົວຂອງຕົນໃຫ້ພໍ່ກັບແມ່ຮູ້. ຈາກຄອບຄົວທຸກຍາກຄອບຄົວນັ້ນກຳກາຍມາເປັນຄອບຄົວຮັກມີກວ່າໝູ້ໃນບ້ານ ແລ້ວພໍ່ກັບແມ່ພ້ອມດ້ວຍລູກສາວທັງສອງຄົນກຳຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງມີຄວາມສຸກ ແລ້ວນາງຫຼັກແລະຜົວກຳກັບເມືອບ້ານຂອງຕົນ ແລະ ຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານຂັດສະຈັນ
-ແນວຕິດໃນເລື່ອງ:	ເລື່ອງບໍ່ມີຫາໃສ່ ເລື່ອງບໍ່ໃຫຍ່ຫາແຖນ !

ຜູ້ເກັ້ບກຳ: ນາງ ຄຳບ່າຍ ເຄນວິງສັກ ຫ້ອງຍິທີ. 1 ສ/ຄ ກ

ຜູ້ເລົ່າ:ອາວໜ້າ ອາຍ 66ປີ ບ້ານໝອງປາກຊ່ອງ ເມືອງອາດສະພັງທອງແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

18. ເລື່ອງ: ລູກໄພ້ ແລະ ຍ່າ

(Daughter-in-law and Mother-in-law)

ຢູ່ໃນບ້ານແຫ່ງໜີ້ງ ມີຄອບຄົວໜີ້ງຊື່ງມີຈຸດຕະກຳ ຄືນ ແຕ່ຢູ່ນໍາກັນມາກໍໄດ້ຫຼາຍປີແລ້ວ ມາຮອດໄລຍະໜີ້ງຜິວຂອງແມ່ທ້າວແກ້ວໄດ້ເສຍຊີວິດແລ້ວ ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນ ທ້າວແກ້ວ ກໍາເລີຍຫາເມຍເພື່ອຈະມາລົງແມ່. ເມື່ອໄດ້ເວລາເໝາະສົມໄດ້ແຕ່ງານກັບນາງສາວຄົນໜີ້ງມາເປັນເມຍ. ເພື່ອເປົ່າແຍ້ງແມ່ກໍາຕືນອ້າງຂອງລາວຢູ່ນໍາກັນມາຫຼັກງວນ ຢູ່ມາເມຍຂອງທ້າວແກ້ວກໍມີແນວຄົດບໍ່ດີ ຄິດອິດສາບັງບົງດຍ່າຕະຫຼອດມາ ເມື່ອມີອັນກິນທີ່ແຊບນິວ ເມຍຂອງທ້າວແກ້ວກໍບໍ່ໃຫ້ແມ່ຍ່າກິນເລີຍ ເອົາແຕ່ຂອງບໍ່ແຊບ ,ຂອງບໍ່ເປັນຕາກິນໃຫ້ຍ່າກິນໃນຫຼຸກເທື່ອ ເພາະຍ່າບໍ່ເຫັນຮູ່ງ ຕາບອດ . ເມື່ອລູກໄພ້ເອົາຫຍ້ງມາໃຫ້ກິນກໍາກິນໄປເລີຍ. ມີໜີ້ງລູກໄພ້ໄປສ້ອນປາມາໃຫ້ຍ່າແຕ່ໄດ້ທັງປາທັງປິງ ລູກໄພ້ກໍ່ເປົ່າປິງໄປໃຫ້ຍ່າກິນ ຍ່າກໍາກິນ . ແຕ່ກັດເຮັດແນວໄດ້ກໍບໍ່ຂາດຈັກເທື່ອຈຶ່ງໄດ້ກິນກິນເລີຍ. ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນຍ່າກໍໄດ້ປ່ວຍບື້ນປົວແນວໄດ້ກໍບໍ່ດີຈາກນັ້ນກໍໄດ້ຕາຍໄປເມື່ອຕາຍແລ້ວໄທບ້ານກຳພາກັນມາເຮັດທີບແລະງັນຕາມຮົດຕອງປະເພນີ. ເມື່ອຮອດເວລາໄປຖີ່ມ ເມື່ອໄທບ້ານພາກັນຫາມທີບສົບຂຶ້ນເພື່ອຈະໄປຖີ່ມ ເມື່ອດົງຂຶ້ນຈາກພື້ນເຮືອນພັດຕິດກັບຂີ້, ເມື່ອດົງອອກຈາກຂີ້ພັດຕິດກັບພື້ນເຮືອນອີກ ເປັນແນວນີ້ຫຼັກຄັ້ງ ຈົນໄທບ້ານໜີດຄວາມສາມາດຈະເຮັດແລ້ວ . ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ບີກສາຫາລືກັນ. ແນວໄດ້ກໍຕາມໃຫ້ລູກໄພ້ຂອງລາວມາຫາມເບິ່ງ ເມື່ອເອົາລູກໄພ້ມາຫາມຈຶ່ງຫາມໄດ້ຢ່າງສະບາຍ ຈຶ່ງຫາມໄປຮອດບໍ່ຊ້າ ຮອດແລ້ວກຳພາກັນປິງລົງ ເມື່ອປິງລົງຫຼັກຄົນກໍອອກໄດ້ໝົດ ຍັງເຫຼືອແຕ່ລູກໄພ້ຄົນດຽວທີ່ຕິດກັບໄມ້ຄານຫາມ ຕິດຈົນບໍ່ສາມາດອອກໄດ້. ເມື່ອເປັນເຊັ້ນນັ້ນຊາວບ້ານກຳຕົກລົງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຈຸດທັງຍ່າທັງລູກໄພ້, ແຕ່ກ່ອນລູກໄພ້ຈະຕາຍນໍາກັນກັບຍ່າ ລູກໄພ້ໄດ້ບອກຊາວບ້ານວ່າ: ບອກລູກບອກຜົວຂອງຂ້ອຍແດ່ເດີ ຫຼູກຂອງຂ້ອຍບໍ່ທັນໄດ້ກູ້ຊ້າ ໃຫ້ກູ້ຫຼູກແດ່ . ສະນັ້ນລູກໄພ້ຈຶ່ງຕາຍເປັນນິກເຄົາຫຼູກ ຮ້ອງກາງຄືນວ່າ ກູ້ຫຼູກ ກູ້ຫຼູກ ກູ້ຫຼູກ! ເຫຼົາຫຼູກວັນນີ້.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານອັດສະຈັນ

-ແນວຄົດໃນເລື່ອງ: ຍາກາຂ້າເພື່ນໂຕຕາຍ ຢ່າກໃຫ້ເພີ່ມຈິບຫາຍໂຕວາຍວອດ !

-ຜູ້ແກ້ບກໍາ: ທ.ຊ່ອງຄຳ ທ້ອງປີທີ.1 ສ/ຄ ກ

-ຜູ້ເລີ່າ: ແມ່ຕູ້ ສົວອນ ບ້ານ ດົງນາຂາມ ເມື່ອງອາດສະພອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

19. ເລື່ອງ: ເປັນຫຍັງ ໄຟ ແລະ ຜົນ ຈຶ່ງເປັນສັດຖຸກັນ ?

(Why fire and rain were enemy ?)

ໃນຂ່າງກ່ອນ ຍັງມີຫົວໜ້າຜູ້ໜຶ່ງຊື່ງມີລູກສາວ່າງາມຜູ້ໜຶ່ງ ຊາວໜຸ່ມໝາຍ້ຄືນຢາກແຕ່ງໆຈານກັບນາງ ແຕ່ວ່າພໍຂອງນາງຄິດວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ສົມກັບລູກສາວຂອງລາວ .ໄຟ ແລະ ຜົນ ກໍຢາກແຕ່ງໆຈານກັບນາງຄືກັນ. ຜົນ ໄດ້ມາຫາລູກສາວຂອງຫົວໜ້າ ແລະ ເວົ້ວ່າ : ໂອ! ລູກທ່ານຫົວໜ້າເຮີຍ ! ແຕ່ງໆຈານກັບອ້າຍບໍ ? ນາງເວົ້ວ່າ: ຈັວ! ຈະແຕ່ງໆຈານກັບອ້າຍ. ໃນເວລາດູວກັນນັ້ນ ໄຟ ກໍມາຫາຫົວໜ້າແລະເວົ້ວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຢາກແຕ່ງໆຈານກັບລູກສາວຂອງທ່ານຈະໃຫ້ນາງເປັນເມຍຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ບໍ ? ຫົວໜ້າເວົ້ວ່າ: ເຊິໄດ້ ! ຫົວໜ້າໄດ້ນຳໄປຫາລູກສາວຂອງຕົນແລະເວົ້ວ່າກັບນາງວ່າ: ລູກຮັກຂອງພໍເອີຍ ລູກຈະໄດ້ແຕ່ງໆຈານກັບໄຟໄດ້, ພໍໄດ້ໃຫ້ຄຳໜັ້ນສັນຍາກັບລາວແລ້ວ. ນາງຕອບວ່າ: ໂອຍ! ພໍເອີຍ ລູກແຕ່ງໆຈານກັບໄຟບໍໄດ້ດອກ, ລູກຈະຕ້ອງໄດ້ແຕ່ງໆຈານກັບຜົນພຸ່ນ ລູກໄດ້ໃຫ້ຄຳໜັ້ນສັນຍາກັບລາວແລ້ວ. ຫົວໜ້າເລີຍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ: ພວກເຂົາຈະເຮັດແນວໃດຂັ້ນໜະ ! ລູກແຕ່ງໆຈານກັບໄຟ ແລະ ຜົນ ນີ້ບໍໄດ້ດອກ. ບ້າງຈາກນັ້ນ ໄຟ ແລະ ຜົນ ໄດ້ມາຫາຫົວໜ້າ ແລະ ລູກສາວຂອງລາວ ຫົວໜ້າເວົ້ວ່າພວກເຂົາວ່າ : ມີ້ອື່ນ ຈະເປັນມີແຕ່ງໆຈານຂອງລູກສາວຂ້າພະເຈົ້າ. ໄຟ ຖາມວ່າ: ແຕ່ງໆກັບຂ້ານ້ອຍບໍ ? ຜົນ ຖາມວ່າ: ແຕ່ງໆກັບຂ້ານ້ອຍບໍ ? ຫົວໜ້າຕອບວ່າ: ແຕ່ງໆກັບຜູ້ຊະນະໃນການແຂ່ງຂັນ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ລູກສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າແກ່ຜູ້ນັ້ນ. ພໍເຖິງມີແຂ່ງຂັນ ຜູ້ຊົນກໍໄດ້ມາເຖິງເມືອງນັ້ນໝົດທຸກຄົນ ພວກເຂົາຢາກເຫັນການແຂ່ງຂັນ. ຈຳນວນໜຶ່ງເວົ້ວ່າ ໄຟ ຈະໄດ້ຊະນະ, ອີກຈຳນວນໜຶ່ງເວົ້ວ່າ ຜົນຈະຊະນະ ແຕ່ວ່າລູກສາວຂອງຫົວໜ້າຄິດວ່າ : ຂ້ອຍຢາກແຕ່ງໆຈານກັບຜົນ, ມີແຂ່ງຂັນມາຮອດແລ້ວ ເມື່ອເຖິງເວລາເລີ້ມຕົ້ນ ມີກອງກຳຕົກອງຂຶ້ນ ການແຂ່ງຂັນກໍໄດ້ເລີ້ມຂຶ້ນ. ລົມໄດ້ຊ່ວຍພັດໄຟ ໄປຢ່າງໄວ່, ສ່ວນຜົນແດຢ່າໃສແລ້ວ ບໍ່ມີໃຜເຫັນມັນ ປ້ອງຊົນທັງໝາຍໄດ້ຮ້ອງໂຮຂຶ້ນວ່າ: ເບິ່ງແມ! ໄຟໃກ້ຈະສໍາເລັດແລ້ວ. ສ່ວນຜົນກໍໄດ້ຕົກລົງມາຈາກທ້ອງຝ້າ ແລ້ວກຳອດໄຟ. ດັ່ງນັ້ນ ໄຟຈຶ່ງບໍ່ສາມາດສໍາເລັດການແຂ່ງຂັນໄດ້. ປ້ອງຊົນທັງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ: ຜົນ, ຜົນ ເປັນຜູ້ໄດ້ຫົ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ ຫົວໜ້າຈຶ່ງມອບລູກສາວຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ຜົນ ແລ້ວພວກເຂົາກໍໄດ້ມີຄວາມສະໜຸກສະໜານໝາຍ. ນັບແຕ່ວັນນັ້ນມາໄຟ ແລະ ຜົນ ຈຶ່ງເປັນສັດຖຸກັນ.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານອັດສະຈັນ
-ແນວຄິດໃນເລື່ອງ:	ຜູ້ຊະນະ ຢ່ອມໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດສະເໝີ !

-ຜູ້ເກັ້ມກຳ: ທ້າວ ບຸນໝາ ສິດທິແດກ ທ້ອງບີ່ທີ. 1 ສ/ຕ 2
-ຜູ້ເລົ່າ: ພໍເຖິ່ງ ຮຽງ ອາຍຸ 45 ປີ ບ້ານ ກອງຍາກ ເມືອງຊົນນະບູລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

20. ເລື່ອງ: ກີບກິນເຕືອນ(ສໍານວນ 1) (The moon eclipsed the sun) (title 1)

ແຕ່ງໆກ່ອນ ມີພໍເຖິ່ງກັບໝານດັກລົງຊື່ວິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມທຸກຈົນມີມື້ນຶ່ງທັງສອງໄປລ່າເນື້ອ ພໍຮອດປ່າແຫ່ງໜຶ່ງໄດ້ເຫັນງູ້ເຫຼືອມໂຕໜຶ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດພວມເລືອມາຕາມໜ້າດິນ ພໍເຖິ່ງກັບໝານໄດ້ຊີບຊັບໃສ່ກັນວ່າ: ຈະຍິງໃສ່ບ່ອນໄດ້ງູ້ຈຶ່ງຈະຕາຍງ່າຍ ? ພໍເຖິ່ງ ໄດ້ເວົ້ວ່າຂຶ້ນວ່າ: ຕ້ອງຍິງໃສ່ຫົວມັນຈຶ່ງຕາຍງ່າຍ. ໃນເວລານັ້ນ

ໝານກຳຍົງງາຕາຍຫັນທີ ທັງສອງໄດ້ຈັບເອົາເຂົ້າມາມັດລາກໄປແຕ່ບໍແພ້ .ຝ່າເຖົາຈຶ່ງເວົ້າກັບໝານວ່າ: ແກ້ວມະນຸງ
ເອົາເຖົາໃຫຍ່ນີ້ຕ້າພໍເຖົາເດີ ພໍຊືກບໍ່ເມືອບ້ານບອກຊາວບ້ານມາຊ່ວຍ .ສ່ວນໝານກຳປະຕິບັດຕາມຄຳ
ແນະນຳຂອງພໍເຖົາ,ບ້າງເອົນ ມີງອີກໂຕໜຶ່ງມາກັງວົມຈຳດົມ ມັນຮູ້ສີກວ່າຄູ່ຂອງມັນຕາຍແລວ ມັນຈຶ່ງກັບໄປ
ເອົາຍາຊະນິດໜຶ່ງມາຫາໄສ່ຕາ,ໄສ່ສົບ,ດັ່ງຂອງງູໂຕທີ່ຕາຍນັ້ນ ຖູໂຕນັ້ນກຳຄືນມາ ແລ້ວງ້າທັງສອງກຳພາກັນໜີ
ໄປ.ເມື່ອໝານຊາຍເຫັນປະກິດການດັ່ງກ່າວກຳຟ້າວຈັບເອົາຮາກາຍນັ້ນມາໄວ້ ພໍດີພໍເຖົາແລະຊາວບ້ານມາ
ຮອດ ຊອກຫາງູບໍ່ເຫັນ ພໍເຖົາກຳເລີຍໃຈຮ້າຍໝານ ແລະ ໄລ່ໝານຊາຍໜີໄປບໍ່ໃຫ້ມາບ້ານອີກ .ໝານຊາຍຈຳ
ຕົງໜີໄປຕາມປ່າດົງແຫ່ງນີ້ ກຳເລີຍໄດ້ພໍກັບກີບໂຕໜຶ່ງພວມຫານໃຈຊື່ຕາຍ ຊາຍຄົນນັ້ນຄືດອໍຕົນສົງສານ
ເລີຍເອົາຮາກາຍຂອງຕົນຫາໄສ່ດັ່ງ,ສົບ,ຕາ ຂອງກີບໂຕນັ້ນ ຫັນໄດ້ນັ້ນກົບກຳແຂງແຮງຂຶ້ນມາຄືເກົ່າ ກົບ
ກ່າວຄຳຂອບໃຈນຳຊາຍແລະເວົ້າຕໍ່ວ່າ: ຖ້າຫາກມີເລື່ອງຫຍຸ້ງຍາກກຳບອກຂອຍຈະຊ່ວຍເຈົ້າ ແລ້ວຊາຍຕົນ
ນັ້ນກຳເດີນຫາງຕໍ່ໄປ.ຝ່ໄປຮອດບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນບ້ານນັ້ນມີພໍບ້ານຄົນໜຶ່ງຊື່ເປັນເສດຖືພວມນອນຕາຍຢູ່
ຊາຍຄົນນັ້ນກຳຂ່ອາສາຈະປົວໃຫ້ດີ ຊາວບ້ານທັງໝາຍກຳເຫັນດີຈຶ່ງຕົກລົງໃຫ້ລາວປົວ ຊາຍຄົນນັ້ນກຳເອົາຮາກ
ຢາມາຫາໄສ່ສົບ,ຕາ,ດັ່ງ ພໍບ້ານກຳເລີຍຄົນມາມີຊີວິດຄືເກົ່າ ພໍບ້ານສຸດທິດໃຈ ຈຶ່ງຕົກລົງມອບລູກສາວຕົນ
ເອງໃຫ້ຊາຍຄົນນັ້ນ.ຢູ່ຕໍ່ມາເມຍຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຮາກາຍນັ້ນເປັນແນວໄດ້ກັນແຫ້ ກຳເລີຍເອົາອອກມາເບິ່ງ ເວ
ລານັ້ນ ດວງເດືອນແນມລົງມາເຫັນກຳເອົາຮາກາຍນັ້ນຂຶ້ນໄປໄວ້ເທິງເມືອງຟ້າ ຊາຍຄົນນັ້ນກັບມາແຕ່ຮັດ
ວຽກຂອກຫາຮາກາຍນັ້ນບໍ່ເຫັນ ກຳເລີຍຄົດບໍ່ອກຊອກບໍ່ເຂົ້າ ຮ້ອງໃຫ້ໄປຫາສົ່ງວິບ ຈາກນັ້ນສົ່ງວິບຈຶ່ງ
ຖາມວ່າ: ເຮີຍ! ເປັນຫຍັງໂຕຄືຮ້ອງໃຫ້ແຫ້ ? ຊາຍຄົນນັ້ນກຳເລີຍເລົ່າໝາດການໃຫ້ຟ້າ.ສົ່ງວິບຈຶ່ງຕອບວ່າ:
ໂອ ! ບໍ່ເປັນຫຍັງເຮີຍຊ່ວຍໂຕໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງເຮີຍເດີ.ຄູວົນໃຫ້ໂຕກັບເມືອຢູ່ນຳ
ລູກນຳເມຍຂອງໂຕເພື່ອຕິດຕາມເບິ່ງເຮີຍຊື່ຂຶ້ນເມືອເອົາຍາໃຫ້ໂຕ ລໍຖ້າເຈັດໂມງ ເຈັດວັນ ເຈັດອາຫິດ ເຈັດ
ເດືອນ ຫາກຈະເຫັນ .ສຸດທ້າຍຊາຍຄົນນັ້ນກຳເລີຍລືມຕິດຕາມເບິ່ງຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້.ພວກເຮີຍເຕີຍເວົ້າວ່າ:
ກົບກິນເດືອນ ນັ້ນແມ່ນກົບຂຶ້ນໄປເອົາຮາກາຍນັ້ນລະ !

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານອັດສະຈັນ
-ແນວຄືດໃນເລື່ອງ:	ຂອງເສຍຫາຍ ຈຶ່ງຮັບວ່າຂອງມີຄ່າ ! ຢ່າເຊື່ອໃຈຫາງ ຢ່າງວາງໃຈຄົນ ມັນ ຈົນໃຈໂຕ

-ຜູ້ເກັ້ບກຳ: ຫ້າວ ສີສະຫວາດ ພູມມະເດັດ ທ້ອງບີທີ. 1 ສ/ຄ ກ

-ຜູ້ເລົ່າ: ລົງ ບຸນມາ ອາຍຸ 53 ປີ ບ້ານ ເຕືອເຂົາກາດ ເມືອງໄກສອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

21. ເລື່ອງ: ກົບກິນເດືອນ(ສໍານວນ 2) (The moon eclipsed the sun) (title 2)

ມີຄອບຄົວໜຶ່ງ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນໝູ່ບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ ຄອບຄົວນີ້ເປັນຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ ແຕ່ລະມີພໍແມ່
ໄດ້ແຕ່ຫາຂໍເຂົ້າມາລັງງານ.ມີມື້ໜຶ່ງ ຫ້າວ ວັນນະລີ ແລະ ຫ້າວ ສີສຸວັນ ເອົານັ້ນໄປຢູ່ເຮືອນຖ້າພໍ່ເວລາ

ນັບງານອນພວກເຂົາໄດ້ລົງໄປທາງກິນ,ຳດີໄດ້ກະບຸຫຼາ ຫົກໂຕ ມາຈື່ສູນອງກິນ ແລະ ຈຶ່ງໃຫ້ພໍແມ່ແດ່ .ນອງພັດໃຫ້ຢາກກິນອັນຈຶ່ງໃຫ້ພໍແມ່ນັ້ນ,ຳມື່ອພໍແມ່ມາຮອດເຫັນຕົນກະບຸເຮັຍຢູ່ໃນກາງເຮືອນ ກໍເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ໂທ! ສູ ໄດ້ກິນຫຍ້ຍໍ່ມີຈຶ່ງໃຫ້ກູນ ບາດກູດເດູຍໃສວ່າໄປຊອກຫາມາສູ່ສູວິນ ,ບາດນີ້ຂອງກູໄປຫາມາ ສູກຳປ່າກິນເດີ,ນັບແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົນໄປ ສູຢາກໄປໄສໄປໂລດ ບໍ່ຕ້ອງມາຢູ່ໃນເຮືອນນີ້ອີກ .ຫຼັງຈາກນັ້ນ ທ້າວ ວັນນະລີ ແລະ ນອງກຳໄດ້ເດີນຫາງອອກນີ້ຈາກພໍແມ່ໄປເລື້ອຍໆ .ຳໄປຮອດຖາງຫຼັງໜຶ່ງ ໄດ້ພັບຂີ້ໜັງອັນໜຶ່ງສອງອ້າຍນັ້ນອົງກຳໄດ້ເດີນຫາງຕໍ່ໄປ ມຸ້ງໜ້າເຂົາໄປທາງດົງໃຫຍ່ ມິງເຫຼືອມໂຕໜຶ່ງກຳລັງກິນຍອດຍູງຍອດຍາງຢູ່ ສອງອ້າຍນັ້ນອົງບໍ່ຮູ້ວ່າງູກຳເລີຍພາກນີ້ຂຶ້ນນັ້ນໜຶ່ງໝັນຈົນງູຈາດ .ຳດີຕາເວັນພື້ນຂຶ້ນເປັນສີແດງ ທ້າວ ວັນນະລີ ບອກນັ້ນວ່າ:ຫັ້ນເດໄພ ໄປເອົາໄປໆ ! ນອງກຳໄປຕາມໄປເຫຼົ່າໄດ້ກຳບໍ່ຮອດຈັກເທື່ອ ເລີຍກັບມາບອກອ້າຍ ໃຫ້ອ້າຍໄປເອົາເອົງໃຫ້ນອງເຝົາທ້າ ,ບ້າງເອີນເວລາ ທ້າວ ສີສູວັນ ເຝົາຢູ່ນັ້ນ ມີກະຕ່າຍໂຕໜຶ່ງແລ່ນມາ ແລ້ວໄປແຫັນຕົນຕຸມກາ ແລ້ວມາເປົ່າໄສ່ທ່ອນງູທີ່ຂາດນັ້ນ ເລີຍກັບກາຍເປັນງູນອຍຈົນໝົດ ທ້າວ ສີສູວັນ ເລີຍຢັນແລ້ວປີບຂຶ້ນຕົນໄມ້ .ເມື່ອທ້າວ ວັນນະລີ ກັບມາບໍ່ເຫັນຫຍ້ງເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ບັດໂທ ! ມິ້ນີ້ກິນຈົນໝົດຈົນສັງອີ້ຫຼິນ ຖ້າມີ້ໄປນຳກູມົງຕາຍໂລດນີ້ ! ຫຼັງຈາກນັ້ນ ທ້າວ ວັນນະລີ ກໍໄປຄົນຄູວ ,ສ່ວນ ທ້າວ ສີສູວັນ ກໍໄປຄົນຄູວ ກ່ອນຈະໄປລາວໄດ້ຫັບເອົາເບືອກຕຸມກາແລ້ວກໍໄປຕາມທາງຂອງຕົນ .ໄລຍະ ທ້າວ ສີສູວັນ ເດີນຫາງໄປນັ້ນກຳຟ້າ ກາໂຕໜຶ່ງຕາຍ ທ້າວ ສີສູວັນ ກໍເປົ່າເອົາຄືນ ແລ້ວກາກໍຮັບໃຊ້ທ້າວ ສີສູວັນ ກໍໄດ້ເດີນຫາງຕໍ່ໄປເລື້ອຍໆຈົນໄປພົບພວກຊາວບັນອອກມາຕັກນຳ ທ້າວ ສີສູວັນ ເລີຍຖານພວກນັ້ນວ່າ: ໃຜເປັນຫຍ້ງ ? ຄືມາມີສັງຮອງໃຫ້ ພວກເຂົາຕອບວ່າ: ລູກເຈົ້າພະຍາຕາຍ.ທ້າວ ສີສູວັນ ເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າຄືບໍ່ເປົ່າເອົາຄືນ ,ເຂົາຕອບທ້າວ ສີສູວັນວ່າ: ເປົ່າບໍ່ເປັນນີ້ແລ້ວ! ເຈົ້າເປົ່າໄດ້ບໍ ? ເອີ! ຊໍາເປົ່າມານີ້ກຳຄືນຢູ່! ຖ້າຈຶ່ງຊັ້ນນາ ຖ້າຢູ່ນີ້ກ່ອນເດີ ຂອຍຈະໄປຖາມເບິ່ງເຈົ້າພະຍາກ່ອນ .ຳມື່ອລາວມາຮອດເຮືອນ ລາວກຳຟ້າວບອກພະຍາໂລດວ່າ: ມີຄືນທີ່ເປົ່າຄືນທີ່ຕາຍຄືນໄດ້.ພະຍາເວົ້າວ່າ: ມັນຢູ່ໃສ ? ໄປເອົາມັນມາຄູວນີ້ ! ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ມັນຖ້າຢູ່ນອກບັນ ເພາະມັນບໍ່ມີເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມ ,ພະຍາບອກວ່າ ເອົາເຄື່ອງໄປໃຫ້ມັນແລ້ວເອົາມັນເຂົ້າມານີ້.ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍໄປເອົາ ທ້າວ ສີສູວັນ ມາພົບພະຍາ ມາຮອດເຈົ້າພະຍາເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ຖ້າມີ້ເປົ່າຄືນ ກູຈະຍົກລູກສາວກູໃຫ້ກັບມີ້ ພົມທັງມອບເມືອງໃຫ້ເຄິ່ງໜຶ່ງປົກຄອງ .ຈາກນັ້ນ ທ້າວ ສີສູວັນ ກໍໄດ້ຄົງວກາບຕຸມກາແລ້ວເປົ່າໄສ່ນາງສາມເຫື້ອ ນາງກໍໄດ້ຄືນມາຈາກຕາຍແລ້ວເຈົ້າພະຍາກໍໄດ້ຍົກລູກສາວ ພົມທັງມອບເມືອງເຄິ່ງໜຶ່ງໃຫ້ປົກຄອງ.ຫຼັງຈາກນັ້ນ ທ້າວ ສີສູວັນ ກໍມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດ ຢູ່ຕໍ່ມາກໍເປັນເວລາດົນນານພໍລືມຄວນ ແຕ່ເມຍຂອງລາວຍັງສົນໃຈຢູ່ວ່າ ເຮັດແນວໄດ້ຈຶ່ງເອົາລາວຄົນຈາກຕາຍໄດ້ ລາວຕັ້ງໃຈຢູ່ວ່າມີນີ້ໄດ້ມີໜຶ່ງນາງກໍໄດ້ອື່ນອອຍຍົວທາມຜົວ ເລີຍວ່າ : ເຮັດແນວໄດ້ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂອຍຄືນໄດ້ ? ຜົວເລີຍເອົາຮາກຢາອອກມາໃຫ້ຜູ້ເປັນເມຍເບິ່ງ ຜູ້ເປັນເມຍ ຜັດເບິ່ງໃນໃສກໍບໍ່ຄັກ ແລ້ວເອົາອອກໄປເບິ່ງຢູ່ນອກຊານ,ຳດີເດືອນຫຼັງວເຫັນ ເລີຍລົງມາຍາດເອົາ,ລາວເລີນແຕ່ງໃຫ້ຫຍ້ງຂຶ້ນໄປນຳເອົາກຳບໍ່ໄດ້.ຳຕົກລົງເວົ້າວ່າ: ເອົາຈະຂຶ້ນໄປເອົາເອົາ ບໍ່ຕ້ອງເປັນທ່ວງ ຖ້າເອົາຂຶ້ນໄປຮອດແລ້ວໃຫ້ພວກເຈົ້າເຕີຄົງຕົງຕົກອງຊ່ວຍເດີ.ຖ້າບໍ່ໄດ້ຂອຍຈະບໍ່ກັບລົງມາ.ລັ້ງນັ້ນ ຊາວບັນຂອງພວກເຮົາເວລາກົບກິນເດືອນຈຶ່ງມີການຕົກອງຕົກອງເຕີກອງເຄາະໄມ້ເຄາະຫຼັກຈົນມາຮອດປະຈຸບັນນີ້.ເພື່ອຊ່ວຍກົບເອົາຮາກໄມ້.

-ປະເພດນິ້ານາ:	ນິ້ານາອັດສະຈັນ
-ແນວຕິດໃນເລື້ອງ:	ຂອງເສຍຫາຍ ຈຶ່ງຮູ້ວ່າຂອງມີຄ່າ

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ສິນອນ ບັນທະເສນ

ຫ້ອງບີທີ. 1 ສ/ຄ 2

-ຜູ້ເລົ່າ: ພໍ ເພັດ ບ້ານ ດົງສະຫວ່າງທ່າ ເມືອງ ສອງຄອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

22. ເລື່ອງ: ຖູເຫຼືອມ ກັບ ນາງແກວບໍ່ (ສຳນວນ 1)

(The python and Nang Keobor)(1)

ແຕ່ງກີແຕ່ກ່ອນ ຍັງມີຄອບຄົວຊາວໄຮ່ນາ ຄອບຄົວໜຶ່ງຢູ່ກັນສາມຄົນຄື : ພໍ ແມ່ ແລະ ລູກສາວ . ມີມີ້ ຫຶ່ງ ພໍ່ນາຄົນນັ້ນໄດ້ເອັນລູກແລະເມຍມາປຶກສາວ່າ : ແມ່ນ່າງເອີຍ! ດຽວນີ້ພວກເຂົາກຳເລີ້ມຖາງໄຮ່ໃສ່ເຂົ້າ ຈົນມາເຖິງ ລະດຸເຂົ້າມານ ໄກຈະແຕກຮວງແລ້ວ . ຕໍ່ມາມີໜຶ່ງ ພໍ່ນາບອກເມຍກັບລູກສາວໄປເບິ່ງໄຮ່ ບ້າງເອີນມີຫຼູເຫຼືອມ ໃຫຍ່ໄຕໜຶ່ງໃນໄຮ່ເຂົ້າ ເລືອອອກມາຕອດ ນາງແກວບໍ່ ຈົນຕາຍ , ແມ່ຂອງນາງບໍ່ຮູ້ແນວເຮັດມີແຕ່ຮ້ອງໃຫ້ຢູ່ ຄົນດຽວຈາກນັ້ນ ຖູເຫຼືອມໄປຢູ່ໃນໂກນໄມ້ໃຫຍ່ຕົນໜຶ່ງເພື່ອໝີຈາກຄົນ , ແມ່ຂອງນາງເລີຍໃຫ້ເມືອບັນຢ່າງ ພັກຟັງ, ເມືອຮອດກຳບອກຜົວຕົນແລະຊາວບັນໄປເບິ່ງ, ເມືອຊາວບັນຫຼຸກຄົນໄປຮອດໃຜກໍເວົ້ວ່າ: ໂອຍ! ຖູເຫຼືອມຕອດນາງແກວບໍ່ຕາຍ ຖູເຫຼືອມພັດນອນຢູ່ໃນໂກນໄມ້ ໄດ້ຍືນຊາວບັນເວົ້າດັ່ງກ່າວ ກໍເສຍໃຈວ່າຕົນ ເອງບໍ່ມີນຳພິດ ກໍບ່ອນຫົວອອກມາຈາກໂກນໄມ້ ເອົາຫົວກັງວໄສ່ງ່າໄມ້ ແລ້ວຖຸກໍຮາກຄາຍພິດຂອງຕົນ ອອກຈົນໝີດ ຈາກນັ້ນ ສັດສາວາສຶ່ງທັງຫຼາຍເລີຍຍາດກັນມາເກືອກກິນໝີດຍັງເຫຼືອແຕ່ໄຕກະບອມ ໄປບໍ່ ທັນໝູ່ ຍັນຄາຫຍືບຖືຢູ່ແອບຄໍ ຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້ກໍຍັງມີຖືຢູ່ຄາງຫຼຸກມີນີ. ນັບແຕ່ນັ້ນມາ ຖູເຫຼືອມຈຶ່ງບໍ່ມີ ພິດ ແລະ ຕອດຄົນກຳບໍ່ຕາຍເຖິງເທົ່າຫຼຸກວັນນີ້.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານອັດສະຈັນ

-ແນວຄົດໃນເລື່ອງ: ຍາກໃຫ້ຫຼູ່ຕາຍ ຕົນເອງກຳວ່າຍວອດ !

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ວິໄລພອນ ຫ້ອງບີທີ. 1 ສ/ຄ ກ

-ຜູ້ເລົ່າ: ຫ້າວ ບຸນລົງງ ອາຍຸ 20 ປີ ບ້ານ ໂພນສູງ ເມືອງ ຄັນທະບູລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

23. ເລື່ອງ: ພະຍາ ກັບ ຍັກ

(The King and Giant)

ແຕ່ກ່ອນກີ ມີເມືອງແຫ່ງໜຶ່ງເຕັມໄປດ້ວ ຍເຂົ້າປາອາຫານແລະອື່ນໆ. ຕໍ່ມາພະຍາເມືອງນີ້ກໍປຶກຄອງ ມາໄດ້ຫຼາຍພັກຫຼາຍປີເລີວ ອາຍຸສັງຂານກໍເຕືອນຍ້າຍໄປຫຼາຍ ແຕ່ຂາດຄົນຈະມາສືບຕໍ່ປຶກຄອງເມືອງ . ແຕ່ ພະຍາມີລູກສາວຄົນໜຶ່ງງາມທີ່ສຸດ ຢູ່ມາລູກສາວຂອງພະຍາຖືກຍັກມາລັກເອົາໄປ ທຸກຄົນໃນເມືອງພາກັນ ຊອກຫາແຕ່ບໍ່ພົບ. ຕໍ່ມາມີຊາຍສື່ຄົນເດີນຫາງມາຮອດແຕມເມືອງ ເລີຍຖາມຜູ້ຄົນທີ່ພວມຊອກນັ້ນວ່າ: ພວກ ເຈົ້າຊອກຫາຫຍັງ ? ເຂົ້າເຈົ້າເລີຍຕອບວ່າ: ຊອກຫາລູກສາວພະຍາທີ່ຫາຍໄປ. ຕໍ່ມາຊາຍຫັ້ງສື່ເລີຍເວົ້າ ວ່າ: ຖ້າຢາກເຫັນບໍ່ຍາກ ເພາະຊາຍຫັ້ງສື່ຄົນນັ້ນມີຫັກໝໍໂຫນໝໍທວາຍ, ໝໍຈອດ, ມີປິນ ແລະ ກັ້າຫານ, ຕໍ່ມາ

ພວກເຂົາຖືກພະຍາເຕັມເຂົ້າວັງ ພະຍາເລົ່າເລື່ອງກ່ຽວກັບລູກສາວຂອງຕົນໃຫ້ຊາຍທັງສີຄືນຟັງ ,ຊາຍທັງສີຟັງແລ້ວພະຍາຍັງເວົ້າອີກວ່າ:ທັງໃຜຂານອາສາໄປນຳເອົາລູກສາວກັບມາໄດ້ ຈະມອບລູກສາ ວໃຫ້ພ້ອມທັງເມືອງໃຫ້ຄອບຄອງອີກ.ຈາກນັ້ນ ໝຳດູໄລ໌ເບິ່ງວ່າ:ລູກສາວພະຍາຖືກຍັກເອົາໄປຢູ່ຜ່າສາດແມ່ນົ້າໃຫຍ່ພຸ່ນ, ສະນັ້ນຈຶ່ງຮູ້ບ່ອນຢູ່ລູກສາວພະຍາແລ້ວ ໝຳຈອດ,ໝຳກ້າທານ ແລະ ມີປິນທັງສາມເລີຍຂານອາສາໄປນຳ .ປະໄວ້ແຕ່ໝຳດູ ພົມໄປຮອດແຄມແມ່ນົ້າພວກເຂົາກຳພາຍເຮືອໄປ ,ເມື່ອເດີນທາງຮອດຝູ່ແລ້ວທັງສາມຕົກລົງກັນ, ໃຜຈະໄປເອົານາງກັບມາໄດ້ ? ທຸກຄົນມີດູ່ ຈາກນັ້ນໝຳກ້າທານເລີຍໄປເອົາ ພົມຮອດເຫັນນາງນັ້ງຢູ່ໃນທັ້ງໃນເວລານັ້ນຍັກພວມອອກໄປຫາກິນ ໝຳກ້າທານຈູງເອົາແຂນນາງມາຮອດເຮືອ ທັງສີຈຶ່ງນັ້ງເຮືອມາພ້ອມກັນ ເມື່ອຂະນະທີ່ພາຍເຮືອຢູ່ກາງແມ່ນົ້ານັ້ນ ຍັກເລີຍເຫັນແລະບິນມາໃສ່ຈະຈັບເອົານາງ ແລ້ວມີປິນຍິງປິນໃສ່ ຍັກຖືກລູກບິນຕົກໄສ່ກາງເຮືອ ,ເຮືອເລີຍແຕກ ແລ້ວໝຳຈອດຈຶ່ງຈອດເຮືອ ທັນໄດ້ນັ້ນພວກເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນຳເອົານາງກັບມາຮອດວັງພະຍາ ແລະ ທຸກຄົນກຳມາເບິ່ງນາງ ,ແລ້ວຕໍ່ມາພະຍາຈຶ່ງຖາມຂຶ້ນວ່າ: ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ໄປນຳເອົານາງມາ ? ໝຳຜູ້ກ້າທານຕອບວ່າ: ຂ້ານ້ອຍນີ້ແລ້ວ! ໄປເອົານາງມາແຕ່ຢູ່ໃນຖຳພຸ່ນ,ໝຳມີປິນ ຈຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ : ພົມມາຮອດເຮືອແລ້ວຍັກກຳໄດ້ນຳມາເອົານາງອີກ,ຂ້ານ້ອຍເລີຍເອົາປິນຍິງໃສ່ຍັກ.ໝຳຈອດ ຈຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ເມື່ອຍິງໄສ່ແລ້ວຍັກຈຶ່ງຕົກລົງມາໃສ່ເຮືອ ເຮືອກຳເລີຍແຕກ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຈອດເຮືອ .ຕໍ່ມາ ໝຳດູກະເວົ້າຂຶ້ນອີກວ່າ : ຖ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່ດູເບິ່ງກຳບໍ່ມີໃຜຮູ້ຊຳ ວ່ານາງຢູ່ບ່ອນໄດ ! ຊາຍທັງສີໄດ້ພາກັນຖືກຖູ້ໄປດົນເຕີບ,ທັງຈາກນັ້ນພະຍາຈຶ່ງໄດ້ຕັດສິນໃຈ ແລະ ຕົກລົງໃຫ້ຜູ້ໄປນຳເອົາທຳອິດໄດ້ລູກສາວ ແລະ ປົກຄອງເມືອງຕະຫຼອດໄປ.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານອັດສະຈັນ
-ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ຄວາມຕັດສິນໃຈ ເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງຜົນສຳເລັດ !

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ວິໄລພອນ ທ້ອງຍິທີ.1 ສ/ຄ ກ

-ຜູ້ເລົ່າ: ທ້າວ ບຸນລົງ ອາຍຸ 20 ປີ ບ້ານ ໂພນສູງ ເມືອງ ຄົນຫະບູລີ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

24. ເລື່ອງ: ບ່າວກະຕ່າຍ ກັບ ສາວເສືອ

(A hare and tigeress)

ມີ້ນີ້ງ ສາວເສືອກົກລັງຈະໄປຫາກິນແລ້ວໄດ້ສັ່ງຄວາມກັບລູກສາວວ່າ ລູກເຮີຍ ! ຖ້າມີໃຜມາຫາແມ່ ຢ່າບອກເດືອວ່າແມ່ໄປຫາກິນຢູ່ປ່າ ໃຫ້ບອກວ່າແມ່ບໍ່ຢູ່ , ເມື່ອສາວເສືອອອກໄປຫາກິນໄດ້ບຸດໜຶ່ງແລ້ວ ອ້າຍບ່າວກະຕ່າຍກຳເປົ້າແຄນມາ ເພື່ອລົມສາວເສືອ ແຕ່ພົມມາຮອດເຮືອນສາວເສືອກຳບໍ່ຢູ່ ຈຶ່ງຖາມລູກເສືອວ່າ: ແມ່ໄປໃສ ? ເມື່ອລູກສາວໄດ້ຍິນຊັ້ນພັດຕອບວ່າ: ແມ່ໄປຫາກິນຢູ່ປ່າພຸ່ນ, ເມື່ອກະຕ່າຍໄດ້ຍິນແນວນັ້ນຈຶ່ງເປົ້າແຄນເຂົ້າປ່າໄປຫາສາວເສືອ, ພົມແຕ່ສາວເສືອໄດ້ຍິນສຽງແຄນຂອງບ່າວກະຕ່າຍ ກຳຈອບລື່ງໃນສະຄອງ ເພື່ອກົງຈະຄຸບກະຕ່າຍກິນເປັນອາຫານ ເມື່ອກະຕ່າຍຍ່າງມາໃກ້ກັບສະຄອງແລ້ວ ກະຕ່າຍກຳໄດ້ຂ້າມສະຄອງໄປ ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ເສືອຈຶ່ງໂດດຂຶ້ນມາໄລ່ກະຕ່າຍ ຫວັງເອົາກະຕ່າຍກິນເປັນອາຫານ ແຕ່

ກະຕ່າຍຊ້າພັດແລ່ນເຂົ້າໄປເສື້ອຢູ່ກຳໜຶ່ນໄມ້ກະຊະ ,ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ເສື້ອກຳຍັງບໍ່ຍອມແພີ້ ແຕ່ຊ້າພັດໝັ້ນເຂົ້າກຳໜຶ່ນໄມ້ກະຊະ ເພື່ອຄຸນປະຕ່າຍໂຕນັ້ນ ,ແຕ່ກະຕ່າຍຊ້າພັດລອດອອກາມໄດ້ ແຕ່ເສື້ອຍັງຕິດຢູ່ໃນກຳໄມ້ກະຊະ ນັ້ນ ກະຕ່າຍຈຶ່ງຫຼອນມາທາງຫຼັງ ແລະ ເສີບສິນເສື້ອແລ້ວກຳໜຶ່ນໄປ .ສ່ວນເສື້ອກຳທາຫາງອອກຈາກກຳໜຶ່ນໄມ້ກະຊະໄດ້ກຳກັບເມື່ອເຮືອນ,ຳຮອດເຮືອນ ລູກສາວກຳຖາມຂຶ້ນວ່າ : ແມ່ໄດ້ບໍ່ໄປຫາກິນຫັ້ນ ? ແມ່ກຳຕອບວ່າ: ໂອຍ ! ບໍ່ໄດ້ບໍ່ດີເຈັບຫື້ຂຶ້ງ.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານສັດ
-ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ບໍ່ໄດ້ບໍ່ດີ ເຈັບຂອງຕົນເອງຂຶ້ງ !

-ຜູ້ເກັບກຳ: ບາງ ຫິມມະວັນ ຫິມບໍ່ນຍາ ທ້ອງລືທີ. 1 ສ/ຄ 2

-ຜູ້ເລົ່າ: ແມ່ເຖົ້າ ນວນຕາ ບ້ານ ສັນຕິສຸກ ເມືອງ ທ່າແຂກ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ.

25. ເລື່ອງ: ຄົນບັງບິດ ຫຼື ຜິບງບິດ (The Mysterious forest spirit)

ແຕ່ງກີບຕ່າງ່ອນ ໃນໝູ່ບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງຍັງມີຊາຍຄົນໜຶ່ງ ຂຶ້ງເປັນຄົນງາມ ,ດຸໝັ້ນເປັນຜູ້ໃນສິນກິນໃນທຳ ບໍ່ເຄີຍຕົວະຜູ້ໄດ້ຈັກເທື່ອ. ມີໜຶ່ງ ລາວໄດ້ໄປບຸນຢູ່ໃນວັດທີຊາວບ້ານພ້ອມກັນຈັດຂຶ້ນ ໂດຍມີການຄົບງັນຕາມປະເພນີ. ໃນຂະນະ ທີ່ລາວພວມເດີນທາງໄປນັ້ນ ລາວໄດ້ພົບຍິງສາວຜູ້ໜຶ່ງທີ່ງາມສະງ່າ ,ຍິງຄົນນັ້ນໄສ່ຊຸດປະເພນີແຕ່ດັ່ງເດີມ ພິມແຕ່ເຫັນໜັ້ງລາວຮູ້ສີກົມກຍິງຄົນນັ້ນທັນທີ ,ພໍລາວຍ່າງເຂົ້າໄປຫາເພື່ອທີ່ຈະກ່າວຖາມຊື່ສູງຮຽງນາມ ລາວກຳຍື້ມຕ້ອນຮັບດ້ວຍຮອຍຍື້ມທີ່ແສນຫວານ ,ລາວຮູ້ສີກົມກຍິງມກຮັກກຍິງຄົນນັ້ນໝາຍຈົນລາວອິດບໍໄດ້ ຈຶ່ງຂົນາງແຕ່ງງານນຳ.ນາງກໍໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຂ້ອຍຈະແຕ່ງງານກັບເຈົ້າຖ້າເຈົ້າຈະໄປຢູ່ກັບຂ້ອຍ ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຄໍາຂີ້ຕົວະກັບທຸກຄົນ. ສຸດທ້າຍລາວກຳຕົກລົງ ຈາກນັ້ນສາວຄົນນັ້ນກຳບອກໃຫ້ລາວຫຼັບຕາແລວກຳພາລາວໄປໃນທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງ ແຊົ້ງເປັນໝູ່ບ້ານທີ່ມີໄຮ່ນາ ຮົ້ວສອນ ແລະ ເຮືອນຊານບ້ານຊ່ອງຄົກັບຄົນເຮົາ ຜູ້ຄົນກຳດຳລົງຊີວິດດ້ວຍການເຮັດໄຮ່ເຮັດນາ ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ກິນຂອງຄາວ ,ບໍ່ຂ້າສັດ, ພວກເຮົາກິນແຕ່ເຂົ້າກັບງາ ແລະ ນັ້ອອຍ ພວກເຮົາກໍໄດ້ແຕ່ງງານກັນແລວຢູ່ນຳກັນຈົນໄດ້ລູກຜູ້ໜຶ່ງ. ຢູ່ຕໍ່ມາມີໜຶ່ງ ເມຍຂອງລາວໄດ້ອອກໄປເຮັດສອນ ,ສ່ວນລາວຢູ່ເຮືອນເອົາລູກ ເວລາທີ່ລູກຕື່ນນອນແລວກຳຮອງໃຫ້ຢ່າກກິນນິມ ລາວຫັ້ງຍົວະ ຫັ້ງອອຍລູກກຳບໍ່ເຊົາ ລາວຈຶ່ງຕົວະລູກລາວວ່າ: ເຊົາງ ຫັ້ນເດ ແມ່ມ່າແລວ ,ເມື່ອເມຍກັບມາຮອດເຮືອນຈຶ່ງເວົ້າກັບຜົວວ່າ ຂ້ອຍຊີໄດ້ປະກັບເຈົ້າແລວ ! ເຈົ້ານັ້ນເປັນຄົນບໍ່ຊ້າສັດຕໍ່ຄໍາເວົ້າຜິດສັນຍາທີ່ໃຫ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍ ຕົວະລູກ ຕົວະເມຍ. ເມື່ອໄດ້ຍືນແນວນັ້ນ ຜົວຈຶ່ງຖາມວ່າ: ຂ້ອຍຕົວະເຈົ້າຫຍ້ງ ? ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຕົວະເຈົ້າຈັກເທື່ອ! ຕັ້ງແຕ່ແຕ່ງງານກັນມາ ຂ້ອຍກຳຮັກເຈົ້າຄົນດູວ ,ເມື່ອກີ້ນີ້ ເຈົ້າຕົວະລູກແນວໃດ ? ຂ້ອຍຍັງບໍ່ຫັນໄດ້ມາແຕ່ໄຮ່ແຕ່ສອນ ເຈົ້າກຳຕົວະວ່າ: ຂ້ອຍມາແລວ ! ໂອຍ! ຂ້ອຍຂໍໂທດຂ້ອຍຊີບໍ່ຕົວະອີກແລວ ໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າກັບລູກທອນ ຢ່າປະຢ່າຮັງຈ້າງຂ້ອຍເລີຍ . ລາວອ້ອນວອນແນວໄດ້ກຳບໍ່ມີຜົນຫຍ້ງຫັ້ນນັ້ນ, ເມຍຂອງລາວຍັງຢືນຢັນວ່າຕ້ອງປະ ໃຫ້ເຈົ້າໄປເກັບເຄື່ອງເນັບຂອງແລວຊີໄປສົ່ງ ແລະ

ລາວກຳໄດ້ເອົາຄຳຈຳນວນໜຶ່ງໃຫ້ຜົວ ແລ້ວກຳບອກໃຫ້ຜົວຫຼັບຕາ . ເມື່ອຜົວລາວຮູ້ສຶກຕົວອີກ ລາວກຳກັບມາຢູ່ບໍ່ອນເກົ່າທີ່ລາວພົບຍິງສາວຄົນນັ້ນ. ລາວໄດ້ຊອກຫາທາງທີ່ຈະກັບໄປຫາລູກຫາເມຍແຕ່ກຳປໍ່ພືບ . ລາວຈຶ່ງກັບເມື່ອເຮືອນເກົ່າ ໃນເວລາຍ່າງໄປນັ້ນ ລາວກຳຄົດເຕັງຄຳທີ່ເມຍອບໃຫ້ ແລະ ໄດ້ເອົາອອກມາຈາກພົກເບິ່ງ, ລາວພັດເຫັນເປັນຂີ້ມື້ນ, ອັນນີ້ ຢູ່ເຮືອນກູ່ບໍ່ໄດ້ຕາຍອີດ! ເວົ້າແລວລາວກຳແກວ່າຖີ່ມ ຫຼູງວເບິ່ງຂີ້ມື້ນນັ້ນ ກໍາກາຍເປັນຄຳ ເມື່ອເຫັນແນວນັ້ນລາວຈະໄປຈົບເອົາ ທັນໄດນັ້ນ ກອນຄຳກໍາກາຍເປັນກົອນຫົນທັນທີ່.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານອັດສະຈັນ
-ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ຄວາມບໍ່ສັດຊື່ ເປັນທຶນທາງແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ແລະ ຫຼູ່ຄູ່!

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ພິມມະວັນ ພິມບັນຍາ ທ້ອງວິທີ. 1 ສ/ຄ 2

-ຜູ້ເລື່ອງ: ແມ່ເຕົ້າ ນວນຕາ ບ້ານ ສັນຕິສຸກ ເມືອງທ່າແຂກ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ.

26. ເລື່ອງ: ເປັດເປັນຜູ້ໃຂ່ ໄກ່ເປັນຜູ້ຟກ

(The duck to lays eggs but a hen to hatches)

ແຕ່ງໜີແຕ່ກ່ອນ ຫຼາຍພັນປິມາແລ້ວ ! ຕົກມາໃນປີໜຶ່ງ ມີຜົນຕົກໜັກເຮັດໃຫ້ນຳຖ້ວມບ້ານ ຖ້ວມເມືອງ ຖ້ວມພູຜາປ່າດົງ ເຮັດໃຫ້ຄົນສັດແລະສຶ່ງຂອງຕ່າງໆຖືກພັດຕາຍຢ່າງເນັລະນາດ . ໃນຂະນະນັ້ນ ໄກ່ແມ່ໂຕໜຶ່ງ ກຳລັງຟກໄຂຢູ່ ເມື່ອນຳໄຫຼູ້ຂຶ້ນມາໃກ້ຈະຖ້ວມ ໄກ່ແມ່ໂຕໜັ້ນຈຶ່ງບິນຂຶ້ນຈັບງ່າໄມ້ ແຕ່ນຳກໍຍັງຢູ່ຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເຮັດໃຫ້ໄກ່ແມ່ໂຕໜັ້ນບໍ່ມີບໍ່ອນບິນໄປອີກ . ໃນຂະນະດູງກັນ ຈຶ່ງເຫັນເປັດຕົວໜຶ່ງ ລອຍມາໃກ້ ແມ່ໄກ່ຈຶ່ງອອນວອນຕໍ່ເປັດວ່າ: ແມ່ເປັດເອີຍ ! ຊ່ວຍຂ້ອຍແດ່ທ້ອນ ! ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຊ່ວຍຂ້ອຍຕ້ອງຖືກນຳພັດຕາຍແທ້ງ. ແລ້ວແມ່ເປັດຈຶ່ງຖາມຂຶ້ນວ່າ: ຈະໃຫ້ຂ້ອຍຊ່ວຍເຈົ້າແນວໃດ ? ແມ່ໄກ່ຈຶ່ງຕອບວ່າ: ໃຫ້ຂ້ອຍງ່ອຍເຫັງຫຼັງຂອງເຈົ້າແດ່ທ້ອນ! ເປັດຕິດຢູ່ຄວາມໜຶ່ງ ຈຶ່ງຖາມຂຶ້ນວ່າ: ເມື່ອຂ້ອຍຊ່ວຍເຈົ້າແລ້ວ ທ່ານກນຳບິກເຈົ້າຈະຊ່ວຍຫຍັງຂ້ອຍ ? ແມ່ໄກ່ຕອບວ່າ: ຖ້ານຳບິກແລ້ວ ຂ້ອຍຈະຊ່ວຍຟກໄຂ່ ແລະ ລົງລູກໃຫ້ເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ເປັດຈຶ່ງຍອມຊ່ວຍເຫຼືອໄກ່ ເມື່ອນຳແຫ້ງລົງທັງສອງຈຶ່ງລອດຊີວິດ . ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ເມື່ອເປັດໄຂ່ອອກມາແລ້ວ ໄກ່ຈຶ່ງເປັນຜູ້ຟກ ແລະ ລົງດູລູກໃຫ້ເປັດ ເພື່ອເປັນການຕອບແກນບຸນຄຸນເທົ່າທຸກວັນນີ້.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານສັດ
-ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ຄວາມສາມັກຄື ເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງຜົນສຳເລັດ ! ເປັດຜູ້ໃຂ່ ໄກ່ເປັນຜູ້ຟກ
ນັກສະດັກເປັນຜູ້ລົງ ອຸນຈະໄດ້ແກ້ໄຜ !

-ຜູ້ເກັບກຳ: ທ້າວ ສີທິນ ພິມຫຼວງສີ ທ້ອງວິທີ. 1 ສ/ຄ 2

27. ເລື່ອງ: ໝາຈີ້ງຈອກ

(The fox)

(ປາກເປັນທຳ ຫົວໃຈເປັນຍົກ)

ແຕ່ງໜີແຕ່ງໜົນ ມີໝາຈອກຕົວໜຶ່ງ ທີ່ພະລິສີລົງໄວ້ແຕ່ລະມີແຕ່ລະເວັນ ໝາໂຕນີ້ໄດ້ຫາດອກໄມ້ ໃຫ້ພະລິສີບຸຊາທຸກວັນ ຢູ່ມາຫຼາຍຟ້າຫຼ້າປີ ໝາຈອກໂຕນັ້ນໄດ້ໃຫຍ່ເຕັມໂຕ ພະລິສີເອັນດູຕົນສົງສານ ຈຶ່ງ ເອົານັ້ນທີ່ບໍ່ມີໝາຈອກໂຕນັ້ນເລີຍກາຍເປັນຄົນຜູ້ຊາຍທີ່ມີຮູບຮ່າງໜ້າຕາງໆາມທີ່ສຸດ. ເມື່ອໝາຈອກເປັນຄົນແລ້ວ ມາມີ້ໜຶ່ງ ໝາຈອກເລີຍຂໍອະນຸຍາດນຳພະລິສີໄປທຸ່ງວົງໜຶ່ງ ພະລິສີເລີຍໃຫ້ໄປ ພໍໄປ ທ້າວເລີຍໄປເຫັນຍົງສາວທີ່ງາມ ທ້າວເລີຍຫຼົງຮັກ ແລະ ສອງຄົນໄດ້ເວົານຳກັນວ່າ : ຈະຢູ່ນຳກັນ, ແຕ່ງໆານຳກັນ ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ທ້າວເລີຍຄົດຢ້ານຜູ້ສາວຮູ້ວ່າຕົນເອງຄື່ນໝາຈອກທີ່ພະລິສີເອົານັ້ນທີ່ບໍ່ມີແລ້ວກາຍເປັນຄົນຕື່ນໃນປະຈຸບັນ ແຕ່ຖ້າຮູ້ນັ້ນ ກຳຕ້ອງອອກມາຈາກປາພະລິສີຄົນດຽວ ທ້າວເລີຍຕັດສິນໃຈໄປຂ້າພະລິສີໃນປ່າພຸ່ນ. ພໍເມື່ອຮອດ ທ້າວໄດ້ເຫັນພະລິສີນັ່ງສະມາທີ່ຢູ່ ທ້າວເລີຍໃຊ້ໄມ້ຄົນຕົກາງຫຼັງລິສີ ແຕ່ວ່າຕົກົກແຕ່ເງົາຂອງລິສີເທົ່ານັ້ນເອງ. ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນ ພະລິສີ ເລີຍເສັບໃຫ້ທ້າວກາຍເປັນໝາຈອກຄື່ເກົ່າ ທ້າວໝາຈອກເມື່ອກາຍເປັນໝາຈອກແລ້ວເລີຍໜີຈາກພະລິສີ ເພາະຖ້າຈະຢູ່ຕໍ່ໄປກໍາຍາຍ ບໍ່ກ້າຈະຢູ່ຕໍ່ໄປ. ເມື່ອທ້າວໜີແລ້ວກຳບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າປາອາຫານເນີອນຢູ່ກັບພະລິສີ. ໝາຈອກໄດ້ຫົວໄທຍ ຈ່ອຍໄຊ ຈົນເຫັນແຕ່ກະດູກເພາະບໍ່ໄດ້ກິນຫຍັງເລີຍ. ໝາຈອກຍ່າງໄປເລີຍພົບຖ້າອັນໜຶ່ງ ມັນຈຶ່ງເຂົ້າໄປພັກເຊີຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຈາກນັ້ນກຳທຳທ່າຈຳສິນພາວັນນາຢູ່ໃນຖ້າແຫ່ງນັ້ນ. ຍັງມີຝູ້ໝູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໄກ້ງ, ຫຼຸນັ້ນມີຫຼາຍມັບເປັນຮ້ອຍເປັນພັນໂຕ. ຫຼຸນັ້ນແນວນັ້ນຈຶ່ງພາກັນເຂົ້າໄປຖາມໝາຈອກວ່າ: ເຈົ້າຄື່ນເສີຍ ບໍ່ເຫັນ ບໍ່ຕົງຈັກໜ່ອຍເລີຍ ? ໝາຈອກຈຶ່ງຕອບວ່າ: ຂ້ອຍເປັນຄົນທີ່ມີສິນທຳ, ຂ້ອຍກຳລັງທີ່ສິນ ບໍ່ຂ້າສັດຕັດຊີວິດ ! ຫຼຸນັ້ນແນວນັ້ນ ຈຶ່ງນັບຖືແລະ ເຂົ້າກາບໄຫວ້ໝາຈອກ ແຕ່ລະ ໂຕຕອງກາບໄຫວ້ສອງເຂົ້ອ, ເຂົ້າເຂົ້ອໜຶ່ງ ແລ້ງເຂົ້ອໜຶ່ງ. ແຕ່ໝາຈອກເຫັນໜູ້ໂຕໃດອອກນຳຫຼັງ ມັນກຳຄຸບກົມທັນທີ. ຫຼາຍມີຫຼາຍວັນຕໍ່ມາ ຫຼຸນັ້ນກຳລົດໜ້ອຍລົງນຳທຸກວັນ ພະຍາຫຼຸງສົງໃສແລ້ວເລີຍເວົາກັບລູກນັ້ນວ່າ: ມີນີ້ ຖຸຈະອອກນຳຫຼັງ ລອງເບິ່ງວ່າມັນຈະເປັນແນວໃດ ? ເມື່ອເຂົ້າກາບໝາຈອກ ຫຼຸນັ້ນອື່ນອອກໝົດແລ້ວ ພະຍາຫຼຸງຈຶ່ງຄ່ອຍອອກນຳຫຼັງ, ໝາຈອກຈຶ່ງໄດ້ທ່າຈຶ່ງຄຸບກັບໄລດ ! ພະຍາຫຼຸງເຫັນແນວນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ກັດຄໍບຸບປັບໄລດ ! ໝາຈອກເລີຍຕາຍໃນທັນທີ ພະຍາຫຼຸງຈຶ່ງເອັນລູກນັ້ນຂອງຕົນມາກົນ ຈົນຍັງເຫຼືອແຕ່ກະດູກ.

-ປະເພດນີ້ທານ: ນິທານສັດ

-ແນວຕິດໃນເລື່ອງ: ປາກເປັນທຳ ຫົວໃຈເປັນຍົກ ! ຄວາມອະກະຕັ້ນຢູ່ ເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງ ຄວາມຕາຍ !

28.ເລື່ອງ: ຂ້ອຍຕ້ອງລົງແມ່

(I must raise my mother)

ໜຶ່ງ ! ຜຶ່ງ ! ຈຶ່ງຕັ້ງໃຈໜຶ່ງ ! ເປັນເວລາເຫັນນາມາແລ້ວ ມີຊ້າງໂຕໜຶ່ງອາໄສຢູ່ໃນປ່າແຫ່ງໜຶ່ງ . ຊ້າງໂຕນີ້ໃຫຍ່ ແລະ ແຂງແຮງໜັງຂອງມັນຂາວເໝືອນດັ່ງນັ້ນນີ້ . ຊ້າງເຜືອກໂຕນີ້ ທີ່ມັນຮັກຢື່ງກວ່າສິ່ງ ໄດ້ໃນໂລກ ຍິ່ງກວ່າໂຕມັນເອງຍິ່ງກວ່າໝາກໄມ້ໃນປ່າແສນຫວານຍິ່ງກວ່າທີ່ວເຜືອກແລະທີ່ວມັນອັນອ່ອນ ນວນທີ່ຂັອນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ . ແມ່ຊ້າງເຜືອກນັ້ນຕາບອດ, ແຕ່ບອດ ຫຼື ບໍ່ບອດມັນກຳແມ່ນແມ່ບໍ່ແມ່ນບໍ ? ຊ້າງ ເຜືອກລະມັດລະວັງແມ່ມັນເປັນຢ່າງດີ . ມັນຊອກຫາຖຳດີ ແລະ ອີບອຸ່ນໃຫ້ແມ່ຢູ່ . ນອກປາກຖຳດ້ານໜ້າແມ່ນ ທະເລສາບເຕັມໄປດ້ວຍນຳສະອາດ ແລະ ໄສງາມທັງພັ້ງພ້ອມໄປດ້ວຍດອກໄມ້ນາງຊະນິດ . ນຳ ເຮັດໃຫ້ ທີ່ວໃຈຊ້າງຊື່ນບານສະເໝີ, ຊ້າງເຜືອກນັ້ນ ຄັນບໍ່ໄດ້ໃຫ້ແມ່ກິນກ່ອນ ມັນຈະບໍ່ຍອມກິນເລີຍ ເວລາໃດທີ່ມັນ ມີໂອກາດ ມັນຈະເລີ່ມນິຫານໃຫ້ແມ່ຟ້ງ ແລະ ເລົາເລື່ອງປາໃນລະດຸຮອນ ແລະ ໃນໄລຍະລົມມໍລະສຸມພັດ ຜ່ານວ່າມີທ່າທີແນວໄດ, ມັນຈະເລີ່ມເລື່ອງໝູຜາປ່າໄມ້, ກະຮອກກະແຕ, ນິກໝູປູປົກ ລົງຄ່າງບ່າງຊະນິ ແລະ ແມ່ງກະເບື້ອທີ່ມີບົກສະວຍງາມ, ທັງເລົາເລື່ອງດອກໄມ້ໃຫຍ່-ນ້ອຍນາງສິມິກິນຫອມດີໃຫ້ແມ່ຟ້ງອີກ. ຫ້າຍມີ້ ຫ້າຍວັນຜ່ານໄປ ພັ້ນຕົກລົງທຶນຕ້ອງຕາມລະດຸການ ໃບຫຍ້າປົງງາມບິວສະບັດກວັດແກວ່ງໄປມາຕາມ ສາຍລົມ. ພວກລົງທັງຫ້າຍຮ້ອງກອກກະແກວກ ຈຳຈະຢູ່ເທິງຕົນໄມ້ ທັງລູກລົງ ຫ້ານລົງ ເຕັ້ນໄຕ່ໃສ່ງ່າໄມ້ ຖໍ່ ນັ້ນ່າໜີຢູ່ບໍ່ເຊິ່າ. ຊ້າງເຜືອກ ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ພ້ອມທັງສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມສະ ຫຼາດກຳຂຶ້ນນຳເລື້ອຍໆ.

ບັດນີ້ ໃນວັນໜຶ່ງ ມັນບັງເອີນເຫຼືອເກີນ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງມາຈາກເມືອງ ພະຮານະສີ ໄດ້ຫຼົງທາງຢູ່ໃນ ປ່າ, ມັນສະອິກສະອື່ນຕີຫຼຸບຕົນເອງແລ້ວຮອງໃຫ້ຮໍ່າໄຮວ່າ: ໂອນ! ບັດນີ້ຂ້ອຍໝົດຫວັງແລ້ວ ຂ້ອຍຈະບໍ່ສາ ມາດອອກຈາກປ່ານີ້ໄດ້ເລີຍ! ໃຜແດນຈະມາຊ່ວຍຂ້ອຍ, ກາລຸນາດ້ວຍເຫັນ ! ຊ້າງເຜືອກເຫັນຊາຍຄົນນັ້ນ ຈຶ່ງຮໍາເພີ່ງໃນໃຈວ່າ: ເຈົ້າຜູ້ໜ້າສົງສານເຮີຍ ! ເຫດອັນໄດ ເຈົ້າຈຶ່ງຮອງໃຫ້ ? ຂ້ອຍຈະຕ້ອງຊ່ວຍລາວ ! ຊ້າງຍ່າງເຂົ້າໄປຫາຊາຍຄົນນັ້ນ. ແຕ່ລາວແລ່ນໜີດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ, ຊ້າງຕິດຕາມລາວໄປ ແລະ ກ່າວ ດ້ວຍສູງອັນສຸພາບອ່ອນໄອນວ່າ: ສະຫາຍ ! ຢ່າຢ້ານ ! ຂ້ອຍປາຖະໜາຈະຊ່ວຍເຈົ້າ, ບອກຂ້ອຍມາດຸ ເປັນຫຍ່ງເຈົ້າຈຶ່ງຮອງໃຫ້ ? ຊ້າງຮຽກມັນວ່າ ສະຫາຍ ! ສະນັ້ນ ຊາຍຄົນນັ້ນຈຶ່ງຢຸດ ແລະ ກ່າວວ່າ : ຂ້ອຍຢູ່ໃນປ່ານີ້ສືບວັນຜ່ານໄປແລ້ວ ແລະ ຂ້ອຍຢັງຫາທາງອອກຈາກປ່າບໍ່ໄດ້ເລີຍ ! ຊ້າງຄຸເຂົ້າລົງແລ້ວ ບອກວ່າ: ຈຶ່ງໄຕ່ຂຶ້ນເທິງຫຼັງຂ້ອຍ! ຂ້ອຍຈະພາເຈົ້າອອກຈາກປ່າໂດຍປອດໄພ ແລະ ສົ່ງເຈົ້າໃສ່ຫາງທີ່ຈະ ພາເຈົ້າເມືອຮອດບ້ານຮອດເຮືອນ! ຊາຍຄົນນັ້ນ ຂອບໃຈຊ້າງແລ້ວເມືອເຖິງບ້ານໃນເມືອງພະຮານະສີ. ເມື່ອ ກັບເມືອເຖິງບ້ານເຖິງເມືອງພະຮານະສີແລ້ວ ມັນໄດ້ຍືນຄົນຂອງພະຍາປະກາດຕັ້ງກ້ອງທີ່ວທະໜີນວ່າ: ປະ ຊາຊົນທັງຫ້າຍ, ຈຶ່ງຟ້ງ ຊ້າງພະຍາຕາຍແລ້ວ ! ຊ້າງຕົ້ນໄຊຍະມຸງຄຸນຫຼວງບໍ່ມີ. ບັດນີ້ ພະຍາມີປະສົງຢາກ ໄດ້ຊ້າງຫຼວງໂຕໃໝ່. ຜູ້ໃຈຈະຊ່ວຍອົງພະຍາເຈົ້າຊອກຫາຊ້າງຫຼວງທີ່ເໝາະສິມ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ

ຢ່າງສວຍງາມ. ອະຮາ ! ຊາຍຄົນນັ້ນກ່າວ ! ບັດນີ້ ແມ່ນໄອກາດຮັ້ງມີຂອງຂ້ອຍແລ້ວ ມັນໄດ້ເຂົ້າເຝຶ່ງພະຍາແລ້ວກາບຫຼຸນວ່າ: ຂ້າແຕ່ມະຫາຮາຊະເຈົ້າ! ຂ້າພະອົງໄດ້ເຫັນຊ້າງປະໜາດໃນປ່າ,ຊ້າງຕົວໃຫຍ່ ແລະ ສວຍງາມ ເໝາະສົ່ມຮັບພະມະຫາກະສັດ,ໜັງມັນຂາວບລືສຸດບໍ່ມີດ່າງພ້ອຍ ຈົ່ງສົ່ງນາຍຄວາມຊ້າງແລະທະຫານໄປກັບຂ້າພະອົງ,ພວກຂ້າພະອົງຈະຈັບຊ້າງຕົວນັ້ນນຳມາຖວາຍແກ່ພະອົງ.ພະຍາກ່າວວ່າ: ຈະເອົາໃຜ ກໍໄດ້ທີ່ເຈົ້າຕົວການ ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ສຸດທີ່ຈະໄດ້ຊ້າງໄຕນີ້ໄວ້ໃນພະຮາຊະວັງ .ດັ່ງນັ້ນ ຊາຍຄົນນັ້ນຈົ່ງໄດ້ ອອກເດີນທາງໄປປ່າພ້ອມກັບບັນດານາຍຄວາມຊ້າງ ແລະ ທະຫານຈຳນວນໝາຍ.ຢູ່ໃນປ່າຊ້າງເຜື່ອກໃຫຍ່ ໂຕນີ້ ພວມຍືນຢູ່ປາກປະຕູຖຳໃນນົ້ອັນເຍືອກເຢັ້ນແຫ່ງທະເລສາບ ທ່າມກາງດອກບິວນາງພັນ ,ປາຍງາ ຂອງພະຍາຊ້າງສົ່ງແສງແວວັບໃນແສງແດດ.ຊາຍຄົນນັ້ນເຂົ້າໄປຫາຊ້າງ ລາວຈັບງວງແລ້ວກ່າວວ່າ : ເຈົ້າຕົວໄປມຳຂ້ອຍ,ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໄປຄວາມຊ້າງແລະທະຫານພວກນີ້ຈະແກ່ລາກເຈົ້າໄປເມືອງພະຮານະສີ.ຊ້າງ ຍືນຢູ່ຢ່າງສະຫງົບ ມັນຮູ້ວ່າມັນແຂງແຮງກວ່າຊາຍຄົນນັ້ນ ແຂງແຮງກວ່ານາຍຄວາມຊ້າງທັງໝົດຂອງພະຍາ,ແຂງແຮງກວ່າທັງໝົດທະຫານຂອງພະຍາ ມັນຮູ້ດ້ວຍວ່າ ຖ້າມັນຕົວການ ມັນສາມາດຂົ້າໄດ້ໝົດທຸກຄົນທີ່ຈະມາຈັບມັນ.ຊ້າງເວົ້າກັບຕົນເອງວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ຢ່າກປາຖະໜາທຳຮ້າຍຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ແລະຍືນກົມລົງ.ດັ່ງນັ້ນ ມັນແມ່ນຊາຍຄົນທີ່ຊ້າງເຮັດດິນນັ້ນລະໄດ້ກັບຄົນມາຈັບຊ້າງ ມັນພ້ອມດ້ວຍນາຍຄວາມຊ້າງ ແລະ ທະຫານໄດ້ເອົາຊ້າງເຂົ້າໄປໃນເມືອງພະຮານະສີ.ແມ່ຊ້າງຕາບອດແກວ່າຫົວໄປມາຢ່າງປາສະຈາກຄວາມສຸກຢູ່ດູວດາຍ ແລະ ໂສກເສົ້າໃນຖ້າຂອງມັນ.ຫຼາຍມື້ໝາຍວັນຜ່ານໄປແລ້ວ ລູກຂອງຂ້ອຍໄປໃສ ? ແມ່ນຫຍັງຈະບັງເກີດຂຶ້ນແກ່ເຂົ້າ ? ເຂົ້າໃຫຍ່ ແລະ ກາມສະໜ່າ ຂ້ອຍຫວັງວ່າເຂົ້າຈະບໍ່ຖືກຄົນຈັບໄດ້ .ໂອ ! ລູກຂ້ອຍ ບໍ່ໄດ້ນັ້ງຂອກຂ້າງເລົາເລື່ອງຕົນໄມ້,ພິດຫຍັ້າ ແລະ ພ້າຜົນໃຫ້ຂ້ອຍຟົງອີກແລ້ວ ບັດນີ້ທີ່ແທ້ຈິງ ຕາຂ້ອຍກຳບອດ ແລະ ລູກຂ້ອຍນັ້ນຄືດວັງຕາທັງຄູ່ຂອງຂ້ອຍ .ນາຍຄວາມຊ້າງຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ແລ່ນມາລ່ວງໜ້າ ແລະ ມາເຖິງພະຮາຊະວັງແລະເຂົ້າຫຼຸນບອກພະຍາດ້ວຍຄວາມຕື່ນເຕັນວ່າ: ຊ້າງເຜື່ອກສວຍງາມພວມເດີນທາງມາ ! ຊ້າງງາມທີ່ສຸດໃນໄລກພວມມາ ! ພະຍາສະເດັດຈາກບັນລັງ ຮັບສັງແກ່ຮ່າຊະບໍລິການຂອງພະອົງວ່າ: ຈົ່ງປະດັບປະດາພະນະຄອນ ແລະ ຈົ່ງພ້ອມກັນເຮັດຄອກໃຫຍ່ກວ້າງສຳລັບຊ້າງໃນພະຮາຊະວັງ . ຈົ່ງເຮັດທຸງດ້ວຍຜັ້ງໝາຍສີ ໃຫ້ປະດັບປະດາເສີໄມ້ໄຜ່ ດ້ວຍທຸງຜັ້ງໄໝ ແລະ ຮວດຄອກໄມ້ສຳລັບຊ້າງ ຫຼວງໃໝ່ຕ້ອງໃຫ້ກິນເຂົ້າດີທີ່ສຸດໃນພະນະຄອນ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໄດ້ເຈັດວັນ ຊ້າງເຜື່ອກໃຫຍ່ກໍໄດ້ມາເຖິງເມືອງພະຮານະສີ ປະຊາຊົນພະນະຄອນພະຮານະສີກ່າວສັນລະເສີນວ່າ: ກາມວິເສດແທ້ອື່ນຫຼື ເບິ່ງແມ ! ຢ່າງກໍາງມະສະໜ່າ ! ພັບຫຼຸກມີແສນງາມ ຕົນຕົວ ກໍບໍລິສຸດປອດໄສເບິ່ງແລ້ວ. ຊ້າງຖືກນຳໄປໄວ້ໃນຄອກພິເສດ ສ່ວນດົນຕີກກຳເສບລະງົມແລະຊວນຄົນເຮັດເຕັມໄປດ້ວຍສູງໝັ້ນມ່ວນຊື່ນລື່ນເລີງຕັ້ງກັ້ອງຟ້າ.ພະຍາໄດ້ສະແດງຫັດທະຍາໃສຕອນຮັບປາໃສວ່າ: ຂໍ ຕົອນຮັບຊ້າງເຜື່ອກເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ! ແລ້ວພະຍາກໍຍືນຫຼວຍຄໍາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເຂົ້າສູກໃຫ້ມັນ ພ້ອມຮັບຕົວວ່າ: ເຊີນກິນ ເຊີນກິນຕາມສະບາຍ ! ຊ້າງບໍ່ເຕືອນໄຫວ ຍືນກິງບໍ່ເຂັ້ມຕິງແລະກ່າວວ່າ: ຖ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ແມ່ຂ້ອຍກິນກ່ອນ ຂ້ອຍຈະບໍ່ກິນ .ພະຍາກ່າວວ່າ: ເຊີນກິນສາ ! ຢ່າງໜ້ອຍກໍຄໍາໜຶ່ງເພື່ອເຫັນແກ່ ຂ້ອຍ ຊ້າງຜູ້ໃຫຍ່ເລີຍ ! ຊ້າງກ່າວວ່າ: ບໍ່ ! ຖ້າບໍ່ມີແມ່ຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະບໍ່ກິນທີ່ ແມ່ຂ້ອຍຕາບອດ ເພີ່ນພວມຮອງໃຫ້ທາຂ້ອຍ ເພີ່ນອນຢູ່ປາກຫຼັ້ນ ! ຂ້ອຍສາມາດແນມເຫັນເພີ່ນໄສກເສົ້າ ,ປ່ງວພອຍກໍາລັງ ເອົາຕົນທຳກາໄມ້ຢູ່ ! ພະຍາປະຫັບຍືນຢູ່ເກີນເຕີບ ແລ້ວຢູ່ນພະັກໄປຫາຄວາມຊ້າງແລະ ທະຫານຕັດ

ວ່າ: ຈຶ່ງເອົາຊ້າງກັບຄືນໄປປ່າ ເອົາໄປຫາແມ່ນັ້ນ.ພວກຊຸ່ນນາງ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ຊຸ່ມນຸ່ມກັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຕິບມີຮັບໂດດວຍຄວາມປີຕິຍິນດີ.ສະນັ້ນ ຂ້າງເຜືອກຈຶ່ງກັບຄືນໄປປ່າ ພົມມາເຖິງທະເລສາບດອກບົວໄກປາກທີ່,ມັນເອົາງວ່າສີດຸດເອົານັ້ນເຢັ້ນເຂົ້າໄວ້ແລະເຫັນແມ່ຕາບອດນອນຢູ່ໃນທີ່,ມັນຈຶ່ງພື້ນນັ້ນໃສ່ຕົວແມ່ ແມ່ກໍລູກຂຶ້ນທັນທີ ມັນກ່າວວ່າ: ຜົນຝອຍອັນໃດ ປົວເຂົ້າມາໃນທີ່ນີ້ ? ຫຼືວ່າລູກຂອຍກັບມາແລ້ວບໍ ? ຂ້າງເຜືອກຕອບວ່າ: ແມ່ ລູກກັບມາແລ້ວ ພະຍາປ່ອຍລູກໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼຸບແລ້ວ ແມ່ຕາບອດແສນຈະດີໃຈເມື່ອໄດ້ຍິນສູງລູກ.ມັນກ່າວວ່າ: ຂໍໃຫ້ພະຍາອົງນັ້ນຈຶ່ງຊົງພະຈະເລີນ ! ຂ້າງເຜືອກໃຫ້ອາຫານແມ່ດ້ວຍໝາກໄມ້ປ່າ ຄົນແມ່ກິນແລ້ວມັນຈຶ່ງກິນຕາມຫຼັງ. ວັນເວລາຜ່ານໄປ ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມສຸກໃນເມື່ອງພະການະສີ ພະຍາຄືດອດຊ້າງເຜືອກກັບແມ່ຕາບອດຂອງມັນໃນປ່າ ຢ່າງບໍ່ເຫື້ອດຫາຍພະອົງກາວວ່າ: ຂ້ອຍປາຖະໜາຢາກຢູ່ໄກຂ້າງເຜືອກປະຫຼາດກັບແມ່ຂອງມັນ.ຄົນມາເຖິງວັນນີ້ງ ພະຍາໄດ້ສ້າງນະຄອນຫຼວງສໍາລັບພະອົງຢູ່ໄກກັບທະເລສາບດອກບົວໃນປ່າ.ຄົນສໍາເລັດ ທຸກໆວັນພະອົງຈະໃຊ້ເວລາບາງສ່ວນຢູ່ກັບຂ້າງເຜືອກແລະແມ່ຕາບອດຂອງມັນ ໂດຍນຳເອົາໝາກໄມ້,ຫົວມັນ ແລະ ດອກໄມ້ມາໃຫ້ມັນກິນ.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານສັດ
-ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ຄວາມກະຕັນຢູ່ ຕໍ່ຜູ້ມີພະຄຸນ ເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງຄວາມສຸກ !

- ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ພິດສະໜອນ ໄຊຍະຂັນ ຫ້ອງປີທີ. 1 ສ/ຄ 2
- ຜູ້ເລົ່າ: ນາງ ວົງພະຈັນ ອາຍຸ 25 ປີ ບ້ານສົມສະໜຸກ ເມືອງທ່າແຂກ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ.

29.ເລື່ອງ: ກາ ກັບ ນິກເຕົ້າ (ສໍານວນ 2)

(The crow and Owl) (Title 2)

ໃນສະໄໝນີ້ ນິກຫຸກຝູ່ໄດ້ລວມກັນປະຊຸມຫາທີ່ຫົ້າ ຫຼື ພະຍານິກ ຈຳພວກນິກຫັ້ງຫຼາຍໄດ້ເລືອກເອົາກາເປັນພະຍາ ເພາະກາເປັນຜູ້ເອື້ອເນື້ອຢູ່ ແລະ ເປັນຜູ້ມີພິກໄຫວໄປມາສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ແລະຄົງຈະປົກປັກຮັກສາໝູ່ຄູ່ໄດ້ດີ. ສ່ວນຝ່າຍນິກເຕົ້າແມ່ນມີການຄັດຄ້າມເລີຍເວົ້ອກວ່າ: ທຳມະດາກາມກັກິນໄຂ່ ແລະ ລູກນ້ອຍຂອງຜູ້ອື່ນຄົນໄດ້ເປັນພະຍາແລ້ວ ລະວັງມັນຈະເກັບເກີນເອົາໄຂ່ ເອົາລູກນ້ອຍຂອງພວກເຈົ້າໄປກິນເປັນອາຫານ.ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ນິກຫັ້ງຫຼາຍຈຶ່ງເຫັນດີນຳນິກເຕົ້າເວົ້າ ຈຶ່ງເລືອກເອົານິກເຕົ້າເປັນພະຍາ.ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ກາຈຶ່ງບໍ່ເຫັນດີຝ່າຍກາຈຶ່ງຄັດຄ້ານວ່າ: ຖ້າເອົານິກເຕົ້າເປັນພະຍາ ພວກເຈົ້າຕ້ອງນອນຟັນຮ້າຍຫຼຸກຄືນເພາະນິກເຕົ້າອອກຫາກິນກາງຄືນ ຕາຂອງມັນແຮງເປັນຕາຢັນຢູ່ ມັນຈະຕ້ອງຫຼອກຫຼຸກຄືນ ເມື່ອມັນຮ້າຍພວກເຈົ້າຈະເບິ່ງໜ້າມັນບໍ່ໄດ້. ຫຼັງຈາກກາເວົ້າແລ້ວ ພວກມັນກໍບິນສູ່ລົບກັນຢູ່ເທິງອາກາດ. ສະນັ້ນກາ ກັບນິກເຕົ້າຈຶ່ງບໍ່ຖືກກັນເຖິງປະຈຸບັນນີ້.ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ນິກຫັ້ງຫຼາຍຈຶ່ງເລືອກເອົາຫົງເປັນພະຍາ ໂດຍເຫັນວ່າຕົນຕົວທີ່ຮູບກຳຈາມ ນາມກໍລ່ອງ ໃຈຕໍ່ກໍຈົບງາມ ຮີລິລາກໍສະຫງົບສະຫງົມດີ ນິກຫົງຈຶ່ງໄດ້ຊື່ວ່າເປັນພະຍານິກຫັ້ງຫຼາຍ ຈົນເຖິງຫຼຸກວັນນີ້.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານສັດ
-ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ຄົນດີຢ່ອມໄດ້ຮັບແຕ່ຄໍາຍົກຍົງຊົມເຊີຍ ຄົນບໍ່ດີມັກນຳເອົາແຕ່ຄວາມເຕືອດຮອນມາສູ່ຕົນ ແລະ ໝູ່ຄູ່ ສະເໜີ !

- ຜູ້ເກັບກຳ: ທ້າວ ສຸພອນເຢັດ ພິມມະສິດ
- ຜູ້ເລົາ: ພໍທ.ທອງເສັງ ວິລະສັງຂານ ອາຍ 60 ປີ ບ້ານບິງທະເລ ມ.ພະລານໄຊ ຂ.ສະຫວັນນະເຂດ.

ຫ້ອງປີທີ. 1 ລ/ຖ 2

30.ເລື່ອງ: ເສືອ ຄົນຄາກ ແລະ ລົງ

(The tiger,The toad and the monkey)

ແຕ່ງກີແຕ່ກ່ອນ ມີເສືອໂຄ່ງໄຕ້ງໄຕ້ໜຶ່ງ ມັກອວດອົງທະນິງຕົວ ເພາະຖືວ່າຕົນເອງເປັນໃຫຍ່ກວ່າໝູ້ໃນປ່າ. ມີມື້ໜຶ່ງ ມັນໄດ້ພົບກັບຄົນຄາກໄຕ້ໜຶ່ງຢູ່ໃນເບືອກໄມ້ມັນຈຶ່ງຄືດວ່າຄົນຄາກໄຕ້ນອຍໆບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຮັດຫຍັງໄດ້ ມັນຈຶ່ງຫັ້າຫາຍກັບຄົນຄາກໃຫ້ແລ່ນແຂ່ງກັນ ໂດຍທີ່ຕົນເອງຕ້ອງເປັນຝ່າຍຊະນະແມ່ນອນ. ມັນໄດ້ເວົາວ່າ : ພວກເຮົາຢູ່ຊື່ງ ບໍ່ມີວຽກຫຍັງມາແລ່ນແຂ່ງກັນເບິ່ງວ່າໃຜຊີຊະນະ ແລະ ຜູ້ໃດຊະນະແມ່ນຜູ້ນັ້ນເປັນໃຫຍ່. ເປັນແນວໃດຄົນຄາກກຳແລ່ນແຂ່ງກັນບໍ່ ? ຫຼື ຮູ້ວ່າຕົນເອງຈະຕ້ອງປະລາໄຊແນ່ນອນເສືອໂຄ່ງເວົາພ້ອມທັງຫົວ. ເມື່ອຄົນຄາກໄດ້ຍືນແນວນັ້ນ ຈຶ່ງຄົງດແຄັນໃນຄໍາເວົາຂອງເສືອໂຄ່ງ ແລ້ວຮັບຄໍາຫັ້າຫາຍ ພ້ອມທັງຄົດຫາວິທີເພື່ອເອົາຊະນະກັບເສືອໂຄ່ງ ຄົນຄາກຕອບວ່າ: ໄດ້ ! ເຮົາຮັບຄໍາຫັ້າຂອງໄຕ ແຕ່ວ່າເວລາແລ່ນແຂ່ງກັນນັ້ນ ໄຕຕ້ອງຢູ່ທາງໜ້າ ສ່ວນເຮົາຊື່ຢູ່ທາງໜ້າ. ເສືອໂຄ່ງໄດ້ຍືນແນວນັ້ນ ຈຶ່ງເວົາວ່າ: ມັນຊີດີບໍ່ ? ໃຫ້ເຮົາຢູ່ທາງໜ້າ ໄຕຢູ່ທາງໜ້າ ເຮົາວ່າ ພວກເຮົາມາຍືນຮຽງກັນຕີ ! ບໍ່ ຕາມທົ່າມະດາມັນເປັນແນວນັ້ນ ຖ້າໄຕບໍ່ຮັດຕາມເຮົາເວົາ ແມ່ນເຮົາຈະບໍ່ແຂ່ງກັບໄຕ ຄົນຄາກຕອບ, ເສືອຢ້ານຄົນຄາກບໍ່ແຂ່ງນຳ ຈຶ່ງຕອບຕົກລົງ. ໄດ້ເວລາແຂ່ງຂັນ ຄົນຄາກຢູ່ທາງໜ້າຂອງເສືອ ເພາະຮູ້ວ່າເວລາເສືອຈະແລ່ນ ຕ້ອງແກວ່າທາງໄປທາງໜ້າ ເມື່ອເສືອແກວ່າທາງ ຄົນຄາກກຳໄດ້ຄາບທາງຂອງເສືອທັນທີ ທາງເສືອກຳຊີດຄົນຄາກໄປກ່ອນ ດັ່ງນັ້ນ ເສືອຈຶ່ງໄດ້ແລ່ນຕາມຫຼັງຄົນຄາກ ສ່ວນຄົນຄາກ ແມ່ນຮອດຈຸດທີ່ໝາຍກ່ອນ. ເສືອແລ່ນຈົນອິດເມື່ອຍື່ງຈຶ່ງໄປເຫັນຄົນຄາກຢູ່ເບືອງໜ້າຂອງຕົນກ່ອນແລວ. ຄົນຄາກໄດ້ເວົາກັບເສືອວ່າ: ຄືນານມາແຫ້ ? ເຮົາມາຮອດນີ້ ກິນເສືອໝົດໄຕ້ໜຶ່ງແລວ ໄຕຈຶ່ງມາຮອດ ເວົາແລ້ວຄົນຄາກກໍອ້າປາກທີ່ເຕັມແຕ່ເລືອດ ແລະ ຂົນເສືອຕິດຢູ່. ເມື່ອເສືອເຫັນແນວນັ້ນ ຈຶ່ງຄືດວ່າແມ່ນຄວາມຂອງຄົນຄາກ ຈຶ່ງແລ່ນໝີດວຍຄວາມຕົກໃຈ ແລະ ຢ້ານກົວ. ເມື່ອລົງໄຕ້ໜຶ່ງ ຫຼືຢູ່ເທິງຕົນໄມ້ເຫັນເສືອແລ່ນປົບຕາຍມາຈຶ່ງຖາມດ້ວຍຄວາມສິນໃຈວ່າ: ເປັນຫຍັງຈຶ່ງແລ່ນໝີມາຄືແນວນີ້ ? ເສືອຕອບວ່າ: ເຮົາປົບຄົນຄາກມາແລວ ເສືອກຳເລົ່າເລື່ອງຕ່າງໆຂອງຕົນກັບຄົນຄາກສູ່ລົງຟັງ. ລົງຈຶ່ງເວົາວ່າ: ໄຕຖືກຄົນຄາກເລຸ່ມໄຕ້ນັ້ນຫຼອກແລວ ! ວ່າແລວລົງກຳຊວນເສືອກັບຄືນໄປທາຄົນຄາກ ທຳອິດເສືອບໍ່ຍອມໄປ ແຕ່ລົງໄດ້ຍົວະ ແລະ ຜູ້ທາງຕົນເອງຕິດກັບທາງຂອງເສືອເພື່ອຄວາມອຸ່ນໃຈ. ເສືອໄດ້ພາລົງກັບໄປທາຄົນຄາກເນື່ອເສືອແນມເຫັນກຳຊັ້ນໃຫ້ລົງເບິ່ງ.

ຝ່າຍຄົນຄາກກຳເວົາຕໍ່ລົງວ່າ: ເປັນແນວໃດລົງບັນພະບູລຸດນິ້ງ ຕິດໝີ້ກູ ເສືອເຈັດໄຕ ແຕ່ເວລານີ້ມີ້ເອົາໃຊ້ກູພູງແຕ່ໄຕງວ ບໍ່ເປັນຫຍັງ ໄຕງວກູຮັບກ່ອນກຳໄດ້. ເມື່ອເສືອໄດ້ຍືນແນວນັ້ນກຳເກີດມີຄວາມ

ຕົກໃຈ ຈຶ່ງແລ່ນໜີໄດ້ຢັ້ງຢືນວ່າລົງໄດ້ຜູກຫາງຕິດກັບຫາງຂອງຕົນ ເສືອໄດ້ຝາດຫາງໄປທາງໜ້າ ແຮດໃຫ້ລົງພື້ນໄປປະກິກໄມ້ຕາຍຢື່ງແຂວ້ວ. ຝ່າຍເສືອປີບຕາຍມາເຫັນລົງຢື່ງແຂວ້ວຢູ່ເທິງກິກໄມ້ກຳດັ່ງວ່າຕ່າງໆ ໂດຍທີ່ວ່າບໍ່ຮູ້ລົງໄດ້ຕາຍວ່າ: ມີຍັງຫົວຂວັນກຸອີກບໍ ? ບໍ່ຢ້ານຕາຍບໍ ?

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ
- ແນວທີດໃນເລື່ອງ: ຄວາມປະໜາດ ເປັນຫົນທາງແຫ່ງຄວາມຕາຍ !

- ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ວິໄລເສີດ ພິມມະນາວ ທ້ອງປີທີ. 1 ສ/ຕ ກ
 - ຜູ້ເລົ່າ: ນາງ ພູເງິນ ອາຍຸ 20 ປີ ບ້ານ ສອນໄຊເມືອງ ຄັ້ນທະບູລີ ຂ. ສະຫວັນນະເຂດ.

31.ເລື່ອງ: ແມ່ງຈຳຈັນບໍ່ມີໄສ້

(The cicada does not have intestine)

ຈັກຈັ້ນ ຮັອງ ພະແຫວ ພະແຫວ ຕີກແຫກວົມນິກເຄົາ ນິກເຄົາໄດ້ຍືນກໍຮັອງຕໍ່ວ່າ : ບຸນປອກ ບຸນ
ປອກທອກນ້ອຍແຫງສ້ວງພານ ພານຈຶ່ງແລ່ນໄປຕຳໝາກງາງພົດມາກາງາຊູໃສ່ຕາໄກ່ເຄືອງ, ໄກ່ເຄືອງໄປຊະ
ຮັງຊະເຮືອນມິດລື້ນ, ມິດລື້ນບັນໄປທາກະຮອກ, ກະຮອກກັດໝາກພິກາໃສ່ຕາອ້າຍໄຫດ, ອ້າຍໄຫດໂດຖາມ
ຄືນມິດລື້ນເປັນຫຍັງຈຶ່ງບັນມາກູ ? ໂຢະ ! ໄກ່ເຄືອງຊະເຮືອນຊະຮັງຂອຍ. ອ້າຍໄຫດຈຶ່ງຖານໄກ່ເຄືອງວ່າ:
ໄກ່ເຄືອງເປັນຫຍັງຈຶ່ງຊະຮັງຊະເຮືອນມິດລື້ນ ? ໂຢະ ! ພານແລ່ນຕົ້ນໆໝາກງາງາຊູໃສ່ຕາຂ້ອຍອ້າຍໄຫດ
ໄປຖາມພານເປັນຫຍັງຈຶ່ງແລ່ນໄປຕຳໝາກງາງາຊູໃສ່ຕາໄກ່ເຄືອງ ? ອ້າຍພານກຳບອກວ່າ: ນິກເຄົາຮັອງບຸນ
ປອກບຸນປອກ ຮອກນ້ອຍແຫງສ້ວງພານ ຂ້ອຍຢ້ານຕາຍກໍກີບແລ່ນປີບໜີ . ອ້າຍໄຫດກໍໄປຖາມນິກເຄົາອີກ
ນິກເຄົາເປັນຫຍັງຈຶ່ງຮັອງບຸນປອກ ບຸນປອກ ຫອກນ້ອຍແຫງສ້ວງພານ ? ໂຢະ ! ຈັກຈັ້ນ ຮັອງຕະແຫວ
ຕະແຫວ ຕີກແຫກວົມນິກເຄົາ . ແລ້ວອ້າຍໄຫດກໍໄປຖາມຈັກຈັ້ນວ່າ: ຈັກຈັ້ນ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຮັອງ ຕະແຫວ
ຕະແຫວ ຕີກແຫກວົມນິກເຄົາ ? ໂຢະ ! ຮັອງແລ້ວ ! ຢາກຮັອງ ! ເລີຍບໍ່ມີເຫດຜົນຫຍັງ. ດັ່ງນັ້ນ ສັດຫັງ
ໜ້າຍຈຶ່ງຕົກລົງຈົກເອົາຕັບ ໄສ ພູ້ ຂອງຈັກຈັ້ນອອກໄປກິນໃຫ້ໝົດ. ນັບແຕ່ນັ້ນມາ ຈັກຈັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ມີໄສ້ ຕັບ
ພູ້ ເທົ່າຫຼຸກວັນນີ້.

- ປະເທດນິຫານ: ນິຫານສັດ
- ແນວຕິດໃນເລື່ອງ: ກີບຕາຍຍັນປາກ ຄົ້ນຄາກຕາຍຍັນສູງ ! ເວົ້າບໍ່ມີເຫດຜົນ ມີໂທດເຖິງຕາຍ !

- ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ສຸພາພອນ ດວງກາມີນ ທ້ອງປີທີ. 1 ສ/ຕ ກ
 - ຜົດເລີ່ມວິວວັນ ອາຍຸ 26 ປີ ບ້ານ ດົງທະດາ ເມືອງ ອາດສະພອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

32. លេខាំង: ឬណាមុខភាគខ្លី

(The dog looked for a name)

ບາງກ່ອນ ມີບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ ມີໝາຍຕົວໜຶ່ງທີ່ໄປຊອກປັ່ງຂຶ້ນພາກສິນ ເວລາເດືອນທາງໄປ ມັນໄດ້ຜ່ານວັດ ເພື່ອຈະໄປຮອດເຮືອນຂອງຜູ້ປັ່ງຂຶ້ນໃຫ້ມັນນັ້ນ. ເມື່ອຮອດເຮືອນແລ້ວ ມັນກໍໄດ້ເວົ້ວວ່າ: ດຸລາ ທ່ານຜູ້ມີບັນຍາຫຼາຍເອີຍ ! ຈຶ່ງຊອກຂຶ້ນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍແດ່, ເອົາຊື້ກ່າງມ່ວນໆແດ່ເນີ ! ເມື່ອໄດ້ຢືນເຊັ້ນນັ້ນແລ້ວ ຄືນຜູ້ນັ້ນກຳຕົກລົງແລະຕັ້ງຂຶ້ນໃຫ້ບອກວ່າ: ຫ້າວແກ້ວສາມຊາວ. ທາງຝ່າຍໝາກຳເຫັນດີນຳແລ້ວກໍລົງເຮືອນໄປ ພ້ອມທັງຈົ່ນເອົາຊື້ຂອງຕົນເອງທີ່ຄືນບອກນັ້ນ. ເມື່ອດ່ອງຂ້າມຕ້າຍວັດ ໝາກຳເລີຍລືມຊື້ຂອງຕົນ ແລ້ວກໍກັບມາຖາມຄືນໃໝ່ຈົນເຖິງສາມເທື່ອ ຄືນກໍຍັງບອກເຊັ້ນເດີມ. ເມື່ອກັບມາຖາມອີກເທື່ອທີ່ສີ ຄືນເລີຍຮ້າຍຂຶ້ນວ່າ: ໝາ ! ໝາ ! ຝາ ! ຈົນກະທັງຮອດບ່ອນພັກພາອາໄສຂອງມັນເອງ. ດັ່ງນັ້ນ ຄືນເຮົາຈຶ່ງສືບຕໍ່ເອັນຊື້ຂອງມັນວ່າ: ໝາ ຈົນເຖົາຫຼຸກວັນນີ້.

(จํบ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ
- ແນວຕິດໃນເລື່ອງ: ເຊື້ອໝາກຕັ້ງ ບໍ່ຮ່ອນຫົ່ງໄກກີກ ແນວຜົມດົກ ບໍ່ຮ່ອນເປັນຫົວລ້ານ !

- ຜູ້ເກັບ: ທ້າວ ຄຳໄສ ຫ້ອງບີທີ. 1 ສ/ຄ ກ
 - ຜູ້ເລົ່າ: ລູງ ສີປະເສິດ ອາຍຸ 60 ປີ ບ້ານ ປຶ້ງດົງເມືອງ ອາດສະພອນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

33.ເລື່ອງ: ໄກ່ ໄຂ້ອອກເປັນຄໍາ

(The hen laid goldern eggs)

ແຕ່ບ້າງກ່ອນ ຍັງມີສອງຜົວເມຍແລະລູກສາວນັ້ອຍຄົນໜຶ່ງປຸກເຮືອນຢູ່ແຄນບ້ານ, ອາໃສການເຮັດໄຮ່ເຮັດສວນເພື່ອລົງຊີບ. ຂີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົາກໍມັງຕົກຫຼາກໄດ້ຍາກ. ມີຄົນໜຶ່ງຫຼັງຈາກກັບແຕ່ກ່ຽວຫຍ້າຄາຜູ້ເປັນຜົວອິດເມື່ອຍໜ້າຍຈຶ່ງເຂົ້ານອນແຕ່ທົວຄໍາ, ລາວຫຼັບ ແລ້ວກໍຟັນເຫັນທາບສິ່ງຂອງໝາຍຢ່າງທີ່ແປກປະໜາດ. ເມື່ອລູກຈາກບ່ອນນອນກຳຟ້າວເລົ່າຄວາມຟັນຕໍ່ເມຍຟັງວ່າ : ແມ່ອືນາງເອີຍ! ມີຄົນນີ້ຈັ່ງແມ່ນຂ້ອຍຟັນດີປະໜາດຟັນວ່າມີດາວສະເດດວ່າໜຶ່ງຕົກລົງໃສ່ຫຼັງຄາເຮືອນຂອງເຮົານີ້ແຫຼະ ! ມັນຕົກລົງແລ້ວກໍມີສີເຫຼື້ອມແວວວາວັດແກ້ວມະນີ. ບາດຈັບເອົາມາພັດຈັບບໍ່ໄດ້ຄືກັບວ່າມັນຈະບິນໜີໄປອີກ. ເຈົາຈຶ່ງຕິດຕາມເບິ່ງເນື່ອວ່າແມ່ນເຫດອັນໄດຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ. ເວົາແລ້ວຜູ້ເປັນຜົວກໍພາຍຂ້ອງ, ທີ່ຊຸ່ມໄປຫາປາຢູ່ໜອງ, ຜູ້ເປັນເມຍກໍເລົ່າລາງຟັນປະໜາດສູ່ລູກສາວຟັງຕໍ່ ພໍເຕິງທ່ຽງວັນໃນຂະນະທີ່ສອງແມ່ລູກພວມຂະມຸກຂະມຸ່ຍຢູ່ກັບການແຕ່ງຢູ່ຄົວກິນນັ້ນກໍໄດ້ຍິນສຽງໄກ່ແມ່ຕົວໜຶ່ງສິ່ງສຽງກະຕາກຂຶ້ນ, ຜູ້ເປັນແມ່ກໍບອກລູກສາວວ່າ: ອືນາງເອີຍລູກໄປເບິ່ງຄອກໄກ່ເຮົາເບິ່ງດູບໍ່ແມ່ນມີສັດຮ້າຍເຂົ້າມາບໍ່ໄກ່ແມ່ເຮົາຈຶ່ງກະຕາກດັ່ງ ? ແລະ ດິນກວ່າສື່ມື້ແທ້. ລົກສາວໄດ້ຍິນກຳຟ້າວລົງໄປຫາຄອກໄກ່ ບໍ່ພໍຄາວກໍຮ້ອງມາຫາແມ່ວ່າ : ແມ່ ! ແມ່ເອີຍ !

ໄກແມ່ເຮົາມັນໄຂ່ອອກແລວ ແຕ່ວ່າເປັນຫຍຸ້ງໄຂ່ໄກເຮົາ ມັນຈຶ່ງນອຍແທ້ທໍ່ວັບໜ່ວຍໝາກແຄວງນີ້ແຫຼະ ມັນໝາກເປັນສີເຫຼືອງຫັງເຫຼື້ອມໃສຕ່າງກັບໄຂ່ທຳມະດາຜູ້ເປັນແມ່ໄດ້ຢືນແນວນັ້ນກຳຟ້າວລົງໄປຂັ້ນໄດລົງໄປ ຫາຄອກໄກ່ໄລດໍພື້ນແຕ່ຫຼູງເຫັນໄຂ່ປະຫຼາດໜ່ວຍນັ້ນລາວຈົ່ງຮອງຂັ້ນວ່າ: ໄກ່ຂອງເຮົາໄຂ່ອອກເປັນຄໍາແລວ ສອງແມ່ລູກກຳພາກັນດີອິກຳໃຈແລວກຳຟ້າວເອົາເຂົ້າມາຫວ່ານໃຫ້ໄກ່ແມ່ກິນອິກາເພື່ອຢາກໃຫ້ມັນໄຂ່ອອກມາ ຕືມອີກ.

ຄາວໜຶ່ງຜູ້ເປັນຜົວກຳບັນຈາກການໄປຫາປາເມຍຂອງລາວກຳຟ້າວເວົ້າສູ່ຜົວຟົງໂລດວ່າ: ພໍອິນາງ ໂຊກຂອງພວກເຮົາມາຮອດແລວໄກ່ແມ່ຂອງພວກເຮົາໄຂ່ອອກເປັນຄໍາ, ເມຍເວົ້າແບບປະຈິບປະແຈງກຳບັນຜົວ ອິກວ່າ: ຂອຍວ່າຈະໄປໃຫ້ໄກ່ໄຂ່ມື້ລະໜ່ວຍຄືວ່າມັນດິນແທ້, ບາງທີມັນອາດຈະໄປໄຂ່ຢູ່ບ່ອນອື່ນເຮົາກຳບໍ່ໄດ້ ຄໍາຊຳຫຼືບໍ່ຈະຖືກເຂົາລັກເອົາໄປທັງແມ່ໄກ່ນີ້ອິກ. ຜົວທາມເມຍວ່າ : ຄົນຊັ້ນເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ? ດ້ວຍ ຄວາມໂລບມາກໂລພາຜູ້ເປັນເມຍກຳເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາມີແຕ່ຂ້າໄກ່ແມ່ນີ້ແລວຈິກເອົາຄໍາຢູ່ໃນທົ່ອງຂອງມັນໃຫ້ ໄດ້ໝົດເຖິ່ງດູວຈະດີກວ່າ. ຜົວກຳບໍ່ຂຶ້ນໃຈເມຍເລີຍ. ເວົ້າແລວຜູ້ເປັນເມຍກຳຈັດການຂ້າໄກ່ແມ່ນັ້ນທັນທີແຕ່ວ່າ ໃນທົ່ອງຂອງໄກ່ແມ່ນັ້ນປະກິດວ່າບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ, ຊັ້ນໆນຳໄຂ່ໄກ່ທີ່ເປັນຄໍານັ້ນກຳບັນເກີດເປັນກ້ອນທຶນທຳມະ ດາ, ສອງຜົວເມຍເລີຍຫຼຸກ ຍາກຳລືເກົ່າ.

ນີ້ແຫຼະ ເພີ່ນຈຶ່ງວ່າຢາກກິນໝາຍໄດ້ກິນທໍ່ກ້ອຍຢາກກິນໜ້ອຍໄດ້ກິນທໍ່ໂປ້ມື. ເປັນຄະຕິເຕືອນໃຈໃຫ້ ພວກເຮົາ, ສະນັ້ນ ເຮົາບໍ່ຄວນມີຈິດໃຈໂລບມາກໂລພາຄືແນວນັ້ນ.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານສັດ
-ແນວຕິດໃນເລື່ອງ:	ຢາກກິນໝາຍໄດ້ກິນທໍ່ກ້ອຍ ຢາກກິນໜ້ອຍໄດ້ກິນທໍ່ໂປ້ມື ! ຈົ່ງໝູມໃຈໃນສິ່ງ ທີ່ເຮົາມີ !

- ຜູ້ເລົ່າ: ທ້າວ ຂັນທອງ ອາຍຸ 19 ປີ ບ້ານ ທຶນສົວ ເມືອງ ອາດສະພອນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.
- ຜູ້ເກັບກຳ: ທ້າວ ສີສະຫວາດ ສຸລືວົງ ອາຍຸ 19 ປີ ຫ້ອງບີທີ. 1 ສ/ຄ ກ

34.ເລື່ອງ: ຫຼັກບໍ່ແພີແຫຼມ

(The intelligence man can't win without Technique)

ໃນເວລາຫຼາຍໆບະຫຼາຍັດຂອງງົດໜຶ່ງ ມີເສືອແມວໂຕໜຶ່ງ ໄປລັກໄກ່ໄດ້, ແຕ່ໄລຍະທາງທີ່ຈະໄປ ທາຖ້າຂອງມັນຍັງໄກ້ຫຼາຍ, ເສືອແມວເລີຍເຂົ້າໄປແວ່ຂໍພັກນຳໝີໃນຖ້າແຫ່ງໜຶ່ງຢູ່ກາງປ່າເລີກ. ເກື່ອທຳອິດ ໝີບໍ່ຫັງຕົກລົງ, ແຕ່ເສືອກໍຍັງຂໍຮອງໝາຍຫຼືບໝາຍຕ່າວ ຈົນໝີທຶນຕໍ່ ຄວາມອອນວອນບໍ່ໄດ້ຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ ເສືອພັກຢູ່ໃນຖ້າຂອງຕົນ, ໃນຂະນະນັ້ນທີ່ເສືອໄດ້ເຊື່ອງໄກ່ໄວໃນຖ້າຂອງໝີ. ພໍ່ ໝີນອນຫຼັບມັນກໍ່ຄ່ອຍລຸກໄປ ກິນໄກ່ທີ່ມັນລັກໄວ້ນັ້ນຈົນໝີດ, ແລວກໍ່ຮອບເອົາຂົນໄກ່ໄປຕົ້ນຢູ່ບ່ອນອື່ນ, ພໍ່ຮູ່ເຊົ້າມາເສືອແມວກໍ່ສົ່ງລາໝີ ແລວອອກໄປບ່ອນເອົາໄກ່ໄວ, ມັນທຳທ່າໄວຍວາຍ ຮັບອື້ນວ່າ : ໄກ່ຂອງມັນເສຍແລະຕູ້ຫາວ່າໝີລັກເອົາ, ໝີຕິດວ່າເຕິ່ງຕົນເອງບໍ່ໄດ້ເອົາ, ແຕ່ໄກ່ພັດເສຍຢູ່ໃນເຂດຖ້າຂອງຕົນຈໍາເປັນຕ້ອງເອົາໄກ່ຂອງຕົນໃຊ້ແນວໃຫ້ ເສືອ. ພໍ່ເສືອແມວໄດ້ກິນແລວກໍ່ຍ້າມເກົ່າ. ມີຕໍ່ມາເສືອແມວກໍ່ຄຸບໄກ່ໄປຂໍພັກແຮມຕົນນຳໝີອີກ ໝີບໍ່

ຢາກໃຫ້ພັກຈົ່ງເວົ້ວວ່າ: ທັ້ງເຊີມມີຜູ້ມຳພັກນົ້າຫຼາຍແລ້ວ, ໃຫ້ເຈົ້າໄປປ່ອນອື່ນສາແຕ່ເສືອແມວກໍ່ຍັງຊື້ຂໍພັກນຳໝີຈົນໄດ້ ແລະ ໄຊ້ເລີກນິຄືເກົ່າອີກ.

ມີທີ່ສາມຕໍ່ມາເສືອແມວພັດຕາບໄວ່ມາຂັ້ນອນນຳໝີອີກ. ເຖີ່ອນີ້ໝີບໍ່ປະຕິເສດຕິກາລົງໃຈໃຫ້ເສືອແມວນອນຄັ້ງຄືນຢູ່ໃນທັ້ງອຸ່ນໂລດ. ແຕ່ໝີມີສະຕິເມື່ອໄດ້ຍິນເສືອແມວລຸກອອກໄປໝີກໍ່ຄ່ອຍຈອບເບິ່ງການກະທຳຂອງເສືອແມວ, ເລີຍເຫັນມັນກິນໄວ່ທີ່ລັກນັ້ນໝີດ. ແລ້ວຫອບເອົາຂຶ້ນໄປເຊື່ອງໄວ້ບ່ອນອື່ນ ຈົ່ງກັບມານອນ. ພໍຮູ້ເຊົ້າມາເສືອແມວກໍ່ສັງລາໝີໃຊ້ເລີກນິຄືເກົ່າທີ່ຜ່ານມາ, ເຖີ່ອນີ້ ໝີບອກເສືອແມວວ່າ: ເຊີ ! ຄັ້ງເຈົ້າໄດ້ໄກ່ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນທັ້ງອຸ່ນຂ້ອຍພຸ່ນໄປເລືອກເອົາມັກໂຕໄດ, ເສືອແມວດີໃຈຫຼາຍກໍ່ພ້າວແລ່ນເຂົ້າໄປກ່ອນໂລດ. ໝີເຂົ້າໄປຕາມຫຼັງແລ້ວອັດປາກຖົ້າ ຈາກນັ້ນກໍ່ກຸມຕີເສືອແມວຢູ່ໃນທັ້ນທີ ທັງເວົ້ວວ່າ: ນີ້ແລະໄກ່ທີ່ກູ້ອີກໃຫ້ມີງ ມີງຈະເອົາອີກບໍ ? ໝີໃຊ້ກໍາບັນພາດກົກຫຼູມເສືອແມວສະຫຼົບໄປ ພຶ້ມື້ນຂຶ້ນໝີກໍ່ເລີຍສັງສອນວ່າ: ຕໍ່ໄປມີງຢ່າເຮັດແນວນີ້ອີກ ! ນັບແຕ່ນັ້ນມາເສືອແມວຈົ່ງບໍ່ກ້າຫຼອກລວງສັດໄຕໃຈກໍເທື່ອ.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ

-ແນວດີໃນເລື່ອງ: ຫຼັກບໍ່ແພັແຫຼມ ! ວ່າຕົນເອງກະດັດ ເພີ່ນພັດແຮງກະດັດ !

- ຜູ້ເລົ່າ: ທ້າວສົມປະສົງ ອາຍຸ 19 ປີ ບ້ານນາກຸດຈານ ເມືອງ ອາດສະພອນ ຂ.ສະຫວັນນະເຂດ.
- ຜູ້ເກັບກຳ: ທ້າວ ສີສະຫວາດ ສຸລິວົງ ອາຍຸ 19 ປີ ຫ້ອງບີທີ 1 ສັງຄົມ ຂ

35.ເລື່ອງ: ເປັນຫຍັງຍຸງຈົ່ງກິນເລືອດ

(Why mosquito sucked blood ?)

ແຕ່ດິນນານມາແລ້ວ ມີຜົວເມຍຄຸ້ມື້ງເຊິ່ງຜົວເປັນຊາວປະມົງທີ່ດຸແລະເປັນຄົນທີ່ໄຊກຳດີຫຼາຍເພາະລາວມີເມຍທີ່ງາມກ່ວາສາວໄດ້ງ່ານ. ພວກເຂົາຄອງຄຸ້ກັນເປັນເວລາດິນນານພື້ນສົມຄວນ. ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນມີລູກເທື່ອ ລາວຕື່ນແຕ່ເດີກເພື່ອອອກ ໄປຫາປາທຸກໆມີ . ມີມື້ນີ້ລາວກໍປະຕິບັດເໝືອນຫຼຸກໆມີຜ່ານມາ ລາວເອີ້ນໃສ່ເມຍ ລາວວ່າ: ເຮືຍ ! ຂ້ອຍອອກໄປຫາປາກ່ອນເດີ ! ເຊີ ! ເມຍລາວຕອບ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ປາຫຼາຍໆເດີ ຂ້ອຍຍາກໄດ້ເຄື່ອງນຸ່ງໃໝ່ . ຫຼັງຈາກຜົວໄປຫວິດແລ້ວເມຍຊາວປະມົງຜູ້ໜ້າສົງສານກໍແຕ່ງເຄື່ອງ ຢ່າງສວຍງາມ ໄປຕະຫຼາດຕາມເຕີກຄືຫຼຸກໆວັນ, ເມຍຂອງຊາວປະມົງຜູ້ນີ້ລາວເປັນຄົນມັກແຕ່ງແລະທະເຍີຂະຍານຫຼາຍ ເມື່ອລາວຢ່າງຜ່ານໜັ້ນໜຸ່ມເສດຖືຜູ້ຮູບງາມຜູ້ນີ້ລາວກໍຕິດໃຈໃນຄວາມຫຼູ້ຫຼາຂອງຊາຍຜູ້ນັ້ນ, ຊາຍຜູ້ນັ້ນກໍ່ຫຼົງໄຫຼວໃນຄວາມງາມຂອງເມຍຊາວປະມົງນັ້ນ. ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນເປັນຕົ້ນມາເມຍຊາວປະມົງກັບຊາຍຜູ້ຮູບງາມນັ້ນ, ກໍລັກພົບກັນເລື້ອຍໆມາ. ຢູ່ມາມີ້ນີ້ເມຍຂອງຊາວປະມົງເປັນໄຂແລະຕາຍໄປຢ່າງກະທັນທັນ, ຊາວປະມົງມີຄວາມເສຍໃຈທີ່ສຸດ ແລະ ລາວກໍ່ອ້ອນວອນໝີໃຫ້ຊ່ວຍຮັກສາເມຍຂອງຕົນ, ໃຫ້ພື້ນຊີບໃນທີ່ສຸດກໍ່ພົບກັບຄວາມສຳເລັດໄດ້ມີໝີທີ່ເກົ່າທີ່ສຸດໃນແຖນັ້ນບອກລາວວ່າ: ຖັ້ນເຈົ້າຢ້າກຮັກສາເມຍຂອງເຈົ້າຫຼາຍປານນີ້ຂ້ອຍຈະຊ່ວຍເຫຼືອເຈົ້າ. ໃຫ້ເຈົ້າປາດເອົາເລື້ອດຂອງເຈົ້າໃຫ້ເມຍເຈົ້າກິນສາມຢົດ ແລ້ວເມຍເຈົ້າກໍ່ຈະພື້ນຄົນຊີບ ຊາວປະມົງດີໃຈຫຼາຍເຫຼືອລົ້ນແລະກ່າວຄຳຂອບໃຈນຳໝີ, ຈາກນັ້ນລາວກໍ່ພ້າວເມື່ອເຮືອນ ປາດເອົາເລື້ອດຂອງຕົນໃຫ້ເມຍກິນທັນທີ. ທັນໄດ້ນັ້ນເມຍລາວກໍ

ພື້ນຖິນຊີບ ຍອນອະນຸພາບຂອງຄວາມຮັກຂອງຜົວ ແລະພວກເຂົາກໍ່ຕອງຊີບຕາມປິກກະຕິທີ່ຜ່ານມາ . ມີຫົ່ງຊາວປະມົງໄດ້ອອກໄປແຕ່ເຊົ້າ, ເມື່ອຜົວໄດ້ອອກໄປແລ້ວເມຍຊາວປະປະມົງກໍເປີດປະຕູເອົາຊາຍຊູ້ຂຶ້ນມາເຮືອນເມື່ອຊາວປະມົງກໍບມາກໍ່ພົບເມຍຂອງຕົນກຳລັງຄູ່ກັບຊາຍຊູ້ ຊາວປະມົງກໍເກີດຢາກຮ້າຍຈຶ່ງເວົ້າກັບເມຍວ່າ: ເຈົ້າຍາໄປກັບຊາຍຊູ້ນັ້ນກໍໄດ້ແຕ່ຂ້ອຍຂໍເລືອດຂ້ອຍຕົນສາມຢີດ ເມື່ອເມຍປາດເອົາເລືອດລາວຄົນໃຫ້ຜົວແລ້ວເມຍຊາວປະມົງກໍເສຍຊີວິດທັນທີ ແລະ ກໍ່ຕາຍເປັນຍຸ່ງເພື່ອທ່ຽວຫາກິນເລືອດຂອງຄົນສາມຢີດ ເພື່ອຈະກາຍເປັນຄົນ.ດັ່ງນັ້ນຍຸ່ງທຸກມີນີ້ຈຶ່ງມີແຕ່ຍຸ່ງໂຕແມ່ທ່ຽວຫາກິນເລືອດ.

(ຈີບ)

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານສັດ / ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ
-ແນວຕິດໃນເລື່ອງ:	ຄວາມບໍ່ຊື່ສັດຕໍ່ສາມີ ເປັນເຫດໃຫ້ໂທດເຖິງຕາຍ !

- ຜູ້ເລົ່າ: ນາງນ້ອຍ ອາຍຸ 25 ປີ ບ້ານ ສຸນນຫາ ເມື່ອງ ໄກສອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ
- ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ສາຍຄຳ ຫ້ອງປີທີ 1 ສັງຄົມ ກ .

36.ເລື່ອງ: ເປັນຫຍັງເທວະດາຈຶ່ງຢູ່ເທິງຟ້າ

(Why the god lives in the sky ?)

ແຕ່ກີດຕ່ອນ ມີເທວະດາ, ເສືອ, ຫຼູ ໄປນຳກັນແລະເທກວະດາເວົ້າວ່າ: ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນຢ້ານ, ແລ້ວມີໜຶ່ງພົດໃຫຍງວ່າເຫັນຄົນຢ່າງມາຫຼູເລີຍເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າຍ້ານຢູ່ບໍ່ຊຸມຂ້ອຍ? ແລ້ວຫຼູກໍ່ທ່າຕາຍ້ານດຸດດິນ ຂຶ້ນມາເປັນໂງ່ນແລ້ວກໍ່ຖາມຄົນອີກວ່າ: ເຈົ້າຍ້ານຢູ່ບໍ່ຊຸມຂ້ອຍ? ຄົນເລີຍຕອບວ່າ: ບໍ່ຢ້ານແລ້ວເສືອກໍ່ເຮັດທ່າຍ້ານໄດ້ໄປໂດມາຕາມຕົນໄມ້ແລ້ວກໍ່ຖາມຄົນວ່າ: ເຈົ້າຍ້ານບໍ່ຂ້ອຍ? ຄົນເລີຍຕອບວ່າ: ບໍ່ຢ້ານ! ເວລານີ້ເຖິງທີ່ຄົນເຮັດແລ້ວຄົນເຖິງທີ່ຂ້ອຍເຮັດເຈົ້າຊີຍ້ານຢູ່ບໍ່? ແລ້ວຄົນກໍ່ພາເທວະດາ, ເສືອ, ຫຼູ ເຊົ້າໄປໃນບ້ານແລ້ວເອົາສາມສະຫາຍເຊົ້າໄປໃນກ້ອງຕະລ່າງເຮືອນ, ແລ້ວກໍ່ເອົາຝີດໄມ້ແຫ້ງແລະຝຶນມາໃສ່ໃນກ້ອງຕະລ່າງຈົນເຕັມແລ້ວກໍ່ຈຸດໄຟເຜົາຈາກນັ້ນຄົນກໍ່ຖາມອີກວ່າ: ຍ້ານຢູ່ບໍ່ຂ້ອຍ? ສັດຕອບວ່າ: ບໍ່ຢ້ານບໍ່ເຫັນມີຫຍັງແລ້ວໄຟກໍ່ເຂົ້າມາຮອດຫຼູ, ຫຼູກໍ່ເຕັ້ນອອກນອກຖືກໄຟລິນຈົນດຳ, ແຕ່ກ່ອນຫຼູເປັນສີຂາວແຕ່ມາເຖິງທຸກວັນນີ້ຫຼູເປັນສິດຳ, ສ່ວນເສືອກໍ່ເຕັ້ນເຂົ້າປ່າແລະເປັນສີລາຍຈົນເຖິງທຸກວັນເພາະວ່າ: ແຕ່ກ່ອນເສືອເປັນສີຂາວ, ສ່ວນເທວະດາກໍ່ພື້ນຂຶ້ນເທິງຟ້າ ເປັນພະອິນຢູ່ເທິງຟ້າຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານສັດ
-ແນວຕິດໃນເລື່ອງ:	ຫຼັກບໍ່ແພັແຫຼມ ! ວ່າຕົນເອງກະດັດ ເພື່ນພັດແຮງກະດັດ !

- ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ສາຍຄຳ ຫ້ອງປີທີ.1 ສ/ຄ ກ
- ຜູ້ເລົ່າ: ນາງນ້ອຍ ອາຍຸ25 ປີ ບ້ານ ສຸນນຫາ ເມື່ອງ ໄກສອນແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

37.ເລື້ອງ: ເສືອ ແລະ ອົງ

(The tiger and the cow)

ຕັ້ງແຕ່ໄດ້ມາ ເສືອ ແລະ ອົງເປັນສັດຖຸຄູ່ອາຄາດກັນ, ບໍ່ມີຍາມໃດທີ່ສັດທັງສອງຈະຮ່ວມເປັນມິດກັນໄດ້. ເສືອເປັນສັດທີ່ຫ່ອຍຮ້າຍ, ຫາແຕ່ວິທີທຳລາຍງົງວສະເໝີມາ. ມີໜຶ່ງເສືອໄປພົບອົງຜູ້ໜຶ່ງພວມກິນຫຍ້າຢູ່ລົງບຕາມແຄມປ່າ, ສ່ວນເຈົ້າຂອງອົງກໍ່ພາຍບືນເຝົ້າຢູ່ກ້ອງໃກ້ໄມ້, ເສືອຢາກເຂົ້າໄປຄຸບກິນອົງຂໍ້ພັດຍົນເຈົ້າຂອງອົງເຫັນ, ມັນຈຶ່ງຈອບຢູ່ໃນປ່າ, ບໍ່ດິນກໍ່ມີອົງແມ່ລູກອ່ອນພາລູກທ່ຽວຊອກຫາກິນຫຍ້າຫ່າງຈາກໝູ່, ມັນຢ່າງເຂົ້າໄປກິນຫຍ້າຢູ່ແຄມປ່າ, ບັງເອີນເລີຍພື້ນໜັກເສືອ, ອົງແລະລູກອ່ອນຕົກໃຈມັນຢາກພາລູກໝີແຕ່ເສືອພັດເອີນໃສ່ດ້ວຍຄຳອ່ອນຫວານວ່າ: ບ້າອົງເຮີຍ! ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງຢັນຂ້ອຍດອກ ! ດຽວນີ້ພວກເຮົາໄດ້ເປັນເພື່ອນທີ່ຕີແລະຮັກແງ່ກັນແລ້ວ, ເຈົ້າຍັງບໍ່ຮູ້ເທື່ອບໍ ? ມີວານນີ້ເສືອຫັງໝາຍໄດ້ປະຊຸມກັນແລະປະກາດວ່າ : ຈະບໍ່ເຂັ້ນຂ້າຮາວີແລະເປັນສັດຖຸກັບອົງຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ. ເສືອທັງເວົ້າຫັງຢ່າງ ເຂົ້າໄປຫາອົງແມ່ລູກອ່ອນ, ມັນທຳຫ່າຍເຮັດຕີເພື່ອນຮັກແງ່ກັນແຫ້. ອົງແມ່ລູກອ່ອນໄດ້ຍືນຄຳເວົ້າອັນ ອ່ອນຫວານຂອງເສືອກໍ່ຢູ່ດັ່ງນີ້ໄດ້ທ່າເສືອຈຶ່ງເວົ້າອີກວ່າ: ບ້າເຮີຍ! ເຮົາຂໍເພົ່ງປ່າໄປເລີ່ມຂ່າວໃຫ້ອົງຫຼຸກໂຕຊາບແນ່ດີ. ນັບແຕ່ມືນີ້ເປັນຕົ້ນໄປເສືອຫັງໝາຍໄດ້ກາຍເປັນເພື່ອນມິດກັບອົງແລ້ວ. ຖ້າຫຍ້າອ່ອນຢູ່ບ່ອນນີ້ ໝົດພວກບ້າແລະໝູ່ອົງຈະໄປຊອກກິນຫຍ້າຢູ່ບ່ອນອື່ນອື່ນກໍໄດ້ຕາມຊອບໃຈເດີ ອົງແມ່ລູກອ່ອນໄດ້ຍືນແນວນັ້ນ ກໍ່ຫຼົງເຊື້ອຈຶ່ງພາລູກນັ້ນອຍເລາກກິນຫຍ້າອ່ອນຕໍ່ໄປ. ເສືອກໍ່ໄດ້ຄຸບອົງວິນອີຍໄດຍ ທັນທີ, ສ່ວນອົງແມ່ກໍ່ປົບຕາຍຄືນເມື່ອຫາໝູ່, ຍັນຫຼົງເລີກິນຂອງເສືອອົງແມ່ຈຶ່ງເສຍລູກນັ້ນອຍແລະຕົນເອງກໍ ເກືອບເອົາຊີວິດບໍ່ຫຼູອດ.

(ຈົບ)

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານສັດ
-ແນວຕິດໃນເລື້ອງ:	ຢ່າເຊື້ອໃຈຫາງ ຢ່າງວາງໃຈຄົນ ມັນຈົນໃຈໂຕ !

- ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ນວນລັດຕາ ຫ້ອງປີທີ. 1 ສ/ຄ ກ
- ຜູ້ເລົ່າ: ນາງ ທອງ ອາຍຸ 59 ປີ, ບ້ານ ຫົວເມືອງ, ເມືອງ ໄກສອນແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

38.ເລື້ອງ: ນາກ ກັບ ໝາໄນ

(The otter and the wolf)

ມືນາກສອງຕົວ ເປັນເພື່ອນກັນມານາມຫາອາຫານໄດ້ມາເທົ່າໄດ້ກໍແບ່ງກັນກິນນາກໂຕໜຶ່ງມັກທ່ຽວຫາກິນຢູ່ບ່ອນນັ້ນເລີກ, ສ່ວນນາກອີກໂຕໜຶ່ງ ມັກທ່ຽວຫາກິນຢູ່ຕາມແຄມນັ້ນ. ຢູ່ມານີ້ທີ່ນາກຫັງສອງຊ່ວຍກັນຈັບປາເພີຍໄດ້ໂຕໜຶ່ງ, ແຕ່ບໍ່ສາມາດຕົກລົງແບ່ງກັນໄດ້ ເພາະໂຕໄດ້ກໍຢາກໄດ້ທ່ອນທິວ, ໂດຍບໍ່ຍອມເອົາທ່ອນຫາງ. ພວກມັນເລີຍຜິດຖູງກັນເທິງເຕີບ ພຶດໝາໄນໂຕໜຶ່ງຢ່າງກາຍມານາກຫັງສອງຈຶ່ງຮ້ອງຂໍໃຫ້ໝາໄນຊ່ວຍແບ່ງປາໃຫ້. ໝາໄນເລີຍຕອບນາກຫັງສອງໂຕວ່າ: ເມື່ອພວກເຈົ້າຂໍຮ້ອງເຮົາ, ເຮົາກໍ່ຈະຊ່ວຍແກ້ໄຂຕາມຮົດຄອງປະເພນີ້ນແຫຼ່ງ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຕ້ອງນັບທີການຕັດສິນຂອງເຮົາເນີນນາກຫັງສອງກໍຕອບຕົກລົງວ່າ:

ຈະນັບຖືຕາມການຕັດສິນຂອງໝາໃນທຸກຢ່າງແລວໝາກໍຕັດສິນວ່າ : ຜູ້ໄດ້ຫາກິນຕາມແຄມນີ້ໃຫ້ເອົາຫາງໄປ, ສ່ວນຜູ້ໄດ້ຫາກິນບໍ່ອນນີ້ເລີກໃຫ້ເອົາຫົວຍັງເຫຼືອທ່ອນກາງແມ່ນໃຫ້ຜູ້ຕັດສິນເວົ້າແລວ, ໝາໂຕນັ້ນກໍແບ່ງປາອອກເປັນສາມສ່ວນພ້ອມທັງຄາບເອົາທ່ອນກາງໄປຢ່າງໜ້າຕາເສີຍ. ນາກທັງສອງເຫັນແນວນັ້ນກໍເສຍໃຈທີ່ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້. ສຸດທ້າຍກໍຖືກຜູ້ອື່ນມາຫຼຸອກລວງເອົາສ່ວນທີ່ດີຂອງອາຫານທີ່ຕົນຊອກຫາມາດວຍຍາດເຫຼືອແຮງງານຂອງຕົນໄປໃນຊົວພືບຕາດູວ ນາກທັງ ສອງແນມເບິ່ງໜ້າກັນເມົ້າງ ແຕ່ເຮັດຫຍຸງບໍ່ໄດ້.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານສັດ
-ແນວທີດໃນເລື່ອງ:	ຄົນໄງ່ ຍ່ອມເປັນທາດຂອງຄົນສະຫຼາດ ສະເໝີ !

- ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ນວນລັດດາ ທັງປີທີ. 1 ສ/ທ ກ
- ຜູ້ເລົ່າ: ນາງ ທອງ ອາຍຸ 59 ປີ ,ບ້ານ ຫົວເມືອງ,ເມືອງ ໄກສອນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

39.ເລື່ອງ: ຄວາມຄົດຂອງໝາ

(Tought of the dog)

ແຕ່ກີບຕ່າງ່ອນ ມີບ້ານແທ່ງໜຶ່ງ ຍັງມີໝາຂີ້ເຮື້ອນໂຕໜຶ່ງອາໄສຢູ່ ມັນມັກນອນແຄມກອງໄຟ. ມີມື້ໜຶ່ງມັນນອນແຄມກອງໄຟກຳລັງມ່ວນແລະອົບອຸ່ນ, ແຕ່ຊົ້າພັດມີຄົນຕົມນັ້ນພ້ອມຂັບໄລ່, ແລ້ວມັນກໍ ແລ່ນຈົນຮອດໄມ້ໃຫຍ່ຕົ້ນໜຶ່ງແລວມັນກໍລົ້ນນອນລົງ ໃນຂະນະນອນນັ້ນມັນຄົດໄປຫາສິ່ງຕ່າງໆນາງແລວຄົດອອກວ່າ: ຢາກເປັນຟ້າ, ແຕ່ບັງເອີນວ່າເມກໄຫຼມາບັງ, ແລ້ວມັນກໍຄົດຢາກເປັນເມກ, ບັງເອີນຄາວໜຶ່ງພັດມີລົມພັດມາ, ລົມພັດນັ້ນພັດນີ້ມັນເລີຍຄົດຢາກເປັນລົມ, ບັງເອີນພັດມີຄົນຈູ້ຄວາຍມາຜູກໄສ່ໄກ້ກັບໂພນຄວາຍໂຕນັ້ນພັດຊົນໂພນຈົນແຕກ, ໝາໂຕນັ້ນພັດຢາກເປັນຄວາຍ, ເຈົ້າຂອງຄວາຍເລີຍເອົາເຊື້ອກໜັງຄວາຍມາມັດ, ບັງເອີນພັດມີໝາ ໂຕໜຶ່ງແລ່ນມາກັດເຊື້ອກໜັງຄວາຍຈົນຂາດມັນ ເລີຍຄົດຢາກເປັນໝາ, ໃນທີ່ສຸດມັນກໍຄົດຢາກ ເປັນໝາຄືເກົ່າ.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານສັດ
-ແນວທີດໃນເລື່ອງ:	ເຊື້ອໝາກຕ້ອງ ບໍ່ຮ່ອນຫຼື່ນໄກກົກ ແນວຜົມດົກ ບໍ່ຮ່ອນເປັນຫົວລ້ານ !

- ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ຄຳຜົວໄຊສົມບັດ ທັງປີທີ. 1 ສ/ທ ກ
- ຜູ້ເລົ່າ: ນາງ ອິນເດຍ ອາຍຸ 19 ປີ ,ບ້ານ ວຽງວິໄລ,ເມືອງ ທ່າແຂກ,ແຂວງ ຄຳມ່ວນ

40.ເລື່ອງ: ດາວໄກ່ນ້ອຍ

(The pleiades)

ແຕ່ງເກີດແຕ່ກ່ອນ ມີສອງເຖົາຜົວເມຍຄູ່ໜຶ່ງໄດ້ໃປນອນເຝົາໄຮ່ຢູ່ກາງປ່າທີ່ຫ່າງໄກຈາກບ້ານແຕ່ມີ ເສັ້ນທາງຜ່ານ. ມີມື້ນຶ່ງມີພະສິງທີ່ເດີນທາງມາບິນບາດ ພໍຮອດຖຽນນານອຍຢູ່ໃນໄຮ່ສອງຜົວເມຍຕາເວັນກໍາເລີຍຄ້ອຍຄໍ່າ ດັ່ງນັ້ນພະສິງອີງນັ້ນຈຶ່ງຂໍພັກເຊົາແຮມຄືນນຳສອງເຖົານັ້ນ, ບັງເຊີນມີອື່ນແມ່ນວັນສິນ ສອງຜົວເມຍນັ້ນຢາກທຳບຸນໃຫ້ທານ ຖວາຍຈັງຫັນແກ່ພະສິງອີງນັ້ນ ສອງເຖົາກໍ່ປຶກສາຫາລືກັນຜູ້ເປັນຜົວເລີຍເວົ້ວ່າ: ເຖົາເອີຍ! ເຮົາຈະເອົາອາຫານ, ເຂົ້າປາມາແຕ່ໄສ? ເພື່ອມາໃສ່ບາດມີອື່ນເຂົ້າເມຍເລີຍຕອບຜົວວ່າ: ຜົນລະບຸກ, ໝາກໄມ້, ຜັກໝີ່ຊີ່ຊອມ ອັນໄດ້ກໍ່ບໍ່ມີເຮົາຈະເອົາອັນໄດ? ໃນທີ່ສຸດ ສອງຜົວເມຍຈຶ່ງຕົກລົງເອົາໄກ່ແມ່ລູກອ່ອນ ຢູ່ໃນກ້ອງລ່າງມາເປັນອາຫານໃນຂະນະທີ່ຜົວສິນທະນານັ້ນ ໄກ່ແມ່ລູກອ່ອນກໍໄດ້ຍືນດ້ວຍຄວາມຮັກລູກແລະສົງສານລູກເລີຍໄດ້ສັ່ງລູກວ່າ: ມີອື່ນເຂົ້າແມ່ກໍ່ຈະ ຕາຍຈາກລູກໄປແລ້ວ ພວກລູກທັງເຈັດເອີຍ! ໃຫ້ພວກລູກຮັກແພງຖະໜອມຕອມຕຸ້ມກັນເດີມີຫຍັງກໍ ຄ່ອຍແບ່ງປັນກັນກິນ ຜູ້ເປັນອ້າຍຍ່າພານ້ອງໄປໜຶ່ນກາງນາເດີ ຢ້ານກາມາກິນ, ຍ່າໄປຢູ່ກ້ອງກົກເຂົ້າເດີ, ຢ້ານຄົນເອົາໄມ້ແສ້ມາພັດ, ຍ່າມແລ້ງໃຫ້ພວກລູກພາກັນເຂົ້າລົກເດີລູກເອີຍ! ເມື່ອຮອດຕອນເຂົ້າ ມານາຍເຖົາກໍໄດ້ຈັບເອົາໄກ່ແມ່ນັ້ນທີ່ກຳລັງຕຸ້ມລູກນ້ອຍອອກມາພັດໄສ່ໄມ້. ເມື່ອໄກ່ນ້ອຍທັງເຈັດ ເຫັນແມ່ດື່ນຂາດໃຈຕາຍ ຈຶ່ງພ້ອມກັນໂດດເຂົ້າກອງໄຟ, ດ້ວຍຄວາມສົງສານແມ່ຜູ້ບັງເກີດເກົ້າ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ວິນຍານຂອງໄກ່ນ້ອຍທັງເຈັດຈຶ່ງລອຍຂຶ້ນສູ່ຫ້ອງພ້າກາຍເປັນດາວໄກ່ນ້ອຍ ເມື່ອເວລາຫ້ອງພ້າ ປອດໄປ່ດາວໄກ່ນ້ອຍທັງເຈັດຈຶ່ງປາກິດຕົວອອກມາ ຍົນວ່າພວກມັນຊອກຫາແມ່ມັນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ / ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

-ແນວຄົດໃນເລື່ອງ: ຄວາມກະຕັນຢູ່ກະຕະເວທີ ແກ່ຜູ້ມີພະຄຸນ ເປັນອັນປະເສີດເລີດລົ້າທີ່ສຸດ!

- ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ມຸກດາສະຫວັນ ກິດຕະວົງ ທ້ອງປີທີ.1 ສ/ຄ 2

- ຜູ້ເລົ່າ: ພໍ່ ກົວ ກິດຕະວົງ

41.ເລື່ອງ: ກະຕ່າຍບໍ່ມີຫາງ

(The rabbit has no tail)

ແຕ່ດິນນານມາແລ້ວ ສັດທັງຫຼາຍບໍ່ມີຫາງເລີຍຫຼືມີກໍ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ມີໜຶ່ງສິງໂຕໜຶ່ງໄດ້ຮູກຮ້ອງໃຫ້ສັດທັງຫຼາຍມາຫາເພື່ອຮັບເອົາຫາງທີ່ດີ. ໃນມີນັ້ນອາກາດໝາວ ແລະ ມີຜົນຕົກ, ກະຕ່າຍໂຕໜຶ່ງມີຍົງແຕ່ຫາງນ້ອຍໆສັ້ນໆເຖົານັ້ນ, ແຕ່ມັນບໍ່ຢາກອອກໄປນອກແລ້ວເວົ້າຕໍ່ສັດອື່ນວ່າ : ກະລຸນາເອົາຫາງມາໃຫ້ຂ້ອຍແນ່ດີຂ້ອຍໄປບ່ອນອື່ນບໍ່ໄດ້ໃນເມື່ອຜົນຕົກ. ສັດທັງຫຼາຍຖາມມັນຄືນວ່າ : ຫາງແນວໄດ້ທີ່ເຈົ້າຢາກໄດ້, ໂອ! ຫາງແນວໄດ້ກໍໄດ້ວ່າ: ແຕ່ມັນເໝາະສົມກັບຂ້ອຍ. ແຕ່ຢ່າໃຫ້ມັນຍາວໂພດຫຼືສັ້ນໂພດເດີພາຍຫຼັງທີ່ສັດທັງຫຼາຍໄດ້ກັບມາ, ສັດທຸກໂຕກໍໄດ້ຫາງທີ່ສ່ວຍງາມມາພ້ອມ. ແຕ່ບໍ່ມີໂຕໄດ້ເອົາຫາງມາໃຫ້ກະຕ່າຍເລີຍຈຳນວນໜຶ່ງກໍບໍ່ສາມາດຊອກຫາຫາງດີ່ງໃຫ້ກະຕ່າຍໄດ້, ສຸດທ້າຍກະຕ່າຍກໍໄດ້ຫາງທີ່ເກົ້າ. ດັ່ງນັ້ນຖາສິງໄດ້ທີ່ຫ່ານພໍເຮດ

ໄດ້ບໍ່ຄວນໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຮັດໃຫ້ບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະເໝີອນກະຕາຍບໍ່ມີຫາງ ນີ້ແຫຼະ.

-ປະເພດນິການ:	ນິການສັດ
-ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ການນຶ່ງເນື້ອຍເອື້ອຍອີງແກ່ໝູ່ເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງບໍ່ມີຜົນສໍາເລັດ !

-ຜູ້ເລິ້າ: ພໍເຕົ້າຮຽງ ອາຍຸ 45 ປີ ບ້ານ ກອງຍາກ , ເມືອງ ຂົນນະບູລີ , ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

-ຜູ້ເວັບກຳ: ທ້າວ ບຸນໝາ ສິດທິເດັດ ຫ້ອງປີທີ 1 ສັງຄົມ ຂ

42.ເລື່ອງ: ກະຕ່າຍຕື່ນໝາກຖຸມ

(The rabbit was frightened by bae fruit)

ແຕ່ດິນນາມາແລວ ມີກະຕ່າຍມັກອນໂຕໜຶ່ງ, ເມື່ອພວກສັດທັງໝາຍອອກຊອກຫາ ອາຫານມັນ ກໍມັກເລາະເລັມກິນຫຍ້າແລວກໍ່ກັງວໄປລັກຫຼືນອນເວັນສະເໝີ. ມີໜຶ່ງກະຕ່າຍມັກອນໂຕນັ້ນໄດ້ໄປລັກລີ ນອນຢູ່ໃນພຸ່ມໄມ້ນົບອຍໆລະຫວ່າງກິກາຕານກັບກິກາໝາກຖຸມທີ່ມີໝາກກໍາລັງສູກເຫຼືອງເຕັມຕົ້ນ ຍິ່ງມີລົມພັດ ມາຄ່ອຍໆຫງູ່ບສະຫວັດດີຢູ່ເຮັດໃຫ້ກະຕ່າຍນອນຫຼັບຢ່າງແຈບຈົນ. ທັນໃດນັ້ນກໍມີສູງດັ່ງປ້າງ ປານຟ້າຜ່າ ຂຶ້ນຄະລິງ ກະຕ່າຍສະເດີຂຶ້ນຢ່າງແຮງແລ່ນຟ້າວຂະໂໄງປົບແລ່ນອອກຈາກບ່ອນນອນຫັງແລ່ນຫັງຮ້ອງຢ່າງບໍ່ຫຼັງວໜັງເລີຍ. ແຜ່ນດິນເປັນ ! ແຜ່ນດິນເປັນສັດທັງໝາຍພາກັນແຕກຕົ້ນ, ເມື່ອໄດ້ຍືນກະຕ່າຍຮ້ອງກໍຟ້າວພາກັນອອກມາສ່ອງເບິ່ງພົມຫັງຖາມວ່າ : ແມ່ນຫຍ້າງເກີດຂຶ້ນ? ມີຫຍ້າງເກີດຂຶ້ນ? ກະຮອກນັ້ນອຍຮ້ອງຖາມ. ແຜ່ນດິນເປັນ! ແຜ່ນດິນເປັນ ! ຮີບໜີໄວ່ງ ກະຕ່າຍຮ້ອງຕອບຫັງຫາຍໃຈຫອບດ້ວຍຄວາມເມື່ອຍ. ພວກສັດທັງໝາຍໄດ້ຍືນແນວນັ້ນກໍພາກັນບົບໜີຕາມຫັງກະຕ່າຍໄປທັນທີ, ຫັງພາກັນຮ້ອງແຜ່ນດິນເປັນ! ແຜ່ນດິນເປັນ! ໄປຕາມຫັງກະຕ່າຍ. ຕາມເສັ້ນຫາງທີ່ພວກ ເຂົາໄປໄດ້ມີພວກສັດໝາຍໂຕໄດ້ຍືນສູງພວກເຂົາຮ້ອງບອກກໍ ພາກັນຍັນ ແລະ ແລ່ນແໜ້ໄປນຳກະຕ່າຍຢ່າງຫຼວງໝາຍໄດ້ຍື່ນທາມສາເຫດ ແລະ ແລ່ນຕຳກັນຕາຍ. ໃນຂະນະນັ້ນພະຍາລາຊະສີສິງ ໂຕໜຶ່ງອອກມາຢ່າງຫຼືນ, ເມື່ອເຫັນພວກສັດທັງໝາຍແລ່ນຫັງຮ້ອງດ້ວຍຄວາມຕົກໃຈເຊັ່ນນັ້ນກໍຟ້າວແລ່ນໄປຂວາງໜ້າຢູ່! ແມ່ນພວກເຈົ້າຕື່ນຫຍ້າມ? ວາຊະສີຮ້ອງຖາມ, ພວກສັດເຫັນຮາຊະສີຈຶ່ງພາກັນຢູ່ດັ່ງເວົ້ວວ່າ: ແຜ່ນດິນເປັນ! ແຜ່ນດິນເປັນຂ້ານ້ອຍ! ແຜ່ນດິນເປັນກະຮອກນັ້ນອຍລາຍຫັງສັ້ນຫັງເຊັນ, ຫັງເມື່ອຍ, ຫາຍໃຈຫອບຢູ່ໃສ? ແມ່ນໃຜເຫັນເດ? ວາຊະສີຖາມ. ສັດຫຼຸກໂຕມິດງົງບໍ່ມີໃຜຕອບ. ກະຮອກບໍ່ເຫັນບໍ? ບໍ່, ກວາງບໍ່ເຫັນບໍ? ບໍ່, ໄກ່ບໍ່ເຫັນບໍ? ບໍ່ ຄັນຂັ້ນແມ່ນໃຜບອກພວກເຈົ້າວ່າ : ແຜ່ນດິນເປັນ. ພວກສັດທັງໝາຍແນມເບິ່ງກະຕ່າຍທີ່ຍືນຫັນໝ້າຕື່ນຢູ່, ກະຕ່າຍເຈົ້າເຫັນແຜ່ນດິນເປັນບໍ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍືນສູງມັນດັ່ງ ດັ່ງຢູ່ໃສ? ສູງມັນດັ່ງປານຟ້າຜ່າຍໆຢູ່ໄກບ່ອນຂ້ານ້ອຍນອນພຸ່ນ, ເຈົ້ານອນຢູ່ໃສພາພວກຂອຍໄປເບິ່ງດູ. ເວົ້າແລ້ວວາຊະສີ, ກະຕ່າຍແລະສັດທັງໝາຍກໍມັງໝ້າໄປຫາບ່ອນກະຕ່າຍນອນ. ຂ້ານ້ອຍນອນຢູ່ບ່ອນນີ້ແຫຼະ ກະຕ່າຍຊື້ບ່ອນນອນ ໃຫ້ວາຊະສີເບິ່ງ ໃນບ່ອນໄກຄູງ ກໍ່ງົງບສະຫວັດ ບໍ່ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນຂະນະນັ້ນວາຊະສີຜູ້ສະຫຼາດສົມເປັນເຈົ້າປ່າ ໄດ້ແນມເຫັນໝາກຖຸມໝ່ວຍໜຶ່ງ, ວາງຍອງຢູ່ເທິງໃປຕາມແຫ້ທີ່ມີຮອຍແຕກມຸ່ນ ວາຊະສີຈຶ່ງເວົ້ວວ່າ: ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າ ແມ່ນຫຍ້າງ ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນເປັນ ກະຕ່າຍ

ເຊື່ອ ສົງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຢືນວ່າດັ່ງປານຝຳຜ່ານນີ້ ແມ່ນສົງຂມາກຕຸມໃຫຍ່ຕົກໃສ່ໃບຕາມແຫ່ງມີລະພວກສັດຖຸກໂຕພາກັນອ້າປາກຄັງເພາະຫາກໍ່ຄິດໄດ້, ກະຕ່າຍກົມໜ້າດວຍຄວາມລະອາຍ. ກະຕ່າຍເຊີຍ, ເຈົ້າຢ່າມກັນອນຫຼາຍໃຫ້ມີສະຕິແນ່ແລະຢ່າເອົາແຕ່ຕົກໃຈຈົນເກີດເຫດພວກສັດທັງຫຼາຍກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນເມື່ອ ໄດ້ຢືນຫຍຸງກໍ່ຊອກຫາສາເຫດຜົນກ່ອນຈຶ່ງເຊື່ອຮູບໃບ! ພາກັນໄປຊອກຫາກິນສາ ເມື່ອອາຊະສີເວົ້າສຸດສັດຖຸກໂຕກໍ່ກ່າວຕຳຂອບໃຈຕໍ່ອາຊະສີແລວພາກັນໄປຊອກຫາກິນ ຕ່າງໃຜຕ່າງລາວດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ. ແຕ່ນັ້ນມາກະຕ່າຍກໍ່ເປັນສັດທີ່ຕົກໃຈງ່າຍ ລະແວງຕະຫຼອດຈົນຮອດຖຸກມື້ນີ້.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານສັດ
-ແນວຄິດໃນເລື່ອງ:	ການບໍ່ຊອກຫາເຫດຜົນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ເປັນເຫດໃຫ້ຕົນເອງ ແລະ ຫຼຸ່ມເພື່ອນເສຍຫາຍໄດ້ !

-ຜູ້ເລົາ: ລູງກົງ ຄໍາພູກອນ ອາຍຸ 42 ປີ ບ້ານ ຈອມແກ້ວ, ເມືອງ ໄກສອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ
-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ພິດສະໄໝ ຂັນທະວົງໄຊ ຫ້ອງປີທີ 1 ສັງຄົມ 2

43.ເລື່ອງ: ແບ້ ກັບ ໝາໄນ (The goat and the wolf)

ຄົງໜຶ່ງນານມາແລວ ຢ້າມີໝາໄນໂຕໜຶ່ງໄດ້ແລ່ນໄປຕາມຫາງຮອດແຄມບ້ານເພື່ອຊອກຫາອາຫານ, ແຕ່ດ້ວຍຄວາມບໍ່ລະມັດລະວັງ, ມັນເລີຍຕົກລົງໄປໃນນັ້ນສ້າງເວລານັ້ນນັ້ນສ້າງຕົ້ນເຂັ້ມງົດຢູ່ກົນບໍ່ຫຼາຍຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ມັນບໍ່ສາມາດບັນຂຶ້ນມາປາກສ້າງໄດ້. ໝາໄນໂຊກຮ້າຍນັ້ນເລີຍນັ້ນລົງຊອກຫາວິທີຫາງອອກຈາກນຳສ້າງ ໃນຂະນະນັ້ນເອງຕາມຫາງທີ່ໝາໄດ້ຜ່ານມານັ້ນກໍໄດ້ມີແບ່ໂຕໜຶ່ງກຳລັງຢ່າງມາຊອກຫານຳກິນ, ພົກລົງປາກສ້າງແບ້ກໍກົມລົງເບິ່ງປາກສ້າງ ທັນໄດ້ນັ້ນກໍແນມເຫັນ ໝານັ້ນເຫຼົງເຫຼົງຢູ່ໃນນັ້ນແບ້ຈຶ່ງຮ້ອງຖາມວ່າ : ອ້າຍເປັນຫຍັງ ຈຶ່ງລົງໄປຢູ່ໃນນັ້ນ ? ເຈົ້າກຳລັງເຮັດອື່ຫຍ່ງຢູ່ ? ທ້າວໂງ່ເຊີຍ! ຈະເຮັດຫຍັງກໍ່ພັກຜ່ອນຊັ້ນບໍ່ ? ໝາໄນຕອບ. ຢູ່ເຫິງພູນຮອນຊີຕາຍ, ຢູ່ລຸ່ມມືເຢັນຊີຕາຍນັ້ນກໍເຢັນ ຊື້ໃຈຢູ່ທ່າງກິນຢູ່ທ່າງອາບ. ແບ້ກຳລັງທີ່ວັນຈຶ່ງຖາມວ່າ: ນຳໃນທັນເຢັນດີແທ້ບໍ່? ໝາໄນຕອບ: ວິເສດທີ່ສຸດທັນແຫຼະມາ ! ມາແບ້ລົງມາກິນໂລດ ຖ້າປາກກິນຢູ່ນີ້ມີບ່ອນພໍສໍາລັບຂ້ອຍແລະເຈົ້າຢູ່ດອກ ! ໝາໄນຫຼອກແບ້, ເມື່ອໄດ້ຢືນແນບນັ້ນແບ້ກໍຟ້າວໂດດລົງໄປໃນສ້າງ ພົກລົງໂຕໝາກໍເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າລົງມາກິນກໍດີແລວໃຫ້ຂ້ອຍປິນຫຼັງເຈົ້າຂຶ້ນແນ່, ເວົ້າແລວໝາກໍໂດດ ຂຶ້ນຫຼັງແບ້, ແລວຂະໂຍງ ອອກຈາກປາກສ້າງ ແຕ່ຍັງເປັນໂຊກດີຂອງແບ້ ຜູ້ເຈົ້າຂອງຍັງຫາເຫັນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ແບ້ໂຕນັ້ນ ບໍ່ຕາຍຍົນຄວາມຫິວຢູ່ໃນນັ້ນສ້າງ.

-ປະເພດນິຫານ:	ນິຫານສັດ
-ແນວຄິດໃນເລື່ອງ:	ຄົນໂງ່ ຍ່ອມເປັນຫາດ ຂອງຄົນສະຫຼາດສະເໝີ !

- ຜູ້ເລົາ: ລູງຂັ້ນຄໍາ ອ່ອນນາວົງ ອາຍຸ 38 ປີ ບ້ານ ຈອມເັດ, ເມືອງ ທ່າແຂກ, ແຂວງຄຳມ່ວນ
-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ພິດສະໄໝ ຂັນທະວົງໄຊ ຫ້ອງປີທີ 1 ສັງຄົມ 2

44. ເລື່ອງ : ພໍາກະດ້າງ ແມ່ກະແຕ້ງ

(The sterile couple)

ແຕ່ກັ້ນແຕ່ກ່ອນ ມີຄອບຄົວໜຶ່ງຢູ່ກັນສອງຜິວເມຍຈົນວ່າເຕົາແກ່ແຕ່ບໍ່ທັນມີລຸກ ,ແຕ່ລະມີສອງຜິວເມຍໄດ້ພາກັນໄປຮັດໄຮ້ ພິໄປຮອດເຄົ່າງຫາງຢູ່ກາງປ່າກໍເຫັນເດັກນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງນັ້ນດິນຊາຍຢູ່ກາງຫາງເມື່ອສອງຜິວເມຍ ຫຼົງວ ເຫັນກໍຄິດຢາກໄດ້ມາເປັນລຸກ ຜູ້ເປັນເມຍເລີຍອຸ້ມເອົາເດັກນ້ອຍໄວ້ເປັນລຸກ , ຕໍ່ມາຜູ້ເປັນຜິວກໍບອກໃຫ້ເມຍເອົາລຸກ ຢູ່ເຮືອນສ່ວນຕົນກໍໄດ້ໄປໃຫ້ຄິດດັ່ງທຸກວັນໃນເວລາທີ່ເມຍຢູ່ເຮືອນເມຍກໍໄດ້ໄປຕັກນ້ຳໂດຍສ້າງໃຫ້ຄົນເຮືອນໃກ້ກັນເປັນຜູ້ເບິ່ງລຸກ ໃຫ້ພໍລາວໄປຫວິດໜ້ອຍໜຶ່ງເດັກນ້ອຍທີ່ລາວເອົາມາລ້ຽງຮັດລູກນັ້ນກໍຕື່ມລຸກມາກິນກ້ວຍຢູ່ເທິງຂ້ວນຕົນເບື້ອງໜຶ່ງ ປະບອບອຸ່ແລະອີກຕົນເບື້ອງໜຶ່ງປະບອບວັນນັ້ນກິນໝາກ້ວຍຢ່າງມີຄວາມສຸກ. ພົມເຮືອນໃກ້ມາຈອບເປິ່ງກໍເຫັນເດັກນ້ອຍຄົນນັ້ນນັ້ນກິນກ້ວຍກໍຄິດຢ່ານ ແລະ ຄົດວ່າເດັກນ້ອຍເປັນຜິ ເມື່ອຜູ້ເປັນແມ່ກັບມາແຕ່ຕັກນ້ຳກໍເຮັດເປັນ ເດັກນ້ອຍນອນຢູ່ຄືເກົ່າ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຄົນເຮືອນໃກ້ກໍເລົ່າເຫດການໃຫ້ພວກເຂົາຫັງສອງຜິວເມຍຟ້ງວ່າ : ເດັກນ້ອຍຄົນ ນັ້ນເປັນຜິ ແຕ່ພວກເຂົາກໍບໍ່ເຊື້ອ, ພວກເຂົາກໍເວົ້ວວ່າ ຖ້າບໍ່ເຊື້ອໃຫ້ເຮັດຕັ້ງຕີໃປຕັກນ້ຳ ແລ້ວກັບມາຈອບເປິ່ງ , ເມື່ອເຮັດດັ່ງນັ້ນກະຫັນຄືດດັ່ງພວກຊາວບ້ານເວົ້າສຸ່ພັ້ງອໍ້ຫຼີ ເມື່ອເຫັນດັ່ງນັ້ນ ເວລາທີ່ຜູ້ເປັນຜິວກັບມາແຕ່ໄຮ້ ກໍເລົ່າສຸ່ຜິວຟ້ງແລະປຶກສາຫາລືກິນວ່າ : ຈະຮັດແນວໄດ້ກັບເດັກນ້ອຍຄົນນັ້ນ, ຜູ້ເປັນຜິວເລີຍອອກຄວາມຄົດວ່າມີອື່ນຮັດເອົາມັນໄປໄຮ່ນໍາ , ພົມເຊົ້າມາສອງຜິວເມຍກໍຮັດຕາມແຜນທີ່ຜິວເວົ້ວມາ, ເມື່ອໄປຮອດໄຮ້ແລ້ວ ສອງຜິວເມຍກໍພາກັນກອງໄມ້ຂຶ້ນກອງບັກໃຫຍ່ແລ້ວຈຸດ, ພິໄພລູກຂຶ້ນຖວມທີ່ວິໄລວ່າສອງຜິວເມຍກໍເອົາເດັກນ້ອຍໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນມັນກໍຮ້ອງຂຶ້ນໂອຍງ່າ ຄັນກູ້ຮູ້ຈັກແບບນີ້ກູ້ຊີກິນສູ່ທັງສອງຜິວເມຍແຕ່ດິນແລ້ວ.

- ປະເພດ: ນິຫານ ຜິ / ອັດສະຈັນ
- ແນວຄົດໃນ: ຄວາມເຊື້ອໃນສິ່ງທີ່ເໜືອທຳມະຊາດ ຫຼື ບໍ່ຄິດບໍ່ອ່ານເອົາແຕ່ໄດ້ຢ່າງດູວ

- ເຕັມກຳ: ນ. ວາດສະໜາ ສຸກກະເສີມ ທ້ອງ 1 ສັງຄົມ ກ ນັກສຶກສາຈາກ ເມືອງ ໄຊບຸລີ

45.ເລື່ອງ: ບັນຍາອ່ອນ

(The stupid person)

ມີຄອບຄົວໜຶ່ງສອງຜິວເມຍຢູ່ກັນແລະມີລຸກ 4 ຄົນ, ແຕ່ລະມີໄດ້ພາກັນຮັດໄຮ້ ຮັດສວນ ມີໜຶ່ງເມຍບອກໃຫ້ຜິວເຮັດຄ້າມັນ, ຜິວກໍຖາມເມຍ ຮັດແນວໄດ້ຄ້າງມັນ , ເມຍບອກວ່າ ຮັດແບບເຈົ້າຫັນແລ້ວ ຜູ້ເປັນຜິວກໍຮັດຕາມເມຍບອກ, ແລ້ວຕົນເອງກໍໄປບິນຢູ່ເຕືອມັນໃຫ້ເຕືອມັນລາມຂຶ້ນຕາມຕົນຕົວ. ແຕ່ລະມີລຸກກໍພາກັນໄປເກັບເອົາໄຂ້ມັນຈົນໄຂ້ມັນໝົດ. ຫຼາຍເດືອນຕໍ່ມາກໍຮອດຍາມຮັດໄຮ້ອີກ, ເມຍເລີຍບອກໃຫ້ຜິວໄປຖາງໄຮ່ພໍຖາງແລ້ວກໍບອກໃຫ້ໄປຈຸດພຽງທີ່ວິພຽງທີ່ວິຕົນ, ໃຫ້ຈຸດພຽງຕົນເດີກແລ້ວ ກໍໄປພໍລົມມາພຽງທີ່ວິເພີ່ມກໍຕ່ອຍເຫັນໄປຈຸດທີ່ວິເພີ່ມເອງ, ລົມພຽງຕົນກໍຈຸດ ຕົນເພີ່ມເອງຈົບໄຟໃໝ່ຕົນເອງເຈັບ . ສ່ວນໄຮ້ທີ່ໄປຈຸດນັ້ນພັດບໍ່ໃໝ່ແລ້ວເພີ່ມກໍເມືອບອກເມຍ ເພີ່ມ ວ່າ : ໄຮ່ທີ່ໄປຈຸດນັ້ນມັນບໍ່ໄໝແລ້ວເມຍກໍຖາມວ່າ: ເຈົ້າຮັດແນວໄດ້ຈຶ່ງບໍ່ໄໝຜູ້ເປັນຜິວຈຶ່ງຕອບວ່າ:ຂ້ອຍຮັດຕາມທີ່ ເຈົ້າບອກຫັນລະແຕ່ມັນບໍ່ໄໝໜີ, ໄໝນແຕ່ຜິມຂ້ອຍກັບຕົນ. ເມຍເລີຍເວົ້ວວ່າ: ມັນບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ. ສຸດທ້າຍຜູ້ເປັນເມຍເລີຍໄປຈຸດເອງ. ມີເມຍໄປຈຸດໄຮ້ນັ້ນບັງເອີນຢູ່ກ້ອງຮ່າບ່ອນເມຍໄປຈຸດນັ້ນພັດມີພານໂຕໜຶ່ງມັນແລ່ນອອກບໍ່ທັນໄຟກໍເລີຍໄໝໜີມັນ. ເມື່ອໄຟມອດລາວເລີຍເຫັນພານໂຕນັ້ນຍັງເຫຼືອແຕ່ຫົວຂອງມັນຢູ່ເຊົ້ວແກກແຊກຢູ່ ລາວເລີຍໄຈມໃສ່ກະຕ່າແລ້ວ

ເອົາມັນເມືອບ້ານ.ພໍເມືອຮອດກາງທາງບ່ອນມີນໍ້າສ້າງນັ້ນລາວກໍ່ເລີຍແວ່ອບໍາປະເຄື່ອງໄວ້ຢູ່ຝຸມໄມ້ກັບ ກະ ຕ່າຫົວພານນັ້ນ,ບັງເອີນຜູ້ຜົວຂອງລາວພັດມາເຫັນກໍ່ຄົດວ່າເມຍຂອງຕົມຕາຍແລ້ວ ເພາະເພີ່ມເຫັນຫົວພານໃນກະຕ່າເມຍເພີ່ມຄົດວ່າ ຫົວເມຍຂອງພື້ນ, ເພີ່ມກໍ່ເລີຍເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເມຍເມືອບ້ານ. ພໍເມຍອາບນໍ້າແລ້ວກໍ່ ທາ ແກ້ໄຂນຸ່ງນຳເຫັນຈຶ່ງອາບນໍ້າຢູ່ຈົນຄໍ່າເພາະບໍ່ມີເຄື່ອງນຸ່ງ.ພໍຄໍ່າແລ້ວລາວກໍ່ເມືອຮີອນລ ແລະ ເອົາຫົວພານອອກມາແຕ່ງກິນສູ່ລຸກກິນ,ສ່ວນຜົວກໍ່ຈອບຢູ່ກ້ອງຕະລ່າງເຮືອນເພາະຄົດວ່າເມຍຕາຍ. ບັງເອີນນໍ້າແກ່ງຫົວພານທີ່ເມຍຮັດນັ້ນຢາດລົງໃສ່ຫຼັງມີຜົວເພີ່ມເລີຍເລີຍກິນເພີ່ມຈຶ່ງເວົ້ວວ່າ:ເມຍກຸຕາຍແລ້ວກໍ່ຢັງຮັດກິນແຊບຢູ່.ເມຍໄດ້ຍືນຈຶ່ງຮ້ອງໃສ່ວ່າ:ແມ່ນໃຜມາເວົ້າຢູ່ນີ້,ຜູ້ເປັນຜົວເລີຍຢ້ານກໍ່ແລ່ນ ໄປທາງສວນຜັກກາດທີ່ໃຫ້ບ້ານປຸກນັ້ນດອກ ມັນເລີຍຕົດອະໄວຍະວະເພດ ເພີ່ນ, ເພີ່ນແລ່ນທັງເມືອຍທັງ ຢ້ານແລ້ວກໍ່ກັ້ມເບື້ອຂອງຕົມເອງພັດເຫັນດອກຜັກຕິດຂອງພື້ນ,ເພີ່ນກໍ່ເລີຍເວົ້ວວ່າ:ລຸກກຸເສຍ,ເມຍກຸຕາຍຈາກມີຢູ່ມີຄວາມສຸກຢູ່ນີ້ ມີຢູ່ຖືດອກໄມ້ດອກ ໄລ້ຢູ່.

(ຈົບ)

- ປະເພດ: ນິຫານ ຕະຫຼິກ / ອັດສະຈັນ
- ແນວຕິດໃນ: ຕົນບໍ່ມີບັນຍາ ຍ່ອມເປັນຕົນໄງ່ສະເໜີ

46.ເລື່ອງ: ສອງສ່ຽວໄປຊຸດກະບູ

(The two friends to digged for crabs)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນມີຄອບຄົວໜີ່ທຸກຍາກອາໄສຢູ່ນາກນສອງຄົນແມ່ລຸກມື້ນີ້ມີໜຸ່ຂອງລຸກມາ ຊວນໄປຊຸດກະບູ , ແຕ່ລາວພັດບໍມີສຽມຜູ້ເປັນຫຸ່ນຈຶ່ງເວົ້ວວ່າ:ໄປເອົາສຽມນຳກັນປ່ຽນດຽວຊຸດ. ເວລາໄປກອດແລ້ວນັ້ນທັງສອງສ່ຽວຕ່າງຄົນ ຕ່າງກໍເຫັນຮູກະບູ,ສ່ຽວຜູ້ບໍ່ມີສຽມກໍ່ຮ້ອງໃສ່ສ່ຽວຜູ້ມີ ສຽມໃຫ້ເອົາສຽມມາໃຫ້ຊຸດ, ແຕ່ສ່ຽວຜູ້ມີສຽມພັດຮ້ອງມາບອກວ່າ: ຂຸດຮູນີ່ກ່ອນຢູ່ເລື້ອຍໆຈົນຄໍ່າ. ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນສ່ຽວຜູ້ບໍ່ມີສຽມເລີຍຕັດສິນໃຈເອົາມີຈິກຮູກະບູ ໃນເວລາຈິກຮູກະບູນັ້ນ ແຂນຂອງ ລາວເລີຍຄາຮູກະບູ ,ລາວພະຍາຍາມດຶງແນວໃດກໍບໍ່ສາມາດດຶງເອົາມີຂອງລາວຂຶ້ນມາໄດ້. ໃນເວລານັ້ນມີຜິຈະໄລຍຈິກກີ້ມາພໍແລ້ວຄິດຢາກກິນລາວ,ແຕ່ລາວພັດອ້ອນວອນຂໍຊີວິດແລະເວົ້ວວ່າ:ປ່າກິນຂ້າມ້ອຍຖ້ອນຂ້າມ້ອຍທຸກຍາກລຳບາກຫຼາຍຕົນໂຕກໍຈ່ອຍເຫັນບໍ່ແຊບດອກ,ຖ້າທ່ານໄວ້ຊີວິດຂ້າມ້ອຍຊີຍອມໄປເປັນຂ້ອຍຂ້າຮັບໃຊ້.ມີ້ອໄດ້ຍືນແນວນັ້ນຜິຈະໄລຍຈິກກໍ່ຊ່ວຍດຶງມີຂຶ້ນຈາກຮູກະບູແລ້ວກໍເອົາລາວເມື່ອຢູ່ນຳແລະ ຜິໄດ້ບອກສອນລາວວ່າ: ເວລາຂຶ້ນຕັກເຂົ້າຢູ່ເລົ້າຖ້າເຫັນ ແມ່ງງອດ , ຂີ້ເຂັບບໍ່ໃຫ້ຫີບເລົ້າ, ເວລາໄປຕໍາເຂົ້າບໍ່ໃຫ້ເອົາສາກເຕະຄິກ, ເວລາເກືອໜູ້, ເກືອເປັດ, ເກືອໄກບໍ່ໃຫ້ເອົາໄມ້ເຕາະຮາງ.ລາວກໍປະຕິບັດຕາມຄໍາຜົບອກສອນທຸກຢ່າງ. ຫຼາຍເດືອນຫຼາຍປີ ຕໍ່ມາລາວມີ

ຄວາມໂສກເສົາຫຼັງວ່າມເຫັງຍ້ອນຄົດຮອດບ້ານຄົດຮອດແມ່ຜິຈຶ່ງຖາມວ່າ: ເປັນຫຍັງນາງ ເຈົ້າຈຶ່ງໂສກເສົາຫຼັງວ່າມເຫັງແທ້ລາວກໍ່ຕອບຜິວວ່າ:ລາວຄົນຄໍ ຜິກໍເອົາສາຍຄໍຄໍາມາສີບໃສ່ຄໍ ແລ້ວກໍ່ ຖາມອີກ ລາວກໍ່ຕອບວ່າຄົນແຂນ , ຄົນຕົນຄົນໄຕ, ຜິຈຶ່ງເອົາເງິນຄໍາມາສີບໃສ່ເຕັມຕົນໂຕລາວ, ແຕ່ລາວພັດຍັງເຫັງຢູ່ຄືເກົ່າ ຜິຈຶ່ງຖາມລາວອີກວ່າ: ເປັນຫຍັງ, ລາວຈຶ່ງຕອບວ່າຄົດຮອດແມ່.ຜິຈຶ່ງເອົາລາວກັບຄົນໄປສິ່ງໄວ້ບ່ອນເກົ່າບ່ອນລາວໄປ ຂຸດກະບູແລ້ວແຂນຄາຮູກະບູ, ແລ້ວລາວກໍກັບຄົນມາຢູ່ກັບແມ່ຄື ເກົ່າ . ເມື່ອສ່ຽວຜູ້ຂີ້ທີ່ຫຼວງເຫັນກໍ່ຮ້ອງຖາມວ່າ: ໂຕມາແຕ່ໃສຄົມໄດ້ເງິນຄໍາຫຼາຍແທ້, ລາວກໍ່ຕອບວ່າ: ມາແຕ່ບ່ອນໄປຊຸດກະບູ, ແລ້ວລາວກໍ່ເລົ້າເລື້ອງທຸກຢ່າງສູ່ສ່ຽວຟັງ. ຢູ່ມາມີໃໝ່ສ່ຽວຜູ້ຂີ້ທີ່ສຽມຄົດຢາກໄດ້ເງິນຄໍາຈາກຜິຈະໄລຍຈິກ, ຈຶ່ງໄປຊຸດກະບູເຮັດຕາມທີ່ສ່ຽວເວົ້າສູ່ຟັງ.ຮັດມີຄາຮູກະບູໄວ້ຮັດຄືລາວທຸກຢ່າງ, ເມື່ອຜິຈະໄລຍຈິກມາຮອດກໍເວົ້າຄືທີ່ເຄີຍເວົ້າມາແລ້ວ, ກໍເອົາເມື່ອຢູ່ຮີອນນຳ.ຜິກໍບ້ອກ ສອນຄືກັບສ່ຽວຜູ້ກ່ອນ,ແຕ່ລາວພັດຮັດຕາມບໍ່ໄດ້. ເມື່ອຂຶ້ນເລົ້າຕັກເຂົ້າເຫັນແມ່ງງອດກໍທີບເລົ້າ, ໃປຕໍາເຂົ້າກໍເອົາສາກເຕາະຄິກ, ດັກຈຶ່ງອົບເອົາລາວຍັງເຫຼືອ ແຕ່ຫົວ ແລ້ວ

ຜິກກົງລາວເມືອບ້ານແລ້ວກໍ່ຄຳຫັກຕາຍ.

- ປະເພດ: ນິຫານ ຜີ / ອັດສະຈັນ
- ແນວຄິດໃນ: ເຮັດຈັງເພີ່ນ ແຕ່ບໍ່ເຮັດຈັງເພີ່ນ

47. ເລື່ອງ: ຕາບອດກິນຂອນດອກ

(The blind man ate disintegrating log)

ແກ່ກ່ອນມີຄອບຄົວຕາບອດຄອບຄົວໜຶ່ງ ພໍແມ່ຕາບອດ , ສ່ວນລຸກສາວຂອງລາວຕາບໍ່ໄດ້ບອດ ແລະ ມີຄືນເອົາລຸກສາວຂອງລາວໄປລ້ຽງປະໃຫ້ສອງຜິວເມຍຕາບອດຢູ່ນໍາກັນ. ຜິວເມຍຄຸນີ້ເລາຜິວຂອງລາວໄປຫາປາມາຜູ້ເປັນເມຍກໍເຮັດກິນ, ແຕ່ພາກັນກິນແນວນັ້ນພັດແມ່ນຂອນດອກກິນທຸກມື້ທຸກວັນ. ຜູ້ເປັນເມຍກໍຄົດວ່າຜິວເພີ່ນໄດ້ປາໃຫ້ຍາສູ່ເພີ່ນກິນທຸກມື້ທຸກເທື່ອທີ່ໄປຫາປາ, ແຕ່ຄວາມຈີ່ງແລ້ວແມ່ນຂອນດອກ. ຈິນມາຮອດວັນໜີ້ຮັດໃຫ້ເມຍຂອງລາວເຈັບທ້ອງຈົນເມຍລາວນັ້ນຕາຍ, ຊາວບ້ານກໍ່ພາກັນແຮ່ມາເບ່ງພວກເຂົາກໍຈັດການຕາມຮົດຄອງປະເພນີ. ຫຼາຍເດືອນຕໍ່ມາຜິວຂອງ ລາວ ກໍ່ຍ່າງໄປແກ່ຫົວຄັນໄດ ເລີຍຫຼົງໄປນຳຂັ້ນໄດກໍເລີຍຕາຍຊື້ນຫຼອກລໍ່ຢູ່.

(ຈົບ)

- ປະເພດ: ນິຫານ ອັດສະຈັນ
- ແນວຄິດໃນ: ຄວາມຍາກຈົນ ຂາດແຄນ ບໍ່ມີຜິຜູງວແລ

48.ເລື່ອງ: ຫຼຸ້ມວກກິນຝານ

(The man ignored to hear)

ແກ່ກ່ອນ ມີຄອບຄົວໜຶ່ງອນນາໜີດຄອບຄົວ ພຶດພວກໂຫ້ພານຍົງພານເລີຍແລ່ນມາຕາຍໃນ ນາເພີ່ນ , ເພີ່ນເລີຍຫາມໄປເຊື່ອງໄວ້ເພື່ອໄວ້ກິນຜູ້ດຽວ. ພົມພວກນຳຝານມາເຂົາກໍເລີຍເອັ້ນຖາມວ່າ:ເຫັນພານແລ່ນກາຍມາຫາງນີ້ບໍ ! ລາວເລີຍຕອບວ່າ:ຫາງໄຕ້ໃສ່ເຂົ້າໝາກເຂົອ,ຫາງເໜືອໃສ່ເຂົ້າໝາກແດ້ງ, ກາຍຫັ້ນໃສ່ເຂົ້າຈ້າວໝົດ. ພວກນຳຝານກໍ່ເລີຍເວົ້ວວ່າ:ສາຫຼຸດໃຫ້ຫຼຸສຸ້ມວກ. ຢູ່ຕໍ່ມາເນັ້ນໜຶ່ງກໍ່ເລີຍຫຼຸ້ມວກໝົດຄອບຄົວ, ມີວັນໜີ້ລຸກຊາຍຂອງເພື່ນໄປລ້ຽງຄວາຍຢູ່ຫົວນາແຂກເລີຍຖາມວ່າ:ຫາງໄປຖາງນີ້ຢູ່ໃສ? ມັນເລີຍແລ່ນມາບອກເອື້ອຍຜູ້ຕໍ່ຫຼຸກຢູ່. ເອື້ອຍງ່າແຂກມາຖາມຊື້ຄວາຍເຮົາ, ຜູ້ເປັນເອື້ອຍເລີຍຕອບວ່າ:ລົງບໍ່ລາຍກໍ່ຢ່າງວຸກວະ. ມັນເລີຍແລ່ນໄປຫາເອື້ອຍຜູ້ທີ່ຍ້ອມໜີ້ຢູ່. ເອື້ອຍງ່າແຂກມາຖາມຊື້ຄວາຍເຮົາ, ເອື້ອຍຜູ້ທີ່ສອງຈີ່ງຕອບວ່າ:ດຳບໍ່ແດງກໍ່ຢ່າງວຸກວະ. ມັນເລີຍແລ່ນໄປຫາແມ່ຢູ່ເທິງຖາງເລີຍເວົ້ວວ່າ:ແມ່ງແຂກມາຖາມຊື້ຄວາຍເຮົາແມ່ກໍເລີຍເວົ້ວວ່າ:ຟ້າແມ່ເຮີຍໃບກັນນ້ອຍມັນວ່າເຮົາໄດ້ກິນໝົກເຫັດ, ຜິວຕອບວ່າ: ຮີ.....ຄັນຂ້ອຍຕິດໃຫ້ຂ້ອຍ ຕາຍແມ !

(ຈົບ)

- ປະເພດ: ນິຫານ ອັດສະຈັນ
- ແນວຄິດໃນ: ຫຼຸ້ມວກກິນຝານ ຫຼື ຮູ້ ທຳທ່າເໝືອນ ບໍ່ຮູ້

49.ເລື່ອງ: ເຖິ່ງກັບເຖິ່ງຈັນໄປເວັບໝາກມ່ວງ

(Grandpha Khien and grandma Chan picked up mangoes)

ແຕ່ກີ້ມີກີ້ມີກີ້ມີສອງເຖິ່ງຊື່ : ເຖິ່ງກັບເຖິ່ງຈັນ. ມີໜຶ່ງເຖິ່ງກັບມ່ວງເຕັ້ງເດີກຄຸ້ມື້, ເຖິ່ງຈັນໄປບໍ່ທັນເຖິ່ງຈັນຈັກມື້, ເຖິ່ງຈັນເລີຍຄົດຢາກຮ້າຍເຖິ່ງກັບມ່ວງເພື່ນເລີຍໄປກ່ອນເຖິ່ງກັບມ່ວງຕ່າງຂັນກົກ. ພໍໃປຮອດກໍ່ເຫັນໂຕໜີນັ່ງກິນໝາກມ່ວງວົມໆຢູ່ ເຖິ່ງຈັນເລີຍນິກວ່າ: ເຖິ່ງກັບມ່ວງມາກ່ອນ ອີກ ເພີ່ມຈຶ່ງໂດດເຂົ້າໄປກ່ອດຄໍ່ຮັດເຂົ້າ. ໝີຈຶ່ງພາເຖິ່ງຈັນແລ່ນເຂົ້າປ່າໄປຈົນສັງເສື້ອບໍ່ມີໃນໂຕ, ໝີນັ້ນພາແລ່ນໄປຈົນໝີໝາຍໃຈໆບໍ່ໄດ້ຍ້ອນແຂນຂອງເຖິ່ງຈັນຮັດຈຶ່ງພາເຖິ່ງຈັນລົ້ມລົງໃນຫົນທາງ. ພໍເຖິ່ງເວລາ 8 ໂມງົບດີຍ່າທ່ານຢູ່ມະຫາໄຊຊອກໄປບິນບາດ, ຈຶ່ງເຫັນໝີກັບຄົນ ນອນກອດກັນ ຢູ້ຂ້າງທາງ ຍາທ່ານເລີຍຕີໝີນັ້ນຕາຍແລ້ວກໍ່ແກະໝີອອກຈາກຄຳເຖິ່ງຈັນເລີຍຮ້ອງ ຢູ້ແຮບໆ ຂໍາເອົາໜົມມາເປົາສາມມື້ຈຶ່ງຮູ້ເມື່ອຄວາມຄົນ.

(ຈົບ)

- ປະເພດ: ນິຫານ ອັດສະຈັນ
- ແນວຄົດໃນ: ຄວາມຍັ້ນຜູ້ອື່ນໄດ້ລື່ນ ເປັນໂທດເຖິງຕາຍ

50.ເລື່ອງ: ຕາດທຸກບໍ່ຮ່ອນມີ

(Born to be poor)

ແຕ່ກີ້ມີກີ້ມີກີ້ມີຜົວເມຍຄຸ້ມື່ງເອົາກັນມາຫຼາຍພ້າຫຼ້າປີຍາມໃດກໍທຸກຍາກຂາດເຂັນ ,ຜູ້ເປັນເມຍຍາມໃດກໍຄົດຢາກຊ່ຽງເປົ່ງກັບຜົວວ່າຊີທຸກຕະຫຼອດໄປບໍ່. ລາວເລີຍໝີກໄກ່, ລາວແພຍກໝີກກະດຸກໄວ້ແຕ່ໝີກກະດຸກ, ໝີກຊື້ນໄວ້ແຕ່ໝີກຊື້ນ ແລ້ວລາວອະຖິຖານວ່າ: ຖ້າຜົວລາວຈັບຖືກໝີກຊື້ນ ລາວຊີ້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກຂາດເຂັນ . ຫຼັງຈາກນັ້ນຝຶກຜົວມາລາວເລີຍໄປຈັບຖືກໝີກກະດຸກ, ເມື່ອເຫັນເປັນແນວນັ້ນຜູ້ເປັນເມຍເລີຍປະຜົວໜີໄປທາງໃໝ່. ເມື່ອໜີໄປແລ້ວລາວເລີຍໄປດໍາຜົວພະຍາ, ສ່ວນຜົວລາວແມ່ນຍັງທຸກຍາກຂາດເຂັນ. ມີບື້ນີ້ລາວໄປຂໍທານຜູ້ເປັນເມຍເລີຍຫຼຽວເຫັນລາວຄົດໃນໃຈວ່າ: ຜົວນີ້ຍັງທຸກຍັງຍາກຢູ່ ລາວເລີຍຫໍ່ຄໍາໃຫ້, ແຕ່ລາວບໍ່ຮູ້ວ່າໃນຫຼັນນີ້ມີຄໍາ. ຈາກນັ້ນລາວໄປຮອດຮືອນສ່ວງແລ້ວແວ່ງກິນເຂົ້າ, ຜູ້ເປັນສ່ວງໄປຄົ້ນຖິ່ງເລີຍພິບຫໍ່ຄໍາແລ້ວກໍ່ເອົາ. ຫຼັງຈາກກິນເຂົ້າແລ້ວລາວກໍ່ເດີນໄປຂໍທານຕໍ່, ແຕ່ລະມື້ລະວັນລາວຕ້ອງໄປຂໍທານທຸກມີແລະມື້ນີ້ຜູ້ເປັນເມຍຫຼຽວເຫັນອີກລາວຄົດໃນໃຈວ່າ: ລາວເອົາຄໍາໃຫ້ແຕ່ຜົວຍັງທຸກຍາກຢູ່ລາວເລີຍຫໍ່ເອົາເງິນໃຫ້. ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍ່ເມື່ອແຕ່ໃນລະຫ່ວງທາງພໍໄປຮອດຂົວ, ລາວເລີຍເອົາຫໍ່ເງິນມານັບ ເມື່ອເຫັນຄົນມາລາວຕິກໃຈ ລາວພ້າວຄຸບເອົາເງິນ, ຄຸບເອົານັ້ນ ຄຸບເອົານີ້ເງິນເລີຍຕິກນີ້. - ເລົ່າໂດຍ: ພໍເຖິ່ງກັບ, ອຍ້ 60 ປີ ບ້ານໂພນສິ້ມໂຮງ ເມື່ອງໄຊພູທອງ ແຂວງສະຫວັນະເຂດ

- ປະເພດ: ນິຫານ ອັດສະຈັນ
- ແນວຄົດໃນ: ຕາດທຸກບໍ່ຮ່ອນມີ ຄົນບໍ່ຊຸຊີບໍ່ຮ່ອນໄດ້ !

51.ເລື່ອງ: ສາມອ້າຍນ້ອງໄປເອົາບຸນ

(Three brothers went to a festival)

ແຕກີ້ແຕກ່ອນ ມີສາມອ້າຍນ້ອງໄປເອົາບຸນພໍດີມີນັ້ນພັດເປັນເດືອນແຈ້ງ. ໄປແລ້ວສາມອ້າຍນ້ອງຄິດຢາກເກັບເຄື່ອງຕົກເຮັຍໄດ້ພົດເລີຍໄປເຫັນກອງຂຶ້ຄວາຍດໍາຈຸມຄຸມພໍມິວງຄືໝວກ. ຜູ້ອ້າຍເກັບເອົາແລ້ວກໍຖີມລົງວ່າມັນປຽກ, ນ້ອງຜູ້ທີ່ສອງເກັບເອົາອີກວ່າຊີເອົາເມືອໃຫ້ແມ່ຕາກຈັບເອົາແລ້ວກໍຖີມລົງອີກວ່າມັນຂາດ. ສ່ວນນ້ອງຜູ້ທີ່ສາມກໍເກັບເອົາອີກວ່າຊີເອົາເມືອໃຫ້ແມ່ຕາບແລ້ວກໍຖີມລົງ. ພໍດີສາມອ້າຍນ້ອງໄດ້ບາຍຂຶ້ຄວາຍໝົດ ທຸກຄົນ.

(ຈີບ)

ເກັບກຳໂດຍ: ນາງ ຫຸ້ມາ ເທບວິງສາ, ສ/ຄ 1 ກ

- ປະເພດ: ນິຫານ ອັດສະຈັນ / ຕະຫຼິກເຮຣາ

- ແນວຄິດໃນ: ຄວາມບໍ່ຍອມເສຍປຸງບໍ່ຂຶ້ງກັນແລະກັນ ເປັນຫົນຫາງແຫ່ງຄວາມເສຍຫາຍ

52. ເລື່ອງ: ຄວາມໄໂງ່ຈ່າວເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຕາຍ

(Ignorance was the cause of death)

ແຕ່ບ່າງກ່ອນ ມີຜົວເມຍຄຸ້ຫົ່ງ ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ກົມກັນມາຫຼາຍປີແລ້ວຈົນມີລູກນຳກັນສອງຄົນ. ຢູ່ມາວັນຫົ່ງຄອບຄົວມີຄວາມຂາດເຂັ້ມທາງດ້ານເງິນທອງ, ຜູ້ເປັນຜົວກໍເລີຍຕັດສິນໃຈອອກຈາກບ້ານເພື່ອໄປຊອກຫາວຽກເຮັດງານທໍາເພື່ອຫາເງິນມາໃຫ້ຄອບຄົວ. ກໍາລືຍຝາກລູກກັບເມຍໄວ້ນໍາແມ່ແລະນ້ອງສາວ. ຜົວໄປທ່າງນໍາກໍຖືກຕົ້ມຕົວະບໍ່ໄດ້ເງິນໄດ້ ດຳ ຢ່າງທີ່ຕັ້ງໃຈກໍເລີຍກັບມາບ້ານ, ແຕ່ພົມມາຮອດບ້ານພັດຮູ້ຂໍວຮ້າຍວ່າເມຍຢູ່ບ້ານແອບຫຼັນຂູ້ສູ່ຊາຍ, ຝ່າຍແມ່ກໍຮູ້ເລື່ອງລາວ ລູກໄຟ້ ແຕ່ບໍ່ບອກລູກຊາຍເພາະຢ້ານຄອບຄົວແຕກແຍກກໍເລີຍປິດບັງລູກຕໍ່ໄປ. ຕໍ່ມາວັນຫົ່ງ ລູກຊາຍໄດ້ຮູ້ເລື່ອງລາວນໍາຊາວບ້ານ. ແມ່ ແລະ ນ້ອງສາວ ປິດບັງເລື່ອງເມຍຂອງຕົນ, ລາວເສຍໃຈກໍເລີຍໄລ່ແມ່ກັບນ້ອງໜີ. ສ່ວນແມ່ກໍມີຄວາມໂສກເສົ້າເສຍໃຈແລະພາລູກສາວເດີນທາງຂໍທານຄໍາໃສນອນຫັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນເມຍເລີຍລວມຫົວໃສຮ້າຍຜົວວ່າລັກເຄື່ອງເງິນຂອງຄໍາຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຊາຍຊູ້, ກໍາລືຍສັ່ງໃຫ້ທະຫານມາຊອກເບິ່ງກໍເຫັນເງິນຄໍາທີ່ເສຍໄປ, ແລ້ວກໍສັ່ງປັບປຸງຄູກ. ສ່ວນຜູ້ເປັນເມຍກໍມີຄວາມ ສຸກກັບຊາຍຊູ້, ຝ່າຍເມຍກໍບອກໃຫ້ຊາຍຊູ້ເອົາລູກໄປຢູ່ນໍາ, ແຕ່ຊາຍຊູ້ຄິດບໍ່ຊື່ ເພະຫວັງຈະເອົາລູກ ສາວໄປຮັດເມຍ. ສ່ວນລູກຊາຍຫວັງຈະເອົາໄປຂ້າພໍາທີ່ຄົງຂອງຕົນເອງທີ່ຢູ່ຄຸກ ແລະ ລາວກໍທຳຕາມທີ່ພໍລັງສັ່ງ ແລະ ໃຫ້ທະຫານເອົາພໍມາແຕ່ຄຸກແລ້ວກໍຂ້າຫັນທີ. ຫຼັງຈາກພໍຕາຍແລ້ວແມ່ໄດ້ບອກລູກຊາຍວ່າ ທີ່ຕົນຂ້ານັ້ນແມ່ນພໍຄົງ, ລູກຊາຍເກີດຄວາມໂສກເສົ້າເສຍໃຈ ເກີດຄວາມຄຽດແຄ້ນຈຶ່ງຕັດສິນໃຈຂ້າພໍ ລັງຕາຍ.

(ຈີບ)

- ເລື່ອງໂດຍ: ພໍ່ເຖົ້າຄໍາ, ອາຍຸ 62 ປີ ບ້ານດົງດອກໄມ້, ເມືອງ ໄຊພູທອງ ແຂວງ ສະຫວັນະເຂດ

- ເກັບກຳໂດຍ: ນາງ ມັດສາ ພິມມະສອນ, ສ/ຄ 1 ດ

- ປະເພດ: ນິຫານ ການດຳລົງຊີວິດ

- ແນວຄິດໃນເລື່ອງ: ຄວາມບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງ ເຮັດໃຫ້ເຂົາສອຍໃຊ້ຕົນເອງຈົນເຖິງຕາຍ

53.ເລື່ອງ: ຍາພໍ່ກັບຈິວນ້ອຍ

(The old monk and the novice)

ແຕ່ງກີ່ແຕ່ງກ່ອນມີວັດແຫ່ງໜຶ່ງມີຈົວນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງ ແລະ ຍາພໍຜູ້ໜຶ່ງຈ່າໄສຢູ່ນາກັນ , ສ່ວນຍາພໍເປັນ ຄົນຂີ້ຖືຂີ້ໝຽວ. ແຕ່ລະເຊົ້າຢາພໍກັບຈົວນ້ອຍກໍ່ພາກັນອອກໄປບິນທະບາດເມື່ອກັບມາແຕ່ບິນທະບາດແລ້ວ, ແນວກົນອັນໄດແຊບງາຍໆພໍ່ກໍບໍ່ໃຫ້ຈົວນ້ອຍກົນນຳ,ເອົາແຕ່ຂອງກົນທີ່ເຫຼືອໃຫ້ຈົວນ້ອຍແລະ ຈົວນ້ອຍຄົດຢາກຮ້າຍຢາພໍ່ບໍ່ໃຫ້ຕົນກົນ.ແລ້ວມີຕໍ່ມາຢາພໍກັບຈົວນ້ອຍກໍ່ໄປບິນທະບາດຕາມເຕີຍແລະ ໄດ້ເຄື່ອງກົນຫຼາຍໆຢາພໍ່ກໍເອົາເຂົ້າໄປເຊື່ອງໄວ້ໃນຕົບເຂົ້າ. ພຶດມີພໍ່ອກລົງ

ມາເອີ້ນຍາພໍຂຶ້ນເທິງບ້ານ, ສ່ວນຈົວນ້ອຍຢູ່ຫາຍວັດຄົດຢາກຮ້າຍຢາພໍໜ້າຍງາເທື່ອກໍາລືຍຄົດຢາກແກ້ແຄ້ນຢາພໍ. ແລ້ວກໍ່ໄປໃຂກິນປຶ້ງປາຢູ່ໃນຕົບເຂົ້າກິນຈົນໝົດຍັງເຫຼືອແຕ່ກ້າງປະໄວ້, ແລ້ວໃຫ້ແມ່ງວັນມາຈັບໜ້າຍງາແລ້ວຈົວນ້ອຍກໍ່ອັດຕິບເຂົ້າໄວ້ເຮັດຄືບໍ່ມີຫ້າຍງເກີດຂຶ້ນ. ເມື່ອຍາພໍກັບມາແຕ່ວຽກກໍ່ໄປໃຂຕິບເຂົ້າພໍດີເຫັນແມ່ງວັນແຕກອອກກໍາລືຍຢາກຮ້າຍແລ້ວຖາມຈົວນ້ອຍວ່າ: ຈົວແມ່ນເຈົ້າບໍ່ກິນ ປຶ້ງປາ, ບໍ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນ. ເຫັນແຕ່ແມ່ງວັນນັ້ນແຫຼະກິນ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ໄລ໌. ແລ້ວຍາພໍຢາກຮ້າຍແມ່ງວັນກໍ່ໃຫ້ຈົວນ້ອຍມາຕີ, ໄລ້ຕີໄປຕິມາພໍດີແມ່ງວັນໄປຈັບຕັງຢາພໍ, ຢາພໍບອກຈົວນ້ອຍຕີແມ່ງວັນໃນດັງ ແລ້ວຈົວນ້ອຍກໍ່ເອົາສາກມອງມາພາດໃສ່ດັງຢາພໍກໍ່ສະຫຼືບກັບທີ່.

- ປະເພດ: ນິຫານ ຕະຫຼິກ
 - ແນວຄົດໃນເລື່ອງ: ຄວາມຂັ້ນຕີ ບໍ່ມີໄຜເປັນເພື່ອນ.

- ເກັບກຳໄດຍ: ນາງ ມັດສາ ພິມມະສອນ, ສ/ຄ 1 ຕາ

54.ເລື່ອງ: ກະຫຼືອມ ກັບ ນາງແກວບໍ່ (ສ້ານວນ 2)

(The python and Nang Keobor) (Title 2)

ແກ່ງໆແກ່ງໆອນ ມີຄອບຄົວໜຶ່ງ ອາໄສຢູ່ນຳກັນຫຼາຍພ້າຫຼ້າປິມາແລ້ວມີລູກສາວັດໜຶ່ງຊື່ວ່າ: ແກ້ວບໍ່. ມີມື້ນຶ່ງຜູ້ເປັນຝ່ໄດ້ອອກໄປເຮັດໄຮ້, ຖາງໄຮ້, ຖາງສວນເພື່ອປຸກເຂົ້າທຳການຜະລິດ, ເມື່ອປຸກເຂົ້າໄຮ້ແລ້ວຜູ້ເປັນຜົວໄດ້ໃຫ້ເມຍແລະ ລູກໄປເຝົ້າ. ໃນເວລາທີ່ລາວເຝົ້າກໍມີຢູ່ເຫຼືອມໃຫຍ່ໂຕໜຶ່ງເລືອຍອອກມາຈາກຖ້າ, ໃນຂະນະທີ່ລາວເຊົາເມື່ອຢູ່ງໄດ້ລອຍງ ມາທາງຫຼັງຂອງລາວແລະ ໄດ້ຕອດລູກສາວຂອງລາວໃຈຈາດຄາທີ່. ເມື່ອເຫັນເປັນແນວນັ້ນຜູ້ເປັນແມ່ໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ແລະງວ່າ ໄດ້ຫາຍໄປກັບຕາ, ເມື່ອລູກຕາຍແລ້ວບໍ່ຈັກວ່າຊີຮັດແນວໄດ? ໄດ້ແຕ່ຮ້ອງໃຫ້ເສຍໃຈຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຢໍ. ໃນທີ່ສຸດ ລາວກໍ່ຕັດສິນໃຈແລ່ນເຂົ້າບ້ານ. ເມື່ອຊາວບ້ານໄດ້ຍືນໄດ້ມີຄວາມຕົກໃຈພາກັນມາເປົ່າແລະພາກັນຮ້ອງແຊວງເຂັ້ນວ່າ: ພູ ເຫຼືອມຂົບນາງແກ້ວບໍ່ຕາຍ. ເມື່ອໄດ້ຍືນແນວນັ້ນຜູ້ເປັນຢູ່ເຫັນວ່າບໍ່ສາມາດຂໍຄົນຕາຍ, ເຫຼືອໃຈແຮງເລີຍຄາພິດອອກມາ ຈົນໝົດ, ພູຫຼາຍໄດ້ພາກັນມາ ກົມຍັງເຫຼືອແຕ່ພຽງກະບອມຍັງຄາຫຍົບຖືງຄຳຈຶ່ງມາບໍ່ທັນໜຸ້. ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຮັດໃຫ້ກະບອມ ແລະ ເຫຼືອມບໍ່ມີພິດຈິນເຖິງທຸກວັນນີ້.

(จีบ)

- ເນັ້ນກຳໄດຍ: ນາງ ພິມສະຫວັນ ຈັນທະລົງສີ ສ/ຄ 1 ຕາ

- ປະເທດ: ນີ້ມານອັດສະຈັນ
 - ແນວຄິດໃນເລື່ອງ: ອະຫິບາຍວ່າສາເໜັດ ກູງເຫຼືອມບໍ່ມີພິດ

55.ເລື່ອງ: ຢາກກິນຫຼາຍໄດ້ກິນທີ່ກ້ອຍ ຢາກກິນໜ້ອຍໄດ້ກິນທີ່ໄປມີ

(The more one needs, the less one gets)

ແຕ່ກ່ອນ ມີສອງອ້າຍມືອງຢູ່ນຳກັນເມື່ອຝໍ່ແມ່ຕາຍປະເຊິ້ງສອງໄດ້ເອົາເມປ, ຜູ້ເປັນອ້າຍພັດມີຄວາມໂລບມາກໂລ ພາເຮືອນຊານທີ່ຝໍ່ແມ່ເອົາໄວ້ໃຫ້, ພ້ອມກັບຊັບສິນບັດສິ່ງຂອງມີຄ່າແມ່ນ ອ້າຍເອົາຈິນໜີດ,ເຫຼືອເອົາໄວ້ດິນຕອນໜີ່ຢັກໃຫ້ນົ້ອງຊາຍ.ຈາກນັ້ນນົ້ອງຊາຍບຸກຖຸບຢູ່ຮັດໄຕ໌,ຮັດສວນ.ຢູ່ມາຫຼາຍຝ້າຫຼັ້າປີ້ນາກໄມ້ທີ່ບຸກເປັນໜາກແລ້ວກໍເກັບໄປຂາຍເອົາເງິນຝໍ່ໄດ້ໃຊ້.ມີມື້ນີ້ມີນິກາມາກິນໜາກໄມ້ຂອງລາວຈິນໜີດ, ລາວຮັງຂໍຂ້ອຍຈະເອົາຫັ່ງໄປຂາຍຂ້ອຍບໍ່

ມີເງິນທຸກຍາກປາກ້ອງ. ນີກໄດ້ຍືນແນວນັ້ນກໍ່ມີຄວາມສຶງສານບໍ່ຮູ້ວ່າໜາກໄມ້ມີເຈົ້າຂອງ, ມີກບອກວ່າຂ້ອຍຈະຕອບແທນເຈົ້າ. ມີອື່ນໃຫ້ເຈົ້າຫຍົບຖືງແລະແພື່ນໜຶ່ງ, ສ່ວນຖືງໃຫ້ຫຍົບເອົາສອກໜຶ່ງລາວໄດ້ເລົ່າສູ່ເມຍລາວຟັງ. ອອດມີ້ໃໝ່ມາລາວເຮັດຕາມມີກບອກແລ້ວນິກກໍ່ມາຮັບເອົາລາວ, ເອົາແພມັດຕາໄວ້ພາໄປຖືງຖົ່ມເຫັ່ງໜຶ່ງກໍ່ໄດ້ເກັ້ແພມັດຕາອົກ. ສິ່ງທີ່ລາວເຫັນຢູ່ໃນຖ້ານັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍເງິນຄໍາເຫຼື້ອມຍົບຍົບຍົບ, ລາວໄດ້ເກັບເອົາຄໍາຍັດໃສ່ຖືງແລ້ວກໍ່ເມືອ. ດັ່ງນັ້ນຄອບຄົວ ຂອງລາວຈົ່ງລ້າລວຍມີຊື່ສຽງໄດ້ດັງໄປຮອດຫຼຸຜູ້ເປັນອ້າຍ, ເມື່ອໄດ້ຍືນຂ່າວກໍ່ພ້າວມາຫານ້ອງມອບເຮືອນໃຫ້ນ້ອງ

ເພື່ອປ່ຽນກັບຕອນດິນ. ຈາກນັ້ນຜູ້ເປັນອ້າຍໄດ້ຮັດຕາມທີ່ນອງເລົ່າ, ໄດ້ມາເຝົ້າ ສວນກໍໄດ້ມີນິກໃຫຍ່ໂຕເກົ່າມາກິນອີກທ້າວຈຶ່ງຮອງຂົ້ນມີກ. ນິກກໍບອກຄືເກົ່າແຕ່ວ່າຜູ້ເປັນອ້າຍມີຄວາມໂລບມາກາໂລພາ, ຈຶ່ງຫຍົບເອົາຖິງພາຍໃສ່ບໍ່ຮັດຕາມທີ່ນິກບອກ. ເມື່ອຮອດມື້ນິກກໍໄດ້ມາ ຮັບອີ, ເມື່ອໄປຮອດກໍເກັບເອົາຖິງຄຳໄສ່ຖິງແລະຖິງເສື້ອ, ຖືສັ່ງຕໍ່ມອີກ. ຈາກນັ້ນເກັບແລ້ວນິກກໍພາເມື່ອຟ້ໄປຮອດກາງທະເລກໍມີລົມພາຍຸແລະນິກວໍ່ສາມາດຮັບນ້ຳໜັກໄດ້, ຈຶ່ງຮັດໃຫ້ທ້າວຕົກລົງຈາກຫຼັງຕົກລົງໃສ່ທະເລ, ຈຶ່ງຮັດໃຫ້ນ້ຳໃນເວລານີ້ແດດສ່ອງຈຶ່ງເຫຼື້ອມຍົບຍັບຍົບຍັບ ຄົນກໍ່ຫາຍໄປກັບສາຍນີ້.

(จีบ)

- ເລື່ມໄດຍ່: ພໍເຕັມມຸງ, ອາຍຸ 69 ປີ ບ້ານນາໝາງເກືອ, ເມືອງ ໄຊພູທອງ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ
 - ເຕັກກຳໄດຍ່: ນາງ ພູມສະຫວັນ ຈັນທະລັງສີ, ສ/ຄ 1 ຄ

- ປະເພດ: ນິຫານ ຕະຫຼິກ
- ແນວຄົດໃນເລື່ອງ: ຢາກກິນຫຼາຍໄດ້ກິນທີ່ກ້ອຍ ຢາກກິນໜ້ອຍໄດ້ກິນທີ່ໄບມື

56. ເລື່ອງ: ລູກບໍ່ຮັບນຸ່ມຄຸນ

(The ungrateful son)

ໃນປ່າໄທຍ່າຫຼັງໜີ້ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍສັດປ່ານາງຊະນິດ ໃນນັ້ນມີລົງສອງແມ່ລູກຄຸ້ໜີ້ ເຊິ່ງແມ່ຂອງລົງຮັກລູກ ທີ່ຈະຫາອັນປຽບບໍ່ໄດ້ ແຕ່ລະວັນແມ່ຕ້ອງໄດ້ໄປຊອກຫາໝາກໄມ້ຊະນິດເຊັບມາໃຫ້ກິນ ບໍ່ວ່າຈະອິດເມື່ອຍເຫົ່າໄດ້ກຳຕາມ ແມ່ຂອງລົງກໍອິດທຶນພະຍາຍາມເພາະວ່າຮັກລູກ. ໃນມີໜີ້ ແມ່ຂອງລົງໄດ້ຊອກຫາໝາກໄມ້ ໄປທາງໄດ້ກຳບໍ່ໄດ້ ແມ່ລົງກໍໄດ້ໄປເລື້ອຍໆຈົນທ່ຽງໄດ້ໝາກໄມ້ໜ່ວຍໜີ້ ແມ່ຂອງລົງຢາກໃຫ້ລູກກິນຈົນໝົດ ແມ່ບໍ່ໄດ້ກິນເລີຍເຖິງຈະຫົວປານ ໄດ້ກຳຕາມໃນເມື່ອເຫັນລູກມີຄວາມສຸກ ລູກກິນອື່ມກຳພໍ ຫ້າຍບີຜ່ານໄປ ລູກຂອງລົງກໍໃຫຍ່ເຕັມໂຕແມ່ກໍໄດ້ແກ່ເຖົ້າລົງ ແຕ່ວ່າລູກບໍ່ເຄີຍໃສ່ໃຈແມ່ເລີຍ ໃນແຕ່ລະວັນລາກເອົາແຕ່ໄປຫຼື້ນເພີດເພີນຕາມໃຈໂຕເອງ ບໍ່ເຄີຍຫາອ້າຫານແນວຊັບມາ

ໃຫ້ແມ່ກິນ ບາງວັນໄດ້ກິນແຕ່ນອນ ຮັອງໃຫ້. ໃນໄລຍະຕໍ່ມາແມ່ກຳຕາຢໄປດ້ວຍຄວາມທຳລະມານ.

- ເລື່ອໂດຍ: ຫ້າວ ເກດສະໜາ ອາຍຸ 25 ປີ ບ້ານນາບີມ ເມືອງ ວິລະບູລີ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ
- ເກັບກຳໂດຍ: ຫ້າວ ວິລະພິນ ນັນທະລາດ 1 ສ/ຄ ກ ບ້ານອຸດົມພອນ ເມືອງອຸທຸມພອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

- ປະເພດ:	ນິຫານ ສັດ
- ແນວດໃນເລື່ອງ:	ລູກ ອະກະຕັນຍຸ ຫຼື ລູກບໍ່ຮູບນຸ່ມຄຸນຕໍ່ພໍແມ່

57.ເລື່ອງ: ກໍາພ້າຫົວຂີ້ໜຶ່ນເນົ່າ

(The orphan and the spoiled turmeric)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີເມືອງໜຶ່ນມີເຈົ້າພະຍາທີ່ລ້າລວຍທີ່ສຸດ. ໃນເຮືອນເຈົ້າພະຍາມີຄົນໃຊ້ຫຼາຍຄົນ,ແຕ່ລະມື້ຄົນໃຊ້ຜູ້ໜຶ່ນກໍາເຄີຍໄປປະນາ,ຄົນໃຊ້ຜູ້ໜຶ່ນເຄີຍອອການທຸກມີເຄີຍເວົ້ວວ່າ: “ທີ່ຄົດມີຢູ່ແລ້ວເງິນຊັກກໍ່ບໍ່ມີ.”ເຈົ້າພະຍາເລີຍໄດ້ຍືນຄົນໃຊ້ກຳພ້າຄົນນີ້ເວົ້າທຸກວັນງ. ເຈົ້າພະຍາສົງສານກໍາລີຍເອົາດໍາກ້ອນໜຶ່ນໃຫ້ຫ້າວກຳພ້າ, ໂດຍທີ່ຫ້າວກຳພ້າບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າແມ່ນຄຳກໍາລີຍຖາມເຈົ້າພະຍາວ່າ: “ແມ່ນກ້ອນຫຍັງ” ເຈົ້າພະຍາຈຶ່ງຕອບວ່າ:ແມ່ນກ້ອນຄຳໃຫ້ເອົາໄປຄ້າ.ມີຕໍ່ມາຫ້າວກຳພ້າຈຶ່ງລົງເຮືອນໄປຄ້າ, ໂດຍທີ່ກ້ອນຄຳໃສມີກໍ່ຈົ່ມໄປວ່າ: “ຄໍາ,ຄໍາງງ....” ເພີ່ນຢ່ານລົມເມື່ອເດີນທາງໄປອິດເມື່ອຍຈຶ່ງໄປຕະສະດຸດແລ້ວລົມຄຳໃນມີຂອງຕົນເອງ, ຈຶ່ງຖາມຕົນເອງວ່າ:ແມ່ນຫຍັງໃນມືນີ້.ຫ້າວກຳພ້າຈຶ່ງໃສ່ຊື່ຄຳນຶ່ນວ່າ: “ທີ່ຂີ້ໜຶ່ນເນົ່າ”.ຫ້າວກຳພ້າຢ່າງໄປຕາມທາງເລື້ອຍໆເລີຍໄປເຫັນຄວນຊ້າງເຊົ້າຂີ້ຊ້າງມາ,ຫ້າວກຳພ້າເລີຍຖາມເຊົາວ່າ: “ແລກບໍ່ກັບຂີ້ໜຶ່ນເນົ່າຂ້ອຍ”.ຄວນຊ້າງເລີຍສິນໃຈວ່າແມ່ນຫຍັງຫົວຂີ້ໜຶ່ນເນົ່າ,ຫ້າວກຳພ້າເລີຍເອົາຂີ້ໜຶ່ນເນົ່ານັ້ນແລກຊ້າງ,ຄວນຊ້າງກໍ່ແລກ. ຫ້າວກຳພ້າເລີຍຖາມວ່າ: “ແມ່ນຫຍັງນີ້” ຄວນຊ້າງເລີຍບອກວ່າ: “ຊ້າງ”,ຫ້າວເລີຍວ່າ ເອ! ຊ້າງງ້າວເລີຍຂີ້ຊ້າງໄປຕາມທາງຢ່າງອິດເມື່ອຍ, ຊ້າງເລີຍຕະສະດຸດ ຫ້າວກຳພ້າເລີຍລົມວ່າແມ່ນຊ້າງເຫັນຊ້າງມັນສູງງຈຶ່ງຮັອງວ່າ : ບັກຊອຍວອຍ.ເມື່ອເດີນທາງໄປຈຶ່ງພື້ນຄົນຂີ້ມ້າ, ຫ້າວກຳພ້າ ຈຶ່ງເວົ້ວວ່າ: “ແລກບໍ່ກັບບັກຊອຍວອຍຂ້ອຍ”ຜູ້ເຈົ້າມ້າຈຶ່ງເວົ້ວວ່າແລກ.ຫ້າວກຳພ້າບໍ່ຮູ້ຈັກມ້າວ່າແມ່ນໄຕຫຍັງນີ້ເຈົ້າຂອງມ້າ ຈຶ່ງບອກວ່າ: “ມ້າ”ຫ້າວຈຶ່ງວ່າເອົາມ້າງງ...ຫ້າວຈຶ່ງຂີ້ມ້າໄປຕໍ່ຈົນໝົດມີຈົນຄໍ່າຈຶ່ງລົມຊື່ຂອງໄຕມ້າແມ່ນໄຕຫຍັງ,ຫ້າວເລີຍໃສ່ຊື່ວ່າ:ບັກກັບງ,ເພາະໄດ້ຍືນສຽງມັນແລ່ນກັບງ.ເມື່ອຂີ້ມ້າຕໍ່ໄປຫ້າວກຳພ້າເລີຍໄປເຫັນຄົນຄວນໜໍ້ອຸດົນ, ຫ້າວຈຶ່ງເວົ້ວວ່າ: ແລກບໍ່ກັບບັກພິງວິງຂ້ອຍ. ຜູ້ຄວນໜໍ້ຈຶ່ງວ່າແລກ, ຖາມເຈົ້າຂອງໜໍ້ແມ່ນຫຍັງ, ເຈົ້າຂອງໜໍ້ຕອບວ່າ: “ໜໍ້” ຫ້າວກຳພ້າຈຶ່ງຈົ່ມໄປວ່າໜໍ້ງ...ຫ້າວກຳພ້າຈຶ່ງຄວນໜໍ້ຕໍ່ໄປຈົນເມື່ອຍເລີຍໄປຕະສະດຸດເລີຍລົມຊື່ຈຶ່ງໃສ່ຊື່ໜໍ້ວ່າ:“ບັກປິ່ນວິນ” ຢ່າງມາຫ້າວເມື່ອຍຫຼາຍຈຶ່ງໄປເຊົາເມື່ອຍຢູ່ຖຽງມາເຫັນໜຶ່ງ ຫ້າວເລີຍຫ້ອຍໜໍ້ໄວ້ຖຽງ

ນາໜໍ້ຈຶ່ງຕົກແຕກ,ຫ້າວເລີຍຢ່າງຕໍ່ໄປໂດຍບໍ່ມີຫຍັງ. ເມື່ອຢ່າງໄປຮອດເມືອງແຫ່ງໜຶ່ນຈຶ່ງຂຶ້ນໄປພະລາດຊະວັງເຈົ້າພະຍາ, ເຈົ້າພະຍາຝັດໄຫວວອນໃຫ້ເປົ່າຜິໃຫ້ລູກສາວ, ເພາະ ລູກສາວເຈົ້າພະຍາເປັນຝີພາຍໃນຢູ່ແຂ່ງ,ພະຍບອກຫ້າວກຳພ້າວ່າ: ຖ້າເປົ່າຜິໃຫ້ລູກສາວຕົນດີ, ພະຍາຈະມອບລູກສາວໃຫ້ພ້ອມດ້ວຍເມືອງອີກເຄີ່ງໜຶ່ງ. ຫ້າວກຳພ້າບໍ່ຮັບຈຶ່ງເວົ້ວວ່າ: ເປົ່າບໍ່ເປັນພາຍບໍ່ມີມິນເປົ່າ, ເຖິງຢ່າງໄດ້ພະຍາກໍ່ໄຫວ້ສາໃຫ້ເປົ່າ,ຫ້າວຂັດໃຈພະຍາບໍ່ໄດ້ຈຶ່ງເປົ່າຫ້າວຈຶ່ງຈົ່ມມິນວ່າ: ບັກຂີ້ໜຶ່ນ, ບັກຊອຍວອຍ,ບັກກັບງ,ບັກພິງວິງ, ບັກປິ່ນວິນປິ່ນລົງຖຽງນັ້ນອຍແຕກບິວະເຜົວ.....ເມື່ອເຈົ້າພະຍາແລະລູກສາວໄດ້ຍືນຫ້າວຈຶ່ງແນວນີ້ຈຶ່ງພາກັນຫົວແຂວຂີ້ໜຶ່ນ, ເຮັດໃຫ້ລູກສາວພະຍາຫົວຢ່າງກັ້ງເກີດກາລີເລືອຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຝີແຕກ

ແລ້ວກຳດີ. ເຈົ້າພະຍາຈຶ່ງໄດ້ມອບລູກສາວພ້ອມດ້ວຍເມືອງເຕິ່ງໜຶ່ງໃຫ້, ຫ້າວກຳພ້າຈຶ່ງໄດ້ລູກສາວພະຍາເປັນເມຍ ພ້ອມດ້ວຍເມືອງອີກເຕິ່ງ ໜຶ່ງ ຫ້າວຈຶ່ງຢຸກບໍເມຍຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

- ປະເພດ :	ນິທານຕະຫຼິກ
- ແນວດີດໃນເລື່ອງ:	ຄວາມເຊື້ອ ເຖິງວ່າບໍ່ສະໜາດກໍາອາດດີພາຍຫຼັງ

- ເລື່ອງໄດຍ: ຫ້າວ ເກດສະໜາ ອາຍຸ 25 ປີ ບ້ານນາຍິມ ເມືອງ ວິລະບຸລີ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

- ເກັບກຳໄດຍ: ຫ້າວ ວິລະພິນ ນັນທະລາດ 1 ສ/ຄ ກ ບ້ານອຸດິມພອນ ເມືອງອຸທຸມພອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

58.ເລື່ອງ: ມິດກັບຊ້າງ

(The ants and Elephant)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນມີໝົດງ່າມນ້ອຍທີ່ເຄີຍໄຕ່ໄປໃຕ່ມາຕາມດິນ, ໄດ້ຍິນຊ້າງເວົ້ອວດເງັ້ງແລະປຽດປາມມິດກຳຄິດ ດຽດແຕ້ນ. ມິດງ່າມຈຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ລູກຊ້າງໃຫຍ່ແລະແຂງແຮງເອີຍໄພວກເຮົາບໍ່ຢ້ານກົວເຖິງປານນັ້ນດອກ, ຄັນຮັດ ທີ່ກັດຕ້ອງແລ້ວເຖິງວ່າຈະນ້ອຍຕີ່ອ່າຍກະຕ່າຍແລະອ້າຍໄກ່, ແຕ່ພວກເຮົາກໍ່ເຊື້ອຟັງ. ຊ້າມເມັນຮັດຜິດແລ້ວເຖິງຈະແມ່ນ ສີບຊາວລູກຊ້າງເວົ້າແນວໃດພວກເຮົາບໍ່ຟັງແລະບໍ່ຢ້ານຈັກເມັດ. ຊ້າງຢາກຮ້າຍກໍ່ເລີຍແຜດສຽງແຮງງວ່າ: ບັກມິດງ່າມ ນ້ອຍ ມີບໍ່ທີ່ຂົນຫຼັກຊ້າ, ເປັນຫຍັງມີຈຶ່ງກ້າເວົ້າທີ່ວິບແນວນີ້ໃ !, ສັດໂຕນ້ອຍຄືມີງນີ້ຈະມາເປັນລ້ານເປັນໂກດກູກໍ່ບໍ່ ຢ້ານ ຈັກເມັດ, ພຽງແຕ່ຕິນກູປຽບບາດດຽວສູ່ຕ່າຍໝົດ. ມິດງ່າມເວົ້າດ້ວຍຄວາມທຸນທ່ຽງວ່າ: ຂ້ອຍນີ້ເຖິງວ່ານ້ອຍກໍ່ຈຶ່ງ, ຂ້ອຍ

ກໍບໍ່ຢ້ານຜູ້ໃດທີ່ອວດອ່ອງ, ຂັ້ນມີຢາກເລວກັບກູຂັ້ນບໍ. ມິດງ່າມເວົ້າຢ່າງອ່ອນຫວານວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ຢາກເລວກັບຜູ້ໃດມາດຸ່ນ໌ ແລະທໍາລາຍໄດ້ດອກ. ຊ້າງເຈັບໃຈຈຶ່ງເວົ້ວວ່າ: ມີໄປສັ່ງລາຍາດພື້ນ້ອງມີງກ່ອນໄປ, ແລ້ວມີອື່ນໃຫ້ມີມາຫາກູ່ນີ້ເພື່ອຮັບ ເອົາຄວາມຕາຍໄດ້ຍິນ ບໍ. ຕອນສວຍຕໍ່ມາຊ້າງຢ່າງມາຢ່າງສະຫວາດສະເໜີວຍໄດ້ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຫຍັງໝົດ, ມິດງ່າມທີ່ຈັບ ຢູ່ເຖິງຈ່າຍໄມ້ກໍ່ໂດລິງມາຈັບຫຼັງຊ້າງ, ແລ້ວແລ່ນເຂົ້າຮູ່ຫຼັງຊ້າງໂລດແລ້ວອອກກັດບ່ອນອ່ອນບາງທີ່ສຸດໃນຫຼູຊ້າງ. ເຮັດໃຫ້ ຊ້າງຮັກອ່າໃຫ້ຈັບປະຈິບເຕິມເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

- ເລື່ອງໄດຍ: ແມ່ເຕົ້າດອນ ອາຍຸ 60 ປີ ບ້ານໜອງລໍາຈັນ ເມືອງຈຳພອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

- ເກັບກຳໄດຍ: ນາງ ວຽງໄຊ ຂໍາມະວົງ 1 ສ/ຄ ກ

- ປະເພດ:	ນິທານ ສັດ
- ແນວດີດໃນເລື່ອງ:	ຄວາມປະມາດແກ່ຜູ້ອື່ນເປັນຫົນຫາງແຫ່ງຄວາມຕາຍ

59. ເລື່ອງ: ລົງນ້ອຍເຈັບແຂ້ວ

(A little monkey had a toothache)

ແຕ່ກ່ອນມີລົງໂຄບຄົວຫົ່ງມີລູກສອງໂຕ, ໂຕ້ອ້າຍຊື່ກິກແກກ, ໂຕ້ນ້ອງຊື່ກິກໄກກ. ຫ້າວກິກແກກຝ່າງຄວາມຝ່າມ ພໍ່ແມ່ ກິນອາຫານຄົບຫ້າໜຸ້ຜັກ, ຫ້າກໄມ້, ຂັ້ນ, ໄຂ່ແລະນິມ. ລາວບໍ່ກິນຂອງແຂງແລະບໍ່ກິນຂອງຫວານຫຼາຍ, ກິກແກກລາວ ມັກອະນາໄມແຂ້ວຢ່າງເລື່ອຍໆ. ຫຼັງຈາກກິນເຂົ້າແລ້ວລາວກໍ່ຖຸແຂ້ວທຸກຄັ້ງຈຶ່ງຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈ. ສ່ວນຫ້າວກິກໄກກບໍ່ຟັງ

ຄວາມພໍ່ແມ່ ລາວກິນເຂົ້າບໍ່ເປັນຄາບ , ລາວ ມັກກິນເຂົ້າຫົມອື່ມ ,ເຂົ້າຫົມຫວານເປັນປະຈຳ. ຮີຣີເປົາກິນເຂົ້າຫົມ ແລະນ້ຳຫວານ,ກິກໄກກໃຫ້ແວ່ແມ່ແມ່ເວົ້ວວ່າ: ລະວັງລູກເຈັບແຂວກິນເຂົ້າຫົມ ແລະ ນ້ຳຫວານ ,ລາວຍັງບໍ່ມັກອານາ ໄມແຂວອີກ.ແມ່ບອກອານາໄມແຂວດີລູກເດີ.ທ້າວກິກໄກເອົາພອຍຖຸແຂ້ວໄປຊ່ອງໄວ້ຢູ່ແຈ້ງໜ້າ,ແລ້ວແລ່ນໄປ ບອກແມ່:ແມ່ແມ່ລູກຖຸແຂ້ວແລ້ວເດີແມ່,ແມ່ຍ້ອງວ່າກິກໄກເກົ່າໜ້າ.ພອຍຖຸແຂ້ວສະຍໃຈໜ້າຍັງໃຫ້ສະອັນຂຶ້ນທັງ ຈົ່ມອອກມາວ່າ: ເປັນຫຍັງກິກໄກຈຶ່ງບໍ່ຖຸແຂ້ວ. ແລ້ວກາງຄົນມາພວກແມ່ກິນແຂ້ວກ່ອອກມາຈາກບ່ອນຂອງມັນເພື່ອ ເລະກິນອາຫານເສດຫຼືອຕາມແຂ້ວທີ່ບໍ່ໄດ້ຖຸແຂ້ວ,ແມ່ງກິນແຂ້ວໄປພິບກິກແກກໂອຍ!ຕາຍແລ້ວເໝັ້ນຢາຖຸແຂ້ວ,ໄປໄປ ທິນບໍ່ໄດ້ຈົ່ງແປ່ນເໝັ້ນຊີເປັນລົມຕາຍແລ້ວ.ພວກແມ່ກິນແຂ້ວເດີນທາງຕໍ່ໄປເລີຍໄປພິບກັບກິກໄກກະມາພື້ນເດີ!ມາພື້ນເດີ ພິບອາຫານແລ້ວມາໄວ້ຈົ່ງແມ່ນຫອມແທ້ງແມ່ງກິນແຂ້ວລົມກັນ.ພວກແມ່ກິນແຂ້ວພາກັນຫຼຸມກັດກິນອາຫານທີ່ຕິດຢູ່ ຕາມແຂ້ວ , ຈົນເຮັດໃຫ້ແຂ້ວຂອງຫ້າວກິກໄກເປັນຮູໂຈ່ງໂປ່ງພັນແຂ້ວກໍໄຂພະເຈັບແຂ້ວຈົນເຮັດໃຫ້ແຂ້ວຂອງຫ້າວ ໂອຍງເຈັບແຂ້ວເດ.ຕື່ມເຊົ້າມາຫ້າວກິກໄກເປັນໄຂພະເຈັບແຂ້ວ,ແມ່ພາກິກໄກໄປຫາທ່ານໜີປົວແຂ້ວທ່ານໜຳຖາມ ວ່າ: ຫຼານມັກກິນຫຍັງຫຼາຍກວ່າໜູ້,ເຂົ້າຫົມຫວານ.ຫຼານຖຸແຂ້ວເລື້ອຍໆບໍ່ທ່ານໜຳຖາມ,ກິກໄກນັ່ງມິດງຽບແລ້ວກໍ ແກ່ວວ່າທີ່ວ.ຫຼັງຈາກນັ້ນທ່ານໜຳຈຶ່ງເວົ້ວວ່າ: ເຂົ້າຫົມຫວານ,ນ້ຳຫວານເຮັດໃຫ້ ແຂ້ວຜູ ແລະ ເປັນແຂ້ວແມ່ .ແຕ່ມີນັ້ນມາ ກິກແກກຕັ້ງໃຈອານາໄມແຂ້ວຫຼຸກງົມ໌, ບໍ່ກິນເຂົ້າຫົມຫວານ ແລະ ນ້ຳຫວານອິກ,ກິກໄກມີຄວາມ ສຸກ ສະບາຍພະບໍ່ ດັ່ງເຈັບແຂ້ວຄືທີ່ຜ່ານມາ.

(ຈີບ)

- ເລື່ອໄດຍ: ແມ່ເຖົ່າດອນ ອາຍຸ 60 ປີ ບ້ານໜອງລໍາຈັນ, ເມືອງຈຳພອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ
- ເຟັບກຳໄດຍ: ນາງ ວຽງໄຊ ຂໍາມະວົງ 1 ສ/ຄ ກ

- ປະເພດ:	ນິທານ ສັດ
- ແນວດິດໃນເລື່ອງ:	ເຊື່ອຝ້າຄວາມພໍ່ແມ່ ຖຸບາອາຈານຈະກາຍເປັນເຕັກດີສະເໝີ

60.ເລື່ອງ: ມ້າປາກເປັນນັກຮ້ອງ

(The horse wanted to be a singer)

ມີມໍາໂຕໜີ່ເຫັນຈົ່ງຫຼືດຮ້ອງເງິໃຫ້ພັງກໍຖາມຈຶ່ງຫຼືດວ່າ: “ ເຈົ້າກິນຫຍັງຄືສຽງດີແທ້ ” ຈຶ່ງຫຼືດເລີຍ ຕອບວ່າ: “ ກິນ ແຕ່ນ້ຳຄ້າງເຫັນນີ້ ”.ນັບແຕ່ນັ້ນມາ,ມ້າກໍເລີກກິນອາຫານຢ່າງອື່ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນມ້າມັນກໍເລີມກິນແຕ່ນ້ຳຄ້າງເພື່ອຈະມີ ສຽງດີກັບຈົ່ງຫຼືດ.ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ,ມ້າກໍເລີມລົມປວຍລົງພະເຂດອາຫານ,ແຕ່ມ້າກໍຍັງກິນນ້ຳຄ້າງຕໍ່ໄປເພື່ອຈະໄດ້ ມີສຽງດີ ແລະ ໃນທີ່ສຸດມັນກໍຕາຍ ພະຄວາມດີຂອງມັນ.

ນິທານເລື່ອງນີ້ ສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າ:ກ່ອນຊີເຮັດສິ່ງໃດລົງໄປຄວນຄິດໃຫ້ຮອບຄອບສະຍກ່ອນພະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນ ຮ້າຍແກ່ຕົນເອງ.

- ເລື່ອໄດຍ: ນາງ ບົວພັນ ອາຍຸ 45 ປີ ບ້ານໄຊຍະມຸງຄຸນ ເມືອງຄັນທະບູລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ
- ຜູ້ເຟັບກຳ: ນາງ ແກ້ວມະນີ 1 ສ/ຄ ກ

- ປະເພດ:	ນິທານ ສັດ
- ແນວດິດໃນເລື່ອງ:	ກ່ອນຈະເຮັດຫຍັງລົງໄປ ຕ້ອງຄິດໃຫ້ຮອບຄອບສະຍກ່ອນ ເພາະຈະ ເປັນຜົນ

61. ເລື່ອງ: ໄກ່ແມ່ ກັບ ຊາວນາ (The hen and the farmer)

ມີຊາວນາຜູ້ໜຶ່ງ ໄດ້ລົງໄກ່ແມ່ໄວ້ໄຕໜຶ່ງ, ທຸກໆກີ່ມີໄກ່ແມ່ຈະໄຂ່ໃຫ້ລາວມີລະໜ່ວຍ, ແຕ່ລາວຕ້ອງການໃຫ້ໄກ່ແມ່ໄຂ່ໃຫ້ລາວໜ້າຍກ່ວາມີລະໜ່ວຍ. ລາວເລີຍມີຄວາມຄິດຂຶ້ນວ່າ: ຖ້າເພີ່ມອາ ຫານໃຫ້ໄກ່ແມ່ຂຶ້ນ, ບາງເທື່ອໄກ່ອາດຈະໄຂ້ໜ້າຍກ່ວາຫົ່ງໜ່ວຍ. ເມື່ອໄກ່ແມ່ໄດ້ກິນອາຫານໜ້າຍຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ, ໄກ່ກໍ່ເລີຍຕຸ້ຍຂຶ້ນແຕກກໍ່ບໍ່ ໄຂ່ເລີຍຈັກໜ່ວຍ. ນິທານເລື່ອງນີ້ສອນໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄວາມໂລບມາກຂອງຄົນ.

- ເລື່ອງໄດຍ: ນາງ ບົວພັນ ອາຍຸ 45 ປີ ບ້ານໄຊຍະມຸງຄຸນ ເມືອງຄັນທະບູລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ
- ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ແກ້ວມະນີ 1 ສ/ຄ ກ

- ປະເພດ:	ນິທານ ສັດ
- ແນວຕິດໃນເລື່ອງ:	ຄວາມໂລບມາກມັກລາບຫາຍ ຫຼື ຄວາມຢາກໄດ້ໜ້າຍເກີນກວ່າປົກກະຕິ

62.ເລື່ອງ: ນາງສີລາວັນ

(Nang Silavan)

ໃນຄອບຄົວໜຶ່ງ ມີລູກສາວຢູ່ໜຶ່ງຄົນນາງທັງສອຍ ແລະ ງົດງາມນາງຊື່ວ່າ: ສີລາວັນ,ນາງເຕີບໄຕໃນຄອບຄົວທີ່ອີບອຸ່ນພື້ນຖານ.ແຕ່ນາງໃຫຍ່ພໍຊີກລິກສາວແມ່ຂອງນາງກໍໄດ້ຕາຍຈາກໄປ. ສີລາວັນແລະພໍກໍໄດ້ດໍາລົງຊີວິດແບບບໍ່ມີຄວາມຫວັງຫຍັງ.ແຕ່ຢູ່ມາບໍ່ດິນພໍຂອງນາງສີລາວັນກໍໄດ້ເອົາເມຍໃໝ່ແລະມີລູກຕິດມານໍາສອງຄົນເປັນຍິ່ງໝົດ. ຕໍ່ມາທັງສອງກໍໄດ້ກາຍເປັນເຮື້ອຍນ້ອງຂອງນາງສີລາວັນ. ທັງສອງໄດ້ປະຕິບັດແຕ່ແນວບໍ່ດີຕໍ່ນາງສີລາວັນແລະບັງຄັບໃຫ້ນາງເຮັດແຕ່ວຽກເຮືອນໝົດມື້. ມື້ນີ້ມີພະຍາເມືອງໜຶ່ງປະກາດໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າຮ່ວມໃນງານພົບປະສົງສັນເພື່ອຊອກຫາຄຸ້ຄອງໃຫ້ລູກຊາຍ.ແມ່ນ້າແລະລູກສາວໄດ້ພາກັນໄປງານດັ່ງກ່າວ, ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ສີລາວັນໄປນໍາ,ນາງມີຄວາມໂສກເສົາເສຍໃຈຫຼາຍ, ເມື່ອເຫວະດາເຫັນນາງໂສກເສົາເສຍຈົ່ງປາກິດຕົວຂຶ້ນແລະເວົ້າ ວ່າ: ບໍ່ຕ້ອງເສຍໃຈດອກນາງເອີຍຂ້ອຍຈະເສັກໃຫ້ເຈົ້າເປັນຄົນງາມທີ່ສຸດ ແລ້ວເຫວະດາກໍໄດ້ແກວ່ວ່າ ໄມວິເສດຂຶ້ນ ທັນໃດນັ້ນກໍປາກິດມີລິດມ້າທີ່ສອຍງາມເກີດຂຶ້ນເໝືອນໃນຝັນ,ເມື່ອເຫວະດາແວ່ວ່າໄມວິເສດຂຶ້ນອີກທັນໃດນັ້ນນາງສີລາວັນກໍໄດ້ກາຍເປັນຍິ່ງສາວທີ່ງາມທີ່ສຸດໃນຄົນນັ້ນ.ນາງສີລາວັນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນງານກິນລັງງົດງໍາກ່າວ ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນເຈົ້າຊາຍຜູ້ຮູບງາມເຊິ່ງເປັນທີ່ໜາຍປອງຂອງຍິ່ງສາວທຸກຄົນກໍໄດ້ພົບກັບນາງສີລາວັນແລະເຈົ້າຊາຍກໍໄດ້ເຊີນນາງສີລາວັນເຕັ້ນລໍານຳນາງມີຄວາມດີໃຈຫຼາຍຄົກັບວ່າຕົນເອງຝັນໄປ,ທີ່ຕົນເອງໄດ້ເຕັ້ນລໍາກັບເຈົ້າຊາຍເຊິ່ງໃຜງ່ກໍປາກໃກ້ຊີດ ແຕ່ແລ້ວ ຄວາມຝັນຂອງນາງເວົ້ອບຈະສັ້ນສຸດລົງເມື່ອແມ່ນ້າ ແລະເຮື້ອຍທັງສອງຂອງນາງມາເຫັນນາງສີລາວັນທີ່ກຳລັງເຕັ້ນລໍາຢູ່ກັບເຈົ້າຊາຍກໍມີຄວາມອິດສາບັງບຽນນາງ, ຈຶ່ງພາກັນເຂົ້າໄປຮ້າຍດ່າ ແລະ ຕີບຕົນນາງສີລາວັນຕໍ່ໜ້າເຈົ້າຊາຍ, ຍິ່ງຮ້າຍໄປກວ່ານັ້ນຍັງເວົ້າໃສ່ຮ້າຍນາງແບບເສຍຫາຍຫຼາຍຢ່າງ. ນາງໄດ້ແຕ່ຮ້ອງໃຫ້ແລະແລ່ນອອກຈາກງານໄປ.ທາງເຈົ້າຊາຍເມື່ອເຫັນເຫດການແບບນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນງານເລືອກຄຸ້ຄອງຂອງເພິ່ນ ເລີຍຄົດຢາກຮ້າຍ ຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເສັນອາມາດເອົາສາມແມ່ລູກອອກຫີ່ຈາກງານ.ສ່ວນເຈົ້າຊາຍໄດ້ຫຼົງມັກນາງສີລາວັນ ຈຶ່ງອອກຕາມຫານນາງພາະເພີ່ມຄົດວ່ານາງສີລາວັນເປັນຍິ່ງສາວທີ່ງາມກວ່າຄົນອື່ນໆທີ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນມາ ແລະ ເຈົ້າຊາຍກໍໄດ້ພົບກັບນາງແລ້ວກໍໄດ້ແຫ່ຂະບວນ ໄປຂໍ ເອົານາງແລະໄໄສມລິດກັນ ພ້ອມຫັງດໍາລົງຊີວິດຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

(ຈົບ)

- ເລື່ອໂດຍ: ຫ້າວ ທິດຫວາງ ພິມມະສອນ ອາຍຸ 65 ປີ ບ້ານ ຫາກນວໃຕ້ ເມືອງ ໄຊບູລີ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ
- ຜູ້ເວັບກຳ: ນາງ ອຸດອນ ແກ້ວບິວເງິນ ທ້ອງ | ສັງຄົມ ຂ

- ປະເພດ:	ນິຫານ ຄະຕິສອນໃຈ
- ແນວດິດໃນເລື່ອງ:	ທຳດີໄດ້ດີ ທຳຊ່ວໄດ້ຊ່ວ ຫຼື ທຳຄວາມດີ ເຫວະດາຄຸ້ມຄອງ

63.ເລື່ອງ: ສື່ສ່ວງວ

(The four friends)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ,ມີຊາຍສື່ຄົນເປັນສ່ວງກັນ.ພວກເຂົາໃຊ້ຊີວິດຢູ່ຮ່ວມກັນແຕ່ນ້ອຍຈົນເຖົ້າຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ, ສ່ວງຜູ້ທີ່ໜຶ່ງຕາຍເປັນຂຶ້ກະເດືອນ,ສ່ວງຜູ້ທີ່ສອງຕາຍເປັນໜອນຢູ່ໃນວິດຖ່າຍຜູ້ທີ່ສາມຕາຍເປັນເຕົາ,ສ່ວນຜູ້ທີ່ສື່ຕາຍໄປເປັນເຫວະດາຢູ່ສະຫວັນຊັ້ນຟ້າ. ຜູ້ທີ່ສື່ນັ້ນເມື່ອຕົນໄດ້ຂັ້ນໄປຢູ່ສະຫວັນຊັ້ນຟ້າກໍຢ່າງມີຄວາມສຸກ. ເມື່ອຕົນຢູ່ຢ່າງມີ

ຄວາມສຸກກໍຄົດປາກໄປປາມສ່ຽງທັງສາມຄົນ.ເມື່ອໄປປາມສ່ຽງຜູ້ທີ່ໜຶ່ງກໍຖາມຂ່າວຄາວຕິງຊີວິດ ການເປັນຢູ່,ອາຫານ ການກິນ.ສ່ຽງຜູ້ທີ່ໜຶ່ງຕອບວ່າ: ສະບາຍດີຢູ່ບໍ່ໄດ້ອີດຂອງກິນຢາກຍາມໃດເຮົາກໍ່ມຸດລົງໄປຢູ່ພື້ນດິນ.ແລ້ວລາວກໍໄປປາມ ສ່ຽງຜູ້ທີ່ສອງແລະສ່ຽງ ຜູ້ທີ່ສອງກໍເວົ້ວວ່າ: ຂອງກິນມີບໍ່ໄດ້ອີດຕອນເຊົ້າເຂົ້າມາ ສິ່ງໃຫ້ທຸກມື້. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍໄປປາມ ສ່ຽງຜູ້ສຸດທ້າຍແລະສ່ຽງຜູ້ສຸດທ້າຍກໍເວົ້ວວ່າ: ສະບາຍດີມີຂອງຢູ່ຂອງກິນບໍ່ອືດ, ຢາມຝຶນຕົກໜໍ່ໄມ້ກໍປຶງ. ສ່ຽງຜູ້ເປັນເທ ວະດາກໍເລີຍຊວນສ່ຽງທັງສາມວ່າ: ສຸ່ບໍ່ຢາກຂຶ້ນໄປຢູ່ສະຫວັນບໍ ? ສ່ຽງທັງສາມຕອບເປັນສ່ຽງດຽວກັນວ່າ: ບໍ່ດອກພວກ ເຮົາຢູ່ພື້ນກໍສຸກສະບາຍດີມີຂອງກິນຢູ່ທຸກເວລາສ່ຽງຜູ້ທີ່ສີ່ກໍເລີຍກັບຂຶ້ນເມືອສະຫວັນແຕ່ນັ້ນມາພວກເຂົາກໍດຳລົງຊີວິດຢູ່ ບ່ອນໃຜລາວຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

(ຈີບ)

- ເລົ່າໂດຍ: ທ້າວ ທິດຫວາງ ພິມມະສອນ ອາຍຸ 65 ປີ ບ້ານ ຫ້າກນາວໃຕ້ ເມືອງ ໄຊບູລີ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ
- ຜູ້ເວັບກຳ: ທ້າວ ອິນທີ ແກ້ວວົງສອນ ທ້ອງ | ສັງຄົມ ຂ

- ປະເພດ:	ນິຫານ ອັດສະຈັນ
- ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ແຂ່ງເຮືອແຂ່ງແພເພີ່ມແຂ່ງໄດ້ ແຂ່ງບໍ່ໄດ້ແຕ່ວາດສະໜາ

64.ເລື່ອງ:ແມ່ໜ້າຍບໍ່ຄາດຕາຍ

(It was not the death of the widow yet)

ແຕ່ກໍ່ແຕ່ກ່ອນມີເມືອງໜຶ່ງຊື່ວ່າເມືອງເກົດສະໜາແລະມີພະຍາປົກຄອງເມືອງຊື່ວ່າ: ພະຍາສຸລິນແລະມະຫັສີ ຊື່ວ່າ: ແກ້ວມະນີແລະນ້ອງສາວຊື່ວ່າ: ລິນທອງ. ພະຍາຢູ່ຮ່ວມກັນກັບເມຍແລະນ້ອງສາວຢ່າງມີຄວາມສຸກແລະປົກຄອງ ບ້ານເມືອງມາຫຼາຍພ້າຫຼ້າປີມຄວາມສະຫງົບສຸກຕະຫຼອດມາ. ມີໜຶ່ງອ່ຽນໃຫຍ່ຂຶ້ນມາອາລະວາດກິນໜຸ້ມາເປັດໄກ່ຂອງ ປະຊາຊົນ. ອ່ຽນໃຫຍ່ໂຕນັ້ນໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແມ່ໜ້າຂອງມັນໄດ້ຂຶ້ນມາຕາມຮູທີ່ຢູ່ພື້ນດິນ. ໄດ້ຂຶ້ນມາສ້າງຄວາມເດືອດຮ້ອນ ໃຫ້ແກ່

ປະຊາຊົນ, ແລະພວກເຂົາກໍບໍ່ເຄີຍເຫັນອ່ຽນໃຫຍ່ປານນັ້ນຈັກເທື່ອ, ເມື່ອພະຍາໄດ້ຍືນແນວນັ້ນກໍສິ່ງໃຫ້ເສັນອາມາດໄປ ຂ້າອ່ຽນໂຕນັ້ນແລ້ວປັນພຸດໃຫ້ປະຊາຊົນໝົດທຸກຄົນພາຍໃນເມືອງເກົດສະໜາ. ໃນນັ້ນໄດ້ມີແມ່ໜ້າຍຜູ້ໜຶ່ງ, ຢູ່ໃນເຮືອນ ຂອງລາວ ພ້າວໍ່ປໍ່ມີຫາພ້າຊີ່ຜ່ານົມໍ່ປໍ່ມີ, ລາວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ກິນອ່ຽນໂຕນັ້ນເພື່ອຄົວກິນ. ໃນມີນັ້ນເອງກໍໄດ້ເຮົາການຖະໜົມຢູ່ ເມືອງເກົດສະໜາ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ທີ່ເມືອງນັ້ນລົ້ມຕາຍເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ຍັງເຫຼືອແຕ່ແມ່ ພ້າຍຜູ້ດຽວຢູ່ ໃນເມືອງນັ້ນຕະ ຫຼອດມາເພະລາວບໍ່ໄດ້ກິນອ່ຽນໃຫຍ່ໂຕນັ້ນ.

(ຈີບ)

- ເລົ່າໂດຍ: ທ້າວ ທິດຫວາງ ພິມມະສອນ ອາຍຸ 65 ປີ ບ້ານ ຫ້າກນາວໃຕ້ ເມືອງ ໄຊບູລີ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ
- ຜູ້ເວັບກຳ: ນາງ ອຸດອນ ແກ້ວບິວເງິນ ທ້ອງ | ສັງຄົມ ຂ

- ປະເພດ:	ນິຫານ ອັດສະຈັນ
- ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ຄົດວ່າຈະຕາຍ ແຕ່ບໍ່ຕາຍ, ຄົດວ່າຈະຈິບຫາຍ ພັດໄດ້

65.ເລື່ອງ: ບ້ານໝາກນາວ (Ban Maknao)

ແຕ່ກ່ອນ ຍັງມີປ່າດົງພິງໄພທີເຕັມໄປດ້ວຍຕົ້ນໝາກນາວໃນປ່າດົງແຫ່ງນັ້ນ ດັ່ງນີ້ສັດຮ້າຍ ຫຼາຍຊະນິດອາໄສຢູ່ ຜູ້ຄົນບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປທຳມາຫາກິນຢູ່ໃນປ່າດົງໃຫຍ່ແຫ່ງນັ້ນເລີຍ ເພະຍົານສັດຮ້າຍທຳລາຍແຕ່ມື້ນິ້ງກໍມີຄົນຈາກ ແດ້ອື່ນເຂົ້າມາປ່າດົງແຫ່ງນັ້ນ ເມື່ອເຂົ້າໄປແລ້ວກໍເຫັນຕົ້ນໝາກນາວທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍໝາກດິກໝາເລີຍໄປເກັບເອົາໝາກນາວທີ່ຫຼື່ນຈາກຕົ້ນແລ້ວຈະກັບອອກ ແຕ່ອອກເສັ້ນທາງບໍ່ເຫັນວັງວ່າປ່ວງນມາ ຮໍາເຫັນແຕ່ບ່ອນເຖິ່ງເມື່ອລາວປະ ໝາກນາວກໍເຫັນທາງອອກໂລດ ເມື່ອລາວເຫັນແນວນັ້ນກໍເລີຍຊວນໜຸ່ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານ ຢູ່ປ່າດົງແຫ່ງນັ້ນ ,ເພື່ອບຸຊາຕົ້ນ ໝາກນາວເລີຍຕັ້ງຊື່ວ່າ ບ້ານໝາກນາວມາເຖິງປັດຈຸບັນ.

(ຈີບ)

- ເລື່ອໂດຍ: ທ້າວ ທິດຫວາງ ພິມມະສອນ ອາຍຸ 65 ປີ ບ້ານ ໝາກນາວໃຕ້ ເມື່ອງ ໄຊບຸລີ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ
- ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ອຸດອນ ແກ້ວປົວເງິນ ທ້ອງ | ສັງຄົມ ຂ

- ປະເພດ:	ນິຫານ ພື້ນສີບ
- ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ມີດົງແຫ່ງໜຶ່ງ ມີສັດຮ້າຍຫຼາຍຊະນິດ ມີຄົນເຂດອື່ນເຂົ້າໄປເຫັນຕົ້ນໝາກນາວແລ້ວເກັບເອົາໝາກນາວເລີຍຫຼົງທາງ ເມື່ອປະໝາກນາວຈຶ່ງຮຸທາງອອກ ຈາກນັ້ນກໍຊວນໜຸ່ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ປ່າດົງແຫ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງວ່າ ບ້ານໝາກນາວ.

66.ເລື່ອງ: ກຳພ້າເຫັນລຳ (The civet cat's orphan)

ແຕ່ປາງກ່ອນຍັງມີກຳພ້າຄົນໜຶ່ງ ທີ່ອາໄສຢູ່ນຳເສດຖືກແລະພໍເຕົ້າເສດຖືກົດນັ້ນກໍມີລູກຊະບ່ລຸ່ມລາວດຽວ ກັບທ້າວກໍາພ້າ, ກໍາພ້າຄົນນີ້ມີຊື່ວ່າ: ທອງທ້າວທອງໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບເສດຖືກແຕ່ນ້ອຍ, ແລະເສດຖືກກໍ່ຮັກທ້າວທອງເໝືອນກັບລູກຂອງຕົນ. ຕໍ່ມາທັງສອງກໍ່ໃຫຍ່ເປັນບ່າວຟໍ່ເສດຖືກໍ່ໄດ້ຕາຍປະເຫຼືອແຕ່ລູກເສດຖືກັບທ້າວທອງເທົ່ານັ້ນ. ທັງສອງກໍ່ພາກັນເຮັດໄຮ້ເຮັດສວນ, ແຕ່ລູກເສດຖືກໍ່ມັກຫຼືກວຽກໜັກແຕ່ລະມື້ມີແຕ່ລັກໄປຫຼືນນຳສາວທີ່ເຮັດໄຮ້ໄກ້ກັນ. ຕໍ່ມາລູກເສດຖືກໍ່ເອົາເມຍມາເຮືອນເພື່ອຊ່ວຍວຽກງານ, ທອງຈຶ່ງຕອບວ່າ: ຂ້ານ້ອຍທຸກຍາກແນວນີ້ໃຜເດັ່ນເອົາໄປເປັນລູກເປັນຜົວ. ລູກເສດຖືກີ່ເຫັນແນວນັ້ນກໍບອກວ່າ: ຖ້າມີຍິ່ງເອົາເມຍກຸຊີໄລ່ມີຍິ່ງທອງອຸກໃຈເພະຕັ້ງແຕ່ນ້ອຍຈົນໃຫຍ່ ບໍ່ເຄີຍອອກຈາກ ເຮືອນພໍເສດຖືຈັກເທື່ອ, ທອງກໍ່ເອົາເຄື່ອງແລ້ວຍ່າງອອກຈາກເຮືອນ. ມຸງໜ້າເຂົ້າປ່າພໍກຳພ້າເຂົ້າໄປໃນບ່າຕິບ, ກໍບໍ່ຮູ້ຕົນເອງ

ວ່າຈະໄປທາງໃດ? ກຳພ້າເດື່ນທາງໄປກໍ່ຮູ້ສຶກອິດເມື່ອຍແລະທີວເຂົ້າກໍາພ້າກໍ່ຫາໝາກໄມ້ວ່າຈະກົນ, ພົດໄປຮອດຕົ້ນໝາກເຕື່ອເຕື່ອນໜຶ່ງ, ຂົມດຫັ້ງຕົນມີໝາກເຕື່ອໝາກຕຽວ, ກຳພ້າຂຶ້ນໄປເອົາໝາກເຕື່ອລົງມາຮອດເຕີນໝາກເຕື່ອກໍ່ຫຼຸດອອກຈາກພິກຜ້າເຫັນນ້ອຍໂຕໜໍ່ກໍ່ແລ່ນມາຄາບເອົາໝາກເດື່ອ, ທອງກໍ່ຈັບຂາເຫັນໄວ້, ທວັງຈະອ່ອມເຫັນກົນແຕ່ເຫັນນ້ອຍກໍ່

ອ້ອນວອນນຳທອງວ່າຢ່າກິນຂ້ອຍຫັນ,ຂ້ອຍຫົວອາຫານໄດ້ຫຼາຍວັນແລ້ວທອງຄົດອີຕິນກໍ່ເລີຍແບ່ງໝາກເຕືອ ໃຫ້ເຫັນ ກິນຄົນລະເຄິ່ງເຫັນເຫັນສີໜ້າຂອງທອງບໍ່ສະບາຍຈຶ່ງຖາມວ່າ:ອ້າຍເປັນຫຍຸງສີໜ້າໝາຍແທ້? ທອງກໍ່ເລື່ອງສູ່ເຫັນ ພັງ.ເຫັນວ່າວ່າ:ບໍ່ຕ້ອງຕົກໃຈດອກ,ເລື່ອງຊື່ນີ້ ມ້ອງຈະຊ່ວຍອ້າຍເອງ .ຕໍ່ມານີ້ໃໝ່ກໍາເພົ່າກໍ່ຂຶ້ນເອົາໝາກໄມ້ໃຫ້ເຫັນ ກິນທຸກວັນ,ເຫັນນີ້ອຍກໍ່ສິ່ງສຽງອ່ອນຫວານອອກມາແຕ່ປ່າ,ທອງໄດ້ຍືນສຽງອ່ອນຫວານນັ້ນກໍ່ຕົກສະເໜີວ່າ: ເປັນສຽງ ຮັ້ງລໍາຂອງໃຜຄືມ່ວນແທ້.ເຫັນຕອບວ່າ:ເປັນສຽງຮັ້ງຂອງຂ້ອຍເອງ.ຫຼັງຈາກນັ້ນທອງກັບເຫັນກໍ່ໄປນໍາກັນ .ທອງຮັກ ເຫັນຄືເປັນນອງ ຂອງຕົນເອງແທ້. ປິນຕົກແດກ ອອກລາວກໍ່ຫາອັນກັ້ງໃຫ້, ເວລາຂ້າມນັ້ນລາວກໍ່ອຸ້ມຂ້າມ, ຍາມໝາວກໍ່ ດັງໄຟໃຫ້ເຫັນຝຶງ,ກໍາພ້າມຸງໜ້າໄປຫາລານເຂົ້າແຕ່ຊາວບ້ານກໍ່ໄລ້ອອກ ເວົ້ວ່າ: ມັນຂະລໍາເອົາສັດປ່າເຂົ້າມາໃນລານເຂົ້າ. ແຕ່ກໍາພ້າເວົ້ວ່າເຫັນຂ້ອຍລໍາເປັນ,ແຕ່ຊາວບ້ານບໍ່ເຊື້ອ, ຄ້າວ່າມັນລໍາເປັນພວກເຈົ້າຊີເອົາຫຍຸງໃຫ້ຂ້ອຍຊາວບ້ານເວົ້າເປັນ ສຽງດຽວກັນວ່າ:ຈະເອົາເຂົ້າໃຫ້ເຄິ່ງລານ,ແຕ່ຖ້າເຫັນເຈົ້າລໍາບໍ່ເປັນຈະອ່ອມເຫັນກິນໄດ້! ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ,ເຫັນກໍ່ສິ່ງ ສຽງຮັ້ງອັນອ່ອນຫວານມາ, ບາງຄົນກໍ່ຕົບມີ, ບາງຄົນກໍ່ຟ້ອນ, ບາງຄົນກໍ່ເມືອເອົາກອງ, ແສ່ງ, ແຄນມາເປົ່າ. ພຶປານວ່າ ເຮັດບຸນຄຸນລານເຂົ້າ, ຈາກນັ້ນຊາວບ້ານກໍ່ເອົາເຂົ້າໃຫ້ກໍ່ພ້າຫອງແລະເຫັນ,ຕໍ່ມາກໍ່ພ້າກໍ່ມີເງິນມີເຮືອນຢູ່.ເມື່ອກ່າວເຖິງ ລູກເສດຖືກໍ່ຕົກຫຼຸກໄດ້ຍາກ, ເມື່ອໄດ້ຍືນຂໍ່ວ້າວ້າວກໍ່ພ້າວ່າຮັ້ງມີເປັນດີ ແລະ ທັງມີເຫັນທີ່ລໍາມ່ວນ.ຫ້າວເລີຍໄປປິມ ເຫັນນຳກໍາພ້າ,ແຕ່ຫ້າວກໍາພ້າບໍ່ຢາກໃຫ້,ແຕ່ລູກຊາຍເສດຖືເວົ້ວ່າ:ພ່າງຕີຍລົງມິງມາ,ມີງຈະລືມບຸນຄຸນບໍ່ ? ກໍາພ້າຂຶ້ນ ບໍ່ໄດ້ເລີຍຢັກເຫັນໃຫ້,ກ່ອນຈະໄປທອງໄດ້ບອກວ່າ:ໃຫ້ດູແລເຫັນໃຫ້ດີເດີ!ລູກເສດຖືກໍ່ຮັບປາກ,ແຕ່ບໍ່ຍອມປະຕິບັດ, ເວລາຂ້າມນັ້ນກໍ່ບໍ່ອຸ້ມ,ຝິນຕົກແດກອອກກໍ່ບໍ່ຫາອັນກັ້ງ,ເຫັນນີ້ອຍໝາວ,ຫັງມີໃຊ້,ຢ່າງບໍ່ໄດ້,ແຕ່ລູກເສດຖືກໍ່ເອົາເຊື້ອກມາ ຜູກເຫັນ,ແລ້ວແກ່ມຸງໜ້າໄປຫາລານເຂົ້າຊາວບ້ານ,ຊາວບ້ານເຫັນແນວນັ້ນກໍ່ໄລ່ ແລະເວົ້ວ່າ: ເອົາ ສັດເຂົ້າມາມັນຂະລໍາ ແຕ່ຫ້າວກໍ່ເວົ້ວ່າ : ເຫັນຂ້ອຍລໍາເປັນແຕ່ຖ້າມັນບໍ່ລໍາ,ຂ້ອຍຊີຂ້າຫັງຄົນ,ຫັງສັດໄດ້,ແຕ່ເຫັນກໍ່ຮັ້ງບໍ່ອອກ,ເຫັນທີ່ມໍ່ ການທຸບຕິທໍລະມານບໍ່ໄດ້ກໍ່ເລີຍຕາຍ,ຫຼາຍມີຕໍ່ມາລູກເສດຖື ກໍ່ບໍ່ເອົາເຫັນມາສິ່ງ ທອງເລີຍໄປນໍາເອົາ ລູກເສດຖືບອກວ່າ ເຫັນໂຕນັ້ນຕາຍແລ້ວ,ແລະກໍ່ເອົາໄປເຜົາໃກ້ຮັວຫັນດີ. ຫ້າວທອງກໍ່ໄປຫາເຂົ່ຍເອົາກະດຸກເຫັນ, ພ້ອມທັງຮັ້ງໃຫ້ເພາະ ຄົດອອດເຫັນທອງເອົາກະດຸກເຫັນໄປຮັດຫວີ,ເມື່ອຫວີຜົມບາດໄດ້ກໍ່ມີທອງອອກມາເປັນກອບພໍລູກຊາຍເສດຖືໄດ້ ຍືນ,ກໍ່ມໍາຍືນເອົານຳສອງສາມມີຊີເອົາມາສິ່ງ,ຫ້າວກໍ່ໃຫ້ຢືນ,ເມື່ອລູກເສດຖືອື່ນຫວີຜົມ,ຜົມກໍ່ຫຼື້ນໝົດຫົວ,ເຮັດໃຫ້ຕົນ ເອງອັບອາຍຂາຍໜ້າ,ຫ້າວຢາກຮ້າຍ,ກໍ່ເລີຍຖື່ມຫວີລົງ,ແລ້ວຢຽບໃຫ້ມຸນ,ເມື່ອຮອດກຳນົດສິ່ງ,ລູກເສດຖືຍັງບໍ່ເອົາຫວີ ມາສິ່ງຫ້າວກໍ່ມານໍາເອົາ,ລູກເສດຖືກໍ່ເຊື້ອບອກບ່ອນ ທີ່ຕົນຢຽບຖື່ມ,ກໍ່ພ້າສະຍໃຈຫຼາຍ,ທີ່ລູກຊາຍເສດຖືເຮັດກັບຕົນແນວ ນັ້ນ ຫ້າວໄດ້ຫາເຂົ່ຍເອົາກະດຸກເຫັນໄປຮັດໄມ້ຈື້ມແຂ້ວ , ເມື່ອທອງຈື້ມແຂ້ວເຫຼື່ອໄດ້ກໍ່ມີແຕ່ທອງອອກມາເຕັມກອບ, ເຕັມ

ກໍາ,ລູກຊາຍເສດຖື,ໄດ້ຍືນກໍ່ມໍາຍືນອີກ,ທອງບໍ່ຢາກໃຫ້ເພາະລູກຊາຍເສດຖືເຮັດໃສ່ຕົນໂພດແຕ່ລູກຊາຍເສດຖືກໍ່ເວົ້ວ່າ: ພ່າງລົງມິງມາ,ມີງຊີເນີລະຄຸນບໍ່?ທອງກໍ່ເອົາໄມ້ຈື້ມແຂ້ວກະດຸກເຫັນໃຫ້ລູກເສດຖື,ເມື່ອຫ້າວເອົາໄມ້ຈື້ມແຂ້ວໄປຈື້ມ, ຄົດວ່າຈະເອົາໃຫ້ລວຍກ່າວກໍາພ້າ,ແຕ່ບໍ່ໄດ້ດັ່ງໃຈ,ເມື່ອຫ້າວຈື້ມອອກບາດໄດ້ແຂ້ວກໍ່ຊຸອອກ,ຈົນວ່າເກືອບໝົດຢູ່ໃນປາກ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຄົນເຫັນລູກຊາຍເສດຖືເຫຼື່ອໄດ້ກໍ່ພ້າກັນທົວຂວັນ, ເຮັດໃຫ້ລູກຊາຍເສດຖືອັບອາຍຂາຍໜ້າທີ່ສຸດ.

ເລື່ອງນີ້ ສອນໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າ: ຢ່າເປັນຄົນ ໂລບມາກໂລພາ ໃຫ້ເປັນຄົນດຸ້ນໜັ້ນ,ຂະຫຍັນພຽນໜັ້ນສ້າງແຕ່ຄວາມ ດີ, ດັ່ງກໍາເວົ້ວ່າ, ເຮັດດີໄດ້ດີ , ເຮັດຊື່ວໄດ້ຊີວ.

(ຈີບ)

- ເລື່ອງໄດຍ: ຫ້າວ ທິດຫາວາງ ພິມມະສອນ ອາຍຸ 65 ປີ ບ້ານ ໝາການເວໃຕ ເມືອງ ໄຊບລີ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ
- ຜູ້ເກັບກໍາ: ນາງ ອຸດອນ ແກ້ວປົວເງິນ ຫ້ອງ | ສັງຄົມ ຂ

- ປະເພດ:	ນິທານ ອັດສະຈັນ
- ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ຢ່າເປັນຄົນໂລບມາກໂລພາ ເຫັນແກ່ຕົວເກີນໄປ ຈົ່ງເປັນຄົນດຸ້ນໜັ້ນ

67.ເລື່ອງ: ບັກແໜບສ່ຽງຕາຍ

(Baknep took a risk of the life)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີຄອບຄົວໜຶ່ງມີລູກສາວົງມຄົນໜຶ່ງແຕ່ໃນໜຸ້ບ້ານນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ບ່າວແໜບ (ດັງແໜບ) ຫຼິງຮັກ ແຕ່ລະມື້ມີນາງຄົນນັ້ນໄດ້ໄປຖ່າຍຢູ່ຮົ່ມກົກກະທັນ ໃນນັ້ນມີຂອນໄມ້. ນາງຄົນນັ້ນໄປຖ່າຍລາວບໍ່ເຄີຍໃຊ້ໄມ້ແກ້ງຈຳກະເຫຼືອ ລາວມີແຕ່ຖຸ ໄສ່ຂອນໄມ້ດັ່ງກ່າວ. ເມື່ອບັກແໜບເຫັນດັ່ງນັ້ນ ຫຼາຍມີຕໍ່ມາລາວໄດ້ຂຶ້ນໄປຈອບຢູ່ເທິງຕົ້ນກະທັນ ແລະ ເອົາ ຫາກເບັດປະໄວເທິງຂອນ. ໃນທັນໃດນັ້ນນາງຄົນນັ້ນກຳມາຖ່າຍຕາມເດີມ ເມື່ອບັກແໜບເຫັນດັ່ງນັ້ນກຳປິດໝາກກະທັນ ທຶ່ມລົງທາງຊ້າຍມີນາງຄົນນັ້ນກຳຖ່າງກ້າຍໄປເອົາມາກິນ, ບັກແໜບທຶ່ມໝາກກະທັນລົງທາງຂວານນາງຄົນນັ້ນກຳຖ່າງກ້າຍໄປເອົາມາກິນ. ເມື່ອເວລາຖ່າຍສຸດແລ້ວກໍເອົາກິ່ນຖຸ ໄສ່ຂອນໄມ້ດັ່ງເດີມ ເວລານັ້ນເບັດເລີຍເກາະກິ່ນລາວ. ເມື່ອເຫັນເປັນແວວ ນັ້ນບັກແໜບເລີຍສິ້ນໝາກກະທັນ, ນາງຄົນນັ້ນແຫ່ງນັ້ນໄປເລີຍເຫັນບັກແໜບລາວບອກໃຫ້ອ້າຍແໜບເອົາໝາກເບັດ ອອກໃຫ້ແລ້ວບໍ່ໃຫ້ລາວເວົ້າໄປໃສບັກແໜບເລີຍຕອບວ່າ: ໄດ້ ! ແຕ່ຕ້ອງມີຄ່າຕອບແທນ ໂດຍໃຫ້ຂ້ອຍນອນນາເທື່ອໜຶ່ງ ນາງກຳຕອບຕົກລົງໂດຍໃຫ້ບັກແໜບຂຶ້ນທາງປ່ອງຢ້ຽມ. ຕອນຄໍາບັກແໜບກໍໄປເຮືອນຂອງຜູ້ສາວຕາມມັດໝາຍ ເມື່ອໄປຮອດກຳຂຶ້ນຕາມກົກເສົາ ທັງເວົ້ວວ່າ: ກະເດັບປີກ ! ກະເດັບປີກ ! ກະເດັບປີກ ແມ່ຂອງຜູ້ສາງເລີຍໄດ້ຍິນເລີຍຖາມລູກສາວ ອີກວ່າ ແມ່ນຫຍັງຕົກລົງ ລູກສາງຕອບວ່າ ກະດີ້ງຕົກລົງແມ່ເອີຍ ! ບັກແໜບໄດ້ຍິນແວນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າກະດີ້ງກະເດັງ ອີ່ຫຍັງ ເບິ່ງກະດຸກຂ້າງຫຼັກສາມຊີກສີຊີກພໍແມ່ນາງເລີຍເວົ້ວວ່າ: ມີຄົນຂຶ້ນເຮືອນເລີຍໃຫ້ກະບອງໄລ່ ແຕ່ບໍ່ເຫັນເຫັນແຕ່ຮອຍຕົນ ຮອຍບັກໃຫຍ່ແມ່ເລີຍເວົ້ວວ່າ: ຮອຍຕົນໃຜແດໃຫຍ່ແທ້ປາໄດ້ເປັນລູກເຂີຍແດ. ບັກແໜບລື້ຢ່ປ່າກ້ວຍໄດ້ຍິນເລີຍເວົ້ອກໄປວ່າ : ຢູ່ພື້ເດີ ! ຢູ່ພື້ເດີ ! ແລ້ວພໍແມ່ຂອງຜູ້ສາວເລີຍຈັບບັກແໜບໄປຫາພໍບ້ານໃນຖານລັກຂຶ້ນເຮືອນໃນຍາມວິການ.

ນິທານເລື່ອງນີ້ສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ເຮົາຄວນມີສະຕິລະວັງຕົວຢ່ສະເໜີ !

(ຈີບ)

-ຜູ້ເລົ່າ: ນາງ ດອກແກ້ວ ອາຍຸ 25 ປີ ບ້ານສີໄກ ເມື່ອ ໄຊບຸລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງຂັນຄຳ ທ້າວີ ປີທີ.1 ສັງຄົມ ກ ແລະ ນາງ ອາລີພອນ ທ້າວີ ປີທີ.1 ສັງຄົມ ກ

- ປະເພດ:	ນິທານ ຕະຫຼິກ
- ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ເຮົາຄວນມີສະຕິລະວັງຕົວຢ່ສະເໜີ ຈະເຮັດຫຍັງຕໍ່ຕາມ !

68.ເລື່ອງ: ຄວາມມະຫັດສະຈັນບໍ່ໃຫ້ເວົ້າເຖິງສອງ

(The marvel should not be told to the second man)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີປາຄໍໃຫຍ່ໂຕໜຶ່ງແລະກະຕ່າຍໂຕໜຶ່ງເຊິ່ງເຄີຍເປັນສ່ວງກັນ, ມີໜຶ່ງກະຕ່າຍກໍໄປຫຼິ້ນນຳປາ ຢູ່ທ່ານໍາ. ແລ້ວກໍລິມກັນໄປຄາວໜຶ່ງ ກະຕ່າຍເລີຍຖາມປາວ່າ : ເຮີຍສ່ວງ ! ແຕ່ລະມີ ເວລາຄົນໄປຕົກແຫໂຕໄປລື່ຢູ່ໃສ ?

ບອກເຮົາແນ່ງ,ເຮົາຢາກຮູ້ເຂົາຄືດ່ວຍແຫ່ບໍ່ຖືກໂຕ.ສ່ວນປາໃຫຍ່ ຕອບວ່າ : ກະຕ່າຍເອີຍ: ຄວາມລັບບໍ່ໃຫ້ເວົ້າເຖິງສອງ.ແຕ່ກະຕ່າຍກໍບໍ່ຢາກຮູ້ເຂົາເວົ້າ,ແນວໃດກໍບໍ່ຟັງສຸດທ້າຍປາກໍເວົ້ວ່າ:ຖ້າເຮົາບອກໂຕແລ້ວ,ໂຕສັນຍາວ່າໂຕຈະບໍ່ເວົ້າໃຫ້ໃຜຟັງ.ທັງສອງກໍຕິກລົງກັນ,ແລ້ວປາກໍບໍ່ອກຄວາມລັບວ່າ:ເວລາຄົນຕົກແຫຍາມໃດ,ເຮົາກໍລ້ອຍລອດກົ້ນຂ້ອງຂອງຄົນຜູ້ທີ່ຕິກແຫ່ນນັ້ນ.ແລ້ວຄົນກໍ່ຄວາມແຫ່ນໃສ່ເຮົາບໍ່ຖືກ,ເມື່ອກະຕ່າຍຮູ້ແລ້ວ.ດັ່ງນັ້ນປາກໍເລີຍຖາມຄົນວ່າ:ສ່ຽງກ່າຍໂຕແດງຢູ່ໃສແຕ່ລະມືລະວັນ.ກະຕ່າຍຕອບວ່າ:ແຕ່ລະມືເຮົານອນຢູ່ໃຕ້ຝູ່ມີຫົວສີໃດຢູ່ແຄມໄຮ່ຂອງຄົນຫັນເດ.ໃນເວລາທັງສອງລົມກັນຢູ່

ນັ້ນ,ບັງເອີນພັດມີຄົນມາໄດ້ຢືນສຽງລົມກັນກໍາເລີຍຈອບຟັງ.ແລ້ວກໍ່ຮູ້ຄວາມລັບຂອງທ້າງສອງສ່ຽວ.ດັ່ງນັ້ນຕາພານຄົນນັ້ນກໍ່ຄົດວ່າ:ມີແລງມິງເສັດກູໂລດລະ. ເມື່ອຮອດມີແລງໃກ້ຄໍ່າງລາວກໍ່ຈັບແຫະແລະຂ້ອງໄປວັນນໍ້າບ່ອນປາຄໍ່ໃຫຍ່ບ່ອນປາຄໍ່ອາໃສຢູ່ນັ້ນແລ້ວລາວກໍ່ຄວາງແຫ່ໄປມາຈາກນັ້ນລາວກໍ່ຄ່ອງແຫະກ້ຽວກັ້ນຂ້ອງເຈົ້າຂອງແລ້ວກໍ່ຖືກປາຄໍ່ໃຫຍ່. ເມື່ອໄດ້ປາແລ້ວລາວກໍ່ແບກແຫະຂຶ້ນໂຄກເພື່ອເອີກກະຕ່າຍໄຕນັ້ນແລ້ວລາວກໍ່ເອີເມື່ອຮີອນ.ສ່ວນກະຕ່າຍ ແລະ ພານກໍ່ທຳທ່າຕາຍ . ເມື່ອເມື່ອຮອດຮີອນເມຍ ແລະ ລຸກຊອງຕາພານກໍ່ຢົມເບິ່ງຂ້ອງກໍ່ເຫັນທັງກະຕ່າຍແລະປາຄໍ່ໃຫຍ່ກໍ່ດີໃຈ, ແລ້ວຄົດວ່າ ຈັກໜ້ອຍຈຶ່ງເຮັດກິນແລ້ວກໍ່ໄປນອນຫຼືນເສີຍຢູ່.ສ່ວນກະຕ່າຍແລະປາກໍ່ລົມກັນອີກວ່າ:ໃຫ້ສ່ຽວໜີໄປກ່ອນດີ,ສ່ວນເຮີ ເອງຈະລູກໄປປໍ້ໃຫ້ຄືນໄລ່ເມື່ອຕົກລົງກັນແລ້ວກະຕ່າຍກໍ່ລູກຝຸດຝຶດຂຶ້ນ,ເມື່ອລູກແລະເມຍຂອງຕາພານໜຽວເຫັນຈຶ່ງເວົ້າ ຂຶ້ນດັງງວ່າ:ກະຕ່າຍໄປແລ້ວເຂົາກໍ່ໄລ້ຕີທີ່ວກາງເຮີອນ,ເຮັດໃຫ້ໜີ້ແຫກແຕກຈົນເກືອບໝົດ,ແລ້ວກໍ່ຂຶ້ນໃສ່ຮ້ານບຸຊາ ຂອງພວກເຂົາ,ແລ້ວກໍ່ເອີໄມຕີຈົນຮ້ານທັກເພົມດີ. ຈົນລົມປາຄໍ່ແລ້ວປາຄໍ່ຮົບບົນໜີໄປໄວງ. ຈົນຮອດນີ້ຫ້ວຍຄືເກົ່າ, ສ່ວນກະຕ່າຍຄົດວ່າປາໄປຫວົດແລ້ວກໍ່ໄຕນັ້ນລົງປ່ອງຢົງມເຮີອນຕາພານແລ້ວແລ່ນຂຶ້ນໂຄກ.ທີ່ລົງ!!!ຈົນບໍ່ເຫັນສິ້ນເມື່ອ ຄວາໃສປາກໍ່ບໍ່ເຫັນຫຍໍາເລີຍ.ສ່ວນປາແລະກະຕ່າຍສຸດທ້າຍກໍ່ໄປພິບກັນອີກແລ້ວແລະເວົ້ານໍາກັນວ່າ : ຄວາມລັບບໍ່ໃຫ້ ເວົ້າກາຍ

၁၅၅

- ເລື່ອໄດຍ: ແມ່ເຖົ້າແຕ່ງ ອາຍຸ 55 ປີ. ບ້ານ ໂນນແຕ້ ເມືອງ ອາດສະພອນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ
 - ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ທອງເດືອນ ແກ້ວວິໄລ ຫ້ອງ | ສັງຄົມ.

- ປະເພດ: ນິຫານ ສັດ / ຄະຕີເຕືອນໃຈ
- ແນວຄິດໃນເລື່ອງ: ຄວາມລັບ ບໍ່ໃຫ້ເວົາກາຍສອງ

69.ເລື່ອງທີ່ເຕີມ ກັບ ຈອນພອນ

(The tutle and the morgoose)

ຕັ້ງແຕ່ກີ່ແຕ່ກ່ອນມີເຕົາວັບຈອນພອນໄຕໜຶ່ງຊື່ພວກມັນຄີຍຢູ່ກິນນຳກັນແລະຮັກແງງກັນເປັນເວລານານ. ຢູ່ມາມີນຶ່ງທັງສອງກໍ່ຊວນກັນອອກຫາກິນ, ເພື່ອຈະມາລ້ຽງຊື່ບຂອງໃຜລາວ. ແຕ່ວ່າເມື່ອກ້າວເຂົ້າໄປຮອດປ່າເຫັງໜຶ່ງ ແຊີງເປັນປ່າອັນກ້ວາງໃຫຍ່ຕົບໝາ, ພວກເຂົ້າທັງສອງກໍ່ໄດ້ຊອກຫາອາຫານດ້ວຍຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກແລະໃຜງກໍ່ອັດເມື່ອຍື່ສິມຄວນແຕ່ກໍບໍ່ເຫັນຫຍຸງເລີຍ ແລະ ຕາເວັນກໍ່ໄກ້ຈະຕິກດິນ. ທັງສອງສ່ຽວກໍ່ພາກັນຕ່າວັກບຄົນເມື່ອ ແຕ່ເວລາໃກ້ ຈະກັບນັ້ນທັງສອງກໍ່ໄດ້ພິບກັບກີກກັວຍທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍໝາກສູກເຫຼືອງ. ທັງສອງກໍ່ໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ : ໃຫ້ສ່ຽວຈອນພອນຂຶ້ນໄປເອົາ, ສ່ວນເຕີໃຈຈະຟ້າເກັບຢູ່ລຸ່ມ. ພ້ອນພອນຂຶ້ນກີກກັວຍແລ້ວກໍ່ຊີມເປົ່ງແລ້ວຮູ້ສຶກວ່າທ້າງ ແຊບທັງນິວຈິນລົມເຕີຜູ້ຖ້າເກັບຢູ່ລຸ່ມ, ສ່ວນເຕີກໍ່ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າຖື່ມລົງມາແມ່ເຮີຍ! ຈອນພອນຖື່ມລົງມໃຫ້ເຕີແຕ່ເປື້ອກ. ຢູ່ສ່ຽວເຕີເກີດຢາກຮ້າຍ. ກໍ່ເລີຍເຮັດແຮວໃສ່ກີກກັວຍ, ແລ້ວກໍ່ກັບເມື່ອເຮີອນ ແລະ ຄິດວ່າຈະເອົາຈອນພອນໃບອ່ອມກິນດ້ວຍຄວາມຄຽດ. ເມື່ອເດີກມາກໍ່ຖາມລູກຂອງຈອນພອນວ່າ: ພໍມົງມາແລ້ວບໍ? ລູກຂອງມັນກໍ່ຕອບວ່າຍັງ, ຫຼາຍເທື່ອຖາມກໍ່ຄິດວ່າ

ມັນຕ້ອງຖືກແຮ້ວຂອງຕົມ, ຈຶ່ງບອກລຸກມັນວ່າທ້າຖຳຄິດຮອດພໍໃຫ້ເວົ້ວວ່າ: ຕາຍບ້ອນກ້ວຍສອງຫວີ, ຕາຍບ້ອນປີສອງກີບໄມ້ນ້ອຍ, ຫີບຄໍາມີງຈີ່ໜ່ອຍ! ຈີ່ນ້ອຍ ເລື່ອງກໍ່ເລີຍຈີບ.

- ເລື່ອໂດຍ: ແມ່ເຖົ່າແຕ່ງ, ອາຍຸ 55 ປີ ບ້ານ ໂມນແຕ່ ເມືອງ ອາດສະພອນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

- ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ທອງເດືອນ ແກ້ວວິໄລ ທ້ອງ | ສັງຄົມ.

- ປະເພດ: ນິຫານ ສັດ / ຄະຕີເຕືອນໃຈ

- ແນວຄິດໃນເລື່ອງ: ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງຈອນພອນ ທຳໃຫ້ຕົມເອງເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ

(The brave little boy)

ແຕ່ກີ່ແຕ່ກ່ອນຢູ່ໜຸ່ບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງມີສອງຜົວເມຍອາໃສຢູ່, ເຊິ່ງຜົວເຊື່ອວ່າ: ທ້າວນ້ອຍ, ຢູ່ມາມີໜຶ່ງທ້າວນ້ອຍ ໄດ້ ຊວນເມຍໄປຫາໜໍ່ໄມ້. ແຕ່ບັງເອີນໄປພໍ່ກັບໜີຮ້າຍໄຕໜຶ່ງ. ຊົ່ງທ້າວນ້ອຍບໍ່ຮູ້ ແນວຮັດ, ຍ້ອນຄວາມຂື້ຢ່ານຂອງລາວ. ລາວເລີຍປີບຂຶ້ນຕົນໄມ້ປະເມຍ, ເຊິ່ງໃນຂະນະນັ້ນເມຍລາວຫ້າງຖືພາຄາຫ້ອງບໍ່ຈັກແນວຮັດເວຍຄວາມຕົກໃຈລາວກໍ ໃຊ້ສຽມສັບດັບໜີ, ເຮັດໃຫ້ໜີໄຕດັ່ງ ກ່າວນັ້ນຕາຍ, ເມື່ອເຫັນໜີຕາຍແລ້ວທ້າວນ້ອຍ ກໍລົງມາຈາກຕົ້ນໄມ້ ຢ່າງວ່ອງໄວ, ແລ້ວລາວກໍເວົ້າກັບເມຍຂອງລາວວ່າ: ຖ້າຈົ່າເວົ້ວວ່າ: ເຈົ້າເປັນຄົນຂ້າ, ຂາວບ້ານຄົງຈະບໍ່ເຊື່ອເພາະເຈົ້າເປັນແມ່ຍິງ, ຊັ້ນັດຖືພາດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງບອກຊາວບ້ານວ່າ: ຂ້ອຍເປັນຄົນຂ້າ. ເມຍກໍ່ຕົກລົງແລະພ້ອມພາກັນກັບເມື່ອບ້ານພ້ອມດ້ວຍ ໂຕໜີ. ພໍເມື່ອຮອດບ້ານປະຊາຊົນກໍພາກັນຖາມວ່າ: ໃຜເປັນຄົນຂ້າທ້າວນ້ອຍຈຶ່ງຕອບວ່າ: ຂ້ອຍເປັນຄົນຂ້າ. ດັ່ງນັ້ນປະຊາຊົນຈຶ່ງໃຫ້ສັນຍານາມວ່າ: ທ້າວນ້ອຍຫານໜີ. ຊື່ທ້າວນ້ອຍຫານໜີໄດ້ໂດງດັງໄປຮອດຫຼຸພະຍາແລ້ວພະຍາກໍໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທ້າວນ້ອຍຫານໜີເຂົ້າເຝົ້າເພາະໃນຂະນະນັ້ນໃນເມືອງຂອງພະຍາມແຂ່ໃຫຍ່, ໂຕໜີທີ່ອໃສຢູ່ໃນແມ່ນ້າ ແລະ ແຂ່ໂຕນັ້ນມັນໄດ້ຂຶ້ນມາກິນປະຊາຊົນມືລະສອງສາມຄົນ. ດັ່ງນັ້ນພະຍາຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ທ້າວນ້ອຍຫານໜີໄປຂ້າແຂ້. ໂດຍໃຫ້ທ້າວໃຫ້ທ້າວນ້ອຍຫານໜີເປັນແມ່ຫັບ. ແຕ່ທ້າວນ້ອຍຫານໜີເວົ້ວວ່າ: ເອົາຫະຫານພຽງແຕ່ສີ, ທ້າຄົນກໍສາມາດຂັ້ນແຂ້ໄດ້ແລ້ວ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພະຍາກໍສັ່ງເສນອາ ມາດກຽມເຮືອ. ແລ້ວຮູ້ເຊົ້າກໍງມອອກເດີນທາງ ໃນຂະນະທີ່ເດີນທາງແຂ່ໂຕນັ້ນກໍປະໂລຂື້ນກາງນ້າ. ເຮັດໃຫ້ທ້າວນ້ອຍຫານໜີຕື່ມແຮງລາວເລີຍໂດກຂຶ້ນຝ່າງໃນຂະນະດວກກັນນັ້ນທະຫານທີ່ຢູ່ເຮືອບໍ່ຮູ້ ແນວຮັດເລີຍໃຊ້ຮອກແທງ ແຂ່ຫຼາຍເທື່ອ, ສຸດທ້າຍແຂ່ໂດກໍ່ກ່າວກໍ່ຕາຍ. ເມື່ອເຫັນແຂ່ຕາຍແລ້ວ, ທ້າວນ້ອຍຫານໜີກໍຟ້າງເຖິງເຄືອລົງມາຈາກຝ່າງ ແລະ ເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ໃຜເປັນຄົນຂ້າແຂ້ຂ້ອຍວ່າ ຈະຈັບເປັນໂດຍໃຊ້ເຄືອມັດ ເພື່ອໃຫ້ພະຍາເບິ່ງເປັນໆ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາ ຢ້ານທີ່ວຂາດຕ້ອງຈຶ່ງເວົ້ວວ່າ: ຂ້ອຍເປັນຄົນຂ້າແຂ້ ແລະພວກເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ພາກັນກັບເມື່ອເມືອງພ້ອມດ້ວຍແຂ່ໂຕດັ່ງກ່າວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພະຍາດີໃຈຫຼາຍພ້ອມທັງແຕ່ງຕັ້ງທ້າວນ້ອຍຫານໜີເປັນແມ່ຫັບໃຫຍ່ສູງສຸດໃນວັງ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນຕໍ່ມາໄລຍະໜຶ່ງກໍມີສານສິ່ງມາເຖິງພະຍາ ໃນສານນັ້ນຂຽນວ່າ: ຂ້ອຍຊົມາຕີເອົາເມືອງຂອງພວກເຈົ້າໄປເປັນທີ່ວເມືອງຂຶ້ນຂອງພວກຂ້ອຍ, ເມື່ອພະຍາໄດ້ອ່ານສານກໍໃຫ້ທ້າວນ້ອຍຫານໜີ ພ້ອມດ້ວຍທະຫານໄປບຸກໂຈມຕີຂ້າສີກຸ່ຫົວເມືອງ. ແລ້ວຄວາມຢ້ານຂອງທ້າວນ້ອຍຫານໜີ ລາວກໍໄດ້ຫຼອຍປະທະຫານຂຶ້ນກົກຕານ ແລະ ບັງເອີນໄດ້ຍືນຂ້າສີກລົມກັນວ່າ: ຈະຕີທາງໄດ? ແມ່ທັບຄົນໜຶ່ງເວົ້ວວ່າ ຕີທາງໄດກໍໄດ້ ບໍ່ຢ້ານ ແລະແມ່ທັບຄົນໜຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ຢ້ານມັນມາທາງອາກາດເທົ່ານັ້ນແລະເວີຍ! ດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວຂອງລາວ ແລ້ວຮັດໃຫ້ລາວຫຼົງຈັບງ່າຕາມດອກແລ້ວຕົກລົງມາ ພ້ອມທັງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ນີ້ແຫຼະ! ບັກນ້ອຍຫານໜີ ມັນມາທາງອາກາດ ແລະ ຈະມາຕັດຫົວຂອງພວກສູ, ຖ້າພວກສູບໍ່ຢ້ານຕາຍ ຈຶ່ງພາກັນກັບໄປບ້ານເມືອງຂອງພວກສູ ທະໜ່າງໆ ! ແລະຮັດໃຫ້ຂ້າສີກໜີຕາຍເພາະຢ້ານ ທ້າວນ້ອຍຫານໜີທັງໆທີ່ທ້າວນ້ອຍຫານໜີຕີກົກຕານ ໂດຍທີ່ຂ້າສີກບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍ ດັ່ງນັ້ນຮັດໃຫ້ທ້າວນ້ອຍຫານ ໜີໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ທ້າວນ້ອຍຫານໜີເປັນເຈົ້າເມືອງ ພອມທັງຍົກລູກສາວໃຫ້ແຕ່ງງານກັບທ້າວ ນ້ອຍຫານໜີ ແລ້ວທ້າວນ້ອຍຫານໜີກໍມີເມຍສອງຄົນ. ເລື່ອງນີ້ກໍເລີຍສິ້ນສຸດລົງ.

- ເລື່ອໄດຍ: ທ້າວ ສຸກສະບັບ ວິໄລທອງ ອາຍຸ 21 ປີ. ຫ້ອງ 2 ສັງຄົມ ກ ບ້ານ ລະຫານໍ້າ ເມືອງ ສອງຄອນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

- ຜູ້ເນັບກຳ: ທ້າວ ມິນາ ທະວີໄຊ ຫ້ອງ | ສັງຄົມ

- ປະເພດ:	ນິທານ ຂັດສະຈັນ
- ແນວຕິດໃນເລື່ອງ:	ຄວາມບັງເອີນ ພາໃຫ້ມີໂຊກ

71. ເລື່ອງ: ບັກດາຍ

(Bak Dai)

ແຕ່ກີ່ແຕ່ກ່ອນ ຢູ່ບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ ມີລູກຊາຍຂອງຄອບຄົວໜຶ່ງ ຊ້າພັດເປັນຄົນຂີ້ຢ່ານ . ຢູ່ມາມີໜຶ່ງໜຸ່ຂອງລາວ ຂວນລາວໄປທາປາ ພິບປອດທັວຍລາວກໍ່ບອກລາວຢ່ານ ບ້ານໂລດໂຕ ເຮົາຊີໄປນອນ , ເມື່ອໄຕປ້ານແລ້ວເຮົາຊີຂຶ້ນ ມາສະ, ເມື່ອໜຸ່ລາວຢ້ານແລ້ວລາວກໍ່ເວົ້າຂຶ້ນອີກວ່າ: ສະໂລດໂຕເຮົາຊີໄປນອນອີກ ແລ້ວເຮົາຊີຖ້າງົມ, ພໍເຊີເສະປາ ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ພາກັນກັບເມື່ອປະ ໃຫ້ລາວນອນຢູ່ຈົນຕາເວັນແດງ ລາວກໍ່ສວດຮູ່ມື່ອ , ເມື່ອຕື່ນຂຶ້ນມາກໍ່ພືບວ່າ ຜູ່ເມື່ອປະ ຫົດແລ້ວລາວກໍ່ລົງງົມປາໝໍ່ໜຸ່ຂອງລາວໃນທັວຍແຫ້ງ, ລາວຊ້າພັດໄດ້ປາເຊັ່ງມີອຍໄຕໜຶ່ງ. ແລ້ວລາວກໍ່ຍ່າງ ກັບເມືອ ເຮົອນພໍຍ່າງໄປປອດປ່າຊ້າລາວກໍ່ເຫັນກອງພອນທີ່ເຂົາຈຸດຍັງເຫັນຖ່ານແດງ ລາວກໍ່ເລີຍແວ່ເຂົ້າໄປຈິ່ປາ. ໃນ ຂະນະທີ່ຈີ່ ປາໄກຈະສຸກ ປາຊ້າພັດກົນຫອມຊວນໃຫ້ຢາກ ບໍ່ທີ່ໄດ້ຍືນສຽງໃຫ້ຂອງຜົນອຍ , ເພະປາກກິນປາ ແມ່ຂອງ ຜົນອຍເລີຍມາຂຶ້ນໃຫ້ລູກຂອງຕົນກິນ ແຕ່ລາວບໍ່ໃຫ້ກິນ , ແຕ່ຖ້າຫາກມີຂອງແລກປ່ຽນ ກໍ່ຈະໃຫ້ກິນ . ຜິເລີຍ ເວົ້ວ່າ : ຄົນຊັ້ນຂອຍຊີໃສ່ຊີໃຫ້ເຈົ້າເຂັດງານ ເມື່ອໃຜເອັນເຈົ້າ ວ່າທ້າວດາຍ ໃຜຍ່າງກາຍຂີ້ຫຼາຈວກງານ ແລ້ວລາວກໍ່ເອົາປາ ໃຫ້ ຜົນອຍກິນ, ລາວກໍ່ກັບເມືອເຮົອນຍ້ອນຄວາມຂີ້ຄ້ານຂອງລາວ. ແຕ່ລະມື້ລາວຖື່ນສວາຍ, ຂີ້ຄ້ານເຮັດວຽກ ມີແຕ່ກິນ ກັບນອນ, ພໍ່ແມ່ບອກຫຍັງກໍ່ບໍ່ຮັດ. ດັ່ງນັ້ນ ພໍ່ແມ່ກໍ່ເລີຍປຶກສາຫາລືກັນວ່າ: ຈະເອົາທ້າວດາຍໄປບວດ ແລະ ພໍອອດວັດ ແລ້ວພໍ່ແລະແມ່ຂອງທ້າວດາຍກໍ່ເວົ້ານໍາຍພໍວ່າ: ເດຸກຊາຍຂ້ານ້ອຍ ຜູ້ທີ່ຈະເອົາມບວດ , ຍາພໍ່ເລີຍຖາມ ວ່າ : ຊື່ ແນວໃດ? ພໍ່ຂອງລາວເລີຍຊົມເບົາງ ໃສ່ຫຼຸຍ່າພໍວ່າ: ຊື່ວ່າດາຍ. ທີ່ແມ່ນຫຍັງເກາະ? ຍາພໍ່ຖາມ.ຊື່ວ່າດາຍ.ຍາພໍ ບໍ່ໄດ້ຍືນ ກັກ ເລີຍເວົ້າຂຶ້ນໜີດແຮງ ຊື່ວ່າດາຍບໍ່? ແລ້ວຍາພໍ່ກໍ່ຂີ້ຈວກອອກ ໃສ່ຜ້າສະບົງ ຍາພໍ່ເລີຍເວົ້າຂຶ້ນໜີດແຮງວ່າ : ບໍ່ໄດ້ມັນ ບວດບໍ່ໄດ້ ເອົາມັນເມືອ.

ທ່າງຈາກນັ້ນຊ່ວງໄລຍະໜຶ່ງ ກໍ່ຈະມີຂ້າເສີກເຂົ້າມາຕີ ເອົາເມືອຂອງທ້າວດາຍຢູ່, ປະຊາຊົນກໍ່ວິນວາຍ ຊອກວິທີ ທາງບໍ່ອອກ ຄົດວິທີທາງວ່າຈະຕໍ່ສັ້ນຂ້າເສີກແມວໃດ ? ເພະຂ້າເສີກມາຫຼາຍເຫຼືອເກີນ, ຊາວບ້ານຜູ້ໜຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນ ວ່າ : ມີແຕ່ ວິທີດຽວເທົ່ານັ້ນກໍ່ຄືຂຽນຊື່ບັກດາຍ ເທົ່ານັ້ນຂີ້ຂອງຊາວບ້ານກໍ່ປອດອກໜ້ອຍໜຶ່ງ. ພວກຊາວບ້ານກໍ່ເຫັນ ພ້ອມຕົກລົງ ແມ່ນແລ້ວ! ແມ່ນແລ້ວ! ເພະມັນເປັນຊື່ທີ່ເຂັດ ດັ່ງນັ້ນຊາວບ້ານເລີຍຂຽນຊື່ໃສ່ປ້າຍບ້ານວ່າ : ທ້າວດາຍ ໃຜມາກາຍ ຂີ້ຈວກ ແລ້ວເອົາໄປຝ່ໄວ້ສື່ທິດຂອບບ້ານ ພໍຂ້າເສີກບຸກໂຈມຕີ , ພໍກາຍປ້າຍນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ຂ້າເສີກເຈັບຫ້ອງ ຂີ້ຫຼັ້ງຂີ້ຫຼູ , ເຮັດໃຫ້ຊາວບ້ານປອດໄພແລະເລື່ອງນິກໍດັງໄປປອດຫຼຸພະຍາ. ພະຍາກໍ່ດີໃຈຫຼາຍ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ທ້າວ ດາຍເປັນ ເຈົ້າເມືອງ ປົກຄອງເມືອງ ຢ່າງເປັນສຸກ, ເລື່ອງນີ້ກໍ່ຈີບລົງ.

(ຈີບ)

- ເລື່ອໄດຍ: ທ້າວ ສຸກສະບັບ ວິໄລທອງ ອາຍຸ 21 ປີ. ຫ້ອງ 2 ສັງຄົມ ກ ບ້ານ ລະຫານໍ້າ ເມືອງ ສອງຄອນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

- ຜູ້ເນັບກຳ: ທ້າວ ມິນາ ທະວີໄຊ ຫ້ອງ | ສັງຄົມ

- ປະເພດ:	ນິທານ ຕະຫຼິກ
- ແນວຕິດໃນເລື່ອງ:	ຂີ້ຄ້ານຫຼາຍ ກາຍເປັນໄດ້

72.ເລື່ອງ: ຫມອງຫຼວງຫຼົມ

(The great lake was sunk down)

ແຕ່ເກີດເຕັກໆອນ ຍັງມີນາຍພານຜູ້ໜຶ່ງ ຫຼືວ່າ ນາຍພານບຸນ , ແຕ່ລະມື້ນາຍພານໄດ້ອອກຫາລ່າສັດ, ຫາປາມາ ກິນ
ເປັນອາຫານ. ຕໍ່ມາມື້ນຶ່ງ ນາຍພານໄດ້ເຫັນແລນຄໍຄໍາໂຕໜໍ່ງນອນຢູ່ເທິງຕົ້ນແດນ ແລະ ນາຍພານກໍ່ເອົາທະນຸຍິ່ງໃສ່
ແລນໂຕນັ້ນແລວແລນໂຕນັ້ນກໍ່ຕົກລົງມາ, ສຽງແລນຕົກດັກງ້າອ້າທົ່ວບລົວເດີງດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ເຮັດໃຫ້ດົງນັ້ນຫຼູບກາຍ ເປັນ
ໜອງ. ຈາກນັ້ນນາຍພານພ້ອມຊາວບ້ານໄດ້ພາກັນດີງເອົາແລນຂຶ້ນແຕ່ຫຼູບ ແລະ ລາກັບເມືອໃນບ້ານ . ຫົມຫາຍທີ່
ຊາວບ້ານລາກແລນໂຕນັ້ນຈົນກາຍປັນຮ່ອງຫ້ອຍ. ຊາວບ້ານຈຶ່ງເອີ້ນວ່າ: ຫ້ວຍລາກແລນ. ຈາກນັ້ນຊາວບ້ານກໍ່ເອົາຊື້ນ
ແລນມາຄົວ, ຂື້ນແລນທີ່ຄົວໄດ້ເຖິງເຈດລໍາກວຽນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ມີແມ່ໜ້າຍຄົນໜຶ່ງມາຂໍເອົາຊື້ນແລນນັ້ນແຕ່ຊາວບ້ານ
ເວົ້ວວ່າ: ຮ້າງໜ້າຍນີ້ ມັນບໍ່ລົງມີ ໃນເຄຫາ ຢູ່ດິນແດນດີ. ເພາະວ່າລາວບໍ່ມີພ້າທີ່ຈະມາຄົວຊ່ວຍພວກຊາວບ້ານ, ໃນທີ່ສຸດ
ລາວກໍ່ເລີຍບໍ່ໄດ້ກິນຊື້ນແລນໂຕນັ້ນ. ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເພີ່ມກິນຊື້ນແລນໃນກາງຄົນມີນັ້ນກໍ່ມີຜູ້ຊາຍປະກິດຂຶ້ນ. ເປັນຜູ້
ຊາຍຮູບງາມໜ້າຕາບປໍ່ເໝືອນຊາວບ້ານແຖບນັ້ນ, ແຕ່ງຕົວແບບເປັນເຈົ້າພະຍາຄອງເມືອງ ໄດ້ມາຂໍກິນນັ້ນໃນຫຼູບ ບ້ານແຫ່ງນີ້
ປາກິດວ່າມີກິນຊາບຄາວໄປທີ່ວໜຸບ້ານແຫ່ງນີ້. ຊາຍຄົນນັ້ນກໍ່ຍິ່ງມັງໜ້າໄປເລື້ອຍໆ ຈົນໄປໜ້າຮືອນຂອງ ນາງແມ່ໜ້າຍ
ຊາຍຄົນນັ້ນກໍ່ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ: ມີຜູ້ຮືອນນີ້ບໍ? ນາງແມ່ໜ້າຍໄດ້ຍິນກໍ່ເລີຍຕອບວ່າ: ຫມອງຜ່ານມາແຕ່ຫຼູບ້ານ
ນັ້ນເປັນຫຍ່ງຫມານຈຶ່ງບໍ່ກິນນຳຫຼູບ້ານນັ້ນ. ຫມອງກິນບໍ່ໄດ້ເພາະໃນຫຼູບ້ານນັ້ນຈັກພວກເຂົາກິນສັດຊະນິດໄດ? ຈຶ່ງມີກິນ
ສາບຄາວ. ຕໍ່ມາມື້ນຶ່ງກໍ່ເກີດມີຝຳລຸກລາມມາຈາກປ່າແລະລາມມາໄຫ້ບ້ານທີ່ກິນແລນຄໍຄໍາ, ຫຼັງຈາກໄຟມອດກໍ່ມີພາຍຸ
ຝົນຕົກຢ່າງໜັກເຮັດໃຫ້ຫຼູບ້ານນັ້ນຫຼົມກາຍເປັນໜອງໃຫຍ່ແລະຄົນໃນຫຼູບ້ານກໍ່ຕາຍ. ສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອ ກໍ່ເປັນເກາະດອນ
ນ້ອຍຢູ່ກາງໜອງ ແລະ ເກາະດອນນັ້ນເຂົາກໍເອີ້ນວ່າ: ເກາະດອນແມ່ໜ້າຍສຸດທ້າຍເຂົາກໍ ເອີ້ນໜອງນັ້ນວ່າ: ຫມອງຫຼວງ
ຈົນເຖິງປັດຈຸບັນ.

(ຈີບ)

- ເລື່ອງໂດຍ: ແມ່ບຸນຍົງ ອາຍຸ 52 ປີ. ຫ້ອງ 2 ສັງຄົມ ກ ບ້ານ ສອງຄອນ ເມືອງ ສອງຄອນ ແຂວງ ສະຫວັນນະ
ເຂດ.

-ຜູ້ເກັບກຳ: ຫ້າວ ວົງຈິນດາ ອິນທະວິສັກ ຫ້ອງ | ສັງຄົມ

- ປະເພດ:	ນິຫານ ຫ້ອງຖິ່ນ/ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ
- ແນວດີໃນເລື່ອງ:	ມີນາຍພານຜູ້ໜຶ່ງ ຍົງແລນຄໍຄໍາຕາຍແລວແບ່ງປັນກັນກິນກັບຊາວບ້ານຍັງແຕ່ແມ່
ໜ້າຍບໍ່ໄດ້ແບ່ງໃຫ້ ເກີດມີຝຳລຸກລາມປ່າມໄຫ້ບ້ານ ຍັງເຫຼືອແຕ່ເກາະດອນ ເອີ້ນວ່າຫມອງຫຼວງຫຼົມ .

73.ເລື່ອງ: ຜິວກັບເມຍ

(The husband and the wife)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນມີຄອບຄົວທີ່ມີສອງຜິວເມຍທີ່ຮັກແພງກັນຫຼາຍ , ແລະ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງມີຄວາມສຸກ, ສ່ວນຜົວປະເທັນດວງກາເພື່ອຫາເງິນ, ມາໃຫ້ຄອບຄົວເພື່ອໃຫ້ເມຍໄດ້ໃຊ້ຢ່າງບໍ່ຂາດເຊີນ, ໃຫ້ມີຢູ່ມີກິນເໜືອນກັບຄອບຄົວອື່ນ. ຕໍ່ມາຫຼາຍເດືອນ ຫຼາຍວັນເມຍໄດ້ມີແນວຄົດທີ່ບໍ່ດີກັບຜິວຂອງຕົນ ແລະ ນອກໃຈຜິວໂດຍການໄປເປັນຊີ້ກັບຄົນອື່ນ ແລະ ບໍ່ສິນໃຈນຳຄອບຄົວ, ມີແຕ່ໄປທ່ຽວຫຼື້ນ, ເງິນທີ່ຜິວໃຫ້ມາ ກໍ່ເອົາໄປໃຫ້ຜູ້ບໍ່ວັດຕໍ່. ເມື່ອຜິວສັງເກດເຫັນເມຍຂອງຕົນບໍ່ເໝືອນແຕ່ກ່ອນ ຈາກຄອບຄົວທີ່ເຄີຍມີຄວາມສຸກ ກໍ່ກາຍເປັນຄອບຄົວທີ່ໄສກາເສົ້າ , ເມຍທີ່ເຄີຍທຳດີຕໍ່ຜິວ, ເຮດວຽກເຮືອນຢ່າງເອົາໃຈໃສ່ ເມື່ອຜິວກັບມາກໍ່ແລ້ນຕ້ອນຮັບ , ຖາມນັ້ນຖານນີ້ ແລະ ແຕ່ຢູ່ແຕ່ງກິນ , ແຕ່ຕົກມາໄລຍະນີ້, ເມຍໄດ້ນຳເອົາເລື່ອງທີ່ວຸ່ນວາຍມາສູ່ຄອບຄົວ ແລະ ຜິວກໍ່ໄດ້ຮູ້ເຫັນວ່າ: ເມຍບໍ່ມີໃຈໃຫ້ກັບຕົນເອງ ອີກແລ້ວ ແລະ ແຕ່ລະມື່ກໍ່ມີແຕ່ຫາເປັນແຕ່ງຕົວເພື່ອຈະໄປຫາຊີ້ , ເຖິງວ່າຜິວຫ້າມແມວໄດ້ມີຍກົ່າໆຟັງ, ດັ່ງນັ້ນຫາງຜິວກໍ່ ເລີຍອຸກອ້ງຫຼາຍ. ຜິວກໍ່ເລີຍເກີດອາເປັນໂລກຫົວໃຈຢອນຄົດນຳແຕ່ມີຍ, ຜິວຈຶ່ງພາວະນາກັບຫ້ອງໜ້າ,ແຜ່ນດິນ, ເຫວະບຸດ, ເຫວະດາ, ຜິສາງນາງໄມ້ວ່າ: ເກີດຊາດໜ້າຕ້າຫາກວ່າບາບບຸນມີ ຂໍໃຫ້ຈ່ອງເວັນ ທີ່ເມຍໄດ້ກະທຳກັບຜິວ ໄວ້ໃນຊາດນີ້ , ເມື່ອເຫວະດາຜູ້ມີລິດທິດ, ມີຫຼູທິບຕາທິບ ໄດ້ຍິນຄໍາອະທິຖາຂອງຜູ້ເບັນຜິວ ແລ້ວສ່ອງລົງມາເຫັນ ສອງຜິວເມຍທີ່ມີຄວາມຂັດແຍ່ງບໍ່ຖືກບໍ່ຕ້ອງກັນ, ແລ້ວເຫວະດາກໍ່ຄົດວ່າຕ້າປະສອງຜິວເມຍໄວ້ຈະສ້າງຄວາມວຸ່ນວາຍ ແລະ ດາວາມເດືອດຮ້ອນໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ ຈຶ່ງເນລະມິດໃຫ້ສອງຜິວເມຍເປັນແມວ ແລະ ຫຼຸ້ມແລະໄລ່ຖຸບກັນຈົນເຖິງທຸກ ວັນນີ້.

(ຈົບ)

- ເລື່ອໄດຍະນາງສຸພາພອນ ອາຍຸ 19ປີ. ຫ້ອງ 2 ສັງຄົມ ກ ບ້ານ ນາ້ນກາມີ້ໃຫຍ່ ເມື່ອ ພະລານາໃຊ້ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

- ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງຈັນສຸກ ກໍາງສິມຈິດ ຫ້ອງ | ສັງຄົມ

- ປະເພດ:	ນິຫານ ອັດສະຈັນ / ອະທິບາຍເຫດ
- ແນວຄົດໃນເລື່ອງ:	ຄວາມຂີ້ສັດຕໍ່ຄອງຜິວເມຍ ຜິດສິນຂີ້ທີ່ສາມ ພາໃຫ້ຄອບຄົວແຕກແຍກ

74.ເລື່ອງ: ນິກາຍາ ກັບ ຫາຈຶ່ງຈອກ

(The stork and the fox)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ໃນປ່າເຫັນໜຶ່ງມີສັດສອງໂຕ, ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ຮ່ວມກັນມາຫຼາຍຟ້າຫຼັບປີແລ້ວກໍ່ ມີແຕ່ຄວາມຄົດຮັກແພງກັນ, ຕໍ່ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ກາຍເປັນເພື່ອນກັນ ສັດສອງໂຕນັ້ນກໍ່ແມ່ນນິກາຍາແລະໝາຈຶ່ງຈອກ ແຕ່ລະມື້ພວກ ເຂົາຫັງສອງໄດ້ພາກັນອອກໄປທ່ຽວເພື່ອຊອກຫາກິນ, ຫາຈຶ່ງຈອກກໍ່ຊອກຫາກິນເທິງບິກ, ນິກາຍາແມ່ນຊອກຫາກິນ ຕາມແຄນນຳ ແລະ ແຄນຫ້ວຍ , ໃນເມື່ອຜູ້ໄດ ໄດ້ອາຫານຫຼາຍກໍ່ແບ່ງໃຫ້ກັນກິນ ແລະ ຕ່າງກໍ່ອ່າສເຊິ່ງກັນແລະກັນ . ແຕ່ກົງກັນຂ້າມໝາຈອກເປັນຄົນເຈົ້າເລ, ເຫັນແກ່ຕົວ. ມື້ໜຶ່ງໝາຈອກໄດ້ໂອກາດ ຈັດງານກິນລົງຂອງຕົນ , ກໍ່ເລີຍ ຊວນສ່ຽວນິກາຍາມາກິນເຂົາຮ່ວມຢູ່ເຮືອນ, ເມື່ອຮອດຕອນແລງມື້ນັ້ນ ນິກາຍາກໍ່ມາເຮືອນໝາຈຶ່ງຈອກ. ຫາຈຶ່ງຈອກກໍ່ ເຊັນນິກາຍານຶ່ງຕັ້ງຕາມສະບາຍ, ແລ້ວມັນກໍ່ເອົາອາຫານອອກມາລຽນໄວ້ໃສ່ໂຕ, ແລ້ວກໍ່ເຊັນນິກາຍາຮັບປະທານອາ ຫານບັງເອີນນິກາຍາພັດສິບແຫຼມ ເລີຍດຸດເອົາອາຫານ, ສ່ວນອາຫານເມີດຢູ່ໃນຈານແບນພັດດຸດກິນບໍ່ໄດ້ຈຶ່ງຖາມໝາ ຂຶ້ນວ່າ: ເຮືອນຂອງເຈົ້າບໍ່ມີຖຸວຍໂຈກບໍ?. ຫາຕອບວ່າ: ເຮືອນຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຖຸວຍໂຈກ ໃຊ້ແຕ່ຈານແບນເວົາແລ້ວ ມັນກໍ່ສວບກິນອາຫານຢ່າງແຊບນົວ, ສ່ວນນິກາຍາໄດ້ແຕ່ນັ້ນອ້າປາກເບິ່ງດ້ວຍຄວາມອິດທິວ. ແລະ ຫານັ້ນມັກໍ່ໄດ້ ຄໍານົງເຖິງຜູ້

ອື່ນເລີຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນຫຼາຍມີຕໍ່ມານີກຍາງກໍ່ມີໂຄກາດໄດ້ຊວນໝາຈົ່ງຈອກມາກິນເຂົ້າຢູ່ເຮືອນຂອງຕົນ, ຫາຈົ່ງຈອກກໍ່ມີຄວາມດີໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ໄປກິນອາຫານແຊບ ແພະນີກຍາງມີສີມິດໃນການແຕ່ງກິນ, ເມື່ອຮອດແລງ ຂອງມື້ນັ້ນໝາກໍ່ມາຕາມເວລາທີ່ນີກຍາງກໍ່ມີດໄວ້, ນີກຍາງກໍ່ເຊັນໝານັ່ງເພື່ອຮັບປະຫານອາຫານ, ສ່ວນອາຫານ ທີ່ນີກຍາງຈັດໄວ້ແມ່ນໃສ່ຖ້ວຍໂຈກທັງໝົດ. ຫາຈົ່ງຈອກກິນບໍ່ໄດ້ຈຶ່ງໄດ້ຖາມໝາຈົ່ງຈອກຂຶ້ນວ່າ: ນີກຍາງເອີຍເຮືອນ ຂອງເຈົ້າບໍ່ມີຈານແບນບໍ ? ນີກຍາງຕອບວ່າ: ບໍ່ມີ, ມີແຕ່ຖ້ວຍໂຈກ ເຈົ້າເອົາກິນໄດ້ກໍເອົາກິນໄລດ, ແລງມື້ນັ້ນໝາຈົ່ງ ຈອກກໍ່ໄດ້ອ້າປາກເບິ່ງນີກຍາງກິນ, ສຸດທ້າຍໝາຈົ່ງຈອກກໍ່ໄດ້ຢ່າງກັບເມື່ອເຮືອນດ້ວຍຄວາມຫົວໂທຍ, ຄືດັ່ງທີ່ເຄີຍ ເຮັດໄວ້ກັບນີກຍາງ.

(ຈີບ)

- ເລື່ອໂດຍ: ນາງສຸພາພອນ ອາຍຸ 19ປີ. ຫ້ອງ 2 ສັງຄົມ ກ ບ້ານ ນາມນາກມີໃຫຍ່ ເມື່ອງ ພະລານໄຊ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

- ຜູ້ເວັບກຳ: ນາງຈັນສຸກ ກ້ຽງສິມຈິດ ຫ້ອງ | ສັງຄົມ

- ປະເພດ: ມີຫານ ສັດ
- ແນວຕິດໃນເລື່ອງ: ເຮັດຫຍັງຕ້ອງຄໍານິງເຖິງ ວ່າຈະບໍ່ມີຜົນກະທິບຕໍ່ຜູ້ອື່ນ(ເບິ່ງເຂົາ ເບິ່ງເຮີາ)

75.ເລື່ອງ: ພະຍາກັບໜໍ່ທວາຍ

(The King and the fortune-teller)

ອັນໜຶ່ງນັ້ນ ຈະກະທຳອັນໄດ້ບໍ່ພິຈາລະນາທີ່ບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈັກກິນແໜ່ງກັນພາຍຫຼັງເປັນດັ່ງພະຍາຕົນໜຶ່ງປະຖົມເທົ່າສືບມາ, ພະຍາຕົນນີ້ກໍ່ມີໜໍ່ທວາຍ, ຫາມື່ແລະວັນອັນດີ, ເຮົາຈະປຸກແປງວັງຫຼວງ, ຈຶ່ງມາບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ແຈ່ມແຈ້ງເຖິ່ນແຕ່ນັ້ນໜຶ່ງມາຫາວັນເສີມປອດ ອຸດຕະມະໂຊກ, ແທ້ຕາມດັ່ງໝໍ່ຄູສອນ, ເສີໂຮງຈັກກາຍເປັນເສີ່າຄ້າ ໃຫ້ແມ່ນຍາມ, ຢ່າໃຫ້ລ້າກາຍ.

ເມື່ອນັ້ນກໍ່ເຖິງເລີກຍາມແລ້ວ ເຂົາກໍ່ພາກັນຮ່າງ ເດີຕາຕິກແຕ່ງ, ຄັນວ່າຕີໂຍ່ນຄ້ອງຍື້ນປ່ອຍລົງ, ເສີນີ້ກໍ່ໃຫຍ່ແທ້, ຍື້ນີ້ບໍ່ແມ່ນຍາມດີແລ. ແຕ່ນັ້ນໂຮງກໍ່ບໍ່ຂະບວນແລ້ວ, ເລີຍຢູ່ໃປປີບາຍເສີກໍ່ກາຍເປັນຄໍາ ດັ່ງນັ້ນພະຍາກໍ່ໄກດ້ເຄັນຂຶ້ນຄ້ອຍ ຈຶ່ງນັດໃຫ້ເພັດຊະຄາດໄປຂ້າໜໍໂທນໂດຍດ່ວນຫຼາດວ່າ: ມັນເວົ້າຕົວກຸ. ທີ່ນັ້ນຍັງມີເຖິ່ງຈໍາສວນອຸທິຍານຜູ້ໜຶ່ງ, ມັນໄດ້ຍືນໜໍໂທນວ່າດີວັນນັ້ນ ມັນກໍ່ໄດ້ຊຸດຊຸມໄວ້ ຍໍກົກກ້ວຍພ້ອມຍາມ, ແຕ່ນັ້ນກົກກ້ວຍທະນີກໍ່ກາຍເປັນຄໍາທຸກໜ່ວຍ. ເຖິ່ງກໍ່ເອົາເມື່ອຖາວຍແກ່ພະຍາເຈົ້າ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານກໍ່ຖາມວ່າ: ກ້ວຍຄໍາອັນນີ້ປຸກວັນໃດ? ເມື່ອນັ້ນ ຈໍາສວນກໍ່ໃຫວ້ພະຍາວ່າ: ເຖິ່ງກໍ່ປຸກແມ່ນມີວັນທັນຍາມ ອັນມະຫາລາດເຈົ້າຢູ່ໂຮງຫຼວງ ໂທນບອກວ່າເສີໂຮງຫຼວງຈັກເປັນເສີ່າຄ້າຫັນແລ, ຂ້າເຖິ່ງກໍ່ປຸກພ້ອມສຽງດ້ອງບາດຫຼວງນັ້ນ. ເມື່ອນັ້ນພະຍາກໍ່ກິນແໜ່ງໃຈ ແລ້ວກໍ່ກ່າວວ່າ: ໂອນ!!! ກຸມາໃຫ້ເຂົາຂ້າ ຍັງໜໍ່ທວາຍເສຍແລ້ວ. ຈຶ່ງແທ້ເລີກກໍ່ມາຖືກແທ້.

(ຈີບ)

- ເລື່ອໂດຍ: ນາງພວອນ ອາຍຸ 40 ປີ ບ້ານ ນາເລື່າ ເມື່ອງ ໄກສອນພິມວິຫານ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

- ຜູ້ເວັບກຳ: ຫ້າວ ລໍາເງິນ ຫ້ອງ | ສັງຄົມ

- ປະເພດ: ມີຫານ ອັດສະຈັນ
- ແນວຕິດໃນເລື່ອງ: ກ່ອນຈະເຮັດຫຍັງ ຕ້ອງຄິດໃຫ້ຮອບຄອບ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະເສຍໃຈພາຍຫຼັງ

76. ເລື່ອງ: ສອງເອື້ອຍນ້ອງ (ສໍານວນ 1)

(The two sisters) (Title 1)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ຍັງມີຄອບຄົວໜຶ່ງ ຊິ່ງໃນນັ້ນກໍ່ຍັງມີສອງເອື້ອຍນ້ອງອາໄສຢູ່ນຳກັນ ແຕ່ລະມືພາກັນອອກໄປ ເສຍຫຍໍາຮັດໄກ ມີມື້ນຶ່ງ ຜູ້ເປັນນ້ອງເມື່ອຍແລວກໍ່ເລີຍເວົ້ວ່າ : ຖ້າມີໃຜມາເສຍຫຍໍາຮັດໄກຂ່ວຍນີ້ແລ້ວໄວຈະມອບ ກາຍໃຫ້ເປັນເມຍໂລດ ໃນຂະນະນັ້ນ ບັງກໍ່ເລີຍໄດ້ຍິນກໍແປງເພດເປັນຊາຍງາມມາຂັ້ນອາສາເສຍຫຍໍາຂ່ວຍ ກ່ອນຈະເສຍ ຫຍໍານັ້ນກໍຍັງໄດ້ບອກໃຫ້ສອງເອື້ອຍນ້ອງອັດຕາກ່ອນ ແຕ່ເອື້ອຍນ້ອງພັດສະຫລາດໄດ້ເອົາມີອັດຕາແບບຫ່າງໆແຕ່ຜູ້ເອື້ອຍພັດອັດຕາແບບແຈບ່ງ ແລ້ວບັງກໍ່ບອກວ່າຖ້າຂ້ອຍບອກແລວຈຶ່ງເປີດ. ເວົ້າແລວສອງເອື້ອຍນ້ອງກໍປະຕິບັດຕາມ. ເມື່ອນັ້ນຊາຍຄົນນັ້ນກໍກັບເພດເປັນບັງໄຕໃຫຍ່ກໍ່ໄປຕາມພື້ນໄຮ້ແລວຫຍໍາກໍ່ກັງ ເມື່ອແລວບັງກໍ່ບອກໃຫ້ສອງເອື້ອຍ ນ້ອງເປີດຕາ. ເມື່ອເປີດຕາອອກມາແລວກໍ່ເຫັນຫຍໍາກໍກັງແປນດີ ແລ້ວສອງເອື້ອຍນ້ອງກໍ່ໜຶ່ງກັນເປັນເມຍ ເອື້ອຍກໍ່ວ່າ ນ້ອງ ນ້ອງກໍ່ວ່າເອື້ອຍ. ສຸດທ້າຍແລວເອື້ອຍກໍຂັ້ນອາສາເອົາກ່ອນ. ພໍອອດເວລາທ່ຽງຄົນຊາຍຄົນນັ້ນກໍກັບເພດເປັນບັງໄຕ ໃຫຍ່ແລວບັງໃຫຍ່ໂຕນັ້ນກຳກົນກົນເມຍທີ່ລະຫ້ອຍ ລູກສາວເອີ້ນໃສ່ແມ່ວ່າ : ແມ່ເອີຍ !ບັງກົນເຮົາ, ແມ່ຕອບລູກສາວ ວ່າ: ຜົວໃໝ່ເມຍໃໝ່ຊຸມກັນ ! ລູກສາວຮ້ອງອີກວ່າຮອດຫົວຄໍາແລວ. ແລວແມ່ກໍ່ຄົດວ່າຜົວເມຍໃໝ່ມັນກໍເປັນແນວນີ້. ຜູ້ເປັນແມ່ກໍ່ຮ້ອງຕອບຂຶ້ນວ່າ: ຢ່າເວົ້າແນວນັ້ນອາຍເພີ່ມໃດ ແລວກໍ່ຍັງຮ້ອງອອກມາອີກວ່າຮອດແວວແລວ ແຕ່ແມ່ກໍ່ຍັງ ຕອບຄືເກົ່າ ແລວກໍ່ຮ້ອງອອກມາອີກວ່າ : ຮອດຄໍແລວໃນທີ່ສຸດກໍ່ບໍ່ມີສຽງຮ້ອງອອກມາອີກເລີຍ ພໍາຕາເວັນຂຶ້ນສູງແລວ ທັງແມ່ທັງນ້ອງ ກໍ່ໃຂຕຸເຂົ້າໃປເບິ່ງກໍ່ບໍ່ເຫັນລູກສາວ ຫຼວງເຫັນແຕ່ບັງໄຕໃຫຍ່ນອນຢູ່ໃນບ່ອນນອນແລວກໍ່ເອັ້ນເອົາຊາວ ບັນນາມເບິ່ງ ເມື່ອເຫັນແນວນັ້ນຊາວບ້ານກໍ່ພາກັນກອງພື້ນຂຶ້ນແລວເອົາບັງໃປຜົວເບັງໃຫ້ຍໍ່ແຕກກະຈາກກະຈາຍອອກໄປກາຍເປັນບັງນ້ອຍຈົນມາເຖິງປະຈຸບັນ.

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານອັດສະຈັນ
- ຄວາມໝາຍ: ຄົນແປກຫັ້າ ບໍ່ໃຫ້ກ້າທ້າທາຍ!

77. ເລື່ອງ : ສ້າງກົນບໍ່ຂຶ້ນ

(The poor earning a life)

ແຕ່ບ່າງກ່ອນ ຍັງມີສອງເຕົ້າ ເຮັດນາບໍ່ຖຸມກົນ ຜູ້ເປັນຜົວເລີຍລົມກັບເມຍ ຖຽງກັນໄປ ຖຽງກັນມາເມຍ ພັດເວົ້າໃສ່ຜົວວ່າເຈົ້າສ້າງກົນບໍ່ຂຶ້ນ ຜູ້ເປັນຜົວເວົ້າໃສ່ເມຍ ເຈົ້າສ້າງກົນບໍ່ຂຶ້ນແລວສອງຜົວເມຍກໍໄປທາງໄປໃຜທາງມັນ ຜູ້ເປັນເມຍຢູ່ເຮັດນາຜູ້ເປັນຜົວໄປທາງເງິນ. ໄດ້ຫລາຍບິມາແລວຜູ້ເປັນເມຍເຮັດນາໄດ້ເຂົ້າເຕັມເລື້າ. ຜູ້ເປັນຜົວໄປທາງເງິນ ກໍ່ໄດ້ເງິນຫລາຍ ຫຼຸ່ມບອກວ່າເງິນຈໍານວນນີ້ ເອົາເມື່ອໄວ້ເຮືອນພໍແມ່ໂຕເດີ ຄັນໂຕເອົາເງິນນີ້ເມື່ອໄວ້ເຮືອນເມຍ, ເມຍຊື່ເວົ້າ ຂອງສົມສ້າງກັບເມຍ ລາວເລີຍບອກຄໍາເວົ້າຂອງໜຸ່ທີ່ບອກເຕືອນໃຫ້ຮູ້ເພະວ່າລາວຍກເອົາເງິນຈໍານວນນັ້ນໄປອ້າງເມຍ ເມື່ອໄປຮອດເຮືອນເມຍລາວເລີຍເອົາເງິນໄປໄວ້ໄດ້ຄິກມອງ. ເອົາຂຶ້ເຫັນຢູ່ອາມາປົກເງິນໃວ້ຢ່ານເຂົ້າເຫັນແລວຂຶ້ນເຮືອນເຂົ້າ

ໄປປຸກເມຍ ຢູ່ໃນສ້ວມລຸກມາເສັງກັນເຮີຍໃຜຊີໄດ້ເຖິງໜ້າຍແລະ ໃຜຊີໄດ້ເຂົ້າຫ້າຍ ຜັດໆເປັນຜົວຊວນເມຍໄປເບິ່ງເຂົ້າຢູ່
ເລົ້າໄດ້ຫ້າຍບໍ ? ເມຍບໍ່ຂຶ້ນ ເມຍຖຽງກັນກັບຜົວແລ້ວບໍ່ແພືຜົວ. ເລີຍໃຕ້ກະບອງຂຶ້ນໄປເບິ່ງເຂົ້າຢູ່ເລົ້າ, ຜັດໆເປັນເມຍເຍືອງ
ກະ

ບອງຂຶ້ນເຫັນລະບໍ. ເມື່ອເຍືອງກະບອງຂຶ້ນໄປນັ້ນ ໄພກະບອງພັດໄໝໜ້າທີ່ມູ່ຫລັງຄາເລົ້ານັ້ນຈົນບໍ່ມີຮອດເຂົ້າ. ຜັດໆເປັນ
ເມຍພັດຖາມຕົງນຳຜົວເຈົ້າເດໄວ້ໃນໃສທໍ່ເຖິງເຈົ້າ ຜົວຕອບວ່າໄວ້ໃສກໍໄວ້ແລ້ວ. ເມຍຄືດຢູ່ບໍ່ແລ້ວບໍ່ທ່ວຖາມຈະຖາມ
ຈົ້ມ. ຜົວເລີຍບອກໃຫ້ເມຍ ໄວຢູ່ໃນໃຕ້ຄົກມອງນັ້ນແດ. ຊັ້ນພັດມີຄົນມາເຝັກຝັງຢູ່ຕະລ່າງເຂົ້າໄດ້ຍືນຜົວບອກໃຫ້ເມຍແນວ
ນັ້ນ. ເຂົ້າໄປລັກເອົາເຖິງໃນຄົກມອງຈົນໝີດກົງ ຕື່ນເຊົ້າມາຜົວໄປຄວດເອົາເຖິງພັດບໍ່ມີຫຍັງຜັດໆເປັນເມບເວົ້າໃສຜົວ
ເຈົ້າເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ. ສຸດທ້າຍກຳບໍ່ມີຫຍັງຄືດເກົ່າ.

(ຈົບ)

- ປະເພດນີ້ທານ: ນິທານອັດສະຈັນ

- ຄວາມໝາຍ: ຄວາມລັບບໍ່ໃຫ້ເວົ້າເຖິງສອງ! ເວລານອນກາງຄົນ ຜົວ ແລະ ເມຍ ບໍ່ໃຫ້ລົມກັນດັງ!

ເລື່ອງນີ້: ຈັດຢູ່ປະເພດ ພັນເມືອງລາວ ບຸຮານ

ນິທານເລື່ອງນີ້ສ່ອງແສງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກໃນການຢູ່ຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຜົວກັບເມຍ.

78.ເລື່ອງ: ສື່ສ່ຽວໄປຄ້າ

(The four Friends ran a business)

ແຕ່ທີ່ງນານມະລັວ ຍັງມີສື່ສ່ຽວຮັກແພງກັນ ຢູ່ມາມື້ນີ້ທັງສືໄດ້ພາກັນໄປທາຄ້າເວລາໄປນັ້ນແມ່ນພາກັນ
ຢ່າງໄປ ແຕ່ບັງເອີນພໍຮອດກາງດົງເລີຍຄໍາມີດບໍ່ຮູ້ວ່າບ້ານຄົນ ຢູ່ໃສ. ຍັງຢູ່ໃກ້ຫຼູງໃກ່ ສະນັ້ນທັງສືສ່ຽວເລີຍພາກັນອນຢູ່
ໃນ

ດົງແຫ່ງນັ້ນ ໃນການອນແມ່ນເອົາຕົນຈຸ່າມໃສ່ກັນໝີດສື່ຄົນ ໃນເມື່ອນອນຫຼັບແລ້ວນັ້ນເກີດມີຍັກມາພືບເຫັນຄິດ
ຢາກ

ໄດ້ເອົາໄປກິນເປັນອາຫານ ແຕ່ຍັກພັດບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າແມ່ນຫຍັງຍັກກໍ່ຮ້ອງສັດທັງຫລາຍມາເບິ່ງນັບແຕ່ມີດໂຕແດງແມ່ງໂຕ
ນ້ອຍກໍາມເບິ່ງ ແຕ່ຍັງບໍ່ມີສັດໂຕໃດຮູ້ວ່າແມ່ນຄົນ. ຍາກກໍາຖາມສັດທັງຫລາຍວ່າຍັງໃຜບໍ່ທັນມາຈຶ່ງໄປນຳເອົາມາດຽວມື້ທັນ
ໃດນັ້ນກໍມີສຽງດັ່ງຂຶ້ນມີຄົນຄາກທັນແດບໍ່ທັນມາ, ຍັກເວົ້າວ່າຮີບໄປນຳມາດຽວນີ້. ເມື່ອຄົນຄາກມາເຖິງມັນເລີຍເວົ້າວ່າ: ໃສ
ຢູ່ໃສ ? ໃນຂະນະສັດທັງຫລາຍໄດ້ຍືນອ້ອມສື່ສ່ຽວຈົນຄາກແນມບໍ່ເຫັນຊ້າງເລີຍເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າຈຶ່ງຂຶ້ນງອຍຫົວຂອງ
ຂ້ອຍຈຶ່ງຈະເຫັນ ຊ້າງເວົ້າສຸດແລ້ວ ຄົນຄາກກໍ່ໂດຍຂຶ້ນທີ່ແລ້ວຄົນຄາກກໍ່ຫລຽວເຫັນສື່ສ່ຽວອນຫລັບເອົາຕົນຈຸ່າມໃສ່
ກັນແຕ່ ຄົນຄາກພັດຮູ້ວ່າແມ່ນຄົນມັນເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າພັງພັງເດີຊີບອກໃຫ້ສັດທັງຫລາຍກໍ່ຕັ້ງໃຈພັງຢ່າງຄັກແນ່ ທັນໃດຄົນ
ຄາກກໍ່ບອກໄປວ່າ ນີ້ແລະ ແມ່ນບັກກັນຊັ້ນ ຖ້າໃყປົບບໍ່ທັນແມ່ນຕາຍ ພໍເວົ້າສຸດສັດທັງຫ້າຍກຳພາກັນແລ່ນດ້ວຍຄວາມ
ຢານກົວ ບາງໂຕກໍ່ຕໍ່ກັນຕໍ່ກົກໄມ້ຕາຍ ບາງໂຕກໍ່ຕົກເຫວຕາຍ ພໍຮູ້ຈະເຈັ້ງມາສື່ສ່ຽວຕື່ນອນກໍປະກິດເຫັນໜຶ່ງພົດພະຍາ
ເມືອງຫຼຽວເຫັນ. ເຄື່ອນໄຫວ້າພວກເຈົ້າເອົາຂຶ້ນມາແຕ່ໃສຫຼວງຫ້າຍແທ້? ທັງສື່ກຳຕອບວ່າໄອຍກໍ່ຍືນໝາໂຕນີ້ແລ້ວພ້ອມ
ທັງຊື້ໃສ່ເຫັນ. ສະນັ້ນພະຍາເລີຍຄົດຢາກໄດ້ໝາພານຈຶ່ງຊື່ຂ້ອຍຂໍ້ຊື່ໄດ້ບໍ ? ສື່ສ່ຽວເລີຍບອກກັບພະຍາວ່າບໍ່ໄດ້ອກອາ
ຍາເຮີຍ ເພະພວກຂ້າມ້ອຍອາໄສມັນ. ຕ້ວຍຄວາມຢາກໄຕ້ຂອງພະຍາຈຶ່ງໃຫ້ລາຄາເພົງ ທັງສື່ກໍ່ຕໍ່ດັດສິນໃຈຂາຍໃນເວລາ
ຂາຍນັ້ນທັງສື່ບອກວ່າໃຫ້ອາຍາຜູກໄວ້ 7 ມື້ກ່ອນໄດ້ຈຶ່ງປ່ອຍໄດ້ໃຫ້ມັນລົມພວກຂ້າມ້ອຍກໍວ່ອນພະຍາກໍຮັບປາກຟໍຮອດ 7
ມີແລ້ວພະຍາກໍປ່ອຍເຫັນໂຕນັ້ນ ສຸດທ້າຍເຫັນກໍ່ລືບແລ່ນເຂົ້າປ່າໄປເລີຍ.

(ຈີບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານອັດສະຈັນ

- ຄວາມໝາຍ: ຄືນໄງ່ ຍ່ອມເປັນທາດຂອງຄົນສະຫຼາດ! ຢ້ານຫຼາຍ ຕາຍຊ້າ !

79.ເລື່ອງ: ທ້າວຂີ້ຖຸດ

(The leprosy man)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີທ້າວຂີ້ຖຸດຜູ້ໜຶ່ງເຊິ່ງອາໄສຢູ່ນາວັດວາອາຮາມ ຮັບໃຊ້ຢາພໍເປັນສັງກະລິວັດໂດຍສະເພາະແຕ່ ລະມື້ຊາວບ້ານໄດ້ລົງຈົ່ງຫັນ ລົງເພນໃຫ້ຢາພໍ ເມື່ອຢາພໍກົນອື່ມແລ້ວ ທ້າວຂີ້ຖຸດຈຶ່ງຈະກົນຕາມຫັ້ງທຸກໆເຊົ້າ ແລະ ທ່ຽງ ຕ້ອງເຮັດແບບນັ້ນ ແຕ່ວ່າທ້າວຕ້ອງຊ່ອນ(ລື) ເພະຍໍານາຊາວບ້ານເຫັນ ຖ້າຂົ້າເຫັນທ້າວຢ່ານຜູ້ຄົນຂີ້ຖຸດ ໃຫ້ເຫັນແຕ່ ຍາພໍ່ພຽງຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນຕະຫລອດເວລາທ້າວຢູ່ໃນວັດທ້າວໄດ້ບຸກໝາກເຂືອໄວ້ຕົ້ນໜຶ່ງ ເມື່ອທ້າວຂີ້ຖຸດຢ່າງວອກທ້າວ ຕ້ອງໄປຢ່າວໃສຕົ້ນໝາກເຂືອທຸກໆຄັ້ງ ຈົນເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໝາກເຂືອເປັນໝາກ ແຕ່ປະຫຼາດໜ້ອຍໜຶ່ງ ຕົ້ນໝາກເຂືອນັ້ນ ພັດເປັນໝາກດຽວຂ້າ ຕໍ່ມາມີໜຶ່ງມີລູກສາວເຈົ້າພະຍາລົງເພນ ເລີຍເຫັນໝາກເຂືອໝາກດຽວນັ້ນ ນາງເລີຍຄົດຢາກໄດ້ ນາງຈຶ່ງໄປຂໍ່ນໍາຍາພໍ່ແຕ່ຢາພໍ່ໃຫ້ເພະວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງເພີ່ມແຕ່ເຮັດຈຶ່ງໃດນາງກໍຕ້ອງເອົາໝາກເຂືອມາກົນໃຫ້ໄດ້ຢາພໍກໍຕ້ອດ ສິນໃຈຂໍ່ນໍາທ້າວຂີ້ຖຸດໃຫ້ໄດ້ ແຕ່ທ້າວກໍບໍ່ປະຕິເສດພະຍະເປັນລູກສາວພະຍາມື້ຕໍ່ມານາງກໍລົງວັດອີກໃນເມື່ອຢາພໍສັນເຊົ້າ ແລ້ວນາງກໍເອົາໝາກເຂືອອີກແຕ່ດຽວນີ້ຢາພໍຕົກລົງໃຫ້ເອົາໝາກເຂືອພິ່ມຢາພໍເວົ້າສຸດ ນາງກໍລົງຈາກກຸດຕີແລ້ວຍ່າງໄປປິດ ເອົາໝາກເຂືອເມື່ອກົນ. ໃນເມື່ອນາງກົນແລ້ວພັດເກີດມີລູກໃນທ້ອງ ແຕ່ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ບ່າວບໍ່ເຄີຍຫຼິ້ນຊັ້ນຈັກທີ່ອ. ກໍາວເຖິງ ພໍຂອງນາງເຊິ່ງເປັນເຈົ້າພະຍາ ຄົດຢາກອາຍຊາວບ້ານ ລາດຊະດອນທີ່ລູກສາວຖືພາ (ມານ) ບໍ່ມີຜົວເລີຍຈັດພິທີເລືອກ ເອົາຄຸໃຫ້ນາງຕິດປະກາດອອກໄປໃຫ້ຊາຍໄສດໃນຮ້ອຍເອັດເຈັດທີ່ວເມື່ອງມາເພື່ອໃຫ້ນາງເລືອກ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ຄົນໃດທີ່ສາຍ ຕາຂອງນາງມັກ ທີ່ເໝາະສົມກັບນາງແຕ່ໄດ້ເລີຍຜູ້ເປັນພໍ່ໝົດປັນຍາຂຶ້ນວ່າມີນີ້ເອົາສໍານິກ່ອນ ມີອື່ນຈຶ່ງມາໃໝ່ເດີ. ເວົ້ານໍາ ຊາຍໄສດທັງຫລາຍ ອອດມີຕໍ່ມາພະຍາເລີຍຕັ້ງເສນາອາມາດໄປຫາຄົນມາໜີດນັບແຕ່ນ້ອຍຂຶ້ນໄປຫາເຖົ້າ ເມື່ອນັ້ນທ້າວ ຂີ້ຖຸດໄດ້ຂ່າວລາວກໍໄປຈອບເບິ່ງໂດຍຢູ່ໄກງ່ ເພະຍໍານາຄົນອື່ນເຫັນພໍຂອດພິທີເລືອກທັນໃດນັ້ນລູກສາວເຈົ້າພະຍາຫຼຽວ ເຫັນທ້າວຂີ້ຖຸດເລີຍແລ່ນໄປກອດເອົາທ້າວທັນທີ ສຸດທ້າຍລູກສາວເຈົ້າພະຍາກໍຕັດສິນໃຈເອົາທ້າວຂີ້ຖຸດມາເປັນຜົວ.

(ຈີບ)

- ຜູ້ຮົບໂຮມ: ທ. ພິດສະດາ ຈັນກາຄຳ ເກີດວັນທີ 6/ 4/1982 ບ້ານນາເດືອນເມືອງ ອາດສະພອນ

ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານອັດສະຈັນ

- ຄວາມໝາຍ: ຄາດແຕ່ແຖນ ແນນແຕ່ຟ້າ ເກະກັນມາ ນ້ອງມີແນ່ງ! ຄາດຊື່ໄດ້ປຸດຊ່ອນ ນອນລ້ວມຮ່ວມ

ພະນາງ !

80.ເລື່ອງ ສາວຄູ ກັບລົງໂທນໃຫຍ່

(Miss teacher and gorilla)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກອນ ມີຄອບຄົວໜຶ່ງທີ່ຢູ່ຮ່ວມກັນ 3 ຄົນ ພໍ ແມ່ ລູກ. ລູກສາວຂອງແມ່ ນາລິກັບພໍວັນດີນັ້ນພັດໄປຮຽນຄຸ.ຫຼັງຈາກຮຽນຄຸຈີບແລ້ວ ກໍາລືຍອອກໄປສອນ ແຕ່ລະມື້ນາຄຸເພັດສີຈະໄປສອນທຸກໆມື້ເວລາໄປສອນນາງຍ່າງຂ້າມປ່າຍ່າງໄປທຸກຍາກລໍາບາກ.ໄລຍະນັ້ນ ມີລົງໂທນໃຫຍ່ຕົວໜຶ່ງທີ່ຈອບແນມສາວຄຸຢູ່ທຸກມື້ ເພື່ອຫວັງຢາກເອົາສາວຄຸໄປເປັນເມຍ. ແຕ່ບັງເອັນມີມື້ໜຶ່ງສາວຄຸພັດຍ່າງໄປຄົນດຽວ ລົງທີ່ຈອບແນມຢູ່ນັ້ນ ຍັງເປັນໂອກາດດີກໍາລືຍໄປຈັບເອົາສາວຄຸຢູ່ປ່າໄວວາ ຄຸກໍ່ຮ້ອງໃຫ້ເລີຍເອັນຄົນມາຊ່ວຍ.ຊ່ວຍແຕ່ຊ່ວຍຂ້ອຍແດ່.ມີລົງຈັບຂ້ອຍໄປ ມາຊ່ວຍຂ້ອຍແດ່ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜມາຊ່ວຍຄຸເລີຍ ລົງຕົວນັ້ນກໍຈັບເອົາຄຸໄປຢ່າງ່າຍດາຍ ໂດຍໃຜບໍ່ຮັບຮູ້ ຈາກນັ້ນທາງໂຮງຮຽນລໍຖ້າຄຸເພັດສີຊີມາສອນນັກຮຽນ ແຕ່ບໍ່ເຫັນມາ ພວກຄຸກໍ່ເລີຍແປກໃຈຈົ່ງໄປຖາມຢູ່ເຮືອນ.

ຄູ່າມ: ພໍ່ແມ່ ຄູ່ພັດສີງວົນີ້ຄືບໍ່ເຫັນໄປສອນນັກຮຽນຫລາຍມີແລ້ວຫລືວ່າລາວບໍ່ສະບາຍບໍ່ ?

ແມ່ຕອບ : ລູກສາວແມ່ບໍ່ໄດ້ມາເຮືອນເປັນອາຫິດໜຶ່ງແລ້ວ ແມ່ທາມຂ່າວຄາວນຳໃຜກໍບໍ່ຮູ້. ດັ່ງຕົ້ນນັ່ງໃຫ້ເພະ
ຄົດຮອດລູກສາວກິນເຂົ້າບໍ່ແຊບນອນບໍ່ຫລັບເໝີອັນກັບຄົນໝົດທາງກ່າວເຖິງຄຸແລະລົງ. ລົງທີ່ຈັບສາວຄຸໄປນັ້ນກໍເອົາຂຶ້ນ
ໄປຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ທີ່ສູງ ຢູ່ນໍາກັນມາດິນນານແລ້ວພວກເຂົາທັງ 2 ກໍເກີດມີຄວາມຮັກກັນ ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຄຸກໍໄດ້ຂາດ
ຫ້ຽນອອກ ຈາກນັ້ນ ເລີ່ມຢື່ງຂຶ້ນແຖວໜ້າເອິກຫລືຕົນໂຕເຕັມໄປດ້ວຍຂຶ້ນຜູ້ເປັນຜົວມີແຕ່ໄປຊອກຫາອາຫານມາສ່ວນຍິນ
ໝາຍເປົ້າມາຜູ້ເປັນເມຍກໍເກີດລູກອອກມາ 2 ຄົນ ຜູ້ເປັນຜົວມີແຕ່ໄປຫາອາຫານການກິນຕາມເຕີຍ. ໄປຫາໄລ່ເອົາເຂົ້ານຳ
ເດັກນ້ອຍທີ່ລົງງົວ ຄວາຍຫຼືຜູ້ເຖົ້າທີ່ຫາບເຂົ້າໄປນາຫຼຸກງາມມື້ ແຖວໄກ້ງໝົດແລ້ວກໍໄປຫາແຖວໄກ້ ເພື່ອເອົາມາສ່ວນ
ແລະເມຍກິນຢ່າງອື່ມໝໍສໍາລານ. ຈາກນັ້ນຜູ້ເປັນຜົວບອກເມຍວ່າ : ເຮືຍ ຂ້ອຍຈະອອກໄປຊອກຫາອາຫານການກິນເຕີ.
ຂ້ອຍໄປບໍ່ເຫິງດອກຄາວດຽວຂ້ອຍກໍ່ມາ(ຄາວດຽວນັ້ນແມ່ນເຫິງເປັນມື້) ຂ້ອຍໄປເຫິງແນ່ໄດ. ສີ່ຫ້າມີ່ຈົ່ງມາ(ເຫິງນານ
ນັ້ນແມ່ນຄາວດຽວປະມານ 1 ຊົວໂມງ) ແຕ່ນີ້ຜົວບອກວ່າຂ້ອຍໄປຄາວດຽວກໍ່ມາ. ຢູ່ເປັນເມຍ ແລະ ລູກທັງ 2 ຄົນກໍໄດ້
ລໍຄອຍຫຼັ້າ ພໍແຕ່ບໍ່ເຫັນຜົວເລີຍມີນາຍພານຄົນໜຶ່ງທີ່ຢ່າງຜ່ານມານາງຄຸ (ເມຍລົງ) ກໍເລີຍເຫັນນາຍພານຄຸເລີຍເອັນໃສ່
ນາຍພານວ່າ: ລາພານເອົາຂ້ອຍເມືອນນຳແດ່ ຂ້ອຍຢາກເມືອນນຳເຈົ້າ.

ນາຍພານເວົ້ວ່າ: ໂອ ລຸງພານກໍ່ຢາກເອົາເຈົ້າເມືອນນຳຢູ່ນາງເອີຍ ແຕ່ລູງຢ້ານຜິວເຈົ້າມາເຫັນນາງຄຸຕອບ(ເມຍລົງ) ລຸງພານເອີຍ ຜິວຂອງຂ້ອຍນັ້ນບໍ່ເຫັນດອກເພະລາວໄປຫາຂອງກິນລາວບອກຂ້ອຍວ່າໄປຄາວດຽວ (ຖ້າພາສາລົງເວົ້ວ່າ ຄາວດຽວແມ່ນເຫັງເປັນມື້ສອງມື້ພຸ່ນ) ລຸງພານຄົດສຶງສານກໍ່ເລີຍເອົາເມືອນນຳ ກ່ອນຈະເອົາເມືອລຸງພານໄດ້ຫາໃບຕ້ອງ ມາຫຸ້ມໍປົກນາງຄຸ (ເມຍລົງ). ທ່ານຈາກນັ້ນຜູ້ເປັນຜິວໄດ້ກັບມາແຕ່ບໍ່ອນໄປຫາອາຫານການກິນມາຮອດເຮືອນເລີຍບໍ່ ເຫັນເມຍເຫັນແຕ່ລູກ 2 ຄົນ ເລີຍຖາມລູກທັງ 2 ວ່າ : ລູກເອີຍແມ່ລູກໄປໃສຄົບໆເຫັນມາຮັບພໍ ແຕ່ລະເຫຼືອພື້ມມາແຕ່ຫາ ກິນເຫັນແມ່ມາຮັບພໍໂລດ ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ຄົບໆເຫັນແມ່ລູກທັງ 2 ຄົນທັງຮອງໃຫ້ທັງບອກພໍວ່າ: ແມ່ຂອງເຮົາເມືອບ້ານແລ້ວ ທາງຜູ້ເປັນຜິວ(ພໍ)ເມື່ອໄດ້ຍືນແນວນັ້ນກໍປະຂອງກິນທີ່ມາແຕ່ຫານັ້ນຈັບເອົາລູກອອງໃສ່ທ່ານ ອີກຜູ້ໜຶ່ງກໍ່ອຸ້້ມເອົາເພື່ອ ໄປນາແມ່ກັບມາກໍພາກັນໄປພ້ອມເສນາ (ລູກນ້ອງລົງ) ພໍເຂົ້າຮອດໝູ່ບ້ານຜູ້ເປັນຜິວ ແລະ ລູກກໍ່ຢ່າງເຂົ້າໄປຮອດເຮືອນ ເມຍໂລດຂາວບ້ານກໍພາກັນອ້ອມໄວ້ເພື່ອຈະຂ້າ ພວກຊາວບ້ານກໍຈິກປິນອອກມາລາບຊາບຢູ່ເພື່ອກຽມຍິງຜູ້ເປັນ ເມຍຢໍ^๑

ທາງໃນເຮືອນກໍ່ກະວິນກະວາຍພື້ອປາກອກມາຫາຜົວ ແລະ ເມຍກໍ່ໄດ້ແຕ່ຮ້ອງໃຫ້ເພາະແມ່ບໍ່ໃຫ້ອອກຜົວ ແລະ ລຸກກໍ່ໄດ້ແຕ່ຮ້ອງໃຫ້ເຊັ່ນກັນເພາະຜິວຢາກເຫັນໜ້າເມຍ ຄິດຮອດເມຍຫລາຍ.ແຕ່ຊາວບ້ານບໍ່ຍອມໃຫ້ເຂົ້າໄປທາ.ຜູ້ຜົວ (ລົງ) ໄດ້ສັງລຸກນ້ອງຫລືວ່າ ຝູງລົງຕໍ່ສູ້ກັບປະຊາຊົນຢ່າງດຸເດືອດສຸດທ້າຍ ລົງຜູ້ເປັນຜິວຂອງສາວຄຸ ກໍ່ໄດ້ຕາຍເພາະລຸກປິນຂອງຊາວບ້ານທີ່ກໍ່ເລີຍຮັດໃຫ້ລົງຕາຍ ສ່ວນຝູງລົງທັງຫລາຍທີ່ຕໍ່ສູ້ຊາວບ້ານຢູ່ນັ້ນ ເມື່ອເຫັນເຈົ້ານາຍຕາຍແລ້ວກໍ່ພາກັນຖອຍກັບເມືອ ແຕ່ວ່າລູກທັງ 2 ຄົນພັດບໍ່ຕາຍ ນາງຄຸ (ແມ່) ກໍ່ໄດ້ເອົາລູກທັງ 2 ມາລ້ຽງຢູ່ບ້ານຂອງຄາງນັ້ນຄອບ

ຄົວຂອງແມ່ນາລີ ພໍວນດີ ກໍາມີຄວາມສຸກພ້ອມທັງຫລານທັງ 2 ກໍາມີຄວາມສຸກເຊັ່ນດຽວກັນ.

-ຜູ້ເກັບກຳໄດຍ: ນ ຕິ່ມພອນ ນາມມະວົງ ຫ້ອງ | ສັງຄົມ ກ (2005-06)

- ປະເພດນິຫານ : ມິຫານອັດສະຈັນ

-ຄວາມໝາຍ : ບໍ່ຄວນໄປໃນທາງທີ່ເປົ່າປ່ງວ ໂດຍສະເພະໃນປ່າຄົນດຽວ! ຄວາມຮັກບໍ່ມີພິມແດນ!

81.ເລື່ອງ : ພໍ່ເຖົາກັບລູກເຂີຍ

(The father-in-law and the son-in-law)

ໃນມື້ນີ້, ພໍ່ເຖົາກັບລູກເຂີຍພາກັນໄປຖຸມຕ້ອນໝົດມື້ ຍັງບໍ່ພາກັນກິນເຂົ້າ ລູກເຂີຍພັດປາກກິນເຂົ້າແຮງລູກເຂີຍຫາວິທີທາງຂຶ້ນຢ້ຽມປາມຫາເມຍຢ່າທາງບ້ານ ເພື່ອຈະໄດ້ກິນເຂົ້າ ເພະພໍ່ເຖົາບໍ່ພາລູກເຂີຍຂຶ້ນກິນເຂົ້າເທົ່ອ ລູກເຂີຍກຳປາກຮ້າຍ.

- ລູກເຂີຍເວົ້າ: ພໍ່ເຖົາເຂົາມາສິ່ງເຂົ້າແລ້ວບໍ.

- ພໍ່ເຖົາຕອບວ່າ: ຫັ້ນເດີເຂົ້າເຂົາເອົາມາສິ່ງແລ້ວຫ້ອຍໃນຕົ້ນໄມ້ມັນເດ .

ລູກເຂີຍເລີຍລົງມາ ພໍ່ເຖົາຍັງທຳທ່າໃຈດີຢູ່ ລູກເຂີຍປາກເຂົ້າແຕ່ບໍ່ກ້າເວົ້າ ເລີຍລົງມາຖຸມຕ້ອນນຳພໍ່ເຖົາຕໍ່ໄປອີກນຳຢູ່ຂຶ້ນ ພໍ່ເຖົາຢູ່ມຸດເອີກດິນລົງຈົວທາງພື້ນ ລູກເຂີຍຜູ້ທີ່ປາກກິນເຂົ້າປາກຮ້າຍດີກຳດິນໃສ່ພໍ່ເຖົາທີ່ກໍາລັງມຸດນຳຢູ່ ລູກເຂີຍອິດຫົວບໍ່ໄດ້ແລ້ວລົງຫົວຢູ່ພື້ນນີ້. ພໍ່ເຖົາຂຶ້ນມາແນມລົງພັດເຫັນຝອດນຳຟົງຂຶ້ນມາພໍ່ເຖົາຄົດວ່າຕ້ອນຫຼູ້ເລີຍຖຸມກ້ອນດິນບັກໃຫ້ຍລົງອັດ. ເພື່ອປາກໃຫ້ມັນຢູ່ ພັດຖິກຫົວລູກເຂີຍ ລູກເຂີຍເລີຍຊີງຢູ່ແລະບອກພໍ່ເຖົາວ່າ : ຕ້ອນຫຼູ້ ພໍ່ເຖົາກໍ່ລົງໄປເປົ່ງອີກໄດ້ທ່າຂອງລູກເຂີຍພໍ່ເຖົາມຸດລົງນີ້ ລູກເຂີຍກໍ່ຖຸມກະຕາດລົງພ້ອມທັງເອົາດິນເຕັ້ງຕື່ມເພື່ອໃຫ້ແໜ້ນ. ຈາກນັ້ນພໍ່ເຖົາມຸດລົງໄປໂລຂຶ້ນມາເລີຍເວົ້າວ່າ : ໄປຂຶ້ນກະຕາດ ເພະພໍ່ເຖົາບໍ່ມີຄວາມອິດທິນຕ້ອນມີແຕ່ຫຼູດຈົນຮັດໃຫ້ກະຕາດກວນຫົວລາວຈົ່ງປາກຮ້າຍເພາະເຮັດໝົດມີກໍ່ບໍ່ແລ້ວ ພໍ່ເຖົາປາກຮ້າຍຈົ່ງປະກະຕາດແລ້ວຊວນລູກເຂີຍຂຶ້ນໄປກິນເຂົ້າກິນເຂົ້າແລ້ວຈົ່ງມາຖຸມໃໝ່ພົດລູກເຂີຍກໍໄດ້ທ່າກິນເຂົ້າ :

- ອິບໂຮມ ແລະ ເກັບກຳໄດຍ, ນາງ ຕິ່ມພອນ ນາມມະວົງຈາກນັກສຶກສາ ເມືອງໄຊພູຫອງ ຫ້ອງ | ສ / ຕ (ກ) ສຶກຮຽນ 2004 - 2005

- ປະເພດນິຫານ : ມິຫານຊວນຫົວ

-ຄວາມໝາຍ : ຄວາມອິດທິນ ຄວາມພະຍາຍາມ ເປັນຫົນທາງແຫ່ງຄວາມສໍາເລັດ!

82. ເລື່ອງ ສອງເອື້ອຍນ້ອງ(ສໍານວນ 2)

(The two sisters) (Title 2)

ນານມາແລ້ວ ມີຄຸ້ມືວເມຍທີ່ມີລູກນຳກັນສອງຄົນ ເຊິ່ງເປັນລູກສາວໝົດ ເມື່ອລູກສາວໃຫຍ່ກ້າມ້າບານຂຶ້ນມາກໍເປັນຍົງສາວທີ່ງາມ. ຢູ່່ມາມື້ໜຶ່ງສອງເອື້ອຍນ້ອງໄດ້ພາກັນໄປຫາເກັບໝາກມ່ວງແຕ່ໝາກມ່ວງບໍ່ຫຼຸ່ມຈັກໝາກເລີຍນາງ

ທັງສອງເວົ້າກັນວ່າ: ໂອຍ ຄົນໃຜມາຂຶ້ນຊັ້ນໝາກມ່ວງໃຫ້ນີ້ຊີເອົາຮັດຜົວ ຖຸໃຫຍ່ເລີຍໄດ້ຢືນຄໍາເວົ້າຂອງສອງເອື້ອຍນ້ອງແລ້ວຖາມສອງເອື້ອຍນ້ອງແມ່ນອື່ນີ້ບໍ່ ? ນາງທັງສອງກໍໄດ້ຕອບປູໃຫຍ່ ຖຸໃຫຍ່ກໍລອຍຂຶ້ນກິກໝາກມ່ວງແລ້ວຊັ້ນໝາກມ່ວງໃຫ້ນາງທັງສອງ ພວກເຂົາພາກັນເກັບເອົາຄົນລະ 2-3 ທ່ວຍແລ້ວກໍລັບເມືອເຮືອນສ່ວນງູໃຫຍ່ລົງມາແຕ່ຕົ້ນໝາກມ່ວງກຳບໍ່ໄດ້ເຫັນນາງທັງສອງ ບຸໃຫຍ່ນຳມາຫານາງທັງສອງເລີຍໄດ້ພື້ນຄວາຍ ແລ້ວຖາມຄວາຍວ່າ : ຄວາຍເອີຍເຫັນສອງເອື້ອຍນ້ອງບໍ່ ? ຄວາຍຕອບວ່າ: ບໍ່ເຫັນພື້ນງົວ, ພົວ, ໝາ ກໍຖາມແຕ່ບໍ່ເຫັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນງູກໍນຳມາຮອດເຮືອນຂອງສອງເອື້ອຍນ້ອງສອງເອື້ອຍນ້ອງໄດ້ອນຫລັບ. ພົງເລີຍເຊື້ອໄປໃນສ່ວນແລ້ວຖອດຄາບເປັນຄົນເຂົ້ານອນນຳຜູ້ເປັນເອື້ອຍຕົ້ນເຊົ້າມາງ ໂດນັ້ນກໍເຊົ້າຄາບຄືເກົ່າ ຜູ້ເປັນເອື້ອຍຫາເຂົ້າມາໃຫ້ງຸກົນຄົນທັງຫລາຍໄດ້ລົ່ງມາເປົ່ງ ຫລາຍມື້ຫລາຍວັນງູໃຫຍ່ໂດນັ້ນໄດ້ ຖອດຄາບອອກມາເປັນຄົນທີ່ມາຄືພະອິນ ຈາກນັ້ນ ໄດ້ບອກເມຍເອົາຄາບໄປຝັງໄວ້ ຢູ່ຕາມເສີາເຮືອນ 4 ດ້ວນແລ້ວກາຍເປັນຍອດເງິນ ຍອດຄໍາ ກໍຮັ້ງມີເປັນດີຂຶ້ນ. ຢູ່ຫລາຍປີຕໍ່ມາເລີຍສ່າຮອດຫຼຸສ່ຽງ ສ່ຽງກັບສ່ຽງເລີຍຖາມກັນເປັນແນວໃດ ຕີ່ຮັ້ງມີເປັນດີເທົ່າ. ສ່ຽງຕອບໄອຍ: ເຮົາເອົາຜົວງູ ສ່ຽງເລີຍເວົ້ວວ່າ: ດັນຈົ່ງຊັ້ນເຮົາຈະໄປຫາຕ້ອງເອົາງຸມາຮັດຜົວແລ້ວກໍລົງ ເຮືອນເມື່ອອອກຢ່າງໄປຫາງຸທຸກແຫ່ງ ເລີຍພົບງູ ແລ້ວຄ້ອງເມືອເຮືອນ ຢູ່ກະຊັງແຫ່ງໜຶ່ງກໍໄດ້ພົບງູ ແລ້ວຄ້ອງເມືອເຮືອນ ປະໄວ້ ຢູ່ຕົ້ນສ່ວນພື້ນຖານກາຄົນງູກໍໄດ້ກົນນາງຄົນນັ້ນແລ້ວງູ ໃຫຍ່ກໍຄ່ອຍລົງເຮືອນໜີໄປເລີຍໄປຖົກກະຕ່າ ສອງອ້າຍນ້ອງ ສອງອ້າຍນ້ອງເວົ້ວວ່າ: ທ້ອງງຸດືກໃຫຍ່ເທົ່າ. ພວກເຂົາພາກັນຊວະທ້ອງງູນັ້ນແລ້ວເຫັນນາງຄົນນັ້ນຢູ່ໃນທ້ອງງູສອງອ້າຍນ້ອງ

ເລີຍເອົາເມືອເປັນເອື້ອຍແລ້ວສ່າຮອດຫຼຸພື້ນແມ່ ພໍ່ແມ່ເລີຍໄປເປົ່ງຝັດແມ່ນລູກສາວຕົ້ນເອງ ພໍ່ແມ່ຊວນລູກເມືອເຮືອນແຕ່ ລູກສາວພໍ່ຍອມເມືອລູກສາວໄດ້ບອກແມ່ວ່າ : ຊີຢູ່ນຳນົ້ອງຂອງຂ້ອຍເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງເອົາຂ້ອຍກໍໄດ້. ຈາກນັ້ນນາງກໍຢູ່ນຳນົ້ອງຊາຍ ຕະຫລອດມາ.

ຄວາມໝາຍສຶກສາ: ໄດ້ສອນໃຫ້ຄົນເຮົາຮູ້ວ່າ: ຄວາມໂລບມາກໂລພາເປັນສິ່ງບໍ່ດີ
-ຮົບໂຮມ ແລະ ເກັບກຳໂດຍ: ນາງ ຂັ້ນທະໜອມ ສິງຫາລາດ ຈາກນັກສຶກສາ ເມືອງໄຊພູທອງ
ທ້ອງ | ສັງຄົມ ກ ສີກຮຽນ 2004-2005

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານອັດສະຈັນ
- ຄວາມໝາຍ: ຄວາມປະໝາດເປັນຫົນທາງຄວາມຕາຍ! ແຮດດັ່ງເພື່ນ ແຕ່ຢ່າເຮັດດັ່ງເພື່ນ! ຄວາມໂລບມາກ ໂລພາເປັນສິ່ງບໍ່ດີ !

83. ເລື່ອງ: ເອົາຜົວບ້ານໄກ

(The marriage with a far-village man)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີຍິງຄົນໜຶ່ງໄດ້ເອົາຜົວບ້ານໄກໄດ້ໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກທີ່ວັນປາຍນອນ ຂອງຜູ້ເປັນຜົວເລີຍ. ຢູ່ຕໍ່ມາໄດ້ຫລາຍຝ້າຫລັ້ນປີຜູ້ເປັນຜົວເລີຍຊວນລູກຊວນແມຍເມືອຢາມປຸ່ງຍ່າມມະລີຍບອກໃຫ້ລູກກັບຜົວເມືອກ່ອນ ແລະ ມີຕໍ່ມາຜົວກໍເອົາລູກເມືອນໍສອງຄົນພໍໄປຮອດຫ້ວຍ ພໍ່ໄດ້ບອກໃຫ້ລູກຊາຍ 2 ຄົນ ນັ່ງລົ່າສ່ວນພໍໄປຫາຟິນມາດັ່ງຝລູກເລີຍ ຖາມພໍວ່າ ດັ່ງໃຝຮັດຫຍ່ ? ພໍ່ເລີຍຕອບລູກວ່າ: ດັ່ງໃຝບັງກົບ ປຶ້ງຂຽດພໍດັ່ງໃຝລູກແລ້ວ ພໍ່ກໍໄດ້ຈັບເອົາລູກຊາຍກັບລູກສາວຕົ້ມເຊົ້າກອງໄຝແລ້ວເອົາອອກມາກົນ. ສ່ວນເສື້ອຜົາຂອງລູກໄດ້ຍັດໄວ້ໃນຫຼືບທີ່ມີແລ້ວກໍມີບ້ານແມ່ນອນສອງສາມຄົນຈົ່ງກັບຄົນມາບ້ານແມຍ ພໍ່ຜົວກັບມາຮອດແມຍເລີຍຖາມຫາລູກເຮົາໄປໃສ ? ຄືບໍ່ເຫັນມານຳ. ຜົວເລີຍຕອບວ່າ: ລູກບໍ່ມາເພະຍຸເຮືອນອີແມ່ຊີມືບຸນເລີຍບໍ່ມາ ເຈົ້າເດາຈະເມືອນນຳຂ້ອຍບໍ່ ? ເວລານັ້ນແມຍກໍລັງຖືພາເລີຍຕອບວ່າ ເມືອກໍມີເມືອຈາກນັ້ນກໍພາກັນເດີນທາງເມືອບ້ານປຸ່ງຍ່າພໍໄປຮອດຫ້ວຍບ່ອນເກົ່າຜົວກໍບອກໃຫ້ເມຍນິ້ງຖືຜົວກໍໄປຫາຟິນຄືເກົ່າ ບັງເອີນເມຍຜູ້ນັ້ງຖືໄດ້ຢືນສຽງນິກຮ້ອງ.

ຮ້ອງວ່າ ຈິກກະບອກ

ຈິກກະບອກ

ຊອກກະບັງ !

ຊອກກະບັງ !

ເມຍເລີຍຄົດປະຫລາດໃຈ ແລ້ວໄປຊອກຫາຕາມຫຼືບທຶນກໍ່ເຫັນເສື້ອຜ້າລຸກສາວ ລູກຊາບລາວຄົດໃນໃຈວ່າ : ຜົວຂອງລາວຕ້ອງຂ້າລຸກ ເລີຍຄົດຢ່ານ.ຜູ້ເປັນເມຍເລີຍຂຶ້ນໄປຕົ້ນກະໂດນ ພົມຜົວມາເລີຍບໍ່ເຫັນເມຍກໍ່ເອັນ : ທ່າມເມຍແຕ່ ເມຍບໍ່ຂານຕອບ : ເອັນເມຍຫລາຍທີ່ອຫລາຍທີ່ແຕ່ບໍ່ເຫັນເລີຍເວົ້າອອກມາວ່າ : ໂອຍ ! ເສຍດາຍອາຫານແດ້ນຊັ້ນກູ ກໍ່ກົນມັນແຕ່ມາພຸ່ນເດ ຈາກນັ້ນຜັດຊຸດເປັນຜົວທົວແຮງເລີຍປາດກົນຊັ້ນແຂ່ງຊັ້ນຂາໂຕເອງເມຍເລີຍເອັນຖາມວ່າ: ເຮີຍ ! ເຈົ້າຢາກແຮງບໍ ? ເມຍເລີຍຖົ່ມໝາກກະໂດນລົງໃຫ້ຜົວທັງໝໍໃສ່ປາກາດແລ້ວກໍ່ເຈັບປວດຈິນຕາຍ.

ນິຫານນີ້ຈັດຢູ່ປະເພດ: ນິຫານລາວບຸຮານ

ຄວາມໝາຍສຶກສາ: ໃຫ້ຄົມເຮົາຮູ້ວ່າ: ກ່ອນຈະເອົາສິ່ງໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງຄົດຄັກແມ່ ຈຶ່ງເອົາ -ຮົບໂຮມ ແລະ ເກັບກຳໄດ້ຍ: ຈາກນັກສຶກສາ : ເມືອງໄຊພູທອງ ຫ້ອງ | ສັງຄົມ ກ ສຶກຮຽນ 2004 - 2005, ວັນທີ 27/4/2005
-ເລົ້າໄດ້ຍ ຫ້າວ ສີປະເສີດ ອາຍຸ 20 ປີ ບ້ານ ໂພນທາດ ເມືອງໄຊພູທອງ
-ເກັບກຳໄດ້ຍ ທ ໄຊສົມລິດ ແສງສະຫວ່າງ ຫ້ອງ | ສັງຄົມ ຂ

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານລາວບຸຮານ

-ຄວາມໝາຍ: ກ່ອນຈະຕັດສິນໃຈຫຍັງ ຕ້ອງຄົດໃຫ້ຄັກແມ່ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະເສຍໃຈພາຍຫຼັງ! ຮັດໜ້າ ບໍ່ຮັດໜ້າໃຈ!

84. ເລື່ອງ: ພັງຄວາມເມຍເສຍພື້ນ້ອງ

(The one obey his wife loses the relatives)

ເມື່ອກ່ອນມີຄອບຄົວໜຶ່ງມີລູກຊາຍ 3 ຄືນຜູ້ທີ່ນີ້ໄດ້ເອົາເມຍແລ້ວກໍ່ໄດ້ໄປຢູ່ເຮືອນນຳເມຍພື່ນ້ອງດິນໄປໜໍ່ ແລະ ແມ່ຂອງເຂົາໄດ້ຕາຍຈາກວັນຍັງເຫຼືອແຕ່ສອງອ້າຍນ້ອງຢູ່ຮ່ວມກັນ ເມື່ອພໍ່ແມ່ຕາຍຈາກແລ້ວເຂົາທັງສອງບໍ່ມີບ່ອນເພິ່ງ ພາອາໄສເລີຍໄປຂໍອາໄສຢູ່ນຳອ້າຍ ແລະພື້ນາງ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເຂົາທັງສອງອ້າຍນ້ອງກໍ່ໄດ້ໄປດໍາລົງຊີວິດຢູ່ຮ່ວມກັນກັບອ້າຍ ເຊິ່ງໄດ້ພາກວັນບຸກສ້າງເຮັດໄຮ່ເຮັດສວນ ເມື່ອຢູ່ດິນໄປແລ້ວຜູ້ເປັນພື້ນາງໄດ້ຄົດມັກອາວຸ່ງໃນໃຈແຕ່ບໍ່ມີເວລາທີ່ຈະຢາກບອກກັບອາວຸ່ງຕໍ່ມາດິນໄປມີມື້ນຶ່ງໂອກາດດີສໍາລັບຜູ້ເປັນພື້ນາງໄດ້ນຶ່ງເຂົ້າ ຫລັງຈາກຕົ້ນນອນຜູ້ເປັນຜົວກໍ່ບໍ່ໄປຊອກຫາເຄື່ອມາແບງຄາດແບງໄຖ ແລະອີກນ້ອງຊາຍຜູ້ຫລາກໍ່ໄປນາກ່ອນຍັງເຫຼືອແຕ່ນ້ອງຊາຍຜູ້ກາງຢູ່ເຮືອນກັບພື້ນາງ. ພື້ນາງເລີຍຫາໂອກາດໄປບອກຮັກກັບບ້າວ ແຕ່ວ່າຜູ້ເປັນອາວຸ່ນມັກເລີຍບອກວ່າຮັກກັບເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ແລະ ກໍ່ໄດ້ປະຕິເສດທຸກປະການເພາະວ່າໄດ້ມາຂໍເພີ່ງພາອາໄສນໍາອ້າຍ ແລະ ພື້ນາງເລີຍບໍ່ກ້າທຳກັບອ້າຍແຕ່ເຮັດແນວໄດຜູ້ເປັນພື້ນາງກໍ່ບໍ່ຍອມພັງຄວາມອາວເລີຍໃຊ້ກົນອຸບາຍເພື່ອຫາວິທີໃໝ່ເພື່ອໃຫ້ອາວຍອມຮັບແຕ່ຜູ້ເປັນອາວຸ່ງຂໍ່ຍອມ.ຜູ້ເປັນພື້ນາງເລີຍໄດ້ໃຊ້ວິທີແກ້ຜ້າອກຈົນໜົດແລ້ວແລ່ນໄປບອກຊາວບ້ານໃຫ້ຊາວບ້ານຮູ້ວ່າເພີ່ມຖືກຜູ້ເປັນອາວຸ່ງຂໍ່ມີຂື້ນຈາກນັ້ນພວກຊາວບ້ານກໍ່ໄດ້ເຊື່ອ. ຕໍ່ມາເພີ່ມກໍ່ໄດ້ເອົາເລື່ອງດັ່ງກໍ່ວ່າວ່າທີ່ເກີດຂຶ້ນໄປບອກກັບຜູ້ເປັນຜົວວ່າຜູ້ເປັນອາວຸ່ງໄດ້ຂໍ່ມີຂື້ນເພີ່ມເມື່ອຜູ້ເປັນ

ຜົວໄດ້ຮັບຂ່າວທີ່ເມຍເລື່ອສູ່ພັງແລ້ວ, ຜູ້ເປັນອ້າຍກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖາມຕົ້ນປາຍສາຍເຫດຈາກຜູ້ເປັນນ້ອງເລີຍມີແຕ່ພັງຄວາມຜູ້ເປັນເມຍເລີຍໄດ້ໄລຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍນັ້ນໃຫ້ໜີອອກຈາກໄດ້ແບ່ງບັນມູນນັ້ງໄຮ່ນາ ຕາວ້າຫຍັງໝົດຫລັງຈາກນັ້ນອ້າຍນ້ອງທັງສອງກໍ່ໄດ້ໜີໄປຊອກບ່ອນທຳມາຫາກົນບ່ອນໃໝ່ ຈາກນັ້ນ ສອງຜົວເມຍກໍ່ໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນແຕ່ວ່າຜູ້ເປັນເມຍພັດບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຫ້າທີ່ເປັນເມຍດີຄືແຕ່ກ່ອນ ແລະ ໄດ້ປະລະໜົດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ມີແຕ່ໄປຫາເລະຫາທ່ຽວບໍ່ໄດ້ສິນໃຈນຳ

ລູກ ນໍາຜົວແຕ່ລະມືລະວັນ ລາວໄປລົມບ່າວນອກໃຈຜູ້ເປັນຜົວໄປຢູ່ທຸກວັນ ພຶດນິໄປຜູ້ເປັນເມຍກໍ່ໄດ້ຫ່າງເຫັນຈາກຄອບຄົວເລີຍໜີປະຜົວ ຜູ້ເປັນຜົວ ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນກໍ່ເກີດຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເມື່ອຖືກຜູ້ເປັນເມຍໜີຈາກຈຶ່ງໄດ້ໄຕຖາມຫາຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຫັງສອງແລ້ວກັບໄປຂໍໂທດນຳນ້ອງໄປນຳເອົານ້ອງຊາຍມາຢູ່ນຳກັນໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ຮ່ວມກັນອີກຄືເກົ່າຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

(ຈົບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານລາວບຸຮານ
- ຄວາມໝາຍ: ຜົງຄວາມເມຍ ເສຍພື້ເສຍນ້ອງ !

85. ເລື່ອງ: ຈານສຶກໃໝ່

(Chansikmai) (The newly priesthood-leaving man)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີຈານສຶກໃໝ່ຄົນໜີ່ເຊິ່ງແຕ່ໃຫຍ່ມາໄດ້ເຂົ້າໄປບວດຢູ່ວັດເມື່ອຢູ່ດິນໄປຫລາຍປີແລ້ວລາວເກີດມີຄວາມຄົດຢາກສຶກເລີຍໄດ້ໄປຂໍສຶກອອກຈາກວັດ ເມື່ອສຶກອອກມາແລ້ວກໍ່ໄດ້ໄປຫາເລະຫຼື້ນຕາມກາງບ້ານນໍາໜຸ່ງແລະ ແນ່ງກໍ່ໄດ້ພາໄປຫາເລະຫຼື້ນລົມສາວ ແຕ່ຜູ້ເປັນຈານສຶກໃໝ່ພັດບໍ່ຄົດລົມສາວຈັກເຫຼືອມີມື້ນີ້ຈານສຶກໃໝ່ໄດ້ຫຼົງມັກກັບສາວຄົນໜີ່ແຕ່ລາວບໍ່ກ້າບອກຮັກກັບຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນມີແຕ່ຄົດມັກຢູ່ໃນໃຈ. ລາວໄດ້ໄປຫຼື້ນນໍາຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນທຸກໆມີປີມື້ທຳອິດລາວກໍ່ບໍ່ກ້າເວົ້າຫຍັງກັບຜູ້ສາວມີແຕ່ນີ້ຢູ່ລ້າງຈົນເດີກແລ້ວກໍ່ບໍ່ອກຜູ້ສາວແລ້ວກັບເມືອນອນ. ມື້ຕໍ່ມາລາວກໍ່ໄປອີກຄືເກົ່າແຕ່ບໍ່ກ້າເວົ້າຫຍັງມີແຕ່ຄົດມັກຜູ້ສາວຢູ່ໃນໃຈແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຮັດແນວໃດ ເພາະບໍ່ເຄີຍໄດ້ລົມສາວຈັກເຫຼືອຈຶ່ງນີ້ຄົດໄປຄົດມາຈົນເດີກຄືນ່າງຢູ່ດິນກໍ່ບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງສ່ວນຜູ້ສາວກໍ່ຄົດຢາກອນແຕ່ ເລີຍຄົດຢາກຮ້າຍຢູ່ໃນໃຈແຕ່ກໍ່ອິດເອົາບັງເອີນນີ້ໄປມາຜູ້ບໍ່ວ່າ ເລີຍຄົດອອກແລ້ວເວົ້າ ນໍາຜູ້ສາວວ່າຢາກສູບຢາເລີຍບອກຜູ້ສາວໄປຮໍາຢາໃຫ້ຜູ້ສາວກໍ່ເຂົ້າໄປໃນຮີອນເພື່ອຮໍາຢາມໃຫ້ດຸດແຕ່ຜູ້ສາວກໍ່ຍັງຄົດບໍ່ລົມຄວາມຢາກອນ ແລະຢາກຮ້າຍຜູ້ບໍ່ວານາມເມື່ອອີກບັງເອີນຝາຮີອນພັດຮັດດ້ວຍໃບຕອງສານໄມ້ໃສ່. ເມື່ອຮໍາຢາແລ້ວຜູ້ສາວກໍ່ເລີຍຈົມຢູ່ໃນຮີອນຄົນດຽວວ່ານາມເມືອແຫ້ນລາວທັງຈົ່ມທັງເງື່ອດກຳບັນງອກງົງໄສຜູ້ບໍ່ວ່າ ໃນຂະນະທີ່ເງື່ອດກຳບັນຢູ່ນັ້ນ ມີຂອງລາວພັດໄດ້ໄປຕໍາໃສ່ຝາຮີອນທີ່ເອັມດ້ວຍໃບຕອງໜົດແຮງເລີຍຮັດໃຫ້ຝານັ້ນຫຼູອອກມາໃສ່ຫົວຜູ້ບໍ່ວ່າ ແລ້ວລາວກໍ່ອ່າຍແລ້ວບໍ່ຈັກແນວຮັດເລີຍຄົດຢູ່ດິນເຕີບແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າຂັ້ນແຮງງວ່າ: ອາວເອົາໄປນີ້ລະມັນຈຶ່ງຊື່.

(ຈົບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານລາວບຸຮານ
- ຄວາມໝາຍ: ຮັກບໍ່ກ້າບອກ ຢອກບໍ່ກ້າເວົ້າ ເປັນເຖົາຕະຫຼອດການ !

86. ເລື່ອງ ຫິນກອງພໍ່ຮ້າງໄກ່

(Hinkong phorhangkai) (The heap of stones, hen' devoured man)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີສອງຜົວເມຍໄດ້ມີຄວາມທຸກຍາກຫລາຍປິມາແລ້ວມີ ມື້ນຶ່ງເຖິງຄາວເຮັດນາຕື່ນມີເຊົ້າມຜົວລາວໄປໃຖນາລາວໄດ້ບອກເມຽຂອງລາວເອົາເຂົ້າໄປສິ່ງໃຫ້ແດ່ເນີ ຕື່ນເຊົ້າມລາວໄດ້ຄົວກິນໄກ່ໂຕນີ່ໄກ່ໂຕນີ້ລາວເຮັດໝົງເຊັ່ນຕ່າງໜາກ ໝົກທີ່ສອງມີແຕ່ກະດູກ ລາວເລີຍເອີ້ນໃສ່ຜົວລາວວ່າ : ຢູ່ຮ່ານນີ້ເດືອງກິນ. ຜົວເລີຍຕອບວ່າ ເຊິ່ງລາວເລີຍປົດໄຖອອກ.ລາວເລີຍຂຶ້ນຫາກິນເຂົ້າ. ໃນຖຽງແລ້ວກວດເບິ່ງຂອງກິນ ເມຍມາສິ່ງໃຫ້ເລີຍເຫັນມີແຕ່ໝົກກະດູກຫຼູ້ອນມາໃຫ້ຜົວກິນ.ຜົວເລີຍຄົດອຸກອ້ົ່ງ ໝົດມີຄົດບໍ່ແລ້ວມີແລງກັບມາແຕ່ນາ ກິນເຂົ້າແລງແລ້ວ.ທັງສອງລົມກັນເຮົາທຸກຍາກຍ້ອນເຈົ້າໝົກກະດູກໄກ່ມາໃຫ້ຂ້ອຍກິນເລີຍຊວນເມຍປະກັນ ເມຍເລີຍຕອບວ່າ : ປະກໍປະຜົວເມຍຄຸ້ນນີ້ໄດ້ປະກັນໄດ້ຫລາຍປີແລ້ວ. ໄປທາງໃຜທາງມັນ ຜູ້ເປັນເມຍກໍໄດ້ເອົາຜົວໃໝ່ຮັ້ງມີເປັນດີ ຕອນແລ້ງມີນັ້ນເລີຍເຫັນເຕົ້າໜຶ່ງມາຂໍເຂົ້າກິນແລງ ລາວເລີຍອອກໄປເບີ່ງ ລາວເລີຍເວົ້ວວ່າ : ຜົວກູ້ຍັງທຸກຍາກຢູ່ເດ ລາວເລີຍເອົາເງິນຮາງໜຶ່ງຮາງມາເອົາເຂົ້າທີ່ໃສ່ເງິນຮາງບໍ່ໃຫ້ເຫັນ ລາວເລີຍເວົ້ວນຳຜົວລາວວ່າ : ໄປກິນບ່ອນສະຫວາດສະເໜີຍເດີລາວເລີຍຍ່າງໄປປະມານໜຶ່ງຫລັກເລີຍເຫັນຂົວຢູ່ໃນຫ້ວຍ ບະກຸກິນເຂົ້າຢູ່ນີ້ ຄົງຊີຕົກ ກິນໄປກິນມາເລີຍເຫັນເງິນຮາງຕົກລົງນີ້ຕອນແລງມາເມຍລາວໄປຕະຫລາດ ເຫັນແຕ່ປາໂຕດຽວ ທ້ອງປັ້ງຄືຊີແມ່ນຂຶ້ນຫລາຍໃຟບໍ່ຊື້ລາວເລີຍຊື້ເອົາມາເຮັດກິນ ລາວເລີຍເຫັນເງິນຮາງນັ້ນ ລາວເລີຍເອົາອອກມາແຍງເບີ່ງຄືຊີແມ່ນຂອງກູ້ນັ້ນ ແລະ ຈາກນັ້ນມາລາວເລີຍລ້າງເອົາໄປໄວ້ບ່ອນເກົ່າອົກມື້ເຂົ້າມາລາວເລີຍເຫັນຜົວມາຂໍກິນເຂົ້ານັ້ນວ່າ: ແມ່ເອີຍຂໍກິນເຂົ້າແລງນຳແມ່ແນ່ດີ ລາວເລີຍເອົາເຂົ້າທີ່ໃສ່ເງິນຮາງ ໄປຢືນໃຫ້ຜົວລາວໄປກິນບ່ອນກວ້າງກວ່າລາແລ້ງ ໄປເຫັນດ້ານກວ້າງ ລາວເລີຍກິນເຂົ້າຢູ່ຫັ້ນ ກິນເຂົ້າໝົດແລ້ວ ລາວເຫັນເງິນຮາງ ລາວເລີຍດີໃຈຝ່ອນແປ່ງຝ່ອນແຍ່ງ ພະລາດພະລານຫົມເລີຍຕາຍກັບທີ່ເຂົ້າເຈົ້າໄປເຫັນເຂົ້າເອົາຫົມໄປກອງໃສ່ລາວ ເຂົ້າເລີຍໃສ່ຊື່ວ່າ: ຫົມກອງຢືນກ່າວ.

(ຈົບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານລາວບຸຮານ

-ຄວາມໝາຍ: ວາດສະໜາບໍ່ໃຫ້ຍອຍໄຮກໍບໍ່ຢ່ອນ ວາດສະໜາບໍ່ໄດ້ຊ້ອນນອນແລ້ງຢູ່ຜູ້ດຽວ!

87. ເລື່ອງ: ບັກຂາຕິດ ກັບບັກຕາບອດ

(Bak khatit and Baktabot)(The stuck-legged man and the blind man)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນສອງສ່ຽວຮັກແພງກັນ ຜູ້ນຶ່ງຊື່ ທ້າວ ຂາຕິດ ແລະ ຜູ້ນຶ່ງຊື່ຫາວຕາບອດ. ມື້ນຶ່ງສອງສ່ຽວຊວນກັນຫຼື້ນສາວບ້ານໄກ ສ່ຽວຜູ້ຂາຕິດໄດ້ຂໍ້ຫຼັງຂອງສ່ຽວຜູ້ຕາບອດ ໃນລະຫວ່າງກາງທາງມີແມ່ນ້າໄຫຼູຜ່ານ ພວກຜູ້ສາວທັງຫຼາຍໄດ້ພ້າກັນລົງໄປອາບນ້າ ໂດຍບໍ່ຫົວຊາກັບເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມ (ປະເບີອຍ) ໃນຂະນະນັ້ນສອງສ່ຽວໄດ້ໄປພໍ ສ່ຽວຜູ້ຂາຕິດຈົ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ບາດໂທ.... ຜູ້ຍົງອາບນ້າ.....ຜູ້ຍົງອາບນ້າ. ສ່ຽວຜູ້ຕາບອດໄດ້ຍືນແນວນັ້ນເລີຍເວົ້ວວ່າ: ໂອ... ຜູ້ຍົງອາບນ້າປະເປືອຍນຳ !ຖາມວ່າ: ເປັນທັງສ່ຽວຜູ້ຕາບອດຈົ່ງຮູ້ວ່າຜູ້ຍົງອາຍນຳປະເປືອຍ ? ຕອບເວລາສ່ຽວຜູ້ຂາຕິດຢູ່ເທິງຫຼັງຂອງສ່ຽວຜູ້ຕາບອດເຫັນຜູ້ຍົງອາບນ້າປະເປືອຍ ເຮັດໃຫ້ຂອງເພີ່ມແຂງຂຶ້ນ ແລ້ວໄປທັງໃສ່ຫຼັງຂອງສ່ຽວຜູ້ຕາບອດນັ້ນ .

(ຈົບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານ ຕະຫຼິກ

-ຄວາມໝາຍ: ຂະໜາດແມງມີກໍຍັງມີຫົວ ຄັນແມ່ນມັນຈະຊື່ໄດ!

88. ເລື່ອງ: ລອງລິດສໍານວນຄວາມ (ລອງລິດກັນ ນາງ ສໍານວນຄວາມ)

(To try with Nang Samnouankham)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີໜຸ່ບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງມີຊຽງສຶກໃໝ່ເລີຍໄປຫຼື້ນນາຜູ້ສາວຜູ້ສາວແມ່ຮ້າງຊື່ວ່ານາງ ສານວນຄວາມ. ລາວຂຶ້ນຂຶ້ນໄດ້ແລ້ວຮອງໃສ່ວ່າ : ຂໍກິນນໍາແດ່ສາວເອີຍ ນາງສໍານວນຄວາມ ກໍຕັກນໍາໃຫ້ກິນແຕ່ເກົ່າພັດໃຊ້ກະບວຍຕັກນໍາໃນແອ່ງ ກະບວຍນັ້ນພັດກັນແຫຼມຊຽງສຶກໃໝ່ເລີຍຖອກນຳທຸ່ມແລ້ວຟາດໃສ່ໜ້າຟາກໂຕເອງໜ້າຟາກເລີຍໂນສ່າກຳບັນ ລາວເລີຍຖຸທ່າໃສ່ ນາງ ສໍານວນຄວາມ ພັດກະບວຍໃສ່ໜ້າຟາກທ້າວຊຽງເວລານັ້ນກໍເວົ້າຄວາມກັນເລີຍຫາເຖົ່າແກ່ມາເວົ້າກັນ ແຕ່ນາງສໍານວນຄວາມ ກໍຮັບຜິດຊອບວ່າລາວເອົາກະບວຍຟາດໃສ່ໜ້າຟາກຊຽງ. ລາວເລີຍເວົ້ວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຂ້ອຍຟາດໃສ່ໜ້າຟາກແມ່ວໃດ? ໃນມື້ນັ້ນເວລາຂ້ອຍກີ່ມເອົາກະບວຍນໍາຢືນໃຫ້ລາວທີ່ຢືນປຸ້ຂັ້ນໄດ້ນັ້ນ ທ້າວຊຽງໄດ້ບາຍນີມຂ້ອຍ. ຂ້ອຍເລີຍເອົາກະບວຍຟາດໃສ່ໜ້າຟາກລາວ. ໃນເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ທ້າວຊຽງໄດ້ຮັດຜິດທີ່ລວມລາມກັບ ນາງສໍານວນຄວາມ ເມື່ອຝ່າຍເຖົ່າເຊິ່ງແກ່ໄດ້ຢືນແນວນັ້ນກໍໄດ້ປັບໄໝທ້າວຊຽງທີ່ລ່ວງເກີນນາງສໍານວນຄວາມ. ໄໝ້ທັງເງິນແລະ ຫຼຸ່ມສ່ວນຕົວທ້າວຊຽງນັ້ນທັງຈົບ ທັງເໝັ້ນ, ເມື່ອໝົດຕົວແລ້ວຍັງໄດ້ຊື້ຢາມປົວຕົນເອງ ແລະ ທາເງິນມາໃຫ້ ນາງສໍານວນ ຄວາມເພື່ອທຳຂວັນທີ່ທ້າວຊຽງໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ.

(ຈົບ)

-ຜູ້ເລົ່າ: ທ້າວ ບຸນຖອມ ອາຍຸ 50 ປີ ບ້ານຕາແຫຼວ ເມື່ອງຈຳພອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

-ຜູ້ເກັນກຳ: ນາງ ບຸນຍໍ ທ້າອຸປະກິດ.1 ສັງຄົມ ຂ

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານ ຕະຫຼິກ
- ຄວາມໝາຍ: ຄວາມບໍ່ມີຫາໃສ່ ໄມບໍ່ໃຫຍ່ຫາແຖມ !

89. ເລື່ອງ: ແຄ່ງເກີບ (ຖົງຕົນ)

(The socks)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີປ້າເຕີຍໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ຊົນນະບົດບ່ອນທີ່ສອກຫຼິກ ການດຳລົງຊີວິດຢູ່ແຖນັ້ນກໍຊອກຫາເຄື່ອງປ່າຂອງດົງມາກິນຕາມພາສາບ້ານນອກຂອກນາ. ການຫາກິນກໍຫາຍິງນິກ ຍິງໝູມາຂາຍເພື່ອຊື້ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍເລັກນ້ອຍພາຍໃນຄອບຄົວຂອງປ້າເຕີຍ ໂຮງຮຽນກໍມີບ່ອນດຽວແຕ່ປ້າເຕີຍບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນຈົ່ງເຮັດໃຫ້ປ້າເຕີຍມີຄວາມຮູ້ໜ້ອຍຫາງດ້ານການສຶກສາຮ່າງຮຽນປ້າເອງມີລູກ 3 ຄົນ, ລູກກິກໃຫຍ່ເປັນບ່າວແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ສອງແມ່ນຍັງອາຍຸ 8 ປີ, ຜູ້ທີ່ສາມຍັງມ້ອຍຢູ່. ປ້າເຕີຍຝັນໄວ້ວ່າຢາກໃຫ້ລູກເຂົ້າໂຮງຮຽນໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ສູງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມປ້າເຕີຍ ແລະ ສາມີພະຍາຍາມຫາເງິນເພື່ອໃຫ້ລູກທັງສອງໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ, ປ້າ ແລະ ຜົວໄດ້ພາກ້ານຫາເງິນໄດ້ຫຼາຍພໍສົມຄວນ ແລະ ສົມທິບກັບເງິນຂາຍຫຼຸ, ເປັດ, ໄກ່. ເມື່ອໄດ້ເງິນມາແລ້ວປ້າເຕີຍກໍໄປຕະຫຼາດຢູ່ໃນເມື່ອງເພື່ອຊື້ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍໃຫ້ລູກທຸກຄົນ. ພໍອອດຕະຫຼາດລາວລົງລິດແລ້ວກໍຈ່າຍເງິນດໍາລົດກໍມູ່ໜ້າເຂົ້າຮ້ານເພື່ອຊື້ສູງ, ເສື່ອແລະອຸປະກອນການຮຽນການໃຊ້ສອຍຂອງລູກ. ຫຼັງຈາກຊື້ເກີບແລ້ວປ້າກໍທາມຊື້ແຄ່ງເກີບ. ເຈົ້າຂອງຮ້ານບໍ່ຮູ້ເລີຍຖາມວ່າ ທີ່ຍັງ ? ແຄ່ງເກີບລາວເລີຍຊື້ໃສ່ຮອງເຫົ້າເຈົ້າຂອງຮ້ານ, ເຈົ້າຂອງຮ້ານຈົ່ງຢືນແລ້ວເວົ້າວ່າມັນບໍ່ແມ່ນແຄ່ງເກີບ ມັນແມ່ນຮອງເຫົ້າ. ສ່ວນປ້າເຕີຍເວົ້ວ່າ ອັນນັ້ນແລ້ວເຈົ້າຂອງຮ້ານໄດ້ເອົາຮອງເຫົ້າໃຫ້ສອງຄູ່, ປ້າເຕີຍກໍຈ່າວຂອບໃຈ ແລະ ຈ່າຍເງິນໃຫ້ເຈົ້າຂອງຮ້ານແລ້ວກໍຢ່າງອອກໄປທາຄົວລິດກັບຕ່າວບ້ານ. ເລື່ອງນີ້ ໃຫ້ຮູ້ວ່າ ການສຶກສາເປັນສິ່ງສໍາຄັນສໍາລັບມວນມະນຸດໃນການດຳລົງຊີວິດ, ຕິດຕໍ່ພົວພັນຫຼັກຊາດ

ການສຶກສາເປັນສິ່ງສື່ສານແລ້ວກໍຈະເປັນດັ່ງເລື່ອນີ້.

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານລາວບຸຮານ

-ຄວາມໝາຍ: ການສຶກສາພາໃຫ້ຄົນ ແລະ ຊາດມີຄວາມຈະເລີນ !

-ຜູ້ເລົ່າ: ພໍ່ເຖົ່າເຕັນ ອາຍຸ 60 ປີ ບ້ານຕາແຫຼວ ເມືອງ ຈຳພອນ ແຂວງສະຫວັນນະເດດ

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ບຸນຍໍ ຫ້ອງປີທີ.1 ສັງຄົມ ຂ

90. ເລື່ອງ: ສອງສ່ຽງ (ສໍານວນ 1)

(The two friends) (Title 1)

ແຕ່ກີ້ມັກອົນ ມີຢູ່ສາວສອງຄົນເປັນສ່ຽວກັນເຊິ່ງອາໄສຢູ່ໃນໜູ້ບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງພວກເຂົາຮັກແງງກັນຢ່າງແໜ້ນນັ້ນ ແປ່ນ ພວກເຂົາຊື້ເຄື່ອງນຸ່ມຄົນ ແລະ ເຮັດຄົນຈົນຫລາຍຄົນໃນໜູ້ບ້ານເວົ້ວວ່າ ພວກເຂົາເປັນເພື່ອນທີ່ດີຕໍ່ກັນຕໍ່ມາ ມີໜຶ່ງ ມີຊາຍໜຸ່ມຄົນນີ້ງວິ່ວ່າຢູ່ສາວທັງສອງຄົນນັ້ນເປັນສ່ຽວທີ່ດີຕໍ່ກັນຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອເລີຍຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມຊອກຫາ ຄວາມຈີ່ ຕໍ່ມາຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນກໍໄດ້ລັດຢູ່ສາວສອງຄົນນັ້ນຢູ່ທີ່ຫາງ ລາວຖາມວ່າ: ສະບາຍດີຂ້ອຍຕ້ອງການຢາກຖາມ ແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນໃນຈໍານວນສອງຄົນ. ເຈົ້າເຮັດແນວນັ້ນບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມຊອກຫາ ພວກຂ້ອຍເປັນສ່ຽວກັນ ຂ້ອຍປາກເວົ້ານຳຜູ້ ດຽວແລະຜູ້ທີ່ຂ້ອຍເວົ້ານຳຈະບອກວ່າຂ້ອຍເວົ້າຫຍັງແລ້ວລາວກໍກະຊີບໃສ່ຢູ່ສາວຄົນນີ້ງວ່າເຈົ້າໄດ້ຍືນຂ້ອຍເວົ້າບໍ່ ຍົງ ສາວຕອບວ່າເອີ ແລ້ວຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນກໍຢ່າງໜີໄປ. ຍົງສາວຄົນທີ່ສອງຖາມວ່າ : ລາວເວົ້າຫຍັງກັບເຈົ້າ. ຍົງສາວຄົນທີ່ ຫີ່ຕອບວ່າ: ໂອລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງເລີຍກັບຂ້ອຍ ແລະ ກໍຖາມຕໍ່ໄປອີກວ່າລາວກະຊີບຫຍັງກ່ຽວກັບເຈົ້າບໍລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງ ຍົງສາວຄົນທີ່ສອງຖາມວ່າເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າເອີກັບລາວ ເຈົ້າບໍ່ຢາກບອກຂ້ອຍແມ່ນບໍ່ ເຮົາທັງສອງແມ່ນເປັນ ສ່ຽວກັນມາຫລາຍປີແລ້ວແລະຂ້ອຍຈະບໍ່ເປັນສ່ຽວເຈົ້າອີກາຕໍ່ໄປເພາະຂ້ອຍບໍ່ຢາກມີສ່ຽວໄຟ່ ແລະ ຈັ້າແບບນີ້ເປັນຄົນຂີ້ ຕົວະຍົງສາວຄົນທີ່ຫີ່ຕອບວ່າ : ເຈົ້າຫັນເປັນຄົນໂງ ແລ້ວລາວກໍຢ່າງໄປທາງຂວາ ຄົນທີ່ສອງກໍວ່າງໄປທາງຊ້າຍ ຄາວ່າລາ ກ່ອນພວກເຂົາທັງສອງຢູ່ບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັນເລີຍ. ອັນນັ້ນເປັນຂັ້ນສິ້ນສຸດເທິ່ງຄວາມເປັນມິດອັນຍາວນານຂອງພວກເຂົາຢ່າງ ບໍ່ມີຄວາມສຸກ.

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານລາວບຸຮານ

-ຄວາມໝາຍ: ຈຶ່ງຝັ້ງເຫດຝັ້ງເປີນ ! ການແຕກແຍກເປັນຫົນຫາງແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ !

- ຊື່ຜູ້ເລົ່າ ທ້າວ ວຽງຊໍາ ອາຍຸ 23 ປີ ບ້ານ ທ່າງອນ ເມືອງ ໄຊທານີ ແຂວງ ກຳແພງນະຄອນ

- ຜູ້ເກັບກຳ ນາງ ການຈະນາ ວັນທີ 25/4/2005

91.ເລື່ອງ: ນາງທີ່ຮັກແທ້

(The beloved girl)

ແຕ່ງີແຕ່ກ່ອນ ມີບ່າວສາວຄຸ້ມັງກັນມາເປັນເວລາດິນນານ, ສ່ວນຜູ້ບ່າວແມ່ນໄດ້ອອກໄປສຶກສາຮ່າຮຽນ, ສ່ວນຜູ້ສາວແມ່ນລົ້າຢູ່ບ້ານກໍ່ຢັ້ງມີຄວາມຮູ້ສຶກສາກັບຜູ້ບ່າວຄົນນັ້ນຢູ່ສະໜີ ແລະ ເຊິ່ງກໍໄດ້ສິ່ງຂ່າວຄາວຫາກັນຢູ່ສະເໜີ. ຢູ່ມາບໍ່ດິນຜູ້ສາວກໍໄດ້ເຈັບປ່ວຍເປັນເວລາດິນນານ ແລ້ວຜູ້ສາວກໍໄດ້ຕາຍຈາກໄປ, ເມື່ອພໍແມ່ຂອງຜູ້ບ່າວຮູ້ຂ່າວວ່າຜູ້ສາວຂອງລູກຊາຍຕົນແມ່ນໄດ້ຕາຍຈາກໄປ, ແມ່ໄດ້ບອກລູກຊາຍຫຼາຍເທື່ອແລ້ວ ແຕ່ລູກຊາຍກຳບໍ່ເຂື້ອຝັງຄໍາແມ່ເລີຍ, ເພາະລາວຢ່າງມາກາຍເຮືອນລາວເຫັນຜູ້ສາວຂອງຕົນແມ່ນຫວີຜົມແຍງແວ່ນຢູ່ໃນເຮືອນ. ຢູ່ມາຫຼາຍມີລາວໄດ້ໄປຫຼັ້ນນຳຜູ້ສາວ ແລ້ວເຂົ້າເຈົ້າຫຼາງສອງກໍເລື່ອລົມກັນ. ຈົນເດີກທ່ຽງຄົນກໍເຫັນຕົນຕົວຂອງຜູ້ສາວມີແຕ່ຂີ້ຈະຂາງເຕັມໄປໝົດທົ່ວຕົນຕົວ, ເລີຍຄົດຫາວີທີກັບເມື່ອເຮືອນລາວເລີຍບອກຜູ້ສາວ “ຂ້ອຍປາກໄປຖ່າຍເບົາ” ແຕ່ຜູ້ສາວຕອບ “ໃຫ້ຢ່ວລົງເຮືອນ” ແຕ່ຜູ້ບ່າວບອກຫຼາຍເທື່ອກໍ່ຢັ້ງເວົ້າຄືເກົ່າຢູ່. ລາວເອົາມີຄວາໄປທາງຂ້າງກໍເຫັນຝ່າຍມຸງຄຸນຢູ່ໃນຂ້າງບ່ອນນັ້ນຂອງລາວເລີຍບອກຜູ້ສາວວ່າ: “ໃຫ້ເຈົ້າເອົາຝ່າຍນີ້ຜູ້ກອວຂອ້ອຍໄວ້, ຖ້າຂ້ອຍຢ່ວສຸດໃຫ້ເຈົ້າດີງແວ່ວຂ້ອຍເຂົ້າມາໂລດ”. ລາວໄດ້ເອົານ້າເຕົ້າມັດໃສົ່າຝ່າຍ ພົດົງເຂົ້າໄປຮອດແລ້ວພັດແມ່ນນ້ຳເຕົ້າ, ຜູ້ສາວເລີຍລູກໂດດລົງເຮືອນຕາມຫາຜູ້ບ່າວ. ຝຳໄປຮອດເຮືອນຂອງຜູ້ບ່າວແລ້ວເຂົ້າກໍ່ບອກ”ຖ້າປາກຂຶ້ນເຮືອນໃຫ້ນັບຕາເຫັນໃຫ້ຄຸ້ແລ້ວຈຶ່ງຂຶ້ນ”. ໃນເມື່ອລາວນັບແຕ່ 1 – 6 ເຂົ້າເລີຍສັ່ນແຫ້ ແລ້ວມັນນັບບໍ່ຄືບຈັກເທື່ອ ເຂົ້າເນັບໃຫ້ຂຶ້ນເຮືອນ, ລາວກໍ່ກັບເມື່ອເຮືອນຂອງຕົນ. ເມື່ອຜູ້ບ່າວຮູ້ຄວາມຈິງແລ້ວວ່າຜູ້ສາວຂອງຕົນຕາຍໄປແລ້ວ. ຢູ່ມາຫຼາຍວັນລາວໄດ້ໄປພົບຜູ້ສາວຄົນໃໝ່, ແລ້ວພວກເຂົ້າກໍ່ຊວນກັນໄປຫຼັ້ນ, ໄປກິນໝາກຫັກຫວາ. ຝຳໄປຮອດຜູ້ບ່າວເປັນຜູ້ຂຶ້ນ, ສ່ວນຜູ້ສາວແມ່ນຖ່າຢູ່ລຸ່ມ. ເມື່ອຜູ້ຕາຍຮູ້ຂ່າວວ່າຜູ້ບ່າວຂອງຕົນໄປກິນໝາກຫັກຫວາລາວເລີຍໄປຖາມຫາ, ໃນເມື່ອໄປຮອດລາວກໍ່ຄອຍຖ້າຜູ້ບ່າວລົງມາ, ແຕ່ຜູ້ບ່າວບໍ່ລົງມາຈັກເທື່ອ. ບັງເອັນມີເຫັນໂຕນີ້ໂດດລົງມາ, ລາວຄົດວ່າຜູ້ບ່າວຂອງລາວຈຶ່ງແລ່ນໄລ່ໄປຕາມແຕ່ບໍ່ທັນຈັກເທື່ອ, ເມື່ອແລ່ນທັນພັດແມ່ນເຫັນ. ໃນທີ່ສຸດແລ້ວຜູ້ບ່າວກໍ່ລົງຈາກກິກໄມ້ ແລະ ບ່າວສາວຄຸ້ນັ້ນກັບເມື່ອເຮືອນຢູ່ນຳກັນຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

-ປະເພດນິທານ: ນິທານລາວບຸຮານ

-ຄວາມໝາຍ: ຄວາມຮັກຂອງບ່າວສາວ ຮັກແຫຼ້ຕ້ອງເສຍສະຫະ !

92. ເລື່ອງ: ຫົວລ້ານມີກະຊຸມ

(The bald pelican)

ແຕ່ງີແຕ່ກ່ອນ ມີນິກະຊຸມຜູ້ໃໝ່ ພວກມັນອາໄສຢູ່ແຖວໆໜອງນັ້ນ, ມີໜຶ່ງໜອງທີ່ພວກມັນເຄີຍຫາກິນນັ້ນນັ້ນພັດບີກແຫ້ງລົງເລື້ອຍໆ ແລະ ປູປາທີ່ເຄີຍກິນກໍ່ນັບມື້ນັບໝົດໄປ. ນິກໂຕນີ້ເປັນຫົວໜ້າໝູ້ໄດ້ຮັກປະຊຸມໂດຍດ່ວນ, ຮອດໝອງນັ້ນແຫ້ງແລ້ງເລື້ອຍໆ ນິກໂຕເປັນຫົວໜ້າໝູ້ບອກໃຫ້ໝູ້ພາກັນກະແຈກກະຈາຍໄປຫາໝອງນັ້ນໃໝ່ຍ້ອນວ່າ: ໝອງນັ້ນນີ້ນັບຊີແຫ້ງແລ້ວ. ນິກຫັງຫຼາຍໄດ້ພາກັນແຈຈາຍໄປຫາ, ມີນິກະຊຸມໂຕນີ້ເຫັນໜອງທີ່ມີນັ້ນ ແລະ ປາມກາມຍາຍມະຫາສານ, ນັ້ນໄດ້ມາບອກໝູ້ຂອງມັນໄປເອົາປາ. ນິກະຊຸມຫັງຫຼາຍໄດ້ພາກັນໄປຄາບເອົາປາຂຶ້ນຈາກຫອງນັ້ນ, ເອົາປາຂຶ້ນມາໄວ້ທີ່ໝອງຈະບວກຄວາຍບໍ່ມີນັ້ນ. ພວກນິກຫັງຫຼາຍສາມັກຄືກັນຄາບເອົາປານອຍປາໃຫຍ່ເຊັ່ນ: ປາຊວ, ປາຂາວມິນ ແລະ ປາຂະນິດອື່ນໆ

ຄາບຂຶ້ນມາຈິນຂອນໜອງ,ພວກມັນຈົ່ງພາກັນກົນຢາງອື່ມໜໍສໍາລານ. ແຕ່ເຖິງພວກນີ້ຈະກົນແນວໃດປາໃນໜອງກໍ່ຍັງບໍ່ມີດ, ພວກມັນໄດ້ພາກັນນອນພັກຜ່ອນ. ມີປ້າຄົນໜຶ່ງຊື່ບ້າຫຼົວມາຫາພືນຢູ່ແຖວ່ານັ້ນ, ກວາກໄປເຫັນນິກາກະຊຸມກຳລັງນອນຢູ່ໃນດິນ,ບ້າຫຼົວຟ້າວໄປປິດເອົາຫາບພືນຂອງລາວເພື່ອມາຕີ່ຫົວນິກາກະຊຸມ. ບ້າຫຼົວຄົດໃນໃຈວ່າ:ມັນນີ້ງູຕ້ອງໄດ້ກົນເປົ້ງນິກາກະຊຸມແນ່ນອນ.ໃນຂະນະທີ່ບ້າຫຼົວຍໍໄມ້ຈະຕິນນິກາກະຊຸມ, ນິກາກະຊຸມໄດ້ຊວາດຮູ້ເມື່ອຂຶ້ນ,ນິກາກະຊຸມເລີຍຖາມບ້າຫຼົວວ່າ:"ເຈົ້າຊີຂ້າພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່?,ຖ້າເຈົ້າຍາກຂ້າພວກຂ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າເອົາປາໃນໜອງນັ້ນເມື່ອເປັນອາຫານ,ພວກຂ້ານ້ອຍຂໍຊີວິດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ບໍ່".ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນບ້າຫຼົວຫຼຽງໄປເບິ່ງໝອງຢູ່ທາງຂ້າງເຫັນປາຢູ່ໃນໜອງ ມີປານ້ອຍ ແລະ ປາໃຫ່ຍ ,ບ້າຫຼົວເລີຍຕົກລົງເອົາປາໃນໜອງ,ລາວທອບໃສ່ຝຶກສິນ. ໃນຂະນະທີ່ບ້າຍ່າງໄປນັ້ນຝໍຮອດຫົວຍ ບ້າຫຼົວເລີຍພະລາດຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ປາໃນຝຶກສິນໄໝລົງຫົວຍ. ບ້າຫຼົວເກີດອາການຢາກຮ້າຍຈຶ່ງກັບໄປບ່ອນນິກາກະຊຸມອີກ,ເມື່ອເກີດຄວາມຢາກຮ້າຍແນວນັ້ນບ້າຫຼົວຈຶ່ງຕີເອົານິກາກະຊຸມໄປເປັນອາຫານແກ່ນ.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ

-ຄວາມໝາຍ: ປາກຂ້າເພີ່ມໂຕຕາຍ ປາກໃຫ້ເພີ່ມຈິບຫາຍໂຕວານວອດ !

- ເລື່ອໄດຍ: ລູງຄໍາກາ ,ອາຍ 42 ປີ

- ຈັດນຳໄດຍ: ນ. ວັນນາລີ ສີວິໄຊ ,ຫ້ອງ 1 ສ/ຄ ກ

- ຂຽນໄດຍ: ນ. ວັນນາລີ

- ລຽບລຽງ: ທ. ວິດິໂອ

93. ເລື່ອງ: ຄວາຍບໍ່ມີແຂ້ວທາງເທິງ

(The buffalo doesn't have upper teeth)

ແຕ່ງກີ້ແຕ່ງກ່ອນ ມີພໍ່ນາຄົນໜຶ່ງໄປຮັດນາຢູ່ແຄມຕິນພູ,ໃນແຕ່ລະເຊົ້າລາວໄດ້ໄປໄຖນາແຕ່ເຊົ້າງເພື່ອໃຫ້ການຮັດນາຂອງເຂົ້າເຈົ້າທັນຕາມລະດຸການຝຶກສິນ, ເພະໃນເມື່ອກ່ອນເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ເອົາຄວາຍໄຖນາ ເພະໃນເວລານັ້ນຢູ່ບໍ່ທັນມີເຄື່ອງມີທີ່ທັນສະໄໝນ. ມາມີ້ນຶ່ງລາວກໍໄປໄຖນາແຕ່ເຊົ້າແຕ່ພັດມື້ນີ້ພັດແປກປະຫຼາດນັ້ນກໍ່ຍ້ອນວ່າ: ມີເສືອໂຕໜຶ່ງໄດ້ມາເລະລວງບາມແຄມພູ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຊາວນໄດ້ປິດຄາດປິດໄຫຼາແລ້ວລາວກໍ່ຂຶ້ນກົນເຂົ້າເຊົ້າຢູ່ຖຽງນາ ,ເສືອເຫັນຊາວນຂຶ້ນຖຽງແລ້ວມັນກໍ່ຍ່າງເຂົ້າໄປທາຄວາຍວ່າ: "ຄວາຍເອີຍ! ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ຄົນຂຶ່ມຂູ້ເຈົ້າຂະໜາດນີ້,ແຖ່ມແກ່ດາໄກແລ້ວຍີຕີເຈົ້າອີກ,ເບິ່ງເຈົ້າເກີວ່າເຈົ້າໄຕໃຫ້ຍກວ່າຄົນ ແລະ ແຮງກວ່າຄົນເປັນທີ່ໃດ ເຮັດແນວໄດເຂົ້າຈຶ່ງຂຶ່ມເຫັງເຈົ້າ ຄວາຍຕອບວ່າ: ຄົນມີປັນຍາອັນຫຼັກແຫຼຸມ ເຖິງຈະເກົ່າປານໄດກໍ່ຕາມແຕ່ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະປັນຍາຄົນໄດ້ອກກ , ເສືອຖາມຄວາຍໄປອີກວ່າ:ປັນຍາເປັນແນວໃດ,ມີລັກສະນະແນວໃດໃຫຍ່ ຫຼື ມ້ອຍ ,ຄວາຍຕອບຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ ຖ້າເຈົ້າຢາກຮ້າກໍໄປຖາມຄົນເອງ.ເສືອໄປຖາມຄົນວ່າ: ເປັນຫຍັງ?ເຈົ້າຕົວນີ້ອຍແຕ່ເອົາຊະນະຄວາຍໄດ້ ,ຊາວນຕົກຊະເງົ່າພະເຫັນເສືອ,ແຕ່ລາວກໍ່ຕັ້ງສະຕິໄດ້ຈຶ່ງຕອບວ່າ: ຂ້ອຍມີປັນຍາ,ແຕ່ຕອນນີ້ຂ້ອຍປະປັນຍາໄວ້ຢູ່ເຮືອນຂ້ອຍພູ້ນັ້ນຂ້ອຍຊີເມື່ອເອົາໃຫ້ເຈົ້າເບິ່ງ,ຂ້ອຍຢ່ານເຈົ້າລັກກົນຄວາມຂອງຂ້ອຍ.ເສືອຕອບ ຂ້ອຍບໍ່ກົນດອກ,ກະລຸນາເມື່ອເອົາໃຫ້ຂ້ອຍເບິ່ງແນ່,ພໍ່ນາເວົ້າຕໍ່ເຮັດແນວໃດຂ້ອຍກໍ່ບໍ່ແນ່ໃຈຢູ່ດີ,ເອົາຈຶ່ງຊື້ ໃຫ້ຂ້ອຍມັດເຈົ້າໄວ້ກັບຕົ້ນໄມ້ ບາດຂ້ອຍມາຂ້ອຍຈະແກ້ເຈົ້າ ເສືອຕົກລົງໃຫ້ພໍ່ນາມັດຕົນໄວ້ໃນຕົ້ນໄມ້ ພໍ່ນາບອກກັບເສືອວ່າ : ຂ້ອຍເມື່ອເອົາກ່ອນແດ້ ທີ່ແທ້ພໍ່ນາມີເອົາກັບໄຟ. ມາຮອດກໍ່ຈຸດເສືອໄລດ້ທັງເວົ້າວ່າ: ນີ້ແລະປັນຍາ ເສືອຢາກຮ້າຍແຮງທັງເຈັບທັງໄຟໃໝ່,ເສືອດົ່ນຈົນເຊື້ອກຫຼຸດແລ້ວເສືອກໍ່ແລ່ນເຂົ້າ

ໄປໃນປາ. ສະນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າໄດ້ວ່າ: ເສືອລາຍເພະຖືກໄຟເຫັ້ນ. ສ່ວນຄວາມທົວຂວັນເສືອຈົມແຂ້ວເທິງໄປຕໍ່ພະລານທີ່ນ ດັ່ງນັ້ນຄວາມຈຶ່ງບໍ່ມີແຂ້ວທາງເທິງ.

(ຈີບ)

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ / ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

-ຄວາມໝາຍ: ຄວາຍບໍ່ມີແຂ້ວທາງເທິງ ຜູ້ມີປັນຍາ ຍ່ອມຊະນະ ສະເໜີ !

-ເລື່ອໄດຍ: ລູງຄໍາກາ, ອາຍຸ 42 ປີ

-ຂຽນໄດຍ: ມ. ວັນນາລີ

-ຈັດນຳໄດຍ: ມ. ວັນນາລີ ສີວິໄລ ຫ້ອງ 1 ສ/ຄ ກຳ

-ລຽບລຽງ: ທ. ວິດີໂອ

94. ເລື່ອງ: ຊ້າງກັບນິກຈອກນ້ອຍ

(The elephant and the sparrow)

ແຕ່ງກີ້ຕ່າງໆ ມີປ່າໄຜແຫ່ງໜຶ່ງໄດ້ມີນິກຈອກຜົວເມຍຄຸ້ມໍ່ເຮັດຮັງໃສ່. ຄັ້ງນັ້ນມີຊ້າງສານຕົວໜຶ່ງພວມຢ່າງເລະຫາກິນມາທາງນັ້ນ, ນາງນິກຈອກຢ່ານຊ້າງດົງຮຽວໄຜ່ທີ່ຮັງຂອງຕົນຫຼຸ່ມໍ່ຈຶ່ງອ້ອນວອນຊ້າງວ່າ: ເຈົ້າງູ້ຜະເສີດ ທີ່ນີ້ເປັນບ່ອນອາໄສຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ດຽວນີ້ລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຍັງອ່ອນນ້ອຍຢູ່ຍັງບິນບໍ່ທັນໄດ້, ຂໍຫານນຳເຈົ້າຢ່າປົງດົງຮຽວໄຜ່ທ່ອນ ກະລຸນາຫຼັກໄປທາງອື່ນສາ.

ຊ້າງໄດ້ຍືນນາງນິກຈອກເວົ້າໄດ້ນັ້ນກໍ່ອວດສະຫາວວ່າຕົນມີກຳລັງຕອບນາງນິກຈອກແບບລັກສະນະຂຶ່ມຂູ້ແບບອວດອໍານາດວ່າ: ບັນ ! ອື່ນາງນິກນ້ອຍເຫດໃດມີຈຶ່ງມາເຮັດຮັງກິດຂວາງບ່ອນຫາກິນຂອງກູ່ທີ່ປ່າເທິງນີ້ແມ່ນເຂດແດນຂອງກູ່ໜິດ, ໃຜຈະມາສະແດງຄວາມໃຫຍ່ໄຕຍ່ບ່ອນຫາກິນຂອງກູ່ແມ່ນບໍ່ໄດ້ເດັດຊາດ ວ່າເລັວຊ້າງກໍເອີ້ງວົງດົງຮຽວໄຜ່ບ່ອນທີ່ນິກເຮັດຮັງໃສ້ນັ້ນມາຢ້າຍີປຽບລູກອ່ອນຂອງນາງແປກັບດິນແລວກໍ່ໜີໄປ.

ນາງນິກມີຄວາມໄສກເສົ້າເສຍໃຈຫຼາຍຈຶ່ງອ້ອນວອນນິກຕົວຜົວວ່າ: ເຮັດແນວໄດ້ຈຶ່ງຈະແກ້ແດ້ນສັດຕົວໃຫຍ່ໂທດຮ້າຍນີ້ໄດ້. ນິກຕົວຜົວເຫັນເມຍທຸກໂສກຫຼາຍ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງພາກັນໄປປຶກສານນຳສ່ຽວກາ ເລື່ອເຫດການກ່ຽວກັບຄວາມໂຫດຮ້າຍຂອງຊ້າງໃຫ້ກາພັງໜິດ. ກາຈຶ່ງເວົ້າອອຍໃຈຜົວເມຍນິກຈອກ ແລະ ແນະນຳວ່າ: ຄວນຫາທາງຕໍ່ສັດຖຸນັ້ນ, ເຮີເອງກໍຈະຊ່ວຍສຸດຄວາມສາມາດ ວ່າເລັວກໍ່ແນະນຳໃຫ້ໄປທາສ່ຽວກີບອີກ. ເມື່ອໄປເຖິງກີບພວກເຂົາກໍເລື່ອເຫດການໃຫ້ກີບພັງ, ພ້ອມທັງໃຫ້ສ່ຽວກີບຊ່ວຍເຫຼືອ. ເມື່ອກີບໄດ້ພັງດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມເຫັນໃຈຄຸ້ຜົວເມຍນິກຈອກຫຼາຍແລວຈຶ່ງເວົ້າໃຫ້ກຳລັງໃຈວ່າ: ສ່ຽວເອີຍ! ຊ້າງໄຕນັ້ນມັນອວດສະຫຼາດອ້າງຕົນວ່າມັນເປັນສັດໃຫຍ່ ແລະ ມີກຳລັງຫຼາຍໃຜບໍ່ອາດຕໍ່ສັກບມັນໄດ້, ມັນຈຶ່ງມີກໍຂຶ່ມເຫັງຜູ້ມີກຳລັງນ້ອຍກວ່າ, ທີ່ແຫ່ຜູ້ທີ່ມີກຳລັງນ້ອຍຫຼືບໍ່ມີກຳລັງກໍ່ຕາມ, ແຕ່ມີຜະຫຍາປັນຍາທີ່ສ່ຽບແຫຼມ, ມີກິນອຸບາຍທີ່ສະຫຼາດກໍ່ສາມາດເອົາຊະນະຜູ້ມີກຳລັງໄດ້ ດັ່ງດຽວກັບເຕົ່າເອົາຊະນະຄຸດໄດ້ນັ້ນແລ . ກີບກໍເລື່ອເລື່ອງເຕົ່າກັບຄຸດແຂ່ງຂັນກັນໃຫ້ນິກຈອກພັງ ແລະ ກີບຍັງເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ: ພວກເຮົາຄວນພ້ອມພຽງກັນຄົດຫາກິນອຸບາຍກໍາຈັດຊ້າງຕົວນັ້ນໃຫ້ໄດ້ເພາະເພີ່ມວ່າ ຄວາມສາມາດຮັບໂຮມກຳລັງຂອງສົ່ງເລັກນ້ອຍກໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ວຽກງານທຸກປ່າງສໍາເລັດ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ນິກຈອກ, ກາ ແລະ ກີບຈຶ່ງພາກັນໄປທາແມ່ງວັນຂຽວຂີກ, ເມື່ອໄປເຖິງກໍເລື່ອເຫດການໃຫ້ສ່ຽວແມ່ງວັນຂຽວພັງ ແມ່ງວັນຂຽວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: ດີແລວສ່ຽວເອີຍ! ຖ້າພວກເຮົາພ້ອມພຽງກັນຕ້ອງປາບຊ້າງຕົວນັ້ນໄດ້ແທ້, ແຕ່ເຮົາຕ້ອງມີກິນອຸບາຍທີ່ສະຫຼາດຈຶ່ງປາສະຈາກຄວາມວິບດສະຫຍາຍໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຂວນເອົາສ່ຽວທັງໝົດໄປທານິກ

ຫອນຂວານ(ນິກຕອດຝູ່ນ)ເລື່ອເຫດການທຸກຢ່າງໃຫ້ພັງ ນິກຫອນຂວານຈຶ່ງເວົ້ວວ່າ: ພວກເື່ອນມາຊ່ວຍເຫຼືອເຖິ່ງນີ້ເຮົາບໍ,ແຕ່ເຮົາເຕີຍໄດ້ຍິນບຸຮານເພື່ອວ່າ: ຜູ້ໃດປະສິບໄພມັກແລ້ນຫາຜູ້ອື່ນຊ່ວຍ,ໂດຍຍອມເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂໍແຕ່ໃຫ້ຕິນເອງພື້ນໄພ

ເມື່ອສັດເລື່ອນັ້ນປຶກສາຕິກລົງກັນແລ້ວກໍໄປຈັດການກັບຊ້າງໂຕນັ້ນຕາມນັດໝາຍໄວ້,ໃຫ້ກາກັບນິກຫອນຂວານແລະ ນິກຈອກໄປລອບສັບຕອດຕາຊ້າງໂຕນັ້ນໃນເວລານອນຫຼັບ ,ຕາຊ້າງເປັນບາດແລ້ວກໍໃຫ້ແມ່ງວັນຂຽວໄປໃຂ່ໃສ່, ເມື່ອຕາຊ້າງມັນບອດພາະໝອນຈາກແລ້ວ, ຈຶ່ງພາກັນໄປບອກສ່ວຽກົບໃຫ້ພັບລົວນໄປຮ້ອງທີ່ປາກເຫວ ,ຊ້າງສານຕາບອດອິດຫຍໍາ ແລະ ນ້ຳມາຫຼາຍວັນ ,ຄັນໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ: ມີໝາຍນັ້ນຢູ່ທາງສຽງກົບຮ້ອງນັ້ນຈຶ່ງຍ່າງຊັດເຊີມງວາໄປທີ່ປາກເຫວເລີຍພະລາດຕິກເຫວຕາຍ .

-ປະເພດນິທານ: ນິທານສັດ

-ຄວາມໝາຍ: ຄວາມສາມັກຄີ ຄືພະລັງອັນມະຫາສານ! ຄົນຜູ້ມີພະລັງ ບໍ່ຄວນຂຶ່ມຊຸ່ຜູ້ນອຍ !

-ເລື່ອໄດຍ: ແມ່ເຖົ້າສິນ , ອາຍຸ 50 ປີ,ບ້ານໝອງເດີນ, ເມືອງ ໄກສອນ, ແຂວງສະຫັວນນະເຂດ

-ເກັບກຳໄດຍ: ນ. ຄໍາບຸນ ແກ້ວສະຍາ,ອາຍຸ 20 ປີ,ບ້ານ ອຸດິມວິໄລ ,ເມືອງ ໄກສອນ ,ແຂວງສະຫັວນນະເຂດ.

95. ເລື່ອງ: ພໍ່ເຖົ້າມີໃຈບຸນ (The old generous man)

ເມື່ອດິນນານມະແລວມີໝັ້ນບ້ານແຫ່ງທຶນໆມີພໍ່ເຖົ້າຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ: ພໍ່ເຖົ້າມີເຊິ່ງລາວມີອາຊີບເຮັດໄວ້ຮັດສວນ . ຕໍ່ມາມີໝັ້ນພໍ່ເຖົ້າມີໄດ້ອອກໄປຮັດສວນຕາມປຶກກະຕິ,ແຕ່ລະມີລາວຈະອອກໄປເສຍຫຍໍາສວນ,ບັງເອີນພໍ່ເຖົ້າພວມກົ້ມເສຍຫຍໍາຢູ່ນັ້ນກໍມີໝາໄນໂຕຫົ່ງແລ້ນເຂົ້າມາຫາ ແລະ ອ້ອນວອນນຳພໍ່ເຖົ້ວວ່າ: ທ່ານຜູ້ໃຈບຸນເອີຍ!ກະລຸນາຊ່ວຍຊີວິດຂອງຜູ້ຂ້າແນ່ທ້ອນ!ເພະຂ້ອຍຖືກນາຍພານຍິງຂາຂອງຜູ້ຂ້າຫັກ ແລະ ເວລານີ້ພວກນາຍພານກໍາລັງໄລ່ຕິດຕາມຜູ້ຂ້າມາ . ເມື່ອໄດ້ຝັງໝາໄນອ້ອນວອນຄືແວນນັ້ນພໍ່ເຖົ້າມີເລີຍເວົ້າກັບໝາໄນວ່າ: ຈະໃຫ້ຂ້ອຍຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?ໃນເມື່ອເຈົ້າແມ່ນໝາໄນ,ເຊື່ງສັນດານບໍ່ເມີດຕາປານີໃຜໝົດວ່າແຕ່ພົບຜູ້ໄດ້ເຈົ້າກໍສັງຫານຜູ້ນັ້ນເພື່ອກິນຊື້ນຂອງເຂົ້າ. ຝ່າຍໝາໄນ ເມື່ອເຫັນທ່າວ່າພໍ່ເຖົ້າມີຈະບໍ່ຊ່ວຍເຫຼືອຕົນອີ້ນກີ່ເລີຍອ້ອນວອນອີກວ່າ: ຊ່ວຍຂ້ອຍໄວ້ແນ່ທ້ອນໃຫ້ຂ້ອຍໄປລື້ຢູ່ຖືກຂອງເຈົ້າຫັນນາ,ພວກນາຍພານຕາມມາກໍຈະບໍ່ເຫັນຂ້ອຍ. ພໍ່ເຖົ້າມີເມື່ອໄດ້ຝັງໝາໄນອ້ອນວອນຫຼາຍທີ່ອກໍໄຈອ້ອນແລ້ວກໍ່ຕົດສິນໃຈຊ່ວຍຊີວິດໝາໄນນັ້ນ, ດ້ວຍການເອົາໝາໄນໂຕນັ້ນເຂົ້າໄປເຊື່ອງໄວ້ໃນຖືກຂອງຕົນ . ເມື່ອພວກນາຍພານລ່າເນື້ອທີ່ຕິດຕາມໝາໄນໂຕນັ້ນເຂົ້າມາຖາມພໍ່ເຖົ້າມີວ່າ: ເຈົ້າເສຍຫຍໍາຢູ່ສວນນີ້ເຫັນໝາໄນຖືກເປີນໂຕຫົ່ງແລ້ນເຂົ້າໃນສວນເຈົ້ານີ້ບໍ?, ພໍ່ເຖົ້າມີກໍ່ຕົວນາຍພານວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນມີໝາໄນເຂົ້າມາໃນສວນຂອງຂ້ອຍເລີຍ,ເພະວ່າເຂດນີ້ມີປ່າກ້ວາຫຼາຍອາດຊີແມ່ນມັນແລ່ນໝີໄປທາງອື່ນພູ້ນິ້ຕີ.

ເມື່ອພວກນາຍພານໝີໄປແລ້ວໝາໄນທີ່ລື້ຢູ່ໃນຖືກຂອງພໍ່ເຖົ້າມີກໍ່ອ້ອນວອນພໍ່ເຖົ້າອີກວ່າ: ເຈົ້າຈຶ່ງປ່ອຍໄປສາເມື່ອໄດ້ຍິນແນວນັ້ນພໍ່ເຖົ້າມີຜູ້ໃຈບຸນກໍເລີຍປ່ອຍໝາໄນໂຕນັ້ນອອກຈາກຖືກ . ເມື່ອໝາໄນໂຕນັ້ນຖືກປ່ອຍເປັນອິດສະຫຼະກໍ່ທ່າທ່າແයດສຽງຮ້ອງພ້ອມຫັງເວົ້າກັບພໍ່ເຖົ້າມີວ່າ: ເຈົ້າຈຶ່ງແມ່ນເປັນຄົນໃຈບຸນແທ້ນຳ! ແຕ່ເວລານີ້ທ້ອງຂອງຂ້ອຍແມ່ນຫົວຫຼາຍ,ຂ້ອຍຂໍກິນຊື້ນເຈົ້າຜູ້ໃຈບຸນນີ້ໃຫ້ຫາຍຄວາມຫົວຂອງຂ້ອຍສາ. ວ່າແລ້ວໝາໄນກໍໂດດມາໃສ່ພໍ່ເຖົ້າມີເພື່ອທາງຈະກິນຊື້ນຂອງລາວກັນທີ,ພໍ່ເຖົ້າມີໄຕ້ສັ້ນກັບໝາໄນເກີນເຕີບ,ກໍ່ພໍ່ເຕີມີຊາຍຫຼຸມຄົນທີ່ງໃຫ້ພູ້ເຂົ້າມາຫາພໍ່ເຖົ້າ ແລະ ໝາໄນທີ່ພວມສູ້ກັນຢູ່ຊາຍໜຸ່ມນັ້ນຖາມວ່າ: ແມ່ນພວກເຈົ້າເປັນຫຍັງກັນ?. ພໍ່ເຖົ້າມີໄດ້ເລື່ອເຫດການທັງໝົດໃຫ້ຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນັ້ນພັງ. ຫຼັງຈາກໄດ້ຝັງພໍ່ເຖົ້າມີເລື່ອແລ້ວ,ຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນັ້ນເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ລະຫວ່າງພວກເຈົ້າທັງສອງ ຂ້ອຍຍັງບໍ່ເຂື່ອໃຜ

, ສະນັ້ນດີທີ່ສຸດໃນເວລານີ້ໃຫ້ພໍ່ເຕົາມີເອົາໝາໄນຕົວນີ້ເຊື່ອງໄວ້ໃນຖົງຄົນໃຫ້ຂ້ອຍເບິ່ງອີກເທື່ອໜຶ່ງ , ຂ້ອຍຈີ່ຈະເຊື່ອ. ໝາໄນບໍ່ຮັກນຸ້ມອູບາຍຂອງຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນັ້ນກໍຕົກລົງເຂົ້າໄປຂົດລື່ຢູ່ໃນຖົງຂອງພໍ່ເຕົາມີຕາມຄວາມຂໍຮອງຂອງຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນ. ເມື່ອໄດ້ຫ່າແລ້ວ ຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນກໍໃຊ້ພໍ່ເຕົາມີຕາມພັນໝາໄນຕາຍຕາຖົງພໍ່ເຕົາມີຫັນທີ. ສຸດທ້າຍພໍ່ເຕົາມີກໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈນຳຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນທີ່ໄດ້ຊ່ວຍຊີວິດຂອງຕົນໄວ້ .

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ

-ຄວາມໝາຍ: ຢ່າຊື່ອໃຈຫາງ ຢ່າງວາງໃຈຄົນ ມັນຈິນໃຈໄຕ ! ຢ່າເຮັດດີກັບຄົນພານ ຈະສັງຫານຕົນເອງ !

- ເລົ່າໂດຍ: ແມ່ເຕົາສິນ , ອາຍຸ 50 ປີ, ບ້ານໜອງເດັ່ນ, ເມືອງ ໄກສອນ ,ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

- ເກັບກຳໂດຍ: ນ. ຄໍາບຸນ ແກ້ວສະຍາ, ອາຍຸ 20 ປີ ,ບ້ານອຸດິມວິໄລ, ເມືອງ ໄກສອນ ,ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

96. ເລື່ອງ: ກວາງ,ເຕົາ ແລະ ນິກແຊວ

(The deer,the turtle and the Kaseo bird)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີກວາງໂຕ້ນີ້ທີ່ເປັນໜຸ່ມກັບເຕົາ ແລະ ນິກແຊວເປັນເພື່ອນທີ່ດີຕໍ່ກັນມາດິນນານແລ້ວ ,ເມື່ອຈະໄປຫາກິນຢູ່ຫາງ ໄດ້ມີກາແຊວກໍຈະເປັນຜູ້ໄປເບິ່ງສະຫານທີ່ທີ່ຈະໄປຫາກິນວ່າມີນາຍພານຫຼືສັດຮ້າຍບໍ ? ແລ້ວຈຶ່ງພາກັນໄປ,ສ່ວນກວາງກໍຈະເປັນຜູ້ຄາບເອົາເຕົາໄປເພາະເຫັນວ່າເຕົາຍ່າງຊ້າໂພດ.

ຢູ່ມາມີນຶ່ງ ໃນຂະນະທີ່ພວມຫາກິນຢູ່ນັ້ນ ກວາງເລີຍຖືກແຮ້ວ່າມາຍພານຫ້າງເອົາໄວ້,ມັນດື່ນຮິນປານໃດເຊື່ອກທີ່ຮັດຂານັ້ນກໍບໍ່ຂາດ. ນິກແຊວຮູ້ບ້ານຂອງນາຍພານຈຶ່ງຫາວິທີເພື່ອບໍ່ໃຫ້ນາຍພານອອກຈາກເຮືອນເພື່ອມາຢາມແຮ້ວ.ຟໍໄປເຖິງແຄມບ້ານມັນກໍເຫັນນາຍພານພາຍຖືງ,ມີຖື່ອກອອກຈາກບ້ານເພື່ອໄປຢາມແຮ້ວ, ນິກແຊວກໍຟ້າວິນອ້ອມໄປມາຢູ່ເທິງຫຼວມນາຍພານຈົນລາວຮູ້ສຶກແປກປະຫຼາດໃຈ, ຖ້າຈະອອກຈາກບ້ານໄປກໍຢ່ານເກີດມີເຫດຮ້າຍເພາະເຂົ້າໃຈວ່າ: ມີກໂຕນີ້ມາບອກເຫດຮ້າຍ, ເຕົາກໍໄດ້ກັດແຮ້ວຕໍ່ໄປ . ສ່ວນນາຍພານຫາຍາມໃຫ້ຈຶ່ງອອກເຮືອນໄດ້,ພໍມາເຖິງກາງປ່າລາວກໍພືບນິກແຊວໂຕ້ນັ້ນແລ້ວລາວກໍຢ່າງຕໍ່ໄປຫາບ່ອນທີ່ລາວຫ້າງແຮ້ວ,ລາວກໍເລີຍມີຄວາມດີໃຈເລີຍຫຼົງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ: ໂທ! ໂຊກຂອງງຸກເກີດຂຶ້ນແລ້ວ. ເມື່ອກວາງໄດ້ຍືນຄົນຮ້ອງຂຶ້ນແນວນັ້ນ,ມັນກໍໄດ້ຈົນໝົດແຮງເຊື່ອກແຮ້ວທີ່ເຕົ້າກັດຢູ່ນັ້ນກໍຂາດ, ແລ້ວກວາງກໍເພີ້ນອອກຈາກອັນຕະລາຍໄປໄດ້. ຍັງຫຼືອແຕ່ເຕົ້າທີ່ຍັງຄາບເຊື່ອກແຮ້ວຢູ່, ນາຍພານດິດຄຽດໃຫ້ເຕົ້າວ່າ: ຍ້ອນເຕົ້ານີ້ແຫຼະກັດເຊື່ອກກວາງຈຶ່ງໜີໄປໄດ້, ນາຍພານກໍເລີຍຈັບເຕົ້າມາໃສ່ຖືງ. ເມື່ອນິກແຊວເຫັນແນວນັ້ນກໍຟ້າວິນມາບອກໃຫ້ກວາງທຳທ່າເຮັດຂາຫັກ, ຍ່າງລຸກຍ່າງລົ້ບໄປເພື່ອຮັດໃຫ້ນາຍພານໄລ່ນຳ. ນາຍພານເຫັນແນວນັ້ນຈຶ່ງເອົາຖືງພາຍຫ້ອຍໄວ້ໃສ່ງໆໄມ້ແລວກໍແລ່ນນຳກວາງ, ກວາງກໍແລ່ນວຽນມາຫາບ່ອນນາຍພານຫ້ອຍຖືງໄວ້ ມັນກໍເລີຍເອົາເຂົ້າຂອງມັນເກາະໃສ່ສາຍຖືງຂອງນາຍພານທີ່ແປະໄວ້ແລວກໍແລ່ນໝີຢ່າງໄວ .

ໃນທີ່ສຸດກວາງ, ເຕົາ ແລະ ນິກແຊວກໍຊ່ວຍຫຼືອກັນຈົນໝີພື້ນຈາກຄວາມອັນຕະລາຍໄດ້ນີ້ແຫຼະເພີ້ນວ່າ :ຮ່ວມກັນເຮົາຢູ່ ແຍກໜຸ່ມເຮົາຕາຍ.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ

-ຄວາມໝາຍ: ຮ່ວມກັນເຮົາຢູ່ ແຕກໜຸ່ມເຮົາຕາຍ!

- ເລົ່າໂດຍ: ນ. ຂັນແກ້ວ ,ອາຍຸ 50 ປີ ,ບ້ານລັດຕະນະລັງສີເຫຼືອ, ເມືອງ ໄກສອນ ,ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

- ເກັບກຳໄດຍ: ນ. ແສງສຸລີ ທຳມະວົງ, ອາຍຸ 19 ປີ, ບ້ານລັດຕະນະລັງສີເຫຼືອ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

97. ເລື່ອງ: ນາງກຳພ້າ (Nang kampha) (The orphan girl)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີເດັກກຳພ້າຜູ້ນໍ້າໃສຢູ່ກັບປ້າກັບລູ ພໍ່ແມ່ຂອງລາວຕາຍຕັ້ງແຕ່ລາວຍັງນ້ອຍໆ, ແຕ່ລະເມື່ອລາວເຕັ້ງຮັດວຽກເຮືອນທຸກຢ່າງຊ່ວຍປ້າ. ບ້າຂອງລາວມີນີ້ໃສທີ່ມັກຮ້າຍມັກດ່າບາງທີ່ກ່າວຈິນຂຽວໄປໜີດທີ່ວົດ, ໄທບ້ານເອັນລາວວ່ານາງນ້ອຍ. ນາງນ້ອຍເປັນຄົນດຸໜຶ່ນມັກເຂົ້າປ່າຫາເກັບຜັກຫັກໜໍ່ໄມ້ເປັນປະຈຳ, ແຕ່ນາງນ້ອຍລາວບໍ່ມີຜູ້ຈັກຄົນ, ຍ້ອນເຂົ້າເຈົ້າວ່າລາວເປັນຄົນຂວາງເກີດມາກິນພໍ່ກິນແມ່ເຮັດໃຫ້ພໍ່ແມ່ຕາຍ. ຍ້ອນເຫດນີ້ລາວຈິງບໍ່ມີຜູ້ຈັກຄົນ, ມີແຕ່ຄວາຍບັກຕຸໂຕຽວທີ່ເປັນຫຼຸ່ມປາກເວົ້າກັບລາວ ແລະ ກໍ່ມີລຸ່ງຜູ້ໃຈດີຜູ້ນໍ້າ. ສະນັ້ນຊີວິດນີ້ລາວຄົດແຕ່ວ່າ ມີແຕ່ຄວາຍກັບລູ ເທົ່ານັ້ນທີ່ຮັກ ແລະ ປາກເວົ້າກັບລາວ. ແຕ່ລະມີ ລາວພາຄວາຍເລາຍກິນຫຍໍາຕາມທີ່ງນາເວົ້າລົມກັບຄວາຍເຖິງວ່າຄວາຍຊີເວົ້າບໍ່ໄດ້ກໍ່ຕາມ. ຢູ່ມາມີນໍ້າປ້າບອກນາງນ້ອຍເຂົ້າປ່າໄປຫາໜໍ່ໄມ້ມາຫຼາຍໆ : ເພື່ອຈະເອົາໜໍ່ໄມ້ໄປແລກເປັນເງິນໄປຫຼຸ້ນໄຟ. ບ້າງເອີນຍາມນັ້ນເປັນຍາມແລ້ງຝຶນບໍ່ຕີກໜໍ່ໄມ້ມັນບໍ່ເກີດ, ລາວຫາໜໍ່ໄມ້ບໍ່ໄດ້ລາວເລີຍກັບເມືອເຮືອນ. ຜູ້ເປັນປ້າມບໍ່ເຫັນໜໍ່ໄມ້ລາວຈິງຮ້າຍດ່າວ່າຕີລາວ ແລະ ບອກກັບລາວວ່າ: ມີອື່ນໃຫ້ມີນໍ້າປ່າໄປຫາໜໍ່ໄມ້ອີກຖ້າບໍ່ໄດ້ມີນໍ້າບໍ່ຕ້ອງກັບເມືອເຮືອນເລີຍເດີ. ນາງນ້ອຍທັງຈິງທີ່ວ້າງສັ່ນຍ້ອນຢ້ານປ້າ. ຮູ່ເຊົ້າມານາງນ້ອຍເຮັດວຽກ ແລ້ວລາວກໍ່ຕຽມກະບຸງ ແລະ ພ້າກຽມເຂົ້າປ່າຫາໜໍ່ໄມ້. ພໍໄປຮອດລາວຫຼຸງວ່າເຫັນພະລິສີອີ້ນຫຼົ່ງຈໍາສິນປຸ່ງໃນປ່າ, ພະລິສີແນມເຫັນລາວແລ້ວບອກໃຫ້ລາວເຂົ້າໄປຫາ. ພະລິສີເວົ້າ ແລະ ກ່າວຄໍາບອກສອນໃຫ້ນາງນ້ອຍຝຶງ, ແລ້ວກໍ່ນໍ່ຂອງວິເສດຢ່າງຫຼື່ງໃຫ້ລາວນັ້ນແມ່ນປະລັກແຂນດໍາວິເສດ ນາງນ້ອຍໃສ່ເວົ້າ. ຕອນທີ່ລາວກົມໃສ່ປະລັກແຂນຢ່າງນັ້ນ, ພະລິສີກໍ່ເສດໜໍ່ໄມ້ໃຫ້ນາງນ້ອຍເຕັມກະບຸງ, ພ້ອມບອກນາງນ້ອຍຮັກສາ ແລະ ປະຕິບັດຄໍາສັ່ງສອນໃຫ້ດີ. ນາງນ້ອຍຢ່າງກັບມາເຮືອນພ້ອມດ້ວຍໃບໜ້າຍື່ມແຍ້ມແຈ່ມໃສ, ປ້າຫຼຸງວ່າເຫັນກໍ່ແປກໃຈວ່ານາງນ້ອຍເອົາໜໍ່ໄມ້ມາແຕ່ໃສ, ແຕ່ປ້າກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖາມ ຍ້ອນພ້າວເອົາໜໍ່ໄມ້ໄປຂາຍຫຼຸ້ນໄຟ. ນາງນ້ອຍກໍ່ປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງຂອງພະລິສີ. ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນຮູ້ສີກວ່າປ່າບໍ່ຮ້າຍດ່າ ຫຼືຕີລາວເລີຍນີ້ແຫຼະເພີ່ນເວົ້ວ່າ: ເຮັດດີໄດ້ດີ ເຮັດຊື່ໄດ້ຊື່ວ່າ: ເຮັດດີໄດ້ດີ ເຮັດຊື່ໄດ້ຊື່ວ່າ:

(ຈີບ)

-ປະເພດນີ້ຫານ: ນີ້ຫານອັດສະຈັນ
-ຄວາມໝາຍ: ເຮັດດີໄດ້ດີ ເຮັດຊື່ວ່າພາຕົວໜ່ານມອງ !

-ເລື່ອງໄດຍ: ທ. ບຸນມີ ທຳມະວົງ, ອາຍຸ 52 ປີ, ບ້ານລັດຕະນະລັງສີເຫຼືອ, ເມືອງ ໄກສອນ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.
- ເກັບກຳໄດຍ: ນ. ແສງສຸລີ ທຳມະວົງ, ອາຍຸ 19 ປີ, ບ້ານລັດຕະນະລັງສີເຫຼືອ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

98. ເລື່ອງ: ໝາ ກັບ ແມວ (The dog and the cat)

ໃນຄາວກ່ອນ ມີສອງອ້າຍນ້ອງກໍາພອຍຢູ່ນໍ້າກັນຫຼັງຈາກທີ່ພໍ່ແມ່ຂອງເຂົ້າຕາຍປະແຕ່ອາຍຸຜູ້ເປັນອ້າຍໄດ້ 18 ປີ ແລະ ຜູ້ເປັນນ້ອງອາຍຸໄດ້ 17 ປີ. ຕອນທີ່ພໍ່ແມ່ເສຍຊີວິດໄປນັ້ນພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົ້າທັງສອງກໍ່ບໍ່ມີຫຍັງຈະມອບໃຫ້, ມີ

ພຽງໝາໄຕໜຶ່ງທີ່ມັນທີ່ໃຊ້ໃນການທຳມາຫາກົນ. ໃນແຕ່ລະມື້ສອງອ້າຍນ້ອງພາໝາຂອງຂີ້າໄປຫາລ່າສັດ, ຫຼັງຈາກໄດ້ສັດມາກໍ່ນໍາໄປຂາຍພໍໄດ້ຂີ້ເຂົ້າກົນ, ສ່ວນທີ່ເຫຼືອກຳພາກັນເກັບໄວ້. ຕໍ່ມາຜູ້ເປັນອ້າຍເລີຍລິມກັບນ້ອງຊາຍວ່າເຮີຍ!ນ້ອງເຮີຍ! ດຽວນີ້ເຮົາມີໝາພຽງຕົວດຽວຖ້າເຮົາຊື້ໝາມາຕື່ມເປັນຄຸ້ກັນຕື່ຊີດີນາ. ຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍເວົ້ວ່າ: ອ້າຍເອີຍ! ອ້າຍເວົ້ມາ ມັນກໍ່ດີຢູ່ດອກແຕ່ເງິນເຮົາຊື້ເອົາໝາຄົງບໍ່ພື້ນ, ຖ້າເປັນແມວຄືຊີ່ພື້ນ, ສອງອ້າຍນ້ອງໄດ້ລິມກັນໄປດິນເຕີບ ແລ້ວຈຶ່ງຕົກລົງ ກັນຊື້ແມວ.

ຫຼັງຈາກຂີ້ແມວມາສອງອ້າຍນ້ອງກໍ່ພາກັນນຳເອົາໝາກັບແມວໄປຫາໜູ່ຢູ່ທີ່ຫຍ້າແທ່ງໜຶ່ງ. ຫຼັງຈາກປ່ອຍໝາກັບ

ແມວເຂົ້າໄປຫັນໃດມັນສຽງໝາກໍ່ເຫົ່າດັ່ງນີ້, ສອງອ້າຍນ້ອງຄົດວ່າເປັນໝູເລີຍໄປຊອກຫາ ຢ່າງໃດກໍບໍ່ເຫັນ, ໃນທີ່ສຸດກໍ່ພາກັນຈຸດປ່າຫຍ້າແທ່ງມັນ. ຕໍ່ມາຫຼັງຈາກໄຟໃໝ່ຫຍ້າມອດລົງສອງອ້າຍນ້ອງຈົ່ງຢ່າງເຂົ້າໄປກວດຫາຈົ່ງພົບແທ່ງຄຳແທ່ງໜຶ່ງ, ສອງອ້າຍນ້ອງດີໃຈຈົ່ງຟ້າວໍາເອົາເມືອ ແລະ ກາຍເປັນຂ່າວໄດ້ດັ່ງໄປທີ່ວ, ຈົນຮອດຫຼູພວກຂີ້ລັກ. ເມື່ອໄດ້ຍືນຂ່າວ ກໍວາງແຜນການຕາມສັນຊາດຍານຂອງຂີ້ລັກຈົນໄດ້ໂຄກາດດີ.

ມີຕໍ່ມາສອງອ້າຍນ້ອງໃຫ້ໝາ ແລະ ແມວເຝົ້າເຮືອນຮັດໃຫ້ພວກຂີ້ລັກເອົາຄຳໄປ, ໝາ ກັບ ແມວເກີດກວາມກະວິນກະວາຍ. ເມື່ອສອງອ້າຍນ້ອງກັບມາບໍ່ເຫັນຄຳກໍ່ເກີດອາລົມເສຍໃສ່ໝາກັບແມວ ແລ້ວໃຫ້ໝາ ກັບ ແມວໄປຫາຄຳກັບ ຄືນມາໃຫ້ໄດ້ຖ້າບໍ່ໄດ້ບໍ່ຕ້ອງມາເຮືອນ ສອງອ້າຍນ້ອງບອກໝາກັບແມວ. ບອກແລ້ວໝາ ກັບ ແມວກໍ່ອອກເດີນຫາງໄປຢູ່ເຮືອນພວກຂີ້ລັກກໍລັງສະຫຼອງກັນໃຫຍ່ເພະລັກຄຳມາໄດ້. ພໍໄປຮອດເຮືອນໝາເລີຍເວົ້າກັບແມວວ່າ: ມີບໍ່ຕ້ອງເຂົ້າ ກຸ່ຊີເຂົ້າໄປຫາຄຳເອງຖ້ານີ້ເດີ. ໝາ ໂດດເຂົ້າໄປເລີຍໄປບ່າດກົມກະດຸກໄກ່ນໍ່ໝາເຂົ້າເຈົ້າ, ເລີຍຮັດໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າໄລ໌ຕີປີບ ອອກາມຫາແມວພ້ອມທັງຄາງເອັງເອງ, ແມວເລີຍຕັດສິນໃຈເຂົ້າໄປເອົາເອງ. ພໍແມວເຂົ້າໄປຮອດກໍປິນຂຶ້ນເທິງເຮືອນແລ້ວ ກໍລັກເອົາຄຳຈາກພວກຂີ້ລັກມາໄດ້. ແຕ່ຝົງມາຮອດບ່ອນສ່ວວໝາຢູ່ທາງ ຜູ້ໝາກໍເວົ້ວ່າ: ແມວເອີຍ! ຖ້າໂຕບໍ່ໃຫ້ເຮົາ ທີ່ແມ່ນເຮົາຕ້ອງໃຈຈາດຕາຍໂລດ ທາງແມວກໍເກີດໃຈອ່ອນເລີຍໃຫ້ໝາຖື້ມາກໍຄຳບະແລ່ນມາເຮືອນ. ພໍມາຮອດຕົນບ້ານ ໝາຢູ່ກາງບ້ານຫອນຂຶ້ນ, ທາງໝາທີ່ກໍາລັງຄາບຄໍາກໍ່ຫອນຂຶ້ນຮັດໃຫ້ຄຳຕົກລົງຮູກະບຸ, ໝາເລີຍຄວດຮູກະບຸ. ຄວດໄປ ຄວດມາຮູກະບຸກໍເລີຍຕັນ, ທາງໝາເຫັນຮູກະບຸຕັນກໍເລີຍແລ່ນເຂົ້າໄປບັນຍຸໃນປ່າ, ແມວກໍເລີຍທຳການຄວດຕໍ່ໄປ. ໃນທີ່ສຸດ ກະບຸຢູ່ທາງໃນອິດອັດບໍ່ຮູ່ເຈົ້າຂອງມີດກໍເລີຍໝັ້ນອອກມາຮັດໃຫ້ຢູ່ເອົາຄຳອອກມານຳ. ແມວດີໃຈຈົ່ງຟ້າວເອົາຄຳວ່າຈະເມືອ, ທາງສ່ວວໝາກໍແລ່ນອອກມາຈາກປ່າອ້ອນວອນແມວອີກເວົ້າແບບກໍໃຈອ່ອນໃຫ້ຖືກອີກ.

ແຕ່ຝົງຮອດເຮືອນທາງສ່ວວໝາກໍເລົ່າເຫດການໃຫ້ເຈົ້າຂອງຕົນເອງກໍຄືສອງອ້າຍນ້ອງຟ້ງວ່າ: ເວລາໄປເອົາຄຳແມວ ບໍ່ເປັນຕາເລື່ອງ, ມີແຕ່ໄປບ່າດກົມກະດຸກໄກ່ຖືກໝາເຂົ້າໄລ໌ຂີບປິບອອກມາໄດ້. ບາດຂ້ານ້ອຍແຂົ້າໄປເອົາຍັງໄດ້, ແລ້ວ ມາໃຫ້ແມວຖືພັດຕົກຮູກະບຸອີກຂ້ານ້ອຍກໍຄຳວັດເອົາອີກຈົນໄດ້ຖືເອງມາຮອດເຮືອນ. ຫັງສອງອ້າຍນ້ອງໄດ້ຍືນໝາເວົ້ວ່າ ພົງແມວນັ້ນກໍໄລ່ແມວໃຫ້ລົງໄປ ນອນຢູ່ຕະລ່າງແມວກໍລົງໄປນອນ. ແຕ່ຝົງຄົດໄດ້ຄົດຕິຕໍ່ການກະທຳທີ່ໝາຮັດໃຫ້ ຕົນເອງເສຍໃຈເລີຍຂຶ້ນໄປເລົ່າຄວາມຈົ່ງຕາມເຫດການເອົາຄຳສໍາສົ່ງສອງອ້າຍນ້ອງຟ້ງ. ເມື່ອໄດ້ຟ້ງແລ້ວສອງອ້າຍນ້ອງຈົ່ງໄລ່ ໝາລົງໄປນອນຢູ່ກ້ອງຕະລ່າງເຮືອນ. ສະນັ້ນມາຮອດຄຸ້ມື້ນີ້ໝາຈົ່ງໄດ້ນອນຢູ່ນອກເຮືອນ, ສ່ວນແມວນອນຢູ່ໃນເຮືອນ ແລະ ອີກປ່າງໜຶ່ງໃນເວລາໝາເຫັນແມວຄັ້ງໃດກໍໄລ່ຂັ້ນທີ່ເພາະຄຽດໃຫ້ແມວ.

-ປະເພດນີ້ຫານ: ນີ້ຫານສັດ

-ຄວາມໝາຍ: ນີ້ໄສຄົນພານສັນດານຊື່ວ ຍ່ອມຫາເຫດຮ້າຍໃສ່ໝູ່ຈົນໄດ້ ສຸດທ້າຍກໍຖືກລົງໂທດ

-ເລື່ອໄດຍ: ນ. ສາຍສະໜອນ, ອາຍຸ 50 ປີ, ບ້ານລັດຕະນະລັງສີເໜືອ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

-ເກັບກຳໄດຍ: ນ. ດາລາວອນ ອິນສີລາດ, ອາຍຸ 18 ປີ ບ້ານລັດຕະນະລັງສີເໜືອ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

99. ເລື່ອງ: ຜິບັງບົດ (ສໍານວນ 2)

(The femal tree spirits)

ຕາມການບອກເລື້ອງ ຂອງຄົນຮຸນກ່ອນທີ່ເພີ່ມໄດ້ເລີ່ມສັບຕໍ່ກັນມາວ່າ: ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນມີບັນແຫ່ງໜຶ່ງຊື່ວ່າ: ບ້ານລັບແລ, ເຊິ່ງໃນນັ້ນມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່ຈຳນວນໜຶ່ງ, ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ນຳກັນດ້ວຍຄວາມສາມັກຄົດຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນແລະໃນໜຸ້ບັນແຫ່ງນີ້ມີບົງແຫ່ງໜຶ່ງເຊິ່ງມີຜູ້ປົກປັກຮັກສານັ້ນກໍຄື: ຜິບັງບົດ. ເປັນບົງທີ່ປະຊາຊົນເຊື່ອຖືກໝາຍ ແລະ ບໍ່ມີໃຜຈະກັ້ໄປໃກ້ບົງແຫ່ງນັ້ນ. ຢູ່ໃນໜຸ້ບັນແຫ່ງນີ້ແຕ່ລະບົບຈະໄດ້ມີການຈັດບຸນເປັນປະຈຳທຸກໆປີ. ໃນນີ້ຈັດບຸນນັ້ນກໍໄດ້ມີນາງສາວຜູ້ໜຶ່ງເປັນຄົນທຸກໝາຍກາລຳບານຫຼາຍ, ແຕ່ລາວເປັນຄົນທີ່ມີມີສັດ, ມີຄວາມຊື່ສັດບໍລິສຸດ, ເຮືອນຂອງລາວມູ່ດ້ວຍຫຍໍາຄາມຝາໄມ້ເຮັຍອ້ອມ, ໃນເຮືອນຂອງລາວນັ້ນບໍ່ມີຫຍັງເລີຍເມື່ອທຽບໃສ່ກັບຄົນອື່ນໆ, ລາວມີແຕ່ຄວາມແຕກຕ່າງກັບພວກເຂົາຫຼາຍ, ເພາະເຂົາເຈົ້າມີເຄື່ອງນຸ່ງ, ມີເງິນຄໍາເອົ້າຢ່ອງໃສ, ຈຶ່ງຮັດໃຫ້ນາງຕໍ່າຄ້ອຍນ້ອຍໃຈ, ລາວຈຶ່ງເຂົ້າປ່າໄປຮ້ອງໃຫ້ຢູ່ແຄນບົງ. ພົບແມ່ນດັ່ງນັ້ນ ຜິບັງບົດ ຜູ້ປົກປັກຮັກສາບົງຈຶ່ງເກີດຄວາມສິງສານ, ຈຶ່ງໄດ້ປາກິດຕົວໃຫ້ນາງເຫັນ, ນາງກໍ່ຕົກໃຈແຕ່ຜິບັງບົດກໍ່ໄດ້ເວົ້ວວ່າ: ເຈົ້າມາຮ້ອງໃຫ້ເສຍໃຈຫຍັງຢູ່ໜີ້ ! ລາວເລົ່າສູ່ຜິບັງບົດຝັງທຸກປ່າງ ຫ້າງເວົ້າຫັງຢ້ານ, ຜິບັງບົດບອກລາວບໍ່ໃຫ້ຢ່ານຂ້ອຍດອການາງເອີຍ ! ລາວໄດ້ເວົ້ວວ່າ: ລາວເກີດມາບໍ່ມີບຸນວາດສະໜາເປັນຄົນທຸກຈົນໃໝ່ງກໍ່ລັງກາງດ ແລະ ຄົນນີ້ກໍ່ມີງານບຸນຢູ່ວັດ, ແຕ່ວ່າຂ້ອຍບໍ່ມີເຄື່ອງງາມງຸ່ງຖືກຄື່ນໆ. ຜິບັງບົດເຫັນໃຈ ແລະ ເວົ້ວວ່າ: ບໍ່ຢ່າກດອກ, ຂ້ອຍຈະເອົາເສື້ອຜູ້ໃຫ້ເຈົ້າຢືມ, ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງເອົາມາສົ່ງກ່ອນຊື່ແຈ້ງເດີ!. ນາງກໍ່ຕົກລົງລາວກໍ່ກັບຄົນມາເຮືອນ. ເມື່ອຮອດເວລາໄປບຸນນາງກໍ່ມີເຄື່ອງງາມງຸ່ງໃສ່ຄື່ນໆ, ເມື່ອໜຸ້ເຫັນແນວັນຊາວບ້ານກໍ່ເກີດຄວາມອິດສາ ແລະ ກໍ່ປາກຮູ້ວ່າ ລາວເອົາເຄື່ອງເລົ່ານັ້ນມາແຕ່ໃສ. ພວກເຂົາກໍ່ຖາມນາງດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ, ນາງຈຶ່ງໄດ້ບອກຊາວບ້ານວ່າ: ໄດ້ມາຈາກບົງທີ່ຢູ່ແຄມປ່າພຸນ, ຜິບັງບົດໃຫ້ຂ້ອຍຢືມມາໃສ່ຊື່ງ. ຊາວບ້ານກໍ່ເຊື່ອກໍ່ເລີຍເກີດຄວາມຢາກລອງ, ຢາກພິສຸດ ຈຶ່ງພາກັນໄປເຮັດກະຕິກີໃຫ້ຄືກອງ. ພວກເຂົາຮັດແລ້ວມັນກໍ່ໄດ້ເພີ່ມ. ແຕ່ພໍນານໄປຫຼາຍປີເລື່ອງນີ້ດັ່ງຖືກຊ່າລືໄປທົ່ວບ້ານ, ຜູ້ຄົນກໍ່ພາກັນໄປຢືມນຳເພີ່ມຫຼາຍເທື່ອ. ບາງຄົນຢືມໄປແລ້ວກໍ່ບໍ່ສົ່ງເພີ່ມຄົນ, ຫຼາຍເທື່ອຕໍ່ຫຼາຍທີ່ເພີ່ມກໍ່ເກີດຄວາມປາກຮ້າຍ ແລະ ດຽວແລ້ນທີ່ມະນຸດບໍ່ມີຄວາມຊື່ສັດຈຶ່ງຮັດໃຫ້ເພີ່ມບໍ່ປາກິດກາຍອີກເລີຍ.

(ຈົບ)

-ປະເພດນີ້ທານ: ນີ້ທານອັດສະຈັນ

-ຄວາມໝາຍ: ຄວາມມໍ່ສັດຊື່ ເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງຄວາມເສຍຫາຍ!

-ເລື່ອໄດຍ: ນ. ສາຍສະໜອນ, ອາຍຸ 50 ປີ, ບ້ານລັດຕະນະລັງສີເໜືອ, ເມືອງ ໄກສອນ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

-ເກັບກຳໄດຍ: ນ. ດາລາວອນ ອິນສີລາດ, ອາຍຸ 18 ປີ, ບ້ານລັດຕະນະລັງສີເໜືອ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

100. ເລື່ອງ: ໃຜສະຫຼາດ

(Who is the intelligent one ?)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີສອງສ່ວງທີ່ສະໜິດສະໜິມກັນມາແຕ່ນ້ອຍງ່າຍເຫັນສ່ວງຢູ່ບັນດຽວກັນທັງສອງຄົນມີຊື່ວ່າ: ອາອີມ ແລະ ອິກຜູ້ໜຶ່ງມີຊື່ວ່າ: ອາຕັງ.

ໃນວັນທີ່ສ່ວອາຕັ້ງຊວນກັນໄປຊະບາທັງສອງສ່ວວໄດ້ປາຫຼາຍເຕີບ ອາອິມເປັນຄົນປັນປາ . ການປັນຂອງສ່ວວອາອິມແມ່ນລາວເອົາໄປປັນຢູ່ຫົນດານທີ່ມີຮູ້ຫຼຸບ , ໂດຍເອົາປານ້ອຍໆຫຼາຍໂຕແມ່ນປ່ອນລົງຢູ່ຫົນດານຈົນຫຼາຍເຕີບແລ້ວເຂົ້າກໍເອົາໄຕທ່າຍຢູ່ເຖິງ . ສໍາລັບບ່ອນທີ່ມີປາຢູ່ຫົນຫຼຸບນ້ອຍກວ່າບ່ອນທີ່ມີຮູ້ຫົນ , ແຕ່ບັງເອີນ ອາຕັ້ງພັດຮູ້ຄວາມໂລບມາກໂລພາຂອງອາອິມກ່ອນແລ້ວ, ອາຕັ້ງ ລັກແນມເບິ່ງເພື່ນປັນ . ເມື່ອປັນແລ້ວ ອາອິມກໍ່ຮ້ອງສ່ວວເອີຍ !ມາເລີອກເອົາແມ່ , ອາອິມຄືດວ່າ ອາຕັ້ງຕ້ອງເອົາໂຕຫຼາຍແມ່ນອນ , ແຕ່ອາຕັ້ງຮູ້ກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງເອົາໂຕໜ້ອຍ ແລະ ອາຕັ້ງເວົ້າວ່າ: ຜູ້ປັນເອົາໂຕຫຼາຍເຮົາຊີເອົາໂຕໜ້ອຍ . ເວົ້າແລ້ວເຂົ້າກໍເວັບປາໃສ່ຂ້ອງສ່ວວອາອິມບໍ່ມີທ່າເວົ້າກໍເຮັດສີຢໄປ .

ຫຼາຍຟ້າຫຼາຍປີສອງສ່ວວກໍ່ຕ້າງມີຄອບມີຄົວແລ້ວຕ້າງຄົນກໍ່ມີອາຊີບຮັດໄຮ້ຮັດນາ, ແຕ່ໃນປິ້ນປິນຕົກບໍ່ຄ່ອຍດີປານໃດ, ໄຮ່ຂອງອາຕັ້ງຊັ້ນພັດງາມ, ສ່ວນໄຮ່ຂອງອາອິມພັດມີແຕ່ຫຍັ້າ. ມີໜຶ່ງອາອິມກໍ່ສະແດງຄວາມໂລພາຂອງເຂົາຕາມຄົຍໂດຍເວົ້າວ່າ: ເຮີຍ! ອາຕັ້ງ ເຮົາມາປ່ຽນໄຮ່ກັນເນະ , ໂດຍໃຫ້ອາຕັ້ງແນມໄຮ່ເພື່ນໂດຍແນມແບບກອງກັນ, ແລ້ວແນມພື້ນກັນກໍ່ເຫັນແຕ່ຫຼຸນໄມ້ໄລ້ຄືດເນັ້ນເຂົ້າ ແລະ ຄົວ່າເຂົ້າຫນາ , ແລ້ວພາກັນໄປເບິ່ງໄຮ່ຂອງອາຕັ້ງໂດຍໃຫ້ຂຶ້ນແນມຢູ່ເຖິງຕົ້ນໄມ້ແລ້ວເວົ້າວ່າ: ໄຮ່ໂຕຄືເຂົ້າຫ່າງກັນອື່ນ, ແລ້ວອາຕັ້ງກໍ່ຕົກລົງປ່ຽນໄຮ່ກັນ. ເມື່ອເກັບກ່ຽວແລ້ວເປັນຮຽບຮ້ອຍ, ໄຮ່ຂອງອາຕັ້ງໄດ້ເຂົ້າຫ້ອຍພະປ່ຽນໄຮ່ຂອງອາອິມ, ສ່ວນອາອິມແມ່ນໄດ້ຫຼາຍ, ແລ້ວອາຕັ້ງກໍ່ໄດ້ໄປຂໍເຂົ້ານໍາອາອິມໂດຍເອົາກະບຸງໄມ້ພູ່ງ່ໄປ, ແລ້ວເຂົ້າກໍ່ຊຸດຊົມເລີກງາງແລ້ວກໍ່ຈະຮູແລ້ວເອົາກະບັງສືບໃສ່ແລ້ວເວົ້າວ່າ: ເຮົາຂໍພໍເຕັມກະບັງໄມ້ພູ່ງນີ້ກໍ່ພໍອກສ່ຽວ ສ່ວວອາອິມຕອບວ່າ: ເອີ! ເຕັມກະບັງຝ່ໄດ້ ພ້ອອິມຖອກເຂົ້າລົງເທົ່າໃດກໍບໍ່ເຕັມຈັກເທື່ອ, ຈິນວ່າເຂົ້າເກືອບໜິດຈຶ່ງເຕັມ. ສຸດທ້າຍ ອາຕັ້ງກໍ່ໄດ້ເຂົ້າຕົວເອງຄືເກົ່າ.

(ຈົບ)

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານອັດສະຈັນ

-ຄວາມໝາຍ: ວ່າຕົນເອງກະດັດ ຫຼຸ່ມພັດແຮງກະດັດ !

-ຜູ້ເລົ່າ: ລົງຄາມີ , ອາຍຸ 64 ປີ ,ບ້ານ ບຸງ,ເມືອງ ວິລະບຸລີ , ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

-ຜູ້ເກັບກຳ: ທ. ດອນສະຫວັນ ໂກາດທະລາດ.

101. ເລື່ອງ: ຢາກຂ້າເພີ່ມໂຕຕາຍ

(The one that wanted to kill other, but the death occurred to himself)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີນາຍພານຜູ້ທີ່ງລາວໄດ້ລ້ຽງໝາເປັນຝູ່ໃຫຍ່ໄວ້ເປັນເພື່ອຫາກິນ, ແຕ່ລະມີລາວຈະພາຫາຝູ່ນີ້ອກລ່າເນື້ອຕາມປ່າດົງພິງໄພເປັນປະຈໍາ.

ມີມື້ນຶ່ງນາຍພານພາຫາອອກໄປລ່າເນື້ອດັ່ງເຄີຍ, ລາວພາຫາເລະໄປຈົນທີ່ວ່າດົງອັນຕົບໝາ ແລະ ກວ້າງໃຫຍ່ຈົນອິດອ່ອນໂຮຍແຮງກໍບໍ່ພື້ນິກພື້ນໝາຫຍັງເລີຍຈັກໂຕ. ຄາວໜຶ່ງມາແນມເຫັນພະສິງອົງທີ່ນຶ່ງຈຳສິນຢູ່ກ້ອງຮົ່ມໄມ້ໃຫຍ່ລາວຄິດປາກຮ້າຍຈຶ່ງເວົ້າໃສ່ວ່າ: ສໍາພໍດອກຍ້ອນພະອົງນີ້ແລ້ວຈຳການນັ່ງເຮັດຫຍັງຢູ່ນີ້, ເຮັດໃຫ້ມັນສະແໜງເສຍໂຊກເສຍລາບ ຫາລະໝີໄປໄກງາດີ ຄັນບໍ່ຢາກເຈັບໂຕ . ເຖິ່ນນາຍພານຮ້າຍໃຫ້ພະສິງແລ້ວຊອກຫາລ່າເນື້ອຕໍ່, ລາວຊອກແຕ່ເພັນຈົນຮອດຄໍ່າຈົນຕາເວັນຕົກດິນກໍບໍ່ເຫັນສັດຈັກໂຕ, ນາຍພານຈຶ່ງດິນຫາງເມື່ອເຮືອນດ້ວຍຄວາມຢາກຮ້າຍ, ຍ່າງໄປໄດ້ໜ້ອຍທີ່ນີ້ພັດເຫັນພະສິງອົງນັ້ນນັ້ນຢູ່ກ້ອງຮົ່ມໄມ້ອີກ ນາຍພານທ້ວງວ່າ: ບໍາໂທ! ຕັ້ງຫາກແມ່ນມີແທແລ້ວເປັນໂຕສະແໜງເຮັດໃຫ້ກູບໍ່ໄດ້ຫຍັງ , ມີຕ້ອງມີໂທດແຫ້ງເຖິງທີ່ຕາຍ. ເວົ້າແລ້ວນາຍພານກໍ່ຈຸບໝາໄສ , ຫມາໄລ່ພະສິງຈົນໄດ້ປີບຂຶ້ນກົກໄມ້, ກົກໄມ້ຊັ້ນພັດແມ່ນກົກໄມ້ນ້ອຍຂຶ້ນໄປໄດ້ຕໍ່ພຽງແວວ . ນາຍພານແລ່ນເຂົ້າໄປເອົາຖອດລູກໜ້າມາແຕ່ງແຂ່ງ

ແທງຂາທັງຈຸບ້າໃສ່, ຫາໃຫຍ່ໂດດຈ່ອງຜ້າສະບົງຈົນຜ້າສະບົງຂອງພະລິງໝາດເຮັດລົງມາຟດີປົກລົງທີ່ວຂອງນາຍພານ.
ຝູ້ໝານນີ້ກວ່າ ນາຍພານແມ່ນພະລິງທີ່ຕີກລົງມາແຕ່ກົກໄມ້ ມັນເລີຍໂດດໃສ່ທັນທີ ,ທັງກັດທັງຄາບດິງນາຍພານຈົນຕາຍ
ຕາທີ.

(ຈົບ)

-ປະເພດນີ້ຫານ: ນີ້ຫານອັດສະຈັນ

-ຄວາມໝາຍ: ຢາກຂ້າເພີ່ມໂຕຕາຍ ຢາກໃຫ້ເພີ່ມຈິບຫາຍ ໂຕວາຍວອດ !

- ເລື່ອໄດຍ: ລູງຄໍາມີ ,ອາຍຸ 64 ປີ , ບ້ານບຸງ, ເມືອງ ວິລະບຸລີ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

- ເງັບກຳໄດຍ: ທ. ຄອນສະຫວັນ ໂກດທະລາດ.

102. ເລື່ອງ: ຄວາມອາດຫານ

(The bravery)

ແກ່ປ່າງກ່ອນ ມີເສດຖື່ນໃນເມືອງແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ລ້າລວຍກວ່າຫຼຸ່ມໝີດ,ແຕ່ເຊົາມີຈິດໃຈຕ່າງກັບຄົນອື່ນທີ່ຈະມັກທ້າ
ຫາຍທີ່ສຸດ. ວັນໜຶ່ງເຊົາໄດ້ຈັດນາມສະຫຼອງຄວາມຮັ້ງມີຂອງເຊົາດ້ວຍການເດີມພັນຢ່າງເຕັມທີ່. ບຸດໜຶ່ງເສດຖື່ນົນນັ້ນກໍ່
ປະກາດຂຶ້ນວ່າ : ຖ້າໃຜສາມາດລອຍຂ້າມໝອງແຂ້ ແລະ ໝອງງົງພິດທີ່ເຮົາລ່ວງໄດ້ເຮົາຈະມີລາງວັນ 3 ຂັ້ນໃຫ້ເລືອກເອົາ:
ຂັ້ນ 1 ມອບຄວາຍ 500 ໂຕ, ຂັ້ນ 2 ມອບຫ້າງຮ້ານ 10 ຫຼັງ ແລະ ຂັ້ນ 3 ມອບລູກສາວໃຫ້.

ພື້ນຕາມສູດຄວາມກໍໄດ້ຢືນສຽງຄົນໂຕນນັ້ນລອຍຂ້າມໝອງແຂ້ ແລະ ຖຸພິດ ແລະ ຜູ້ນັ້ນໄປໄດ້ຢ່າງປອດ
ໄພ ແລະ ໄວກວ່າໜີ່, ເມື່ອຊາຍຄົນນັ້ນຂຶ້ນຫວິດໝອງດ້ວຍຄວາມອິດເມື່ອຍຈົນປາຕາຍພຸ້ນແລ້ວ, ເສດຖືກໍໄປຖາມຊາຍ
ຄົນນັ້ນວ່າ:

“ ຊາຍຜູ້ເກົ່າກ້າເຈົ້າເອົາຄວາຍ 500 ໂຕບໍ? ,ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບດ້ວຍນ້ຳສຽງທີ່ກຳລັງເມື່ອຍວ່າ: “ ບໍ່ ”

“ ຊາຍຜູ້ເກົ່າກ້າເຈົ້າເອົາຮ້ານ 10 ຫຼັງບໍ? , ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບດ້ວຍນ້ຳສຽງທີ່ກຳລັງເມື່ອຍວ່າ: “ ບໍ່ ”

ດໍາຖາມສູດຫ້າຍທີ່ເສດຖືຖາມອີກ ຊາຍຜູ້ເກົ່າກ້າ ເຈົ້າຢາກແຕ່ງງານກັບລູກສາວເຮົາບໍ? ,ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບດ້ວຍ
ນ້ຳສຽງທີ່ກຳລັງເມື່ອຍວ່າ: “ ບໍ່ ”. ທັງ 3 ຂັ້ນຊາຍຄົນນັ້ນກໍ່ປະຕິເສດ, ແລ້ວເສດຖືຖາມດ້ວຍຄວາມຢາກຮ້າຍວ່າ: ມີງຕ້ອງ
ການຫຍັງກັນແຫ້ບັກຜູ້ກ້າ ? ຊາຍຄົນນັ້ນກໍ່ຕອບດ້ວຍສີໜ້າເຖິງຂີມວ່າ: ຂ້ອຍຢາກຮູ້ວ່າໃຜຢູ່ຫຼັງຂ້ອຍລົງໝອງ .ສຸດທ້າຍ
ບໍ່ໄດ້ລາງວັນຫຍັງເລີຍ.

-ປະເພດນີ້ຫານ: ນີ້ຫານຕະຫຼົງ

-ຄວາມໝາຍ: ເຮັດບໍ່ຖືກປ່ອງ ບໍ່ມີໃຜຍ້ອງວ່າດີ!

- ເລື່ອໄດຍ: ລູງຊຽງບາງ, ອາຍຸ 60 ປີ , ເມືອງ ນອງ , ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

- ຜູ້ເວັບກຳ: ທ. ພູວາ ໄຊຍະແສງ.

103. ເລື່ອງ: ເວົ້າຮ້າຍກາຍເປັນດີ

(Speaking bad words turned to good)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງໃນບ້ານນີ້ມີຄອບຄົວແມ່ເຖົາໜຶ່ງເຊິ່ງມີຫຼາມກຳພໍາສອງຊາຍອ້າຍນ້ອງມາອາໄສຢູ່ນຳ. ໃນຄອບຄົວນີ້ມີຄວາມທຸກຍາຫຼາຍເພະລົງຫຼານນ້ອຍສອງຄົນ. ຜ່ານໄປຫຼາຍຟ້າຫຼາຍປີສອງອ້າຍນ້ອງໃຫຍ່ຂຶ້ນສອນບ່າວ.

ມີມື້ໜຶ່ງ ແມ່ເຖົາບອກຫຼານວ່າ: ໃຫ້ໄປຕີກເບັດຢູ່ຫ້ວຍໄກເຮືອນ, ແມ່ເຖົາບອກຫຼານວ່າໃຫ້ໄປຊຸດເອົາຂີ້ກະເດືອນສຽບໃສເບັດ, ເມື່ອໄດ້ຍິນແມ່ເຖົາບອກສອງອ້າຍນ້ອງກໍພາກັນໄປ. ພໍໄປຮອດກາງທາງພັດພາກັນເຕະສະດຸດໄມໝູ່ກາງທາງ ພັດເລີຍຄົດບໍ່ອອກວ່າຊີ່ເຮັດແນວໄດເອົາຫຍັງມາສຽບໃສເບັດ, ແລ້ວຜູ້ອ້າຍບອກນ້ອງວ່າ: ຫຼ຾້າໃຫ້ເຈົ້າເມືອຖາມແມ່ເຖົາຄົນໄປ! , ແລ້ວຜູ້ເປັນນ້ອງກໍປະຕິບັດຕາມຄໍາສິ່ງຂອງອ້າຍແລ້ວແມ່ເຖົາກໍບອກຄືກົ່າ. ແຕ່ພົມຮອດກາງທາງກໍເຕະສະດຸດໄມໝໍທ່ອນເກົ່າກໍເລີຍລົມອີກ. ສະນັ້ນ ກໍກັບຄົນເມືອຖາມແມ່ເຖົາຄົນອີກ, ຜູ້ແມ່ເຖົາເກີດຄວາມໂມໂຫຼແລ້ວກໍບອກຫຼານວ່າ: ເອົາໜ່ວຍຕາຂອງພວກເຈົ້ານີ້ສຽບໃສ່ , ແລ້ວຫຼານກໍທ່ອງໄປເລື້ອຍໆແລ້ວອ້າຍຖາມຄົນ, ນ້ອງກໍຕອບວ່າ: ເອົາຕາສຽບໃສເບັດແມ່ເຖົາບອກ. ສອງອ້າຍນ້ອງປົກສາກັນວ່າເອົາຕາໄຝກ່ອນ.

ສະນັ້ນ ຜູ້ເປັນອ້າຍຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: ເອົາຕາຂອງອ້າຍກ່ອນ ພໍເວົ້າຈົບກໍເອົາຕາອ້າຍອອກສຽບເບັດແລ້ວກໍປ່ອນເບັດລົງໃນນຳ, ບັງເອີນເຢື່ອນັ້ນພັດນ້ອຍ, ແລ້ວກໍເອົາຕານ້ອງອີກ, ບາດນີ້ສອງອ້າຍນ້ອງຍັງເຫຼືອຕາຄົນລະເບື້ອງ. ພໍາວໜຶ່ງກໍຖືກປາໂຕໜຶ່ງບັກໃຫຍ່, ປານັ້ນພັດແມ່ນປາຝາຄໍາ, ແລ້ວປາຝາຄໍາກໍອ້ອນວອນຂໍຊີ່ວິດໄວວ່າ: ຢ່າຂ້າຂະນ້ອຍເລີຍ ທ່ານປາກໄດ້ຫຍັງຂ້ານ້ອຍຈະເສັກໃຫ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ. ແລ້ວສອງອ້າຍນ້ອງກໍນຳປາຝາຄໍາໂຕນັ້ນມາລົງໄວ້ຢູ່ຢູ່ເຮືອນ, ແຕ່ລະມື້ປາຝານັ້ນໄຂ່ອອກເປັນຄໍາ. ຈາກນັ້ນ ຄອບຄົວແມ່ເຖົານັ້ນກໍຮັ້ງມີເປັນດີຄືກັນກັບຊາວບ້ານຊາວເມືອງ.

(ຈີບ)

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານຕະຫຼິກ

-ຄວາມໝາຍ: ເວົ້າຮ້າຍ ກາຍເປັນດີ!

-ເລື່ອງໄດ້ຍິນ: ລູງຊຽງບາງ, ອາຍ 60 ປີ, ບ້ານ ນອງ, ເມືອງ ນອງ, ແຂວງສະຫວັນນະຂດ.

-ເກັບກຳໄດ້ຍິນ: ທ. ພູວາ ໄຊຍະແສງ.

104.ເລື່ອງ: ເຮັດສິ່ງໃດໄດ້ສິ່ງນັ້ນ

(What one did served him right)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດແຫ່ງໜຶ່ງໃນບ້ານນີ້ເຂົາເຈົ້າພາກັນໄປຄ້າຂາຍສີສຽງທາງເຮືອ , ໃນນີ້ມີຄອບຄົວໜຶ່ງໃນຄອບຄົວນີ້ມີ 3 ຄົນໃນເຮືອນມີ ອ້າຍ, ພື້ນາງ ແລະ ນ້ອງສາວ.

ມີມື້ໜຶ່ງຜູ້ເປັນອ້າຍເອົາສີສຽງໄປຂາຍເລະຕາມແຄມນໍາ, ສ່ວນເມຍຜູ້ຢູ່ບ້ານກໍລັກເອົາເສືອມາເປັນຊຸ່ນອນນໍາ, ແຕ່ແນວໃດກໍຕາມຜູ້ເປັນເອື້ອຍພື້ນາງຢ່ານນ້ອງໄປບອກຜົວເລີວມາ, ຈຶ່ງບອກໃຫ້ຊື້ເສືອໄປຂ້ານ້ອງສາວຢູ່ຢູ່ທ່າອາບນໍ້າແລ້ວນ້ອງສາວກໍຕາມເປັນນິກຈະລົດຈະລື່. ນານສົມຄວນຜູ້ເປັນຜົວກໍໄດ້ກັບຄົນມາ, ສ່ວນຜູ້ເປັນນ້ອງທີ່ເກີດເປັນນິກນັ້ນ ແຕ່ລະມື້ລັດອ້າຍຢູ່ຕາມລໍາເຊຄອຍຖ້າອ້າຍ. ມີມື້ໜຶ່ງກໍໄດ້ເຫັນອ້າຍກັບມາແລ້ວນິກກໍຮັ້ງວ່າ: ຈະລົດຈະລື່ ພື້ຢູ່ເຮືອເສືອເຮັດຊູ້ຢ່ານອ້າຍຮູ້ຈຶ່ງຈໍາເສືອກິນນ້ອງ ຕັບແລ້ວລອດ ປອດແລ້ວທາຍ ກາຍເປັນຈະລົດຈະລື່ ຮັ້ງຈິນ

ຮອດ 3 ເທື່ອ, ຜູ້ເປັນອ້າຍເລີຍເວົ້ວວ່າ: ຖ້າແມ່ນນອງຮັບພະເຈົ້າໃຫ້ໄປຈັບຢູ່ເຮືອນຂ້ອຍ ແລ້ວນິກນັ້ນກໍ່ມາຈັບຫົວເຮືອນ, ແລ້ວກໍ່ເລົ່າສູ້ອ້າຍຝັງ. ພໍມາເຖິງເຮືອນອ້າຍກໍ່ຮັດບໍ່ຮູ້ແລ້ວຜູ້ເປັນເມຍກໍ່ເອົາເສືອໄປເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ເທິງຂຶ້ນເຮືອນ. ພໍມາຮອດກໍ່ເວົ້ວກໍ່ລົມກັນຕາມທຳມະດາ, ເສືອອົດຍຽວບໍ່ໄດ້ກໍ່ເລີຍຍຽວອອກແຕ່ຂຶ້ນເຮືອນ, ແລ້ວຜົວກໍາຖາມເມຍວ່າ: ແມ່ນນັ້ນຫຍັງ?, ເມຍຕອບວ່າ: ນັ້ນສິ້ນຜັກຂວ້າ. ແລ້ວຜົວກໍ່ເຂົ້າເຮືອນຄົວພ້ອມເອົາໝາກເຜັດຂຶ້ວ. ບິດໜຶ່ງເສືອກໍ່ສະໜັກ, ຜູ້ເປັນຜົວໄດ້ຮັອງໃຫ້ເສືອນິ້ນລົງມາແລ້ວຜູກໄວ້ໃຫ້ຮັອງເອົານ້ອງຂອງເຂົາຄືນມາ. ເສືອຢ້ານຕາຍກໍ່ປະຕິບັດ ຮັອງເອົານ້ອງສາວຂອງລາວຄືນມາ. ຈາກນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ປະເມຍໃຫ້ໄປຢູ່ກັບເສືອຢູ່ກາງປ່າ, ຫຼາຍວັນຜ່ານໄປເສືອຫົວອາຫານກໍ່ເລີຍຄຸບກິນເມຍຂອງຕິນເອງ.

(ຈົບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານອັດສະຈັນ
- ຄວາມໝາຍ: ເຮັດສິ່ງໃດ ດັ່ງນັ້ນ !

- ເລື່ອໄດຍ: ລົງແກ່ນ, ອາຍຸ 60 ປີ, ບ້ານ ຫ້ວຍຊວານ, ເມືອງ ວິລະບຸລີ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

- ເກັບກຳໄດຍ: ທ. ຫຼວມໄຊ ຂັ້ນທະວົງ.

105.ເລື່ອງ: ນິກຍາງ ກັບ ກະບຸ

(The grane and the crabs)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີນິກຍາງໄຕໜຶ່ງອາໄສຢູ່ແຄມໝອງທີ່ມີບຸປາກັ້ງຫອຍອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດ. ຫຼາຍປີຜ່ານໄປນິກຍາງເຕົ້າແກ່ລົງຈະຈັບປາກິນກໍ່ຍາກ ຢ້ານຕົນເອງຈະຕາຍ, ຍ້ອນຄວາມອົດຫົວຈຶ່ງຊອກຫາອຸບາຍຫຼອກເອົາປາມາກິນ, ນິກຍາງເຮັດຕີຍິນໄສກາເສົ້າຢູ່ແຄມໝອງ, ພວກບຸປາກໍ່ຮູ້ສີກາແປກປະຫຼາດໃຈ ແລະ ໄສເຫຼັກນ, ແລ້ວກະບຸໄຕໜຶ່ງເຂົ້າມາຫານິກຍາງຖາມວ່າ: ນິກຍາງ ເປັນຫຍັງເຈົ້າເຄີໄສກາເສົ້າແທ້ ? ບໍ່ມີເຫັນຢືນຢັນບ ?

ນິກຍາງ: ບໍ່ ! ຂ້ອຍໃຫຍ່ຂຶ້ນມາກັບໝອງນີ້ມີຄວາມສຸກາຕະຫຼອດ, ແຕ່ດຽວນີ້ທຸກຢ່າງຈະປຽນໄປ, ບໍ່ດິນປຸປາຢູ່ໃນໝອງນີ້ກໍ່ຈະພາກັນຕາຍໝົດ. ບຸຖາມ: ເປັນຫຍັງນິກຍາງ ? ນິກຕອບ: ຂ້ອຍໄດ້ຍິນວ່າ: ເຂົາຈະຖືມໝອງນີ້ອີກບໍ່ດິນ. ພວກສັດທີ່ຢູ່ໃນໝອງໄດ້ຍິນກໍ່ພາກັນຄົດຢ້ານຕາຍ ແລະ ບໍ່ມີຫາງທີ່ຈະແກ້ໄຂ, ຈຶ່ງໃຫ້ນິກຍາງຊອກຫາຫາຍຊ່ວຍ ນິກຍາງກໍ່ເວົ້ວວ່າ: ເຖິງວ່າຂ້ອຍຊີເປັນພຽງນິກຍາງເຕົ້າງ, ແຕ່ກໍ່ພື້ນຂ່າຍພວກເຈົ້າໄດ້ຢູ່. ບໍ່ໄຈຈາກນີ້ມີໝອງໃຫຍ່ ແລະ ເລີກກວ່ານີ້, ຂ້ອຍຊີພວກເຈົ້າໄປຢູ່ພຸ່ນັ້ນກໍ່ໄດ້ຖ້າພວກເຈົ້າຢາກໄປ. ວິທີນິກຍາງອີກໄປແມ່ນຄາບເທື່ອລະສອງສາມໄຕແລ້ວອອກບິນໄປ, ແຕ່ນິກຍາງບໍ່ໄດ້ເອົາປ່າໄປໝອງດັ່ງທີ່ເວົ້າກັນ, ແຕ່ນິກຍາງຊັ້ນພັດເອົາໄປກົມຢູ່ພະລານຫົນພຸ່ນ, ກິນໝົດແລ້ວກໍ່ກັບມາເອົາປ່າຢູ່ໝອງອີກແລ້ວເອົາໄປກົມອີກ. ອື່ມແລ້ວນິກຍາງເຕົ້າກໍ່ພັກຜ່ອນເອົາແຮງ, ເມື່ອເກີດຄວາມຫົວກໍ່ບິນໄປໝອງຄາບເອົາເຫັນຢືນຢັນກິນຢ່າງສະບາຍ.

ກະບຸໄຕໜຶ່ງເຫັນປາຫຼາຍໄຕໄດ້ໄປກັນໝົດກະບຸເລີຍຄົດຢາກໄປຄົກັນ ເອົາຂ້ອຍໄປແນ່ນິກຍາງເອີຍ ! . ນິກຍາງຢ້ອນຄວາມພະຍົດກິນປາມໝາຍມີແລ້ວຄົດຢາກລອງກິນກະບຸອີກເທື່ອໜຶ່ງ. ນິກຍາງ: ເອົ! ກໍ່ຟ້ໄດ້ຢູ່ດອກ, ຂ້ອຍມາຫີ່ ກໍ່ເພື່ອຊ່ວຍພວກເຈົ້າຢູ່ແລ້ວ ! ວ່າແລ້ວນິກຍາງເຕົ້າກໍ່ຄາບກະປຸພາບິນໄປ, ພໍຄາວໜຶ່ງກະບຸຫຼຽວລົງດິນຊອກຫາໝອງຢູ່ບ່ອນໃໝ່, ແຕ່ແນມໄປຫາງໄດ້ບໍ່ເຫັນມີຫນອງນັ້ນເລີຍ. ນິກຍາງບິນເຈີດລົງຕໍ່າລົງກະບຸຖາມນິກຍາງວ່າ: ຢູ່ໃສໝອງໃຫຍ່ທີ່ເຈົ້າວ່າຊີພາຂ້ອຍໄປຢູ່ຫັ້ນ? ນິກຍາງ: ເຮື! ເຮື! ເຈົ້າເຫັນບໍ່ພະລານຫົນໃຫຍ່ຢູ່ພຸ່ນ ! ຂ້ອຍຊີພາເຈົ້າໄປຫັ້ນລະ !

ກະບຸແນມເຫັນປາຫຼາຍໄຕຕາຍບໍ່ພະລານທຶນເລີດຕິກາໃຈ, ອັນວ່ານີກຍາງຈະເອົາມັນລົງໄປກິນບໍ່ພະລານທຶນຄືປາໄຕອື່ນໆ. ກະບຸຄິດໄດ້ກໍ່ເອົາງ່າມໃຫຍ່ແຫຼມຄົມຂອງຕິນທຶນຄົມຂອງນີກຍາງເຖົ່າທັນທີ . ນີກຍາງດື່ນ ແລະ ພິດສູ້ໃຫ້ຄໍ່ຫຼຸດອອກຈາກ່າມຂອງກະບຸແຕ່ກະບຸບໍ່ຍອມວາງມີແຕ່ໜີບເຂົ້າແຮງກວ່າເກົ່າ ນີກຍາງເຖົ່າຕິກລົງດືນ ແລະ ຂາດໃຈຕາຍ. ບຸປາຫຼາຍໄຕແປກໃຈທັນທີເຫັນກະບຸໃຫຍ່ໄຕເນັ້ນກັບມາຈຶ່ງພາກັນເຂົ້າມາຖາມເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງກັບມາ, ນີກຍາງເຖົ່າໄປໃສ ? ກະບຸຕອບ: ຢຸ່ຫັ້ນແດມີແຕ່ທີ່ !

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກະບຸໃຫຍ່ໄດ້ເລື່ອກິນອຸບາຍຂອງນີກຍາງໃຫ້ປາ ແລະ ຫຼຸ່ມັງດ້ວຍຄວາມພາກຟຸມໃຈທີ່ສາມາດເອົາໄຕລອດມາໄດ້ ແລະ ສາມາດຂັ້ນນີກຍາງເຖົ່າທີ່ວາງກິນອຸບາຍທຳລາຍພວກເຂົາ.

(ຈີບ)

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ

-ຄວາມໝາຍ: ຢາກຂ້າເພີ່ມໄຕຕາຍ ຢາກໃຫ້ເພີ່ມຈົບຫາຍ ໄຕວາຍວອດ !

- ເລື່ອໄດຍ: ລົງແກ່ນ ,ອາຍຸ 60 ປີ ,ບ້ານ ຫ້ວຍຊວ້ານ , ເມືອງ ວິລະບຸລີ , ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ
- ເກັບກຳໄດຍ: ທ. ຫຼຽນໄຊ ຂັນທະວົງ.

106.ສອງສ່ວວ (ສໍານວນ 2)

(The two friends) (Title 2)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີຍິງສາວສອງຄົມເປັນສ່ວວກັນເຊິ່ງອາໄສຢູ່ໃນໜຸ້ບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງພວກເຂົາຮັກແງງກັນຢ່າງແຫ້ນນັ້ນແພັນ, ພວກເຂົາຊື້ເຄື່ອງນຸ່ງຄົມກັນ ແລະ ເຮັດຄົມກັນຈົນຫຼາຍຄົນໃນບ້ານເວົ້ວວ່າ: ພວກເຂົາເປັນເພື່ອນທີ່ດີຕໍ່ກັນ. ຕໍ່ມາມີໜຶ່ງມີຊາຍໜຸ່ມຄົມໜຶ່ງເວົ້ວວ່າຍິງສາວທັງສອງຄົມນັ້ນເປັນສ່ວວທີ່ດີຕໍ່ກັນຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອເລີຍ, ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມຊອກຫາຄວາມຈົງ. ຕໍ່ມາຊາຍໜຸ່ມຄົມນັ້ນກໍໄດ້ລັດຍິງສາວສອງຄົມຢູ່ຫົນທາງ ລາວຖາມວ່າ: ສະບາຍດີຂ້ອຍຕ້ອງການຢາກຖາມແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວເຫັ້ນນັ້ນໃນຈໍານວນສອງຄົມ, ເຈົ້າເຮັດແນວນັ້ນບໍ່ໄດ້ເພະພວກຂ້ອຍເປັນສ່ວວກັນ, ຂ້ອຍຢາກເວົ້ານຳຜູ້ດຽວ ແລະ ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍເວົ້ານຳຈະບອກວ່າຂ້ອຍເວົ້າຫຍັງ , ແລ້ວລາວກໍກະຊີບໄສຍິງສາວຄົມໜຶ່ງວ່າເຈົ້າໄດ້ຍືນຂ້ອຍເວົ້າບໍ?, ຍິງສາວຕອບວ່າ: ເອ!. ແລ້ວຊາຍໜຸ່ມຄົມນັ້ນກໍຢ່າງໝີໄປ. ຍິງສາວຄົມທີ່ສອງຖາມວ່າ: ລາວເວົ້າຫຍັງກັບເຈົ້າ ຍິງສາວຄົມທີ່ໜຶ່ງຕອບວ່າ: ໂອຍ! ລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງເລີຍກັບຂ້ອຍ ແລະ ກໍຖາມຕໍ່ໄປຮົກວ່າ: ລາວກະຊີບຫຍັງກ່ຽວກັບຂ້ອຍ ບໍ່ລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງ. ຍິງສາວຄົມທີ່ສອງຖາມວ່າ: ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າເອົາກັບລາວ, ເຈົ້າບໍ່ຢາກອກຂ້ອຍແມ່ນນຳ. ເຮົາທັງສອງແມ່ນເປັນສ່ວວກັນມາຫຼາຍປີແລ້ວ ແລະ ຂ້ອຍຈະບໍ່ເປັນສ່ວວເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ , ເພະຂ້ອຍບໍ່ຢາກມີສ່ວວໂຕງຈ້າແບບນີ້, ເປັນຄົມຂີ້ຕົວະ. ຍິງສາວຄົມທີ່ໜຶ່ງຕອບວ່າ: ເຈົ້າຫັ້ນເປັນຄົມໂງ , ແລ້ວລາວກໍຢ່າງໄປທາງຂວາ, ຄົມທີ່ສອງຍາງໄປທາງຊ້າຍ, ຄໍາວ່າລາກ່ອນພວກເຂົາທັງສອງຍັງບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັນເລີຍ. ອັນນັ້ນເປັນຂັ້ນສິນສຸດແຫ່ງຄວາມເປັນມິດອັນຍາວນານຂອງພວກເຂົາຢ່າງບໍ່ມີຄວາມສຸກ.

(ຈີບ)

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານລາວບຸຮານ

-ຄວາມໝາຍ: ຈຶ່ງັ້ງເຫດັ້ນັ້ນ ! ການແຕກແຍກເປັນທຶນທາງແຫ່ງຄວາມຈົບຫາຍ !

ເລື່ອງໄດຍ: ນ. ເຢັນ , ອາຍຸ 20 ປີ , ບ້ານໜອງຫຼື່ມ, ເມືອງ ຫອງບີກ , ແຂວງຄຳມ່ວນ
ເກັບກຳໄດຍ: ນ. ການຈະນາ

107. ເລື່ອງ: ສາມສ່ຽງ (The three friends)

ມີມື້ນິ້ງກ້ອງພ້າແຈ່ມໃສສາມສ່ຽວກໍໄດ້ພາກັນໄປທາລັກໄກ່ ສ່ຽວຜູ້ທີ່ນິ້ງຕາບອດ ສ່ຽວທີ່ສອງຂາຕິດ ແລະ ສ່ຽວຜູ້ທີ່ສາມຫຼຸ່ມວກ ທັງສາມສ່ຽວອອກເດີນທາງໄປທາງບ້ານແຫ່ງໜີ່ໜີ່ປະໂຄດແຄມບ້ານສ່ຽວຜູ້ຂາຕິດເວົ້ວ່າ: ເອີຍ ພວກເຮົາພາກັນເດີນທາງມາກໍວິດເມື່ອຍຫລາຍທີ່ເຂົ້າທີ່ວັນໆ ສະນັ້ນ ພວກເຮົາພາກັນໄປລັກໄກ່ຢູ່ເຮືອນແມ່ເຖົ້ານີ້ ແຫລະໃນເຮືອນຂອງແມ່ເຖົ້ານັ້ນເປັນແມ່ໜ້າຍແລະຄອບຄົວທຸກຍາກຫາເຊົ້າກິນຄໍໃນມື້ນັ້ນແມ່ເຖົ້າຄົນນັ້ນຄົດວ່າ: ມີນີ້ ກຸດົມຢາກນອນແຫ້ຈາກນັ້ນລາວກໍເກັບເຄື່ອງມຽນ. ແລ້ວລາວກໍເຂົ້ານອນ ແມ່ເຖົ້າຄົນນັ້ນກໍຫັບສະນິດ ພໍແມ່ເຖົ້ານອນ ທາລັບສາມສ່ຽວກໍພາກັນເຂົ້າມາລັກໄກ່ພໍໄປເຖິງຄອກໄກ່ສ່ຽວຕາບອດເວົ້ວ່າ: ສ່ຽວຜູ້ຫຼຸ່ມວກເຂົ້າໄປ. ຖັນໃດນັ້ນຜູ້ເປັນ ສ່ຽວຂາຕິດ ແລະ ຕາບອດກໍຍືນຢູ່ນອກລົ້າສ່ຽວຫຼຸ່ມວກເອົາໄກ່ອອກມາໃສທີ່ສຸດ ໄກ່ທີ່ຫ້າວຫຼຸ່ມວກເຂົ້າເອົາພັດຮັກ່ ສ່ຽວທັງສອງເລີຍຮັກ່ໃສວ່າ: ຢ່າເຮັດແຮງຫລາຍ ເອົາໄກ່ຜູ້ແດງເບາະ ຢ່າເຮັດດັງຫລາຍຫາງສ່ຽວຫຼຸ່ມວກຕອບວ່າ:ເອົາໄກ່ ຢູ່ຮັກເບາະ ຢ່າເວົ້າດັງຫລາຍຄ່ອຍງົດ ເອົາໄກ່ຜູ້ນ້ອຍເບາະໃນຂະນະທີ່ສາມສ່ຽວສິນທະນາກັນຢູ່ນັ້ນ ພຶດໃຈ້ຂອງເຮືອນ ຕິ່ນນອນແລະໄດ້ຍືນສຽງເວົ້າຂອງເຕັກນ້ອຍເລີຍຝຸດຝຶກຂຶ້ນ ແລະເວົ້ວ່າ : ແມ່ນໃຜມາເວົ້າຢູ່ນີ້ເດີກຕື່ນທ່ຽງຄົນກໍ່ພາກັນ ມາເວົ້າຢູ່ນີ້ຝ່ສາມສ່ຽວໄດ້ຍືນກໍ່ພາກັນແລ່ນປີບໜີ ສ່ຽວຜູ້ຕາບອດ ແລ່ນໄປຕົກຂໍສົກໃນຊານ ແລ້ວສ່ຽວຜູ້ຕາບອດກໍຮັກ່ ເພົ່ນຂຶ້ນວ່າ : ຮອດທີ່ງນາຕົນບ້ານບໍ່ຄອງຕາຍຈັກໜ່ອຍ ! ຈາກນັ້ນແມ່ເຖົ້າລາວຢ່ຽວລົງມາແຕ່ຊານ ດັງຈາກ...ຈາກ...ຜູ້ຂາຕິດກໍວ່າ ໂອ..ຝຶນຕົກມານັ້ນກໍ່ຫັ້ງ ຝຶນລົມລົງນັ້ນກໍ່ອອກແກ່ງ. ແມ່ເຖົ້າຖາວວ່າ: ແມ່ນໃຜ ? ມາລໍາຢູ່ກ້ອງຂໍສົກນີ້. ພໍເມື່ອສ່ຽວທັງສອງໄດ້ຍືນສຽງຂອງສ່ຽວຕາບອດກໍ່ພາກັນມາເອົາສ່ຽວຂຶ້ນໜີ່ໄປນໍາກັນ.

(ຈີບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານລາວບຸຮານ
- ຄວາມໝາຍ: ຕົກຫຼຸ່ມແຮງ ເປັນແຮງ ຕົກຫຼຸ່ມກາ ເປັນການ !

- ວັນທີ 3/3/2005 ຜູ້ເລື່ອງ: ນ ສິມສະຫວັນ ອາຍຸ 50 ປີ ບ້ານ ຫ້ວຍ ເມືອງ ຄັນທະບູລີ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ
- ຜູ້ເກັບກຳ ນາງ ພິມມະສອນ ແຫວນມີໄຊ

108. ເລື່ອງ: ຫ້າວ ຄໍາຖອຍ (Thao Khamtoy)

ແຕກັກແຕກ່ອນ ຢູ່ໃນບ້ານໜຶ່ງມີຊາຍຄົນທີ່ໜີ່ວ່າ ຫ້າວ ຄໍາຖອຍ ເຊິ່ງລາວເກີດຢູ່ໃນຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກບໍ່ ມີຝ່ແມ່ ໃນມື້ນີ້ ຊາວບ້ານໄດ້ພາກັນອອກໄປຮັດວຽກຢູ່ໃນເມືອງໃນການໄປຂອງຊາວບ້ານ ຜູ້ໄດ້ກໍເອົາລູກໄປຝາກນໍາ ຫ້າວຄໍາຖອຍພໍໄປໂຄດແຄມເຮືອນພຶດໃຫ້ນຫ້າວຄໍາຖອຍຢ່າງລົງເຮືອນ ພໍຫ້າວຄໍາຖອຍຫຼຽວເຫັນຊາວບ້ານກໍ່ເລີຍຢ່າງ ກັບຂຶ້ນເຮືອນ ເມື່ອຊາວບ້ານມາຮອດຊາວບ້ານກໍ່ໄດ້ຝາກລູກນໍາຫ້າວ ຫ້າວກໍ່ໄດ້ຮັບເອົາລູກນໍາຊາວບ້ານໄວ້. ຄໍາຖອຍກໍ່ໄດ້ ເບິ່ງແບ່ງດຸແລະປ້ອນເຂົ້າປ້ອນນີ້ ຕໍ່ມາມີໃໝ່ພໍແມ່ຂອງເດັກກໍ່ໄດ້ເອົາລູກມາຝາກນໍາລາວອົກ ແລະ ລາວກໍ່ຂໍ້ມາກ່ຂໍ້ນໍາ ພໍແມ່ເດັກຜູ້ລະໜ່ວຍ. ເພື່ອເອົາມາເປັນອາຫານຂອງເດັກຝຳຕາເວັນທ່ຽງ ຫ້າວຄໍາຖອຍ ກໍ່ປ້ອນເຂົ້າເດັກ ຄັກຜູ້ໄດ້ໃຫ້ ຫ້າວ

ຄໍາຖອຍ ກໍເອົາໄປສຽບໃລ້ຫຼັກຮົວ ແລ້ວເອົາໝາກໄຂ່ ໄສ່ກໍາມີຂອງດັກບາງຄົນບໍ່ໃຫ້ ທ້າວກໍເອົາມີດສຽບຫຼັງ ແລ້ວແບ
ໄວ້ຢູ່ເທິງຫຼັງຄາເຮືອນພໍຕາເວັນຄ້າຍຄໍ່າ ພໍແມ່ດັກກໍ່ພາກັນມາຮັບເອົາລຸກຂອງຕົນ ພໍມາເຖິງເຮືອນປະກິດວ່າ : ເຫັນລູກ
ຕົນຢູ່ເທິງຫຼັງຄາເຮືອນ ແລະ ຢູ່ຫຼັກຮົວ ພໍແມ່ດັກກໍ່ເກີດຄວາມປາກຮ້າຍທີ່ເຫັນລຸກຂອງຕົນເປັນແບບນັ້ນ ພໍແມ່ຂອງ
ດັກຈຶ່ງເອົາມີດເອົາງ່າວ ແລະພ້ໄລ່ເຫັນ ທ້າວຄໍາຖອຍ ມີຄວາມຢ່ານກົວຫລາຍຈຶ່ງເອົາກະບຸງຂຶ້ນທີ່ເລີ່ມ
ຂຶ້ນເທິງເຮືອນພໍມ່ອຊາວບ້ານເຫັນກໍ່ນຳຂຶ້ນໄປລາວກໍ່ຖົ່ມກະບຸງຂຶ້ນທີ່ເລີ່ມໃສ່ແລ້ວລາວກໍ່ໂດດເຮືອນໄປຊາວບ້ານກໍ່ເຊົາ
ນຳໃນທີ່ສຸດທ້າວ ກໍ່ເດີນທາງໄປດ້ວຍຄວາມປອດໄພ.

(ຈິບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານອັດສະຈັນ
- ຄວາມໝາຍ: ຄວາມໂຫດຮ້າຍຂອງ ກໍາຖອຍ ບໍ່ມີມະນຸດສະຫຳ ຂ້າດັກນັ້ນອຍ ຄວນໄດ້ຮັບໂທດກໍາ!
ຜູ້ເປັນພໍແມ່ ບໍ່ຄວນມັກງ່າຍ ແລະ ໄວວາງໃຈກັບຄົນບໍ່ດີ!

ນິຫານເລື່ອງນີ້ສະແດງເຖິງຄວາມມັກງ່າຍ ແລະ ໄວວາງໃຈຂອງຊາວບ້ານ
ນິຫານເລື່ອງນີ້ເວົ້າເຖິງຄວາມໂຫດຮ້າຍຂອງທ້າວ ກໍາຖອຍ.

- ຊື່ຜູ້ເລົ່າ: ທ້າວສິມເພັດ ທຶນະໂພ ອາຍຸ 35ປີ ບ້ານໂພນສະຫວ່າງເມືອງ ຄັນທະບູລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ
- ຜູ້ເກັບກໍາ: ນາງ ເກດແກ້ວ ລາດຊະວົງ ວັນທີ 18/2/2005.

109. ເລື່ອງ: ຄົນປ່າຂາຍນຳເຜິ່ງ

(The forest dweller sold honey)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີເມືອງຫົ່ງ ຂຶ້ວ່າ: ບຸຮັນຕະບູຮີ ມີຜູ້ປົກຄອງ ຂຶ້ວ່າ : ບຸຮັນຕະຣາຊ ມີຄົນປ່າຜູ້ນຳເຜິ່ງບໍ່ເດີນເຂົ້າເມືອງ
ຈັກເຫຼືອມື້ນິ້ງລາວໄດ້ແບກໄຫນ້າເຜິ່ງເຂົ້າມາຂາຍໃນເມືອງພໍກາຍມາກໍໄດ້ຍືນສຽງຊ້າງ ມ໏ ແລະ ສຽງເສບຄ້ອງກອງ ສະ
ຫັ້ນຫວັນໄຫວຂຶ້ນ ຄົນປ່າຜູ້ນຳກໍ່ຕົກໃຈເລີຍຮັດໄຫນ້າເຜິ່ງຫຼຸດຈາກບໍາຕົກລົງແຕກ ແລ້ວກໍ່ເລີຍຝ້າວແລ່ນໜີໄປ ແມ່ງ
ວັນທັງຫລາຍໄດ້ກັນນຳເຜິ່ງກໍ່ພາກັນບິນມາຕອມ. ແມ່ງມູມເຫັນແມ່ງວັນຕອມນຳເຜິ່ງແມ່ງມູມກໍ່ມາກັນແມ່ງວັນທັນໃດ
ນັ້ນຂີ້ຈົງມເຫັນແມ່ງມູມກໍ່ໄລ່ກິນແມ່ງມູມແມ່ວໂຕນິ້ງເຫັນຂີ້ຈົງມກໍ່ມາໄລ່ກິນຂີ້ຈົງມທັນໃດນັ້ນໜ້າເຫັນແມ່ວໜາກໍ່ເຕັ້ນ
ຄາບຄໍແວໂຕນັ້ນຈົນຕາຍ. ຝ່າຍເຈົ້າຂອງແມ່ວເຫັນດັ່ງນັ້ນກໍ່ຄົດ ເຊິ່ນມີຄົນມາຕົກມາຈົນຕາຍ. ເຈົ້າຂອງໝາເຫັນກໍ່ໂດດ
ເຂົ້າມາຕົກເຈົ້າຂອງແມ່ວພວມເຈົ້າຂອງສັດທັງສອງຕົກກັນຢູ່ນັ້ນພວກພັ້ນ ແລະ ຊາວບ້ານທີ່ຢູ່ໃກ້ກໍ່ປຸ່ມກັນແລ່ນເຂົ້າມາເພື່ອ
ຈະຫ້າມ ຝ່າຍທະຫານເຫັນແນວນັ້ນກໍ່ຄົດວ່າເຂົ້າຈະມາທໍາຮ້າຍຕົນ ຈຶ່ງຕໍ່ສູ່ ແລະ ຂ້າພວກຊາວບ້ານຕາຍຫລາຍຄົນ ພວກ
ຊາວບ້ານຊາວເມືອງເຫັນພື້ນອ່າງຕົນເອງຕາຍກໍ່ປຸ່ມກັນເຂົ້າມາຕົກພວກທະຫານລົ້ມຕາຍ ເປັນຈຳນວນຫຼາຍຈັກສຽງຮ້ອງ
ໃຫ້ດັງພິດຂຶ້ນ ເຈົ້າປົກຄອງເມືອງໄດ້ຍືນກໍ່ອອກມາເບິ່ງພວກຊາວເມືອງເມື່ອພວກຊາວເມືອງເຫັນຜູ້ປົກຄອງກໍ່ເຂົ້າໄປຫາ
ເພື່ອທຸນໃຫ້ຮູ້ແລະພິຈາລະນາຫາຕົ້ນເຫດຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງເມືອງ ເຫັນຊາວເມືອງຖືອາວຸດ ແລະ ໄມ້ຄົນແລ່ນເຂົ້າມາຫາກໍ່
ຄົດວ່າພວກເຂົ້າເປັນກະບົດຈະມາທໍາຮ້າຍຕົນ ຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເສັນອອກຮົບພວກຊາວເມືອງເຫັນເຫດການກັບກາຍເປັນແນວ
ນັ້ນກໍ່ຈໍາໃຈສູ່ກໍ່ເກີດເປັນສັດຖຸກັນຢາງໃຫຍ່ຫຼວງທັງສອງກໍ່ສອງຝ່າຍລື້ມຕາຍລົງເປັນຈຳນວນຫລາຍ ເມືອງທີ່ເຄີຍສຸກສໍາ
ລານຈຶ່ງຈົບຫາຍເສຍ ໄປໃນປາງນັ້ນ.

(ຈິບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານອັດສະຈັນ
- ຄວາມໝາຍ: ມີສະຕິລະວັງຕົວ ຢ່າມີວເຊື້ອຄົນອື່ນທີ່ແປກໜ້າ !
ຮັ້ງຈັກພິຈາລະນາ ບໍ່ເມີແຕ່ຢ່ານກົວຄືຜູ້ປົກຄອງເດັກ !

ນິຫານເລື່ອງນີ້ມັນຕົກເຕືອນໃຫ້ຄົນເຮົາຮູ້ໜ້າຮູ້ທາລັງມີສະຕິ
ນິຫານນີ້ກໍ່ຢັ້ງສ້າງສອນໃຫ້ຄົນເຮົາຮູ້ຈັກພິຈາລະນາ ບໍ່ເມີແຕ່ຢ້ານກົວ ຄືກັບຜູ້ປຶກຄອງ.

ວັນທີ 18/2/2005

- ຊື່ຜູ້ເລົ່າ: ທ້າວ ຕ້ອຍ ອາຍຸ 38 ປີ ບ້ານ ໂຄກ ເມືອງ ອຸທຸມພອນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ
- ຜູ້ເວັບກຳ: ນາງ ເກດແກ້ວ ລາດຊະວົງ

110. ເລື່ອງ: ນາຍພານ,ນິກ ກັບ ຖູ້ເຫຼົາ

(The hunter, the bird and the cobra)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ຍິ່ຕົ້ນໜຶ່ງ ຢູ່ແຄນນີ້ມີນິກແຂກເຕົ້າຕົວໜຶ່ງອາໄສເຮັດຮັງຢູ່ກ້ອງໂກນໄມ້ ແລະ ຢູ່ກ້ອງຕົ້ນໄມ້ມີໂພນປວກໜ່ວຍໜຶ່ງມີງູ້ເຫຼົາຕົວໜຶ່ງອາໄສຢູ່ໂພນນັ້ນ ແລະ ເປັນສະຫາຍກັບນິກແຂກເຕົ້າມາດິນນານແລ້ວ ມີມື້ໜຶ່ງ ນາຍພານນິກໄປຫາຄ້ອງນິກກາຍມາຫາງນັ້ນ ໄດ້ຍິນສຽງລຸກນິກແຂກເຕົ້າຢູ່ໃນໂກນໄມ້ຕົ້ນນັ້ນລາວຈຶ່ງຄືດວ່າ: ມີນີ້ຄໍ່ແລ້ວມີອື່ນກ່ອນຈະມາເອົາມັນ ຄິດທໍ່ນີ້ແລ້ວກໍ່ເລີຍເມືອບ້ານ. ຝ່າຍນິກແຂກເຕົ້າມີພະຫຍາສັງເກດຮູ້ອາການຂອງ ນາຍພານແລ້ວກໍ່ມາປຶກສາກັບຢູ່ສ່ວງເອີຍນາຍພານມາເຫັນລຸກຂອງເຮົາຢູ່ທີ່ໂກນໄມ້ນີ້ແລ້ວ. ມີອື່ນມັນຄົງກັບມາແມ່ນອນ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອມັນມາສ່ວງຈຶ່ງຕອດມັນເສຍ ຖູ້ເຫຼົາຕອບວ່າ : ຂ້ອຍອອກມາບ່ອນແປນບໍ່ໄດ້ຢ້ານມັນເຫັນໂຕຂ້ອຍ ເພາະຖ້າ ມັນເຫັນມັນຄົງຂ້າຂ້ອຍກ່ອນ ນິກແຂກກ່າວວ່າ ຖ້າດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະເຮັດແນວໃດໃຫ້ມັນຈິກຮູ້ຂອງສ່ວງໃຫ້ໄດ້ ແລ້ວສ່ວງ ຈຶ່ງຕອດມັນ. ເມື່ອສອງສະຫາຍເຈລະຈາຕົກລົງກັນແລ້ວກໍ່ກັບໄປບ່ອນໃຜບ່ອນລາວ ມີຕໍ່ມານາຍພານໄປຄ້ອງນິກຢູ່ບ່ອນ ອື່ນໄດ້ແລ້ວຈຶ່ງມາ ແລະ ເອົາລຸກນິກແຂກເຕົ້ານັ້ນອີກ. ນິກແຂກເຕົ້າຜູ້ເປັນແມ່ເວົ້ານາຍພານວ່າ: ຂໍທ່ານຢ່າເອົາລຸກຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ເພາະລຸກຂອງຂ້ານ້ອຍຢັ້ງອ້ຍຫລາຍບໍ່ພໍອມທ້ອງຂອງທ່ານ ນາຍພານ ຕອບວ່າ : ດຸລານິກແຂກກູ່ບໍ່ໄດ້ປະສົງ ເອົາລຸກຂອງມີໄປກິນດອກ. ແຕ່ກຸຈະເອົາລຸກຂອງມີໄປຂະຍເພື່ອໄດ້ເງິນໄດ້ຄໍາທ່ານັ້ນ ນິກແຂກໄຫວວອນວ່າ : ຖ້າທ່ານ ພາກໄດ້ເງິນຄໍາຂ້ານ້ອຍຈະບອກຂຸມເງິນຄໍາໃຫ້ຂໍແຕ່ຢ່າເອົາລຸກຂອງຂ້ານ້ອຍໄປ ນາຍພານຕາຕີຈຶ່ງຟ້າວາມວ່າ: ຢູ່ໃສ ຈຶ່ງ ບອກມາຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນລຸກຂອງມີງຕາຍ ນິກແຂກຕອບຟັງວ່ອນນາຍພານຄືວ່າ : ແຕ່ກ່ອນກີ້ໂຈນຄົນໜຶ່ງໄປລັກເງິນຄໍາໄດ້ ຫລາຍແລ້ວເອົາມັງໄວ້ທີ່ໂພນປວກນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ມາເຫັງແລ້ວໄດ້ຮູ້ເຫັນເຫດການຂອງໂຈນຄົນນັ້ນແຕ່ງວົວນີ້ໂຈນ ຄົນນັ້ນຕາຍແລ້ວທ່ານຈຶ່ງໄປຈິກເອົາເງິນຄໍາທໍ່ຢູ່ໃນຮູ້ນັ້ນ ເມື່ອນາຍພານໄດ້ຍິນກໍ່ຟ້າວາງຖືງລຸກນິກໄວ້ແລ້ວຈິກລົງໄປໃນ ຮູ່ເຫຼົາເລີຍຖືກງູ້ເຫຼົາຕອດຕາຍ.

(ຈີບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານອັດສະຈັນ
- ຄວາມໝາຍ: ບໍ່ໄລບມາກໄລພາຈົນເກີນໄປ ຈະພາໃຫ້ຕົນເອງພົບກັບຈຸດຈົບທີ່ບໍ່ດີ!
ຄວາມຮັກແງງ ຄວາມສາມັກຄື ຄວາມສະຫຼາດຂອງນິກແຂກເຕົ້າ!

ນິຫານເລື່ອງນີ້. ແມ່ນສ້າງສອນໃຫ້ຄົນເຮົາບໍ່ໄລບມາກໄລພາຈົນເກີນໄປຈະພາໃຫ້ຕົນເອງພົບກັບຈຸດຈົບທີ່ບໍ່ດີ.
ນິຫານເລື່ອງນີ້ ຍັງເວົ້າເຖິງຄວາມແງງ ແລະ ຄວາມສາມັກຄື ຄວາມສະຫຼາດຂອງນິກແຂກເຕົ້າ.

- ຊື່ຜູ້ເລົ່າ : ທ້າວ ເກດສະຫາ ອາຍຸ 24 ປີ ບ້ານ ນາຍົມ ວິລະບຸລີ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

111. ເລື່ອງ: ເບື່ອເຫັດ

(Poisined with mushrooms)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີອ້າຍນ້ອງສອງຄົນເຂົ້າເຮົາຮັກແງງກັນໄປໃສກ່າໄປນາກັນຕະຫຼອດມີມື້ນຶ່ງຜູ້ອ້າຍເລີຍຖາມນ້ອງວ່າ : ນ້ອຍໄປຫາເຫັດແລ້ວທັງສອງກໍ່ພາກັນຢ່າງອອກຈາກເຮືອນໄປມຸ່ງໜ້າໄປສຸດິງໃຫຍ່ແຫ່ງໜຶ່ງ ເຊົາທັງສອງໄດ້ເລະລຽບຕາມແຄມຫ້ວຍຈົນອິດເມື່ອຍແຕ່ບໍ່ເຫັນເຫັດພໍດອກ ໃນຂະນະນັ້ນຜູ້ເປັນນ້ອງເລີຍເຫັນເຫັດອກໜຶ່ງທີ່ກໍາລັງພື້ນຂຶ້ນໃກ້ກໍໄຟ່ ລາວເລີຍທັງຂຶ້ນວ່າ ເຫັດອກໃຫຍ່ອ໌ຫຼືຜູ້ອ້າຍໄດ້ຍືນກໍ່ພ້າວແລ່ນມາເບິ່ງພ້ອມກັບຖາມວ່າ ໃນໃສໃນໃສນ້ອງກໍວ່ານີ້ແດ ປາດໂທ..ດອກໃຫຍ່ແທ້. ນ້ອງຈຶ່ງຖາມອ້າຍວ່າມັນແມ່ນເຫັດຫຍັງອ້າຍກິນໄດ້ຢູ່ບໍ່ ນ້ອງຖາມອ້າຍຈຶ່ງຕອບນ້ອງວ່າ : ບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນເຫັດຫຍັງຄື ມາດອກໃຫຍ່ ແລະມີຮອຍແຕກເທິບແນວນີ້ພວກເຂົາຖາມກັນໄປຖາມກັນມາກໍເລີຍຕິກລົງກັນເອົາເຫັນນັ້ນເມື່ອໃຫ້ແມ່ເບິ່ງ.ພໍມາຮອດເຮືອນຜູ້ເປັນນ້ອງຈຶ່ງຮອງໃຫ້ແມ່ມາເບິ່ງແມ່ຜູ້ກໍາລັງມຽນເຮືອນກໍ່ພ້າລົງມາເບິ່ງພ້ອມທັງຖາມລູກວ່າ : ນ້ອຍເອີຍ ຮອງຫຍັງເລຸກຄົກເປັນຕາຕົ້ນຕົກໃຈເຫັນລູກໄດ້ເຫັດອກໃຫຍ່ໄດ້ແມ່ລາວຈຶ່ງງວາກໄປເບິ່ງປາດໂທ ເຫັດຫຼັງແຕກ ພວກລູກໄປເອົາຢູ່ໃສ ຝ່າຍລູກວ່າຕອບ: ຢູ່ດີໃຫຍ່ພຸ່ນແດ ລູກພາກັນໄປຫາອາບນ້າອາບໃນສາແມ່ຊີແຕ່ງກິນໄວ້ຖ້າເຂົາທັງສອງກໍ່ພາກັນໄປອາບນ້າຝ່າຍແມ່ກໍເອົາເຫັດທີ່ລູກຫາມານັ້ນໄປຮັດໄວ້ຖ້າລູກ..ພາຍຫຼັງອາບນ້າເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວກໍ່ພາກັນຂຶ້ນມານັ້ນຫຼັ້ນໃຕ້ຮື່ມໄມ້ ທາງແມ່ຈຶ່ງຮອງລູກວ່າຂຶ້ນມາເດີລູກເອີຍ.ສອງອ້າຍນ້ອງກໍ່ຂຶ້ນໄປກິນຜູ້ເປັນນ້ອງຈຶ່ງຖາມແມ່ວ່າ ພໍໃບໃສແມ່ຄີຍັງບໍ່ເຫັນມາແມ່ຕອບວ່າ:ພໍເຈົ້າເຂົ້າໃນເມືອງໃຫ້ລູກພາກັນກິນກ່ອນໂລດເດີແມ່ກໍ່ບໍ່ເຫັນຢາກຈາກນັ້ນເຂົາທັງສອງກໍ່ພາກັນກິນລົມກັນໄປນໍາ.. ທັງຈາກມັງຽນພາເຂົ້າໝົດແລ້ວກໍ່ພາກັນໄປນັ້ນອນຫຼັ້ນຜູ້ຮື່ມໄມ້ໃນຂະນະນັ້ນນ້ອງກໍ່ຈົ່ມວ່າ: ນ້ອງວິນຫົວ ປວດຮາກ ຫັນໃຈຝຶດແນວໄດ້ບໍ່ຮູ້ອ້າຍ ອ້າຍກໍເປັນແບບດຽວກັບນ້ອງເຂົາຖາມເບິ່ງອາການກັນເຫົ່າໄດ້ຢູ່ເມື່ອຍລົງເລື້ອຍໆ ແລ້ວນ້ອງຈຶ່ງລົງໄປກັ້ງເກືອກກັບຂັ້ດິນ ລົລາກລົລືເລືອອ້າຍເຫັນກໍ່ເອົາຄົກັນເຂົາພາກັນຊະເດັ່ນຖົມກັນແລ້ວກໍ່ອນເສີຍຜູ້ຄືບໍ່ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ. ຈາກນັ້ນພໍກໍ່ກັບມາຈຶ່ງຮອງວ່າລູກເຂີຍເອົານັ້ນມາໃຫ້ພໍກິນແນ່ ພໍນັ້ນຖ້າເທິງເຕີບແຕ່ບໍ່ເຫັນໃຜລົງມາຈຶ່ງຈົ່ມວ່າ ບະ ດັກນ້ອຍນີ້ເຂົ້າໄປໃສໝົດລາວກໍ່ຂຶ້ນໄປເທິງເຮືອນກໍ່ບໍ່ເຫັນໃຜ ລາວລົງມາຈຶ່ງແນ່ມໄປເຫັນລູກຊາຍທັງສອງອນປູ້ຂັ້ດິນ ພ້ອມທັງຮອງວ່າ : ສູຄົພາກັນນອນເກືອກຂັ້ດິນເຫັນບໍ່ລູກຈຶ່ງຕອບວ່າ : ບໍ່ຮູ້ວ່າລູກກັບອ້າຍເປັນຫຍັງ ວິນຫົວປວດຮາກຫັນໃຈບໍ່ປາກອກຈຶ່ງລົງມານນອນປູ້ນີ້ຄືວ່າສີໄຄແນ່ ຝ່າຍພໍກໍ່ເວົ້ວວ່າ : ສູພາກັນກິນຫຍັງລູກຜູ້ນ້ອຍຈຶ່ງຕອບລູກກິນເຂົ້າກັບໝົດເຫັນຄັນຊັ້ນບໍ່ແມ່ນສູເປື່ອເຫັດອັນນັ້ນບໍ.. + ນິທານເລື່ອງນີ້ຈັດຜູ້ໃນປະເພດນິທານພື້ນເມືອງ.

- ປະເພດນິທານ: ນິທານ ລາວບຸຮານ

-ຄວາມໝາຍ: ກິນມ້າງ ບໍ່ຄະລຳ ເບິ່ງຫ້ອງ !

112.ເລື່ອງ: ທຳດີໄດ້ດີ ທຳຊື່ວໄດ້ຊົ່ວ

(Do good thing get good thing,do bad thing get bad thing)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີຄອບຄົວເສດຖືຄົນໜຶ່ງມີລູກຊາຍສອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງເປັນອ້າຍເປັນຄົນເຫັນແກ່ຕົວໄລບມາກໂລພາຜູ້ເປັນນ້ອງພັດເປັນຄົນດີມີນ້າໃຈເມຕາຢູ່ມາບໍ່ດົນພໍກໍ່ໄດ້ລົ້ມປ່ວຍ.ກ່ອນຈະຕາຍໄປຝ່ໄດ້ແບ່ງຊັບສິນບັດໃຫ້ເຫົ່າກັນແລ້ວພໍກໍ່ຕາຍໄປຢູ່ມາຫຼາຍປີ ອ້າຍກໍ່ໃຫຍ່ເປັນປ່າວແລ້ວກໍ່ໄປແຕງງານຢູ່ປອນອື່ນແລ້ວອ້າຍກໍ່ຂໍເອົາຊັບສິນບັດຂອງນ້ອງ

ຈົນໝົດເພື່ອໄປແຕ່ງງານນັ້ງກໍ່ເອີໃຫ້ໝົດ ຫຼາຍປີຜ່ານໄປນ້ອງຊາຍໄດ້ຍິນວ່າອ້າຍລໍ້ລວຍ ແລະ ຜູ້ເປັນນັ້ງອຸ່ນຊາຍກໍໄດ້ ຄິດຮອດຜູ້ເປັນອ້າຍຈຶ່ງປ່ຽນປາມ ແຕ່ກໍ່ເຖິກອ້າຍປະຕິເສດວ່າບໍ່ເຄີຍມີນ້ອງຊາຍແລ້ວກໍ່ແຕ່ງໃຫ້ຄົນໃຊ້ໄລ້ນັ້ງໝົງຈາກ ເຮືອນຜູ້ເປັນນັ້ງຊາຍເສຍໃຈຫຼາຍຈຶ່ງຮ້ອງໃຫ້ ແລ້ວເດີນຂັດເຊພະເມຈອນໄປຕາມໃຈ ແຕ່ບໍ່ຈົນໄປພິບພໍ່ຄ້າຜູ້ນິ້ງທີ່ ແລ້ນໝືປົບຕາຍທີ່ຖືກໂຈນບຸນເຄື່ອງແລ້ວທ້າວຫຼາ ກໍ່ຊ່ວຍພໍ່ຄ້າຄົນນັ້ງຈຶ່ງເອົາທ້າວຫຼາເມືອເຮືອນນຳແລ້ວກໍ່ຢັກລູກສາວ ໃຫ້ພ້ອມທັງໃຫ້ທ້າວຫຼາເປັນທົ່ວໜ້າຄອບຄົວ ຢູ່ຕໍ່ມາຫຼາຍປີທ້າວຫຼາກໍ່ລໍ້ລວຍຂຶ້ນຜູ້ເປັນອ້າປໄດ້ຍິນຂ່າວກໍ່ງວັບນັ້ງຊາຍວ່າລໍ້ລວຍກໍ່ຄິດອິດສາຈຶ່ງມາປ່ຽນປາມເບິ່ງແລ້ວຊວນວ່າ:ຫຼົ້າເອີຍໄປຄ້າກັບອ້າຍນ້ອງຊາຍກໍ່ຕິກລົງພໍໄປຖິ່ງດົງໃຫຍ່ ແຫ່ງໜຶ່ງຜູ້ເປັນນັ້ງພັດປາກກົນເຂົ້າອ້າຍພັດບໍ່ໃຫ້ກົນໄດ້ເວົ້ວ່າ ຄັນປາກເຂົ້າຕ້ອງຈະຕາທັງສອງໜ່ວຍຈຶ່ງໃຫ້ກົນແຕ່ສຸດທ້າຍຜູ້ເປັນນັ້ງກໍ່ຈະຕາທັງສອງໜ່ວຍອອກ. ແລ້ວປະໄວ້ຢູ່ໃນດົງແລ້ວຜູ້ເປັນອ້າຍກໍ່ກັບມາບ້ານປ່ອຍໃຫ້ນ້ອງຕາບອດຢູ່ໃນປ່າຄົນດຽວ ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນພະລືສີເຫັນຈຶ່ງສົງສານ ແລະ ເສດໃຫ້ຕາທັງສອງເບື້ອງດີເປັນປົກກະຕິແລ້ວມອບເງິນຄຳໃຫ້ຫຼວງຫຼາຍ ພໍມາຕາມທາງຜູ້ເປັນອ້າຍເຫັນນັ້ງຫາບເງິນຫາບຄຳຈຶ່ງເຂົ້າໄປຖາມນັ້ງ ນັ້ງຊາຍກໍ່ເລີຍເວົ້ວ່າໃຫ້ຈະຕາທັງສອງເບື້ອງແລ້ວເດີນເຂົ້າໄປໃນປ່າໃຫຍ່ດົງຕິບໜາທີ່ທ້າວຫຼາຢູ້ຜູ້ເປັນອ້າຍກໍ່ປະຕິບັດຕາມເພື່ອປາກໄດ້ຊັບສິນບັດແຕ່ພື້ນເດີນໄປເຂົ້າໃນປ່າ ມາພະລືສີເຫັນຈຶ່ງໄລ່ຂີບ ຜູ້ເປັນອ້າຍຫຼາດ້າທັງປ້ອຍ ແຕ່ສຸດທ້າຍ ມາຂອງພະລືສີກໍ່ຂີບຕາຍ

ດ້ວຍຄວາມໄລບມາກໄລພາຂອງອ້າຍທີ່ກະທຳກໍ່ນັ້ງ

(ຈົບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານ ລາວບຸຮານ
- ຄວາມໝາຍ: ຄວາມໄລບມາກໄລພາ ຄວາມອິດສາຮິດສະຍາ ບັງບຽດຄົນອື່ນ ຍ່ອມມີໂທດເຖິງຕາຍໄດ້!

113. ເລື່ອງ: ຄົນຂີ້ຕີ

(The stingy man)

ໃນບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງມີສ່ຽວຄຸ້ມື່ງທີ່ເປັນສ່ຽວຮັກສ່ຽວແພງກັນແຕ່ວ່າສ່ຽວຄົນໜຶ່ງເປັນຄົນຂີ້ຕີທີ່ສຸດແຕ່ວ່າສ່ຽວຄົນໜຶ່ງ ພັດເປັນຄົນບໍ່ຂີ້ຕີໃນດົງແຫ່ງໜຶ່ງມີສັດຫຼາຍຊະນິດ ສອງສ່ຽວລີຍຊວນກັນໄປທາຍີ່ງສັດປ່າສອງຄົນຜ່ານໄປ ສອງສ່ຽວອນໃນປ່າສ່ຽວຜູ້ຂີ້ຕີທີ່ຊໍາພັດໄດ້ສັດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແຕ່ສ່ຽວບໍ່ຂີ້ຕີພັດບໍ່ໄດ້ສັດຈັກໂຕ ສ່ຽວບໍ່ຂີ້ຕີເລີຍຂໍ່ສັດນຳ ແຕ່ສ່ຽວຜູ້ຂີ້ຕີບໍ່ໃຫ້ຈັກໂຕສອງສ່ຽວກໍ່ພາກັນກັບມາບ້ານ ໃນເວລາທີ່ເດີນທາງຢູ່ນັ້ນມີໃຫຍ່ໂຕໜຶ່ງຢາກກົນເຂັ້ນສັດທີ່ຫາບຢູ່ນັ້ນກໍ່ເລີຍໂດມາຂົບສ່ຽວຜູ້ຂີ້ຕີພົມທັງກົນເຂົ້າເທື່ອລະຫັ້ອຍ ຈົນຍັງເຫຼືອແຕ່ລີຍຮ້ອງໃຫ້ສ່ຽວຊ່ວຍ ແລະ ເວົ້ວ່າ ຕ້າຂ້າງໆໂຕນີ້ໄດ້ຈະໃຫ້ທາງງູ້ຕັນ ມາຊ່ວຍແດ່ ແຕ່ສຸດທ້າຍສ່ຽວກໍ່ບໍ່ຊ່ວຍສ່ຽວຜູ້ຂີ້ຕີກໍ່ຕາຍງຸກົນດ້ວຍຄວາມຂີ້ຕີ

(ຈົບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານ ລາວບຸຮານ
- ຄວາມໝາຍ: ຊື່ກົນບໍ່ໝົດ ຄິດກົນບໍ່ໝານ!

- ໂຮມໂດຍ: ທ້າວ ທາດສະພອນ
- ຜູ້ເລົ່າເລື່ອງ: ທ້າວສະຫງົບ ເຂັ້ມສີລີ

114. ເລື່ອງ: ສາມສ່ຽວບໍ່ຍອມສະຍປະບ

(The three friends didn't want to take disadvantage)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີຫຼຸ້ມ້ານແຫ່ງໜຶ່ງມີສາມສ່ຽວແຕ່ລະຄົນສາມສ່ຽວພາກັນຂໍລົດຖືບໄປຫຼິ້ນຕາມທາງທຸກໆຄົນ, ຄົນຕໍ່ມາສາມສ່ຽວກໍ່ພາກັນຂໍລົດຖືບໄປຫຼິ້ນຕາມທາງຄົນເກົ່າ. ແຕ່ບັງເອີນສ່ຽວຜູ້ທີ່ຫຶ່ງພັດຫຼວງວເຫັນກອງຂໍຄວາຍຢູ່ແຄມທາງລາວຄົດໃນໃຈວ່າ : ແມ່ນໝວກລາວເລີຍ ຈອດລົດລົງໄປຈັບເອົາພັດແມ່ນຂໍຄວາຍ ລາວເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າໄອຍໝວກປະກອບຍັ່ງເອົາດອກ. ພົດສ່ຽວຜູ້ທີ່ສອງພັດໄດ້ຍິນລາວເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ໄອຍ ໝວກປະກອບຍັ່ງເຊີເອົາເມືອຕາກ, ລາວກໍ່ຈອດລົດລົງໄປຈັບເອົາພັດແມ່ນຂໍຄວາຍລາວເລີຍເວົ້າວ່າ: ໄອຍຫັງປະກອບຍັ່ງຂາດຂ້ອຍບໍ່ເອົາດອກພົດສ່ຽວທີ່ສາມພັດໄດ້ຍິນອີກລາວເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ປະກປະຊີເອົາຂາດກະຊີເອົາພື້ນຂໍລົດມາຮອດລາວກໍ່ຈອດລົດລົງໄປຈັບເອົາໜີດແຮງພັດແມ່ນຂໍຄວາຍເຕັມຝາມລາວເລີຍເວົ້າວ່າ: ໄອຍ ຂາດກະປະກອບຍັ່ງຂ້ອຍກະບໍ່ເອົາດອກ.

(ຈົບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານຊວນຫົວ

- ຄວາມໝາຍ: ມີຄວາມສະຫຼຸດເວົ້າ ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດຕາມ! ຈິກຫ້າ ລ້າງສີບ!

- ໂຮມໂດຍ: ນ ພະນິມພອນ
- ຜູ້ເລົ່າເລື່ອງ: ແມ່ເຖົ້າໃບ ອາຍຸ 56 ປີ

115. ເລື່ອງ: ເອົາຜົວບັງ

(The caterpillar husband)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີຜົວເມຍຄຸ້ມໍ່ພວກເຂົາມີລູກສາວຢູ່ສອງຄົນຜູ້ເປັນເອື້ອຍປາກເອົາແຕ່ໃຈ ແລະ ເອົາລັດເອົາປະບຜູ້ເປັນນ້ອງຢູ່ເລື່ອຍໆ ມີມື້ໜຶ່ງ ສອງຄົນນ້ອງເອື້ອຍໄດ້ໄປສະຍຫຍໍາເຊົ້າໄຮ່ແຕ່ເຊົ້າໆຈົນສວາຍຈົນອິດຈົນເມື່ອຍເລີຍພາກັນນັ່ງເຊົ້າເມື່ອຍເອົາແຮງ ແລະ ພາກັນລົມກັນຫຼັ້ນຜູ້ເປັນເອື້ອຍເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ຖ້າມີໃຜມາສະຍຫຍໍາຊ່ວຍໃຫ້ແລ້ວພາຍໃນວັນນີ້ຊີຍອມເປັນເມຍບໍ່ວ່າໃຜຜູ້ນັ້ນຈະເປັນຫຍັງກໍ່ສ່າງ ບັງເອີນພະຍາບັງເລີຍໄດ້ຍິນເລີຍເລືອເຊົ້າມາຫາພວກເຂົາແລະເວົ້າຂຶ້ນວ່າ : ພວກເຈົ້າເວົ້າແທ້ບໍ່ຜູ້ເປັນເອື້ອຍເລີຍຕອບວ່າແທ້ຫັນລະ ພະຍາບັງເລີຍໄດ້ຍິນເລີຍເລືອເຊົ້າມາຫາພວກເຂົາແລະເວົ້າຂຶ້ນວ່າ : ພວກເຈົ້າແທ້ບໍ່ຜູ້ເປັນເອື້ອຍເລີຍຕອບວ່າແທ້ຫັນລະ ພະຍາບັງເລີຍໄດ້ຍິນເລີຍເລືອເຊົ້າມາຫາພວກເຂົາແລະເວົ້າຂຶ້ນວ່າ : ພວກເຈົ້າແທ້ບໍ່ຜູ້ເປັນເອື້ອຍກໍ່ຮັບປາກອີກ ເມື່ອໄດ້ຍິນຄໍາຮັບປາກພະຍາບັງບໍ່ລຳຊ້າມັນຝ້າວເກືອກກັ້ງໄປມາຕາມກາງໄຮ້ພືບຕາງດຽວກໍ່ຫັນວ່າຫຍໍາໃນກາງໄຮ້ບໍ່ມີພຽງແຕ່ສັ້ນໜຶ່ງ ພວກເຂົາເຕີກາໃຈ ແລະ ຄົດຢ້ານພະຍະບໍ່ມີໃຜຕ້ອງການຈະເອົາ ພວກເຂົາຖຽງກັນໄປມາດິນເຕີບນາງຫລ້າຜູ້ເປັນນ້ອງເລີຍຕົກເປັນຝ່າຍຮັບພະຍະບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະເອື້ອຍໄດ້ ຈາກນັ້ນຜູ້ເປັນເອື້ອຍກໍ່ກັບເຂົ້າໄປໃນບ້ານ ສ່ວນຜູ້ນັ້ນອຸ່ນຕົ້ງຖຸຍ່າທີ່ນັ້ນກັບພະຍາບັງ ເລີຍມີມື້ໜຶ່ງເປັນຄໍາຄົນຂອງເດືອນເພັ່ງ 15 ຄໍາເກີດມີຝ້າລົມຝົນຕົກນາງຫຫຼາໄດ້ນອນຫຼັບສະໜິດ ສ່ວນພະຍາບັງກໍ່ໄດ້ກັບກາຍມາເປັນຄົນ ແລ້ວເຂົ້າໄປຫາເມຍນາງຫຼັກໃຈລູກຂຶ້ນໝົດແຮງແລ້ວທາມຊາຍຄົນນັ້ນວ່າ: ເຈົ້າເປັນໃຜມາແຕ່ໃສ ເຈົ້າມາຮັດຫຍັງຢູ່ນີ້, ເຈົ້າຈະຮັດຫຍັງໃຫ້ຂ້ອຍ, ເຈົ້າອອກໄປຈາກເຮືອນຂອງຂ້ອຍດຽວນິ້ນາງຫຼັງເວົ້າຫຼັງຢ້ານ ຊາວໜຸ່ມຄົນນັ້ນເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າຂ້ອຍກໍ່ເປັນຜົວເຈົ້າຫັນແລ້ວຂ້ອຍຢູ່ນີ້ມາແຕ່ດິນນານແລ້ວ ນາງຫຼັກຕອບວ່າ : ບໍ່ແມ່ນຜົວຂອງຂ້ອຍຜົວຂອງຂ້ອຍເປັນບັງບໍ່ແມ່ນຊາຍໜຸ່ມຮູບງາມແບບເຈົ້າ ເມື່ອຫ້າວໄດ້ຍືນແນວນັ້ນກໍ່ເລີຍຄົດອອກວ່າຈະລອງເບິ່ງໃຈຂອງນາງວ່າຈະບໍລິສຸດພຽງໃດ ຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນເວົ້າປອກໃຫນນາງວ່າ : ເວົ້າຫຼັງ ເຈົ້າເວົ້າຜົວຂອງ ເຈົ້າເປັນບັງຂັ້ນບໍ່ ຄົນບັກງາມໆເອົາຜົວເປັນບັງຂ້ອຍວ່າເຈົ້າມາເອົາກັບຂ້ອຍດີກວ່າມັນຈຶ່ງຈະເໝາະສົມນາງຢູ່ມີຄວາມຢ້ານກົວຂຶ້ນອີກ ແຕ່ນາງກໍ່ຕັ້ງໃຈຕອບຊາຍໜຸ່ມ

ຄົນນັ້ນວ່າຜົວຂອງຂ້ອຍຈະເປັນບັງຫລືເປັນຫຍັງກໍ່ສ່າງຂ້ອຍກໍ່ຈະຮັກ ແລະ ຖະນຸທະໜອມເຂົາຕະຫລອດໄປເຖິງເຊີາຈະເປັນບັງແຕ່ເຂົາກໍ່ເປັນຜົວຂອງຂ້ອຍ ເມື່ອໄດ້ຍືນແນວນັ້ນຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນກໍດີໃຈທີ່ວູ່ມາຢູ່ ແລະເວົ້າກັບນາງວ່າ:ຂ້ອຍດີໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ມີຢູ່ປ່າງເຈົ້າ ນາງຫຼັ້າໄດ້ຍືນແນວນັ້ນກໍແປງໃຈ ແລະຖາມຂຶ້ນວ່າ : ເຈົ້າເປັນໃຜເຈົ້າຄືເວົ້າແບບນີ້ຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນເວົ້າວ່າ : ຫຼັ້າເອີຍ ຂ້ອຍກໍ່ຄືຜົວເຈົ້ານັ້ນແລ້ວແມ່ນຢູ່ ແຕ່ກ່ອນຂ້ອຍເປັນບັງພະທິກຄໍສາບຂອງພະອິນຈຶ່ງເປັນບັງແຕ່ດຽວນີ້ອ້າຍໄດ້ພື້ນຈາກສາບແລ້ວອ້າຍຈຶ່ງກັບຄົນມາເປັນຄົນອີກຄົນເກົ່າ ເມື່ອໄດ້ຍືນແນວນັ້ນນາງຫຼັ້າຈຶ່ງໄດ້ເຊື່ອຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນ ມື້ຕໍ່ມາ ສອງຄົນຜົວເມຍໄດ້ເຂົ້າເມືອບ້ານ ເພື່ອໄປຢາມພໍແມ່ພະບໍ່ໄດ້ເຫັນແຕ່ເຫິງແລ້ວພໍໄປຮອດເຮືອນນາງຫຼັ້າກໍເລື່ອເຫດການຕ່າງໆໃຫ້ພໍ່ແລະແມ່ພັງ ກ່າວເຖິງຜູ້ເປັນເອື້ອຍເມື່ອໄດ້ຍືນທຸກຢ່າງທີ່ມອງເວົ້າໄປກໍ່ຄືດອິດສາລາວຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນປ່າ ແລະ ຫາເອົາບັງມາພື້ນເຮັດຜົວແຕ່ໂທກບໍ່ເຂົ້າຂ້າງ ບັງເອີນໄປເອົາຖິກບັງທີ່ກິນຄົນບັງໄຕນີ້ມັນກໍາລັງກິນອື່ນຢູ່ແລ້ວ ມັນຈຶ່ງອນຢູ່ນາງກໍເລີຍເອົາມັນມາໄດ້ເອົາມາຮອດເຮືອນແລ້ວ ລາວກໍ່ພ້າວເອົາເຂົ້າໄປໄວ້ໃນຫ້ອ່ານອນຂອງນາງ ພໍຮອດທ່ຽງຄົນມັນຮູ້ສຶກຫົວ ແຕ່ມັນໄປມາບໍ່ເຫັນຫຍັງມັນເຫັນແຕ່ນາງຜູ້ເອື້ອຍຂອງນາງຫຼັ້າມັນຈຶ່ງກິນກິນນາງໂລດ ສຸດທ້າຍຜູ້ເປັນເອື້ອຍກໍໄດ້ຕາຍໄປພະທິກບັງກິນ.

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ
- ຄວາມໝາຍ: ເຮັດຈັ່ງເພີ່ນ ແຕ່ຢ່າງເຮັດຈັ່ງເພີ່ນ !

116. ເລື່ອງ: ບໍາ ກັບ ນ້ອງເຂີຍ (Aunt and brother-in-law)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີສອງເອື້ອຍນ້ອງຜູ້ເປັນເອື້ອຍແມ່ນຢັງໂສດ,ເປັນສາວແກ່ຄ້າງບ້ານ ສ່ວນຜູ້ເປັນນ້ອງສາວແມ່ນຫາກໍ່ແຕ່ງງານໃໝ່ເຊິ່ງເອົາຜົວທີ່ຢູ່ບ້ານດຽວກັນ. ທັງສອງຄົນແຕ່ງງານກັນ ຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງມີຄວາມສຸກ ແລະ ຮັກແພງກັນດີ,ຜູ້ເປັນນ້ອງເຂີຍແມ່ນໜໍລໍາປະຈໍາບ້ານ ແລະ ຜູ້ເປັນປໍາກໍ່ເປັນໜໍລໍາເຊັ່ນດຽວກັນ. ຢູ່ມາມື້ນີ້ຜູ້ເປັນປໍາໄດ້ຊວນນ້ອງເຂີຍໄປຫາລໍາຢູ່ຕາມງານບ້ານຕ່າງໆ ຜູ້ເປັນນ້ອງເຂີຍພັດຮັກເມຍ ແລະ ຄິດຮອດເມຍບໍ່ຢ່າກໜີຫ່າງກັນ,ແຕ່ກໍ່ບໍ່ຢ່າກຂຶ້ນໃຈປ້າ ເລີຍຕັດສິນໃຈຕົກລົງໄປກັບປ້າ.

ຕື່ນເຊົ້າມາປໍາກັບນ້ອງເຂີຍກໍ່ພາກນອກເດືອນທາງເພື່ອໄປຫາລໍາ, ໄປລໍາຫຼາຍມີຫຼາຍວັນປໍາກໍ່ບໍ່ພາມາຈັກເຫຼືອ ຜູ້ເປັນນ້ອງເຂີຍພັດຄິດຮອດແຕ່ເມຍກົນບໍ່ແຊບນອນບໍ່ຫຼັບເອີ້ນລໍາຍາມໃດ ກໍ່ມີແຕ່ຄິດຮອດບ້ານ ຄິດຮອດເມຍເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ປໍາກໍ່ຢ່ານນ້ອງເຂີຍລັກໜີເມື່ອປະ ປໍາກໍເລີຍຮ້ອງ ຂຶ້ນວ່າ: ຢ່າວຂຶ້ນ ໜໍລໍາ ໜໍແຄນຢ່າວຂຶ້ນ

ຂຶ້ນເມືອພູ	ເກັບດອກຮົ່ມອ້າ
ນອນກັບປໍາ	ສາແລ້ວຈົ່ງເມືອ (ປໍາຄິດມັກນ້ອງເຂີຍຢູ່ໃນໃຈ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ
- ຄວາມໝາຍ: ຄວາມຮັກມາເລີ່ມກຸ້ມ ຄືກະຊຸ່ມງໍ່ຫົວ ຄວາມຮັກມາພໍ່ງຄືກະທຳກ້ວ!

- ຊື່ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງບັບພາ ຫ້ອງ1 ສັງຄົມ ຂ
- ຊື່ຜູ້ເລົາ: ຫ້າວສົວອນອາຍຸ21 ປີ, ບ້ານກະເສດ, ເມືອງໄກສອນພິມວິຫານ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

117. ເລື່ອງ: ຜິ່ຍ່ວາຍ (The big evil-forest-spirit)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກອນມີສອງຜິວເມຍດາລົງຊີວິດຢູ່ໃນບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງເຊິ່ງໄດ້ແຕ່ງງານກັນມາຫຼາຍຝ້າຫຼາຍປີແລ້ວ, ກຳບໍ່ມີລູກຈັກຄົນແຕ່ກຳມີຄວາມສຸກຳສົມຄວນ, ໂດຍໄດ້ຮັດໄຮ ເຮັດນາ ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນຈຶ່ງມີສິ່ງຊີ່ວຮ້າຍມາເອບແງ່ ແລະ ກໍ່ສວຍໂອກາດ. ເມື່ອໄດ້ເວລາອັນເໝາະສົມ, ຢູ່ມາມີ້ໜຶ່ງສອງຜິວເມຍໄດ້ຊວມກັນໄປເສຍຫຍໍາໄຮ່ເວລາຍ່າງໄປຕາມທາງເລີຍລົມກັນເລື່ອງລູກເຕົ້າວ່າ: ເຖິງພວກເຮົານີ້ຢູ່ນຳກັນມາຫຼາຍປີຫາຜູ້ສືບທອດມູນມັງກຳບໍ່ມີຈັກຊີຮັດໄປເພື່ອໃຜ, ໄຮ່ນາຕາກ້າ, ເຮືອນຊານລານແປ່ນ, ເຂົ້າຂອງເງິນຄໍາຈັກຊີໃຫ້ໃຜ, ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນຜິ່ຍ່ວາຍຜູ້ມັກກົນກຳຍື່ມໃນກິກແຂ້ວແລ້ວກໍ່ຫາວິທີທາງວ່າ: ຈະຮັດແນວໃດຈຶ່ງຈະໄດ້ມາຢູ່ນຳສອງຜິວເມຍ, ແລ້ວຮັດຕັ້ງຕີໃຫ້ຮົງໃນຂອນ, ເມື່ອສອງຜິວເມຍມາເຫັນກໍ່ແລ່ນເຂົ້າໄປທາແລ້ວຢືນຢັນຄວາມສິງສານແລ້ວຈຶ່ງເຕັກຄົນນັ້ນໄປເປັນລູກຂອງຕົນ. ເວລາຜ່ານໄປຈາກວັນເປັນເດືອນ ຈາກເດືອນເປັນປີ ສອງຜິວເມຍກໍ່ລົງດຸດັກຜົນນັ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກແງ່ ແລະ ຖະນຸທະບອມໄດຍໍບໍ່ຮູ່ວ່າໄພຮ້າຍຈະມາເຖິງຕົວ. ຢູ່ມາມີ້ໜຶ່ງສອງຜິວເມຍກໍ່ດັ່ງໄປທາງໄຮ່ນາຕາມປົກກະຕິ, ໃຫ້ຫ້າວົນ້ອຍຄົນນັ້ນຢູ່ຜົ້າເຮືອນ ແລ້ວສອງຜິວເມຍກໍ່ສິ່ງວ່າ: ລູກເອີຍ ຂອງກິນຢູ່ໃນຕຸ້ນັ້ນເດີ! ເມື່ອພໍ່ແມ່ໄປຫວິດແລ້ວ ກໍ່ຊອກຫາກິນໄດ້ທຸກຢ່າງທີ່ມີຢູ່ໃນເຮືອນ, ເປັດໄກ່ຢູ່ໃນຄອກກໍ່ເສຍໄປມີລະສອງສາມໂຕຈົນໜົດເມື່ອກິນແລ້ວກຳນົນອນຢູ່, ເມື່ອສອງຜິວເມຍມາແຕ່ໄຮ່ເຫັນເຮືອນຊານມິດງຽບແນມຫາ, ເອັນຫາທ້າວົນ້ອຍນັ້ນກໍ່ເຫັນສອງຜິວເມຍຊອກຫາຈົນທີ່ວເຮືອນແລ້ວໄປສ່ອງເບິ່ງໃນອຸ້ຫັນໃດນັ້ນສອງຜິວເມຍກໍ່ເກີດອາການຕົກໃຈ, ຕາຫຼືອກຕາລານພະຍາຍຸໃນອຸ້ເຫັນເປັນຄົນບັກໃຫຍ່ໜ້າຕາເບິ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນຕາລັງກຽດພະຍາວ່າເວລານອນຫຼັບຜິ່ຍ່ວາຍກໍ່ໜົດລົດເດັດລົມເສດມິນຄາຖາຮັດໃຫ້ຕົນນ້ອຍລົງ, ຕົນບັກໃຫຍ່ກ່າຍອຸ້ຄາດລາດ, ທຸກປ່າງຂອງເພື່ນໃຫຍ່ໜົດ, ສອງຜິວເມຍກໍ່ປົບໜີອອກຈາກເຮືອນແລ້ວກໍ່ໄປຕັ້ງຫຼັກໃໝ່, ວ່າຈະຮັດແນວໃດກັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ພົມເວັນຕົກດິນຜິ່ຍ່ວາຍໄຕນັ້ນກໍ່ຕື່ນຂຶ້ນມາດ້ວຍອາການຕົກໃຈເຊັ່ນດຽວກັນພະຕົນເອງບັກໃຫຍ່ແນມຫັ້ນແນມນີ້ຢ່ານຄົນມາເຫັນກໍ່ສົກຕົນເປັນເດັກນ້ອຍຄືເກົ່າ. ກ່າວເຖິງສອງຜິວເມຍກໍ່ມີການສັງເກດເບິ່ງເດັກນ້ອຍຄົນນັ້ນຕະຫຼອດເວລາແລ້ວກໍ່ເຫັນວ່າເດັກຄົນນັ້ນກິນຫຼາຍຜິດປົກກະຕິ, ຕື່ນເຊົ້າມາສອງຜິວເມຍກໍ່ຊວນກັນໄປທາງໄຮ່ຄືດັ່ງເຕີຍແຕ່ຄວາມຈຶ່ງແລ້ວສອງຜິວເມຍວາງກິນອຸບາຍເພື່ອຈອບເບິ່ງການກະທໍາຂອງຫ້າວົນ້ອຍວ່າເປັນຫຍໍງກັນແທ້, ເມື່ອສອງຜິວເມຍລົງເຮືອນໄປຫ້າວົນ້ອຍກໍ່ອອກອາລະວາດຈັບເປັດຈັບໄກ່ມາກິນຄືເກົ່າສອງຜິວເມຍເຫັນ ແນວນັ້ນກໍ່ແນ່ໃຈແລ້ວວ່າມັນບໍ່ແມ່ນຄົນມັນແມ່ຍຜິ່ຍ່ວາຍມັນກິນດັບໜົດ, ເປັດ, ໄກ່ຂອງພວກເຮົາ, ສອງຜິວເມຍເລີຍຫາວິທີປາຍເດັກນ້ອຍນັ້ນ, ຄິດຄົນເຕີບແລ້ວຜູ້ເປັນຜິວເລີຍເວົ້ວວ່າ: ເຮື ! ຄິດໄດ້ແລ້ວເຖິ່ງມີອື່ນ ເຮືຈະຈຸດໄຮ່ເຮົາກຳໃຫ້ມັນໄປທີ່ນັ້ນແລ້ວກໍ່ຈຸດ ມັນສະເລີຍຜູ້ເປັນເມຍ ກໍ່ເຫັນດີນໍາຄວາມຄິດຂອງຜົວ. ພົມຕື່ນມາອີກມີໃໝ່ສອງຜິວເມຍ ກໍ່ຕື່ນແຕ່ເດີກພົກງຽມເຄື່ອງໄປໃຮ່ແລ້ວກໍໄປປຸກເອົາລູກຢ່າງເພື່ອໄປຮັດໄຮ່ນໍາ. ເມື່ອໄປຮອດໄຮ່ກໍເຫັນຫຍໍ້ໄຮ່ສໍາພູ, ສອງຜິວເມຍນັ້ນກໍ່ເອົາໄຟໄປຈຸດຫຍໍ້ໄຮ່ ແປວໄຟລູກຢ່າງແຮງສອງຜິວເມຍເລີຍເອົາເດັກນ້ອຍນັ້ນ ໂຍນເຂົ້າໄປໃນກອງໄຟເດັກຜິຮ້ອງຕາຍໄປວາຍໆ ຮ້າງກາຍກໍຂະຫຍາຍໃຫຍ່ຂຶ້ນຈົນຢາກເທົ່າກັບກອງຫຍໍ້ ໃນທີ່ສຸດເດັກຜົນນັ້ນກໍ່ດັບສຸນໄປ. ແລ້ວສອງຜິວເມຍນັ້ນກໍ່ກັບມາມີຄວາມສຸກຳດັ່ງເດີມ.

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ

- ຄວາມໝາຍ: ເຮັດຫຍໍ້ ທໍາຫຍໍ້ ກໍຄວນຄິດພິຈາລະນາໃຫ້ຖື່ຖ້ວນ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະເສຍໃຈຕາມພາຍຫຼັງ!

- ຊື້ຜູ້ເກົ່າປໍາດຳ: ນາງ ວົງລະຄອນ ຫ້ອງ1 ສັງຄົມ 2

- ຊື້ຜູ້ເລົ່າ: ນາງສິມຫວັງລໍາພຸວັງ30ປີ, ບ້ານກະເສດ, ເມື່ອງໄກສອນພິມວິຫານ, ແຂວງສະຫຼວມນະເຂດ

118. ເລື່ອງ: ມັກຂອງແປກ

(Like strange thing)

ແຕ່ກີແຕ່ກອນ ມີຄຸ້ມືວິເມຍໜຶ່ງ ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນບ້ານປ່າຂາດອນ, ທຸກມື້ຜິວເມຍມັກໄປນໍາກັນ ແຕ່ມີມື້ໜຶ່ງ ເມຍ ເຮັດວຽກເຮືອນບໍ່ທັນແລ້ວກໍເລີຍບອກໃຫ້ຜົວໄປນາກ່ອນສ່ວນເມຍຈະເອົາເຂົ້າປາອາຫານໄປຕາມຫຼັງ, ຜິວອອກເມືອນາ, ພໍສວາຍອອກກຳຄອງຄອຍເມຍ, ຄອງແລ້ວຄອງອີກແນມໝັ້ນແນມໝັ້ນບັງເອີນຫຼຽວໄປພັດເຫັນຄວາຍເລີຍຄືດສະອອນຢູ່ ໃນໃຈພໍຄົດໄດ້ກໍ່ຟ້າວແກ້ໄສ້ງ, ແລ້ວວ່າ ໂດດັບຂຶ້ນຫຼັງຄວາຍແລ້ວກໍປະຕິບັດຕາມຄວາມມັກຂອງຕົນ, ບໍ່ພໍຄາວເມຍກ່ອອກ ມາແລ້ວກໍເຫັນຜົວກໍາລັງເຮັດຄວາຍຢູ່ກໍເລີຍຄືດເສຍໃຈແລ້ວກໍຖີ່ມີເຕືອງຢູ່ຂອງກິນລົງໃສ່ໄຮ່ນາແລ້ວກໍກັບເມືອບ້ານ. ແຕ່ ກໍຢັງເສຍໃຈແລ້ວກໍ່ອນຮ້ອງໃຫ້ຢູ່ພໍຄໍາຜົວກໍ່ກັບມາເຮືອນຖາມເມຍວ່າເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ໄປສົ່ງເຂົ້າໃຫ້ຂ້ອຍ. ເມຍຕອບວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ສະບາຍ ໃນເວລານັ້ນພົດນີ້ຍັນມາບອກໃຫ້ ແຕ່ລະຄອບຄົວໄປລວມ ຢູ່ເຮືອນນາຍບ້ານ, ຜູ້ເປັນຜົວຄົດວ່າ: ຕ້ອງລວມເລື່ອງທີ່ກູ່ເຮັດຄວາຍມີເວັນນີ້, ກໍເລີຍມີແນວຄົດຢ້ານກົວທຸກຄອບຄົວໄປໝົດແລ້ວກໍ່ຂຶ້ນໄປລວມຢູ່ເຮືອນ ນາຍບ້ານສ່ວນຜູ້ເປັນຜົວຂອງນາງນັ້ນກຳບໍ່ຍອມຂຶ້ນ ເພະຄົດອາຫຼຸ່ງໆກໍ່ເລີຍຢືນຢູ່ກ້ອງລ່າງແຕ່ທາງນາຍບ້ານກຳຍັງບໍ່ທັນ ເວົ້າ ຫຍັງ ເພີ່ນຜູ້ຢືນຢູ່ທາງກ້ອງລ່າງກໍເວົ້າຂຶ້ນໝົດແຮງວ່າ: ເຮັດກໍເປັນຫຍັງ ເຮັດຄວາຍໂຕເອງ.

(ຈີບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ

- ຄວາມໝາຍ: ທ້າ ກິນປຸນຮ້ອນທ້ອງ ! ມັກຂອງແປກເລີຍແປກອື່ຫຼື!

- ຊື່ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ວົງລະຄອນ ທ້ອງງາ ສັງຄົມ ຂ

- ຊື່ຜູ້ເລົ່າ: ນາງ ສິມຫວັງລໍາພຸວົງ30ປີ, ເມືອງໄກສອນພິມວິຫານ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

119. ເລື່ອງ: ອົມຫາຂອງກິນ

(To dive for food)

ແຕ່ກີແຕ່ກອນ ມີແມ່ຄ້າຄົນໜຶ່ງ ຫາເງິນແຕ່ເຫັນມີອະຫຼາດໃຕ້ໃນເວລາທີ່ຂໍລົດໄປມັກອນໄປສຸດທາງ. ແຕ່ກອນ ຈະອອກເຮືອນແຕ່ລະເທື່ອມີແຕ່ຜົວເປັນຜູ້ແຕ່ງຢູ່ຄົວກິນໃຫ້ເມຍ, ແມ່ຄ້ານັ້ນອອນໄປນອນມາແລ້ວກໍ່ຄົດວ່າ : ຜົວຂອງຕົນແຕ່ງຫຍັງໃຫ້ກໍເລີຍເອົາມີງົມຫາບັງເອີນມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງນັ້ນຢູ່ຂ້າງງົມໄປງົມມາກໍເລີຍໄປຖືກຊີບໂສງຂອງຊາຍ ຄົນນັ້ນກໍເລີຍຄົດຊີບໂສງຄົດວ່າແມ່ນຊີບກະເປົາ. ແລ້ວງົມໄປກໍເຫັນສອງໜ່ວຍຂອງລາວ ຄົດວ່າແມ່ນໄຂ່ກຳດີໃຈແລ້ວກໍ ຄົດວ່າ : ໂອຍມີໄຂ່ແລ້ວສອງໜ່ວຍແລ້ວກໍງົມໄປອີກແລ້ວກໍພົບໂຕຍາວ່າລາວກໍຄົດວ່າໂອໄຟສາຍກໍມີແລ້ວງົມຕໍ່ໄປອີກ ແລ້ວຄົດວ່າໂອຍ ! ໄຂ່ໜ່ວຍນີ້ພໍມັນເອົາຂຶ້ຝອຍຮອງອີກເຫນາ.

(ຈີບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ

- ຄວາມໝາຍ: ແມ່ຄ້າ ຂັ້ນແຕ່ງກິນມີແຕ່ຜົວຄົວກິນໃຫ້ ແຕ່ເປັນຄົນມັກງົມ ອົມໄປງົມເລີຍເຈົ້າຂອງຜູ້ ຊາຍຄົນໜຶ່ງ !

- ຜູ້ເລົ່າ: ນາງ ສິມບັດ ໄຊສຸລືໄຍ ອາຍຸ 55 ປີ. ເມືອງໄກສອນພິມວິຫານ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

- ຊື່ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງບັບພາ ທ້ອງງາ ສັງຄົມ ຂ

120. ເລື່ອງ: ຜົວລາເມຍໄປບວດ

(Saying good-bye to wife for entering the priesthood)

ເວລາດິນນານມະແລວ ມີຄອບຄົວໜຶ່ງອາໄສຢູ່ນໍາກັນເປັນເວລາດິນນານຈົນໄດ້ໄພໄດ້ເຂີຍມື້ໜຶ່ງຜົວເມຍນັ່ງລົມກັນຢູ່ຖາຽນນາ. ໃນຕອນໜຶ່ງຜົວໄດ້ເວົ້າຮັບເມຍວ່າ : ເຊິ່ງເອົາກັນມາຫຼາຍປີແລ້ວບາດເນື້ນຜົວຢາກຈະບວດຢູ່ວັດເຈົ້າບໍ່ຂັດຂອງຫຍັງບໍ່ ? ຜູ້ເປັນເມຍຢຸດຢູ່ຄາວໜຶ່ງແລ້ວກໍ ເຫັນດີແລ້ວທາມຜົວວ່າ : ເຈົ້າຈະບວດຈັກປີ,ຜົວຕອບວ່າ : 3-4 ປີ ແລ້ວຜົວກໍ ແຕ່ທີ່ວົບວດຕາມວັນເວລາຜ່ານໄປເລື້ອຍງານຈາກເດືອນໄປເປັນປີ ກາຍໄປສອງສາມປີ ແລ້ວກໍ ບໍ່ເຫັນຜົວສີກຈັກເທື່ອເມຍເລີຍແຕ່ງລູກໄປຖາມເປົ່ງວ່າ : ພື້ນໍ້າສີກບໍ່ ? ລູກກໍ ໄປຖາມຕາມການບອກຂອງແມ່ພໍກໍ ຕອບວ່າ : ບໍ່ໄດ້ສີກອີກແລວ ພໍ່ໄດ້ຕັດສິນໃຈຕັດກີເລັດຕັນຫາແລ້ວສູປາກເຮັດແນວໄດ້ກໍ ແລ້ວແຕ່ໄຮ່ນາຕາກໍ ມອບໃຫ້ເປັນຂອງແມ່ໝີດ. ຜູ້ເປັນລູກກໍ ເມືອບອກແມ່ຕາມຄໍາເວົ້າຂອງພໍ, ແມ່ກໍ ທ່ານໍາທ່າວ່າເອີ ! ດີແລ້ວຕໍ່ມາອີກສື່ຫ້າເດືອນຜູ້ເປັນເມຍກໍ ສິນສຸດໃນຄວາມຄົດຮອດຜົວ, ຜູ້ເປັນເມຍກໍ ແຕ່ງລູກໄປຖາມຜົວອີກ. ເທື່ອນີ້ສັ່ງໃຫ້ລູກເວົ້າວ່າ : ຖ້າບໍ່ສີກແມ່ລາວສີຂາຍໝີດແລ້ວ ໄດ້. ໄຮ່ນາຕາກໍ, ເຮືອນຊານ, ວົວຄວາມລູກກໍ ໄປຖາມພໍ່ແລ້ວກໍ ເວົ້າຄື້ນແມ່ບອກພໍ່ກໍ ຕອບຄືເວົ້າ. 4-5 ເດືອນຕໍ່ມາແມ່ກໍ ບອກໃຫ້ລູກໄປຖາມພໍ່ອີກ ຖ້າພື້ນໍ້າສີກແມ່ຈະໄດ້ເອົາຜົວໃໝ່. ແລ້ວລູກກໍ ນຳເອົາຄໍາເວົ້າໄປສູ່ພໍ່ ພົງ ກຸກໍ ວ່າຍັງຊີ້ວັນຍຸ່ງແຮງງງງ

(ຈົບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ
- ຄວາມໝາຍ: ປາກ ກັບ ໃຈ ບໍ່ກົງກັນ !

- ຊື່ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງບັບພາ ຫ້ອງ1 ສັງຄົມ ຂ

121. ເລື່ອງ: ສອງສ່ຽງປະຈິນໄພ

(The two friends took a challenged)

ຢູ່ໃນບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ ມີສອງສ່ຽງທີ່ຮັກແງງກັນມາແຕ່ດິນໄປໃສກໍ ໄປນໍາກັນ, ບໍ່ເຄີຍທີ່ມີກັນຈັກເທື່ອ. ມາໃນຕອນແລງຂອງນີ້ໜຶ່ງເວລາ18ໂມງ, ສອງສ່ຽງພາກັນໄປຕີເຂົ້າຊ່ວຍໜຸ່ງ. ກ່ອນຈະອອກຈາກບ້ານພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາກໍ ບ່ອກລູກວ່າ: ລູກເອີຍ ! ພວກລູກຢ່າພາກັນໄປ ດຽວນີ້ມັນເດີກແລ້ວ. ຍ້ອນຄວາມບໍ່ຟັງຄວາມ ສອງສ່ຽງຈີ່ໄດ້ພາກັນໄປ. ພໍ່ໄປຮອດໄລຍະນຶ່ງກໍ ພາກັນນັ່ງເຊົາເມື່ອຍ ນັ່ງລົມກັນໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ຮູ້ທີ່ບ. ໃນເວລາທີ່ ເຊິ່ງເຈົ້ານັ່ງລົມກັນ, ກໍ ມີແສງເລື່ອນລອຍມາຕາມຕໍ່ເພື່ອ. ຫຼືຜູ້ນຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ຕາລິດອີຕັ້ນ. ອີກຄົນນຶ່ງເວົ້າ ວ່າ : ຕາລິດມັນຄືຕໍ່ແທ້. ແລ້ວສອງສ່ຽງກໍ ພາກັນລູກຂຶ້ນເຂົາວ່າຈະຢ່າງຕໍ່ໄປ ປະກິດວ່າແສງນັ້ນມັນເຮືອຂຶ້ນ ແລະ ມຸ່ນ້ຳໄປຫາເຂົາຫັງສອງ. ຫັງສອງພາກັນແລ່ນດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ ຫັງລົມພຸບລົມພາບ ຫັງຕົກໝອງ ຫັງປິນຂຶ້ນກອງເພື່ອ ແລ້ວຜ່ານຫົງນາ. ແສງນີ້ນຳກໍຢ່າງຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ເຂົາຫັງສອງໄປໄດ້ໄລຍະນຶ່ງ ພົດສອງສ່ຽງໄປພິບຄົນແລ້ວຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ເມື່ອແສງເຫັນຄົນມັນກໍ່ມີໄປແລ້ວ ຄົນກົນແສງນັ້ນໄປຈິນຫັນກໍພິບວ່າແສງນັ້ນຫາຍເຂົ້າໄປໃນຕົ້ນມ່ວງ ແລະ ກໍບໍ່ເຫັນເລີຍ. ຫັງສອງສ່ຽງກໍ ຂອບໃຈຄົນທີ່ເຂົ້າໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອນັ້ນພ້ອມກັນເວົ້າວ່າ : ຈະບໍ່ໄປອີກຈັກເທື່ອ. ຄົນທີ່ບໍ່ຟັງຄໍາຕັກເຕືອນຂອງພໍ່ແມ່ ທີ່ບໍ່ຮູ້ເທົ່າເຖິງການ ບໍ່ຄິດຕິກຕອງພິຈາລະນາຕໍ່ໄລຍະຫາງເວລາທີ່ຈະຕ້ອງໄປວ່າ ເວລາເດີກແລ້ວຄວນອອກຈາກບ້ານໄປຫຼືບໍ່.

(ຈົບ)

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ
- ຄວາມໝາຍ: ຄົນບໍ່ຟັງຄວາມພໍ່ແມ່ ຜິແກ່ເຂົ້າໜຶ່ງຮົກ!

- ໂຮມໂດຍນາງ ພະນິມພອນ ນັກສີກສາເມືອງອາດສະພັງທອງ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

122. ເລື່ອງ: ສາວຄຸກັບລົງໂທນໃຫຍ່

(Miss teacher and the gorilla)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນຍັງມີສາວຄຸຄົນໜຶ່ງປະສອນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ລະຫວ່າງບ້ານຂອງລາວກັບໂຮງຮຽນທີ່ໄປສອນນັ້ນໄກປະມານ ສອງກີໂລແມັດ ແຕ່ຕາມເສັ້ນທາງໄປນັ້ນມີປາດົງຕີບໜາ ເຊິ່ງມີໜ້ອຍຄົນທີ່ສຸດທີ່ຈະຜ່ານແຕ່ລະມີ. ໃນເວລາທີ່ສາວຄຸໄປສອນຢູ່ໂຮງຮຽນມັນມັກຈອບເບິ່ງ ຫຼາຍມື້ຕໍ່ຫຼາຍວັນກ້ອອກມາລັດສາວຄຸຄົນນັ້ນ. ເມື່ອສາວຄຸເຫັນກຳຕົກສະເງົ່າລົວມັນກຳອຸ່ມເອົາສາວຄຸຂຶ້ນໄປບ່ອນທີ່ມັນຢູ່ບ່ອນທີ່ມັນອາໄສຢູ່ນັ້ນແມ່ນບ່ອນຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ສູງມີໂກນແຕ່ລະມີມັນຊອກຫາອາຫານການກິນຄືໝາກໄມ້ຕ່າງໆມາໃຫ້ສາວຄຸກິນ. ຢູ່ຫາງຄອບຄົວເມື່ອບໍ່ເຫັນກໍ່ພາກັນອອກໄປນໍາຫາແຕ່ກໍ່ບໍ່ພົບ, ສາວຄຸອາໄສຢູ່ນຳລົງເປັນເວລາດົນນານຳສິມຄວນຈິງຍອມຕີກລົງປິງໃຈເປັນເມຍລົງ ແລະ ຖືພາໄດ້ 8 ເດືອນຄຸທິນທຸກທຳລະມານຢູ່ກັບລົງ. ໃນເວລານັ້ນເອງກໍ່ມີນາຍພານຄົນໜຶ່ງເຂົ້າໄປຫາລ່າສັດ. ເມື່ອຄຸງຮົງວເຫັນກໍ່ເອັ້ນລົງມາໃສນາຍພານວ່າ: ຊ່ວຍຂ້ອຍແນ່ ! ເມື່ອນາຍພານເຫັນກໍ່ຊອກຊາວບ້ານມາຊ່ວຍ. ເມື່ອຄຸລົງມາກໍ່ພາກັນຄົນສູ່ບ້ານແລ້ວເລື່ອສູ່ຟ່ແມ່ພື້ນ້ອງຟ້ງ, ລວມທັງລູກທີ່ຢູ່ໃນຫ້ອງກໍ່ເປັນລູກຂອງລົງກັບລາວ, ລາວບໍ່ມີຫາງອອກແລະກໍ່ມີຄວາມລະອາຍໃຈ ແລະ ມີແຕ່ລໍຖ້າລູກທີ່ຈະເກີດອອກມາມື່ນຕາເບິ່ງໄລກ. ກ່າວເຕີງລົງເມື່ອບໍ່ເຫັນເມຍລົງກໍ່ນໍາຫາຮອດເຮືອນມັນມາຈອບເບິ່ງ ເມຍໂດຍການຂຶ້ນຕົ້ນໝາກຝ້າວເບິ່ງແລະຮັດແວນັ້ນທຸກມີຈົນຄຸອກລູກ ໃນເວລານັ້ນ ເອງນາຍພານກໍ່ຈອບຍິງລົງໂຕນັ້ນທີ່ກໍ່ລັງຈອບເບິ່ງລູກ ແລະ ເມຍຂອງຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງມັນທັງທີ່ມັນຮູ້ຢູ່ວ່າ: ມັນຕ້ອງຕາຍແຕ່ມັນກໍ່ຍັງມາຈອບເບິ່ງເມຍ ແລະລູກ ແລ້ວນາຍພານກໍ່ຍິງປິນໃສ່ລົງ ນັ້ນຕາຂອງມັນໃຫ້ອອກມາພ້ອມສາຍເລືອດ ປິນກັບສຽງໃຫ້ຂອງດັກນ້ອຍ ລົງດ້ວຍທ ຫຼັບຕາແລ້ວກໍ່ຂ້າດໃຈ ຕາຍ. ຄູ້ເປັນເມຍເກີດຄວາມສິງສານຈຶ່ງຂໍຮ້ອງນໍານາຍພານ ວ່າຕົນເອງຈະເປັນຄົນຝັງສືບຂອງລົງເອງ ຄຸບໍ່ ໄດ້ໃຫ້ອອກມາ ແຕ່ມີນ້າໃສ່ງ ໃຫ້ອອກມາອາບແກ້ມ. ດ້ວຍພະຍານຮັກຂອງຄຸ ແລະ ລົງກໍ່ເກີດມີຄົນທີ່ເປັນ ລູກຂອງທັງສອງທີ່ເປັນເຄິ່ງຄົນເຄິ່ງລົງ.

(ຈີບ)

- ປະເພດນິການ: ມີຫານບຸຮານ

- ຄວາມໝາຍ: ຕ້ອງມີຄວາມຊື່ສັດສຸດຈະຮິດ ຮັກງວໃຈດຽວ ແລະ ບໍ່ຄວນອິດສາບັງບຽດ

-ເລື່ອໂດຍ: ພໍເຕັມສິນວນ ອາຍຸ 60 ປີ ບ້ານຊຽງໃໝ່ ເມືອງໄຊບູລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

-ຮີປໂຮມ: ນ.ບຸນໂຮມ ຈັນທະວົງສາ, ນ.ວິພາພອນ ພາຊາພະວົງ, ນ.ສະຫຼັກຈິດ ແກ່ານສຸພັນ ແລະ ນ.ທັດສະນາວອນ ພຶມມະເທບ ຫ້ອງປີທີ.1 ສັງຄົມ ຂ

123.ສອງສົງວເສດຖືຂີ້ຕີ

(The two stingy rich friends)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີສອງສົງວເສດຖືຂີ້ຕີ ຜູ້ໜຶ່ງມັກທຳບຸນທຳຫານເມື່ອຕາຍໄປກໍເກີດເປັນຄົນລວຍເປັນເສດຖື

ອີກ. ແຕ່ອີກຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ມັກທຳບຸນທຳຫານເມື່ອຕາຍໄປເກີດມາກຳເປັນຄົນຂ່າຍນັ້ນບ້ານນີ້ ເມື່ອສ່ຽວຜູ້ຮັ້ງມີເຫັນກຳໄດ້ເອົາເຂົ້າໃຫ້ຫາບນີ້ ແລະ ບັນເຂົ້າໃສມີບັນໜຶ່ງຫາງໃນກຳເອົາຄໍາຍັດໃສ່ໃຫ້ ເມື່ອໄດ້ເຂົ້າແລ້ວກໍກັບເມືອບ້ານຝຶ່ງໆນັ້ນໄປບ້ານໜຶ່ງກໍມີອີກບ້ານໜຶ່ງມີແຮຮ້າງຄົນໜຶ່ງກໍມາຂໍເຂົ້ານັ້ນໄປ. ເສດຖືຂ່າຍນັ້ນກຳເອົາໃຫ້ ຕໍ່ມາເສດຖືຂ່າຍນັ້ນເຂົ້າໝີດກຳໄປຂ່າຍນັ້ນສ່ຽວອີກ.ສ່ຽວກໍເອົາເຂົ້າຫາບໜຶ່ງພ້ອມຫັງເອົາຄໍາໃສບັນເຂົ້າໃສກະບັງ ເພື່ອໃຫ້ສ່ຽວເຕະກະບັງນັ້ນ ແຕ່ແລ້ວສ່ຽວພັດຫາບເຂົ້າມ່ວນກໍເລີຍຂໍາມໄປບໍ່ເຕະບັງຄໍາຊັ້າ, ເອົາຄໍາຫ້ອຍໃສຕົ້ນໄມ່ເພື່ອໃຫ້ທີ່ວຂອງສ່ຽວຕາໃສຄໍານັ້ນສ່ຽວຫາບເຂົ້າມ່ວນກໍກັມໄປສາ.ສຸດທ້າຍສ່ຽວກໍປ່ວປະກາດໃຫ້ຄົນທີ່ທຸກຍາກມາລຽນແຖວເພື່ອຈະມອບເຂົ້າໃຫ້ ແລະ ຄໍາປະກິດວ່າ ສ່ຽວຜູ້ຂ່າຍນັ້ນໄປຢູ່ຫຼັງສຸດ ເມື່ອຢາຍຄໍາໄປໃກ້ຈໍາຮອດ ຄໍາພັດໝຶດ ກໍເລີຍບໍ່ໄດ້ ແລະ ໄດ້ແຕ່ເຂົ້າ. ມີຕົ່ມ່ສ່ຽວເສດຖືຜູ້ມັກທຳຫານວ່າຈະຢາຍແຕ່ຫຼັງມາໜ້າ ສ່ຽວເສດຖືຜູ້ຂ່າຍນັ້ນພົດມາຢູ່ຫາງໜ້າ ກໍເລີຍໄດ້ແຕ່ເຂົ້າອີກຈົນສ່ຽວຕັດສິນໃຈຕັດຄໍາໃຫ້ສ່ຽວໄດ້ພຽງແຕ່ນີ້ວກ້ອຍດຽວ.

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ
- ຄວາມໝາຍ: ບຸນມາ ແຕ່ວາດສະໜາບໍ່ສິ່ງ ! ບຸນບໍ່ໃຫ້ ຍອຍໄຮກບໍ່ຢ່ອນ ບຸນບໍ່ຄາດໄດ້ຊ້ອນ ນອນແລ້ງຢູ່ຜູ້ດຽວ !

-ເລື່ອໄດຍ: ພໍ່ເຕົ້າອໍາ ອາຍຸ 60 ປີ ບ້ານຊຽງໃໝ່ ເມື່ອໄຊບຸລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.
 -ຜູ້ເກັບກໍາ: ນາງ ບຸນໂຮມ ຈັນທະວົງສາ, ນາງ ວິພາພອນ ຜາຊາພະວົງ, ນາງ ສະຫຼັກຈິດ ແກ່ນສຸພັນ
 ແລະ ນາງ ຫັດສະນາພອນ ພິມມະເທບ ຫ້ອງປີທີ.1 ສັງຄົມ ຂ

124.ເລື່ອງ: ສອງແມ່ລູກ ກັບ ຖ

(Mother and daughter with snake)

ແຕ່ກີ່ແຕ່ກ່ອນ ມີສອງແມ່ລູກຄູ່ໜຶ່ງໄປຮັດໄກ໌ໃນເວລາທີ່ໄປນັ້ນບັງເອົນສອງແມ່ລູກນັ້ນກາຍກົກໝາກມ່ວງໄປແຕ່ລະມື້ພວກເຂົາກໍມັກຈົ່ມວ່າ: ຖ້າໃຜຂຶ້ນສັ່ນໝາກມ່ວງໃຫ້ໄດ້ຈະຍົກລູກສາວໃຫ້ເປັນເມຍ.ມີມື້ໜຶ່ງໃນເວລາທີ່ແມ່ຂອງນາງໄປໄຮນັ້ນກໍເວົ້າເຄົ່າ ບັງເອົນມີງໃຫຍ່ໄຕໜຶ່ງໄດ້ຍືນນາງເວົ້າ ຖຸກໍຖາມຂຶ້ນວ່າ : ແມ່ນແຫ້ບໍ ? ແມ່ຂອງລາວຕອບວ່າ : ເອີ. ຖຸໄດ້ຍືນແນວນັ້ນກໍຂຶ້ນຫັນທີ່ ແລະ ພາກມ່ວງກໍຕົກລົງມາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ພົງຖາມວ່າ ບໍ່ແລ້ວບໍ ? ສອງແມ່ລູກກຳໃຫ້ໄກ່ທີ່ຢູ່ເຫັນມ່ວງນັ້ນຕອບແກນ ສອງແມ່ລູກກໍກັບເມືອຮີອນ ແລະ ໄກໍຕອບວ່າ ຍັງບໍ່ພື້ນແປກໃຈເລີຍລົງມາເບິ່ງເຫັນແຕ່ໄກ່ ສ່ວນສອງແມ່ລູກນັ້ນເມືອບ້ານຕັ້ງແຕ່ດິນແລ້ວ ພົກໍາມາງູໂຕນັ້ນກໍເມືອຮີອນຂອງສອງແມ່ລູກນັ້ນ ແລະ ເອັ້ນຫາແຕ່ແມ່ຂອງນາງບອກໃຫ້ນາງເຂົ້າໄປນອນໃນຫ້ອງເລີຍບອກງວ່າ: ນາງເຂົ້າໄປນອນແລ້ວ ຖຸລອຍຂຶ້ນໄປຫາຫ້ອງນອນຂອງລູກສາວ ແລະ ມີມັນນາງກໍເລີຍໄດ້ຖື່ນັ້ນເປັນຜົວ. ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາຄອບຄົວຂອງນາງກໍຮັ້ງມີ, ທາງໄຮ້ ຖຸກໍໄປຖາງໃຫ້ມື້ດຽວກໍສໍາເລັດ.ຢູ່ຕົ່ມມາມີຄອບຄົວໜຶ່ງເຫັນສອງແມ່ລູກຮັ້ງມີ ຈຶ່ງຖາມວ່າ : ເຮັດແນວໄດ້ຈົ່ງຮັ້ງມີ ? ສອງແມ່ລູກກໍເລົ່າສູ່ຟັງເມື່ອໄດ້ຍືນແນວນັ້ນຄອບຄົວນັ້ນກໍເລີຍເມືອຮັດຕາມຄໍາບອກເລົ່າ ແຕ່ວ່າບໍ່ເປັນດັ່ງສອງແມ່ລູກວ່າ ພົມືອຮອດຮີອນແລ້ວກໍເອົາລູກສາວໄປນອນນຳງູໂລດ ແຕ່ເມືອນອນແລ້ວ ຖຸກໍເລີຍກິນລູກສາວຂອງລາວຕາຍ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍເສຍລູກສາວໄປຢ້ອນຄວາມປາກໄດ້ຢາກນີ້.

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ
- ຄວາມໝາຍ: ຮູ້ເຕົ້າບໍ່ເຖິງການ ເຮັດຫຍັງກໍຢ່ານແຕ່ຄົນອ່ັນໄດ້ລົ່ນ ເຮັດຈົ່ງເພື່ນ ແຕ່ບໍ່ເຮັດຈົ່ງເພື່ນ !

-ເລື່ອໄດຍ: ພໍ່ເຕົ້າອໍາ ອາຍຸ 60 ປີ ບ້ານຊຽງໃໝ່ ເມື່ອໄຊບຸລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ບຸນໂຮມ ຈັນທະວົງສາ, ນາງ ວິພາພອນ ຜາຊາພະວົງ, ນາງ ສະຫຼັກຈິດ ແກ່ນສຸພັນ ແລະ ນາງ ທັດ ສະນາພອນ ພິມມະເທບ ຫ້ອງປີທີ.1 ສັງຄົມ ຂ

125. ເລື່ອງ: ຫ້າວນ້ອຍຄົນເກ່ງ

(Thao Noy was bravery) (The brave little boy)

ແຕ່ງກີ້ແຕ່ງກ່ອນ ມີຫ້າວນ້ອຍຄົນໜຶ່ງພໍແມ່ຕາຍປະເປັນກໍາພ້າ ຢູ່ມາຫຼາຍປີລາວໄດ້ໄປຊອກຫາຮັດວຽກພໍໄດ້ ກິນໄປວັນໆ. ພໍໄປຖາມໃຜກຳບໍ່ເອົາເພາະຕີວ່າລາວຍັງນ້ອຍ ມື້ຕໍ່ມາລາວໄປຫາຖາມອີກ ພົມຄອດບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງລາວເຂົ້າໄປຖາມ ແລະ ພົມແຕ່ຖາມກໍຮັບເອົາລາວ ແລະ ໃຫ້ລາວຕັກນ້ຳໜຶ່ງເຂົ້າໃຫ້ໜຸ່ງກິນເພາະວ່າລາວນ້ອຍກວ່າໜຸ່ງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນໜຸ່ງຈຶ່ງໄປຮັດວຽກ. ພໍໝູ່ອອກໄປຫວິດຫ້າວນ້ອຍກໍລົງມີຮັດວຽກຂອງຕົນ ພົມແຕ່ຫວດເຂົ້າຂຶ້ນອາຍບັງເອີນລາວບໍ່ມີມະກຳດ້າມສວ່າຍເຂົ້າໃນເວລານັ້ນລາວຫຼວໄປຫຼູງວົມາກໍເຫັນແຕ່ຕົ້ນຍາງນ້ອຍເຖິ່ນໜຶ່ງຫ້າວນ້ອຍເລີຍໄປຫັກເອົາມາສວ່າຍເຂົ້າ. ເຂົ້າມີຈຳກັດ ຖຸ້າຖຸມພັດບໍ່ພົກນ ຫ້າວນ້ອຍເລີຍຕົດສິນໃຈກິນເຂົ້າ ລາວກິນແລ້ວເກີດມີກໍລັງວັງຊາເກ່ງກໍາກຳໄມ້ຢາງລົງ ມາຫ້ອຍຕົບເຂົ້າໄດ້. ຫຼັງຈາກນຸ່ງກັບຈາກເຮັດວຽກ ຈຶ່ງແປກໃຈເພາະບໍ່ເຫັນຕົບເຂົ້າ, ພວກນຸ່ງຈຶ່ງຖາມຫ້າວນ້ອຍລາວຊື້ບອກນຸ່ງເບ່ງ ນຸ່ງຈຶ່ງຖາມຫ້າວນ້ອຍວ່າ: ຄືເປັນແນວນັ້ນ? ຫ້າວນ້ອຍເລົ່າແຕ່ກິກຮອດປາຍສາເຫດສູ່ໜຸ່ງໝົດທຸກຢ່າງ ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈຶ່ງມີຄວາມເກ່ງກໍາສາມາດຮັດວຽກໄດ້ຄື່ນ.

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ

- ຄວາມໝາຍ: ຄວາມເກ່ງກໍາບໍ່ແມ່ນແຕ່ຈະມີຢູ່ນຳຜູ້ໃຫຍ່ ເດັກນ້ອຍກໍມີຄວາມເກ່ງກໍາເຫື່ອນກັນ!

-ເລື່ອງໄດຍ: ພໍ່ເຖົ້າອໍາ ອາຍຸ 60 ປີ ບ້ານຈຽງໃໝ່ ເມືອງໄຊບຸລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ບຸນໂຮມ ຈັນທະວົງສາ, ນາງ ວິພາພອນ ຜາຊາພະວົງ, ນາງ ສະຫຼັກຈິດ ແກ່ນສຸພັນ ແລະ ນາງ ທັດສະນາພອນ ພິມມະເທບ ຫ້ອງປີທີ.1 ສັງຄົມ ຂ

126. ເລື່ອງ: ສອງສ່ຽວ (ສໍານວນ 2)

(The two friends) (Title 2)

ແຕ່ງກີ້ແຕ່ງກ່ອນ ມີຊາຍໜຸ່ມສອງຄົນຊື່ ຈ້ອຍ ແລະ ໂລ ເພື່ອນຮັກເພື່ອນແພງກັນຈຶ່ງໄດ້ແຮກສ່ຽວກັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນຕ່າງຝ່າຍຕ່າງກໍສ້າງຄອບຄົວໃຜມັນ ຫ້າວຈອຍໄດ້ມາຍຸ່ປ້ານໃນນີ້, ສ່ວນຫ້າວໄລ້ໄດ້ເມຍຍຸ່ປ້ານໄຜ່ລ້ອມແຕ່ວ່າເມຍຂອງໄລ້ພັດຮູ້ໜັງສີ, ສ່ວນເມຍຂອງຫ້າວຈ້ອຍບໍ່ຮູ້ໜັງສີ. ມີມື້ນຶ່ງຫ້າວຈ້ອຍມາຢາມຫ້າວໄລ້ເມື່ອຫ້າວໄລ້ເຫັນສ່ຽວກໍຊວນຂຶ້ນເທິງເຮືອນພັກເຊົາກິນນີ້, ເມຍຫ້າວໄລ້ຖາມເສີວຂອງຕົນເອງວ່າ: ເຮີ! ມີນີ້ເຮີເຊື້ອຍັງສຸ່ພໍສ່ຽວກົນ. ຜູ້ເປັນເສີວເລີຍບອກວ່າເອົາ (ກ) ຫັ້ນເດ, ເມຍໄດ້ຍິນກໍຄິດວ່າເຄິງຈະແມ່ນໄກ່ເຊິ່ງເປັນໄກ່ຕີໄຕດຽວທີ່ຜົວຮັກແພງທີ່ສຸດແລະເບິ່ງແຍງທຸກເຊົ້າ ແລະ ແລງຜູ້ເປັນເມຍກໍຮູ້ສຶກແປກໃຈທີ່ຜົວຈະຂ້າໄກ່ທີ່ຕົນແພງສຸ່ສ່ຽວກົນແຕ່ເພື່ອຄວາມປະສົງຂອງຜົວເມຍເລີຍຕົດສິນໃຈຂ້າໄກ່ຕີໄຕນັ້ນສຸ່ສ່ຽວກົນ. ຫຼັງຈາກກິນເຂົ້າກິນນີ້ແລ້ວບໍ່ພໍຄາວສ່ຽວກໍກັບເມືອເຮືອນ. ສ່ວນຫ້າວໄລ້ກຳມາເບິ່ງໄກ່ຢູ່ຕະລ່າງເຮືອນເລີຍບໍ່ເຫັນໄກ່ຈຶ່ງເອັນໃສ່ເມຍວ່າໄກ່ຕີຂອງຂ້ອຍໄປໃສ? ຕອນເຊົ້າຄືຂ້ອຍຍັງເກືອມັນຢູ່ ເມຍຈຶ່ງບອກກັບຜົວວ່າ: ກະດຽວວ່າເຈົ້າບອກໃຫ້ຂ້ອຍຂ້າສຸ່ສ່ຽວກົນຫວ່າງກີ້ນີ້ເດ. ຜົວຖາມ: ໃສຂ້ອຍບອກວ່າໃຫ້ເຈົ້າເອົາ (ກ) ສຸກົນ. ເມຍເລີຍຕອບວ່າ: ອ້າວ...! (ກ) ກະແມ່ນ ກ ໄກ່ຕະວາ! ຜົວຕອບວ່າ: ຊັ້ນເບົາ... ຂ້ອຍວ່າ ກ ຫ້າກອີ ພຸ້ນໄດ້! ສຸດທ້າຍເລີຍຂ້າໄກ່ກິນກັບສ່ຽວ.

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ
- ຄວາມໝາຍ: ຄວາມປ່ຽນໜັງສື ພາໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ!

- ເລື່ອໄດ່: ພໍ່ເຕົ້າອໍາ ອາຍຸ 60 ປີ ບ້ານຊຽງໃໝ່ ເມືອງໄຊບູລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.
- ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ບຸນໂຮມ ຈັນທະວົງສາ, ນາງ ວິພາພອນ ຜາຊາພະວົງ, ນາງ ສະຫຼັກຈິດ ແກ່ານສຸພັນ ແລະ ນາງ ທັດສະນາພອນ ພິມມະເຫບ ຫ້ອງປີທີ.1 ສັງຄົມ ຂ

127. ເລື່ອງ: ຊ້າງ ກັບ ນິກໄສ່

(The elephant and the woodpecker)

ແຕ່ກີແຕ່ກ່ອນ ມີຊ້າງໃຫຍ່ໂຕເຫັນໜຶ່ງອາໃສຢູ່ໃນບ່າເປັນສັດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າສັດໂຕອື່ນ ແລະ ກຳຖືວ່າຢູ່ໃນໂລກນີ້ຕິນໃຫຍ່ພຽງຜູ້ດຽວ ບໍ່ມີໃຜມາຫາອັນຕະລາຍໄດ້ ບໍ່ວ່າຈະໄປຫາກິນທາງໃດກໍຕາມມັນບໍ່ມີຄວາມຢ່ານກົວທັງໝົດ. ແຕ່ບໍ່ເອີ້ນຢູ່ມາຫຼາຍປີ ມີປີໜຶ່ງເກີດໄພແຫ້ງແລ້ງ ພິດພັນທັນຍາຫານບໍ່ຄ່ອຍມີຕົ້ນໄມ້ກຳທ່ຽວແຫ້ງ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊ້າງຕ້ອງໄດ້ ອອກຫາກິນຢູ່ໄກບໍ່ເອີ້ນເຫັນນິກໄສ່ທີ່ອາໃສຢູ່ໃນກໍາຜ່ານ ຢູ່ທີ່ນັ້ນພັດຊຸດມີສົມບູນ, ມີຫຍ້າຫຼາຍຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊ້າງມາກິນຫຍໍາ ຢູ່ໃກ້ໄສ່ນັ້ນທຸກໆມີຈົນເຮັດໃຫ້ຫຍໍາໃນບໍລິເວນນັ້ນໝົດ. ສ່ວນນິກໄສ່ທີ່ເຮັດຮັງຢູ່ປາຍໄຜ້ພົມດ້ວຍລູກສີໂຕ ເມື່ອເຫັນຊ້າງມາກິນກຳບອກຊ້າງວ່າ : ຂໍນຳຫ້ອນພະຍາຊ້າງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ເອີ້ນ ຂໍ້ນ້ອຍຂໍໃຫ້ຫ່ານໄປຫາກິນທາງຂຶ້ນສາເພາະລູກຂ້ານ້ອຍຍັງອ່ອນບໍ່ຫັນໄດ້ຮຽນບົນຫຼຸກມື້ທີ່ຫ່ານມາດົງກິນຫຍໍາໃກ້ກຳໄສ່ນັ້ນເຮັດໃຫ້ເຮືອນຮັງຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມກະທົບກະເທືອນ. ຊ້າງໄດ້ຍືນແຕ່ກຳບໍ່ເອົາຫົວຊາ ແລະ ຖືວ່ານິກໄສ່ເປັນພຽງແຕ່ສັດໂຕນ້ອຍງົບປັນຫຍໍາຈຶ່ງມາເວົ້າໂອ້ອວດແທ້ ? ບໍ່ຮູ້ບໍ່ ຖຸແມ່ນພະຍາຊ້າງໃຫຍ່ ? ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊ້າງປາກຮ້າຍແລະ ໂມໂທ່າ. ມີມື້ໜຶ່ງນິກໄສ່ຄຸ້ຜົວເມຍໄດ້ອອກໄປຫາອາຫານມາສຸລູກກິນ, ເຫຼືອນີ້ຕ້ອງຈຳປັກແດ່ ເພາະທາງທີ່ເຄີຍຫານັ້ນໝົດແລ້ວ. ເມື່ອຊ້າງມາບໍ່ເຫັນນິກໄສ່ສອງຜົວເມຍ ເຫັນແຕ່ຮັງແລະ ລູກຂອງມັນ ຊ້າງຈຶ່ງກິນຫຍໍາຢູ່ກຳໄຜ້ດົງໄປດົງມາຈົນເຮັດໃຫ້ລູກຂອງນິກໄສ່ຫັ້ງສີຕົກລົງຈາກຮັງ. ຍ້ອນນິກໄຕນ້ອຍຊ້າງບໍ່ເຫັນເລີຍປຽບຕາຍໝົດທັງສີ. ເມື່ອນິກໄສ່ສອງຜົວເມຍກັບມາບໍ່ເຫັນລູກ ເຫັນແຕ່ຮັງທີ່ປັ່ງແລະ ກໍໄຟກໍມູນພົມທັງເຫັນລູກນອນຕາຍຫັ້ງສີຕົກນິກໄສ່ສຳກັນຮັງໃຫ້ ແລະ ໄດ້ໄປຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອນໍາແມ່ງວັນ, ນິກກິກນິກເລົ່ານີ້ຕາງກໍວ່າສາວ່າຈະຊ່ວຍນິກໄສ່ ເພາະເຫັນວ່າຊ້າງເຮັດບໍ່ຖືກ. ຕອນກາງເວັນ ຊ້າງກິນອື່ມຈຶ່ງອນເວັນນິກກິກກຳໄປຕອດຕາຊ້າງ, ສ່ວນແມ່ງວັນຫຼັງຈາກນິກກິກຕອດກໍໃບໄຂ່ໃສ່ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຕົວໝອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊ້າງຕາບອດໄປມາຫາກິນບໍ່ໄດ້ ທັງປາກນັ້ນແຕ່ບໍ່ຮູ້ທາງໄປ. ສ່ວນກິບກຳໄປຮັງຢູ່ກິນເຫວເມື່ອຊ້າງໄດ້ຍືນສຽງຮັງຂອງກິບກຳຄົດວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນຄົງຈະມີນ້ຳກິນ, ຊ້າງກໍເລີຍຢ່າງໄປຕາມສຽງກິບຮັງ ຢ່າງໄປຮອດຊ້າງກຳພະລາດເລີຍຕົກເຫວຕາຍ.

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ
- ຄວາມໝາຍ: ຄວາມອວດອ່ົງທະນິງຕົວຂອງຊ້າງທີ່ເປັນສັດໃຫຍ່ ແຕ່ຂຶ່ມຊຸ່ສັດນ້ອຍຢ່າງບໍ່ມີຄວາມເປັນທໍາ ເຮັດໃຫ້ຕິນເອງເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ ! ຄວາມສາມັກຄົຂອງບັນດາຝູ່ສັດຕ່າງໆທີ່ຂ່ອຍເຫຼືອກັນຕໍ່ສູ້ກັບສັດໃຫຍ່ ຈົນໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດ !

- ເລື່ອໄດ່: ພໍ່ເຕົ້າອໍາ ອາຍຸ 60 ປີ ບ້ານຊຽງໃໝ່ ເມືອງໄຊບູລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ບຸນໂຮມ ຈັນທະວົງສາ, ນາງ ວິພາພອນ ພາຊາພະວົງ, ນາງ ສະຫຼັກຈິດ ແກ່ນສຸພັນ ແລະ ນາງ ທັດສະນາພອນ ພິມມະເທບ ຫ້ອງປີທີ.1 ສັງຄົມ ຂ

128. ເລື່ອງ: ຊ້າງ ກັບ ຕຸ່ນ (The elephant and the mole)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນຢູ່ປ່າເລົກແຫ່ງໜຶ່ງ ມີຊ້າງໄຕໜຶ່ງອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເປັນສັດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຫຼຸ່ມ. ແຕ່ລະມີຊ້າງໄດ້ອອກຫາກິນ ມີມື້ນຶ່ງຊ້າງອອກໄປຫາກິນເລີຍພິບກັບເສືອ ຊ້າງເວົ້າກັບເສືອວ່າ : ເຮີຍ ! ເຮີມາຮ້ອງເສັງກັນເບິ່ງດຸວ່າໃເຊີຮ້ອງຕັງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສັດໃນແຖບນີ້ຢ່ານກົວ ໂດຍພະນັນວ່າ: ໃບໆຊະນະຜູ້ນັ້ນຕ້ອງໄປຄື: ຖ້າຊ້າງຊະນະເສືອຕ້ອງໜີອອກ ຈາກບໍລິເວນນັ້ນໄກສຸດແສນໄກ ຖ້າຊ້າງບໍ່ຊະນະຊ້າງຕ້ອງເສຍຊີວິດຍອນຄວາມອວດເກົ່າຂອງຊ້າ ຊ້າງກຳຕົກລົງ ແລະ ບອກກັບເສືອວ່າ: ອີກເຈັດວັນເຮີມາແຂ່ງຂັນກັນຢູ່ທີ່ນີ້. ອອດວັນທີເຈັດ ຊ້າງ ແລະ ເສືອ ກຳມີພິບກັນຢູ່ຈຸດນັດພິບ, ເສືອບອກໃຫ້ຊ້າງຮ້ອງກ່ອນ ຊ້າງກຳຮ້ອງປະກິດວ່າສັດທີ່ຢູ່ແຖບນັ້ນບໍ່ມີຄວາມຢ່ານກົວແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍດຽວ, ເຖິງຄາວເສືອ ເມື່ອເສືອຮ້ອງຂຶ້ນປະກິດວ່າສັດທີ່ຢູ່ແຖບນັ້ນພາກັນແຕກຕື່ນແລ່ນໜີອີກກະທິກິນກົນອງ. ເສືອບອກວ່າ: ກຸເປັນຝ່າຍຊະນະມີງ ມີງຕ້ອງຍອມໃຫ້ກຸກິນດຽວນີ້. ຊ້າງກຳເລີຍອ້ອນວອນເສືອວ່າ : ຂໍນໍ້າຫອນ ຂໍໃຫ້ກຸກັບເມື່ອສິ່ງນີ້ມີໃຫ້ລູກກິນເສຍກ່ອນ ອີກເຈັດວັນຈະມາລໍຖ້າທີ່ນີ້ ເສືອກຳຕົກລົງ. ໃນໄລຍະທາງທີ່ເມື່ອນັ້ນຊ້າງກຳຮ້ອງໃຫ້ ໃນຂະນະນັ້ນເລີຍມີຕຸ່ນໂຕໜຶ່ງເຫັນຊ້າງໃຫ້ກຳເອັນໄສວ່າ: ພະຍາຊ້າງຜູ້ຢູ່ໃຫຍ່ເອີຍ ! ເປັນຫຍ່າໜໍຈຳຮ້ອງໃຫ້, ຊ້າງກຳເລົ່າສາເຫດແຕ່ກິກສຸດປາຍໃຫ້ຕຸ່ນຟັງ. ຕຸ່ນໄດ້ຍືນກຳບອກວ່າ: ອິດເຈັດວັນເຈົ້າມີພິບຂ້ອນຢູ່ທີ່ນີ້ ຂ້ອຍຈະຊ່ວຍເຈົ້າເອງ ແຕ່ມີຂໍ້ຕົກລົງຢູ່ວ່າ: ແຕ້ນີ້ຕໍ່ໄປເຈົ້າຫ້າມຢຽບຂວຍຂອງຂ້ອຍ ຊ້າງຍືນດີຮັບຄໍາຂອງຕຸ່ນ. ວັນທີເຈັດ ຊ້າງກຳມາຫາຕຸ່ນຕາມຄໍາຮັບປາກ, ຫຼັງຈາກນັ້ນຊ້າງກຳເອົາຕຸ່ນຂຶ້ນຂໍ້ຫຼັງແລ້ວກໍໄປບ່ອນທີ່ນັດໝາຍກັບເສືອ. ພໍໄປຮອດຕຸ່ນກຳບອກຊ້າງນອນລົງແລ້ວຕຸ່ນກຳເອົາຮາກຫຍໍາຄາມເວົາງໃວ້ເທິງງາຊ້າງແລ້ວກໍກັດກິນຮາກຫຍໍາຄາທໍາຫາຄືວ່າກິນງາຊ້າງແຕ່ບໍ່ແມ່ນ. ເສືອມາເຫັນກໍຢຸດເບິ່ງໜ້ອຍນີ້ ຄິດຢ່ານມັນຈະມາກິນຕົນເອງກຳພ້າວແລ່ນຢ່າງບໍ່ຮູ້ທີ່ບຮູ້ແດນ ແລ່ນໄປໄດ້ໄລຍະຫົ່ງກໍຢຸດເຊີມເມື່ອຍ ຢູ່ເທິງຕຸ່ນໄມ້ບ່ອນເສືອເຊີມເມື່ອຍ ພັດມີລົງໂຕໜຶ່ງ, ລົງເລີຍເອັນຖາມເສືອ ວ່າ: ເຈົ້າແລ່ນປີບໝີຫຍັງມາຄືວ່າຢ່ານເອົາແທ້ເອົາວ່າ ? ເສືອຕອບວ່າ : ຈັກແມ່ນຫຍ່ງ? ກິນຊ້າງກິນແຕ່ງາ. ລົງຢາກເຫັນເລີຍບອກໃຫ້ເສືອພາໄປເບິ່ງ ແຕ່ເສືອບໍ່ຢາກໄປຖ້າເຈົ້າຢ່ານກຳມັດແວວຂ້ອຍຕິດກັບແວວເຈົ້າ. ເສືອຕົກລົງພາລົງໄປເບິ່ງ ພໍໄປຮອດຕຸ່ນຫຼົງວເຫັນເສືອກັບລົງ ເລີຍຮ້ອງມາໃສວ່າ : ໂທ ! ບັກໄກການໄທ ! ພໍ້ມື່ໄປມັງນເຂົ້າກັບພໍກຸສາມເລື້ຍ່າງບໍ່ແລ້ວ ຍັງຕິດຫົ່ງ ມີງຊີເອົາເສືອນີ້ຫວະມາໃຊ້ຫົ່ງ ? ເບິ່ງນາ ກິນຊ້າງກຳບໍ່ເຫຼືອຊີກິນເສືອອີກກ່ອນນາ ! ເສືອໄດ້ຍືນແນວນັ້ນກຳຢ່ານກົວປົບຕາຍໄປ. ລົງທີ່ຕິດແວວນັ້ນໄປຕໍາຫົນກຳກັນດ້ານແວວກຳກົ່ວຍໜັນຖືກມັດຕິດກັບແວວເສືອ. ສະນັ້ນ ລົງຈົ່ງກິນດ້ານ ແລະ ແວກົ່ວຈົນເຖິງປະຈຸບັນສ່ວນຊ້າງກຳມີຄວາມປອດໄພຈາກເສືອ ແລະ ແຕ່ນັ້ນມາຊ້າງກຳບໍ່ຢຽບຂວຍຂອງຕຸ່ນຈັກເຫຼືອ.

(ຈົບ)

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ

-ຄວາມໝາຍ: ຄວາມອວດອ່າງທະນິງຕົວຂອງຊ້າງໄດ້ສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ເຖິງວ່າເຮົາຈະໃຫຍ່ກຳຕາມ ບໍ່ຄວນຈະອວດອ່າງທະນິງຕົວ ! ເວົ້າເຖິງຄວາມສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມຂອງຕຸ່ນ!

-ຜູ້ເລົ່າ: ພໍ້ເຕົ້າ ອໍາ ອາຍຸ 60 ປີ ບ້ານຂຽງໃໝ່ ເມືອງໄຊບຸລີ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ບຸນໂຮມ ຈັນທະວົງສາ, ນາງ ວິພາພອນ ພາຊາພະວົງ, ນາງ ສະຫຼັກຈິດ ແກ່ນສຸພັນ ແລະ ນາງ ທັດສະນາວອນ ພິມມະເທບ ຫ້ອງປີທີ.1 ສັງຄົມ ຂ

129. ເລື່ອງ: ເສືອ ກັບ ຄັນຄາກ (The tiger and the toad)

ແຕກີ້ແຕກ່ອນ ມີເສືອອາໄສຢູ່ໃນປໍາມື້ນໆໃນຂະນະທີ່ເສືອກຳລັງອອກຫາກິນກຳພົບກັບຄົນຄາກຢູ່ພື້ນຂອນເສືອ
ເວົ້າໃສ່ຄົນຄາກວ່າ: ມີຈາສັນ,ປາກກຳນ້ອຍ ມີຈະໄດ້ກິນຫຍັງ ? ຄົນຄາກໄດ້ຍືນກຳດິຕຢາກຮ້າຍແລະ ເວົ້ວ່າ: ຄົນແມ່ຈົງ
ມີງັບຖຸລອງມາຫາກິນເສັງກັນເບ່ງດຸວ່າໃຜຈະໄດ້ກິນສັດໃຫຍ່ກວ່າໜີ້ ? ຮອດເຈັດວັນມິງມາພົບຖຸຢູ່ທີ່ນີ້. ເສືອຫາກິນ
ກວາງ,ຝານ,ແຮດ ແລະ ສັດອື່ນງົງ.ສ່ວນຄົນຄາກຫາກິນຖ່ານໄຟ,ຮາກຫຍ້າຄາ ແລະ ແກ່ນຜັກອື່ນໜີ້ ຮອດວັນທີເຈັດ ເສືອ
ແລະຄົນຄາກມາພົບກັນ.ຄົນຄາກບອກເສືອວ່າ: ມີເອົາອອກມາໃຫ້ກຸ່ເຫັນເບ່ງດຸວ່າມີຈະໄດ້ກິນຫຍັງແດ່ ? ເສືອຮາກອອກ
ມາມີແຕ່ເຊື້ນກວາງ,ເຊື້ນຝານ,ເຊື້ນແຮດ. ເຖິງຄາວຄົນຄາກຮາກອອກ ເຫຼື້ອໜຶ່ງແມ່ນຖ່ານໄຟ ເສືອຖາມຄົນຄາກວ່ານີ້ແມ່ນ
ຫຍັງ ? ຄົນຄາກຕອບວ່າ : ແຕಡຮັບ ເສືອຖາມວ່າ ແມ່ນຫຍັງ ແຕଡຮັບ ? ຄົນຄາກຕອບວ່າ : ຕັບແຮດ,ຮາກເຫຼື້ອທີ່
ສອງແມ່ນຫຍ້າຄາເສືອກຳຖາມຄົນຄາກອີກວ່າ ນີ້ແມ່ນຫຍັງ ? ຄົນຄາກຕອບວ່າ:ຊ້າງງາ ແມ່ນຫຍັງຊ້າງງາ ?ຄົນຄາກຕອບ
ວ່າ: ຈາຊ້າງ,ຮາກເຫຼື້ອທີ່ສາມ ແມ່ນແກ່ນຜັກອື່ນໜີ້ ເສືອຖາມຄົນຄາກອີກວ່າ: ນີ້ແມ່ນຫຍັງ ? ຄົນຄາກຕອບວ່າ : ເຕືອສາ
ເສືອຖາມວ່າ: ແມ່ນຫຍັງເຕືອສາ ? ຄົນຄາກຈຶ່ງຕອບວິງວ່າ : ເຕືອສາ ກໍແມ່ນຕາເສືອນັ້ນແລ້ວ.ເສືອໄດ້ຍືນແນວນັ້ນກໍ
ປັບຕາຍຢ່າງບໍ່ຮູ້ອິດຮູ້ເມ້ອຍ.ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ເສືອຈຶ່ງຢ້ານຄົນຕາກເຖິງປະຈຸບັນ.

(จํบ)

-ປະເພດນິຫາມ: ນິຫາມສັດ

-**ຄວາມໝາຍ:** ຄວາມອວດອື່ງທະນິງຕົວຂອງເສື້ອ! ເວົ້າເຖິງຄວາມສະຫຼັບດັບຕູກແຫຼມຂອງຄົນຄາກ!

-ຜູ້ເລົ່າ: ພໍ້ເຕົ້າ ອໍາ ອາຍຸ 60 ປີ ບ້ານຊຽງໃໝ່ ເມືອງໄຊບຸລີ ແຂວງສະຫວັນນະເດົດ.

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ບຸນໂຮມ ຈັນທະວົງສາ, ນາງ ວິພາພອນ ພາຊາພະວົງ, ນາງ ສະຫຼັກຈິດ ແກ່ວ່ານສູພັນ ແລະ ນາງ ຫັດສະນາວອນ ພິມມະເທບ ທ້ອງປີທີ.1 ສັງຄົມ ຂ

130. ເລື່ອງ: ຄວາມໄລບ ພາໃຫ້ຈິບໜາຍ
(The greed caused a disaster)

ມີຜົວເມຍຄຸ້ນໜີ້ ຢູ່ໃນບ້ານແຫ່ງໜີ້ ນັບແຕ່ເອົາກັນມາບໍ່ເຄີຍມີລູກນຳກັນຈັກຄົນ ຜົວເມຍຄຸ້ນນີ້ ມີອາຊີບຮັດນາ . ວັນໜີ້ໃນລະດຸຮັດນາ ຜູ້ເປັນຜົວໄດ້ຕື່ນແຕ່ເດີກໄປຮັດນາສ່ວນ ເມຍຢູ່ບ້ານກໍ່ຫຼາງເຂົ້າຫາອາຫານ ເພື່ອຈະເອົາໄປສິ່ງຜົວຢູ່ນາຕາມທີ່ເຄີຍປະຕິບັດມາ, ໃນວັນນັ້ນເອງທັງຜົວ ແລະ ເມຍຕ່າງກໍ່ມີແນວຄົດປະຫຼາດຂຶ້ນນັ້ນຄືຜູ້ເປັນຜົວຄົດຢາກມີເມຍໃໝ່ທີ່ໜຸ່ມນ້ອຍກວ່າເມຍເກົ່າຂອງຕົນ, ສ່ວນຜູ້ເປັນເມຍກໍ່ຄົດຢາກໄດ້ຜົວໃໝ່ທີ່ໜຸ່ມນ້ອຍກວ່າຜົວເຖົ້າຢູ່ນາ. ເມື່ອມີແນວຄົດນີ້ຂຶ້ນຕ່າງໆຝ່າຍກໍ່ຕ່າງໆຫາວິທີທີ່ຈະຂ້າອີກຝ່າຍໜີ້ໃຫ້ຕາຍ ແລ້ວເກົ່າກວາດເອົາຊັບສິນບັດທີ່ຫາໄວ້ ເປັນຂອງຕົນ ເອງເພື່ອຈະເອົາຊັບສິນບັດນີ້ຮັດໃຫ້ຕົນເອງສິນປະສົງ. ຝ່າຍຜົວຢູ່ນາໄດ້ໄປຊຸດຊຸມຢູ່ນາເພື່ອໃຫ້ເມຍເຖົ້າມາສິ່ງເຂົ້າ ແລ້ວຕົກຊຸມຕາຍ, ໃນການຊຸດຊຸມນັ້ນພໍເຖົ້າໄດ້ຮັດຢ່າງດີ ໂດຍການເອົາໄມ້ກ່າຍແລ້ວເອົາດົນປົກໜ້າພ້ອມຫຼັງກວາດໃບ ຕອງມາປົກກົບເກື່ອນບໍ່ໃຫ້ເມຍເຖົ້າສິ່ງໄສ, ຝ່າຍເມຍເຖົ້າກໍ່ເອົາເຂົ້າຕົ້ມໃສ່ງວົນ(ໃບໄມ້ທີ່ກິນແລ້ວເບື້ອ)ເພື່ອໃຫ້ພໍເຖົ້າກິນ ແລ້ວເບື້ອຕາຍ.

ໃນທີ່ສູດເມຍກໍໄປຕົກຂຸມທີ່ພໍ່ເຖິ່ງຊຸດໄວ້ແລ້ວຕາຍສ່ວນພໍ່ເຖິ່ງກົນຂອງເບື້ອແລ້ວຕາຍເຊັ່ນກັນ ບໍ່ມີຜູດແນຍ

ຫຼຸມຜົວນ້ອຍ.ຕ່າງໆຝ່າຍກໍເຖິງຈຸດຈີບຂອງຊີວິດຂອງໃຜລາວ.ນິທານເລື່ອງນີ້ສອນໃຫ້ຮັກວ່າ ການດຳລົງຊີວິດຕ້ອງໃຫ້ພໍງ
ບໍ່ທະເຍີທະຍານເກີນຄວາມຝົດ.

-ປະເພດນິທານ: ນິທານບຸຮານ

-ຄວາມໝາຍ: ການດຳລົງຊີວິດຕ້ອງພໍງ ບໍ່ທະເຍີທະຍານເກີນຄວາມຝົດ ຫຼື ບໍ່ເກີນກຳລັງຂອງຕົນເອງ

131. ເລື່ອງ: ຕຶກເບັດລ້ຽງພໍ ຕໍ່ໄກລ້ຽງແມ່

(Raising the father by fishing and decoying wild chicken)

ແຕ່ງກີ້ແຕ່ງກ່ອນ ມີຄອບຄົວໜີ່ມີລູກຊື້ ທ້າວຄຳພັນ ລາວບໍ່ເອີໃຈໃສ່ໃນການສຶກສາຮໍ່າຮຽນ ຂາດທັງຄວາມຮ້ ແລະ ວິຊາ.ທ.ຄຳພັນເອົາແຕ່ທ່ຽວຫາຕິດເບັດ ແລະ ຕໍ່ໄກລ້ຽງຮັບສອນລາວບໍ່ເຄີຍສິນໃຈ.ການຕຶກເບັດ-ຕໍ່ໄກລ້ຽງ ມີ ໄດ້ກໍໄດ້ ແຕ່ຫຼາຍເຫຼືອກຳແມ່ນບໍ່ໄດ້.ມີຫຼົວຫຼາຍກວ່າມີອື່ນ ໃນທີ່ສຸດກໍາກາຍເປັນຄົນທຸກຈົນ ເພະການຕຶກເບັດ ຫຼື ການຕໍ່ໄກລ້ຽງເປັນອາຊີບລ້ຽງພໍແມ່ບໍ່ໄດ້.ການເຮັດນາກິນເຂົ້າດີກວ່າເພາະນອກຈາກໄດ້ກິນເຂົ້າແລ້ວຢັ້ງໄດ້ຂາຍເຂົ້າກິນອີກ.

(ຈົບ)

-ປະເພດນິທານ: ນິທານບຸຮານ

-ຄວາມໝາຍ: ການຕຶກເບັດ ແລະ ຕໍ່ໄກລ້ຽງອາຊີບທີ່ບໍ່ຄົງທີ່ ! ຖ້າເຮັດບໍ່ດີຈະເສຍເວລາລ້າງ

-ຜູ້ເລົ່າ: ທ້າວບົວລີ ອາຍຸ 57 ປີ ບ້ານໂພນສະຫວ່າງໄຕ້ ເມືອງໄກສອນພິມວິທານ ຂ.ສະຫວັນນະເຂດ.

-ຜູ້ເກັບກຳ: ນາງ ເມທິນິ ທ້ອງປີທີ.1 ສັງຄົມ ຂ

132. ເລື່ອງ: ສອງອ້າຍນ້ອງ (ສໍານວນ 3)

(The two brothers)

ແຕ່ງກີ້ແຕ່ງກ່ອນ ເຫັນນານມະລັວໄດ້ມີຄອບຄົວໜີ່ຢູ່ກັນຢ່າງມີຄວາມສຸກເຊິ່ງໃນຄອບຄົວນັ້ນມີທັງພໍ,ແມ່ ແລະ ລູກຊາຍອີກສອງຄົນ ຢູ່ຕໍ່ມາບໍ່ນານພໍແມ່ກໍຕາຍ ບ່ອຍໃຫ້ທ້າວທັງສອງຕ້ອງເປັນກຳພ້າ ເຊິ່ງບໍ່ມີຍາດຕິພື້ນ້ອງເພາະວ່າ ຄອບຄົວຫາກໍ່ຍ້າມຢູ່,ເຮັດໃຫ້ສອງອ້າຍນ້ອງດໍາລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມລໍາບາກາ ແລະ ຂໍ່າຫານກິນໄປສືບມືສືບວັນເທົ່ານັ້ນ . ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊາວບ້ານເກີດຄວາມລັງກຽດແລ້ວພວກເຂົາກໍເຕັ້ງລວມກັນ ແລະ ຕຶກລົງກັນເອົາສອງອ້າຍນ້ອງໄປໂພດ ສ່ວນໃນບ່ອນທີ່ຜົນບໍ່ທ່ອງຄົນບໍ່ທ່ຽວ.ເຊິ່ງເອົາໄປໂພດໃນທີ່ເຫັນຫຼື່ງ, ໂດຍທີ່ທີ່ແຫ່ງນີ້, ຖ້າໃຜໜາກໄປແລ້ວບໍ່ສາມາດກັບມາ ໄດ້ມີແຕ່ກັບກາຍເປັນສັດຫຼືຕາຍເພາະຫຼົງທາງ,ບໍ່ສາມາດຊອກຫາກັນໄດ້.ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເອັນວ່າ:ທີ່ໜາຫຼົງ(ຢູ່ທາງພາກໄຕ້ຂອງ ປະເທດຮີ້), ຈາກນັ້ນສອງອ້າຍນ້ອງຈຶ່ງດໍາລົງຊີວິດຢູ່ທີ່ນັ້ນໂດຍທີ່ບໍ່ຄົດກັບເຂົ້າໃນໜຸ້ບ້ານອີກ,ເພາະຄົນ ໃນໜຸ້ບ້ານໃໝ່ ກໍ່ບໍ່ມີຄວາມຮັກແລະອີດສິງສານແກ່ພວກເຂົາທັງສອງ.ພ້ອມນັ້ນໃນຍາມທີ່ໄປຫຼືນກັບໜຸ້ຮຸ່ນລາວຄາວດຽວກັນເຂົ້າກໍມີແຕ່ ພອກວ່າ:ພວກກຳພ້າບໍ່ມີພໍບໍ່ມີແມ່.ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມຄົດຕໍ່າຄົຍນ້ອຍໃຈ ແລະບໍ່ກ້າໄປຫຼືນນຳຜູ້ໄດ້ອີກ.ຈາກນັ້ນ ສອງອ້າຍນ້ອງກໍດໍາລົງຊີວິດໃນທີ່ໜ້າແຫ່ງນັ້ນໂດຍການອາໄສຢູ່ໃນຕຸບນ້ອຍ,ລໍາພັງພໍງແຕ່ສອງຄົນເທົ່ານັ້ນ. ຢູ່ມາໄລຍະ ຫຼື່ງ ກໍ່ເກີດມີເຫດການປະຫຼາດຂຶ້ນກັບຜູ້ເປັນນ້ອງ, ເພາະໃນມື້ນັ້ນ ສອງອ້າຍນ້ອງໄດ້ໄປຫາກິນດ້ວຍກັນ ແລະ ໄດ້ໄຂ່ມາ ສອງໜ່ວຍ ເຊິ່ງບໍ່ຮັກວ່າ ແມ່ນໄຂ່ຫຍັງ ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ເປັນອ້າຍບໍ່ຢູ່ ເຊິ່ງພວມໄປ ຕັກນໍ້າມໃຊ້,ຜູ້ເປັນນ້ອງກໍາກາຍເປັນ ໄຂ້ ແລ້ວກໍາກາຍເປັນງູ້,ເມື່ອຜູ້ເປັນອ້າຍມາເຫັນນ້ອງກາຍເປັນ ຖ້າ ກໍ່ເກີດອາການຕຶກໃຈບໍ່ຮູ້ຈະເຮັດແວໃດ ມີພໍງແຕ່ຮັອງ

ໃຫ້ນຳຜູ້ເປັນນັອງ. ນີ້ແຫຼະເພີ່ມຈຶ່ງເອີ້ນວ່າ “ກົບຕາຍບ້ອນປາກ ຄົນຄາກຕາຍບ້ອນສຽງ” ຫຼື “ໃຜຜູ້ມີຈິດໃຈໄລບມາກໄລພາ ກໍຈະນຳໄປສຸ່ນລົກ” ຈາກຜູ້ເປັນອ້ານຮ້ອງໃຫ້ເຝົ້ານັ້ອງຫຼາຍມື້ຫຼາຍວັນຫຼາຍເດືອນ.ຜູ້ເປັນນັອງກໍຢືນຄີກັບງຸ້ຂຶ້ນນັບມືແລ້ວ ຜູ້ເປັນອ້າຍກໍທີ່ທີ່ໃບໃນໜຸ້ບ້ານ ເພື່ອຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແຕ່ຊອກຫາເທົ່າໃດກໍ ບໍ່ເຫັນທາງອາຈານທີ່ງ ແຫ່ງນີ້, ຈິນຜູ້ເປັນອ້າຍອົດເມື່ອຍ ໂຮຍແຮງ ແລະ ຫົມດຫວັງທີ່ຈະຊອກຫາ ທາງເຂົ້າບ້ານເພື່ອຊອກຫາຢາມຮັກສານັອງ ໃນທີ່ສຸດເທວະດາກໍເນລະມິດໃຫ້ມີງຸ້ເທົ່າກັບຈອນພອນ ມາກັດກັນໃຫ້ທ້າວໄດ້ເປັ່ງ. ທ້າວຈຶ່ງໄປຈອບເບ່ງເລີຍພິບເຫັນ ສັດທັງສອງຕໍ່ສຸກັນຢ່າງເອົາເປັນ ເອົາຕາຍ. ໃນທີ່ສຸດຖຸເທົ່າກໍຕາຍ, ແຕ່ຈອນພອນຊ້າພັດໄປກັດເອົາເປື້ອກໄມ້ມາເປົ່າໃຫ້ງ ເທົ່າຄືນ,ແລ້ວສຸກັນຕໍ່ໄປອົກ, ແຕ່ເຫົ່ອນີ້ຈອນພອນພັດເປັ່ນຝ່າຍເສຍໄຊ ແລະ ກໍຕາຍ. ແຕ່ງໆເທົ່າກໍຮັດຄີກັບ ຈອນພອນ, ໂດຍໄປກັດເອົາເປື້ອກໄມ້ມາເປົ່າໃຫ້ຈອນພອນ, ຈອນພອນກໍຄືນມາອີກ ແລະ ກໍຕໍ່ສຸກັນໄປອົກ ແລະ ຜັດປ່ຽນກັນຕາຍ ແລະ ຜັດປ່ຽນກັນໄປເອົາເປື້ອກໄມ້ມາເປົ່າໃຫ້ກັນ ແລ້ວກໍຕໍ່ສຸກັນ ແຕ່ເຊົ້າຈິນສວາຍ ແຕ່ສວາຍຈິນຄໍ່າຈິນສັດທັງສອງ ອິດເມື່ອຍແລະ ກໍລື້ມຕາຍໄປພື້ອມກັນ. ເມື່ອທ້າວ ເຫັນດັ່ງນັ້ນ ກໍຮູ້ໂລດວ່າ ຕັ້ນໄມ້ນັ້ນແມ່ນຕັ້ນໄມ້ປາວີເສດແລະທ້າວກໍ ໄປຖາກເອົາຕັ້ນໄມ້ນັ້ນມາ ປົວນັ້ອງຊາຍ. ແຕ່ກ່ອນຈະໄປປົວນັ້ອງຊາຍທ້າວໄດ້ໄປເປົ່າເອົາຈອນພອນ ແລະ ຖຸຄືນມາກ່ອນ, ພ້ອມທັງສ້າງສອນບໍ່ໃຫ້ຜິດຖຽງກັນອີກ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຕໍ່ສຸກັນອີກຕໍ່ປ.ດັ່ງນັ້ນ ສັດທັງສອງກໍໄດ້ຮັບປາກ ພ້ອມຈະປະຕິບັດ ຕາມຄໍາສັ່ງຂອງຫ້າວ. ຈາກນັ້ນ ຫ້າວກໍຄົດຈະກັບໄປທານັ້ອງເພື່ອຮັກສາ. ແຕ່ໄລຍະທາງທີ່ຫ້າວພວມຫັນກັບ ກໍໄດ້ພິບ ກັບສັດຫຼາຍປະເພດທີ່ພວມບາດເຈັບ ແລະ ຕາຍທ້າວ ກໍໄດ້ກອບກຸ້ເອົາຊີວິດຂອງສັດເຫຼົ່ານັ້ນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນໜີ,ຊ້າງ,ໝາ ປາ, ມີກ...ແຕ່ທາງທີ່ຫ້າວເດີນ ກັບນັ້ນເທວະດາກໍດິນບັນດານໃຫ້ຫ້າວຫຼົງທາງເອົກ. ຈິນໄປຮອດເມືອງແຫ່ງໜຶ່ງຊື່ວ່າເມືອງ ຈຳປາ ແລະ ໃນເມືອງແຫ່ງໜຶ່ງນີ້ກໍມີຄວາມໂສກເສື້ອຫ່າງວ່ວມເຫຼົງຫ້າຍ, ນັບແຕ່ຄົນໃນວັງ ຈິນຮອດຝຶ່ມປະຊາ ລາດຊະດອນ ເພາະວ່າທີ່ດາແຫ່ງເມືອງນີ້ພວມສິ້ນພະຊຸມ ຫາປາມາປົວ ແລະ ຫາໝໍມາແຕ່ທີ່ໃດ ເຊິ່ງກໍຍອມເພະບໍ່ສາມາດຮັກສາພິດ ໄດ້. ຈາກນັ້ນ ຫ້າວກໍອ່າສາຈະປິ່ນປົວທີ່ດາແຫ່ງເມືອງນີ້ໃຫ້ຄືນມາ ແລະ ພະຍາກໍໄດ້ສັນຍາວ່າ:ຖ້າຫານກຸ້ເອົາຊີວິດ ນາງ ໄດ້ ຈະຍິການງາງໃຫ້ເປັນຄຸ້ຄອງ.ເພາະຕອນນີ້ຫ້າວກໍໃຫຍ່ກ້າມບານ ແລະ ມີຮູບໂສມງາມປານພະອິນແບ່ງລົງມາ ແຕ່ຖ້າ ທ້າວຫານ ບໍ່ສາມາດຮັດຕາມທີ່ເວົ້າມາ ພະຍາຈະປະຫານຊີວິດຖື່ມເສຍ.ຫ້າວກໍຮັບປາກ.

ຝັ້ງເຫັນທີ່ໃບໃນວັງຫ້າວກໍໄດ້ລ່ວງເຂົ້າຫ້ອງຂອງອົງອົງຍິງເພື່ອໄປເປົ່ງສົບຂອງອົງຍິງ ຫ້າວ ກໍບອກໃຫ້ມະຫີສີ, ນາງສະໜີມ ແລະ ຜູ້ ອິນໆ ຢຸດຊີ້າການຮ້ອງໃຫ້ ແລະ ໃຫ້ຖອຍອອກ .ຫ້າວໄດ້ ຈິກເອົາເປື້ອກໄມ້ວິເສດນັ້ນອອກມາ ແລ້ວກໍອືມເຂົ້າປາກແລ້ວກໍເປົ່າໃສ່ນາງແຕ່ທີ່ຈົນທົ່ວຕົນ. ຈາກນັ້ນບໍ່ດິນພະທິດລູກສາວຂອງພະຍາກໍໄດ້ກັບມາມີຊີວິດ ອິກຄືເກົ່າແລະກໍມີຄວາມຮັກມັກຕໍ່ຫ້າວ.ດັ່ງນັ້ນພະຍາກໍໄດ້ຮັດຕາມທີ່ສັນຍາໄວ້ວ່າຈະໃຫ້ທັງສອງແຕ່ງງານໄປ ແລະ ປົກ ດອງບ້ານເມືອງຕໍ່ໄປ. ແຕ່ຍ້ອນຄວາມຄິດຮອດ ແລະ ຍັງຢາຈະຮັກສານັ້ອງຊາຍ,ຈຶ່ງຂໍອ້າລາພໍ່ເຖິ່ງແລະແມ່ເຖິ່ງ ໄປຕາມ ຫານັ້ອງຊາຍທີ່ເປັນງູ້ພໍພະຍາ ແລະ ແມ່ກໍອະນຸຍາດ. ຫ້າວກໍອ່າກົດເດີນຫາງພ້ອມກັບທິດາຂອງພະຍາ, ຜູ້ເປັນເມຍຂອງ ຫ້າວ ແລະ ທະຫານຈຳນວນໜຶ່ງ. ເພື່ອຈະໄປ ດິນຫານັ້ອງຊາຍຂອງຫ້າວໃນທົ່ງນັ້ນໃຫ້ພິບ ເພາະນັ້ອງຊາຍຂອງລາວໄດ້ ກາຍເປັນງູ້ສ່ວນນັ້ອງ ຊາຍຂອງລາວໄດ້ກາຍເປັນງູ້ໜີດຕິນຕົວແລ້ວ ເມື່ອນັ້ອງຊາຍຂອງລາວຫຼົງວໜ້າອ້າຍກໍຮັກໃຫ້ ແລະ ຫ້າວກໍຮັກໃຫ້ເຊັ່ນດຽວກັນ. ແລ້ວຫ້າວກໍເວົ້າກັບນັ້ອງວ່າ : ອ້າຍມາຊ່ວຍນັ້ອງແລ້ວ. ແລ້ວລາວ ກໍຈິກເອົາເປື້ອກ ໄມ້ອອກມາ ອົມແລ້ວເປົ່າໃສ່ງ ກໍປາກົດວ່ານັ້ອງຊາຍຂອງລາວໄດ້ກາຍເປັນຄົນອີກ ຄັ້ງໃໝ່. ແລ້ວຜູ້ເປັນອ້າຍກໍໄດ້ເລົ່າ ທຸກສິ່ງ,ທຸກຢ່າງໃຫ້ນັ້ອງຟັງໝົດ,ແລ້ວທັງສອງກໍເຫັນວ່າບໍລິເວນ ນີ້ເປັນທີ່ຫຍໍາທີ່ອຸດົມສິມບູນເໝາະແກ່ການປຸກເຂົ້າ ແລະຮັດສວນ. ຈາກນັ້ນ ຫ້າວກໍໃຫ້ເສນາອາ ມາດພ້ອມກັນຖາງ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນທີ່ແຫ່ງນີ້ ແລະ ທີ່ແຫ່ງນີ້ກໍໄດ້ ຖືກເອີ້ນວ່າ : ທີ່ໜ້າຫຼົງ ຈິນເຖິງທຸກວັນນີ້.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ

-ຄວາມໝາຍ: ທຸກເພີ່ມບໍ່ວ່າດີ ມີເພີ່ມຈຶ່ງວ່າພື້ນນັອງ ລຸງປ້າຈຶ່ງວ່າຫຼານ !

- ເລື່ອໄດຍ: ພໍ່ແກ່ດ ຈັນທະວົງ, ອາຍຸ 51 ປີ, ບ້ານ ແກ້ງຕາງານ, ເມືອງສອງຄອນ, ແຂວງສະຫວັນ ນະເຂດ,
- ຜູ້ເວັບກຳ: ຫ້າວຍອດຊາຍ ຈັນທະວົງ

133. ເລື່ອງ: ຫ້າວແບ່ (Tao Be) (The goat boy)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກອນ ມີເມືອງທີ່ປຶກຄອງດ້ວຍພະຍາມີລູກສາວ ເມຍ ແລະ ລູກເຂີຍໃນຂະນະທີ່ຜູ້ເປັນລູກກໍໄດ້ຕັ້ງຄັນ (ຕັ້ງທ້ອງ ຫລື ທີ່ພານານ). ຢູ່ຕໍ່ມາຫາລາຍເດືອນກໍໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ບຸດຕານ້ອຍແຕ່ຫົ້າແປກປະຫາດບ່ອນວ່າເມື່ອບຸດຕານ້ອຍຄົນນີ້ ເກີດມາພັດມີລັກສະນະໜ້າຕາທ່າງຄ້າຍຄົກບັບແບ່ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໃສ່ຊື່ວ່າ: ຫ້າວແບ່. ເມື່ອເກີດເຫດການເປັນແນວນັ້ນຈຶ່ງໄປບ່ານມາຫວາຍດຸມ. ຫົ່ມໂທນກໍເວົ້ວ່າ : ເປັນຄົນເຂັດຂາງເຈົ້າພະຍາລີຍຕັດສິນໃຈໃຫ້ເອົາຫ້າວແບ່ ນ້ອຍນີ້ໄປຫຼັນ້າຖຸມ ເມື່ອເອົາຫ້າວນ້ອຍໄປລອຍແພ ແພຂອງຫ້າວແບ່ນ້ອຍຊ້າພັດໄປຄ້າງຢູ່ດອນໂຂງເກາະໃຫ້ຍ ຫ້າວຈຶ່ງ ອາໄສຢູ່ດອນເທິງນັ້ນຢູ່ມາບໍ່ຊ້ານານ ກໍໄດ້ມີເຮືອສະເພົາ ພໍ່ຄ້າມາແລ່ນຝ່ານ ລວມກັນທັງໝົດມີເຈັດລໍາ (7 ລໍາ) ຫ້າວກໍ ເລີຍຂໍອາໄສຂຶ້ນຂີ່ ເຮືອນຳພໍ່ຄ້າ ສະເພົາຜູ້ມາກ່າວນ ແຕ່ກໍຖືກປະຕິເສດໄດຍ່ທີ່ເວົ້ວ່າ : ເຮືອເຕັມແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ຫ້າວຜິດຫວັງແຕ່ຫ້າວກໍຍັງໄດ້ຂໍຂຶ້ນນຳເຮືອສະເພົາລໍາຕ່າງໆໄປແຕ່ກໍຍັງຖືກປະຕິເສດແລະກໍລືລໍາທີ່ໄປກ່ອນວ່າ: ເຮືອເຕັມແລ້ວ... ຈິນ ມາຮອດລໍາສຸດຫ້າວ (ລໍາທີ 7) ເຈົ້າຂອງເຮືອ ຈຶ່ງບອກວ່າມາຂີ່ແມ່ຫຼາເຈົ້າບໍ່ຕົວ່າເຮືອຂ້ອຍຮີ່ວ ຫ້າວແບ່ນ້ອຍກໍບ່ອກວ່າບໍ່ ເປັນຫຍັງເພາະຕົນຊີເປັນຄົນຊ່ວຍສະນ້າອອກໃຫ້ ແຕ່ປະກິດວ່າພໍ່ແຕ່ຫ້າວແບ່ນ້ອຍ ກ້າວຂຶ້ນເຮືອນັ້ນເຮືອກໍເຊົ່າບໍ່ ຫັ້ນ ເຄື່ອງຂອງຕ່າງໆ ທີ່ມີຢູ່ໃນລໍາເຮືອກໍຂ່າຍດີ ຈິນວ່າຂາຍໝົດເມື່ອເດີນທາງໄປຕະຫລອດພົດໃປຄໍ່າຢູ່ໃນເມືອງແຫ່ງ ຫົ່ງຊື່ວ່າ: ເມືອງຂີ້ສ້າ ເລີຍນອນຄ້າງຢູ່ໃນເມືອງແຫ່ງນັ້ນໃນຂະນະທີ່ນອນໃນເມືອງແຫ່ງໜຶ່ງນີ້ ເຈົ້າເມືອງຂີ້ສ້າກໍລັກເອົາເຕົ່າ ຄຳມະໃສ່ໄມ້ໃນເຮືອ ເພື່ອຈະຫ້າວເປັນຄົນຂີ້ລັກເຕົ່າຄໍາໂດຍທີ່ເອົາມໃສ່ໄມ້ໃນເຮືອລໍາທີ່ແບ່ນ້ອຍອາໃສມານໍາ ເພາະ ເຫັນວ່າເຄື່ອງຂອງເຂົ້າຂາຍຫົດແລ້ວຄົງຈະໄດ້ເງິນຄໍາຫາລາຍເພື່ອຈະຫ້າວເປັນຄົນຂີ້ລັກເຕົ່າຄໍາແຕ່ຫ້າວແບ່ພັດເປັນ ຄົນທີ່ສະຫຼາດຈຶ່ງເອົາເຕົ່າຄໍານັ້ນໄປໄວ້ບ່ອນໃໝ່ຈຶ່ງຕຸ່ປໍ່ໄດ້ ຈຶ່ງຕຸ່ໃສ່ລໍາທີ 6 ແລ້ວເຈົ້າພະຍາຂີ້ສ້າຄົນນັ້ນກໍເວົ້ວ່າ : ເຕົ່າຄໍາ ເສຍເລີຍຂໍຊອກເບິ່ງເຮືອ ແຕ່ລະລໍາ ແລ້ວກໍພືບເຫັນເຕົ່າຄໍາໃນເຮືອລໍາທີ 6 ແລ້ວກໍໄດ້ມີການປັບໃໝ່ເຈົ້າຂອງເຮືອໂດຍ ການເອົາເຄື່ອງໃນເຮືອລໍານັ້ນຈົນໝົດ. ສ່ວນເຮືອຂອງຫ້າວແບ່ທີ່ອໃສນອນຢູ່ນັ້ນ ກໍຖືກາຍສະເພົາຍອງວ່າ: ຫ້າວແບ່ເປັນ ຄົນທີ່ສະຫຼາດເຈົ້າພະຍາຈຶ່ງຢາກເອົາໄປເປັນຄົນຮັບໃຊ້ ຢູ່ໃນວັງເລີຍຢາກໄດ້ຫ້າວເປັນລູກເຂີຍ ເພາະພະຍາເອງກໍມີລູກສາວຢູ່ 6 ຄົນ ຜູ້ກົກຊື່ວ່າ ມາງຫຼາງທີ່ກີ ຜູ້ທີ່ສອງຂື່ນໆງ່າໄອ່ເອື້ອຍ. ຜູ້ທີ່ສາມ ຊື່ ວ່າ : ມາງຫຼາງສີ ຜູ້ທີ່ ສີ ຊື່ ວ່າ ມາງຫຼາງສາມ ຜູ້ທີ່ ຫ້າວ ຊື່ ວ່າ ມາງຫຼາງ ກາງແລະ ຜູ້ທີ່ ຫິກ ຜູ້ສຸດທ້າຍ ຊື່ ວ່າ ມາງຫຼາງ ລຸ່ມຫລ້າ ສະນັ້ນ ພະຍາຈຶ່ງເອັ້ນລູກສາວທັງ 6 ຄົນ ມາຖາມ ຄົນເບິ່ງ.. ຖາມຜູ້ທີ 1 ວ່າ : ຈະເອົາຫ້າວບໍ່ ? ມາງກໍຕອບວ່າ : ມາງເປັນຄົນເປັນມະນຸດ ດັ່ງຊື່ໃຫ້ເອົາສັດມາຢູ່ຮ່ວມຊ້ອນ ມາເປັນຜົວ ບໍ່ດອກ ບໍ່ເອົາ ແລະ ຖາມຜູ້ທີ່ໄປກໍມີແຕ່ຕອບຄົກບັບເອື້ອຍຈົນມາຮອດນາງລຸ່ມຫ້າລາ ຜູ້ເປັນນ້ອງຜູ້ທີ 6 ເມື່ອ ຖາມນາງງໍ ກໍຕອບວ່າ : ສຸດແລ້ວແຕ່ພໍ ແລະ ແມ່ ຖ້າເຫັນດີເຫັນພ້ອມເຈົ້າພະຍາຈຶ່ງບອກຫ້າວແບ່ ມາສຸ່ຂໍ ລູກສາວທີ່ຊື່ ມາງລຸ່ມຫລ້າ ເຈົ້າພະຍາຈຶ່ງຮ້ອງຄ່າດອງ ລູກສາວວ່າ : ເງິນຄໍາ ຕັດໃຫ້ພໍແສນ ຕາສິ່ງ ຂ້າງມີໃຫ້ໄດ້ຮ້ອຍສູ່ໂຕ ພ້ອມຫັ້ງ ໃຫ້ສ້າງສະພານເງິນສະພານທອງ ລະຫວ່າງ ເຮືອນຫ້າວແບ່ຫາເຮືອນເຈົ້າພະຍາໃຫ້ແລ້ວພາຍໃນມື້ແຕ່ງດອງແລ້ວບຸກກ້ວຍຂໍອຍ ແຕ່ລະດາດ ລຽນສຸດເຕັມຕາມທາງ ຫ້າວກໍສັນຍາວ່າ : ຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຫຼຸກສິ່ງຢ່າງທີ່ພະຍາເວົ້າມາຮອດນີ້ ແຕ່ຫ້າວກໍສ້າງສະພານເງິນສະພານທອງ ພ້ອມດ້ວຍບຸກຕົ້ນກ້ວບຕົ້ນອ້ອຍເພື່ອແຮ່ຂີຍມາພຽງໄດ້ກ້ວຍກໍສູກພຽງນັ້ນ ແລະເຫຼື່ນລົງເຫຼື່ອງເຫຼື່ອມເພື່ອມາເປັນເຂີຍພະຍາໄດ້ 3 ວັນຫ້າວກໍພາເມຍອອກເຮືອນຕ່າງ ຢູ່ກັນພຽງແຕ່ສອງຄົນເມື່ອຢູ່

ນຳກັນກັບເມຍທ້າວແບ່ງກໍລອກຄາບແບ້ອກມາກາຍເປັນຄົນທີ່ມີຮູບໂສມງົດງາມ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ເປັນເອື້ອຍເກີດຄວາມອິດສາມັ້ອງສາວກໍຄືນາງລຸນຫລັ້າ ແຕ່ລະນີ້ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ຊອມເປົ່ງນັ້ອງສາວແລະນັ້ອງເຂີຍ ວ່າ : ຢູ່ກັນແນວໃດເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດແນວຄົດອັນບໍດີ ຕົ່ນາງລຸນຫລັ້າຂຶ້ນນັບມື່ຈີ່ເຮັດໃຫ້ນາງທັງ 6 ນາງໄອ່ເອື້ອຍ ປາກໄດ້ນັ້ອງເຂີຍ (ທ້າວແບ່ງ) ຈຶ່ງມາປຶກສານນີ້ເປັນພໍ່ວ່າຈະເຮັດແນວໃດ ສຸດທ້າຍກໍຕົກລົງວ່າຕ້ອງຂ້ານັ້ອງສາວກໍຄືນາງລຸນຫລັ້າແລ້ວຍາດເອົາ ຜົວຂອງນັ້ອງຈາກນັ້ນຈຶ່ງຊວນນັ້ອງສາວໄປບ່ອນນ້ຳ ທີ່ມີເຫຼວເລີກ ເມື່ອໃກ້ເຫຼວແລ້ວກໍຊຸກນາງລຸນຫລັ້າລົງເຫຼວແລ້ວກັບມາບອກພໍ່ວ່ານັ້ອງສາວກໍເມຍຂອງທ້າວຕາຍແລ້ວ ຈາກນັ້ນພວກນາງກໍພາວັນແຕ່ງໃຫ້ຈົບງາມໄປຫາຫ້າວແບ່ງ ຜູ້ເປັນນັ້ອງເຂີຍເພື່ອບອກວ່ານັ້ອງສາວກໍເມຍຂອງທ້າວຕາຍແລ້ວ ແຕ່ເມື່ອໄປຮອດເຮືອນທ້າວແບ່ງແລ້ວຊໍ້າພັດ ເຫັນແບ່ງກັບນາງລຸນຫຼັງກິນເຂົ້າຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງແຊບນິວຢູ່...

ຈາກນັ້ນາງຈຶ່ງກັບມາບອກພໍ່ວ່ານາງລຸນຫຼັງບໍ່ຫັນຕາຍ ພໍ່ຈຶ່ງຫາວິທີໃໝ່ ໂດຍບອກວ່າ : ໃຫ້ຊວນນັ້ອງໄປເນັບດອກໄມ້ ທີ່ງາມຢູ່ໃນຝຶ່ງເຫຼວ ຈຶ່ງໃຫ້ນາງລຸນຫຼັງຂຶ້ນໄປເກັບກ່ອນໃນງ່າທີ່ສູງແລ້ວເອື້ອຍກໍຂຶ້ນຕາມຫລັ້ງ ເມື່ອມາຮອດຈ່າງສູງກໍຊຸກນັ້ອງລົງເຫຼວ ຈາກນັ້ນພວກນາງກໍກັບເມື່ອເຮືອນແລ້ວແຕ່ງໂຕງາມໄປຫາເຮືອນທ້າວແບ່ງ ເມື່ອໄປຮອດກໍເກີດເຫຼັດປະຫລາດອີກ ເພາະນັ້ອງຍູ້ບໍ່ຫັນຕາຍ ແລະ ຢູ່ເລືອມກັບຄືເກົ່າ ສຸດທ້າຍກໍເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ

-ຄວາມໝາຍ: ທຸກເພື່ອນບໍ່ວ່າດີ ມີເພື່ອນຈຶ່ງວ່າພື້ນອັງ ລົງປ້າຈຶ່ງວ່າຫຼານ ! ຄວາມອິດສາບັງບຽດຄົນອື່ນຈົນເຖິງຕາຍນັ້ນ ຕິນເອງກໍຕາຍຕາມພ້ອມ!

134.ເລື່ອງ : ຄວາຍກັບຕົ້ນກ້ວຍ

(The buffalo and Banana plants)

ແຕ່ດົນນານມະແລວ ຍັງມີຊາວນາຜູ້ນີ້ ບໍ່ຮູ້ຈັກຊີດັງຄວາຍ: ເພື່ອເອົາເຊື້ອກມັດ, ມີແຕ່ເອົາເຊື້ອກມັດຄໍ້ັນ ເວລາໃຫ້ມັນແກ່ໄຖມັນກໍຢູ່ທ່າງໜຽວຊ້າຍ, ໜຽວຂວາ. ແລ້ວຊາວນາກໍຫຍຸ້ງຍາກໃນເວລາໄທນາ, ຢູ່ມາມື້ນີ້ຊາວນາຜູ້ນີ້ໄທນາແລ້ວກໍເອົາຄວາຍໄປຜູ້ໄວ້ກໍວ້າຍ, ແລ້ວໃນກໍວ້າຍກໍມີຫຼູໂຕໜີ້ຊົ່ງອາໄສຢູ່ໃນທ່ານັ້ນ, ມັນຈຶ່ງບອກພໍ່ນາວ່າໃຫ້ເຈົ້າເອົາຫຼັກຊີໄປເປົ້າໄຟ ແລ້ວກໍເອົາຫຼັກຊີດັງຄວາຍແລ້ວເອົາເຊື້ອກມັດໃສ່ເຈົ້າຈະສະດວກ ໃນເວລາໄທນາເວົ້າແລ້ວພໍ່ນາກໍປະຕິບັດຕາມນັ້ນ, ເມື່ອຄວາຍຖືກຊີຕັ້ງມັນກໍເຈັບປວດແລ້ວກໍເກີດຄວາມຄຽດແຄ້ນໃຫ້ກໍວ້າຍ, ຄິດວ່າກໍວ້າຍເປັນຜູ້ບອກວິທີໃຫ້ພໍ່ນາ. ຄວາຍຈຶ່ງໄປຊົນກໍວ້າຍຈົນໜຸ່ນທະລາຍລົງໄປໝົດ, ທີ່ຈົງແລ້ວບໍ່ແມ່ນກໍວ້າຍເປັນຄົນບອກ, ມັນແມ່ນໜຸ່ທີ່ເຮັດຮັງໃນກໍວ້າຍນັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນມາເຖິງປະຈຸບັນນີ້ຄວາຍກໍຍັງຄຽດໃຫ້ກໍວ້າຍ, ຄວາຍເຫັນກໍວ້າຍຢູ່ໃສແມ່ນຊົນໃຫ້ໜຸ່ນທະລາຍໄປ.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ

-ຄວາມໝາຍ: ຄວາມເຂົ້າໃຈກັນ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອື່ນເດືອດຮອນຢູ່ສະເໜີ!

ວັນທີ 26/4/2005 ວັນຄານ

- ຊື່ຜູ້ເລົ່າ ອາຈານ ຄໍາບາງ ອາຍຸ ປີ ຢູ່ທຳສະໜຸດວິທະຍາໄລຄູ ສະຫວັນນະເຂດ

135.ເລື່ອງ ຖູເຫົາຈອງຫອງ (The conceited cobra)

ຊື່ມື້ນີ້ ມີງຫຼັກທີ່ຈອງຫອງໂຕໜຶ່ງກໍາລັງນອນຝຶງແດດຢູ່ຕິນພູ ແຫ່ງໜຶ່ງ. ທັນໃດນັ້ນມີກ້ອນທີນໃຫຍ່ກ້ອນໜຶ່ງກັງລົງມາແຕ່ເທິງພູ ແລະ ມາເຕັງເອົາງໂຕນັ້ນເຮັດໃຫ້ງບໍ່ສາມາດເຫັນຕົງ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍໄປມາໄດ້. ໃນທີ່ສຸດກໍ່ມີກະຕ່າຍໂຕໜຶ່ງທີ່ກໍາລັງຊອກຫາກິນຢູ່ຕາມຕົນພູແຫ່ງນັ້ນ ມາພືບງູເຫົາຊື່ກໍາລັງຖືກກ້ອນທີນເຕັງຢູ່ເລີຍປຸດ ແລະ ຖາມວ່າ : ສະບາຍດີອ້າຍງູເຫົາ ເຈົ້າມ່ວນບໍ່ທີນອນຢູ່ກ້ອງກ້ອນທີນໃຫຍ່ນັ້ນ ສ່ວນງູເຫົາກໍາລັງເຈັບຢູ່ເລີຍເວົ້າໄປດ້ວຍຄວາມໃຈຮ້າຍວ່າ: ບໍ່ຕ້ອງມາຫຍ້ຫຍັນຂ້ອຍ. ຂ້ອຍກໍາລັງເຈັບຢູ່ຈີ່ຊ່ວຍເອົາທີນອອກຈາກຫຼັງຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ລາງວັນແກ່ເຈົ້າ. ສ່ວນກະຕ່າຍກໍ່ຮູ້ຢູ່ວ່າ ຖູບໍ່ແມ່ນເພື່ອນທີ່ໄວ້ວາງໃຈ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຫຼາຍ. ແຕ່ຍ້ອນຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ແລະ ກໍ່ບໍ່ມັກທີ່ເຫັນຜູ້ອື່ນຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ. ກະຕ່າຍເລີຍຕັດສິນໃຈກົງທີນອອກຈາກຫຼັງງູ. ກະຕ່າຍພະຍາຍາມກົ່ງຂ້າງນັ້ນຂ້າງນີ້ທີນກໍ່ບໍ່ເຫັນຕົງຢ້ອນທີນ ກ້ອນນັ້ນມັນໜັກຫຼາຍ. ແຕ່ໃນທີ່ສຸດກະຕ່າຍກໍ່ສາມາດກໍ່ທີນກ້ອນນັ້ນອອກຈາກຫຼັງງູໄດ້. ຖູສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄປມາໄດ້ ແຕ່ກົງກັນຂ້າມກະຕ່າຍພັດມີຄວາມອິດເມື່ອຍຫຼາຍ. ຫຼັງຈາກງູອອກຈາກກ້ອນທີນກ້ອນນັ້ນໄດ້ແລ້ວ. ຖູໄດ້ເວົ້າກັບກະຕ່າຍວ່າ : ໄດ້ແລ້ວ ຂອບໃຈ ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການລາງວັນຂອງເຈົ້າດອກ ຂ້ອຍຕ້ອງການກັບບ້ານຫາຄອບຄົວຂ້ອຍ ແລະ ເຈົ້າກໍ່ສາມາດໜີຈາກທີ່ນີ້ໄດ້ເໜືອນກັນ ພູພັດເວົ້າຕື່ມອີກວ່າ: ມັນແມ່ນລາງວັນທີ່ມີລາຄາແພງຫຼາຍ ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການມັນບໍ່ ມັນແມ່ນຫຍັງແທ້ ກະຕ່າຍຖາມຄົນ. ຖູ ຕອບວ່າ : ເຈົ້າຊ່ວຍຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະກົມເຈົ້າເປັນອາຫານ ກະຕ່າຍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ: ບໍ່ ! ນັ້ນບໍ່ແມ່ນລາງວັນຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການຫຍັງຂ້ອຍຊີ້ພັວໄປຫາຄອບຄົວຂ້ອຍ, ຖູອກວ່າ : ເຊີນ ເຈົ້າໄປໂລດ. ຂ້ອຍຈະນຳກົມເຈົ້າໃຫ້ໄດ້ຂ້ອຍກໍາລັງທີ່ວູ່. ບັງເອີນເວລາທີ່ສັດທັງສອງກໍາລັງທຽງກັນຢູ່ນັ້ນໄດ້ມີໝາຈອກໂຕໜຶ່ງມາພັດທະນາ ແລະ ຖາມພວກເຂົາວ່າ : ມີເລື່ອງຫຍັງເກີດຂຶ້ນທັນໃດນັ້ນພວກເຂົາທັງສອງກໍ່ເວົ້າຂຶ້ນພ້ອມກັນ

ວ່າ: ໝາຈອກເອີຍ ! ເຈົ້າເປັນຜູ້ຕັດສິນໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ບໍ່ ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຈົ້າ ໝາຈອກຖາມກະຕ່າຍຕອບວ່າ : ຂ້ອຍກໍາລັງຫາກິນຢູ່ຕາມທີ່ຫຍໍາແຫວົນນີ້ ບັງເອີນມາເຫັນທ້າວງຫຼັກທີ່ກ້ອນທີນເຕັງຫຼັງຢູ່ ແລະ ລາວຮ້ອງຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຊ່ວຍເອົາທີນອອກຈາກຫຼັງລາວ. ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍເລີຍຊ່ວຍເອົາກ້ອນທີນອອກ ແລະ ລາວບອກວ່າຈະໃຫ້ລາງວັນແກ່ຂ້ອຍ: ແຕ່ຫຼັງຈາກຂ້ອຍກໍ່ທີນອອກຈາກຫຼັງແລ້ວລາວພັດຊີກົມຂ້ອຍເປັນອາຫານ. ຖູເວົ້າຂຶ້ນວ່າ : ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈີງ, ຂ້ອຍນອນຢູ່ກ້ອງກ້ອນທີນນັ້ນເປັນຄວາມຈີງຢູ່. ເພະຂ້ອຍມັກນອນຢູ່ກ້ອງກ້ອນທີນເປັນປະຈຳຫ້າວກະຕ່າຍມັ້ງແລ້ວກໍ່ທີນອອກ ແລະ ຊື່ຂ້ອຍ ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງຊີ້ກົມລາວ. ໝາຈອກໄດ້ຝັ້ງເຫັນຕື່ມແລ້ວ ຄິດຢູ່ດິນເຕີບພ້ອມທັງແມ່ນບໍ່ ສັດທັງສອງແລ້ວເວົ້າວ່າ: ກະຕ່າຍເອີຍ! ເຈົ້າເຫັນດີຕີ ທີ່ວ່າງນອນຢູ່ກ້ອງກ້ອນທີນ ແມ່ນແລ້ວ ກະຕ່າຍຕອບເປັນຄວາມຈີງ. ໝາເວົ້າຕື່ວ່າ : ດີແລ້ວ ຂ້ອຍຕ້ອງການປາກເຫັນພວກເຈົ້າຢູ່ແນວໃດກ່ອນ ຈຶ່ງໄປນອນຢູ່ໃຕ້ກ້ອນທີນອີກ ແລະ ໃຫ້ກະຕ່າຍກໍ່ທີນລົງຫັບເຈົ້າຄືເກົ່າ ແລະ ຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າແມ່ນໃຜເວົ້າຄວາມຈີງງູ່ເຫັນດີນໍາຈາກນັ້ນກະຕ່າຍກັບໝາກໍ່ກໍ່ທີນລົງຫັບຄຸກືເກົ່າໝາຖາມວ່າ : ແຕ່ກ່ອນເຈົ້າຢູ່ແນວນີ້ແມ່ນບໍ່ດຽວນີ້ເຈົ້າຈຶ່ງອອກຈາກກ້ອນທີນນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍເບິ່ງຂ້ອຍ ຈຶ່ງຈະເຊື່ອເຈົ້າ. ຖູພະຍາຍາມບິນຕົວອອກຈາກກ້ອງກ້ອນທີນແຕ່ບໍ່ສາມາດອອກມາໄດ້. ໃນທີ່ສຸດໝາເວົ້າວ່າເຈົ້າຈຶ່ງນອນຢູ່ກ້ອງກ້ອນທີນນີ້ແລ້ວງູ່ເອີຍ ສ່ວນກະຕ່າຍຈຶ່ງເມືອຫາຄອບຄົວເຈົ້າສາ. ເວົ້າແລ້ວໝາຈອກກໍ່ຢ່າງໝີເຂົ້າປ່າໄປ.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ

-ຄວາມໝາຍ: ຖູເຫົາຈອງຫອງ ບໍ່ຈັກບຸນຄຸນຂອງໜຸ່ທີ່ຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ພື້ນໄພ!

136. ເລື່ອງ: ນິກນ້ອຍບັນຍາດີ (The brilliant little bird)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກອນ ຍັງມີປ່າຕິບິດງານແຫ່ງໜຶ່ງເປັນບ່ອນອາໄສຂອງສັດປ່າ. ບ່ານນາພະນິດ, ພວກເຂົາຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງເປັນສຸກ. ຕໍ່ມໍາຊາວບ້ານພາກັນຕັດໄມ້ມາຂາຍ ແລະ ຖາງປ່າຈຸດຮ່ວມກັນຢ່າງເປັນສັດປ່າແລະ ແມ່ງໄມ້ບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ບ່ອນກິນ. ນິກນ້ອຍໂຕໜຶ່ງຊື່ມາລົບນິນເວັນໄປເວັ້ນມາເພື່ອຊອກຕົ້ນໄມ້ຊັ້ນແດດ ແລະ ປິນ ແຕ່ບໍ່ພົບຕົ້ນໄມ້ແມ່ນແຕ່ຕົ້ນ ດຽວ ມາລີ ເຫັນແຕ່ລົດແກ່ຫຼັກຮົ້ວ, ພິນ ແລະ ໄມ້ທ່ອນ ເປັນສາຍຍາວປຽດຕາມເສັ້ນຫາງຕາຍ... ຕາຍຄົນຕັດຕົ້ນໄມ້ຈົນ ແປນ ເຮົາບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ແທ້ງແລ້ວ ຕາມຮ່ອມພຸກ່າເຫັນແຕ່ຄວັນໄຟດໍາບິກຫຼັງໄຫຼວອກມາຈາກເຕີເຜົາຖ່ານອັດຊີງ. ໂອຍ ອາກາດແຖວນີ້ຄືບໍ່ສິດແທ້ນຳ ຂ້ອຍແສບຕາແລະຫາຍໃຈຝີດພະອາກາດເປັນພິດ ມາລີຈົ່ມ. ຊາວບ້ານບໍ່ພຽງແຕ່ຕັດໄມ້ທໍາລາຍປ່າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພວກເຂົາຍັງລ່າສັດປ່າກິນ ແລະ ຂາຍອີກ. ຢ່າ.....ຢ່າ... ໄວຊີວິດຂ້ອຍແດ່ທ້ອນ ລົງນ້ອຍຮັງຂຶ້ນ. ມາລີຢ້ານນາຍພານຍົງ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປລື່ງໝູ່ພຸມໄມ້ບໍ່ພົກວ່າເຫັນນາຍພານຫາບເຕົ້າຫຼາຍໂຕມາລີໄປມືນີ້ ເຮົາແທ້ເວີຍຈັບຕົ້າໄດ້ ຕັ້ງຫຼາຍໂຕ ເສຍດາຍແຕ່ຈັບຕົ້າໂຕນ້ອຍບໍ່ທັນມື້ໜ້າຈະກັບມາເອົາໃໝ່ ນາຍພານເວົ້າດ້ວຍຄວາມຊັ້ນອີກຊັ້ນໃຈ. ບົດໜຶ່ງ ກ່າວເຫັນເຕົ້ານ້ອຍໂຕໜຶ່ງຄານມາດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດແລະ ທໍລະມານ ໂອຍ ໂອຍປວດຂາແທ້ງແດ. ມາລີຟ້າວໂດຍອກຈາກພຸ່ມໄມ້ແລ້ວບອກວ່າ : ຮິບໜີໄວ່ງ ນາຍພານກໍາລັງນຳຈັບເຈົ້າຢູ່ ຍ້ອນບໍ່ໄມ້ຖືກທໍາລາຍ ດິນຟ້າອາກາດເຫັງແລ້ງ ແລະ ຮ້ອນເອົາທີ່ສຸດ ຈຶ່ງເກີດໄຟໄໝ້ ປ່າລຸກາລາມຢ່າງຮຸນແຮງ. ມາລີຟ້າວໄປບອກຫຼູ່ສັດທັງຫຼາຍວ່າ ໄຟໄໝ້ປ່າ ຮິບໜີໄວ່ງ ຄົນ ແລະ ສັດແຕກຕົ້ນພາກັນປົບໄຟຢ່າງເສຍຂວັນ ໃປ ໃປ ໃວ ລູກໃໝ່ລາມເຂົ້າມາໃກ້ພວກເຮົາແລ້ວ ເຕົ້ານ້ອຍຖືກບາດເຈັບໄຟບໍ່ທັນໜຸ້ຟ້າວໂຕມລົງບວກຕົມທີ່ໃກ້ຈະເຫັງກະແດງ. ເພື່ອໜີຄວາມຕາຍ ຮື່ງ. ຕາຍແລ້ວຈຶ່ງ ແມ່ນຮອນແທ້ງອື່ນ ແມ່ ເອີຍ ມາຊ່ວຍລຸກແດ່ທ້ອນຮື່ງ ເມື່ອໄຟມອດ ເຕົ້ານ້ອຍກໍ່ຄ່ອຍງານໄປຊອກຫາດີ່ມີນຳດ້ວຍຄວາມທີ່ໂຫຍ. ເຕົ້ານ້ອຍມາເຖິງຫົວໜ້າເຫັງ ແຫ່ງໜຶ່ງກໍພົບຂຸມນຳເລິກ ແຕ່ບໍ່ມີບັນຍາກາດຈະເອົານີ້ໃນຂຸມນັ້ນມາດີ່ມີໄດ້, ເຕົ້າຢ່າງຫຼືບໄປຫຼືບມາຈົນເມື່ອຍຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນຢ່າງແຮງ ຊ່ວຍແດ່ ຊ່ວຍແດ່ ຂ້ອຍພົບນຳແລ້ວ ມາລີສະຫລາດຟ້າວຄາບກ້ອນທຶນທຶນລົງຂຸມນຳທີ່ຂໍ້ອລະກ້ອນ ໃນທີ່ສຸດ ນຳກໍ່ຢູ່ຂຶ້ນເຕົ້າຈຶ່ງສາມາດດີ່ມີນຳໃນຂຸມນັ້ນໄດ້ດ້ວຍຄວາມຊັ້ນໃຈພ້ອມຫຼາກກ່າວວ່າ : ຂອບໃຈຫຼາຍງາດ. ມາລີທີ່ໄດ້ຊ່ວຍຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄວ້ ມາລີຍື້ມແລ້ວ ຕອບວ່າ ພວກເຮົາເປັນຫຼູ່ກັນຕ້ອງຮັກແພງ ແລະ ຊ່ວຍຫຼືອເຊື່ງກັນແລະກັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນມາລີໄດ້ເອັນຫຼູ່ສັດ ແລະ ແມ່ງໄມ້ທີ່ຫຼືອຕາຍມາປະຊຸມເພື່ອສ້າງເຮືອນຮັງແລະບ່ອນຢູ່ຄືນໃໝ່. ດຽວນີ້ພວກເຮົາບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ ແລ້ວພວກເຮົາຈຶ່ງຮ່ວມແຮງໃຈກັນໄປຊອກຫາແກ່ນໜາກໄມ້ເມັດພິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ ມາບຸກາຄົນໃໝ່. ຜູ້ສັດຈໍານວນຫລວງຫລາຍພ້ອມພຽງກັນພື້ນຝູປ່າຄົນໃໝ່ຄື ນິກກໍໄປກົນເອົາເມັດພິດມາຂີ້ໃສ່ ແລະ ບໍ່ດິນປານໃດປ່າທີ່ເຫັງແລ້ງກໍກັບອຸດົມສິມບຸນຄືກໍາ ແລະ ຜູ້ສັດກໍ່ອ້າໄສຢູ່ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບໂດຍບໍ່ມີຄົນມາລົບກວມ.

(ຈົບ)

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ

-ຄວາມໝາຍ: ນິກນ້ອຍບັນຍາດີ ມີພິກໄຫວດີ ສາມາດຊັກຊວນຫຼູ່ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມໄດ້ຮັບຜົນດີ ຈຶ່ງເອົາເປັນແບບຢ່າງຂອງນິກນ້ອຍ !

ວັນທີ 18/3/05

- ເລື່ອໄດຍປູ້ໜໍ້ ອາຍຸ 85 ປີ ບ້ານພະລານໃຕ້ ເມືອງພະລານໄຊ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ
- ເກັບກຳໂດຍ ນາງ ອາລະແຕ ຄຳບຸນເຮືອງ ປີ | ສັງຄົມ (ກ)

137.ເລື່ອງ : ຕຽງວິສັດ

(The magic bed)

ແຕ່ງກີ້ຕ່າງໆກ່ອນ ມີຊ່າງໄມ້ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມຊໍາມີຊໍານານທີ່ສຸດໃນການເຮັດຕຽງຊາວບ້ານຕັ້ງຊື່ໃຫ້ລາວວ່າ: ລູງລົງ
ພໍລູງລົງເຮັດອາຊີບນີ້ມີໄດ້ 33 ປີ ກັບ 31 ເດືອນ ແລ້ວ ລາວໄດ້ເຮັດຕຽງທັງໝົດ 999 ຫ່ວຍແລ້ວແຕ່ເພີ່ມບໍ່ປາກນອນ
ຕຽງທີ່ເພີ່ມເຮັດເລີຍ ມື້ນຶ່ງລາວໄດ້ໄປພົບພະລິສີອີງໜຶ່ງສະບາຍດີ ພະອີງທອດພະເມດມາແຕ່ໃສນໍອາຕະມາແຕ່ໃຕ້ພື້ນ
ເຊິ່ງເປັນບ່ອນກຳເນີດຂອງຕົ້ນໄມ້ມະນີໂຄດ ລູງລົງໄດ້ຖາມຕົ້ນໄມ້ມະນີໂຄດເປັນຈັງໃດ ? ພະລິສີຕອບຕົ້ນໄມ້ມະນີໂຄດນີ້
ຂຽວຕະຫຼອດລະດຸການ ດອກຂອງມັນແດງ ອື່ງຕົ້ງ ເນື້ອແຈງທີ່ສຸດ ຖ້ານຳເອົາມາເຮັດຕຽງນອນຈະສາມາດ ຢື່ນປົວໄດ້ສະ
ລະພັດປະໂຫຍດ ແຕ່ວ່າມີແຕ່ຜູ້ມີບຸນເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງສາມາດເອົາມັນມາໄດ້ ຈາກນັ້ນ ລູງລົງຈຶ່ງໄດ້ຕັດສິນໃຈໄປທາງທິດໃຕ້
ເພື່ອໄປທາຕົ້ນໄມ້ມະນີໂຄດ ລູງລົງໄດ້ປັ້ນຂຶ້ນພູ້ມູ້ໜ້າໄປເລື້ອຍງູ້ຢູ່ສູງ ທາງແຮງໄກແຕ່ລູງລົງກໍ່ຍັງສືບຕໍ່ໄປເລື້ອຍງູ້ ເມື່ອ
ລູງລົງເມື່ອຍລາວກໍ່ນັ້ນພັກຜອນ ອີງໄສຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ເຂົ້າທີ່ລາວຖືໄປນໍາເພື່ອເປັນອາຫານກໍໄກວ່າຈະໝົດແລ້ວໃນຫັນໄດ້ ລູງລົງ
ໄດ້ແນມເຫັນມີກອິນຊີ້ຈັບເວັ່ນໄປຈັບທີ່ນ້ອຍຢູ່ ເຫັນແວວນັ້ນລູງລົງກໍ່ຮ້ອງຂຶ້ນໝົດແຮງວ່າ ທີ່ນ້ອຍເອີຍ.
ຈຶ່ງຮັບບິນມາ ພື້ວງ ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງລູງລົງກໍ່ຮັບບິນມາຫາລຸງ ມີກອິນຊີ້ກໍ່ຮັບບິນມື້ງມາຕາມຫຼັງທີ່ນ້ອຍດ້ວຍຄວາມໄມໂທ້ ພົບພົບ
ຕາລູງລົງກໍ່ແກ່ວ່າງຂວານໃສ່ມີກອິນຊີ້ຖືກບາດເຈັບໜັກກໍ່ບິນໄປເລີຍ. ລູງລົງກໍ່ເບິ່ງແຍ່ງດູແລທີ່ນ້ອຍຕໍ່ ລູງຖາມທີ່ນ້ອຍວ່າ
ເຈົ້າເຈັບວ່າງໃດ. ຈຶ່ງກິນເຂົ້າໜີມແຫ້ງນີ້ກ່ອນເດີ ທີ່ໄດ້ກິນເຂົ້າໜີມແຫ້ງຂອງລູງຈຶ່ງໝົດພ້ອມທັງຂອບໃຈທ່ານຫຼາຍງູ້
ທີ່ກອບກັ້ອີ້ນຊີ້ວິດຂອງເຮົາໄວ້ໃນເວລານັ້ນມີທີ່ແມ່ບິນລົງມາເຫັນລູກຂອງຕົ້ນ ກໍສະແດງຄວາມຮັບນຸ່າມີ່ງສູງ ທີ່ເຈົ້າ
ໄດ້ກອບກັ້ອີ້ນຊີ້ວິດຂອງລູກຂ້ອຍຂອບໃຈທ່ານຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈະເຮັດແນວໃດ ຈາກນັ້ນລູງລົງໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມມຸ່ງຫຼັງ
ຂອງຕົ້ນໃຫ້ແມ່ທີ່ພັງຂ້ອຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອໄປທາຕົ້ນໄມ້ມະນີໂຄດ ແມ່ທີ່ກໍ່ຈະຊ່ວຍຫຼືອພ້ອມທັງປ່າວເຕືອນໃຫ້ມີກ
ນາງຊະນິດຮູ້ ຫຼັງຈາກໄອລົມກັນແລ້ວທີ່ຄໍາແມ່ລູກກໍ່ໄດ້ອໍາລາລູງໄປ. ຫຼັງຈາກນັ້ນລູງລົງໄດ້ເດີນທາງໄປອີກ ເມື່ອເມື່ອຍ
ລູງກໍ່ພັກເຊົາຕາມຮົ່ມໄມ້ ເມື່ອລູງຮູ້ສຶກທີ່ວົງບິດເອົາຫາກໄມ້ມາຫຍໍ້ກິນຝ່ອງຫ້ອງໃນຫັນໄດ້ມີຢູ່ໂຕບັກໃຫຍ່ໂຕໜຶ່ງ
ບິນມາຫວັງຈະກັດກິນລູງລົງ ໃນຂະນະນັ້ນພັດມີນິກັງແກ້ວໂຕໜຶ່ງບິນມາສັບກິນຢູ່ໂຕນັ້ນນິກັງແກ້ວເວົ້າຕໍ່ລູງວ່າ : ຂ້ອຍໄດ້
ຮັບຄໍາສັ່ງຈາກທີ່ຄໍາໃຫ້ມາຊ່ວຍລູງໄດ້ຍິນແວວນັ້ນລູງຮູ້ສຶກດີໃຈຫຼາຍ ລູງມີຄວາມໜັ້ນໃຈຂຶ້ນຕົ້ມ ລູງອອກເດີນທາງຕໍ່ໄປ
ບັງເອີ້ນພັດມີນິກັງນ້ອຍໂຕໜຶ່ງບິນລົງມາຊີ້ບິລຸ້ງລູງລົງວ່າ : ຢູ່ຕໍ່ໜ້ານີ້ມີເສືອໃຫຍ່ແຕ່ບໍ່ຕ້ອງຢ່ານໄປໂລດ. ຜູ້ນິກໄດ້ພາກັນ
ພືປິກອອກບັງເສືອເພື່ອໃຫ້ລູງລົງຜົນພື້ນໂດຍປອດໄພສອງສາມມື້ ຕໍ່ມານິກັງຢູ່ນັ້ນໄດ້ພາລູງໄປເຖິງແຄມນ້າຫນອງໃຫ້ຍ
ແຫ່ງນຶ່ງຫັ້ນເດັດຕົ້ນໄມ້ມະນີໂຄດ ລູງໄດ້ເອົາເຊື້ອກຝູກຈ່ອງໄສ່ໂງ່ນຫົນແລ້ວລົງມີບັກຕົ້ນໄມ້ມະນີໂຄດໃນຂະນະທີ່ລູງລົງ
ບັກຕົ້ນໄມ້ຢູ່ນັ້ນກໍ່ມີນິກອິນຊີ້ຈະມາສັບກິນລູງລົງ ແຕ່ລູງກໍ່ຍັງມາ ນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງຂວານຄົມຂອງກູນມີກອິນຊີ້ຖືກຂວາມລູງລົງ
ເຈີດລົງໄປຕາຍຢູ່ເຫົວເລົກພ້ອມດ້ວຍຂວານ ລູງລົງກໍ່ເອົາເລື້ອຍມາຕັດຕົ້ນໄມ້ຕໍ່ໃນຂະນະທີ່ລູງລົງກໍ່ລົງມ່ວນຊື່ນໃນການ
ຕັດຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ. ໄດ້ມີຜູ້ຍູ້ບິນມາໃນຫັນໄດ້ຜູ້ມີກຳໍ່ມາຊ່ວຍລູງໄວ້ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນໄດ້ລົ້ມລົງກໍ່ພື້ນກະແສລົມພັດມາເຊົ້າຕົ້ນໄມ້
ແລະ ລູງໄປຢ່າງສະບາຍ. ຈາກນັ້ນລູງກໍ່ໄດ້ເອີ້ນເອົາກວຽນງົວມາເອົາໄມ້ເມື່ອເຮືອນມາເຖິງເຮືອນລູງລົງກໍ່ເລີຍເຮັດຕຽງເພື່ອ
ເປັນການຕອບບຸນແທນຄຸນ ລູງໄດ້ແກະສະຫຼັກຮູບນິກະຊະນິດຕ່າງໆໄສຂອບຕຽງ ຜົນງານຂອງລູງໄດ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງ

ຕົນ ລູໄດ້ຂຶ້ນອນຕຽງທີ່ຕົນຮັດມື້ນຢ່າງມີຄວາມຮູ້ສຶກ ມີມື້ນີ້ໄດ້ມີຄົນຕາບອດໃນບ້ານ. ໄດ້ຂ່າວວ່າລູ່ມີຕຽງວິເສດຂໍ ເບິ່ງນຳແດ່ລູ່ລົ ໃຫ້ນອນເບິ່ງກໍ່ດັ ແຕ່ບ້າງເອີນຕາທັງຄູ່ທີ່ບອດນັ້ນໄດ້ແຈ້ງຂຶ້ນທັນທີ ຂ່າວນີ້ໄດ້ຕັງແຜ່ລາມອອກໄປໝາຍຄົນ ທີ່ເປັນພະຍາດກໍ່ມາຂຶ້ນອນຕຽງວິເສດຮັດໃຫ້ທຸກຄົນຫາຍດີ ແລະ ມີຄວາມສຸກແຕ່ຟັດມີຂ່າວຮ້າຍມາເຖິງລູ່ຊີ່ໄດ້ມີ ພະຮາຊາກັບເຈົ້າທີ່ດົນວາງແຜນມາຢຶດເອົາຕຽງວິເສດ ລູ່ລົຮູ້ສຶກແລວກໍ່ໄດ້ບອກຊາວບ້ານ ຫາມຕຽງໄປໄວໜູ່ຖ້າເລີກງໍ ຫຼັງຈາກມັງຽນຕຽງແລ້ວລູ່ຈຶ່ງບອກຊາວບ້ານກັບຄົນເມື່ອ ວ່າວເຖິງຄົນໂລພາທັງສອງພ້ອມດ້ວຍລູກນົ້ອງມາຖາລູ່ລົ ພວກເຂົ້າຈັບເອົາຊາວບ້ານ, ເດັກນີ້ອຍ, ຜູ້ເຖິ່ນມາຂຶ້ມຂູ້ສ້າມຫາລູ່ ແລະຕຽງວິເສດ ຊາວບ້ານໄດ້ບອກໃຫ້ເຂົ້າວ່າ: ຢູ່ທີ່ງ ພູ້ນີ້ໄດ້ ພວກເຂົ້າໄດ້ພາກັນຂຶ້ນໄປຫາພ້ອມທັງຍິງທະນຸເຂົ້າໄປໃນທີ່ ໄຟລູກໄໝ້ປາກັກ໌ແຮງ ພວກເຂົ້າໂຫດສາມາດໄດ້ ເຫັນນີ້ກີບົນລົງມາເປັນຮ້ອຍເປັນພັນຢ້ານຈຶ່ງພາກັນແລ້ວໜີຕາຍຫລັງຄໍາເຈີດລົງມາຈັກກົນຊົນພາລາຊາກັບເຈົ້າທີ່ດົນຕາຍ ຕໍ່ຫັ້ນປາກັກ໌ ແລ້ວຝູ່ນີ້ກີບົນນາຖ້າ ຝູ່ນີ້ໄດ້ພາກັນເອົາຕົນໃຜມັນຫຍຸບເອົາຕຽງວິເສດອອກຈາກຖ້າຈາກນັ້ນກໍ ພາລູ່ລົຂຶ້ນນິ່ງນີ້ກີບົນເວັ້ນຂຶ້ນເທິງຟ້າ ລູ່ຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆຈົນເຂົ້າລົບເມັກແລະກໍ່ຫາຍໄປ...

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ / ອັດສະຈັນ

-ຄວາມໝາຍ: ລູ່ລົ ມີຄວາມຊາມານໃນການຮັດຕຽງ ພະລົມືບອກໃຫ້ໄປເອົາໄມ້ມະນີໂຄດມາຮັດຕຽງ!
ເສັ້ນຫາງໄປລະອິດລະອງວ່າຫັ້ງຫຼວລະກັນດານ ຜ່ານຜ່າອຸປະສົກຕ່າງໆງານໆ ສຸດທ້າຍກໍໄດ້ໄມ້ມະນີໂຄດມາຮັດຕຽງວິ
ເສດ ໃຜຂຶ້ນອນຕຽງນັ້ນກໍຫາຍພະຍາດໄລຄາ ມີຄົນອິດສາບັງບຽດແຕ່ບໍ່ສໍາເລັດ

138.ເລື່ອງ: ສອງສ່ຽງກັບໜີ

(The two friends and the bear)

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ຍັງມີສອງສ່ຽງທີ່ຮັກແງງເຄີຍຫຼື້ນນຳກັນເກືອບຈະເວົ້າໄດ້ວ່າເກືອບທຸກມີການດໍາລົງຊີ່ວິດຂອງ ເຂົ້າຢູ່ໃນສະພາບປົກກະຕິບໍ່ຫັນໄດ້ຮູ້ວ່າໃຜດີໃຜຊ່ວ, ຢູ່ຕໍ່ມາມີ້ນີ້ພວກເຂົ້າຊວນກັນໄປທ່ຽວປ່າ. ພວກເຮົາໄປຫຼື້ນກັນ ເທາະ ເຫັນດີແລວທັງສອງໄດ້ເຂົ້າປ່າດົງເລິກ ດ້ວຍຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນປະຕິໂທຕາຍແລ້ວ ຕາຍບາດນີ້. ໜີໄລ່ນມາ ທາພວກເຮົາແລ້ວ.ສ່ຽວຜູ້ໜີ້ຢ້ານຕາຍຈຶ່ງຈັບກ້ອນທຶນແກວ່ວໃສ່ໜີໄຕນັ້ນ ແລ້ວແລ່ນປີບໜີໄປໄວ່ສ່ຽວຜູ້ໜີ້ແລ່ນປີບ ໜີໄປລອດແລ້ວປິນຂຶ້ນຕົ້ນໄມ້ຫັນທີປະໃຫ້ສ່ຽວຜູ້ທີ່ສອງນັ້ນລົ້ມນອນລົງຢູ່ດົນເມື່ອເຫັນວ່າຈະເອົາຕົວບໍ່ລອດເລີຍຮັດຕິ ວ່າຕາຍແລ້ວອນນົມມິດຈຶ່ງແບບບໍ່ເຫັນບໍ່ຕົງ ໜີເລີຍຄົດວ່າຜູ້ລົ້ມນັ້ນຕາຍແລ້ວ.ບຸດໜີ້ກໍ່ເລີຍຢ່າງໜີໄປ ຫຼັງຈາກນັ້ນສ່ຽວ ຜູ້ທີ່ຢູ່ທີ່ຕົ້ນໄມ້ກໍ່ໄດ້ໂຄດລົງມາຫາສ່ຽງທັງຖາມວ່າ ຜູ້ໄຕນັ້ນໄດ້ເວົ້າຫຍັງນຳໄຕແດ່ ຜູ້ໄດ້ເວົ້າວ່າ ເພື່ອນທີ່ເອົາໄຕລອດ ເປັນຍອດດີແມ່ນຜູ້ທີ່ທໍາລະຍົດຕໍ່ເຈົ້າ ຕໍ່ໄປຄວາມເປັນເພື່ອນບໍ່ຄວນຮ່ວມປຸ່ກິນນຳກັນ .

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ

-ຄວາມໝາຍ: ເອົາຕົວລອກເປັນຍອດດີ!

- ຮີບໂຮມໄດຍ ມາງ ດຳກາ ໃບຮົ່ມໂພສີ ແລະ ຫ້າວ ພິດສະດາຈັນຈາກນັກສຶກສາ ເມືອງ ອາດສະພອນ ຫ້ອງ |

ສັງລົມ (ຂ) ສີກຽມ 2004 – 2005 ວັນທີ 28/4/05

- ຊື່ຜູ້ເລົ່າ ທ ຖາວອນ ອາຍຸ 35ປີ ບ້ານ ນາຂາມ. ເມືອງອາດສະພອນ
- ຜູ້ເວັບກຳໂດຍ ນາງ ດຳກາ ໃບຮື່ມໄພສີ | ສັງຄົມ (ຂ)ຫ້າວ ພິດສະດາຈັນ | ສັງຄົມ (ຂ)

139.ເລື່ອງ: ສ້ອຍຫາມໝີ

(Thao soy carried a bear on his shoulder)

ນິມື້ນໍ້າ ສອງຜົວເມຍໄປຕັກຂີ້ຍາງຜູ້ເປັນຜົວຊື່ສ້ອຍ ສອງຜົວເມຍໄດ້ເດີນດົງປ່າລົກທີບໝາດວຍຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກ ພໍໄປຮອດກາງປ່າສອງຜົວເມຍໄດ້ພົບໝີໂຕຫົ່ງພວມຢ່າງອອກມາແຕ່ຜູ້ມໄມ້ສອງມືຂອງມັນຂັດຫຼັງ ສ້ອຍຜູ້ເປັນຜົວບໍ່ຮູ້ວ່າໝີເລີຍຖາມຂຶ້ນວ່າ : ບັກນ້ອຍງົດໆທາງເມືອນຄໍາຢູ່ໃສ ຫີເລີຍຮອງກວັກໃສທ້າວໜີດແຮງເພື່ອປາກຂົບເພີ່ນ ຍ້ອນຄວາມຢ່ານກົວຂອງຜູ້ເປັນຜົວຈິງຝ້າວແລ້ນໄປຂຶ້ນຕົ້ນໄມ້ປະໃຫ້ເມຍຢູ່ລຸ່ມເຫັນເປັນຕັ້ງນັ້ນໝີມັນກໍ່ຮິບປິນຂຶ້ນຕົ້ນໄມ້ນຳຜົວຂອງນາງ ບໍ່ດິນໝີມັນເມື່ອຍ ມັນກໍ່ຖອຍຕົວຕະລຸຍຕາມລໍາໄມ້ລົງມາ ເມຍເຫັນມັນລົງມາກໍ່ເອົາໄມ້ດ້ອນພາດໝີຈົນຕາຍກັບທີ.

ພໍ້ນີຕາຍແລ້ວຜູ້ເມຍຮັບຂຶ້ນວ່າ : ເຮືຍລົງມາຫ້ອນ ເມຍຮັບຈົນເມື່ອຍກໍ່ບໍ່ຍອມລົງມາຈັກເທື່ອຍັນຄວາມຢ່ານແຮງເພີ່ນຂັດເມຍຢູ່ຫັ້ນເຫັງເຕີບ ເລີຍຮັບໃສ່ເມຍວ່າ : ຖ້າເຈົ້າເວົ້າຂ້ອຍຂ້າຂ້ອຍຈິງຊີລົງໄປ ເມຍເລີຍຕົກລົງເພີ່ນຈິງຍອມລົງມາແລ້ວພາກນ້າມເອົາໝີເອົາເມືອບ້ານ ຄົນເລີຍຮັບໃສ່ວ່າ : ລູ່ສ້ອຍໄປຮັດແນວໃດ ຄືເອົາໝີມາໄດ້ໂຕໝີນັ້ນມັນເກົ່າແທ້ງ ເຈົ້າເອົາມັນມາໄດ້ຜູ້ເປັນຜົວຢ່ານເມຍເວົ້າວ່າ : ເພີ່ນບໍ່ໄດ້ຂ້າໝີເລີຍນາບເມຍວ່າ : ນ້ານງ ເຮືຍ ຂ້ອຍໃດຂ້ອຍໃດ.

ເມຍເລີຍເວົ້າວ່າ : ເພີ່ນຜູ້ຊາຍຫັນລະຂ້າ ຊາວບ້ານກໍ່ວ່າໂອ ລູ່ສ້ອຍນີ້ຕັ້ງເກົ່າງກ້າສາມາດອໍ້ຫຼືແຕ່ນັ້ນມາລູ່ສ້ອຍກໍ່ມີຊີ່ສຽງທາງດ້ານຂ້າສັດຮ້າຍ ແລະ ສ່າລີໄປຈົນຮອດຫຼຸພະຍາເມືອງຫົ່ງໃນເມືອງນັ້ນພັດມີເສືອຮ້າຍອອກມາອາລະວາດກິນຜູ້ຄົນລົ້ມຕາຍໄປນໍາແຕ່ລະນີ ເຫດການດັ່ງນັ້ນພະຍາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເສົາອາມາດອອກໄປນໍາເອົາລູ່ສ້ອຍມາປາບເສືອເມື່ອມາຮອດຮີອນລູ່ສ້ອຍກໍ່ທ່າທ່າໄຂ້ແຮງຮັດຕີໃປບໍ່ໄດ້ ແຕ່ເປັນແນວໃດເມຍກໍ່ຄຸມໃຫ້ໄປໃຫ້ໄດ້ ເມຍຂອງລູ່ເລີຍໄປປາຫານກາຕອດມາຕໍາໃຫ້ກິນແລ້ວເພີ່ນກໍ່ຍອມໄປ ເມື່ອນຳເອົາຕົວລູ່ໄປຮອດເມືອງຂອງພະຍາແລ້ວເພີ່ນໄດ້ສັນຍາວ່າ : ເວີ ຕັ້ງເຈົ້າຂ້າເສືອໂຕນີ້ໄດ້ຂ້ອຍຈະເອົາຄໍາໃຫ້ເຈົ້າຫີບໝີ່. ເຫັນເປັນແນວນັ້ນລູ່ສ້ອຍກໍ່ໃຫ້ເສົາອາມາດທະຫານທັງຫຼາຍມາຮັດຄອກ ເພື່ອລໍາເອົາເສືອເຂົ້າໄປຖືກກັບດັກຂອງເພີ່ນ ແລະ ເພີ່ນກໍ່ບອກໃຫ້ເອົາໝູ້ນ້ອຍເຂົ້າໄປຂ້າງໃສ່ຄອກໄວ້. ພໍຮອດກາງຄົນອັນງຽບສະຫັກ ເສືອໂຕນີ້ກໍ່ອອກມາຫາກິນຕາມເຄີຍ ແຕ່ວ່າລູ່ສ້ອຍທີ່ຈະປາບເສືອພັດເຂົ້າໄປລັ້ນໃນຄອກ ຍ້ອນຄວາມຢ່ານຂອງເພີ່ນ, ແຕ່ບັງເອີ້ນເສືອມັນພັດແນວເຫັນໝູ້ນ້ອຍໃນຄອກກ່ອນເສືອມັນເລີຍລອດເຂົ້າໄປໃນຄອກເພື່ອຈະກິນໝູ້ ມັນວກມາເຫັນເພີ່ນມັນຮ້ອງ ແລະ ດາງໃສ່ເພີ່ນວ່າ : ຊີກິນເພີ່ນກ່ອນລູ່ສ້ອຍຢ່ານແຮງເລີຍເຕັ້ນຂຶ້ນຫຼັງຄອກ ແຕ່ວ່າມີ້ນັ້ນກ່ອນເພີ່ນຊີມາເມຍເພີ່ນພັດຕໍາໝາກຕອດໃຫ້ກິນເພີ່ນຢ່ານແຮງບໍ່ຈັກເຈັບທ້ອງ ເຈັບໃສ້ຢ່ານແຮງເລີຍຂໍ້ຊັດອອກໃສ່ຕາເສືອ ເສືອເລີຍແສບຕາເສືອກໍ່ບໍ່ຈັກແນວຮັດລົ້ມໄປລົ້ມມາລູ່ສ້ອຍໂດດລົງມາເລີຍເອົາໄມ້ມາຕີເສືອຈົນຕາຍກັບທີ.

ພໍຮູ້ງເຊົ້າມາພະຍາຈິງບອກໃຫ້ເສົາອາສາມາດໄປເປົ່ງວ່າເພີ່ນຂ້າເສືອໄດ້ຫຼືບໍ່ ພໍມາຮອດເລີຍເຫັນເສືອນອນຕາຍຢູ່ແລະລູ່ສ້ອຍກໍ່ອອນຂາຂັດຫ້າງເລີຍຮຽງກັບຄອກຊາວບ້ານໄດ້ພາວັນລົ່ງໃຫ້ມາເບິ່ງ ແລະ ລູບໄປລູບມາເລີຍເຫັນຂໍ້ຕິດໃນຫົວເສືອເລີຍຖາມລູ່ສ້ອຍວ່າ : ລູ່ສ້ອຍຮັດແນວໃດ ຂີ່ຈິງຕິດໃນຫົວເສືອນີ້ ລູ່ສ້ອຍຂີ່ໄມ້ເລີຍຕອບວ່າ : ໂອຍເສືອນັ້ນມັນເອົາຍາກເລີຍຂໍອອຍເອົາ ຊາວບ້ານໄດ້ເວົ້າວ່າ ປານນັ້ນພຸ່ນໃດລູ່ສ້ອຍລາວເກົ່າງເຫັນເກົ່າງສົມສ່າສົມລື່ວພະຍາກໍ່ຍອມເອົາເງິນຄໍາໃຫ້ລູ່ສ້ອຍຕາມທີ່ສັນຍາໄວ້ ແລ້ວເພີ່ນນຳເອົາເງິນຄໍາມາໃຫ້ເມຍ ແລະ ລູກສ້າງສາເຮືອນຊານຈິງຮັ້ງມີເປັນດີເລີຍບໍ່ໄດ້ໄປຕັກຂີ້ຍາງອີກ.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ

-ຄວາມໝາຍ: ຍ້ານຫຼາຍ ກາຍເປັນດີ ຍ້ານອໍ້ຕືື ບໍ່ດີຈັກດີ !

-ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ທ້າວ ທາດສະພອນ ປະລັດກອງແກ້ວວິໄລ ວັນ ເດືອນ ປີ ເກີດ 7/5/85

-ສະຖານທີ່ເກີດ ບ້ານ ດົງນາຂາມ ເມືອງ ອາດສະພັງທອງ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

140.ເລື່ອງ ຜົວກັບເມຍ

(The wife and husband)

ແຕ່ງກີ້ແຕ່ງກ່ອນ ມີຄອບຄົວໜຶ່ງສອງຜົວເມຍຮັກແພງກັນດໍາລົງຊີວິດຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງມີຄວາມສຸກສ່ວນຜົວໄປຮັດວຽກຮັດງານເພື່ອຫາເງິນມາໃຫ້ຄອບຄົວພະຍາກໃຫ້ມີເມຍໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍບໍ່ຂາດເຂົ້າໃຫ້ມີຢູ່ມີກິນເໝືອນກັບຄອບຄົວອື່ນ. ຕໍ່ມ້າຫຼາຍວັນຫຼາຍເດືອນເມຍໄດ້ມີເນັ້ນຄົດທີ່ບໍ່ດີກັບຜົວ ນອກຈາຜົວໄປມີຊັ້ນກັບຄົນອື່ນບໍ່ສິນໃຈນຳຄອບຄົວເລີຍມີແຕ່ໄປທ່ຽວຫຼັ້ນ ເງິນທີ່ຜົວຫາມາໃຫ້ນັ້ນກໍ່ລັກເອີໄປປິໃຫ້ຜູ້ບໍ່ວ່າຕໍ່ມ້າຜົວກໍ່ສັງເກດເຫັນວ່າ : ເມຍຂອງຕົນມັນບໍ່ດີແຕ່ກ່ອນພະຍາກໄດ້ປ່ຽນແປງໄປຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ ໃນເນື່ອກ່ອນຄອບຄົວເຄີຍມີຄວາມສຸກແຕ່ກາຍມາເປັນຄວາມໂສກເລື້າເມຍທີ່ເຄີຍທໍາດີຕໍ່ຜົວເອົາອົກເອີໃຈຮັດວຽກຮືອນການຊານ ເນື່ອຜົວກັບມາຮັດວຽກແຕ່ລະເທົ່ອເມຍຕ້ອງແລ່ນມາຕ້ອນຮັບ ແລະ ຖາມແນວນັ້ນແນວນີ້ **ແຕ່ງຢູ່ແຕ່ງກິນທັງຜົວແຕ່ຕິກາມໄລຍະນີ້** ເມຍໄດ້ນໍາເອົາເລື່ອງທີ່ວຸ່ນວຍມາໃຫ້ຄອບຄົວດັ່ງນັ້ນຜົວຈຶ່ງໄດ້ຮູ້ໄດ້ເຫັນວ່າ : ເມຍບໍ່ມີໃຈໃຫ້ກັບຕົນເອງອີກແລ້ວພະຍາກແຕ່ລະມື້ເມຍມີແຕ່ຫາແປ່ງແຕ່ງຕົວເພື່ອຈະໄປຫາຊາຍຊຸ້ເຖິງຜົວຈະຫ້າມຈະເວົ້າແນວໄດ້ມະຍຸ່ນໆໄດ້ເອົາຫຼຸ້າງດຳເວົ້າຂອງຜົວເລີຍ. ເນື່ອຜົວຮູ້ເລື່ອງລາວຫັງໜິດແລ້ວຜົວກໍ່ມີຄວາມອຸກນິກອຸກໃຈ ມີຄວາມສັບສົນຂຶ້ນຕື່ມໃນຄອບຄົວຫຼາຍ. ຜົວກໍ່ເລີຍເກີດອາການປ່ວຍເປັນໂຮກ

ທີ່ວິຈາພະລິດນຳແຕ່ເລື່ອງເມຍຫຼາຍ. ຜົວຈຶ່ງພາວັນນາສາບານກັບເທິງຟ້າແຜ່ນດິນເຫວະດາ,ຜິສາງນາງໄມ້ວ່າ : ເກີດຊາດໜ້າຕ້າບາບບຸນມີຈຶ່ງຂໍໃຫ້ໄລ່ຈ່ອງຕາມກຳຕາມເວັນທີ່ເມຍກະທຳກໍ່ສ້າງໄວ້ກັບຜົວໃນຊາດນີ້ເທິດ.ເຫວະດາຜູ້ມີລິດມີເດັດ, ມີຫຼຸທິບຕາທິບເມື່ອໄດ້ຍືນຄໍາອະທິຖານຂອງຜູ້ເປັນຜົວ ແລະ ສອດສ່ອງລົງມາຟ້ອມເຫັນສອງຜົວເມຍທີ່ກຳລັງມີຄວາມຂັດແຍ່ງບໍ່ຖືກຕ້ອງກັນໃນຄອບຄົວທີ່ກຳລັງສ້າງຄວາມວຸ່ນວາຍຢູ່ນັ້ນ.ເຫວະດາຄິດວ່າຖ້າໃຫ້ສອງຜົວເມຍຄູ້ນີ້ ຈະປະໄວກໍ່ສ້າງຄວາມເດືອດຮ້ອນໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານຊາວເມືອງຈົ່ງເນລະມິດໃຫ້ຜົວເປັນແມວ ແລະ ເມຍເປັນຫຼຸດ້ານັ້ນແນວກັບໜຸ່ຈົ່ງເຫັນໜ້າກັນບໍ່ໄດ້ເນື້ອໄດ້ແມວເຫັນໜຸ່ຈົ່ງໄລ່ກັດກັນຈິນຮອດທຸກວັນນີ້.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານບຸຮານ

-ຄວາມໝາຍ: ເມຍ ເປັນຄົນບໍ່ຮູ້ອື່ມໃນກາມ ຄິດນອກໃຈຜົວ! ຄວາມຮັກຫຼາຍ ຄວາມລະອາຍໜ້ອຍ ຄວາມຊີຕາຍບໍ່ຮູ້ເມື່ອ !

141.ເລື່ອງ: ນິກາຍາກັບໝາຈິກຈອກ

(The stork and the fox)

ແຕ່ງກີ້ແຕ່ງກ່ອນ ເຊິ່ງໃນປ່າແຫ່ງໜຶ່ງມີສັດສອງໂຕດໍາລົງຊີວິດຢູ່ນຳກັນມາຫຼາຍຟ້າຫຼັ້າປີທັງສອງກໍ່ມີຄວາມຄົດແລກປ່ຽນເຊິ່ງກັນແລກວັນຕໍ່ມ້າກໍ່ກາຍເປັນສ່ຽວກັນ ສັດສອງໂຕນັ້ນກໍ່ແມ່ນນິກາຍາແລກໝາຈິກຈອກແຕ່ລະມື້ພວກເຂົາທັງສອງໄດ້ພາກັນອອກໄປທ່ຽວເພື່ອຊອກຫາກິນ.ສ່ວນໝາຈິກຈອກແມ່ນຊອກຫາກິນຕາມເທິງບີກຕາມປ່າສ່ວນນິກາຍາ

ແມ່ນຊອກຫາກິນຕາມຄົມນ້ຳຫ້ວຍນ້ຳຮ່ອງ. ໃນເມື່ອຜູ້ໄດ້ດ້ວຍຫຼາຍກໍແບ່ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຫາບໍ່ໄດ້ ເພະຕ່າງຝ່າຍກໍ່ອ້າໃສ
ເຊື່ງກັນແລະກັນ ແຕ່ກົງກັນຂໍາມ້າຈີກຈອກເປັນຄົມເຈົ້າເລີ່ມເຫັນແຕ່ຕົວ ຕໍ່ມາມື້ນ້ຳໝາມີໂຄກາດຈັດງານກິນລົງຢູ່
ເຮືອນຂອງຕົນກໍເລີຍຊວນສ່ຽວນິກຍາງມາກິນເຂົ້າແລງຮ່ວມຢູ່ເຮືອນ ເມື່ອຮອດແລງຂອງວັນນັ້ນໝາຈີກຈອກກໍ່ຈັດແຈ່ງ
ແຕ່ອ້າຫານການກິນຫຼາຍໆຢ່າງໃສ່ຈານ ເມື່ອຮອດ 6 ໂມງແລງນິກຍາງກໍ່ມາເຮືອນໝາຈີກຈອກກໍ່ເຊີນນິກຍາງນ້ຳນັ້ງ
ຕັ້ງຕາມສະບາຍແລ້ວມັນກໍ່ເອົາຈານອ້າຫານອອກມາລຽນໄວ້ໃສ່ໂຕແລ້ວກໍ່ເຊີນນິກຍາງຮັບປະຫານອ້າຫານ ບັງເອັນນິກ
ຍາງພັດໃຊ້ສືບແຫຼມດຸດກິນອ້າຫານ. ສ່ວນອ້າຫານພັດຢູ່ໃນຈານແບນ ພັດດຸດກິນບໍ່ໄດ້ຈຶ່ງຖາມໝາຂຶ້ນວ່າ : ເຮືອນຂອງ
ເຈົ້າບໍ່ມີທຸວຍໂຈກບໍ ? ນິກຍາງຖາມ ໝາຕອບວ່າເຮືອນຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໃຊ້ທຸວຍໂຈກໃຊ້ແຕ່ຈານແບນ ເວົ້າແລ້ວມັນກໍ່
ສວບກິນອ້າຫານຢ່າງແຊບນິວສ່ວນນິກຍາງໄດ້ແຕ່ນັ້ງອ້າປາກເບິ່ງມັນກິນດ້ວຍຄວາມອິດຫົວເຂົ້າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຫຼາຍມີຕໍ່
ມານິກຍາງກໍ່ມີໂຄກາດດີໄດ້ຊວນໝາຈີກຈອກມາກິນເຂົ້າແລງຢູ່ເຮືອນຂອງຕົນ. ໝາຈີກຈອກກໍ່ມີຄວາມດີໃຈຫຼາຍທີ່ຈະ
ໄດ້ໄປກິນອ້າຫານດີອ້າຫານແຊບ ເພະນິກຍາງມີສີມີດີໃນການແຕ່ງກິນ ເມື່ອຮອດແລງຂອງມີນັ້ນໝາກໍ່ມາຕາມເວລາທີ່
ນິກຍາງນັດໄວ້ ນິກຍາງກໍ່ເຊີນໝານັ້ງ ເພື່ອຮັບປະຫານອ້າຫານແລງຮ່ວມກັບນິກຍາງ. ສ່ວນອ້າຫານນິກຍາງໄດ້ຈັດໄວ້ໃສ່
ທຸວຍໂຈກທັງໝົດທີ່ໝາຈີກຈອກມັນເອົາກິນບໍ່ໄດ້ມັນຈຶ່ງໄດ້ຖາມນິກຍາງຂຶ້ນວ່າ : ນິກຍາງເອີຍເຮືອນເຈົ້າບໍ່ມີຈານແບນ
ບໍ ? ນິກຍາງຕອບວ່າ : ບໍ່ມີ ມີແຕ່ທຸວຍໂຈກເຈົ້າເອົາກິນໄດ້ກໍ່ເອົາກິນໂລດແລງມື້ນັ້ນໝາຈີກຈອກຈຶ່ງນັ້ງອ້າປາກເບິ່ງນິກ
ຍາງກິນສຸດທ້າຍໝາຈີກຈອກກໍ່ໄດ້ຢ່າງກັບເມື່ອເຮືອນດ້ວຍຄວາມຫົວໂທຍ ຄືດັ່ງທີ່ມັນເປັນຄືຮັດກັບນິກຍາງໃນຄັ້ງກ່ອນ
ໃນເມື່ອໂຕເຮັດໃສ່ຄົມອື່ນໄດ້ ແຕ່ກໍ່ມີວັນໜີ່ໜຸ່ຊີເຮັດໃສ່ເຮົາແລະກໍ່ຍ້ອນຄົມ ຄືກັບໝາຈີກຈອກເຮັດໃສ່ກັບນິກຍາງ.

(ຈົບ)

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ

-ຄວາມໝາຍ: ເຮັດແນວໃດ ມັກໄດ້ແນວນັ້ນ ! ທຳດີໄດ້ດີ ທຳໄດ້ຊື່ວ !

ວັນທີ 20/12/04

- ເລື່ອໄດຍ ແມ່ເຖົ້າ ແກ້ວ ອາຍຸ 60 ປີ ບ້ານ ນາໝາກເກືອ ເມືອງ ໄຊພູທອງ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ
- ເກັບກຳໄດຍ: ນາງ ຕໍ່ມພອນ ນາມມະວົງ ຫ້ອງ | ສັງຄົມ ກ

142.ເລື່ອງ: ຕາເວົ້າທີ່ມີປະໂຫຍດ

(The useful words)

ແຕ່ງກ່ອນ ມີຄອບຄົວຜົວເມຍຫີ່ນີ້ມີລູກ 2 ຄົມແຕ່ຜູ້ເປັນຜົວບໍ່ເປັນຫັ້ງສີ ແລະຜູ້ເປັນເມຍພັດເປັນຫັ້ງສີ ໃນມື້
ຫີ່ນີ້ຜູ້ເປັນຜົວໃບຫາກິນຢູ່ຕາມຫ້ວຍຮ່ອງຄອງບົງ ກ່ອນຈະລົງເຮືອນໄປຜູ້ເປັນຜົວກໍ່ສັ່ງຄວາມໄວ້ນໍາເມຍວ່າ : ຄັນຫຼັງຜູ້
ໃດມາຢູ່ຮົມຢາມເຮືອນເຮົາເຈົ້າຕ້ອງຮັບເລີຍເດີ ເຮີຍ ຜູ້ເປັນເມຍຕອບວ່າ ເຊີ ຜົວບອກເມຍວ່າຄັນນວ່າບໍ່ມີຫຍັງໃຫ້
ເຈົ້າຂ້າໂຕ ກ ເດີ. ໃນຂະນະນັ້ນ ຜົວເມຍເຊົ້າເຈົ້າເຈົ້າລະຈາກນແລ້ວ ເມຍກໍໄດ້ຮັບປາກຈາກຄໍາເວົ້າຂອງຜົວ ພໍໄດ້ສັ່ງ
ຄວາມນໍາເມຍຜູ້ເປັນຜົວກໍ່ຈັບເອົາເຫັນຂ້ອງລົງຈາກເຮືອນໄປເພື່ອຫາກິນມາລົງລູກເຕົ້າ.

ພໍຜົວໄປຮອດເຄົ່ງຫາຍ ພະຍາກໍ່ມາຢູ່ຮົມຢາມເຮືອ ເມື່ອພະຍານີ່ລົງຜູ້ເປັນເມຍກໍ່ປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງຂອງຜົວ ກໍ່
ເລີຍຈັບເອົາໄກ່ຜູ້ທີ່ຜົວຂັງໄວ້ໃນຍາງເພື່ອເອົາຂຶ້ນມາຕື່ມໃຫ້ພະຍາກິນ ໃນເມື່ອພະຍາກິນເຂົ້າກັບຕື່ມໄກ່ແລ້ວ ກໍ່ໄດ້ອໍາລາ
ຄາຈາກເຈົ້າຂອງເຮືອນໄປ ພໍພະຍາໄປຮອດທີ່ງນາກໍ່ພົດຜົວມາຮອດເຮືອນແລ້ວແລ່ນຂຶ້ນເອົາຂຶ້າມາເກືອໄກ່ທີ່ຂັງໄວ້ໃນ
ຍາງພົມຮອດໃກ້ງຫຼວງເບິ່ງໃນຍາງພັດບໍ່ເຫັນໄກ່ເລີຍໂມໂທຂຶ້ນວ່າ ແມ່ບັກທໍາໄກ່ຂ້ອຍຢູ່ໃນຍາງມັນຫາຍໄປໃສແລ້ວ
ຂ້ອຍຂ້າໃຫ້ພະຍາກິນແລ້ວດ ຜູ້ເປັນຜົວໄດ້ເງິນແນວນັ້ນກໍ່ໂມໂທຂຶ້ນຕື່ມໃຜບອກໃຫ້ເຈົ້າຂ້າໄກ່ : ຂ້ອຍບອກໃຫ້ເຈົ້າຂ້າໂຕ
ກ ເປັນຫຼາຍົກໍ່ຂ້າ ເມຍກໍ່ຕອບ : ຂ້ອຍກໍ່ຂ້າໄກ່ນັ້ນດ ຜູ້ເປັນຜົວຢ່າງໂມໂທຂຶ້ນແລະ ເວົ້ວວ່າ: (ກ)ບໍ່ແມ່ນ(ກ) ໄກ່ ມັນ
ແມ່ນ(ກ) ອີ ຫັ້ນດ. ໃນລະຫວ່າງ 2 ຜົວເມຍຖຽງກັນຜູ້ເປັນເມຍກໍ່ພ້າວແລ່ນໃຫ້ໄປໃສ່ພະຍາພໍໄປຮອດພະຍາຜູ້ເປັນ

ເມຍພັດບໍ່ເວົາຕາມຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງ ກໍ່ເລີຍເວົາໃຫ້ພະຍາຟັງ ຜົວຂ້ານ້ອຍຮ້າຍຂ້ານ້ອຍວ່າພະຍາມາຮືອນພັດຂ້າ ດ້ວຍ ໃຫ້ກິນເມື່ອພະຍາໄດ້ຢືນແນວນັ້ນກໍ່ປາກຮ້າຍ ແລ້ວກໍ່ຈັບຜົວຂອງລາວມາລົງໂທດແລ້ວຈ່າຍເຖິງໃຫ້ສອງຜົວເມຍນີ້ ປ່າງຫລວງຫຼາຍ.ແຕ່ນັ້ນມາຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາເຈົ້າກໍເປັນຄອບຄົວທີ່ມີຄວາມຮັ້ງມີກວ່າຫຼຸ່ມໃນບ້ານ.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານຊວນຫົວ

-ຄວາມໝາຍ: ຕົນເອງບໍ່ຮູ້ໜັງສີ ເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ຄົດບໍ່ຖືກ ສຸດທ້າຍກໍເປັນໄປ

-ຜູ້ເກັບກຳ : ຈາກນັກສຶກສາ ເມືອງ ໄຊພູທອງ ຫ້ອງ | ສັງຄົມ (ຂ)

143.ເລື່ອງ: ຂີວິດໃໝ່ທີ່ບ້ານນາ

(The new life in the Banna)

ແຕ່ກີ່ແຕ່ກ່ອນມີຜົວເມຍຄຸ່ງໜຶ່ງອາໃສ່ຢູ່ໃນເມືອງ ຜົວຊື່ວ່າ: ຖາ, ເມຍ ຊື່ວ່າ: ແອ ແຕ່ລະມືສອງຜົວເມຍຕ້ອງ ລຸກແຕ່ເດີກຕື່ມເຊົ້າຫາລ້ຽງຊີບຜູ້ເປັນຜົວຖົບສາມລໍ້ ສ່ວນເມຍຂາຍເຖື່ອງຢູ່ຕະຫຼາດ. ໃນພາເຂົ້າແລງມີໜຶ່ງຜູ້ເປັນຜົວເລີຍ ເວົາຂຶ້ນວ່າ: ເຊີ ມື້ນະແມ່ ແອ ຂ້ອຍມີເລື່ອງປາກລົມນຳເຈົ້າເລື່ອງໃດເກາະ ສັງມາມີເລື່ອງຫຼາຍແທ້ເຈົ້າຫັນນາ ຝ່າຍເມຍ ຕອບແລ້ວຜູ້ເປັນຜົວກໍເວົ້ວ່າ: ພັກກ່ອນດຸຈັກຄະດາຍນະ ລາວຂໍ້ອັງໃຫ້ເມຍຟັງຜູ້ເປັນເມຍນັ້ນພັນຍາສຸບເພື່ອໄວ້ຂາຍ ພົມອໜັງເຖື່ອງມະຍົກມະຍ່ອຍ ຊົ່ງແມ່ນອາຊີບຂອງລາວໃນແຕ່ລະມື້ ຂ້ອຍວ່າເຮົາເມືອຮັດນາກິນເຂົ້າຢູ່ບ້ານເຮົາເທະ ເລື່ອງຄໍານັ້ນມັນຫາກຊີຫາໄດ້ເຮົາໄປຮັດນານຳພໍ່ນໍາແມ່ຄືຊີດິກວ່າ ຝ່າຍເມຍໄດ້ຍືນຄືຊີຕຳໃຈແຮງຈຶ່ງວາງປາສຸບລົງຕອບ ຜົວວ່າ: ໂທ ແນວຄົດໃຫຍ່ເນະ ຄົນທັງຫລາຍເຂົ້າແລ່ນເຂົ້າມາໃນເມືອງ ຫາເງິນຫາຄໍາເຈົ້າພັດຊີແລ່ນອອກບ້ານນອກ ຜ່າຫົ່ງໄຮ້ຫົ່ງນາ ເມຍຕອບເຊີນໄປໂລດເຈົ້າຂ້ອຍເອງຊີຢູ່ພັກບລຸກທາງລຸກຊາຍນ້ອຍກໍາລັງຫຼັ້ນຢູ່ຂ້າງຟ້າ ໃປບໍ ບໍ່ຮູ້ວ່າໄປ ທ້າຍ້າລີຍເອົາມີຕິຂາພໍແລ້ວຖາມວ່າ: ໃປໃສ່ພໍລູກເປັນພໍ່ອເອົາມີລຸບຫົວລຸກສາວຢ່າງຖະນຸທະນອມ ລູກອາຍຸໄດ້ 8 ປີ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ ເພາະແມ່ພັດເອົາໄປຕະຫຼາດນຳຄຸ້ມື້ ຄັນຊີຢູ່ຮືອນພັດບໍ່ມີໃຜຢ່.ທີ່ຄົວລົດເມຕະຫຼາດເຊົ້າມີຜູ້ຄົນອ້ຳຈຳ ແລະ ຂ້າແໜ້ນເພື່ອລົດຖ້າລົດ ສະຫາຍຖາພົມດ້ວຍລຸກສາວໄດ້ນັ້ງລົດຖ້າລົດຢູ່ ລົດເມສາຍແສນຊຸມທີ່ບັນຫຼຸກຄົນຈົນ ແຫ້ນັ້ນໄດ້ແລ່ນມັງໜ້າໄປຕາມຖະໜົນວຽງຈັນ - ຫລວງພະບາງ ດ້ວຍຄວາມໄວ້ພໍປານກາງ ໃນຂະນະທີ່ລົດເມແລ່ນນັ້ນ ສະຫາຍ ຖາໄດ້ຫຼວງອອກໄປບໍຊົມທຳມະຊາດຂ້າງນອກຂອງສອງຂອງກາທາງພຽງເລັດໜີ້ອຍ.ແລ້ວກໍກັບເມືອຮັດນາຢູ່ບ້ານ ຈາກນັ້ນລະດຸການເກັບກ່ຽວກຳໄດ້ສິນສຸດລົງ ໂດຍປາດເຮື່ອເທແຮງຂອງຕົນ ແລະ ລຸກສາວ. ພາຍຫລັງທີ່ເກັບກ່ຽວມ້ວນ ມັດໝົດແລ້ວກໍກັບຕ່າວຄົນເມືອບ້ານ ໃນລະຫວ່າງຍ່າງຕາມທາງໄດ້ເບິ່ງທົວທັດທຳມະຊາດຈຶ່ງຮັດໃຫ້ສະຫາຍ ຖາພໍຢາກ ໂອຍກອນລຳຂຶ້ນຈັກບາດແຕ່ກໍຄົດອາຍລຸກສາວ ພໍມາເຖິງເຮືອນລຸກຜູ້ອື່ນກໍດີໃຈຮ້ອງເປົ່ງ ພໍ່ມາແລ້ວສຽງລຸກຮ້ອງທັງ ແລ້ວມາລັດພໍຢູ່ຂຶ້ນໄດ້ ສະຫາຍຈົກມີເຂົ້າໄປໃນຖິງເສື້ອດົງເອົາແມ່ງມັນກຳຫົ່ງໃຫ້ລຸກ ລຸກເວົ້ວ່າ: ແມ່ເຮົາມາແຕ່ວຽກ ໄດແມ່ຄົດຮອດລຸກຫຼາຍ ແລະ ຍັງຄົດຮອດພໍ່ນໍາອີກປະກິດວ່າສຽງຕໍາເຂົ້າເບືອຢູ່ຮືອນຄົວກໍມິດລົງຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງແສງຕາ ຂອງທັງສອງຜົວເມຍໄດ້ຈັກນໂດຍບັງເອີນຈາກປ່ອງຂາດຂອງຮືອນຄົວ ຊົ່ງບໍ່ແຕກຕ່າງຫຍັງກັບສາຍຕາໃນເວລາພົບກັນ ຄັ້ງທຳອິດຄາວຍັງເປັນບ່າວສາວ..

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານຊວນຫົວ / ນິຫານສະໄໝໃຫ່ນ

-ຄວາມໝາຍ: !

ປະຫວັດທຍໍ່ຂອງຜູ້ເກັບກຳ ຊື່ນ ໂອໄລວັນ ດາວສິດ
- ຊື່ຜູ້ເລົ່າ ນາງ ເຢັນ ອາຍຸ 20 ປີ ບ້ານ ຫມອງລົມ ເມືອງ ຫມອງບົກ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ
- ຜູ້ເກັບກຳ ນາງ ການຈະນາ ໃນວັນທີ 25/4/2005

144.ເລື່ອງ: ຖ.

(The teacher)

ແຕກ່ກ່ອນ ມີຄູຜູ້ໜຶ່ງໄປສອນໄກບ້ານເວລາພັກໂຮງຮຽນລາວກໍ່ກັບເມືອຢາມບ້ານ. ແຕ່ວ່າ ລົດທີ່ລາວລັດນັ້ນພັດຕັມ ຫົນທາງກໍ່ທີ່ບູ້ຢາກທັງທ້າຍລົດກໍ່ໄດ້ຈ່ອງຢູ່ໃນລົດຄັນນັ້ນມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຈັບຮາວລົດຢືນຢູ່ລາວຂຶ້ນລົດກໍ່ບໍ່ມີບ່ອນນັ້ງລາວເລີຍໄປຈ່ອງຮາວລົດໃກ້ກັບຜູ້ຍົງຄົນນັ້ນ ເວລາລົດແລ່ນໄປຕາມທາງລົດຕິກຊົມ ເຮັດໃຫ້ລາວໄຍກເຍກໄປມາເລີຍໄປຕໍ່າຜູ້ຍົງຄົນນັ້ນຫລາຍເທື່ອຜູ້ຍົງຄົນນັ້ນຄົດຢາກຮ້າຍລາວເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ອ້າຍເປັນຫຍໍ່ ລາວເລີຍຕອບວ່າ : ອ້າຍເປັນຖຸ ແລ້ວລົດກໍ່ແລ່ນຕໍ່ໄປລາວກໍ່ໄດ້ຕໍ່າກັບຜູ້ຍົງຄົນນັ້ນຄືເກົ່າ, ລາວພັດແຮງຕໍ່າຜູ້ຍົງຄົນນັ້ນແຮງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ຜູ້ຍົງຄົນນັ້ນລາວເລີຍປາກຮ້າຍແຮງລາວເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: ເທິງປານໄດ້ຈຶ່ງຈະເຊົາ ລາວເລີຍຕອບວ່າ : ພັກ - ລັດບໍ່ໃຫ້ເຊົາ.ຜູ້ສາວໝົດທາງເວົ້າ ເລີຍມິດຈຶ່ງ.

(ຈົບ)

-ປະເພດນິທານ:	ນິທານຊວນຫົວ / ນິທານສະໄໝໃໝ່
-ຄວາມໝາຍ:	ຕັ້ງສະຕິຕິນໂຕ ບໍ່ໃຫ້ພາໄລຄົນອື່ນ!

ນິທານເລື່ອງນີ້ຈັດຢູ່ໃນປະເພດນິທານຊວນຫົວ
ນິທານເລື່ອງນີ້ມີຄວາມໝາຍສອນໃຫ້ຄົນເຮົາຕັ້ງສະຕິຕິນຕົວບໍ່ໃຫ້ພາໄລຄົນອື່ນ.

- ໂຮມໂດຍ: ທ້າວ ທາດສະພອນ
- ຜູ້ເລົ່າເລື່ອງ: ທ ສະຫງົບ ເຂັ້ມສີລີ.

145.ເລື່ອງ: ຄວາມສະຫລາດຂອງຄົນ (ສ້ານວນ 2)

(The intelligence of man) (Title 2)

ແຕກ້ແຕກ່ກ່ອນ ມີພື້ນາຄົນໜຶ່ງທີ່ດຳລົງຊີວິດຮັດນາຢູ່ຕົມຝາເປັນເວລາຫຼາຍໆ ໃນມື້ໜຶ່ງພື້ນໄຕ່າຈົນໝົດມື້ເລີຍຮັດໃຫ້ຄວາຍອິດເມື່ອຍ ບັງເອັນມີເສືອຕິວໜຶ່ງທີ່ມາຈອບເບິ່ງພື້ນກໍາລັງໃຊ້ແຮງງານຄວາຍ ທັງຈາກນັ້ນພົດຕາເວັນທ່ຽງຊາວນກໍ່ເລີຍປີດໄຫອອກຈາກຄວາຍ ແລ້ວຄວາຍຕົວນັ້ນຢ່າງອອກໄປກິນຫຍໍ່ຢູ່ແມນບໍາດີງ ພໍເສືອຫຼວງວເຫັນກໍ່ເລີຍຖາມຄວາຍວ່າ : ຕົນໂຕຂອງໂຕຄືໃຫຍ່ ເຂົາກໍ່ແຫຼມ ແຕ່ຕົນໂຕຂອງຄົນນ້ອຍໂຕເປັນຫຍໍ່ຄືບໍ່ແພັດຄົນ. ຄວາຍຕອບ : ເຖິງວ່າຕົວຂອງຄົນນ້ອຍ,ແຕ່ເຂົາກໍ່ມີປັນຍາຫຼາຍພໍດ້າງົງຄໍາຂອງຄວາຍເວົ້າເສືອກໍ່ຕົກສະເງົ່າແນວໃດປັນຍາ ? ຄວາຍຕອບ : ຄັນໂຕຢາກຮູ້ໃຫ້ໄປຖາມນຳຄົນພຸນ ພໍເສືອໄດ້ຍືນແນວນັ້ນ ເສືອກໍ່ຟ້າວໄປຫາຄົນພໍໄປເຖິງເສືອກໍ່ຖາມຄົນວ່າ : ຂ້ອຍມາຖາມເບິ່ງເຈົ້າວ່າເປັນແນວໃດປັນຍາ ? ຄົນຕອບ : ບັນຍາຫັ້ນປະໄວເຮືອນພຸນໃນທີ່ສຸດເສືອກໍ່ອ້ອນວອນໃຫ້ຄົນເມືອເອົາຄົນຕອບເສືອວ່າ : ຄັນຂ້ອຍເມືອເອົາຢ້ານເຈົ້າກົມຄວາຍຂ້ອຍ..ເສືອຕອບ : ບໍ່ຫາ ຄັນບໍ່ເຊື່ອໃຫ້ເຈົ້າມັດຂ້ອຍໃສ່ຕໍ່ແກ່ນສະນັ້ນຄົນກໍ່ມັດເສືອໃສ່ຕໍ່ແກ່ນທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນນັ້ນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນຄົນກໍ່ເວົາເພື່ອງມາຖືມໃສ່ເສືອແລ້ວເອົາກັບໄຟຂີດໃສ່ເພື່ອແລ້ວເວົ້າໃສ່ເສືອວ່າ: ອັນນີ້ແລະ ບັນຍາຂອງຄົນແລ້ວເສືອຖືກໄຟລົມ ກໍລາຍມາເຖິງທຸກວັນນີ້ ພໍຄວາຍຫຼວງວເຫັນຄວາຍກໍ່ເລີຍຫົວຂວັນເລີຍພະລາດພະລານຫົນ ເຮັດໃຫ້ແຂວ້ຂ້າງເທິງຂອງຄວາຍຫຼູ້ອນອອກໝົດ ສະນັ້ນ ຄວາຍຈຶ່ງບໍ່ມີແຂວ້ທາງເທິງ ຢ້ອນຫົວຂວັນເສືອ.

- ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ / ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ
- ຄວາມໝາຍ: ຄົນເກ່ງກວ່າສັດທັງໝາຍ ມີຄົນມີໜົດທຸກຢ່າງ ຜູມີປັນຍາ ຍ່ອມຊະນະ ສະເໜີ !
ເຮືອບໍ່ຄວນດຸ້ນໍ້ານິນອື່ນ ວ່າແຕ່ໂຕເກ່ງກວ່າຫຼຸ !

- ຮຶບໂຮມ ແລະ ເກັບກຳໂດຍ: ທ. ໄຊສົມລິດ ແສງສະຫວ່າງ ນັກສຶກສາເມືອງ ໄຊພົມທອງ ຫ້ອງ | ສັງຄົມ
(ຂ) ສຶກຮຽນ 2004 – 2005

146.ເລື່ອງ : ສອງສ່ຽວໄປຫາກິນ

(The two friends went to for food)

ອາດີຕະການຜ່ານມາແລ້ວໄດ້ມີສອງສ່ຽວ ອາໄສຢູ່ໃນບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນຕອນເຊົ້າມື້ໜຶ່ງສອງສ່ຽວຊວນກັນໄປຫາສັດປ່າ ພົດໄປໂຮດປ່າເລີຍເຫັນຂວຍອື່ນ ສອງສ່ຽວພາກັນຊຸດແຕ່ຕອນເຊົ້າເຖິງຕອນປ່າຍ ກໍາເລີຍໄດ້ອື່ນ 3 ໂຕເທົ່າກັນໜົດ. ຈາກນີ້ນ ສອງສ່ຽວກຳປັນກັນ, ບັນໄປປັນມາ ມີສອງໂຕ ຖຸ່ນຶ່ງໂຕ ແລະ ມີໜຶ່ງໂຕ ຖຸ່ນສອງໂຕ ເລີຍບໍ່ເຫັນກັນຈັກເທື່ອ, ບັນແຕ່ບ່າຍຮອດໃກ້ຈະຄໍາກຳບໍ່ແລ້ວ ບໍ່ລົງລອຍກັນ ຖຽງກັນໄປຖຽງກັນມາ . ຕໍ່ມາມີເຖົ່າຜູ້ໜຶ່ງມາພື້ຈິງຖາມວ່າ: ພວກໂຕພາກັນເຮັດຫຍັງ ຄືວ່າສຽງດັ່ງແທ້ໃນດົງແຫ່ງນີ້ ພວກເຂົາກຳຕອບວ່າ: ພວກຂ້ອຍບັນອື່ນກັນ ບັນໄປປັນມາບໍ່ເທົ່າ

ກັນຈັກເທື່ອ. ເຖົ່ານີ້ນມີພະຫຍາປັນຍາແດ່ ເລີຍຄົດວ່າ ກູຈະບັນເອົາອັນຂອງພວກນີ້ກ່ອນ ວ່າແລ້ວກຳເວົ້ານຳສອງສ່ຽວວ່າ: ຈະໃຫ້ກູງບັນໃຫ້ບໍ ? ສອງສ່ຽວກຳຕົກລົງດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ວ່າແລ້ວ ເຖົ່າຜູ້ນີ້ນຳກຳຈັບເອົາອັນ ແລະ ເວົ້ວ່າ: ສອງໂຕອັນຕໍ່ຕຳໂຕກູ ສອງຄົນສູ ຕໍ່ຕຳໂຕອັນ ເຫັນດີບໍ ? ລາວຖາມຄົນ. ທັງສອງສ່ຽວຟັງແລ້ວຄືວ່າຄັກໃນໃຈ ເລີຍເວົ້ວ່າ ດີຫຼາຍ ເອົາແມວນີ້ນະ ພວກຂ້ອຍບັນແຕ່ບ່າຍຈົນຈະຄໍາກຳຍັງບໍ່ຖືກຢູ່ . ວ່າແລ້ວເຖົ່າຜູ້ນີ້ນຳກຳຈັບເອົາອັນສອງໂຕໃສ່ຖືງຢ່າງໄປເສີຍສ່ວນສອງສ່ຽວກຳພາກັນດັ່ງໄຟເຜົາອັນໜຶ່ງໂຕ ແລ້ວຜ່າເຄິ່ງກັນໄປສູ່ລູກ ແລະ ເມຍທີ່ຄອງຖ້າຢູ່ເຮືອນ.

- ຜູ້ເລົ່າ ແລະ ຜູ້ບັນທຶກ : ທ.ສັງຫອງ ລັດຖະສົງ ຄຸສອນຢູ່ທີ່ວິທະຍາໄລຄຸ ສະຫວັນນະເຂດ.

-ປະເພດນິຫານ: ນິຫານສັດ

-ຄວາມໝາຍ: ເວົ້າຖືກຂັ້ນ ຂໍກິນກຳງ່າຍ ເວົ້ບໍ່ຖືກຂັ້ນ ຂໍໄດ້ກຳບໍ່ເອົາ

147.ເລື່ອງ : ຍາຄຸ ກັບ ແມ່ອອກ

(The monk and the laywoman)

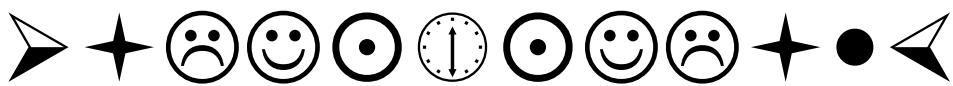
ໃນກາລະຄົ້ງໜຶ່ງ ນານມາແລ້ວ ຍັງມີຢາຄຸອົງໜຶ່ງທຸກມີໜົດກັນຂຶ້ນໄປອາບນໍ້າຢູ່ທີ່ເຮືອນຂອງແມ່ອອກຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນບ້ານ ເຮືອນຢູ່ໃກ້ວັດ. ໄປອາບນໍ້າທຸກມີໜົດມີບັນຫາຫຍັງ ແຕ່ມາໃນມື້ນຶ່ງບັງເອີນຢູ່ໃນຫ້ອງນໍ້າແມ່ອອກພັດທ້ອຍສິນຢູ່ໃນຫ້ອງນໍ້າ ເວລາຍາຄຸອົງນີ້ນຳມາອາບນໍ້າ ເລີຍປະຜົາຄຸມເຕັກກັບສິນແມ່ອອກນີ້ນ. ຫຼັງຈາກອາບນໍ້າແລ້ວ ຍາຄຸກຳເລີຍຈັບເອົາຜ່າຄຸມພ້ອມດ້ວຍສິນຂອງແມ່ອອກໄກປໍາຮອດວັດ ແລ້ວປະໄວ້ຢູ່ກຸຖື. ໃນຕອນເຊົ້າ ແມ່ອອກທັງໝາຍຢູ່ໃນບ້ານລົງມາຈົ່ງຫັນຢູ່ທຳແຈກ ຍາຄຸອົງນີ້ນຳລົງໄປສັນເຂົ້າຢູ່ທຳແຈກ. ຫຼັງຈາກສັນແລ້ວ ສີລະວັດອາລາດທະນາເທດໜຶ່ງກັນກ. ໃນຂະນະນີ້ນ ແມ່ອອກຫາສິນໃນຫ້ອງນໍ້າບໍ່ເຫັນ ເລີຍຄົດອອກໃນໃຈວ່າ ໂອ... ແມ່ນຢາຄຸນີ້ນະເລື້ອສິນຂອງຜູ້ຂ້າໄປ ກູຈະລົງໄປເອົາສິນຢູ່ວັດສາກ່ອນ ນິກແລ້ວກຳພ້າຍຢ່າງລົງໄປວັດ. ເມື່ອລົງຮອດວັດແລ້ວລາວກຳເຫັນພໍ່ອອ ແລະ ແມ່ອອກຫຼາຍຄົນຢູ່ທຳແຈກ ເລີຍຄົດບໍ່ກໍາຈະຖາມໂດຍກົງ ລາວຈິງໃຊ້ກອນລໍາ ລໍາເລະທາງລຸ່ມຂອງທຳແຈກວ່າ: ຍາມເມື່ອລົມພານຕ້ອງ ໃບຕອງຊູຍ່ວາ ໃຜເອົາສິນຂາດອື່ນນ້ອງ ເອົາມາແລ້ວໃຫ້ສິ່ງຄືນ ! ລໍາເລະໄປ ເລະມາ ສາມເທົ່ອ. ຍາຄຸອົງນີ້ນຳ ເລີຍຄົດຮູ້ເມື່ອແລ້ວ ພວມຈະຢັກຫັງສີໃບລານຂຶ້ນເທດໃຫ້ພໍ່ອອກ ແລະ ແມ່ອອກທັງໝາຍຟັງ ເລີຍເທດຂຶ້ຍວ່າ : ບັນຍາປາລະມີ ສີສະອາດ ສ່ວນສິນຂາດ ອາດຕະມາເອົາມາ ຢູ່ບໍ່ມີເວລາເອົາໄປສິ່ງ ! ສ່ວນພໍ່ອອກ ແລະ ແມ່ອອກທີ່ພວມຈະຟັງເທດໃນທຳ

ແຈກ ຄິດວ່າຍາຄຸເຫດສຸດແລ້ວ ກໍາລືພາກັນລົ້ນຄົງ ມຸຍ.....ມຸຍ.....ມຸຍ..... ແລ້ວພ້ອມກັນເວົ້ວ່າ: ສາທຸ...ສາທຸ...
ສາທຸ.....ແບບປໍ່ຮູ້ເລື່ອງຫຍ່ງໜີດ.

- ຜູ້ເລົ່າ ແລະ ຜູ້ບັນທຶກ : ທ.ສັງຫອງ ລັດຖະສົງ ຖະໜານຢູ່ທີ່ວິທະຍາໄລ ສະຫວັນນະເຂດ .

-ປະເພດນິທານ: ນິທານຊວນຫົວ

-ຄວາມໝາຍ: ຢ່າກໄດ້ບໍ່ກ້າບອກ ເລີຍເວົ້ວ່ອກເປັນກອນລຳ! ພັງແລ້ວເປັນຕາຢາກຫົວ ຮາງ..... !

Curriculum Vitae

Name : Mr.Sangthong Lathasing

1. Present Position : The teacher
2. Work place : Savannakhet Teacher Training College (SV.TTC)
3. Date of birth: 2nd January 1954
4. Religion : Buddhism
5. Education background : Bachelor of Teacher Education, in Mathematic and Physics in 1988

-Certificated of the English for Covernment Officials Course, Module 3 (IELTS 4.0) SV.TTC 2002

6. Employment Record :

Teaching Physic sujuct, Action Research sujuct, Administration and Project management sujuct

7. Experience :

-Participated Training workshop for the Teacher Trainers in 1996 in Lao PDR

- Participated Training workshop for the Training Teacher Trainers in 1996 in Thailand

- Participated Training workshop for the Training Strengthening Primary Science Teaching in 1998 at SEAMEO/RECSAM. Penang,Malaysia

-Has successfully participated attendance Profesional Development Program for Trainers (TTEST/EQIP II) in 2004 in Lao PDR

- I have taught in Savannakhet Teacher Training College since 1980 until now

8. Present Responsibilities :

Head of administration office and a teacher

9. Reference : Savannakhet Teacher Training College (SV.TTC)

Tel : 041 212 180, 041 213 667

Proverb: Practice makes perfect !

24 Jan 2011

Signature

Curriculum Vitae

Name and Last name : Mr.Sonekeo Ounpaseuth

1.Present Position : The teacher

2.Work place : Savannakhet Teacher Training College (SV.TTC)

3.Date of birth : 12 th August 1958

4.Religion : Buddhism

5.Educated background :

Bachelor of Teacher Education Majored in Lao language and Literature in 1980

6.Employment Record : Teaching Lao language and Literlature

7.Experience : I have taught in Savannakhet Teacher Training College (SV.TTC) since 1980 until now.

- Pedagogical Abviser for lower secondary school

8.Present Pesponsibilities : Head of Social Science office and a teacher

9.Reference : Savannakhet Teacher Training College (SV.TTC)

Tel : 041 212 180, 041 213 667

4. Proverb : *Education is the source of knowledge, fortune depends on the action !*

24 Jan 2011

Signature

ເອກະສານອ້າງອີງ :

- 1.ຂໍ້ມູນ ນິຫານພື້ນເມືອງລາວຂອງແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ຈາກນັກສຶກສາຫ້ອງການວິທະຍາ ສາດສັງຄົມ ແລະ ອາຈານຈໍານວນໜີ່ງ ຈໍານວນ 145 ເລື່ອງ.
2. ໂຄງການວິໄຈຢ່ອຍທີ.4 ການສໍາຫຼວດ ແລະ ປະເມີນຄວາມຮູ້ຂອງນິຫານພື້ນເມືອງລາວໃນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ພ.ສ 2549 (ປີ ດ.ສ 2006)
3. ວັດຈະນານຸກົມ ພາສາລາວ (ດຣ.ທອງຄຳ ອ່ອນມະນີສອນ) ປີ 2008
4. ວັດຈະນານຸກົມ ພາສາປາລີ-ລາວ (ຮຽບຮຽງໂດຍ: ສີສະເຫຼວຍ ສຸວັນນີ) ພິມຄັ້ງທີ.1 ໂຄງການພັດທະນາ ວັດຈະນານຸກົມປາລີ-ລາວ.ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ພ.ສ 2547 ແລະ ດ.ສ 2004
5. ວັດຈະນານຸກົມ (Thai learners' Dictionary) ປີ 1993
6. ວັດຈະນານຸກົມ (ອັງກິດ-ລາວ ແລະ ລາວ-ອັງກິດ) ວັນທີ 15/01/1999

